

ΣΥΛΛΟΓΗ 1204
ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΕΚ ΘΗΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Ν. ΣΙΓΑΛΑ

15 x 22

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ:

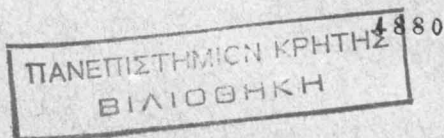
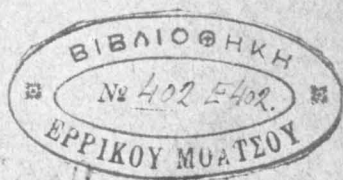
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΕ. ΕΙΣΑΓ. 8467

ΤΩ
ΥΨΗΛΟΤΑΤΩ ΔΙΑΔΟΧΩ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩ

ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ

ΥΨΗΛΟΤΑΤΕ,

Ἐπιτρέψατε τὴν ταπεινὴν ἀφίερωσιν τοῦ πονήματός μου, πρωτοφανοῦς ὄντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν, ὅπερ ἐν τῇ προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ μου συνέταξα, καὶ οὐδὲν ζητῶ ἄλλο, εἰμὴ τὴν συγγνώμην τῆς θερμῆς ἐπιθυμίας, ἵνα προσφέρω καὶ γὼ ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι τὰ ταπεινὰ καὶ εὐπειθῆ σεβάσματά μου.

εὐπειθέστατος

Α. Κ. ΣΙΓΑΛΑΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Συνάγων κατὰ διαφόρους καιροὺς ᾠσματα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ σύγχρονα καὶ τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, ἀπετέλεσα μετὰ τινα ἔτη πλουσίαν συλλογὴν περιέχουσαν τετρακόσια περίπου ᾠσματα. Ἐφρόντιζον δὲ νὰ διασώσω ἀπὸ τῆς λήθης καὶ παραδώσω εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς οὐ μόνον τὸ κείμενον αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος, ὅπερ ἔγραφον διὰ τῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χαρακτήρων. Καὶ προσεπάθουν νὰ διατηρῶ ἑκάστοτε ὅσον οἷόν τε ἀπαραποίητον τὸ γνήσιον μέλος, καθ' ὃ ἤδοντο τότε, τονίζων αὐτὰ εἰς γραμμὴν γλαφυράν μὲν καὶ λιγύφωνον, ἀλλὰ καὶ ἀπλὴν καὶ εὐκόλον, ὅπως ᾄδωσιν αὐτὰ εὐχερῶς καὶ ἄνευ μακρᾶς προμελέτης οὐ μόνον οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῇ μουσικῇ ἀλλὰ καὶ οἱ δευτερεύοντες καὶ οἱ μικρὰν πεῖραν ἔχοντες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς.

Διαιροῦνται δὲ ταῦτα εἰς Ὑμνους καὶ Δεήσεις, Ἡρωϊκὰ, Ἐγχώρια, Ἐθνικὰ, Βυζαντινὰ, Ἑπτανησιακὰ καὶ Εὐρωπαϊκὰ, Κρητικὰ, Ῥωσικὰ (κατὰ τὸ μέλος), Διάφορα, Ἀστεῖα, Κώμους (πατηνάδας), Σύμμικτα χορικά, Σχολιακὰ, Κάλαντρα, Γαμήλια, Ὑπνωτικὰ καὶ Θρήνους. Ἐπιστημονικὴ δὲ ἀκρίβεια καὶ βαθυτέρα μελέτη ἀπήτει διαίρεσιν καὶ

τάξιν ἄλλην παρ' ἣν ἤδη ἔχουσιν, ἀλλ' ὁ ὀλίγος χρόνος δέν μοι ἐπέτρεψε καλλητέραν τάξιν, ὁποῖαν ἐπεθύμουν. Διότι τακτοποιήσας ταχέως ὡς ἡδυνήθην κατὰ τὸ 1875 τὴν συλλογὴν ταύτην, προσήνεγκον αὐτὴν ὡς ἔκθεμα εἰς τὴν κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος Ὀλυμπιακὴν ἔκθεσιν. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ ἀνέθηκε τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐκθέματός μου εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ Συλλόγου. Ταύτης δὲ τὰ μέλη ἔκριναν ἄξιον βραβεύσεως τὸ ἔργον. Ἡ δὲ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ ἐβράβευσε τὸ ἔργον διὰ τοῦ ἀργυροῦ βραβείου, καὶ συνέστησεν αὐτὸ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἔκδοσιν. Ἡ δὲ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος κατ' αἵτησίν μου ὥρισε δισχιλίας δραχμὰς πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνήργησεν εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν συνδρομητῶν. Καὶ οὕτως ἡδυνήθην νὰ δημοσιεύσω διὰ τοῦ τύπου καὶ προσφέρω εἰς τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῶν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλλήνων τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο πόνημά μου, προῖόν πολυετῶν κόπων, ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ Συλλόγου, καὶ βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλλανοδικῶν τῆς Γης Ὀλυμπιακῆς περιόδου (1875) διὰ τοῦ ἀργυροῦ πρώτης τάξεως νομισματοσήμεου.

Εὐμενὴς δέ, ὡς ἐλπίζω, ὑποδοχὴ τῆς συλλογῆς μου ταύτης θέλει μὲ ἐνθαρρύνει καὶ ἐξ ὀρεινῶν καὶ μεμακρυσμένων ἐπαρχιῶν, ὅπου ξενισμὸς οὐδαμῶς ἐπέδρασεν οὐδὲ ξέναι φυλαὶ εἰσεχώρησαν, νὰ συλλέξω ἄσματα ἑλληνικὰ ἐντόπια, καὶ δημοσιεύσω αὐτά, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν εἰλικρινοῦς καὶ γνησίου ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος.

Τῶν δὲ συναδέλφων μου μουσικῶν ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιεί-
κειαν, ἵνα διορθώσωσιν εὐμενῶς τὰ τυχόν παρειαφρήσαντα
λάθη, καὶ συμπληροῦντες τὸ ἔργον μου ἀναδείξωσιν αὐτὸ
χρησιμώτατον εἰς ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τῆς ἐθνικῆς
ἡμῶν ἐξωτερικῆς μουσικῆς.

Τέλος ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν Ἐκ-
κλησιαστικὸν μουσικὸν Σύλλογον διὰ τὴν εὐμενῇ κρίσιν,
καὶ τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπι-
τροπὴν διὰ τὴν βράβευσιν, καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸ
Ἵπουργεῖον, εὐχόμενος ὅπως ἄλλοι νεώτεροι καὶ ἀχμαί-
τεροι τύχωσιν ἀνωτέρων βραβείων διὰ συλλογὰς πλουσιω-
τέρας καὶ ἐπιστημονικώτερον ἐπεξεργασμένας.

H

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η.

Πρὸς

τὸν Κ. Ἀρτώριον Ν. Σιγάλαρ ἐκθέτην μουσικῶν ἔργων.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 10 τρ. μ. ἀναφορᾶς σας γνωστοποιούμεν ὑμῖν ὅτι ζητήσαντες κατ' αἵτησιν τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς μουσικῆς, τὴν γνώμην τοῦ ἐνταῦθα Ἐκκλ.Μ. Συλλόγου, ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου ε. ε. ἔγγραφον αὐτοῦ, δι' οὗ ἐπροτάθη ἡ βράβευσις ὑμῶν, ἥτις καὶ ἐνεκρίθη, ἀπονεμηθέντος ὑμῖν ἀργυροῦ Νομισματοσήμου, τὸ ὅποιον μετὰ τοῦ προσήκοντος διπλώματος θέλει προσεχῶς συναποσταλῇ μετὰ τῶν ἀπονεμηθέντων εἰς τοὺς ἄλλους αὐτόθι ἐκθέτας.

Πρὸς πληρεστέραν δὲ εὐχαρίστησίν σας συνάπτομεν ἐνταῦθα ἀντίγραφον τοῦ μνησθέντος ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μ. Συλλόγου, καὶ θεωροῦμεν καλὸν καὶ συμφέρον ὑμῖν νὰ μεταβῇτε, ἂν θέλητε, ἐνταῦθα πρὸς κοινωφελῇ χρησιμοποίησιν τοῦ ἔργου σας, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ εἶναι εὐδιάθετος νὰ συστήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀποστέλλουσα συγχρόνως ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου, καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν Ἑλλανοδικῶν.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ γνωρίζωμεν, ἂν προτίθεσθε νὰ ἔλθητε εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, ἀναβάλλομεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου σας, ἂν θέλομεν ἐνεργήσῃ, ἂν μᾶς πληροφορήσῃτε περὶ τοῦ ἐναντίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1876.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀναγνωστόπουλος

Ἀπόσπασμα ἐγγράφου

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ Μ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρὸς

ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ.

Εὐχαρίστως ἀποδεξάμενοι τὴν ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 30 πρόσκλησιν ὑμῶν, ὅπως ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν Ὀλυμπιάδα (1875) ἀποσταλέντων καὶ διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γεγραμμένων μουσικῶν ἔργων, ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς ἀξίας καὶ χρησιμότητος αὐτῶν, σπεύδομεν σήμερον μετ' ἀκριβοῦς καὶ ἐκτεταμένην μελέτην, νὰ ὑποβάλωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως ἡμῶν, καὶ ἰδίως τὸ ἐξαχθὲν ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐκ Θήρας κ. Ἀντωνίου Ν. Σιγάλα.

Καὶ πρῶτον μὲν παρατηροῦμεν καθ' ὅλου, εἴτε γενικῶς ταῦτα :

Αἱ τοιαῦται συλλογαὶ ἐξωτερικῶν ἀσμάτων ἐθνικῶν, τονισμένων διὰ τῶν χαρακτήρων τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς εἰσὶν ἔργον ἐθνικόν, διότι οὐ μόνον θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐκπεσούσης ἐκ τῆς περιωπῆς αὐτῆς ἐθνικῆς μουσικῆς ἔνεκα τῶν ἱστορικῶν τοῦ ἔθνους περιπετειῶν, ἀλλὰ καὶ θέλουσιν ἐξηγήσει καὶ διευκρινήσει τὸ τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς ζήτημα, παραλληλιζομένων τῶν διασωθέντων ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς ὀροπέδιοις τῆς Ἑλλάδος καθαρῶς Ἑλληνικῶν ἀσμάτων, ὡς λ. χ. ἐν Ταυγέτῳ, Παρνασσῷ, Ὀλύμπῳ, Πίνδῳ, Ἰδῇ καὶ ἐν ὄρειναῖς χώραις καὶ νήσοις ἀποκέντρους καὶ μεμονωμένας, ὅπου ἡ ἐλάχιστη ἡ οὐδαμῶς ἐπέδρασεν ὁ ξενισμὸς, οὐδὲ εἰσεχώρησαν ποτὲ ξένοι φυλαί. Τοῦτο δ' ἐστὶ παραδεδομένον καὶ παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενον· τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπερ σήμερον πολλοὺς σπουδαίους ἄνδρας ἐν τῇ ἐσπερίᾳ ἀπασχολεῖ, δὲν πρέπει βεβαίως παρ' ἡμῖν νὰ θεωρηθῇ ὡς τι ἐπουσιώδες, διότι ἀληθῶς δὲν πρόκειται περὶ εὐτελοῦς τινος ἀντικειμένου, ἀλλὰ περὶ στοιχείου τοῦ ἡμετέρου ἔθνους κυριωτάτου, καθότι, ὡς

γνωστὸν, δὴ εἰς τὰ κυριώτατα γνωρίσματα παντὸς ἔθνους, ἢ γλῶσσα καὶ ἡ μουσικὴ, ἐφ' ἧς καὶ τὰ ἔθνη σεμνύνονται. Μὴ νομίσῃ δέ τις, ὅτι ἡ λύσις τοῦ σπουδαίου τούτου τῆς μουσικῆς ζητήματος θέλει ἐπιτευχθῇ μονομερῶς ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀνευ τῆς συμπράξεως καὶ ἡμῶν, ἢ χωρὶς πρότερον ἡμεῖς νὰ χορηγήσωμεν αὐτῇ τὴν ἀπολύτως ἀναγκαιοῦσαν πρὸς τοῦτο ὕλην, ἐπειδὴ δὲ ἡ ὕλη αὕτη δὲν δύναται ἄλλως νὰ συλλεχθῇ καὶ παρασκευασθῇ εἰμὴ διὰ τοιούτων συλλογῶν, καὶ μάλιστα γεγραμμένων διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἡμετέρας Ἑκκλησιαστικῆς μουσικῆς, διότι ἡ τῆς Εὐρωπαϊκῆς δὲν ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς ἀκριβῆ παράστασιν τοῦ ποιοῦ καὶ τῶν τριῶν τῆς ἡμετέρας μουσικῆς, γενῶν καὶ τῶν πολλῶν αὐτῆς τρόπων καὶ ἤχων, ἐφ' ὧν εἰς μελοποιημένα τὰ ἐθνικὰ ἄσματα διὰ τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων κρίνομεν τὴν ἐν λόγῳ συλλογὴν ὠφελιμωτάτην, ὡς ἐξυπηρετοῦσαν οὕτως ἐθνικὸν σκοπὸν, καὶ δὴ ἓνα τῶν σπουδαιοτάτων καθ' ἡμᾶς.

Τέλος ἡ συλλογὴ αὕτη τῶν ἐξωτερικῶν ἁσμάτων τοῦ κ. Ἀντωνίου Ν. Σιγάλα, εἶναι ἐπιτυχὴς καὶ ἐπωφελεστάτη ὑπὸ τε ἐθνικῆν καὶ μουσικὴν ἔποψιν. Ἐὰν δὲ αὕτη διαιρεθῇ κατὰ ἤχους καὶ τὰ ἄσματα ἐκ τῶν ἀπλουστερῶν εἰς τὰ συνθετώτερα καὶ δυσκολώτερα βαίνοντα διευθετηθῶσι, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς βιβλίον ἐν τοῖς Μουσικοῖς Σχολείοις διδασκτικόν, διότι ἑλληνικωτέρων καὶ ἐθνικωτέρων ἁσμάτων κείμενον ἀδύνατον νὰ πορισθῇ ἡ ἑλληνικὴ νεότης.

Περαινόντες δὲ προτείνομεν τὴν βράβευσιν αὐτοῦ, εὐχόμενοι ἵνα καὶ ἄλλοι μιμούμενοι τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἐνασχοληθῶσιν εἰς παλαιόας συλλογὰς· ἡ δὲ ἀξιότιμος τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ, ἡ τὴν ρομκὴν ἀνάπτυξιν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους ἐπιδιώκουσα, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχὰς ἡμῶν, φρονοῦμεν ὅτι ἤθελε παράσχει μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἔθνος, ἂν εἰς τὸ μέλλον ἤθελε κηρύξει, ὅτι τοὺς τοιαύτας συλλογὰς πέμψοντας, κατὰ τὰς γεννησομένας εἰς τὸ ἐξῆς Ὀλυμπιακὰς ἐκθέσεις, θέλει οὐ μόνον δεχθῇ εὐμενῶς, ἀλλὰ καὶ ἐπαξίως ἀνταμείψῃ, ἂν ἤθελον κριθῇ ἄξια βραβεύσεως. Οὕτω δὲ δύνανται νὰ διὰφύγῃ τοῦ πικραμένου χρόνου τὸ παμφάγον στόμα πολλὰ ἔτι καὶ σπουδαῖα ἐθνικὰ κειμήλια. καὶ συλλεγόμενα νὰ περισωθῶσι καὶ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν εἰλικρινοῦς καὶ γνήσιου ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Π. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗΣ, Π. ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ,
ΑΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς

Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ.

ΕΠΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΩΙ ΤΡΙΤΗΙ

ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΗ ΖΑΠΠΑ ΙΔΡΥΘΕΝΤΩΝ
ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Γνώμη τῶν Ἑλληνοδίκων ἀπονέμεται βραβεῖον ἀργυροῦν
Α' τάξεως τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ν. Σιγάλλᾳ, ἐκθέτη τοῦ δήμου
Καλλισταίων ἐπαρχίας Θήρας, διὰ τὰ ἐν τῇ συναγωγῇ ὑ'
κλάσει διακριθέντα καὶ ὑπ' αὐτοῦ συλλεγέντα, καὶ διὰ τῶν
σημείων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τορισθέντα τετρακόσια
περίπου ἄσματα τοῦ λαοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις
τῇ 14' μηνὸς Ἰανουαρίου α ω ο ς'

ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν
καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἀναφορά

ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Θήρας κ. Α. Ν. Σιγάλας, κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1875 τελεσθεῖσαν Γ' Ὀλυμπιακὴν ἔκθεσιν, ἐξέθεσε συλλογὴν 400 ἐξωτερικῶν ἁσμάτων τονισμένων διὰ τῶν χαρακτῆρων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, τὸ δὲ συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν ἀπένειμεν αὐτῷ ἀργυροῦν νομισματούσημον Α' τάξεως.

Ὁ δ' ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικὸς Μ. Σύλλογος προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπέβαλε τὰς ἐσωκλείστους ἐπὶ ἐπιστροφῇ διευθυνομένας ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1876 καὶ 27 Ἰουνίου 1878 γνωμοδοτήσεις του, πρὸς δὲ καὶ τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν (δρα σελ. 68—71 τῶν συνημμένων πρακτικῶν αὐτοῦ) ἐν τῇ βραβεύσει του ἀποφαίνεται μετ' ἐκείνων περὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Σιγάλα

Τῶν συστάσεων τούτων συμμεριζόμενοι τοὺς λόγους, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, νὰ παράσχῃ τῷ εἰρημένῳ Σιγάλᾳ τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν πρὸς δημοσίευσιν τοῦ ἀξιολόγου ἔργου του, συνιστῶν αὐτὸ εἰς τε τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ ἄλλας ἀρμοδίας ἀρχάς, πρὸς δὲ καὶ εἰς τοὺς διαφόρους εἰδικούς Συλλόγους πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του.

Τῇ 29 Ἰουλίου 1878.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Α. ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν κατὰ τμήμα περιεχομένων

Ἀφιέρωσις	σελ.	γ'.
Πρόλογος	»	ε'.
Σχετικὰ ἔγγραφα	»	ή—ιγ'.
Ὕμνοι καὶ Δεήσεις	»	1
Ἡρωϊκὰ	»	31
Ἐγχώρια ἔθνικὰ	»	106
Βυζαντινὰ	»	214
Εὐρωπαϊκὰ καὶ Ἑπτανησιακὰ	»	249
Κρητικὰ	»	291
Ῥωσσικὰ	»	342
Διάφορα	»	362
Ἀστεία	»	400
Κῶμοι (πατηνάδες)	»	442
Σύμμικτα μὲ χοροὺς	»	457
Σχολειακὰ	»	487
Κάλαντρα	»	493
Γαμήλια	»	503
Ὑπνωτικὰ	»	509
Θρῆνοι	»	516

ΠΙΝΑΞ

τῶν περιεχομένων κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

Ἄρατ' ὄπλα γενναῖοι ὀπλῆται	Σελίς	102
Ἀφροδίτη μου κυρία	»	108
Αἰωνίως ἔχασα τὸ φῶς	»	119
Ἀναχωρεῖς κ' ἐκεῖ ποῦ πᾶς	»	122
Ἄν ἦτο τρόπος ν' ἀνακαλύψω	»	127
Ἀφανισμὸς καὶ λύπη	»	147
Ἀλλοίμονον ὁ δυστυχῆς	»	159
Ἀγάπησα τ' ἀπέκτησα	»	162
Ἀπερᾶ νομίζεις ὥρα	»	174
Ἄν ἦσ' ὥραία τί χρησιμεύει	»	186
Ἀφροδίτης ἡ εἰκόνα	»	198
Ἄχ ἔρωτα σκληρώτατε	»	216
Ἄν ἦτο τρόπος κι' ἂν ἠμποροῦσα	»	220
Ἄχ! ὅλος ὁ κόσμος εἶναι σκοτεινὸς	»	225
Ἄχ! νὰ ἠμποροῦσα νᾶκλαῖα	»	254
Ἄ! μάνα μ' ἂν ἦσαι μάνα μου	»	292
Ἄνδρες γιατί μὲ διώχνετε	»	293
Ἄγγελοι σ' ἱστορήσανε	»	298
Ἀνάθεμα τὴν μάνα σου	»	313
Ἀγάπη εἶχα κ' ἔχασα	»	321
Ἀνάθεμα τὴν μάνα σου	»	329
Ἀναχωρεῖς κ' ἐκεῖ ποῦ πᾶς ἐλπίζω	»	347
Ἀρχοντες καὶ μεγιστάνες	»	369
Ἄλφα βῆτα θὲ ν' ἀρχήσω	»	371
Ἄπ' αὐτὸν τὸν πλάνον κόσμον	»	385
Ἄν τὸν ἔρωτ' ἀθετήσης	»	390
Ἀπεφάσισα νὰ γίνω	»	391

Ἀγάλι' ἀγάλια μὲ καιρὸν	Σελίς	401
Ἀπελπίσθηκα εἰς ὅλα	»	405
Ἀσπρα πουλιά καὶ μαῦρα	»	417
Ἄν τὸ νὰ μὲ βλέπῃς μόνον	»	443
Ἄς πηγαίνω τί προσμένω	»	447
Ἄν ἡ ζωὴ μου κρέμαται	»	454
Ἀνάθεμα τὸν ἔρωτα	»	460
Ἄγγελος εἶσαι	»	465
Ἄγγελαι δότε μου πτερὰ	»	467
Ἀπορρόισαν ἡ συκιές	»	470
Ἀναστάσεως ἡμέρα	»	504
Ἀνοίξετε οἱ οὐρανοὶ	»	504
Ἄν κοιμηθῇς καὶ μερωθῇς	»	513
Βασίλισσα τοῦ κόσμου	»	7
Βασιλεῦ τῶν βασιλέων σὺ δοτῆρ	»	20
Βλέμμα τὸ ἱλαρόν σου	»	158
Βαριὰ καρδιὰ μικρὴ καρδιὰ	»	222
Βλέπω ναι πῶς ἀμφιβάλλεις	»	234
Βρύσες νερὸν μὴ τρέξετε	»	294
Βάσανα πίκρες καὶ καῦμοις	»	299
Βασίλισσά 'σαι μάτια μου	»	332
Βῆμα βραδὺ μὲ βῆμα συγκροτεῖ	»	489
Γλυκοφέγγει καὶ τ' ἄστρον τῆς αὐγούλας ..	»	440
Γιὰ μένα βράζουν τὰ νερά	»	155
Γαζέτες δι' ἐμένα	»	343
Γαρούφαλό μου κόκκινο	»	403
Γιὰ ἔλα καψογιάννη	»	318
Γιὰ νᾶχα φίλο	»	469
Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων	»	43
Δὲν εἶναι τρόπος νὰ γένῃ ἄλλη	»	414
Δὲν θέλω ἡμπορέσω παντελῶς	»	421

Δασκάλισσα δασκάλισσα	Σελίς	151
Δὲν μὲ λυπᾶσαι δὲν πονεῖς	»	164
Δὲν λυπῆσαι ν' ἀποθάνω	»	193
Δὲν ἔμπορῶ νὰ καίω πλεόν	»	204
Δὲν μὲ ἀρέσκει τῆς μάχης πλεόν	»	205
Δὲν εἶναι κρίμα νὰ διψῶ	»	304
Δὲν θέλω πλὺτὸ νὰ μοῦ μιλήῃς	»	319
Δὲν θέλω πλὺτὸ νὰ σ' ἀγαπῶ	»	336
Δὲν ἤμπορῶ ἐξάπαντος	»	382
Δὲν θέλω χρήματα, δὲν θέλω πλοῦτο	»	440
Δένδρον εἶχα ἔς τὴν αὐλή μου	»	481
Δὲν εἶναι ὁδὸ τὰ Γιάννινα	»	484
Ἑλλάς ἐγείρου ὡς πότε δοξασμένη	»	65
Ἐγὼ ἔμαι στρατιώτης	»	69
Ἐφθασ' ἡ λαμπρὰ στιγμή	»	74
Ἕλληνες ὄλ' ἂς τρέξωμεν	»	89
Ἔως πότε ἡ ξένη ἀκρίδα	»	97
Ἔως πότε τὸ κακὸν θεὸ νὰ τρέχῃ	»	117
Εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς μου	»	124
Ἐχε ὑγεία φίλη θὰ φύγω	»	132
Ἔως πότε αὐτὴ ἡ γνώμη	»	173
Εἰς παιδιάδα μὲ πρασινάδα	»	188
Εἰς τοῦ βουνοῦ τοὺς πρόποδας	»	190
Ἐχeis δυὼ μάτια ἄν ἐλῖξ	»	194
Ἐγὼ πρὶ εἶμαι δούλος δικός σου	»	195
Ἐσπερία μου αὔρα ἀθῶα	»	209
Εἰς τὸ τρυφερόν σου στῆθος	»	229
Εἶναι καὶ ἄλλαις συμφοραῖς	»	262
Ἐπήραμε τὴν πέρδικα	»	296
Ἐγήρασαν τὰ πάθη μου	»	302
Ἐδὼ πουλί μου ξεψυχῶ	»	322
Εἶσαι κοντὴ κοντούτσικη	»	327
Ἐνα πουλάκι ἀγαπῶ	»	328

Εἰς μίαν πεδιάδα	Σελίς	348
Εἶδες εἶδες τὸ γατάκι	»	352
Εἶδες εἶδες εἶδες μίαν εἰς τὰ ὄρη	»	369
Εἰς ἓνα κάλλος θαυμαστόν	»	376
Ἐσुकώθηκ' ὁ καϊμένος	»	379
Εἰς βουνὸν ἐγὼ κ' ὁ ἔρως	»	388
Ἐπιασα νὰ κλώσω νῆμα	»	416
Εὐμορφά μου κοπελούδια	»	432
Ἐσεῖς παιδιὰ τοῦ κάμπου	»	436
Ἐκί' ἀπὸ κάτω ἀπ' τὰ λουλούδια	»	437
Εὐγα 'ς τὸ παραθύρι σου	»	445
Ἐπαιζα μὲ τὰ κορίττιστα	»	474
Ἐμῶν ἀγόρεια 'ς τὸν χορὸν	»	482
Ἐνα πουλάκι ἐλάθουνταν	»	483
Ἐλληνες κλαύσωμεν	»	419
Ζεῦ θεὲ θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν	»	4
Ζεῦγος ἱερῶν ἀνάκτων	»	13
Ζάχαρ' εἶν' τὸ φίλημά σου	»	166
Ζῆσε σὺ ἄχ! σκληρά	»	212
Ζωγραφιστὴν 'ς ὄλον τὸν νοῦν	»	303
Ζάχαρη νὰ 'ν' ὁ ὕπνος σου	»	466
Ἦλθε στιγμὴ νὰ χωρισθῶμεν	»	136
Ἦ μὲ στέλνεις τὴν καρδίαν μου	»	160
Ἦ ἀγάπ' ἀνάθεμά τι 'ς τὴν ἀρχὴν εἶναι	»	165
Ἦ τον καλοκαιράκι αὐγὴ χαροποιὰ	»	184
Ἦλθ' ἡ ὥρα γιὰ νὰ φύγω	»	194
Ἦ Ἀφροδίτη θάλασσα	»	199
Ἦ φύσις ἄρχησε νὰ χλωμαῖζη	»	210
Ἦ ἀθλία ψυχὴ καθημένη	»	255
Ἦ ἔλα νὰ 'μουν εὐμορφος	»	323
Ἦ ἀγάπημ' 'ς τὸν ἄέρα	»	358
Ἦ λιε τώρα π' ἀνατέλλεις	»	374

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ.

τθ'.

Ἦλθαν τὰ περιστέρια σου	Σελίς	441
Ἦτον ἕνας γέρον	»	434
Ἦ ὠραιότης δὲν θεωρεῖται	»	478
Ἦλιος εἶν' ὁ δεσπότης	»	507
Ἦ ἐμήγυρις ἀξία	»	508
Θεὸ πατέρων καὶ Κ'ρίε τοῦ ἐλέους	»	3
Θεὰ σώφρων ποῦ φωτίζεις	»	249
Θάλασσα μπλάβα κι' ἀλμυρὴ	»	305
Θάλασσα γίνου ταπεινὴ	»	335
Θάλασσα σὺ τὸν ἄνδρα μου	»	380
Θαυμάζομαι τὸ κρυὸ νερὸν	»	479
Θεέ μου δός μου φῶτισι	»	503
Ἰσως θαρρεῖς ἂν μ' ἀρνηθῇς	»	306
Ἰσως κόρη τὸ 'στερνόν σου	»	354
Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην	»	49
Κι' ἂν δὲν κόπτει τὸ σπαθί μου	»	73
Καθρέπτῃς εἶσαι ζωντανὸς	»	153
Κίν' ἀηδονάκι μου γιὰλὸ	»	208
Καὶ ὅταν εἰς τὰ χεῖλη μου	»	266
Καυμένο Μηλοπόταμο	»	309
Κηπαρισάκι μου ψιλὸ	»	320
Καλόγερος ἐκάκιωσε	»	410
Κυρὰ Μαριόρα	»	414
Καθημερινῶς σὲ βλασφημῶ	»	433
Κάτω 'ς τὸ γιὰλὸ κάτω 'ς τὸ περιγιάλι	»	434
Καλὴν ἐσπέραν ἄρχοντες	»	493
Καὶ πρέπον καὶ ἐπαινετὸν	»	506
Κοιμᾶται τὸ παιδάκι μου	»	509
Λαμπρὸς ποτὲ φωσφόρος τῶν νυχτῶν	»	53
Λαε τῆς Ἑπτανήσου	»	94

Λάμπει φῶς μου ὡς διαμάντι	Σελις	171
Λύπη 'ς τὴν λύπην ποῦ ποτὲ	»	246
Λέγω το 'γὼ πῶς σ' ἀγαπῶ	»	330
Λεμονάκι μυρωδάτο	»	356
Λιγνὸ κηπαρησάκι μου	»	448
Λαμπρὰ σήμερον ἡμέρα	»	493
Μὲ μέλος ἐναρμόνιον	»	5
Μαύρ' εἶν' ἡ νίκτα 'ς τὸ βουνόν	»	48
Μὲ τὸ κράνος βαρεῖ 'ς τὸ σκοτάδι	»	62
Μουσῶν χορεῖα ἐκ τῆς Ἑλλάδος	»	64
Μὲ τὰ δόλιά σου χεῖλη	»	138
Μακρὰν σου φῶς μου	»	143
Μιὰ βοσκοπούλ' ἀγάπησα	»	178
Μὴν εἶδες τὴν Ξανθοῦλαν	»	181
Μισεῦεις κι' ὅλα τὰ πουλιὰ	»	192
Μὲ ὑπεσχέθης φίλημα	»	202
Μικρὸς ἐγὼ μικρὰ καὶ σὺ	»	214
Μαῦρα πλὺ ἀπεφάσισα	»	218
Μὴ κλαίεις μὴ ὀδύρεσαι	»	283
Μήγαρις καὶ τ' ἀπάντεχα	»	314
Μελαγχρινή μου κήπερη	»	333
Ματί μου χρυσομάλλη	»	359
Μία λεπτὴ δροσιὰ	»	360
Μιὰ βοσκοπούλα 'ς τὸ βουνὸ	»	362
Ματάκια μου σβυσμένα	»	384
Μαλαγματένιος ἀργαλιῶς	»	397
Μὲ πόνους ἐγεννήθηκα	»	400
Μόλις ἡ φύσις ἔδειξε	»	406
Μβαίνω μέσ' εἰς τ' ἀμπέλι	»	416
Μιὰ πέρδικα καυχήθηκε	»	421
Μιὰ γριὰ ἀσχημομοῦρα	»	425
Μὲ ὀρκίσθηκεν ὁ ἔρω	»	428

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ.

κα'.

Νέοι νέαις ὅσοι εἴσθε	Σελίς	345
Νανὰ ποῦ σ' ἔκαμ' ἀετὸς	»	
Ξημερώνει αὐγὴ τῶν θαυμάτων	»	76
Ξύπνα ξύπνα ἰδοὺ τοῦ ἡλίου	»	129
Ξύπνα ξύπνα καὶ τ' ἄστρον τσ' αὐγούλας	»	137
Ξενητευμένο μου πουλὶ	»	161
Ξύπνα γλυκεῖά μ' ἀγάπη	»	183
Ξυπνῶ καὶ μ' εἶπαν ἔφυγε	»	212
Ξημερώνει καὶ χαίρετ' ὁ κόσμος	»	274
Ξύπνησε ἄσπλαγχνος	»	275
Ξύπνα καὶ μὴν κοιμᾶσαι	»	389
Ξύπνησε χαδεμένη μου	»	453
Ὁ καιρὸς ἀδελφοὶ	»	46
Ὅλα τὰ ἔθνη πολεμοῦν	»	60
Οἱ γνωστοί σου πιστὴ	»	134
Ὁ μισευμὸς εἶναι κακὸν	»	175
Ὅταν αἱ δύο μας ψυχαὶ (αἰτήσῃ τοῦ ἐν Κρήτῃ δημοδιδασκάλου Κ. Γ. Σαουνάτζου.	»	180
Οὐρανέ μου τὰ μαυρὰ σου μάτια	»	226
Ὅποιος ἰδεῖ κυρία μου	»	270
Ὁ τάφος καταφύγιον	»	278
Ὁ ἔρωτας εἶναι πρικὸς	»	307
Ὁ ἔρωτας εἶναι φωτιὰ	»	316
Ὁ ἥλιος τὸ βῆμα του	»	395
Ὅλον τὸν κόσμον κι' ἂν θωρῶ	»	404
Ὅλαις ἡ μελαγχριναῖς κ' ἡ μαυρομάταις	»	407
Ὁ ἔρωσ λυσσασμένος	»	430
Πολυχρόνιον ποιῆσαι κύριος	»	15
Πόλεμον εἰς τοὺς ἀπίστους	»	85
Πάθος ἀνίατον	»	96
Πρῶτ' βράδῃ σ' ἐνθυμοῦμαι	»	200

Πῶς βασταῖς καρδιά μ' θαυμάζω	Σελίς	236
Πῶς ὁ ἔρωσ μ' ἔχει πληγωμένον	»	282
Παιδιὰ κ' ἦντκν ἡ τουφεκιῆς (Κρητικὰ) . . .	»	294
Πές με καρδιά μ' ποῦ εἶσαι	»	344
Ποία ἄλλη 'σάν ἐσένα	»	346
Ποῦ νὰ εἶναι μὰ τί κάμνει	»	350
Πικρὰ ἀναστενάζω	»	351
Ποτὲ κάνεις ἄς μὴν εἰπῇ	»	378
Περιβόλι μ' ὀργωμένο	»	415
Πολλοὶ ἐχθροὶ ἐπάσχισαν	»	459
Πές μου νὰ ζοῦν τὰ μάτια σου	»	461
Πουλάκι ξένο	»	474
Ποιὸς εἶδε πράσινο δενδρὶ	»	480
Παύσι· πλέον ἢ μελέτη	»	488
Πάλιν ἀκούσατ' ἄρχοντες	»	496
Στὴν μέσσην τὸ σπαθὶ μου	»	51
Σὰν τὴν σπῖθα κρυμμένη	»	70
Στὴν παλάμην καὶ πάλιν τὸ σπαθὶ	»	82
Συκωθῆτε συκωθῆτε	»	92
Σὺ ποτὲ μοῦ εἶπες	»	106
Σκιερὸν κ' ἤσυχον δάσος	»	108
Σήμερον μάτια μου	»	142
Συχνὰ περιπλανώμενος	»	145
Σὰν δὲν ἤθελες φιλίαν	»	156
Σὰν τὴν φωτιὰν ποῦ μ' ἀναψες	»	179
Σκληρὸν πουλί μου	»	214
Στὰ μάτια ὁποῦ λαχταρῶ	»	238
Στὰ χρυσὰ μαλιὰ ἐφόρει	»	265
Σὺ ποῦ πέταξες τὰ ὕψη	»	269
Συγχώρησόν μοι πλάστα μου	»	271
Σὺ μόνη εἶς' ἡ λαμπηδὼν	»	273
Σὲ σὲ ὅπου πηγαίνω	»	274
Συμφορὰ κρύα γῆ	»	277
Στόν τάφον μ' ἐπάνω	»	285

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ.

κγ'.

Σορέντον Σορέντον	Σελίς	286
Σου εἶπα ἔγω ὅσον νὰ ζῶ	»	334
Στενάξατε τριαντάφυλλα	»	342
Στοχάζομαι καὶ ἀπορῶ	»	345
Στὸ κλουβὶ φυλακισμένον	»	393
Στοῦ στήθους μου τὸ βάθος	»	426
Στὸ ἓνα χέρι τὴν Ἀννίῳ	»	438
Στὰ στήθη μου ἔχει φωτιά	»	452
Στὴν κλίνην ποὺ κοιμᾶσαι σὺ	»	455
Σήμερον ὅλοι χαίρονται	»	457
Στὸ ἐδικόν σου τὸ κορμὶ	»	463
Σκληρὰ μὴν πλησιάζεις	»	476
Στὰ μέσα στὰ μεσάστερα	»	484
Στὸ σχολεῖον θὰ ἐμβῶμεν	»	487
Τῆς Δαμασκοῦ ἀγλαΐσμα	»	8
Τὸν Βασιλέα μας	»	11
Τί ἀστραπαὶ ἔς τὴν δύσιν	»	31
Τί καρτερεῖτε φίλοι καὶ ἀδελφοί	»	50
Τέκνα γνήσια Ἑλλήνων	»	78
Τοῦ συντάγματος ἡ δόξα	»	100
Τοῦ πολέμου ἡμέρ' ἀνατέλλει	»	112
Τί μεγάλη δυστυχία	»	115
Τίς νὰ ἦναι τάχα πάλιν	»	116
Τάχα ξεύρεις πῶς ποθαίνω	»	119
Τί πουλί μου τί	»	154
Τί ὥραιον φεγγαράκι	»	168
Τώρα ἔς τὸ γλυκοχάραγμα	»	185
Τὸ ἐρωτικὸν ἀηδόνι	»	244
Τὰ τραγοῦδια μου τὰ ἄλεγε	»	258
Τῆς καρδιᾶς μου τ' ἀπόκρυφα μέρη	»	260
Τί ἄκρα ματαιότης	»	263
Τί ἀχρίζουν ὑπέρλαμπρα κάλλη	»	280
Τὰ κάλλη σου δὲν εἶδα ἔγω	»	311
Ταμποῦρι μου καὶ λιρτζῆ	»	326
Τῆς μυρτιᾶς τὸ τραγοῦδι	»	363
Τὰ ζῶα μου ἀργά	»	373
Τώρα τὰ πουλιὰ τώρα τὰ χελιδόνια	»	365
Τώρα κάμαν ἓνα νόμον	»	396
Τί εἶσαι σὺ καὶ τ' εἶμ' ἐγώ	»	408
Τώρα εἶναι νέα μῦθα τοῦτο ποῦ θὰ σᾶς εἰπῶ	»	412
Τώρα εἶναι νέα νὰ φοροῦσι	»	413

Τί με μέλλει τί φροντίζω	Σελίς	420
Τὸ φιλὶ ποῦ ἐφιλήθη	»	422
Τὴν ὥραν π' ἀζώνομαι	»	442
Τώρα πλέον ἐγνωρίσθη	»	464
Τί ὠραῖον φεγγαράκι	»	474
Τοῦ Κίτσου ἡ μάνα κάθουνταν	»	482
Τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος	»	520
Ῥῦμοι ἐθωμανικοὶ	»	24
Ῥῦρον ἀπὸ τὰ δάκρυα	»	469
Ῥπερτεροῦσιν οἱ στεναγμοὶ σου	»	475
Ῥπνε μου καλοῦπνε μου	»	544
Ῥπνε κ' ἐπαρέ μου το	»	544
Φίλοι μου συμπατριῶται	»	36
Φωνὴ μεγάλη θ' ἀκουσθῇ	»	253
Φεγγάρι μου λαμπρότατο	»	308
Φαίνεται σὺ δὲν μ' ἀγαπᾷς	»	348
Φεύγεις γλυκεῖά μ' ἀγάπη	»	356
Φέτο τὸ καλοκαιράκι	»	383
Χαῖρε λαμπρά ὦ λαμπρά ἡμέρα	»	99
Ψυχὴ ἀθλία τί δυστυχῶ	»	487
Ῥς πότε παλληκάρια	»	33
Ῥ παιδιὰ μου ὄρφανά μου	»	35
Ῥ γενναῖοι Ἕλληνες	»	39
Ῥ λιγυρὸν καὶ κοπτερὸν σπαθί μου	»	55
Ῥ κόρη γλυκυτάτη	»	433
Ῥ ἀργυρά πανσέληνος	»	440
Ῥ Ἐοχτὼ ἀγάπη μου	»	470
Ῥ ποία μαύρη ἄβυσσος	»	476
Ῥ πατρίς μου ἰδοῦ	»	496
Ῥ ἔρωτα ἐπίβουλε	»	207
Ῥς τρυγὼν ἦτις ταράσσει	»	224
Ῥσάν νὰ ἔπιες τὸ νερὸν	»	234
Ῥ τί μαχαίρι κοπτερὸν	»	239
Ῥς τρέχουσι τὰ σύνεφα	»	324
Ῥ ἔρωτα ἐπίβουλε μετὰ τὰ σκληρά σου βέλη..	»	427
Ῥ ψυχὴ ἐρωτευμένη	»	449
Ῥ πότον εἶναι ὀρεκτὸν	»	505
Ῥ ματαιότης κόσμου	»	546
Ῥ τί χωρισμὸς φρικώδης	»	547
Ῥχ! σὺν τί θωροῦν τὰ μάτια μου	»	548

ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΥΜΝΟΙ.

ΔΕΗΣΙΣ

πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς ἤχον ᾠγὰς Ὁ ᾠ

Θεὺ θε ε θε ὦν τε καὶ ἄν δρῶν ὁ-
ο μου πᾶν των βα σι λευ. ἦ ὦ σὺ μου-
σῶν, χα ρί των, Ἄ θη νᾶς, Ἐρ μου, Ἄ-
πόλ λω νος γο νεῦ θ, ᾠ θλων κό σμου ὦ ψί ζυ γε σαθμεῦ

καὶ διὰ νομεῦ δ' ἐπίβλεψον
 ἐπίβλεψον δ' καὶ ἴδε πλεόν καὶ
 ἡμᾶς δ' ἐάν καὶ ὁ πάρος χηρ
 Ζεῦ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀλλήθως τι-
 μᾶς δ' εὖ σπλαγχνεῖς ὥς πότε χεῖρ
 πότε πλεόνος συμφορῶν δ' ἄς ἐπαυακάμ-
 ψῃ πλεόν καὶ εἰς ἡμᾶς ὁ χερυ-
 σοῦς αἰὼν ὁ χερυσοῦς αἰὼν.

*Εκπληξον, κεραυνοφόρε! τοὺς ἐχθροὺς τῶν σοφῶν

[Γραικῶν.

ῥίψον βροντώδη σου τὸν κεραυνόν, Θεέ! κατὰ τῶν ἀν-

[ταρτῶν.

φθάνει πλέον, ἀγκυλομήτα Ζεῦ! Ἑλλήνων τὰ κακά.

Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, ναοὺς σου ἴδε τοὺς λαμπροὺς,

Τοὺς τετεφρωμένους, φεῦ! λοιπὸν τί ἀργεῖς, Ζεῦ! τοὺς

[κεραυνούς;

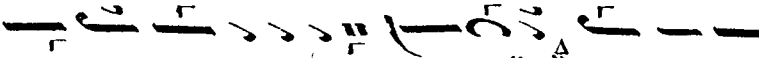
Ἄθλιοι! ἕως πότε! ἕως πότε νύξ δυστυχίων;
 Ἄς ἐπαναλάμψῃ πάλιν καὶ ἡ γῶς τῶν εὐτυχίων.
 Βρόντησον, ὑψιδρεμέτ' ἐρίγδουπε! βρόντον τρομερόν.
 Πλῆξον σκληρῶν βαρβάρων κεφαλὰς, Θεέ! κεραύνωσον
 [δεινῶς.
 Πάτερ ἀναξ! ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ βρόντησον ἐχθρούς.
 Σπλαγχνίσθητι, ὑψίθρονε! Ἑλλάδα σῶσον ἐκ δεινῶν,
 Καταταρταρώσας, Ζεῦ! θρόνον τοῦ ἐχθροῦ τὸν τυραννικόν.
 Ἐπίβλεψον, ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε πλέον καὶ ἡμᾶς,
 Ἐὰν καὶ ὑπάρχῃς Ζεῦ! καὶ τὴν ἀρετὴν ἀληθῶς τιμᾶς.

ΥΜΝΟΣ

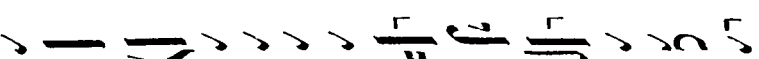
τονισθεῖς ὑπὸ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοιδίμου μουσικο-
 διδασκάλου Ἀθηνῶν Κ. Ζαφειρίου.

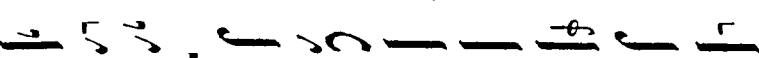
Εἰς ἤχον Ν δλ. νη. γ

Θε ε πα τέ - - ε ρων δ
 καὶ κύ ρι ε τοῦ ε λέ ε ους
 ὁ ποι ἡ σας τά πα άν τα τῷ λό -
 γῳ σου Ν καὶ τῇ σο φί ι α α σου
 κα τα σκευ ά α σας τὸν άν θρω-

 πον ἴ να δε σπό - ο ζη^Δ δὲ τῶν υἱ πὸ

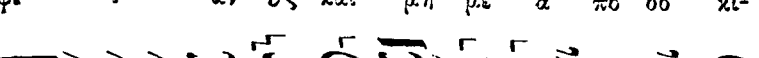

 σοῦ γε νο μέ νων κτι σμά α των

 καὶ δι έ ε πῇ τὸν κό σμον ἐν ὁ σι ι-

 ὁ τη τι καὶ δι και ο σύ υ νη

 νη δὲ^Δ δός μοι τὴν τῶν σῶν θρό νων πά ρε δρον σο-

 φί ι αν δὲ^Δ και μή με ἀ πο δο κι-

 μά α α σης ῥ ἐκ παι δω ων σου^β λε ὅ τι

 ἐ γὼ δοῦ λος σός^β λε και υἱ ο-

 ὅς τῆς παι δί σκη ης σου. Ἄ α μὴν.

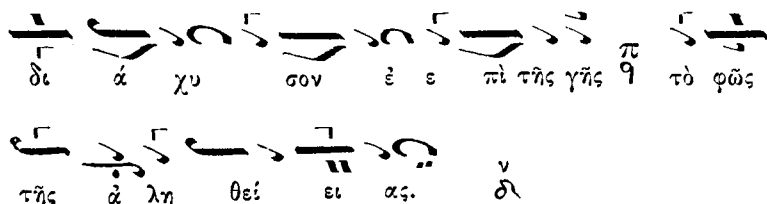
ΥΜΝΟΣ

πρὸς τὸν Ὑψίστον

τονισθεῖς ὑπὸ τῶν νιῶν τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου Παπα-Παράσχου
Κωνσταντίνου καὶ Δεωνίδα.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$. νη ρ χ

Μὲ μέ λος ἐ ναρ μό νι ον ὕ μνου -
μεν τὸν αἰ ὦ ὦ νι ον δο τῇ ρα τῆς σο-
φί ας (δῖς). Πρὸς τὸν θε ὄν στρε φό με θα καὶ
σέ βας αἰ σθα νό με θα λ ε παλ-
λού σας τὰς καρ δὶ ι ας
παλ λού σας τὰς καρ δὶ γ ας $\delta\lambda$ ἐκ τῆς ἀ φθό-
νου σου πη γῆς Δ $\delta\lambda$ τὸ πό μα τῆς σο-
φί ας Δ δι ἀ χυ σον ϵ πί τῆς
γῆς χ η τὸ φῶς τῆς ἀ λη θεΐ α α Δ $\delta\lambda$

Θεε, ὅς τις τὸν ἥλιον, μ' ἐν βλέμμα μόνον φίλιον
 εἰς τοὺς αἰθέρας στήνεις
 δεινῶν ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καὶ εἰς τὰς ψυχὰς μας σάλαξον
 τὰ μύρα τῆς εἰρήνης
 τὰ τέκνα σου ὁδήγησον, εἰς εὐσταθίας βίον
 καὶ πλησμονὴν χορήγησον, χαρίτων οὐρανίων.

Σὺ ὅστις νοῦν ἐπότισας κ' ἐκ πνεύματος ἐφώτισας
 τοὺς ἁγίους μ' ἐν νεῦμα
 ὡς ἄρτον ἐπιούσιον, δίδου ἡμῖν τὸ πλούσιον
 καὶ ἅγιόν σου πνεῦμα
 ἐν ᾧ ἀγωνιζόμεθα, ἀγῶνα τῆς παιδείας
 διάλυσον, δεόμεθα, τὰ σκότη τῆς ἀγνοίας.

Πρὸς τοὺς ἐπιστατοῦντάς μας, καὶ τοὺς ποδηγετοῦντας
 πρὸς φῶς καὶ πρὸς παιδείαν [μας
 τὴν θεϊκὴν σου χάριτα, καὶ τ' ἀγαθὰ σου τ' ἄρρητα
 παράσχου μ' ἀφθονίαν
 καὶ ὡς χρυσοῦν παλλάδιον, ὡς στέμμα τοῦ ἀγῶνος
 εἰς τῆς ζωῆς τὸ στάδιον, δὸς δάφνην Ἑλικῶνος.

ΥΜΝΟΣ

πρὸς τὴν Θεοτόκον

ὑπὸ τῶν μοναζουσῶν τῆς ἐν Τήνῳ Ἱερᾷς Μονῆς τῶν Λυτικῶν,
κατὰ τὴν πρώτην Μαίον ἐκάστου ἔτους.

Εἰς ἤχον Νῆ πα. ϕ

Βα σί λισ σα τοῦ κό ο σμου Δέ-
σποι να τοῦ ρα νοῦ Βα σί λισ σα τοῦ
κό ο σμου Δέ σποι να τοῦ ρα νοῦ Μυ-
ριο χα ρι τω μέ ε νη παρ θε να εὐ λο-
γη μέ νη μη τέ ρα τοῦ θε οῦ μυ ριο-
χα ρι τω μέ νη η μη τέ ρα τοῦ θε οῦ

ὦ βρύσις εὐσπλαγχνίας
ὦ χάριτος πηγὴ,
σὺ εἶσαι ἡ χαρὰ μας
καὶ ἡ παρηγορίά μας,
ἐλπίς παντοτεινὴ.

ὦ δὲν ἀκούεις μάννα
στά μακρυνὰ τῆς γῆς,
τοὺς μαύρους στεναγμούς μας
τοὺς μαύρους ὀδυρμούς μας,
γιὰ νὰ μᾶς λυπηθῇς.

ὦ μάνα γλυκεῖά μάνα, Μὴ μᾶς ἀλησμονήσης,
 μάνα εὐσπλαγχνική ὦ μάνα μας γλυκεῖά,
 ἡμῶν τῶν πικραμένων, ἰδὲ βοήθησέ μας
 τῶν μετανοημένων τρέξε καὶ σκέπασέ μας
 σπλαγχνίσου τὴν ψυχὴν. τὰ ξένα τ' ἄρφανά.

Τὰ εὐσπλαγχνά σου μάτια Καὶ ὅταν ἡ ψυχὴ μας
 ὦ, στρέψε πρὸς ἡμᾶς θὰ ἔγῃ ἀπὸ τὸ κορμὶ,
 τοὺς στενοχωρημένους, δεῖξέ μας τὸν υἱόν σου
 τοὺς ἀθλίους τοὺς τεθλιμμέ- τὸν πολυαγαπητόν σου
 νὰ μᾶς παρηγορήσῃ. [νους τὴν δόξαν τ' ἀληθῆ

Καὶ κράξε τότε ὅλους
 ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανόν,
 γιὰ νὰ εὐχαριστοῦμεν
 καὶ νὰ δοξολογοῦμεν
 μαζῇ σου τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΥΜΝΟΣ

πρὸς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν

κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτῇ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ
 Συλλόγου, Δεκεμβρίου δ'.

Εἰς ἤχον π^{\flat} . πα θ χ

Τῆς Δα μα σκου ἂ γλά ι σμα μα-
 λιρ ρύ ου σα λύ ρα Δ μύ στα τῶν ἰ ε-

ῥῶν μου σῶν τῶν μου σουρ γῶν ἡ θύ ρα

Τῆς Ἐκ κλη σί ας Ὁ μτ ρε ἔν δο ξε

ἰ ω άν νη τῆς ἐρ θο δό-

ξου πί σε ως α ει θαλ λῆς στε φά νη.

Τέ κνκ χο ρεί ας εὐ σε βοῦς μου σο-

τρα φοῦς ὁ μά δος εἰς τὴν στί αν τῶν μου-

σῶν τὴν πό λιν τῆς παλ λά δος τὴν πό-

λιν τῆς παλ λά δος.

Ἐκ τῶν ἁ παν τα χοῦ οὐ χω ρῶν

τῆς γῆς τῆς ἐλ λη νί δος σὺν α θροῖ σθέν-

τα πρὸς και ρὸν ὃ φε λος τῆς πα τρί δος

Φό ρον ἀνθ' ὧν ἐ μό χθη σας ὑ πέρ τῆς

Ἐκ κλη σί ας κ'ὕ πὲρ τῆς καλ λι-

φώ νου τῆς μού σης τῆς ἐ ρασμί ι ας χ

Αἶ νον σοὶ ἄ να πέμ. που σι π τὴν μνή-

μην σου τι μῶν τα ἐκ τῆς γλυ κεί ας λύ ρας

σου π μι κρα ψυ χί α χ σχόν τα μι κρα

ψυ χί α σχόν τα. χ

Τὸν πλά στην οὖν τοῦ σύμ ὅμ παν τος Ἱ παρ'

ῶ ἡ ἄ ρε τή σου Δ σ' ἐ κά θι σε κ' ἡ

ἄ μεμ πτος ἐ πὶ τῆς γῆς ζω ἡ σου. Δ

Μὴ δι α λεί πης δὺ σω πῶν ὅ πὲρ τῆς

ἄ γνο τά της Δ χο ρεί ας τῶν μου-

σο τρα φῶν ἥς εἶσαι ὁ προστά α της. χ

Καὶ σὺν αὐτῇ νᾶ εὐτυχεῖς ἡ πό-
 λης τῆς παλᾶδος καὶ ἡ δὴ καὶ τὴν εὐνο-
 σιν ἀπάσης τῆς ἑλᾶδος ἀπά-
 σης τῆς ἑλᾶδος. λ

Α πάσης ἀπάσης ἀπά-
 σης τῆς ἑλᾶδος ἀπάσης τῆς ἑλ-
 λᾶδος.

ΥΜΝΟΣ

εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς ἥχον πδλ. νη. λ

Τὸν βασιλέα μας τὸν πρῶτον Γε-
 ωργιόν σου Θεὸν δὸς δόξης στέφανον

τὴν τὴν χην ἄ φθονον τὸν βα σι λέ α

μας σὼ σον Θε ε. ν δ

Τὰ κα λὰ ἄ παντα Ἐλ λή νων ἄ να κτε

δὸς ὦ Θε ε β τὴν βα σι λεί αν του στή ρι-

ξον αὖ ξη σον χρό νους εὖ θαί μο νας δὸς ὦ

Θε ε. ν δ

Θε ε εὖ λό γη σον ὦ πὸ τὸν Ἀ να-

κτα κι' ὅ λους ἡ μάς δ' δι α νὰ ἄ γω μεν πάν το-

τε εὖ φρονες τὸν Βα σι λέ α μας σὼ σον

Θε ε.

Υ Μ Ν Ο Ι

εἰς ἀμφοτέρους τοὺς βασιλεῖς.

Εἰς ἤχον ^λπδλ. νη. ρ ^λ

Zeῦ γος ἰ ε ρὸν Ἀ νά κτων δλ ἡ λαμ-

πρά αὐ τῇ ἡ μέ ρα ^βλ Zeῦ γος

ἰ ε ρὸν Ἀ νά κτων ἡ λαμ πρά αὐ τη

ἡ μέ ρα ^βλ πλῆ θος ἡ δο νῶν

ε κτά κτων λή θης εἶ ναι ἃ νω τέ ε-

ρὰ ^βλ λή θης εἶ ναι ἃ νω τέ ρα. δλ

Ὁ λοι σᾶς προ ὕ παν τοῦ σι δλ κιεῦ-

χον ται ἃ πὸ καρ δι ἰ ας ^βλ ὀ-

λοι σᾶς προ ὕ παν τοῦ σι δλ κιεῦ χον ται ἃ-

πὸ καρ δι ἰ ας ^βλ νὰ σας δι αι-

ω νι σθω σιν αί τι μαί τῆς βα σι λεί-

ας ἡ αί τι μαί τῆς βα σι-

λεί ας. δ

Χαῖ ρε βα σι λευ Ἐλ λή νων δ χαῖ-

ρε τῆς Δα νί ας κλά α δος ἡ χαῖ-

ρε βα σι λευ Ἐλ λή νων δ χαῖ ρε τῆς

Δα νί ας κλά α δος ἡ χαῖ ρε βα-

σι λīs Ἐλ λή νων χαῖ ρε τῆς ῥω σί ας

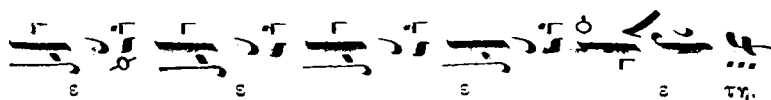
κά αλ λος ἡ χαῖ ρε τῆς ῥω σί-

ας κλά δος.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ.

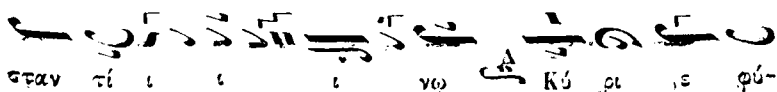
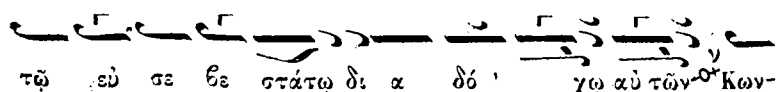
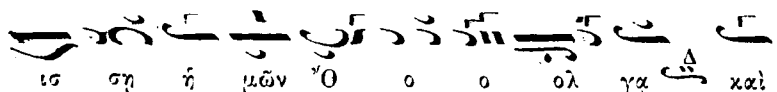
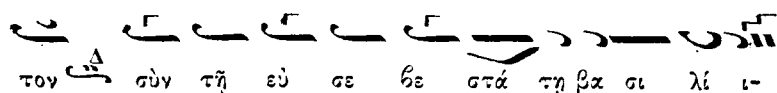
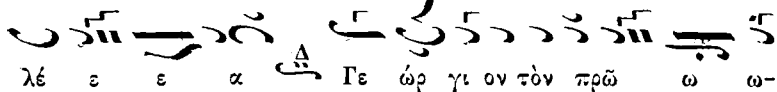
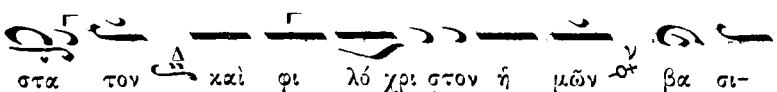
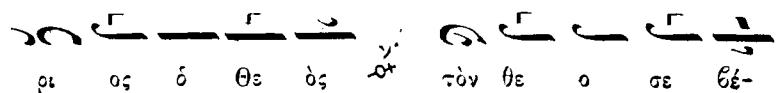
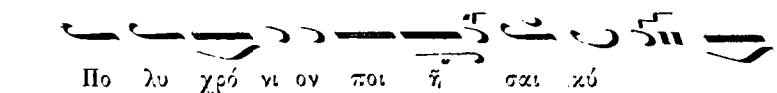
Εἰς ἡχὸν ᾠ Γα. 2. 7

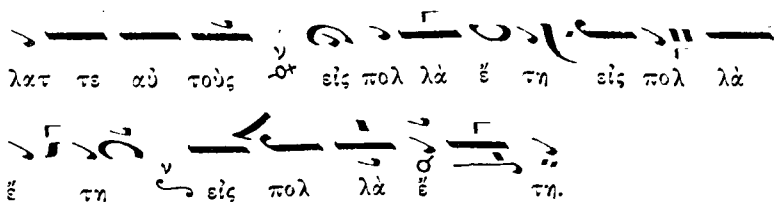
Πο λυ χρο νι ον ποι ῆσαι Κύρι-
 ος ὁ θεὸς ὁς δὲ τὸν θεο σε βε-
 στα τον δὲ καὶ φιλόχριστον ἡ μῶν
 βασιλέα δὲ Γεώργιον τὸν πρῶ-
 ω ω τον δὲ συντῆ εὐσεβεστά-
 τη βασιλίσσῃ ἡ μῶν δὲ Ὁ ο
 ο ο ολγα δὲ καὶ τῷ εὐσεβεστάτῳ
 διὰ δὲ χάριτι τῶν δὲ Κωνσταντι-
 νῶ δὲ Κύριε φύλαττε
 αὐτούς εἰς πολὺν ἔτη εἰς πολὺν ἔτη
 εἰς πολὺν ἔτη.

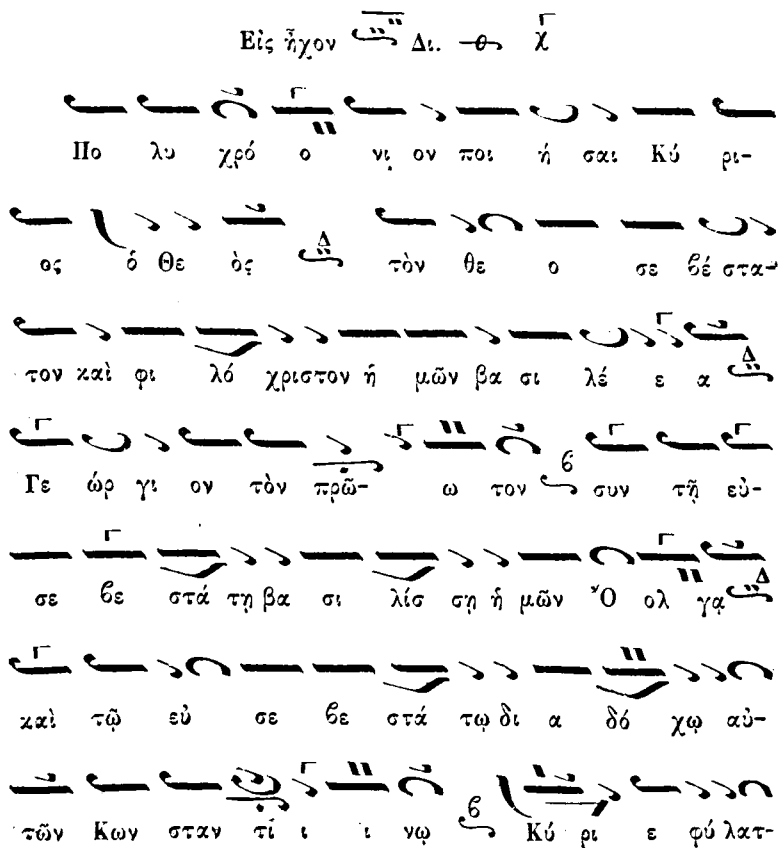
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

Εἰς ἤχον Δι - θ - ῆ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ.

Εἰς τοὺς πόδας τοῦ σοῦ θρόνου νὰ τονίσωσιν ὠδὴν,
καὶ θὰ ψάλλωσιν εὐρύθμως εἰς αὐτὴν τὴν ἑορτὴν.
Νέα θεία ἀρμονία παραστάτις τῶν Μουσῶν,
σὺ ἀνάπεμψον εὐχὴν μας, ἔλθε κράζε μεθ' ἡμῶν.
Βασιλεῦ τῶν βασιλέων σὺ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν
ς' τὸν Γεώργιον τὸν πρῶτον βασιλέα τὸν σεπτόν,
Χάρισε ζωὴν κ' ὑγείαν εἰς τὸν ἀνακτα ἡμῶν
κ' εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦ θρόνον δόξης σταδίου λαμπρόν.

Γ Μ Ν Ο Σ

πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ τοῦ σουλτάνου.

Εἰς ἤχον $\text{N}^{\text{a}} \delta \lambda. \text{nr. } \Omega \quad \bar{\chi}$

Βα σι λεῦ τῶν βα σι λέ ων σὺ δο-
τὴρ τῶν ἀ α α γα θῶν τῶ προ στά τη
τῆς παιδεΐ ας χά ρι σαι πᾶν ἐ φε τόν. ἡ
Πλή ρεις ἀ γα θῶν ἡ μέ ρας καὶ δι α-
μο νήν ἐ τῶν δώ ρτ σαι τῶ ἡ γε-
μό νι δό ξης στέ φα νον λαμπρόν δι δώ-

ρησαι τῷ ἡγεμόνι δόξης

στέφανον λαμπρόν. ν
δλ

Σοῦ δεόμεθα τῶν ὅλων Ὑψιστε παμβασιλεῦ,
στήριγμα τῶν βασιλέων καὶ τῶν φώτων παροχεῦ.
Στήριξον ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν σουλτάν Ἀζήζη-Χάν
μ' ὅλα τ' ἀγαθὰ τοῦ Κροίσου καὶ εἰρήνην καὶ χαράν.
Φώτισον δὲ ἡμᾶς πάντας, ὦ αἰώνιε Θεέ,
ἄφθονε πηγὴ σοφίας καὶ χαρίτων χορηγέ·
ἵνα ἄδωμεν προθύμως ζήτω, ζήτω, ζήτω τρίς
ὁ σουλτάνος εἰς τὸν θρόνον εἴθε γένοιτο, ἀμήν.

ΥΜΝΟΣ

ψαλεῖς κατὰ τὸ 1825 ἐν τῷ μεσημβρινῷ μινταρὲ τῆς Ἀγ. Σοφίας
ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς ἤχον ᾧ πα. λ

Μέγας ὁ Θεὸς μέγας ὁ Θε-

ός.

ὦ μοῦλο γῶ ω ω ω

ω ω α α δ' ο τι εις ε στιν

δ θε ο ο ο ο

ο ο ος. π 9

ο μο λο γω ω ω ω α ω

ω ω ω π 9 ω ω ω α δ'

τι εις ε στιν ο θε-

ο ο ο ο ος π 9

ο μο λο γω δ' τι δι και ος

ε στιν ι ι ιν ο προ φη η

η η η η της. π 9

Δεο τε προ σκυ νη σω με ε ε ε

ἐν ἡ δεῦτε προ σκυ νή η η η

η η σω μεν

π
9

Δεῦτε εἰς ἃ πε λευ θέ ρω σι

ι ι ι ι ιν ἡ δεῦτε εἰς ἃ-

πε λευ θέ ε ε ε ρω σιν.

π
9

Μέ γας ὁ Θε ο ο ο ο

ο ο ο ος ἡ μέ γας ὁ Θε ο

ο ο ο ο ο ος.

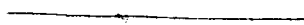
π
9

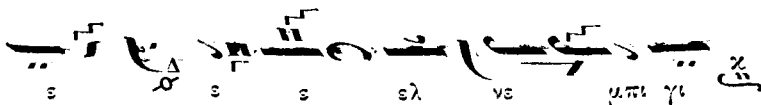
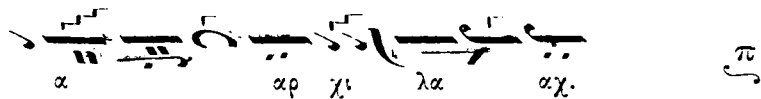
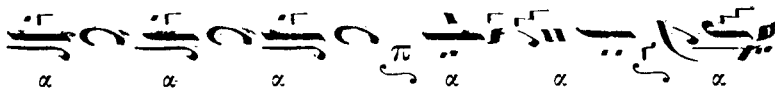
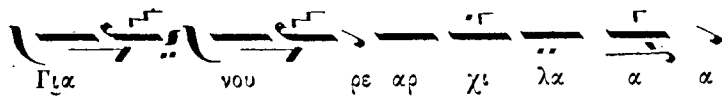
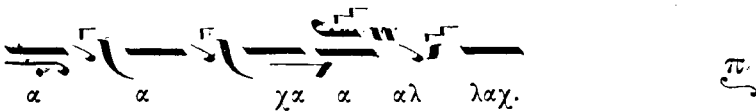
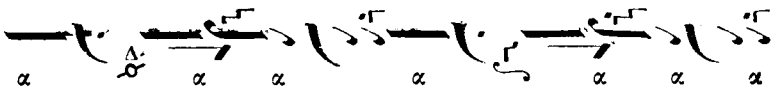
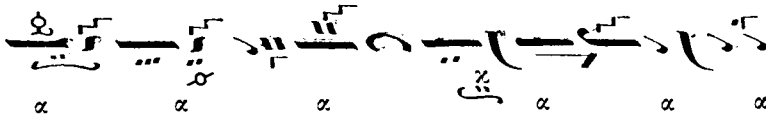
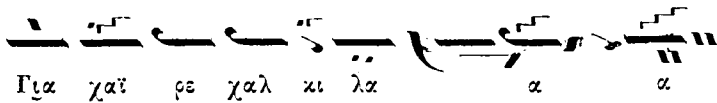
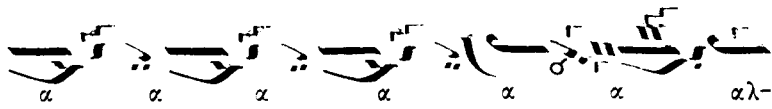
Οὐκ ἔ στιν ἔ τε ρος πλὴν τοῦ Θε οῦ

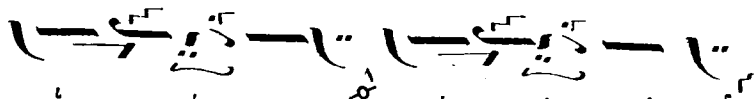
ου ου ου ου ου ου ἡ οὐκ

ἔ στιν ἔ τε ρος πλὴν τοῦ Θε οῦ ου ου

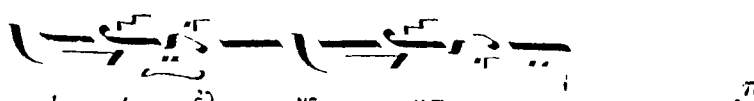
ου ου ου ου.

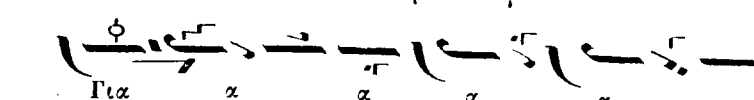

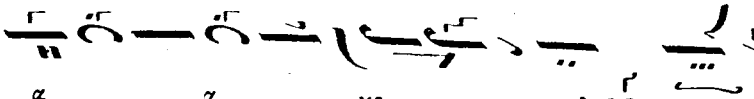
 ι ι ρ ι ι ι

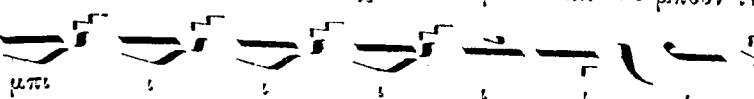
 ι ι ελ νε μπι γιν.

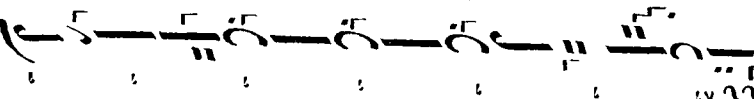
 Γεα α α α α α

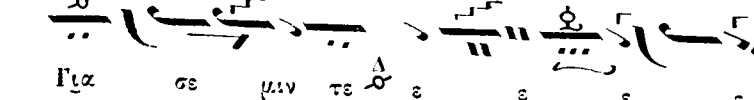
 α α χε ρι αλ μπουν τνι

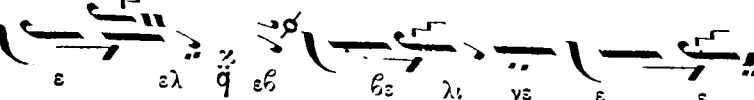
 μπι ι ι ι ι ι

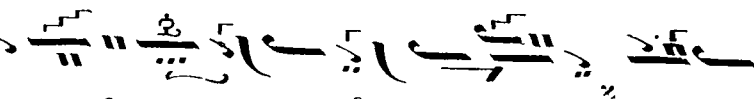
 ι ι ι ι ι ι ι

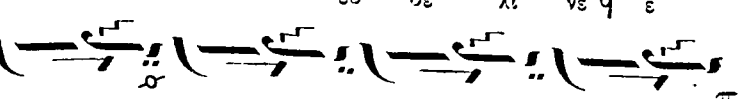
 Γεα σε μιν τε ε ε ε ε

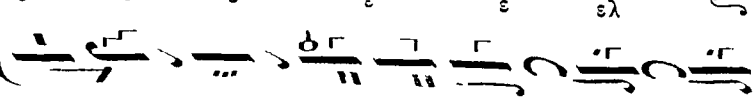
 ε ελ εβ εβ λι νε ε ε

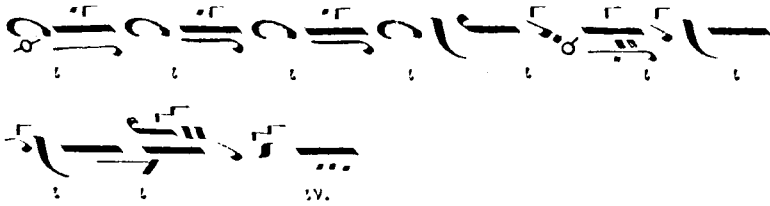
 ε ε ε εβ εβ λι νε ε

 ε ε ε ε ε ελ

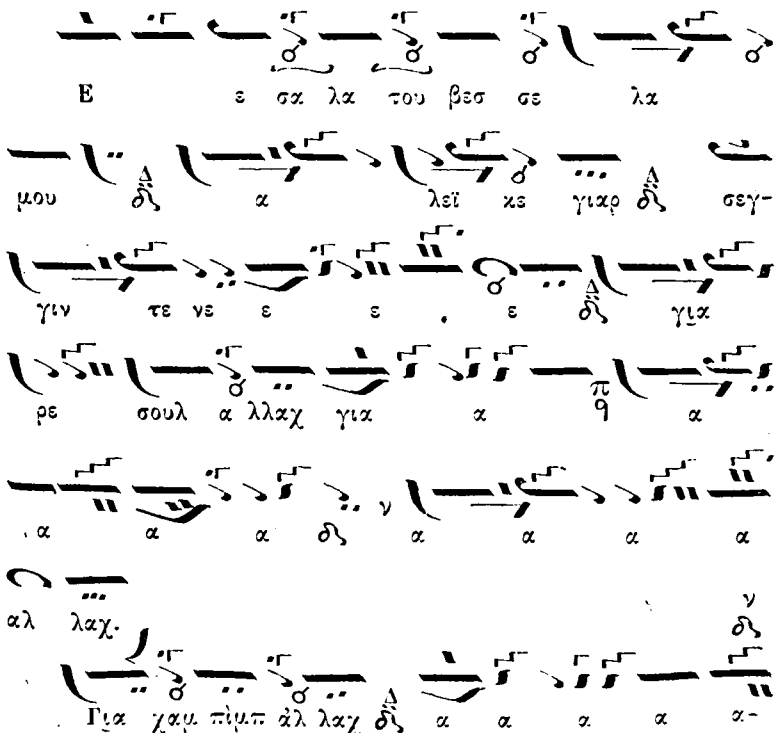
 α χι ρι ι ι ι ι

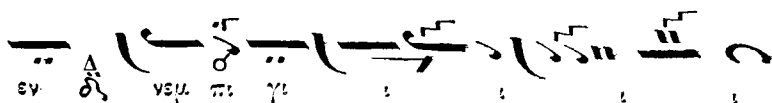
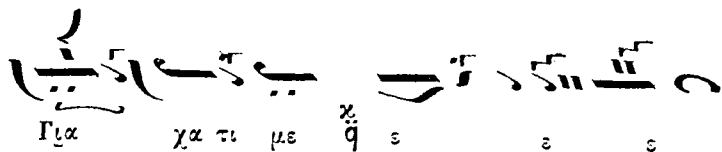
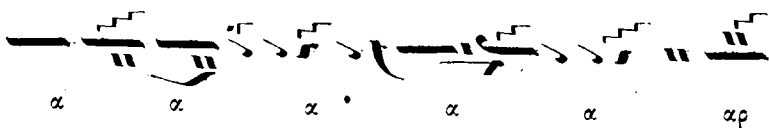
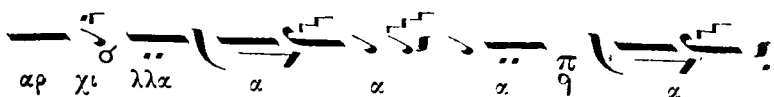
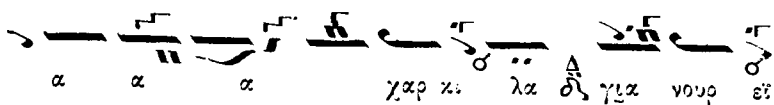
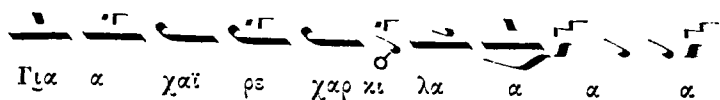
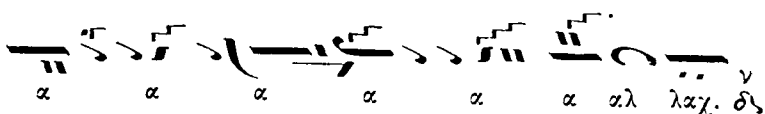
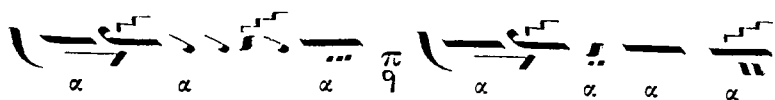
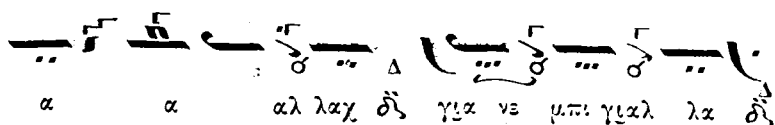

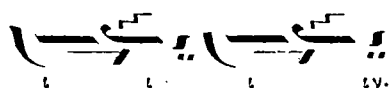
ΥΜΝΟΣ

ψαλλόμενος ἐν τῇ μυσταγωγίᾳ.

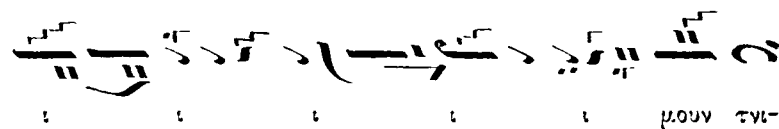
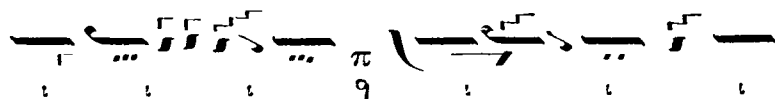
Εἰς ἄχρον ^λπ δλ. νη. Ω ^λ

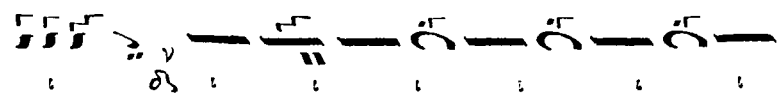
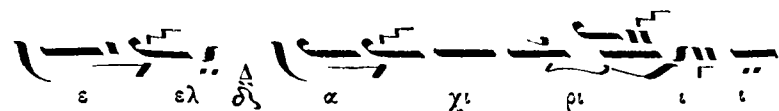
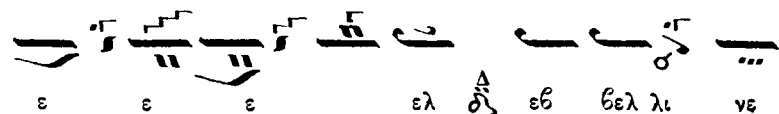
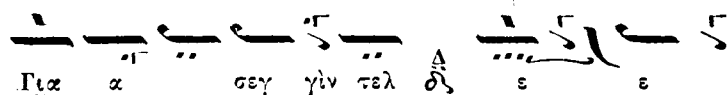

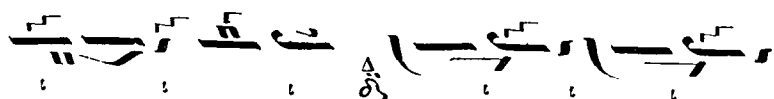
π
9

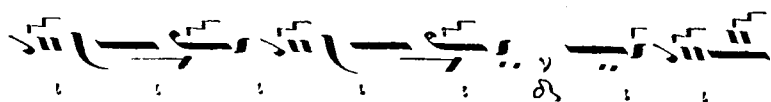

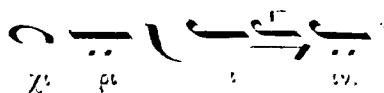
μ.πιν.

ν
δ

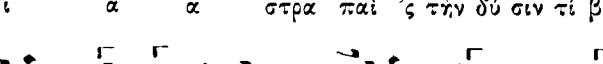

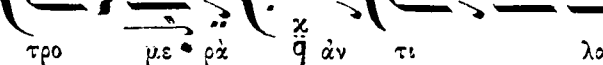

HPΩIKA

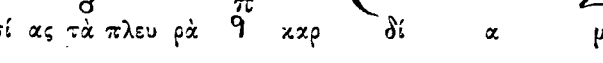
Η ΣΑΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

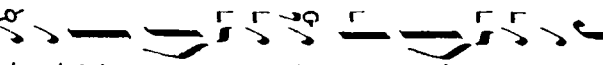
Eis $\tilde{\eta}_{\chi\alpha\gamma} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{q} \pi\alpha.. \quad \frac{\gamma}{\lambda}$

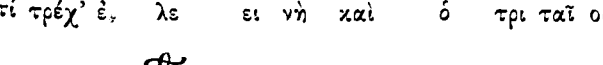

 Τί ἄ α στρα παῖ ᾿ς τὴν δύ σιν τί βρον ταῖ

 τί τρο με ρὰ ἦ ἄν τι λα λουῖν

 ᾿Α σί ας τὰ πλευ ρὰ π κρη δί α μου

 τί τρέχ' ἐ, λε ει νή και ό τρι ταῖ ος σέ

 βα στᾶ και ᾶ μα ἔν θους ἡ δο νή λαμπ'

 ό οὐ ρα νός φω νή ἁ κού ω τό τε ζέ

ὦ οὐρανέ φωνάζω καὶ πηδῶ, ἀπ' τὴν στρωμνὴν
 καὶ παρευθὺς κινῶ πρὸς τὴν φωνήν
 ε' τὸ ἁλωνάκι τρέχω μέ χαράν,
 ὁ Ζέφυρος ἐδρόσισε περιοχὴν πολὺ λαμπρὰν
 πέριξ ὁ λαὸς μ' ἀλαλλαγμὸν θεωροῦσαν
 μέγας ὁ Θεὸς τὰ ὄρ' ἀντιλαλοῦσαν,
 ἐφώναξα δακρύων πρὸς δυσμὰς
 Θεέ! τί τὸ σημεῖον τοῦτο ὅσ' ἀντιλαλοῖ σ' ἡμᾶς;

ὦ ἱερὰ ἐλευθερία σέ, σ' ἐσέ θεωρῶ
 καὶ ὡς οὐρανὸν σέ δῶρον λαχταρῶ
 ἐλευθερία μ' ἀγκάλας ἀνοικτὰς
 ἢ Σάμος σου σέ καρτερεῖ
 με τὰς κλεινὰς αὐτῆς ἀκτὰς
 διὰ νὰ σωθῇ ἀφ' ὅσους πάσχει πόνους
 νὰ σ' ἀξιωθῇ ε' τοὺς δέκα τώρα χρόνους,
 φθάνουν θεὰ τῆς Σάμου τὰ δεινὰ
 ἔλα νὰ τῇ ὁροσίσης τοὺς κάμπους καὶ βουνά.

Στρέφεις λοιπὸν καὶ παραιτεῖς θεὰ ἕνα λαόν
 πολυπαθῆ, βοῶν, δακρυρροῶν

δὲν μὲ μαλάττει κλαυθμηρὰ ἡχώ
 φωνάζουσα κατόπιν σου
 φωνὰς Σαμίων δυστυχῶν,
 κλαύσατε βουνά, θρηνήσατε κοιλάδες
 κάλλη θερινὰ ὠραῖαι πεδιάδες
 τύχην κακὴν τῆς γῆς σας τῆς λαμπρᾶς
 ὧ ἐποχὴ δακρύων, ἡ ἡμέρα ἀποφράς.

Λοιπὸν θεὰ ἡ πρέπει νὰ χαθῇ ἀπὸ τὸ πᾶν
 ἡ εὐκλεὲς ἡ Σάμος μιὰ φορὰ
 ἡ πρέπει σὺ μὲ δόξαν εἰς αὐτὴν
 ν' ἀνοίξης τέλος τῆς μητρὸς
 Ἑλλάδος θύραν τὴν κλειστήν
 πρῶτ' εἶν' αὐτὴ καὶ νέα πόφασίς της
 σέ θε νὰ ζητῇ καὶ μέχρι τῆς θανῆς της
 λοιπὸν θεὰ τὸ τέλος μὴν ἀργῆς
 τὴν κρίσιν της ἅς κρίνῃ ὁ οὐρανὸς κ' ἡ γῆ.

ΘΟΥΡΙΟΝ ἈΣΜΑ

τοῦ ἀειμνήστου Ῥήγα τοῦ Φερραίου

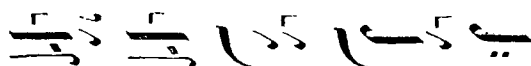
Εἰς ἤχον ᾧ πα. 7

Ὡς πό τε παλ λη κά ρια νὰ ζῶ μεν
 Ὡς τὰ βου νὰ μο να χοὶ ἴσαν λιον τὰ ρια

ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΘΝΙΚΩΝ ἈΣΜΑΤΩΝ

3

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

 ἔς τας ῥά χαις ἔς τὰ στε νά.

Σπηλιαῖς νά κατοικοῦμεν, νά βλέπωμεν κλαδιά
νά φεύγωμε τὸν κόσμον γιὰ τὴν πικρὴ σκλαβιά.

Νά χάνωμε πατρίδα, ἀδελφία καὶ γονεῖς,
τοὺς φίλους, τὰ παιδιὰ μας κι' ὅλους τοὺς συγγενεῖς-

Καλῆτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ
παρὰ σαράντα χρόνους σκλαβιά καὶ φυλακή.

Τί σ' ὠφελεῖ νά ζήσης καὶ νά ἴσαι ἔς τὴν σκλαβιά
στοχάσου πῶς σέ ρίπτουν καθ' ὥραν ἔς τὴ φωτιά.

Ἐλᾶτε μ' ἓνα ζῆλον εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
νά κάμωμ' ἓναν ὄρκον ἐπάνω ἔς τὸν σταυρόν.

Νά βάλλωμε συμβούλους μὲ πατριωτισμὸν
καὶ οὗτοι νά μᾶς δίδουν εἰς ὅλα ὀρισμὸν.

Ὁ νόμος νά ἴναι πρῶτος καὶ ὁ μόνος ὁδηγὸς
καὶ τῆς πατρίδος ἓνας ἄς γίνῃ ἀρχηγός.

Γιὰτὶ ἡ ἀναρχία μοιάζει τὴν σκλαβιά
νά ζῶμεν ὡς θηρία εἶν' πιὸ σκληρὴ φωτιά.

Καὶ τότε μὲ τὰς χεῖρας ὑψηλὰ ἔς τὸν οὐρανὸν
ἄς εἴπωμ' ἐκ καρδίας ταῦτα πρὸς τὸν Θεόν.

ὦ Βασιλεῦ τοῦ κόσμου ὀρκίζομαι πρὸς σέ,
ἔς τὴν γνώμην τοῦ τυράννου νά μὴν ἐλθῶ ποτέ.

Μήτε νά τὸν δουλεύσω μήτε νά πλανηθῶ
εἰς τὰ ταξίματά του νά μὴ παραδοθῶ.

Ἐν ὅσῳ ζῶ ἔς τὸν κόσμον ὁ μόνος μου σκοπὸς
γιὰ νά τὸν ἀφανίσω θὰ ἦναι σταθερός.

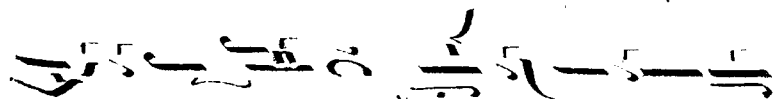
Πιστὸς εἰς τὴν πατρίδα, συντρίβω τὸν ζυγόν,
ἀχώριστος θὰ εἶμαι ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν.

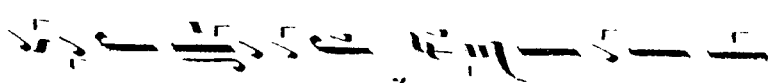
Κιᾶν παραβῶ τὸν ὄρκον ἄς ἴστράψ' ὁ οὐρανὸς
καὶ ἄς μὲ κατακαύσῃ νά γίνω ἴσάν καπνός.

Η ΠΑΤΡΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ.

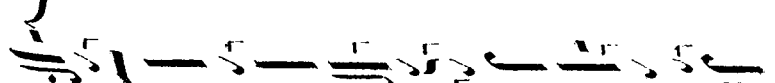
Εἰς ἤχον $\frac{2}{4}$ πα. $\frac{7}{8}$

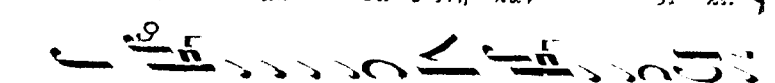

 Ω ω ω ω πα διὰ α μου ο-

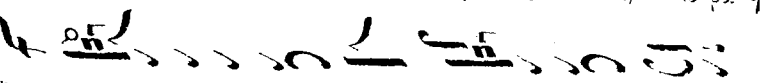

 ορ φα νχ μου ολ σκο ορ πι-

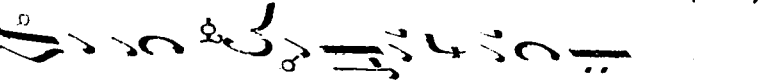

 σμέ να 'δω κ'ε χει ῥ δι ωγ-

 μέ ε να ο ο βοι σμέ να δι

 α α απ' τὰ ε θνη παν οι χι. $\frac{2}{4}$

 Ξυ πνη στε τε χνα κ'ηλ θεν ῥ ω ρα $\frac{2}{4}$

 ξυ πνη στε ο λχ τρε ζα τε τω ρα $\frac{2}{4}$

 κ'ηλ θεν ο δεξ πνος ο μου σπι κός.

Ποῦ μὲ κόπους κατὰ τόπους τρέχετε γιὰ μιὰ τροφήν
εἰς δεσπότας κ' ἰδιώτας δούλου δέχεσθε μορφήν.

Ἐυπνήστε τέκνα κτλ.

Νύκτα ἡμέρα ὡς ἡ σφαῖρα περιφέρεσθε ἔς τὴν γῆν
περπατεῖτε, προσπαθεῖτε δόξης ναῦρετε πηγὴν.

Ἐυπνήστε κτλ.

Καὶ ποθεῖτε νὰ φανῇτε ἔς τὴν πατρίδα εὐπειθεῖς,
νέος ἔγχείναι, γέρον ἔμχέιναι ἀπ' τὰ ξένα ὁ καθεῖς.

Ἐυπνήστε κτλ.

Κι' ἀποθαίνει ἢ πομαίνει ἐνδεὲς καὶ δυστυχὲς,
κ' ἐγὼ πλέον τελευταῖον, μένω μόνη ἀτυχὲς.

Ἐυπνήστε κτλ.

Συναχθῆτε νὰ ἰδῇτε τὰς πληγὰς μ' ἐλεεινῶς
πῶς τὸ αἷμα τρέχ' ὡς ῥεῦμα ἀπ' τὰς φλέβας μου δεινῶς

Ἐυπνήστε κλπ.

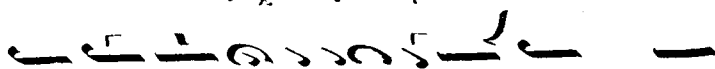
Τὴν στολήν μου τὴν καλὴν ξεσχισμένη τὴν φορῶ
σφαλισμένην καὶ δεμένην μὲ ἀλύσους τὴν θωρῶ.

Ἐυπνήστε κτλ.

Δὲν βαστάζω ὅλο κράζω θάνατόν μου τὸν πικρὸν
ἴσάν μ' ἀφῆτε κι' ἀμελήτε σωτηρίας τὸν καιρόν.

Ἐυπνήστε κτλ.

Εἰς ἤχον δὲ Δι. ἡ

Φίλοι μου συμπατριῶται δὲ δοῦ-

λοι ν᾿ με θα ὥς πό τε δὲ τῶν ἀ χρεί-
 ων μου σουλ μά νων τῆς πᾶ τρι δος τῶν τυ-
 ρά νων δὲ ἐκ δι κή σε ὥς ἡ ὦ ρα
 ἔ ρθα σεν ὦ ρί λοι τῶ ρα.

Ἡ κοινὴ πατρίς φωνάζει καὶ μετὰ δακρῶν κράζει:
 τέκνα μ' Ἑλληνες γενναῖοι, δράμετ' ἄνδρες τε καὶ νέοι
 κ' εἶπατε μεγαλοφώνως
 ὡσὰν ἀδελφοὶ συμφώνως
 ἀσπαζόμεν' εἰς τὸν ἄλλον μ' ἐνθουσιασμὸν μεγάλον
 ἕως πότε τυραννία
 ζήτω ἡ ἐλευθερία.

Τῶν Ἑλλήνων μέγα γένος τὸ ἐξακουσμένον ἔθνος
 εἰς ἀνατολὴν καὶ δύσιν ὥς νᾶ μὴν ᾗν ἔς τὴν φύσιν,
 μήτ' ἀκούεται καθόλου
 ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλου πόλου.

Ταῦτα κάμν' ἡ τυραννία μουσουλμάνων ἡ ἀγρία
 ἀλλὰ ἦλθε τέλος πάντων μεταξὺ τόσων συμβάντων
 ἐκδικήσεως ἡ ὥρα
 οἱ γραικοὶ φωνάζουν τώρα
 ἀλλαλάζοντες μὲ κρότον ἔλαμψε μετὰ τὸν σκότον,
 ἔλαμψεν ἡ σωτηρία
 ζήτω ἡ ἐλευθερία.

Εἰς τυράννων τὴν θυσίαν ἅπαντες με προθυμίαν
 ἔρχοντ' ἄλλοι ἀλλαχόθεν τῆς Ἑλλάδος πανταχόθεν.
 ὥς εἰς ἑορτὴν συντρέχουν
 ὥς πανήγυριν τὴν ἔχουν.

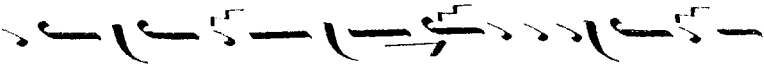

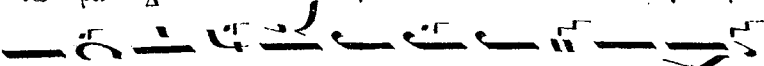
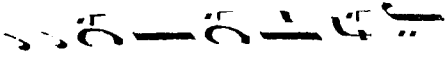
Καὶ δὲν στέργεται καθ' ἓνας ἀπ' αὐτοὺς μικρὸς ἢ μέγας
 ἐξοπίσω νὰ γυρίσῃ, εἶναι λέγουν κατασχόντῃ·
 τοὺς υἱοὺς των οἱ πατέρες
 ἐγκαρδιώνουν αἱ μητέρες,
 εὖγε τέκνα μου τοῖς λέγουν καὶ εἰς τὸν πόλεμον τὰ στέλλουν
 ἕως πότε ἡ δουλεία
 ζήτω ἡ ἐλευθερία.

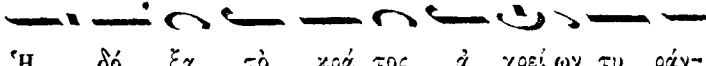
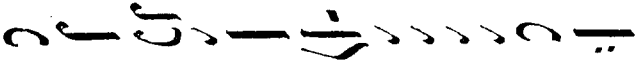
Τὰ σπαθιά των γυμνωμένα πρὸς τὸν οὐρανὸν στραμμένα
 σταυρωμένα τὰ κινουσί, ὅσον νὰ σπινθοβολοῦσι
 καὶ ἀσπαζόμεν' εἰς τὸν ἄλλον
 ὄρκον κάμνουν, μεγάλην

Τότε μόνον νὰ τ' ἀφῇσιν ὅταν τοὺς ἐχθροὺς νικήσουν
 ναὶ μὰ πίστιν μὰ πατρίδα μὰ τὴν εἰς Θεὸν ἐλπίδα
 τῆς Ἑλλάδος ἡ πρὶν δόξα
 με τῶν τέκνων τῆς τὰ τόξα
 θέλει πάλιν ἐπιστρέψῃ, νέους ἥρωας νὰ στέψῃ.
 Ἔως πότε τυραννία
 ζήτω ἡ ἐλευθερία.

Τούτους οἱ γραικοὶ μιμοῦνται, τούρκους πλέον δὲν φοβοῦν-
 τὴν ζωὴν καταφρονοῦσι τοὺς τυράννους ἀψηφοῦ-
 παρὰ νὰ ὑποταχθῶσι
 προτιμοῦν νὰ φονευθῶσι.

Εἰς γραικοὺς κόποι καὶ πόνοι εἶν' οὐδὲ μόνοι καὶ μόνοι
 τοὺς ἐχθροὺς νὰ πολεμήσουν δύνανται νὰ τοὺς νικήσουν.

 ρα σάλ πιγξ τοῦ Ἄ ρε ως φω νά ζει

 τώ ρα ^δ δεῦ τε φι λε λεύ θε ροι ὄρ-

 μᾶ τε κατ' ἐχ θρῶν δεῦ τε φι λε λεύ-

 θε ροι ὄρ μᾶ τε κατ' ἐχ θρῶν. χ

 Ἡ δό ξα τὸ κρά τος ἃ χρείων τυ ράν-

 νων ἄς πέ ση ἄς σβέ ση τὸ γένος αὐ τῶν.

Ἔως πότε τύραννοι νὰ βασιλεύουν
 καὶ τὴν πατρίδα μας νὰ δυναστεύουν
 καὶ νὰ βασανίζωσιν ἡμᾶς ἀνηλεῶς,
 φθάνουν ὅσα πάσχομεν τοσούτους χρόνους
 πάθη τ' ἀχόρητα θλίψεις καὶ πόνους
 νῦν τὴν σωτηρίαν μας ἠυδόκησ' ὁ Θεός.
 Ἑλλάς ἡ πατρίς μας δακρύει στενάζει
 τὸ ἔλεος κράζει τῶν τέκνων αὐτῆς.

Δράμωμεν ὡς ἥρωες ἐκδικηθῶμεν
 Ἕλληγες ἡμεθα μὴ φοβηθῶμεν,
 οἱ ἐχθροί μας πίπτουσι μὲ φόβον πανικόν,

χαῦνοι καὶ δειλόκαρδοι πῶς ἤμπορεῖτε
μὲ ἀνδρείους ἔλληνας ν' ἀντισταθῇτε ;
τούτων ἡ ἀνδρία εἶν' ὥς δῶρον φυσικόν.

Ἄς λάβωμεν ὅπλα καὶ ἄγωμεν πάντες
καὶ πλέον δὲν εἶναι καιρὸς ἀνοχῆς.

Ἔχομεν προπάτορας ἀνδρας γενναίους
αὐτοὺς τοὺς ἥρωας τοὺς ἡμιθέους
τὸν Λεωνίδα, Περικλῆ καὶ τὸν Θεμιστοκλῆ
οὗτοι ἐπολέμησαν ὑπὲρ πατρίδος
καὶ δι' ἐξάλειψιν τῆς τυραννίδος
οὗτοι ἀντημέιφθησαν μὲ δόξαν οὐ πολλήν.

Ψυχὰς τῶν ἡρώων ἐκείνων γενναίων
τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου θαυμάζουν κοινῶς.

Ποῦ εἶσαι γλυκύτατε συμπατριῶτα
τῆς Σπάρτης γέννημα καὶ νομοθέτα ;
ξύπνα γενναιότατε Λυκοῦργε θαυμαστέ,
ἡ πατρίς, τὰ τέκνα σου σὲ προσκαλοῦσι
τοὺς σοφοὺς νόμους σου ἀναζητοῦσι,
τοὺς ἐνθουσιάζοντας τοὺς ἔλληνας ποτέ.

ὦ ἄπιστοι τοῦρκοι ἐπάρατον γένος
τὸ τέλος σας ἦλθε νικᾶσθε λοιπόν.

Ῥήτωρ Δημόσθενες ποῦ εἶσαι τώρα
καὶ σὺ ὦ Σώκρατες ἔλθετε τώρα
νὰ ἐνθουσιάσητε τὰ τέκνα σας ἡμᾶς
καὶ νὰ καταστήσητε ἥρωας ἄλλους
ὡς τοὺς προγόνους μας ἀνδρας μεγάλους
διὰ ν' ἀπολαύσωμεν βραβεῖα καὶ τιμὰς.

Ὡς πότε ἀχρεῖον καὶ βάρβαρον γένος
τὴν γῆν τὴν πατρώαν ἡμῶν νὰ πατῇ.

Τί λοιπόν βραδύνομεν, τί καρτεροῦμεν
 πλέον ταχύτερον ἅς προχωροῦμεν,
 ὅλοι μὲ ὁμόνοιαν καὶ ἐνθουσιασμόν,
 νέοι πατριῶταί μου προθυμηθῶμεν
 ἢ νὰ νικήσωμεν ἢ νὰ χαθῶμεν·
 θάνατος ὁ ἐνδοξος εἶν' ἴδιον ἡμῶν.

Γενναῖοι ὀπλῖται ὁμοῦ πολεμεῖτε
 τοὺς τούρκους φωνεῖτε, σικτίριν μπουρδᾶν. (α).

Γένος ἀσεβέστατον κατηραμένον
 γένος ἀπάνθρωπον καὶ κομπασμένον
 πῶς τὸ ὑποφέρομεν οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς.
 Ἄνδρες φιλελεύθεροι δοῦλοι ὡς πότε
 καὶ τὰ ἀνδράποδα ἡμῶν δεσπότηι;
 τοῦτο δὲν εἶν' ἴδιον ἑλλήνων τῆς τιμῆς.

Οἱ τύραννοι φρίττουν, τρομάζουν καὶ πίπτουν
 τὸ βᾶϊ φωνάζουν μπιζὶμ χαλιμίζ. (β)

Αἰμοβόρε τύραννε σουλτὰν χασάπη (γ)
 ποῦ εἶναι τῶν φίλων σου ἡ τόσ' ἀγάπη;
 ἔσθυσεν ἡ δόξα σου σχεδὸν ὀλοτελῶς
 ἔφθασεν ἡ πτώσις σου ἀπὸ τὸν θρόνον
 δὲν ἔχεις δύναμιν δὲν ἔχεις τόνον·
 θεία εἶν' ἀπόφασις νὰ πέσης παντελῶς.

Λοιπὸν ἀδελφοί μου εἰς τί δειλιᾶτε
 ὀρμᾶτε, κτυπᾶτε, Θεὸς μεθ' ἡμῶν.

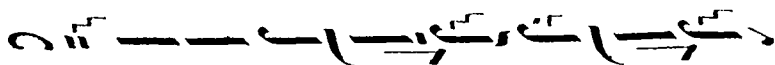
(α) Ξεκουμπισθῆτε ἀπ' ἐδῶ.

(β) Οὐαὶ ἡμῖν! (γ) Μακελλάρης.

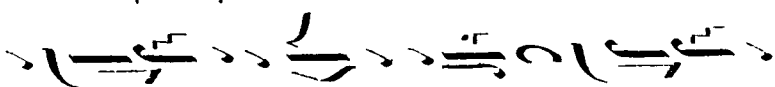
Εἰς ἤχον $\gamma\delta\delta$. νη. $\overline{\gamma}$

Δεῦ τε παῖδες τῶν ἑλ λή νων

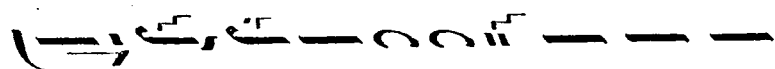
ἄν δρες φίλοι τῶν κιν δύ-

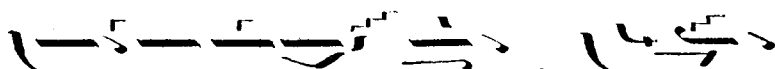
νων ἡ πα τρίς σᾶς προσ κα λει ἡ πα-

τρὶς σᾶς προσ κα λει ^νδ₃ σάλ πιγξ τῆς ἐ-

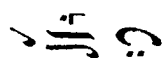
λευ θε ρί ας κατ' ἐχ θρῶν τῆς

τυ υ ρα νί ας ^Δδ₃ πάν τα

χοῦ δι α λα λει ^νδ₃ παν τα χοῦ δι α-

λα λει.

^ν
δ₃

Τῇ ὅπλ' ἄς λάθω μεν ἔλ λη νες ἄ γω-

ρίψωμεν τὸν ζυγὸν λάβωμεν ὁδηγὸν
 ἔς τὴν δόξαν τῆς ἐλευθερίας ζήσωμεν ἀδελφοί.

Τῆς Ἑλλάδος ἱστορίας τῶν ἐλλήνων ἀριστείας
 προπατόρων ὁ αἰὼν,
 τῶν ἡρώων τῆς Εὐρώπης εἶναι ἴδιος ἡμῶν,
 τὰ ἔθνη ἀποροῦν κ' ἡμᾶς κατηγοροῦν
 πῶς ὑποφέρομεν δουλείαν οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς.

Τρόπαια τοῦ Μαραθῶνος δὲν ἠφάνισεν ὁ χρόνος
 αἰωνίως διακοῦν
 καὶ τὴν δόξαν τῶν προγόνων πάντοτε διατηροῦν·
 τῶν ὅπλων ἡ κλαγγὴ κ' ἡ τρομερὰ βοή
 μόνα δὲ ταῦτα κύπτουν τυράννων τὴν ζωὴν.

Μὲ τριακοσίους ἀνδρας Λεωνίδας μυριάδας
 θανατώνει τῶν ἐχθρῶν
 καὶ τὸ σῶμα τ' εἰς τὴν δόξαν καταθάπτεται νεκρόν·
 ὦ Ἕλληνες θρηνεῖ, κλαίει καὶ ἐκφωνεῖ
 ἡ μήτηρ μας ἡ τεθλιμμένη: τέκνα μου τελευτῶ.

Θερμοπύλαι μαρτυροῦσι καὶ τρανῶς ὁμολογοῦσι
 μυριάδες τῶν περσῶν
 ὅτι εἶναι φονευμένοι παρὰ τῶν στρατιωτῶν·
 μήτηρ ὑπομονή, εἵμεθα ἱκανοὶ
 τὸ αἶμα τῶν τυράννων νὰ πιοῦμεν μὲ χαράν.

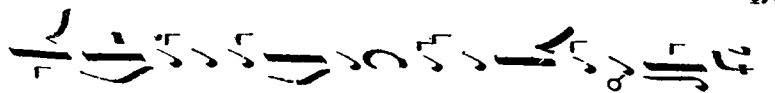
Ἕλληνες ἀνδρειωμένοι ἕως πότε δουλωμένοι
 δεῦτε ἄγωμεν λοιπὸν
 ἐνωθῶμεν Μακεδόνες μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν
 τύρανοι φρύξατε τὰ ὅπλα ρίψατε,
 ὡς λέοντες ἡγριωμένοι ὀρμῶμεν καθ' ὑμῶν.

Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων
 τῶν ἡρώων θαυμαστῶν
 ἔλθετ' εἰς τὴν συμβουλὴν μου, μοιρασθῆτε τὸν μισθόν,
 τύραννοι φρίξατε τὰ ὅπλα ρίψατε
 ὅταν ἀντιπαραταχθῆτε ἔς τὰ ἄρματα ἡμῶν.

Λογισθῆτε τοὺς αἰῶνας χρόνους καὶ ὀλυμπιῶνας
 ἀφοῦ κλαίει ἡ Ἑλλάς
 ἣτις ἦτον ἡ κρηπίδα εἰς τὰς γνώσεις τὰς σοφάς·
 ἃς πέσουν οἱ ἐχθροὶ σωροὶ σωροὶ νεκροὶ
 ὅταν ἀντιπαραταχθῶσι ἔς τὰ ἄρματα ἡμῶν.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$. νη λ

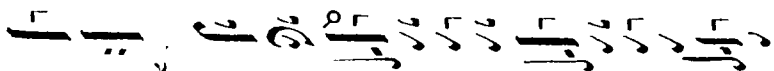
Ὁ και ρὸς ἃ δελ φοι τῆς ε λευ θε ρί-
 ας φθά νει π και τὸ γέ νος ἡ μῶν τὰς δυ-
 νά μεις τοῦ λαμ βά νει π γεν ναῖ οι ρου με-
 λιῶ ται $\delta\lambda$ μω ρα ε ται και νη σιῶ ται $\delta\lambda$
 τὸ αἶ μ.ζ τῶν τυ ράν νων γύ στε πο τα μη δὸνδ^ν

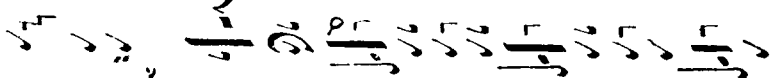
τὸ αἶ μα τῶν τυράν νων χύ στε πο τα μη δὸν δ^ν

ευ οι ευ οι ευ οι ευ οι ευ οι

ευ οι ἄ^ν δρᾶ μετ' ὦ ἔλ λη νες με γά λοι καὶ

μι κροὶ δ^ν δρᾶ μετ' ὦ ἔλ λη νες με γά λοι καὶ

μι κροί.

Μὴ φοβεῖσθε γραικοὶ ὅτι εἴσθε τάχ' ὀλίγοι,
ἢ Εὐρώπῃ ἰδοὺ τὰς ἀγκάλας τῆς ἀνοίγει,
ὁ τύραννος κλονεῖται τὴν πτῶσιν του φοβεῖται·
ὁ ζῆλος τῆς πατρίδος ἅς λάμψ' εἰς τὰς ψυχάς.

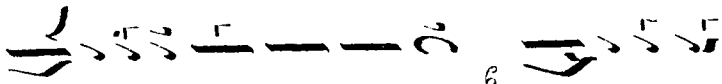
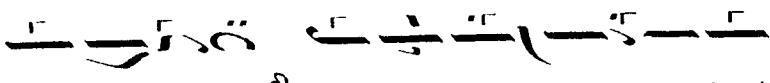
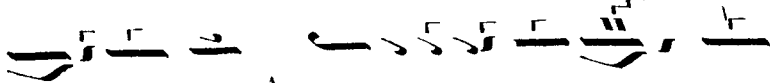
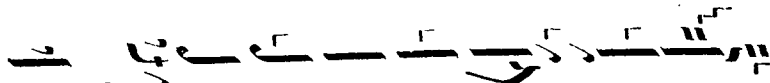
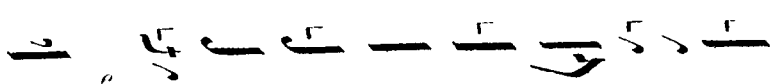
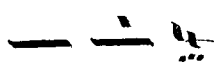
Μὴ φοβεῖσθε γραικοὶ τοὺς λαοὺς τοὺς τρισβαρβάρους
εἶναι ὄχλος πολὺς ἀνευ τόλμης τε καὶ θάρρους
ὥς πότε τυραννία ζήτω ἢ ἐλευθερία,
τὸ αἶμα τῶν ἐχθρῶν ἅς τρέξῃ πρὸ ποδῶν.

Ἡ ἀθλία Ἑλλάς ἔς τὸν βαρὺν ζυγὸν στενάζει
τοὺς πιστοὺς τῆς υἱοὺς εἰς βοήθειαν τοὺς κράζει,
ἀλύσους νὰ συντρίψουν δεσμὰ τους ν' ἀπορρίψουν
καὶ τρόπαια λαμπρὰ νὰ στήσουν κατ' ἐχθρῶν.

Εὐοί, εὐοί, εὐοί, εὐοί, εὐοί, εὐοί, εὐοί
δράμετε ἔλληνες μεγάλοι καὶ μικροί.

Σπαθι, σπαθι, σπαθι, σπαθι, σπαθι
 δράμετ' ὦ Ἕλληνες μεγάλοι καὶ μικροί·
 φωτιά, φωτιά, φωτιά, φωτιά, φωτιά, φωτιά
 θέστε ὦ Ἕλληνες, γυναῖκες καὶ παιδιά.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$. νη λ

 Μαύρ' ἦν ἡ νύ κτα 'ς τὰ βου νὰ λ 'ς τοὺς βράχους πέφ-

 τει χιό νι $\delta \lambda$ 'ς τὰ ἄ γρι α α 'ς τὰ

 σκο τει νὰ $\delta \lambda$ 'ς ταῖς ῥά χαις πέ τραις 'ς τὰ βου-

 νὰ λ δ κλέ πτης ξε σπα θώ νει ξε σπα θώ-

 νει λ δ κλέ πτης ξε σπα θώ νει ξε σπα-

 θώ ω νει

Ὡς τὸ δεξι χέρι τὸ γυμνὸ, βαστᾷ ἀστροπελέκι
 παλάτι ἔχει τὸ βουνὸ καὶ σκέπασμα τὸν οὐρανόν
 κ' ἐλπίδα τὸ τουφέκι

Φεύγουν οἱ τύραννοι χλωμοὶ τὸ μαῦρό του μαχαῖρι,
 μ' ἵδρωτα βρέχει τὸ ψωμί 'ξεύρει νὰ ζήσῃ μὲ τιμὴ
 καὶ ν' ἀποθάνῃ 'ξεύρει.

Τὸν κόσμον ὁ δόλος διοικεῖ κ' ἡ ἀδικ' εἰμαρμένη,
 Τὰ πλούτη ἔχουν οἱ κακοὶ ἐδῶ 'ς τοὺς βράχους κατοικεῖ
 ἡ ἀρετὴ κρυμένη

Μεγάλοι ἔμποροι πωλοῦν τὰ ἔθνη 'σάν κοπάδια,
 τὴν γῆν προδίδουν καὶ γελοῦν ἐδ' ὅμως ἄρματα λαλοῦν
 'ς τ' ἀπάτητα λαγκάδια.

Πήγαινε φίλα τὴν ποδιὰ ποῦ δοῦλοι πρόσκυνοῦσι,
 'Εδῶ 'ς τὰ πράσινα κλαδιὰ μόν' τὰ σπαθιά τους, τὰ παιδιὰ
 καὶ τὸν σταυρὸν φιλοῦσι.

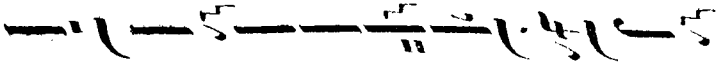

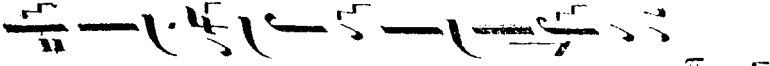
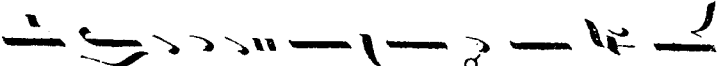

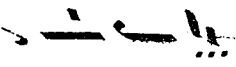
Μητέρα κλαῖς; ἀναχωρῶ, νὰ μ' εὐχθηθῇς γυρεύω,
 ἓνα παιδί σὲ ὕστερῳ ὅμως νὰ ζήσω δὲν ἔμπορῶ
 ἂν ζῶ γιὰ νὰ δουλεύω.

Μὴ κλαῖτε μάτια γαλανὰ φωστῆρες ποῦ ἀρέσω,
 τὸ δάκρυόν σας μὲ πλανᾷ ἐλεύθερος ζῶ 'ς τὰ βουνὰ
 κ' ἐλεύθερος θὰ πέσω.

Βαριὰ βαριὰ βοίζ' ἡ γῆ, ἓνα τουφέκι πέφτει,
 παντοῦ τρομάρα καὶ σφαγὴ, ἐδῶ φυγὴ κ' ἐκεῖ πληγὴ
 ἐσχότωσαν τὸν κλέφτη.

Σύντροφοι ἄσχεποι πεζοὶ τὸν φέρουν λυπημένοι,
 καὶ τραγωδοῦν ὅλοι μαζῇ ἐλεύθερος ὁ κλέφτης ζῇ
 κ' ἐλεύθερος ποθαίνει.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta\gamma\eta$ λ

 Τί , καρ τε ρεῖ τε φί λοι

 καὶ ἃ δελ φοὶ π καὶ δὲν κι νεῖ-

 ει σθε με γλῶσ σα με σπα θί π λ

 ἦ δού καιρὸς μᾶς ἔ φθα σεν ἡ

 μέ ρα δό ξης ἔ λαμ ψε λοι πόν ὁρ-

 μᾶ τε κρά ζον τες γ τὸ ε λε λεῦ καὶ

 σφά ζον τες.

Δοῦλοι σεῖς πλέον μὴ καταδέχεσθε

μήτε νὰ ἦσθε μήτε νὰ λέγεσθε,
 ἐλεύθερα φρονήσατε γενναίως πολεμήσατε
 καὶ τ ἄρματα ἀδράξατε καὶ τοὺς ἐχθροὺς σπαράξατε.

Ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς,

Ἐπαμεινώνδας καὶ μέγας Περικλῆς
 ὀδικοὶ μας ἦσαν πρόγονοι καὶ τοῦ Διὸς ἀπόγονοι,
 λοιπὸν ὁμόστε καὶ σπαθία γυμνώστε γιὰ τὴν πατρίδα.

Τούτων τὴν φήμην καὶ τὴν παλληκαρίαν,
 γνῶσιν, σοφίαν, καὶ γενναιοχαρδίαν
 ἅς μιμηθῶμεν ὅλων μας, σοφῶν ἀνδρῶν προγόνων μας,
 καὶ τ' ἄρματα ἅς δράζωμεν ἐχθροὺς κατασπαράζωμεν.

Ὡς ὅλον τὸν κόσμον τώρα ἅς δείξωμεν,
 νὰ μᾶς κηρύξουν ἅς προσπαθήσωμεν
 ὅτ' εἴμεθα οἱ γνήσιοι Ἑλλήνων οἱ ἀπόγονοι,
 λοιπὸν ὁρμῶμεν κράζοντες τὸ ἐλελεῦ καὶ σφάζοντες.

Πατρίς μᾶς κράζει δεῦτε ἅς δράμωμεν
 σάλπιξ φωνάζει νίκας ἅς κάμωμεν,
 ὥς αἰετοὶ πετάζωμεν βαρβάρους νὰ σπαράζωμεν,
 λοιπὸν ὁμόσπε καὶ σπαθιὰ γυμνώστε γιὰ τὴν πατρίδα.

Καὶ ὅταν λάμψῃ ἐκεῖν' ἡ ποθητὴ
 ὦρα θριάμβου κ' εἰς τοὺς ἐχθροὺς φρικτὴ,
 τιμὰς καὶ δῶρα ἔχουσι νὰ μᾶς ἀντιθραβεύσουσι,
 λοιπὸν ὁμόσπε καὶ σπαθιὰ γυμνώστε γιὰ τὴν πατρίδα.

ὦ παμφιλότῃ Ἑλλάς πατρίδα μας
 ἰδὲ τὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν μας,
 γυμνὰ σπαθιὰ βαστάζομεν καὶ ὁμοφώνως κράζωμεν,
 νὰ ζῇ, νὰ ζῇ καὶ τρεῖς νὰ ζῇ, πίστις, πατρίς καὶ ἔθνος μαζή.

Εἰς ἤχον $\pi \delta \iota$, ν.π. γ

ᾠδὴ ἑξήκοντα ὅγδοη

Ἐπὶ τῇ μέσῃ τῷ σπαθί μου καὶ τ' ἄλλοις

ἡρώεσσιν

γὰρ μαζὴ μου καὶ σὺν ποῦ λίπε τῷ καὶ

ἄν που λὶ πε τῷ δὲ ἄν ρί ψω τὸ του-
 φέ κι ἡ τύ χη τί μὲ πλέ και ἡ
 τύ χη τί μὲ πλέ και πο τέ μου δὲν ῥω-
 τῷ πο τέ μου δὲν ῥω τῷ α λή αλ ον α
 λη α λο πο τέ μου δὲ ρω τῷ. (δίς)

Ἄν τώρα θέλ' ἡ τύχη τὸ βόλι νὰ μὲ τύχη
 καλὰ τὸ καρτερῶ.
 ἂν αὔριο ὅμως θέλει καὶ τώρα δὲν μὲ μέλει
 καὶν τώρα θὰ χαρῶ.
 Αὐτὸς ἂν κολακεύῃ καὶ ἄλλος ἂν δουλεύῃ
 καὶ τρίτος τυραννῇ,
 δὲν εἶν' ὁ στρατιώτης ἢ δοῦλος ἢ δεσπότης,
 ἐλεύθερα φρονεῖ.
 Ὅταν μὲ γνέφουν κόποι, ὅταν βροντᾷ τὸ τόπι
 γελῶ καὶ τραγουδῶ,
 κι' ἐπάνω ἔς τ' ἄλογόν μου, τοῦ σκοτεινοῦ μου δρόμου
 τὰ βάραθρα πηδῶ.
 Ὁ κόσμος ἰδικός μου κ' ἐγὼ εἶμαι τοῦ κόσμου,
 καὶ ὥς περνᾷ περνῶ,
 κ' εἰς ὅλα τὰ συμβάντα ἐμπρός μου βλέπω πάντα.
 καὶ πίσω δὲν γυρνῶ.

Μὴ κλαῖς ὠραία κόρη, ὁπίσ' ἀπὸ τὰ ὄρη
 ὁ δρόμος μ' ὀδηγεῖ·
 παντοῦ ὠραίας ἔβρισκω καὶ πού ποτε δὲν μνήσκω·
 πατρίς μου εἶν' ἡ γῆ.

Μιὰ τουφεκιὰ σφυρίζει ὁ χάρος δρεπανίζει,
 βουκέφαλ' ἐμπροστὰ,
 μολύβια ὅταν βρέχῃ, τὸ αἷμα ὅταν τρέχει
 ἐμπρὸς ποῖος μὲ βαστᾷ ;

Κιὰν ἔφθασ' ἡ ἡμέρα ποῦ θὰ σφυρίξ' ἡ σφαῖρα
 ἔς τῆς μάχης τὴν βοήν
 γελῶντας ὡς γελοῦσα, ἰποθαίνοντας ὡς ζοῦσα,
 ἀφήνω τὴν ζωήν.

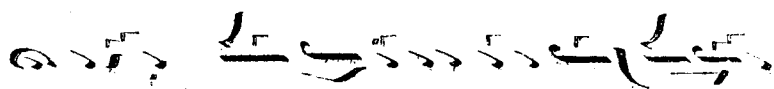
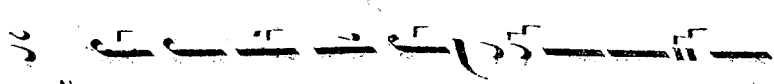

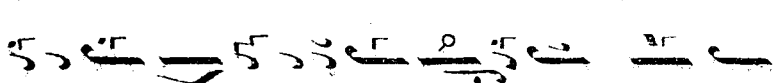
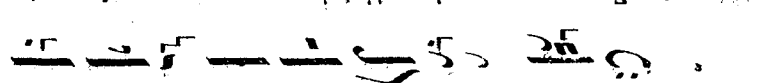
Ἦχος ᾠδῆς νη.

Λαμ. πρὸς πο τε φω σφό ρος τῶν νυ-

κτῶν ἐ φώ τι ζε σκη νὰς τὰς ἐλ λη-

νί δας ἔ κει πλη σί ον τὴν λόγ χην του κρα-

τῶνδ' ἐ τρα γῶ δοῦ σεν δ νέ ος Πε-

 πί δας Δ ὦ ζέφυροι τερπνοὶ πε τατ' εὐ-

 θύς Δ μη νόσας τε 'ς τὴν φίλην μου Ἑλ-

 λά δα διὰ τὴν δόξαν σου πατρίς διὰ

 τὴν δόξαν σου πατρίς φρουρῶ ἐδῶ Δ εἰς τὴν

 κοίλᾳ δα εἰς τὴν κοιλιάδα.

Τηρεῖ τὴν λάμψιν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρὸς
 καὶ σιωπᾷ 'ς τὴν θέσιν του θεμένος,
 ἡ νύκτα χρόνος, ὁ Ἕλληνας ζωηρὸς
 καὶ τραγωδεῖ 'ς τὴν λόγχην στηριγμένος·
 ὦ ζέφυροι τερπνοὶ, πετατ' εὐθύς,
 μηνύσατε 'ς τὴν φίλην μου Ἑλλάδα,
 διὰ τὴν δόξαν σου πατρίς, διὰ τὴν δόξαν σου πατρίς
 φρουρῶ ἐδῶ εἰς τὴν κοιλιάδα.

Ὁ ἥλιος τὸν πόλεμον χινᾷ
 αὖριον εἶν' ἡμέρα τῆς ἀνδρείας
 κιὰν ἀποθάνω 'ς τὴν λόγχην μου σιμᾷ
 ὑπὲρ πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας,
 πετατε πάλιν ὦ ζέφυροι τερπνοὶ,

εἰπέτε εἰς τὴν φίλην μου Ἑλλάδα·
διὰ τὴν δόξαν σου πατρίς, διὰ τὴν δόξαν σου πατρίς
ἀπέθανα εἰς τὴν κοιλάδα, εἰς τὴν κοιλάδα.

Ἦχος ᾠδῆς νη. 7

ὦ λυ γη ρὸν καὶ κο πτε ρὸν σπα-

θί μου ⁶ καὶ σὺ του ρέ κι θλι-

βε ρὸν που λί μου ⁶ εἰ σεῖς τὸν τοῦρ-

κον σφά ξα τε τὸν τύ ραν νον σπα-

ρά ξα τε ν' ἄ να στη θῆ πα τρίς

μου νὰ ζή ση τὸ σπα θί μου ^ν δ' ν' ἄ-

να στη θῆ πα τρίς μου νὰ ζή ση τὸ

σπα θί μου.

Σπαθί μου 'σάν σ' ἀκούω νὰ κυγκλίζης
 καὶ σὺ λαμπρὸν τουφέκι νὰ βουμβίζης,
 νὰ στρώνωνται τουρκῶν κορμιὰ
 ἀλλάχ νὰ σκούζουν 'σάν σκυλιὰ,
 αὐτ' εἶν' ἡ μουσικὴ μου ποῦ τέρπει τὴν ψυχὴν μου.

Σ τὸν οὐρανὸν ἀστράπτει καὶ βροντάει,
 βροχὴ βοριᾶς κατακλυσμός βογκάει,
 κ' ἐγὼ γυρίζω 'ς στενὰ
 καὶ ἀναβαίνω τὰ βουνὰ,
 ν' ἀναστηθῇ ἡ πατρίς μου νὰ ζήσῃ τὸ σπαθί μου.

Γιὰ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν,
 γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν,
 γι' αὐτὰ τὰ δύο πολεμῶ
 μ' αὐτὰ νὰ ζήσ' ἐπιθυμῶ,
 κιὰν δὲν τὰ ἀποκτήσω τί μ' ὠφελεῖ νὰ ζήσω.

Ἡ ὥρα ἔφθασεν ἡ σάλπιγξ κράζει,
 ἀπὸ χαρὰν σκιρτῶν τὸ αἶμα βράζει,
 τὸ μπάμ τὸ μπούμ, τὸ γκλί γκλί γλοῦν
 ἀρχίζουν νὰ βροντολογοῦν,
 κ' ἐγὼ τοὺς τούρκους σφάζω, ζήτω Ἑλλάς φωνάζω.

Φωνὴ τοῦ Ἀρεῶς μ' ἐνθουσιάζει
 τὸ αἷμά μου σκιρτᾷ καὶ ἀναβράζει,
 'ς τὸν τύραννον ἀποστατῶ
 ζυγὸν συντρίβω καὶ πατῶ,
 νὰ ἀποθάνω μέλλω, ἐλευθερίαν θέλω.

Ὡ οὐρανὲ τί τρέχ' εἰς τὸ κορμί μου;
 βοῖζει, μυρμιδιζ' ἡ κεφαλὴ μου,

βροντῇ ἀλλόκοτος σεισμὸς
καρδιακὸς παροξυσμὸς,
ἀνάπτει μου τὸ σῶμα, καπνοὺς πετὰ τὸ στόμα.

Τὸν Ἕλληνα ὅπου τὸν προστάζ᾽ ἡ φύσις
νὰ κόπτη τὰ δεσμὰ καὶ τὰς ἀλύσεις,
ἄνδρα δὲν εἶδα δεύτερον
ἄν' τοῦτον φιλελεύθερον,
ποῖος ζυγὸς θὰ φθάσῃ νὰ τὲν καταδαμάσῃ.

Θυμὸς χαρὰ ὁμοῦ κι' ἀπελπισία
πατρίδος ἔρωσ καὶ φιλοτιμία,
εἰς μάχην μὲ παρακινεῖ
ψυχὴν ταραττοῦσι καὶ νοῦν,
λοιπὸν ἔς τ' ἀγαπητά μου ἄς τρέξω ἄρματα μου.

Κρυμμένα εἰς τὰ σπήλαια καὶ δάση
ὁ βέβηλος ἐχθρὸς μὴ σᾶς ἀρπάξῃ,
πολυπαθῇ μου ἄρματα
πολύτιμά μου πράγματα
φανῇτε τώρα πλέον νὰ ἰδῇτε φῶς ὥραϊον.

Λιγνὴ καλοζωσμένη δέξου μέση,
αὐτὸ τὸ ἐκλεκτὸν σου ὅπλοθέσι
πιστόλια δυὸ ζευγαρωτὰ
ὡς δύο τόξα τορνευτὰ,
κι' ὡς ἄλλην βελοθήκην διπλὴν πυριτοθήκην.

Σπαθὶ μου ἐπιδέξιον σπαθὶ μου
ἐλπὶς κ' ὑστερινὴ ἀπανδοχὴ μου,
τὴν μέσιν μου περίζωσαι,
πιστὸν νὰ ᾔσ' ὀρκίζω σε,
πιστὸν εἰς τὴν ὁρμὴν μου τὴν ὀλοῦστερινήν μου.

Βραχίονες ἀδράζατε τουφέκι,
 ποῦ πέμπει φλογερὸν ἀστροπελέκι·
 ἡ δεξιὰ μου αὕτη χεὶρ
 εὐστόχως ἅς ἀνάπτει πῦρ,
 νὰ τρέγῃ κατ' εὐθείαν 'ς τοῦ τούρκου τὴν καρδίαν.

Ἢ θέμις τὸν σκοπὸν μου δικαιώνει
 κ' ἡ Νέμεσις εὐθὺς μὲ ἀρματώνει,
 ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἑρμῆς
 συνηγοροῦν ὑπὲρ τιμῆς.
 κι' ἐγὼ σὰν παλληχηχάρη ἀκολουθῶ τὸν Ἄρην.

Εμβαίνω εἰς τὸ στάδιόν μου πλέον
 προβάλλω στῆθος τῆς ψυχῆς γενναῖον,
 δὲν θὰ κοιτάζω λάφυρα
 ὅσον λαμπρὰ καὶ ἄπειρα,
 ἐμπρὸς 'ς τὴν αἰωνίαν δόξαν μου κ' εὐτυχίαν.

Ὡς ἄνθρωπος ζητῶ τὰ δίκαιά μου
 ὡς Ἑλλήν δίκαια τὰ ἐθνικά μου,
 Ἑλλήν καὶ τοῦρκος θὰ σταθοῦν
 ἐμπρὸς 'ς τὸν Ἄρην νὰ κριθοῦν,
 κι' αὐτὸ νέον δρᾶμα θὰ γίνη κόσμου θαῦμα.

Ὁ ἥρωας ὁ ἐνθουσιῶν ἀφρίζει
 ὠρμᾷ ὡς λέων καὶ ὀδόντας τρίζει,
 τὸ πω πω πω ὡς ἀρχινᾷ
 ἤχοῦν κοιλάδες καὶ βουνά,
 μὲ τὸ σπαθὶ 'ς τὰ χεῖλη χύνεται 'ς τὰ πλήθη.

Ζωὴ θνητὴ 'ς τὸν ἥρωα δὲν πρέπει
 'ς τὸν θάνατον ἀθανασίαν βλέπει,

ζῇ ἡ ψυχὴ τοῦ ἑς τὰς ψυχὰς
ὅλων ἀκούει τὰς εὐχὰς,
παντοῦ τὸν ἐκθειάζουν, αἰῶνες τὸν δοξάζουν.

Εἰς τὴν φιλότατὴν μου λοιπὸν πατρίδα
ὅπου τὸν ἥλιον ἀρχῆθεν εἶδα,
τὰ ἄρματα ὅπου φορῶ
μέ ὄρκον τὰ καθιερώ,
καὶ μάρτυς μου ἄς γένη πιστὸς ἡ οἰκουμένη.

Ἦ ν' ἀποθάνω μὲ αὐτὰ ἐντίμως
παρὰ νὰ ζῶ δοῦλος τουρκῶν ἀτίμως,
ἢ εἰς τὴν γῆν ὅπου πατῶ
ἐλεύθερος νὰ περπατῶ,
καὶ ἐλευθέρους γόνους ν' ἀφήσω ἀπογόνους.

Ἐμπρὸς σ' ἐσένα ὦ σεπτὴ πατρίς μου,
ζωὴν, παιδιὰ, γυναῖκα, ἢ γονεῖς μου,
τὰ βλέπω ὡς μηδενικὰ
ὁ ἔρως σου μ' ὑπερνικᾷ,
σὺ εἶς ἡ βασιλὶς μου ἑς τὸν θρόνον τῆς ψυχῆς μου.

Τ' ἀθῶα αἵματα τῶν ἀδελφῶν μου
ἀκόμ' ἀχνίζουσι πρὸ τῶν ποδῶν μου,
τί θεωρία τρομερὰ
ἐκδίκησις λοιπὸν σκληρὰ,
σπαθὶ ἑς τοὺς μουσουλμάνους, φωτιὰ εἰς τοὺς τυράννους.

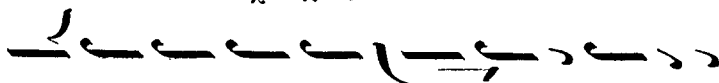
Ποῦ χρόνος ποῦ σφαγὴ νὰ ἐκδικήσῃ
τὸ αἷμα ὅπερ ἔφθασε νὰ χύσῃ,
ὁ βάρβαρος ὀθωμανὸς
αἰῶνες καὶ ὠκεανὸς,
νὰ τρέξουν εἶναι χρεῖα νὰ ἔκδικηθῇ ἡ Ἑρρακία.

Τὸ λέγω καὶ σεισμὸς ἐξαίφνης ἄλλος
 ἔς τὴν κεφαλὴν μου καὶ καρδίαν μέγας,
 κλονίζει μ' ὅλο τὸ κορμὶ
 καὶ ἀτακτοῦσιν οἱ σφιγμοί,
 θαμβόνηται τὸ φῶς μου καὶ δὲν θωρῶ ἐμπρὸς μου.

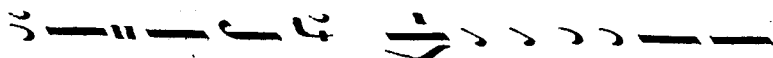
Τὰ δίκαιά μου Ἀθηναῖα τὰ βλέπεις,
 ἀπ' τὸν σκοπὸν μου μὴ μὲ ἀποτρέπεις,
 ὁ τοῦρκος ὅπου κιὰν φανῇ
 θυσία μου θεὸς νὰ γενῇ,
 ὅτι εἶν' διπλοῦς ἐχθρὸς μου, πατρίδος πίστεώς μου.

Ναὶ μὰ τὴν ἄδικον σφαγὴν τοῦ θεοῦ
 τοῦ πατριάρχου μας τοῦ Γρηγορίου,
 ἐνός· οἱ πόδες μου πατοῦν
 τὰ μάτια μου ὑγρὸν κρατοῦν,
 θὰ καίω καὶ θὰ σφάζω, τὰ ὅπλα δὲν εὐγάζω.

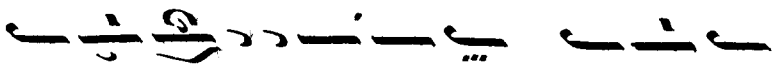
Ἦχος λ π δ' νη. γ

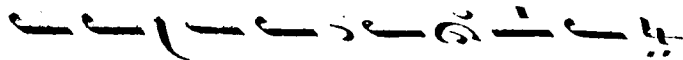
Ὁ λατὰ ἔθνηπολεμοῦν κ' εἰς τοὺς τυ-

ράνους των ὁρμῶν δ' ἐκ δίκησιν γυρεύ-

ουν καὶ τοὺς ἐξολοθρεύουν π 9 καὶ τρέχουν

για τὴν δόξαν ἑστὴν φωτὶαν βρὲ παιδιὰ.

Κι' ἐκεῖνοι ποῦ ἀποκοτοῦν ὅτι κιὰν θέλουν ἀποκοτοῦν,
ἴδετε τὴν Ἰταλίαν πῶς πῆρ' ἐλευθερίαν
καὶ τρέχουν για τὴν δόξαν στὴν φωτὶαν βρὲ παιδιὰ.

Ὡς πότε πλὴθὺς ὑπομονή, καὶ νὰ μὴ βγάζωμε φωνήν,
ἃς τρέξωμε με βίαν, μ' ὅλην μας τὴν καρδίαν,
μὲ τ' ἄρματα ἑστὰ χέρια ἑστὴν φωτὶα βρὲ παιδιὰ.

Χωρὶς καμμίαν ἀφορμὴν μᾶς πέρνουν πλοῦτον καὶ τιμὴν,
μὲ δάκρυα με πόνους μᾶς θλίβουν τόσους χρόνους,
κ' ἐλευθερίαν ὁ Ἕλλην προτιμᾷ βρὲ παιδιὰ.

Κι' ὅποιος τὴν δόξαν προτιμᾷ κ' ἐλευθερίαν ἀγαπᾷ,
μὲ τ' ἄρματα ἑστὰ χέρια ἃς ἔλθῃ μετ' ἐμένα,
χρυσὴν ζωὴν νὰ ζήσῃ ἑστὰ βουνὰ βρὲ παιδιὰ.

Κι' εἰς τὴν καβάλ' ὁ θετταλὸς, κ' εἰς τὴν πεζοῦραν εἶν' καλὸς,
τώρα κι' ὁ Ἀθηναῖος ἑστὴν μάχ' εἶναι γενναῖος,
ὁρμοῦν ἑστὰ λιοντάρια ἑστὴν φωτὶαν βρὲ παιδιὰ.

Ὁ Γούρας εἶναι φοβερός καὶ ὁ Στορνάρης ξακουστός,
τρέχουν, πετοῦν καὶ σκούζουν, τυράννους φοβερίζουν,
τρομάζουν Ἀλβανίτας, με σπαθὶα καὶ φωτὶα.

Ὁ Κωνσταντῖνος θαυμαστός τοῦ Μάρκου Βότζαρ' ἀδελφός,
ὥσάν θηρὶδ γυρίζει τοὺς Ἀλβανοὺς θερίζει
με τὸ σπαθὶ ἑστὸ χέρι, ἑστὴν φωτὶα βρὲ παιδιὰ.

Μὰ σὺ γενναῖε θαυμαστὲ Νικηταρᾷ ἐξακουστὲ
οἱ τοῦρκοι σὲ τρομάζουν καὶ θάνατον σὲ κράζουν,
ποῦ σφάζεις καὶ θερίζεις τὴν τουρξίαν βρὲ παιδιὰ.

Σουλιῶται ἄνδρες θαυμαστοὶ καὶ ἡπειρώται ἔακουστοί,
τὸ αἷμά των ἐχύσαν τὸ γένος ὠφελήσαν,
γιά τὴν πατρίδ' ἐμβῆκαν ἔς τὴν φωτίαν βρὲ παιδιά.

Αὐτοὺς κ' ἡμεῖς ὦ ἀδελφοὶ ὦ ἄνδρες Ἑλληνες σοφοὶ
τώρα ἄς μιμηθῶμεν ἥρωες ἄς φανῶμεν,
κι' ἄς τρέξωμε ἔς τὸν κάμπον μὲ σπαθία καὶ καρδίαν.

Αὐτοὺς ποῦ βλέπετ' ἀντικρυ εἶναι κον:άριδες χοντροί,
καὶ σεῖς βρὲ παλληκάρια ὅλ' εἶσθε ἄν λιοντάρια
ποῦ κολυμβοῦν ἔς τὸ αἷμα, ἔς τὴν φωτιά βρὲ παιδιά.

τουτούμικα φαρδιά φοροῦν, χωρὶς πιλάφι δὲν ἔμπορουν,
μίαν ὥραν δὲν προσμένουν χωρὶς καφέ ἔποθαινουν,
φεύγουν ἄμ' ἀντικρύσουν, ἔς τὴν φωτίαν βρὲ παιδιά.

Τί τὰ φοβεῖσθε βρὲ παιδιὰ αὐτὰ τὰ ἄγρια σκυλιὰ,
γαύγισμα μόνον ἔχουν κι' ἀπ' τὸ σπαθί μας τρέχουν,
ὀρμήσατε γενναῖοι, ἔς τὴν φωτίαν βρὲ παιδιά.

Ὅσ' ἄστρα ἔχ' ὁ οὐρανός, κι' ὅσαις φωτιές ὁ κεραυνός,
τόσαις φοραῖς ὁμοίως ἐνίκησεν ἀνδρείως
ὁ Φώτης ὁ Τζαβέλας τὴν τσερκίαν βρὲ παιδιά.

Ἐφθασε πλέον ὁ καιρὸς νὰ λάμψη πάλιν ὁ σταυρός
κ' ἡ νίκη μας νὰ γένη ἔς τὸν κόσμον ἑξακουσμένη,
νὰ ἐλευθερωθῶμεν μιὰ φορὰ βρὲ παιδιά.

Ἦχος π̣ δ̣ νη. ♯

— — — — —

Μὲ τὸ κρά νος βα ρεῖ τὸ σκο τά δι δ̣ μὲ
Δ

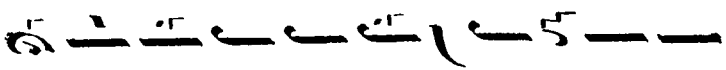
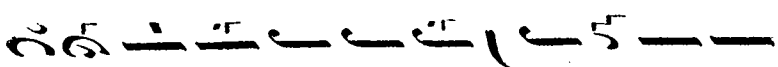
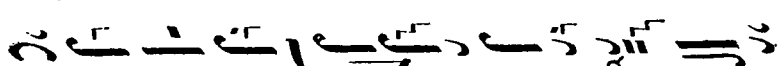

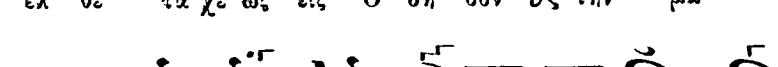
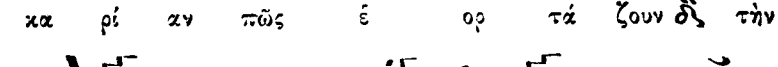
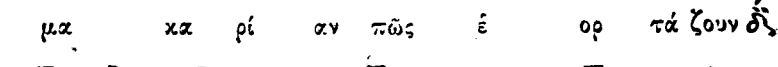

τὴν λόγ γην σὲ γέ ρι θρα σὺ δὲ ἔς τὸ βου-
 νὸς τὴν φω τιάν ἔς τὸ λαγ κά δι ᾧ τὴν πα-
 τρί δα φυ λάτ τω τίς εἶ δὲ ἔς τὸ βου νὸς τὴν
 φω τιάν ἔς τὸ λαγ κά δι ᾧ τὴν πα τρί δα
 φυ λάτ τω τίς εἶ

Κουρασμένος σὲ δάφναις ὑπάνω
 γύρε γύρε πατρίς μου ἐσὺ,
 ἀγρυπνεῖ ὁ σκοπὸς καὶ φυλάττει
 ὡς νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τίς εἶ;

Ὁ πολίτης τί τίτλος ἦν κοῖμα
 ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου νοσεῖ,
 καὶ αὐτὸς εἶναι κλεισμένος εἰς τὸ μνημεῖον
 καὶ εἰς κανένα δὲν λέγει τίς εἶ;

Κάπου κάπου καμμιὰ μαυρομάτα
 κάποιος κλέπτης τὸ κάλλος μισεῖ,
 ἄν νεράϊδα ποῦ κόπτει τὴν στράτα
 ἄν ἱππότης τῆς λέγει τίς εἶ;

Εἰς ἡχον ^λπδλ. νη ^λλ

 Μου σὼν χω ρεῖ αι ἐκ τῆς Ἑλ λά-

 δος μου σὼν χω ρεῖ αι ἐκ τῆς Ἑλ λά-

 δος ἐλ θε τα χέ ως εἰς Ὁ δη σὸν

 ἐλ θε τα χέ ως εἰς Ὁ δη σὸν ^νδλ τὴν μα-

 κα ρί αν πῶς ἐ ορ τά ζουν ^νδλ τὴν

 μα κα ρί αν πῶς ἐ ορ τά ζουν ^νδλ

 ἐλ θε τα χέ ως εἰς Ὁ δη σὸν ^π9

 ὥς πό τε μοῦσαι εἰς Παρ νασ σόν.

Τὴν μακαρίαν σεπτὴν Ἑλλάδα,
 τὴν ρίζαν ὅλων τῶν ἀρετῶν
 καὶ τὸ ταμεῖον πάσης σοφίας
 τροφὸν ἡρώων καὶ ποιητῶν.

Κι' ἄλλων μυρίων δεδοξασμένων
καὶ ἀμιμήτων μέχρι τοῦ νῦν,
ἀνδρῶν σοφῶν τε καὶ θαυμασίων
καὶ τιμωμένων σ' ὅλην τὴν γῆν.

Ἄλλ' αὕτη ἤδη πικρῶς στεναίνει
διὰ τὰ μέγιστα τῆς δεινᾶ,
ὅσ' ἀπ' τὸν τύραννον τώρα πάσχει
ἀπανθρωπότατα κι' ἀλγεινά.

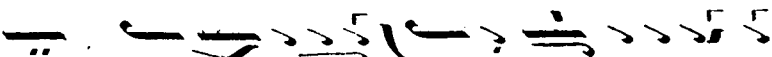

Πλὴν σεβασμία φίλη πατρίς μου
παῦσε μὴ κλαίεις ἐλεεινᾶ,
πλέον Κρονίδας ἀποφασίζει
νὰ σ' ἐξαλείψῃ ἀπ' τὰ δεινὰ.

Ἴδου ποῦ στέλλει ἐκ τοῦ Ὀλύμπου
τὸν ἄγγελόν του ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν
νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν θεϊκὴν του
καὶ ἀμετάβλητον προσταγὴν.

Εἰς ἤχον ⁷π δ' ⁷ν. ⁷χ

Ελ λὰς ε γεί ρου ὡς πά λαι δο ξα-

σμέ νη ^π κ' εἰς χεῖ ρας δρᾶ ξαι τὸ

 δύο ρυ τὸ βαρύ ⁶λῶς χθὲς ἐ σί γας νε κρὰ

 καὶ πι κρα μέ νη ^π9 δι ό τι ἄν δρες

 σ' ἐ νέ παι ζον σκληρά ⁶λζή τω τὸ ἔθνος γεν ναί

 οἱ ἐμ πρός ^π9 εἴ τε ἐν μέ σω κλαγ γῆς καὶ πυ-

 ρὸς ^γἡ κι' ἄς πέ ε ση ἂ σπαί ρων πᾶς ἂ γε νῆς ἐχ-

 θρὸς ^γδλ κι' ἄς πέ ε ση ἂ σπαί ρων πᾶς ἂ γε νῆς ἐχθρός.

Εἰς τὴν Εὐρώπην 'ποῦ σ' ἔφεγεν ἀπόνως
 τεῖνε τὴν χεῖρα ὡς ἀδελφὴ σεμνὴ
 καὶ πρόσφερε τῆς ἐν ῥόδον Μαραθῶνος,
 ἀπάντησίν σου ἀπλῆν ἀλλ' εὐγενῇ.

Ζήτω τὸ ἔθνος γενναῖοι ἐμπρός,
 εἴτε ἐν μέσῳ κλαγγῆς καὶ πυρὸς
 νὰ πέσῃ πᾶς ἄφρων τῆς δόξης μας ἐχθρός.

Ὅταν τὰ ἔθνη ὀργὴ πιέζει μοίρας
 ὅταν δεσπότης νωθρὸς τὰ τυραννῇ,

σιγῶντας βλέπει τοὺς μέλλοντας σωτῆρας
ὥς νὰ βροντήσῃ τῶν ὀπλῶν ἡ φωνή.

Ζήτω τὸ ἔθνος γενναῖοι ἐμπρὸς,
εἴτε ἐν μέσῳ κλαγγῆς καὶ πυρὸς
κι' ἅς πίπτει τοῦ θρόνου πᾶς τύραννος αἰσχρὸς.

Εὐλογημένοι νὰ ᾗσθαι πατριῶται,
εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου στρατὲ,
ἐν' ᾧ τὸ ἔθνος ἐφόνευε προδότας
ἐσπεύσατ' ὅλοι τοῦ ἔθνους λυτρωταί.

Ζήτω τὸ ἔθνος γενναῖοι ἐμπρὸς,
εἴτε ἐν μέσῳ κλαγγῆς καὶ πυρὸς
κι' ἅς πέσῃ σφαδάζων πᾶς τοῦ στρατοῦ ἐχθρὸς.

Ἄνθος τοῦ γένους φιλότιμος νεότης,
γίνου τῶν νόμων ἀδάμαστος φρουρὸς,
γίνου τοῦ ἔθνους ἀνδρεῖος στρατιώτης
δούλην του πλέον δὲν σ' ἔχει βαυαρὸς.

Ζήτω τὸ ἔθνος γενναῖοι ἐμπρὸς,
εἴτε ἐν μέσῳ κλαγγῆς καὶ πυρὸς
κι' ἅς πέσῃ τῶν νέων πᾶς ἄτιμος ἐχθρὸς.

Ἐλευθερία ἐὰν δὲν πνέῃ μοῖρα
ἢ ἐπιστήμη καθίσταται νεκρά,
ἢ φαντασία ὀργῶσα μένει στεῖρα
ὅταν τῆς κόπτει ὁ φόβος τὰ πτερὰ.

Ζήτω τὸ ἔθνος γενναῖοι ἐμπρὸς,
εἴτε ἐν μέσῳ κλαγγῆς καὶ πυρὸς
κι' ἅς πέσῃ τῶν φώτων ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς.

Ἀπὸ τὸν ὄλμον τοῦ ἄγγλου Κοδριγκτῶνος,
τοῦ ἀοιδίμου τοῦ γάλλου Δερينوῦ

ἐξῆλθε βρέμων πυρακτωμένος θρόνος
πλήν τὸν δολίως καθήμενον κλονεῖ.

Ζήτω τὸ ἔθνος κτλ.

κι' ἄς πίπτῃ τοῦ θρόνου πᾶς ἡγεμὼν νωθρός.

Θὰ σὲ φθονήσῃ λαὲ τῶν Θρασυβούλων
τῶν ἐθνοτήτων ὁ εὐγενὴς χορός,
ἐν ᾧ σ' ἐφθόνουν καὶ ἀπεκάλουν δοῦλον
ὥς μονομάχος ἡγέρθης κρατερός.

Ζήτω τὸ ἔθνος κτλ.

κι' ἄς πίπτῃ ἀσπαίρων πᾶς τῶν λαῶν ἐχθρός.

Οὕτως ἀλάσσει ἡ σκωληκώδης κάμβη
ψυχῆς ὠραίας λαμβάνουσα πτερὰ,
καὶ τὴν θαυμάζουν ἐν ᾧ πετᾶ καὶ λάμπει,
κρίνα καὶ ῥόδα καὶ ἄνθη τρυφερά.

Ζήτω τὸ ἔθνος κτλ.

καὶ πάσης προόδου ἄς πίπτῃ ὁ ἐχθρός.

Εἰς τὸν βωμόν σου θεὰ τῆς ὁμονοίας
σβύνει ὁ Ἕλλην τὴν δᾶδα τῶν παθῶν,
κατηραμένα τὰ πάθη τῆς φατρίας
κατηραμένος νὰ ᾔν ὁ ἀπειθῶν.

Ζήτω τὸ ἔθνος κτλ.

κι' ἄς πέσῃ τῆς θείας ἀγάπης ὁ ἐχθρός.

Σκίρτησε χώρα κλεινὴ τῶν Μακεδόνων,
τοῦ γέρω Πίνδου ἀνθήσατε βουνά,
καὶ τοῦ Ὀλύμπου αἱ φάραγγες μὲ κλόνον
σχίσαιτε στίφη πολεμιστῶν πυκνά.

Ζήτω τὸ ἔθνος κτλ.

κι' ἄς πέσῃ τῶν ἔξω Ἑλλήνων πᾶς ἐχθρός.

Ἄν ἡ πατρίς μας ἀκμάσῃ κι' αὐξήσῃ,
 ἂν ἀνατείλουν ἡμέρ' εὐτυχεῖς
 ἄδοξος τοῦρκε ἡ μνήμη σου θὰ ζήσῃ
 καὶ διπλασίως θὰ ᾔσαι δυστυχής.

Ζήτω τὸ ἔθνος κτλ.

κι' ἀνθούσης πατρίδος ἄς πέσῃ ὁ ἐχθρός.

Εἰς ἤχον $\overset{\gamma}{\pi}\overset{\delta}{\delta}\overset{\gamma}{\gamma}$. νη. ρ $\overset{\gamma}{\chi}$

Ἐ γώ 'μαι στρα τι ὦ της τὸ ὄπλον

μου βαστῶ⁹χ νὰ πὰ' νὰ, πο λε μή σω

γιὰ νὰ 'λευθε ρω θῶ⁹χ σί γα ἡ ρέ μει σί-

γα ἡ ρέ μει πε ρί πο λος δια θαί νει δ^γ

σί γα ἡ ρέ μει πε ρί πο λος περ νὰ δ^Δ

σί γα ἡ ρέ μει πε ρί πο λος περ νὰ δ^Δ

νὰ ζή ση τὸ σπα θί μου καὶ ἡ ἐ λευ θε-

ρίᾳ δὲ νὰ ζή ση τὸ σπα θί μου καὶ ἡ ἐ λευ-

θε-
ρίᾳ.

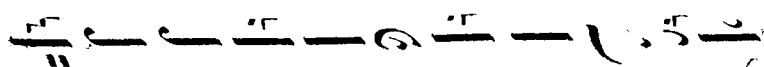
Ἐμπρὸς στρατηγέ μας ἔμπρὸς ὁδήγησέ μας
κι' εὐθύς διάταξέ μας νὰ πολεμήσωμεν,
σιγὰ ἡρέμει κτλ.
ζήτ' ὁ Ἀρτέμης καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ.

Χριστοῦ τοῦ θείου, γενναῖοι στρατιῶται
ἄς βάψωμεν τὰς λόγχας εἰς αἷμα τῶν τουρκῶν,
σιγὰ ἡρέμει κτλ.
ζήτω ἡ πατρίς καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ.

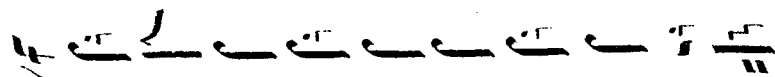
Τὴν ὥραν τῆς μάχης γενναίως θὰ ὁρμήσω
τὸ αἷμά μου θὰ χύσω γιὰ τὴν ἐλευθερίᾳ.
Σιγὰ ἡρέμει κτλ.
ζήτω ἡ πατρίς καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ.

Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda$ νη. \mathcal{L} χ

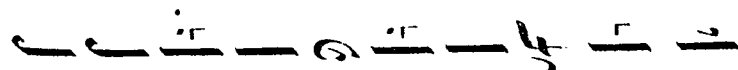
Ἐάν τὴν σπὶ θα κρυ μέ νη 'ς τὴ στά-

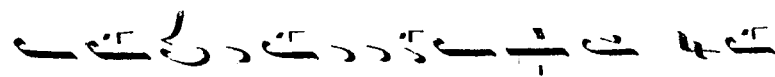
κταν ε κρυ βώ του για μᾶς ἄλευ θε ριά^ν

ἦλθ' ἡ ὦ ρα πε τίε τε κι' ἄ νά

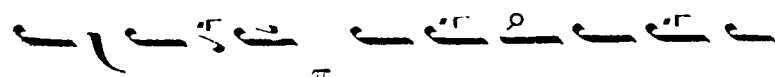
πτει ε ξα νοί χθη σέ κά θε με ριά^ν δ^ν

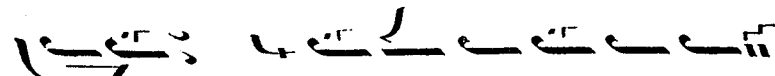
ἦλθ' ἡ μέ ρα φω νά ξαν τα χεί ει λη δ⁴ πού κλει-

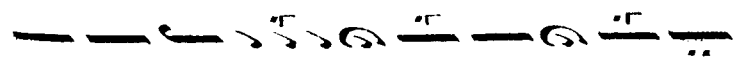
σμέ να τὰ εἶχ' ἡ σκλα βιά^π πού κλει σμέ να τὰ

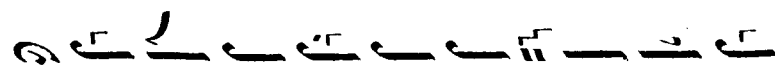
εἶχ' ἡ σκλα βιά^π πού κλει σμέ να τὰ εἶχ'

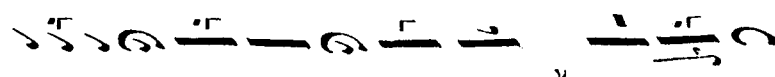
ἡ σκλα βιά^π καὶ μὲ μιᾶς ε πε τά χθη

καὶ χί λιοι κι' ἄλλοι χί λιοι πε τιῶν ται μὲ μιᾶ^ν δ^ν

καὶ μὲ μιᾶς ε πε τά χθη καὶ χί λιοι

κι' ἄλλοι χί λιοι πε τιῶν ται για μιᾶς δ^ν, τρέ χουν ἄρ-

ματ' ἀρ πά ζουν με βί ε αν ^Αδὸν σταυ-

ρὸν γὰ ση μεῖ ον ἐ θά στουν καὶ γυ ναῖ-

κες παὶ δία τοὺς φω νά ζουν ^π9 ὁρ κι-

σθῆ τε γιὰ τὴν 'λευ θε ριά ^Αδὲ καὶ γυ ναῖ κες παὶ διὰ

τοὺς φω νά ζουν ὁρ κι σθῆ τε γιὰ τὴν

ἐ λευ θε ριὰν ^Αδὲ ὁ ορ κι σθῆ τε γιὰ

τὴν 'λευ θε ριά.

Τούτ' ἡμέρα ποῦ Θεὸς εἶχε στείλει
τὸν Υἱόν του 'ς τὸν κόσμον γιὰ μᾶς,
τούτ' ἡμέρα ἀδελφια καὶ φίλοι
εἶν' ἡμέρα μεγάλης χαρᾶς.

Ἐάν θηρία ὅλ' ὁρμήσανε τότε
ἔμβαίνουν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν,

συγχωροῦνται τὰς ἀγκάλας ἀνοίγουν
πέρνουν ὅλοι τὴν θεῖαν εὐλογίαν.

Τί εὐλογία ἔτον ἐκείνη ἡ θεῖα
τῶν ἐλλήνων ἀναύτ' ἡ καρδία,
τὸν σταυρὸν γιὰ βοήθειαν εἶχον
κι' ἀποκτήσαν μ' αὐτὸν ἑλευθερίαν.

Εἰς ἡχὸν $\pi^{\eta} \delta^{\eta}$ νη. $\omega \chi$

Κι' ἂν δὲν κό πτει τὸ σπα θί μου ἡ αἰχ μὴ

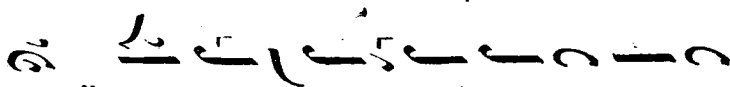
ἂν δὲν τρυ πά ει π^{η} ἡ ψυ χή δὲν λη σμὸ νά ει π^{η}

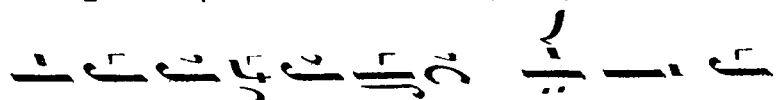
πῶς εἰ πλάσθ' ἐλ λη νικῇ π^{η} ἡ ψυ χή δὲν λη σμο-

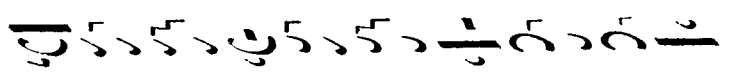
νά ει πῶς εἰ πλάσθ' ἐλ λη νικῇ δ^{η} ἡ ψυ χή δὲν λη-

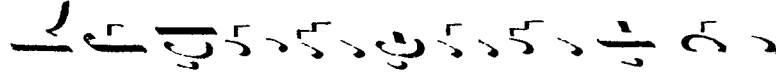
σμο νά ει πῶς εἰ πλάσθ' ἐλ ληνικῇ δ^{η} τῶν ἐχ' θρωῶν μι-

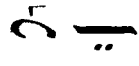
σῶ τὰ δῶ ρα δὲν τὰ θέλ' ἄς τὰ κρα τή-

 σουν ^{δὲ} _Δ τοὺς μι σῶ κιζς με μι σή σουν ⁹ _ζ

 προ τι μῶ τήν φυ λα κήν ^λ ₆ ναί ἡ ψυ-

 χή δὲν λη σμο νά ει πῶς ἐ πλάσθ' ἐλ λη νι κή ^ν _δ

 κ' ἡ ψυ χή δὲν λη σμο νά ει πῶς ἐ πλάσθ' ἐλ λη-

 νι κή.

Ἵς τὸ λαμπρὸν μέλλον ἐλπίζω, βλέπω τὴν ἐλευθερίαν μου καὶ τὴν πρόσκαιρον σκλαβίαν μου λησμονῶ δὲν τὴν ψηφῶ.

Θά' λθ' ὀλόκληρος ἡμέρα πάλ' ἐλεύθερος θά' ἔγῳ,
 θά' λθῃ θά' λθῃ μιὰ ἡμέρα ποῦ θ' ἀκυρωθοῦν συνθῆκαι.

Κι' ὅποιος σ' ἄλωσιν ἐμβῆκεκ' ἐχωρίσθη τῆς μητρὸς,
 θά' λθῃ θά' λθῃ 'κείνη 'μέρα νά' ἔγ' ἐλεύθερος κι' αὐτός.

Εἰς ἤχον ^λ _π δὲ νη. ₈ ^λ

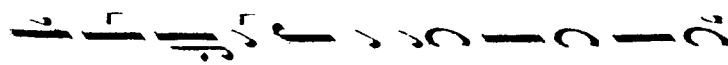

 Ἐ φθας' ἡ λαμ πρὰ στιγ μὴ νά φα νι-

σθη ἄν δρί α ⁶ λ ή πί στις ή ἐλ πί

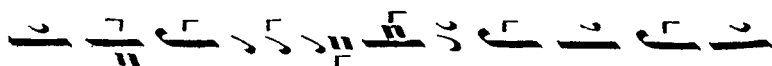
δα ᾽ς τὰς γραι κι κὰς καρ διὰς ⁶ λ ή πί στις

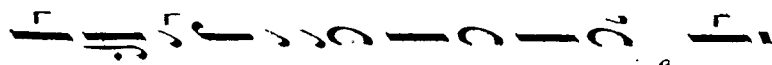
ή ἄν δρί α ᾽ς τὰς γραι κι κὰς καρ διὰς ⁶ λ

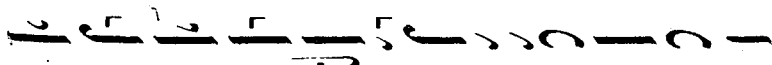
ἄς πᾶ με ναι ἄς πᾶ με ^Δ δ ή

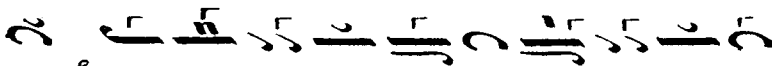
δὲ ξα της μᾶς κρά ζει ή σάλ πιγξ μᾶς

φω νά ζει μᾶς κράζ' ἐ λευ θε ριὰ ⁶ λ ή

σάλ πιγξ μᾶς φω νά ζει μᾶς κράζ' ἐ λευ θε-

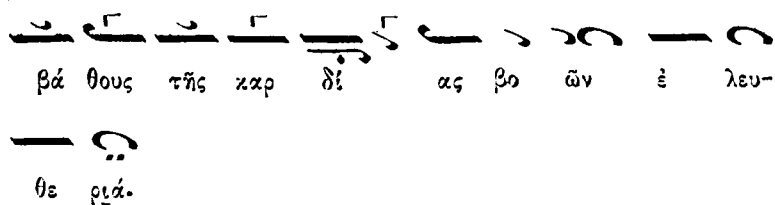
ριὰ ⁶ λ ἄς πᾶ με ναι ἄς πᾶ α με ᾽ς τήν

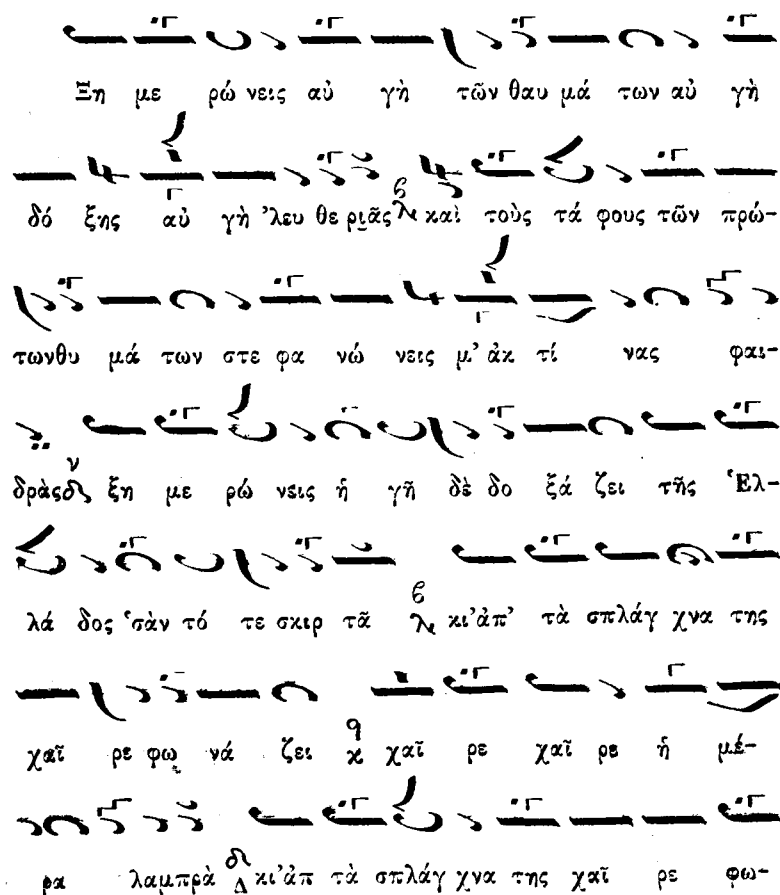
μα χην τῆς πα τρί ^Δ δος ἐκ βά θους τῆς

καρ δι ας βο ὶν ἐ λευ θε ριὰ ⁶ λ ἐκ

Εἰς ἥχον $\lambda \delta \lambda$ νη. $\omega \chi$

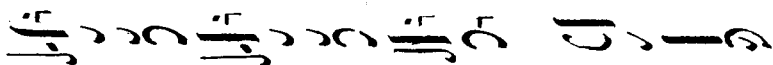

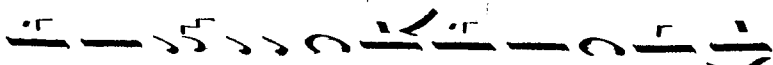
νά ζει χαῖ ρε χαῖ ρε ἡ μέ ρα λαμ πρὰ δ' ^ν

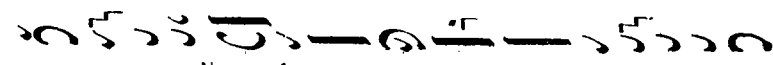
κι' ἀπ' τὰ σπλάγ χνα της χαῖ ρε φω νά ζει χαῖ-

ρε χαῖ ρε ἡ μέ ρα λαμ πρὰ δ' ^ν ᾶ ναὶ σὺ εἰ-

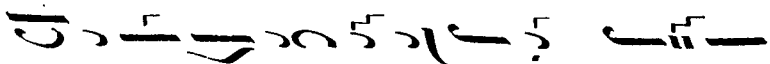
σαι σὺ σ' ἄ γναν τεύ ω μυ στι κή τῆς Ἑλ λά-

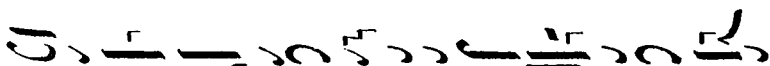
δος αὐ γήδ' ^ν εἶ σαι σὺ μέ χα ρὰν σὲ λατρεύω ^λ _θ

θαυ μά σι' οὐ ρα νί α πηγὴ δ' ^ν λαμ προ-

φός ρος ἑσάν τό τε προ θαί νεις ^δ _Δ ἕτ' εἰ-

στά θα ἄρ χαί α σει ρὰ μιᾶς φρι κώδους σκληρὰ

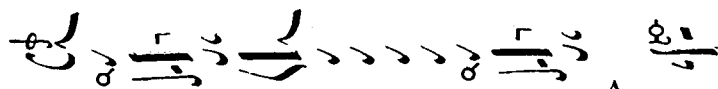

εἰ μαρ μέ νη καὶ δια δώ σει νὰ σὼ σης

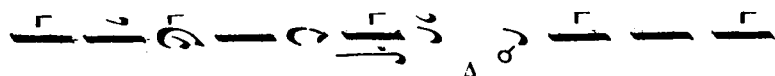
ἡ μᾶς.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta\gamma$ νη. $\bar{\lambda}$

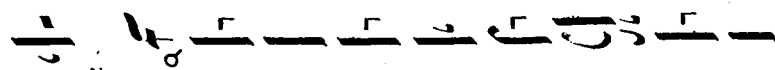

Τέ λ να γνή σ ι α ἐλ λ ή η ν ων λ Εἰς

τὰ σ ύ ν ο ρ α α π ε $\tau\alpha$ α ϵ ε $\sigma\omega$ -

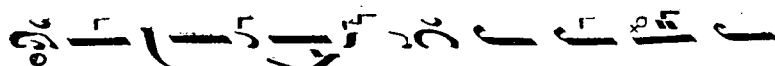

μα ϵ ν α ψ υ χ ή μ ι $\iota\alpha$ τ ὸν α γ α-

ρη ν ὸν κ τυ $\pi\alpha$ α τ ε τ ὸν α γ α ρ η-

νον κ τυ $\pi\alpha$ τ ε κ τυ $\pi\alpha$ τ ε κ τυ $\pi\alpha$ τ ε τ ὸν ϵ χ-

θρόν τ ὸν α γ α ρ η ν ὸν κ τυ $\pi\alpha$ τ ε κ τυ $\pi\alpha$ -

 τ ε κ τυ $\pi\alpha$ τ ε τ ὸν ϵ χ θ ρόν τ ὸ δ ι α α δ η-

μα $\nu\alpha$ $\pi\epsilon$ ϵ σ η τ οῦ ϵ χ θ ροῦ

μας τρο μα σμέ ε ε νου δι ή πα-

τρὶς καὶ ἡ θρη σκεῖ εἰ εἰ εἰ α δι^Δ στομος

μα χαί αι ρα μί ι ι α εἰς^Δ τὴν

δε ξι άν ᾶς λά α άμ ψη^Δ γέ νους άνασ-

τω μέ ε ε ε νου δι ᾶς λά α άμ ψη^Δ

ᾶς λάμ ψη ᾶς λάμ ψη ἡ ρομ φαί α κι' ο σταυ ρος

κι' ᾶς πέ ε ση^Δ κι' ᾶς πέ ση κι' ᾶς πέ ση ἑλ-

λή των ο έχ θρος.

Εἰς τὴν ἡπειρον Τζαβέλα τοὺς γενναίους σου ὠδήγα,
Γρίβα Θεόδωρε τοὺς φαύλους εἰς τὴν Λάρισσαν κυνήγα
κυνήγα κυνήγα κυνήγα τοὺς ἐχθροὺς
κυνήγα κυνήγα κυνήγα τοὺς ἐχθροὺς.

Καὶ σὺ τρέξε Χατζῆ Πέτρε καὶ σὺ Ζέρβα καὶ σὺ Ζάκα
καὶ σὺ Καραῖσχε νέε καὶ σὺ Βέηκε γενναῖε
καὶ σὺ Ῥάλη καὶ σὺ Ζάκα καὶ σὺ Βαλαστὲ πετᾶτε
πετᾶτε πετᾶτε πετᾶτε σὰν ἀετοὶ
πετᾶτε πετᾶτε πετᾶτε σὰν ἀετοί.

Δὲν ἀκούετε ἀνδρεῖοι τὸν πολεμοκράτην κρότον,
ἄστραψε τὸ τηλεβόλον εἰς τὸν Δούναβιν τὸ πρῶτον,
εἰς τὸν Δούναβιν χτυποῦσιν οἱ ῥῶσοι τοὺς ἐχθροὺς
κ' εἰς ἀνατολὴν χτυποῦσιν οἱ ῥῶσοι τοὺς ἐχθροὺς.

Ἔξω ἔξω τῶν ὀρίων εἰς τὴν Ἄρταν εἰς τὸν Βῶλον,
μὲ τὴν σπάθην εἰς τὸ χέρι πολεμάτενε οἱ γέροι
ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τοῦ γένους ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῶν ὄλων·
ἄς λάμψη ἄς λάμψη ἄς λάμψη ἡ θρησκεία κ' ἡ πατρίς
ἄς λάμψη ἄς λάμψη ἄς λάμψη ἡ θρησκεία κ' ἡ πατρίς.

Ἔξω ἔξω τῶν ὀρίων ἡ μικρά μας βασιλεία
ἔσωσε τοὺς θησαυροὺς της, τοὺς βαθμοὺς καὶ τ' ἀριστεία·
τοὺς ἀγαρηνοὺς χτυπᾶτε χτυπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς,
τοὺς ἀγαρηνοὺς χτυπᾶτε χτυπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς.

Θέλω ἄλλο νέον κράτος διὰ σὲ ἀναζυμῶση,
τοὺς ἀγαρηνοὺς δὲ πάλιν θέλω τοὺς ἐξουδενῶση,
ὁ Θεὸς τὴν εἶπε τότε ὡς ἐδῶ τὸ βᾶδισμά σου,
ἄς λάμψη ἄς λάμψη θρησκεῖα καὶ πατρίς
ἄς λάμψη ἄς λάμψη θρησκεία καὶ πατρίς.

Εἰς τοῦ θετταλοῦ ὁ Πλάστης τὴν μεγάλην πεδιάδα
ἔρριψε τὸ χῶμα ὅλον κτίζων πάλαι τὴν Ἑλλάδα,
εἰς τοῦ θετταλοῦ ὁ πλάστης ὁ πλάστης τοῦ παντός
εἰς τοῦ θετταλοῦ ὁ πλάστης ὁ πλάστης τοῦ παντός.

Ὅσους ὁμως αὐτὸς εἶχε χάλικας ἐκείνους ὅλους
 ἔρριψε τῆς Ἰδῆς πέραν καὶ πατρίδα ἐλευθέραν·
 καὶ πατρίδα ἐλευθέραν ἡμεῖς ἔχομεν τοὺς βράχους
 τὰ βουνὰ καὶ τοὺς τριβόλους, τοὺς βράχους τοὺς βράχους
 τοὺς βράχους καὶ βουνὰ
 κ' οἱ τοῦρκοι τοὺς κάμπους τοὺς κάμπους τὰ δάση τὰ τερπνά.

Ἐμπροστὰ σημαιοφόροι, ἡ φωνή σας ἔστω μία,
 ἡ ἀνάστασις τοῦ γένους καὶ ἡ αὐτοκρατορία·
 κ' ἡ ἀνάστασις τοῦ γένους τοῦ γένους τοῦ γένους τῶν
 γραικῶν
 κ' ἡ ἐξόντωσις τοῦ γένους τοῦ γένους τοῦ γένους τῶν
 τουρκῶν.

Φέρετε δὲ τὴν σημαίαν μέχρι μέχρι τοῦ Εὐξείνου
 ἀνοικτὴν εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ φρικτὴν εἰς τοὺς πολέμους,
 τὸν δικέφαλον ἐκείνον αἰτὸν τοῦ Κωνσταντίνου,
 ἃς λάμψη ἃς λάμψη ἃς λάμψη θρησκεία καὶ πατρίς
 κι' ἃς μένουν κι' ἃς μένουν κι' ἃς μένουν οἱ τοῦρκοι
 μόνον τρεῖς.

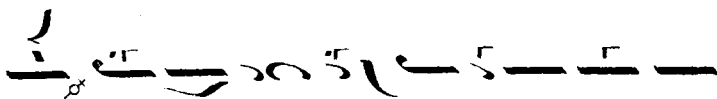
Εἰς τὸν ἵππον ἀναπήδα φθάσας εἰς τὰς Θερμοπύλας
 Μακεδόνας κ' ἡπειρώτας, στρατηγούς καὶ στρατιώτας
 ὅλους εἰς τὰς ἐπταλόφου φέρε τους ὠραίᾳς πύλας,
 ἃς λάμψη ἃς λάμψη ἃς λάμψη θρησκεία καὶ πατρίς
 ἃς λάμψη ἃς λάμψη ἃς λάμψη θρησκεία καὶ πατρίς.

Ὅταν κράτος κινδυνεύει, τότε εἰς τὸν βασιλέα
 μένει στέμμα του τὸ κράτος, μένει σκῆπτρον ἡ ῥομφαία·
 κατ' ἀγαρηνῶν ῥομφαία ῥομφαία ῥομφαία κατ' ἐχθρῶν
 κατ' ἀγαρηνῶν ῥομφαία ῥομφαία ῥομφαία κατ' ἐχθρῶν.

Κ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν προμαχώνων
πρέπει νὰ ζητᾷ ἐκεῖνος ἢ τὸν τάφον ἢ τὸν θρόνον
ὅπου στέκεται βαρέως ὅπου μάχεται γενναίως·

ἄς λάμψη ἄς λάμψη ἄς λάμψη θρησκεία καὶ πατρίς
κι' ἄς μείνουν κι' ἄς μείνουν οἱ τοῦρκοι μόνον τρεῖς.

Ἦχος $\frac{\lambda\delta}{\pi\delta}$ νη. $\frac{1}{2}$

Ἐστὴν πα λά μην καὶ πά λιν τὸ σπα θι

τὸ σπα θι $\frac{\nu}{\delta}$ καὶ τὸ αἶ μα πο τά μι καὶ

τὸ αἶμ' ἄς χυ θῇ

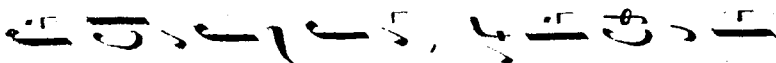
$\frac{\nu}{\alpha}$

Μᾶς φω νά ζουν καὶ Σέρ βοι μᾶς φω νά ζουν

καὶ θοῦρ κες θετ τα λοὶ ἢ πει ρῶ τες μα-

κε δό νες καὶ κρῆ τες $\frac{\nu}{\alpha}$ καὶ ὁ Ἄ θως εἰς

Αἶ μόν^α καὶ ὁ Πῖν δος εἰς Ὅσ^ν σπν^ν δ^ν με τα-

φέ ρουν εἰ καί νων^α τήν βρον τό ρωνον γλῶσσανδ^ν

άν τη χει^ν ἡ πυ ρι τις^α εἰς τήν γῆν των

σπαρ μέ νην εἰ νη μύ νον σπιν θῆ ρε^α εἰ νη

μό νον προσ μέ νει^ν τῆς Ἑλ λά δος οἱ παῖ δε^α

σεῖς γε νῆ τε σπιν θῆ ρε^α στρα τη γοί των γε-

νῆ τε^α καὶ τοῦ γέ νους σω τῆ ρε^ν δ^ν στρα τη-

γοί των γε νῆ τε καὶ τοῦ γέ νους σω τῆ ρε^ν.

Σ τήν παλάμην καὶ πάλιν τὸ σπαθί

καὶ τὸ αἶμα ποτάμι καὶ τὸ αἶμ' ὥς χυθῆ.

Ἄετοί τοῦ Ὀλύμπου τὰ βουνά στερημένοι,

ἔς τὸ κλουβί τῆς Ἑλλάδος τῆς στενῆς μας κλεισμένοι,

τὰ πτερὰ καὶ τὰ νύχια μόλις πλέον βαστάτε,
 σὰς ἀνοίγω τὴν θύραν τοῦ κλωβιοῦ καὶ πετᾶτε·
 εἰς τὴν πόλιν πετᾶτε τοῦ κλεινοῦ Κωνσταντίνου
 καθεῖς δράξατε μέρος τῆς πορφύρας ἐκεῖνου·
 καὶ τὰ μέλη τῆς μίαν οἱ πανέλληνες ὦραν
 νὰ ἐνώσωμεν ὅλα 'ς τὴν διθάλασσον χώραν.

Σ τὴν παλάμην καὶ πάλιν τὸ σπαθί
 καὶ τὸ αἷμα ποτάμι καὶ τὸ αἶμ' ἄς χυθῇ.

Σ τὴν ἀγίαν Σοφίαν τὸ θυμίαμα καίει,
 καὶ τὸ πλῆθος 'ς ταῖς πέτραις γονατίζει καὶ κλαίει·
 Κωνσταντίνος ὁ μάρτυς πρὶν ὡς μάρτυς 'ποθάνει,
 τὴν ἀγίαν 'ς τὰ χεῖλη κοινωνίαν λαμβάνει·
 καὶ χορὸς τῶν ἀγγέλων μελανὰ ἐνδεδυμένους
 ἀπ' ἐπάνω του κλαίει καὶ αὐτὸν καὶ τὸ γένος·
 πλὴν τὸ λάβαρον τώρα αὐτὸς τώρα βαστάζει,
 εὐλογεῖ τὴν Ἑλλάδα καὶ 'ς τὰ ὅπλα μᾶς κράζει.

Σ τὴν παλάμην καὶ πάλιν τὸ σπαθί
 καὶ τὸ αἷμα ποτάμι καὶ τὸ αἶμ' ἄς χυθῇ.

Εἰς τὰ χεῖλη ἐπάνω αὐτὸς ἔκραζε τότε,
 πολεμᾶτε τοὺς τούρκους πληγὰς λάβετε δότε,
 ἀλλ' ἡ σπάθη του σπᾶται χ' ἐμπροστὰ πάλιν τρέχει,
 αἰτὸς ὅστις ὅπλα τὰ ὀνύχια του ἔχει·
 καὶ αὐτὰ λέγων γύρω ἡ φωνὴ του ἐσπάρη,
 πάρετέ μου τὴν χάραν πρὶν ὁ τούρκος τὴν πάρη·
 ἀλλὰ τῶρ' ἀπ' τὴν δούλην τοῦ Μωάμεθ χολόναν
 ὁ νεκρὸς τὴν ἀρπάζει καὶ φορεῖ τὴν κορῶνα.

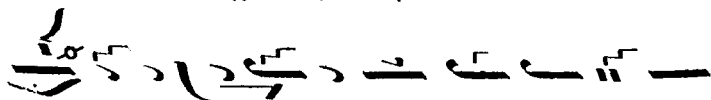
Σ τὴν παλάμην καὶ πάλιν τὸ σπαθί
 καὶ τὸ αἷμα ποτάμι καὶ τὸ αἶμ' ἄς χυθῇ.

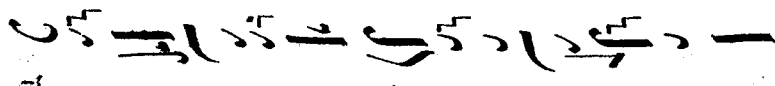
Ἐκεῖ τρέξατε ὅπου ὅπου θέλει καθίσῃ,
τὸν οὐράνιον θρόνον ὁ Θεὸς ἂν θελήσῃ,
ἐκεῖ ὅπου ὡς φόρον ἢ βασίλισσα χώρα
χωρῶν δύο λαμβάνει πόντων δύο τὰ δῶρα.
νὰ ὁ Δούναβις ὅστις μόνος ἔχυνε δρόσον
δροσιᾶς ρεῦμα ταχύνει καὶ στρατεύματα ῥώσων·
καταβαίνει ὁ ῥώσος τὴν Ἑλλάδα κοιτάζει
κ' εἰς τὰ ὅπλα ὧ γένος ὁμοθάπτιστον κράζει.

Ἔς τὴν παλάμην καὶ πάλιν τὸ σπαθί
καί, τὸ αἷμα ποτάμι καὶ τὸ αἶμ' ἄς χυθῇ.

Ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος ἱερὸς καὶ ὠραῖος,
καὶ κἄνεις ἀγγλογάλλος καὶ κανεὶς εὐρωπαῖος
δὲν σῆκῶναι Ἑλλάς μου κατ' ἐπάνω σου δόρυ,
κιὰν σηκώσουν τὰ θραύουν τὰ μεγάλα σου ὄρη,
πλὴν σὲ φέρει ὁ φράγκος ἀλυσίδες ἀγχόνης,
κ' ἐλησμόνησεν ὅσα ἐνθυμοῦνται αἰῶνες·
ἓνα κράτει βιβλίον εἰς τὸ ἓνα σου χέρι,
τὸν σταυρὸν εἰς τὸ ἄλλο καὶ εἰπέ του καρτέρει.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{\alpha}$ π $\ddot{\alpha}$ πα φ χ

Πό λε μο ον εἰς τοὺς ἀ-

πῆ ι στεύ ους πό λε μο ον

εἰς τοὺς ἅ πῃ εἰ σπου οὖς π

α σουσ τρέ ε φουν τὰ βου νὰ α

μας καὶ οἱ λόγ γοι μας πλα τά-

νοὺς π δ, τό σοι τό σοι οἱ π

πό λε μάρο χοι εἰς πη δὴ σα τε

ἐρ τοῖ π ο ἔχ θορὸς νὰ νε κρω θῆ π δ, αἰ-

μα αἰ μα εἰς τὴν Ὅσ σαν ἄ εἰς τὸν Ἀ-

θω να πε τὰ τε π αἰ μα αἰ μα εἰς τὴν

Ὅσ σαν εἰς τὸν Ἀ θω να πε τὰ τε π δ,

εἰς τὸν Πί ν δόν ον εἰς τὰ

τε εμ πη στρα τι ὦ ὦ

ται στρα τη λά ται π ἄς βα φῶ σιν

αἱ μα κραί αι σας π σπά θαι

μέ χρι τῆς λα θη ῆς τῶν εἰς τὸ

αἶ αι μα τῶν τυ ρά α νων εἰς

τὸ αἶ αι μα τῶν πί στων.

Ψάλλατε τὰ ἄσματά μου σεῖς τῶν στρατοπέδων νέοι
ὥς τὰ ἔφαλλον ἐχεῖνοι τοῦ ἀγῶνος οἱ γενναῖοι,
ὅταν ἔσπειραν τὸν τρόμον καὶ τῶν τούρκων τὴν φθορὰν
εἰς θαλάσσας καὶ ξηρὰν καὶ τῶν τούρκων τὴν φθορὰν.

Τῶν πατέρων ἡ ἀνδρεία ἐσᾶς τέχνα δὲν στολίζει,
ἄλλος ἥλιος τὴν γῆν μας ἄλλος σήμερον φωτίζει.

ἄλλος παρ' ἐκείνον ὅστις τοῦ ἐχθροῦ τὴν καταισχύνην
ἐφεγγεν εἰς τὴν Βαλτέτζην, Ἀμπλιανὴν καὶ Καρυταίνην.

Ἀθλιοὶ τοῦ τακτικοῦ μας λοχαγοὶ καὶ στρατιῶται
εἰς τὴν ἄδοξον ἀργίαν ἢ ἀνδρεία σας ὥς πότε
θὰ μαραίνεται ὥς πότε καὶ ματαίως θὰ ζητεῖ
καὶ ματαίως θὰ ζητεῖ δόξης στάδιον αὐτῇ.

Ἄνω στήσατε τοῦ Πίνδου τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν,
ἢ Ἑλλάς ἐκεῖ ἅς λάβῃ σῶμα νέον ψυχὴν νέαν
καὶ εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα καὶ εἰς τὴν μεγάλην φύσιν,
ἀπ' τῆς μικροβασιλείας ἱατρεύθηκε τὴν φθίσιν.

Ἰατρεύθηκε τὴν φύσιν νεανίων, νὰ ἐμβαίνειν
δαφνηφόρος εἰς τὰς πόλεις, καὶ ροδόχροοι παρθένοι
ν' ἀναθέτουν εἰς ἐκείνους τὴν νικήτριαν αἰχμὴν
τὴν νικήτριαν αἰχμὴν καὶ ζωὴν τῶν τὴν τιμὴν.

Τί καλὸν καὶ εἰς πεζίτην στρατιώτην ἀφοῦ τρέξῃ,
καὶ τὰ μέλη του ἢ νίκη μὲ θερμὸν ἰδρῶτα βρέξῃ,
μετὰ πείναν μετὰ δίψαν καὶ ἀγῶνα τοιοῦτον
εἰς τὸ τέλος νὰ εὐρίσκη καὶ ἀνάπαυσιν καὶ πλοῦτον.

Ἀλλὰ σὰς διὰ παρθένους, διὰ πλοῦτον δὲν σὰς μέλει,
ἐλευθέρωσιν πατρίδος δόξαν ἢ ψυχὴ σας θέλει,
καὶ εἰς πρόσκλησιν σαλπίγκων καὶ εἰς Ἀρεως βοὴν
καὶ εἰς Ἀρεως βοὴν τείνατε τὴν ἀκοήν.

Ἀλλὰ γέροντες καὶ νέοι ἔξω τῶν ὀρίων τώρα
ἔφθασεν ἢ ἀπ' αἰώνων προαγγελλομένη ὥρα,
ἡμεῖς φεύγομεν, σὺ φέγγε ἥλιε, ἥλιε μὴ ἀργοπόρει,
αἷμα εἰς τὸ μέτωπόν σου, αἷμα ὥς κορῶναγ φέρει.

Εἰς τῆς γῆς τὰ μαῦρα βάθῃ, ξίφη μας καὶ πυροβόλα
 νὰ ταφῶσι καὶ σκωρία νὰ τὰ καταφάγῃ ὅλα,
 ὄνομα ἐλευθερίας νὰ προφέρῃ ταπεινὴ
 νὰ προφέρῃ ταπεινὴ κάθε Ἕλληνας φωνή.

Ἄν τὰς πύλας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ῥώσους ἀνοιγμένας,
 δὲν περάσωμεν μὲ σπάθας κοπτεράς καὶ γυμνωμένας,
 ὅταν ἔθνος συνομῶσῃ τὸν ζυγὸν τοῦ νὰ συντρίψῃ,
 εὐλογεῖ τὴν δύνάμιν τοῦ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὰ ὕψη.

Τρέμε βάρβαρε ἐχθρὲ μας, τρέμε πόλεις Βυζαντίου,
 ἡ Ἑλλὰς μετὰ τοῦ ῥώσου ἡνωμένη τοῦ ἀνδρείου,
 φέρει μέχρι τῆς ἀπίστου ἐπταπλῆς σου κορυφῆς
 ἐπταπλῆς σου κορυφῆς πόλεμον καταστροφῆς.

Εὐτυχεῖς τοιοῦτου ἔργου καὶ ἂν πέσωμεν θυσία,
 ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας θάνατος ἀθανασία.
 Ῥῶσε, ῥῶσε, μᾶς ἐνώνει σήμερον θρησκεία μία,
 πάντοτε νὰ μᾶς ἐνώνῃ καὶ ἀχώριστος φιλία.

Εἰς ἤχον π δ' νη. ω χ

— — — — —

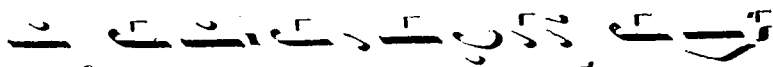
Ἑλ λη νες ὀλ' ἄς τρέξωμενδ' ἰς τὴν ἡ πει-

— — — — —

ρο θεσ τα λί ι α ν χ Ἑλ λη νες ὀλ'

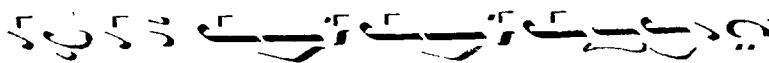
ἄς τρέ ξω μεν 'ς τὴν ἡ πει ρο θετ τα λί

αν ἔκ' ἐμ πρὸς τοὺς τούρκους βάλωμεν ἅ με τὸ

σπα θι 'ς τὴν χεῖ ραν δ' ἐκ' ἐμ πρὸς τοὺς τούρ-

κους βάλωμεν ἅ με τὸ σπα θι 'ς τὴν χεῖ ρα.

Ὅλοι 'ς τὰ ὄπλ' ἄς δράμωμεν καὶ σπάσαντες τὰ ξίφη
ὥς λέοντες ὀρμήσωμεν 'ς τὰ αἰμοβόρα στίφη,

ἄνδρες γενναῖοι εἴμεθα 'ς τὰ ὄπλα γυμνασμένοι,
τὸ στῆθος μας εἶν' ἀνοιχτὸν καὶ σφαῖρας περιμένει,
ἡ λόγχη μας σάρκας ζητεῖ, τὸ ξίφος μας δὲ αἷμα,
ἐκδίκησιν τῶν ἀδελφῶν προσαπαιτεῖ τὸ πνεῦμα.

σ' ἡμᾶς ἐλπίζει ἡ πατρίς τὴν λάμψιν ν' ἀνακτήσῃ,
πολύπορθον σημαίαν της 'ς τὸν Βόσπορον νὰ στήσῃ.

ὁ ὦμος μας ὄπλον ποθεῖ καὶ ξίφος ἡ ὀσφὴ μας,
μάχην καὶ πόλεμον ζητεῖ σχιρτῶσα ἡ ψυχὴ μας.

εἰς τὴν κλαγγὴν τῶν ὀπλῶν μας 'ς τὴν λάμψιν τῶν ξι-
φῶν μας,

ὄλ' ἀφανῆ θὰ γείνωσι τὰ πλήθη τῶν ἐχθρῶν μας,

ὥς θῶας θέλομεν ἰδεῖ νὰ φεύγωσι βοῶντες,
καὶ τρέμοντες ὥς λαγωοὶ τὰς φάλαγγας πηδῶντες.

τὰ σπαίροντά των πτώματα ὁ ποῦς μας θὰ πατήσῃ,
ἡ κνίσσα τῶν αἱμάτων των θὰ μᾶς ζωογονήσῃ.

εἰς τὴν σημαίαν ὁ σταυρὸς θ' ἀντανακλᾷ ἔς τὰ δάση,
ὁ δὲ ἐχθρὸς ἐξόριστος τὸν θρόνον του θὰ χάσῃ.
καὶ οὕτω πως θὰ φθάσωμεν ἔς τὸ τέλος τοῦ σταδίου,
τὸν θρόνον μας θὰ στήσωμεν ἐπὶ τοῦ Βυζαντίου.

Εἰς ἤχον $\overline{\pi} \delta \lambda$ νη. ∞ $\overline{\chi}$

Λα ε τῆς Έ πτα νή σου πό σαις καλαις ἐλ-

πί δεσ β αἱ τρεῖς ε φη με ρί δεσ ἔκδι δουν-

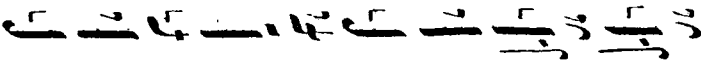
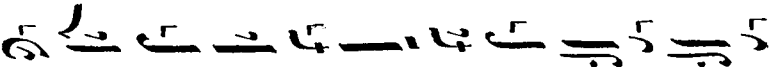
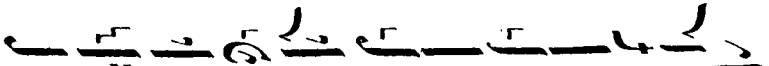

ται ἑστάνησι β α τὸ μέλ λον π' ἄρ χι νά ει β α νά

κ' ἡ φω νή κα τόπιν $\delta \lambda$ τὴν ε νωσ' ὅλ' οἱ τό ποι μο νά-

χοι καρ τε ροῦν γ α τὴν ε νωσ' ὅλ' οἱ τό ποι

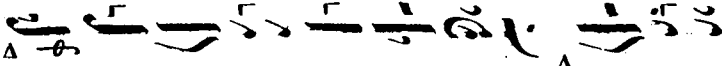
μο νά χα καρ τε ροῦν γ α καὶ σὺ λοι πὸν τὰ

μά τια εἶ ναι καὶ ρὸς ν' ἄ νοί γ ης $\delta \lambda$ με πό-

 θον νὰ τὰ ρί ψης σ' ἐ κειὸν ποῦ σ' ἀ γα παῖ δλ^ν

 καὶ σὺ λοι πὸν τὰ μά τια εἶ ναι καὶ ρὸς ν' ἀ-

 νοί ξης μὲ πό θον νὰ τὰ ρί ψης σὲ κιὸν

 ποῦ σ' ἀ γα παῖ δλ^ν μὲ πό θον νὰ τὰ ρί ψης σ' ἐ-

 κιὸν ποῦ σ' ἀ γα παῖ.

Ὅπ' αἱ τρεῖς συνηγμέναις μ' ἐλεύθερον κονδῆλι,
 ὥσάν δικοί σου φίλοι θὰ γράφουσι καλά·
 τὴν ἄδικ' ἐξουσίαν θὰ τὴν παραμονεύσουν
 καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσουν μ' αἰσθήματ' ἐθνικά·
 καὶ σὺ λοιπὸν τὰ μάτια εἶναι καιρὸς ν' ἀνοίξης
 μὲ πόθον νὰ τὰ ρίψης σ' ἐκείν ποῦ σ' ἀγαπᾷ.

Εἰς ἤχον δλ Δι. λ

 Σὺ κω θῆ τε συ κω θᾶ τε ἀπ' τὸν ὕ-

πνον τὸν βαθὺ ^Α καὶ ἐμ. πρὸς ὃ λοι μὴν ἀρ γῇ-

τε ^Α τὸ του φέ κι τὸ σπαθί ^{Σ'} ^Ν εἰς τὸ

βῆ μα τὸ ταχύ σας ^{Σ'} ^Ν κ' εἰς τὴν λόγ χην

τῆς βαρὺν ^{Σ'} ^Ν ἄς ἄ να α στηθοῦν μα-

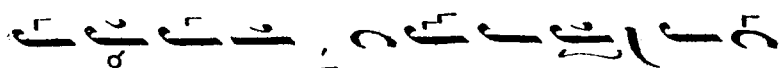
ζή σας δά ση πό λεις καὶ χωριά. ^Ν

φθάνουν πλέ ον τό σοι χρό νοι ^{Σ'} ^Ν ἔντρο πια-

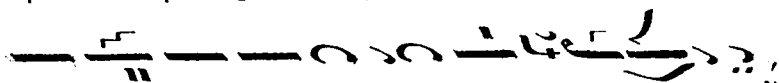
σμέ νοι τα , πει νοί ^{Σ'} ^Ν ποῦ τὸ αἶ σχος μᾶς

πλα κώ νει ^{Σ'} ^Ν κ' ἡ ψευ τιά μᾶς τυ ραν νεῖ ^{Σ'} ^Ν

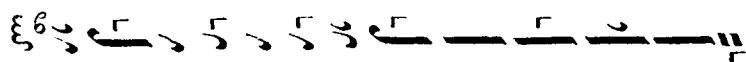
παν τοῦ τώ ρα μπα γιό νέ τα ^{Σ'} ^Ν παν τοῦ θάρ-

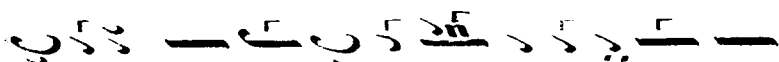
ρος καὶ φω τιά ^πδ' τρέξ' ἄ η δό ο νι

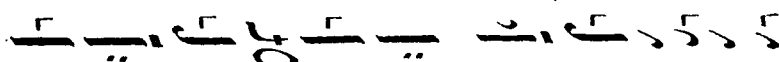
μου ου καὶ πέ τα εἰς της Κύ θνου τὴν ἱτιάν^ν

Σὲ δα κτυ λη δέ νι^α μέ ση τὸ σπ^α θι καὶ

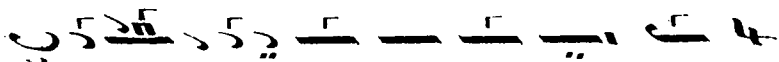
ἦ^ω φο ρῶ ^πκ^ιδ^ω πως θέ λω καὶ αι μα ρέ ση τὴν

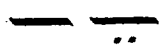
πα τρι δα μου φρου ρῶ ^νδ' ἄν τὰ χέρι^α προδο-

σί ^Δα νά μου δέ ση προσ πα θῇ ^πστά σου

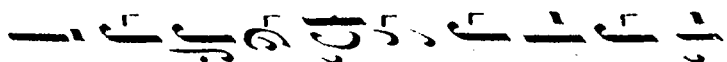

λέ γω το ολ μη τί α πα λα μί δι καὶ

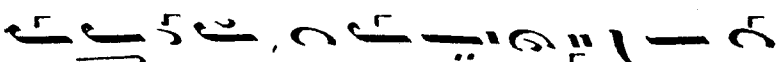

σπα θί.

^ν
δ^ι

Δέν τρο πιά ζω τ'ἄρ μα τά μου τὰ στο λί-

ζω μέ μου τιά ^Δδ^ι καὶ βο t ζει τὸ δ-

νο μά μου ἔστ' οὐ δε σπο τι σμοῦ τ' αὐ τιά ^ς καὶ βο t-

ζει τ' ὅ νο μά μου ἔστ' οὐ δε σπο τι σμοῦ τ' αὐ-

τιά ^ς δὲ κιὸ ταν ἄ νε μος τὰ γέρ νει ἦ τὸ

κῦ μα τὰ κι νεῖ ^ς καὶ στε ναγμὸς πνιγ μέ νος φέρ-

νει ὁ πλι σθῆ τε πα ρευ θύς ^ς ἂν βα ριά

φω νή βx ριά φω νή βx ριά φω νή.

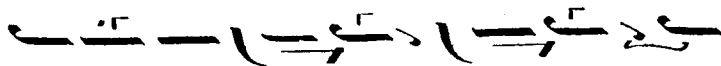
Φοιτητῆς καὶ στρατιώτης σάν τὸ σύμφρον περνῶ
 κ' εἶμαι δίκοπη νεότης ἀστραπὴ μὲ κεραυνόν·
 ῥίχν' ἢ πούλια ἔς τ' ἄρματά μου μυστικαῖς ἀκτῖνες τρεῖς
 κ' εἶν' αὐταῖς τὸ σύνθημά μου, λόγχη, νόμος καὶ πατρίς·
 μὲ πληγὴν ἂν πέσω πρώτην ἔς τὴν πατρίδα μου πιστός,
 πέφτω σάν τὸν Διοβουνιώτην ἔς τὸ κανόνι πλαγιαστός·
 κ' εἰς τὸ πλάγι τοῦ Παγώνη ξεκουράζω τὸ κορμὶ,
 ποῦ νεκρὸς θαρρεῖς ξαμῶνει κι' ἀπ' τὸ μνημα πολεμεῖ·
 ἔθνοφύλακες καυμένοι πάει πλέον ἢ σκλαβιά,
 καὶ δὲν λιόνομεν δεμένοι σάν λιοντάρια ἔς τὰ κλουβιά·

ἐμπρὸς τῶρα, νέος, γέρων ὁ καθεὶς θεὸν νὰ φανῇ,
 ἔς τὸ ξεσπάθωμα Φαβιέρος, Λεωτσάκος ἔς τὴν θανή·
 κ' ἡ ἐλευθερία πάλιν στηριγμέν' εἰς κεραυνὸν,
 μὲ τὸν Διᾶκον θὰ προβάλλει σὰν καὶ πρῶτα ἔς τὸ βουνό.

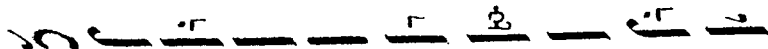
Τὸ ὄνομά μας ὅλο μῦρον ἐξυμώθη μυστικὰ
 ἀπὸ αἵματα μαρτύρων καὶ λουλούδια νεκρικὰ,
 ἀπὸ ἄμετραις θυσίαις καὶ πληγαῖς σπαρακτικαῖς,
 ἀπὸ θλίψεις, ἐξορίαις, ἀνακρίσεις, φυλακαῖς·
 κι' ὅλ' αὐτὰ λειτουργημένα μ' ἓνα ὄρκον σεβαστὸν
 συγχωνεύονται εἰς ἓνα, τὸ σπαθὶ ὁποῦ βαστῶ·
 ἂν δὲν θέλῃ πρὶν ἀκμάσῃ ἓνα ἔθνος νὰ χαθῇ
 ἔς τὸ πλευρόν του ἃς κρεμάσῃ ἐθνοφύλακος σπαθί·
 τὸ φοροῦσ' ἡ ἀρχαιότης ἔς τὸ περίφημο στενὸ,
 εἰς τὴν Κιᾶφαν ὁ σουλιώτης, ὁ μανιάτης ἔς τὸ βουνό,
 κι' ὅταν ἐπιπτεσ σφαγμένος Κωνσταντῖνε σὰν ἀετὸς
 ἓνας ἦσουν εἰς τὸ γένος ἐθνοφύλαξ ζηλευτός·
 τοῦ χρυσοῦ Μωραϊτίνῃ τὸ σπαθὶ κ' ἐγὼ φορῶ,
 ποῦ δροσιὰ καὶ μόσχο χύνει ἔς τὸ νησί τὸ θλιβερό.

Καὶ πέτῳ μὲ τοῦ Σκαρβέλη τὸ ἡμίκοπο τίς εἶ;
 ποῦ παράπονα μᾶς στέλλει ἀπ' τὸ ἔρημο νησί·
 λεονταρόπουλα σφιγμένα ἀγκαλιὰ τὴν ἀγκαλιὰ
 κρυφοπαΐζουν τὰ καυμένα ἔς τὴν πικρὰν ἀκρογιαλιά·
 κι' ὅταν ἄνεμος τὰ γέρνει ἢ τὸ κῦμα τὰ κινεῖ
 στεναγμὸς πνιγμένος φέρνει, ὀπλισθῆτε μιὰ φωνή.

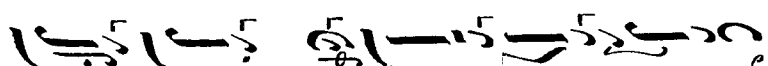
Εἰς ἤχον βου. λ

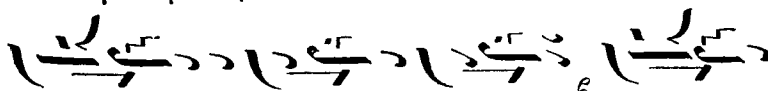
Ἔ ως πό τε ἡ ξέ νη ἄ κρι-

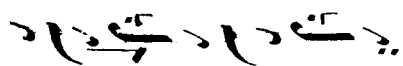
δα ἔ ως πό τε κου φός βαυ α ρός

θα γυ μνώ νη ἡ τήν ξέ νην πα τρί δα

ε γερ θεῖ τε ἄ δέλ φια και ρός ε γερ-

θεῖ τε ἄ δέλ φια και ρός.

Ἀναιδῶς τὴν θρησκείαν ἐμπαίζει καὶ τοὺς νόμους

τὸ τέρας πατεῖ

νὰ μᾶς βρίζουν δυὸ τρεῖς βαβαρέζοι τίνος πλέον καρδιά

τὸ κρατεῖ;

νὰ μᾶς σφάζουν μ' αὐτά μας τὰ χέρια νὰ μᾶς διώχν' ἀπ'

αὐτὴν μας τὴν γῆν,

εἶναι πράγμα ποῦ φρίττουν τ' ἀστέρια, φρίττ' ἡμέρα, ἡ

νύξ κ' ἡ αὐγή.

ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν νὰ ἀπαράττη, ἀδελφὸς ἀδελφὸν νὰ κτυπᾷ

καὶ ὁ φίλος τὸν φίλον νὰ σφάζῃ οὐδ' ἡ τίγρις αὐτὴ τ' ἀγαπᾷ,

ἡ διχάναια ὅθεν ἄς λείψῃ, μεταξύ μας ἄς παύσ' ἡ σφαγή,

διότι κλαί' ὁ Θεὸς ἀπ' τὰ ὕψη κι' οἱ ἐχθροὶ μας γελοῦσι

ἔς τὴν γῆν.

ἴς τὴν ὁμόνοιαν ἥτις προσμένει ἄς πηδήσωμεν ὅλ' ἀγκαλιὰ
 θὰ τρομάξουν θὰ φύγουν οἱ ξένοι δίχως αἷμα διχόμας σαλιὰ·
 μίαν ἔχομεν ὅλοι μητέρα, μίαν πίστιν καὶ ἓνα Θεόν,
 ἓνα πνέομεν ὅλοι ἀέρα τὸν αὐτὸν συγκροτοῦμεν λαόν·
 κάθε Ἕλλην καλὸς στρατιώτης, ἄς ἀρπάξωμεν ὅλοι σπαθιὰ
 καὶ ἄς κράξωμεν ἔξω προδότα βαναρέ δὲν σὲ θέλομεν πλιὰ,
 κάθε Ἕλλην καλὸς στρατιώτης ἄς ἀρπάξῃ ἀπὸ ἓνα σπαθι,
 πᾶς δηλὸς θὰ φανῇ ὡς προδότης 'π' ἄς μὴν εἶχε ποτὲ
 γεννηθῇ.

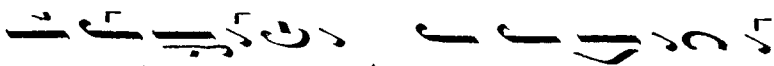
Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda.$ νη ρ χ

Χαῖ ρε ὦ λαμ πρὰ ἡ μέ ρα χαῖ ρε

τρί τη Σε πτεμ βρί ου π 9 θὰ τι-

μᾶ σαι ὡς ἡ θεί α Δ δὲ εἰ κο στή πέμ-

τη Μαρ τί ου δρὰ μω μεν παι διὰ

μὲ ἐ λιᾶς κλα διὰ ν δὲ καὶ μὲ στέ φα-

 νοῦ κα θεὸς κα θεὸς ἄν να φωνά-

ξω μεν εὐ θύς δὲ καὶ με στέ φα γον κα θέ-

να δὲ καὶ θεὸς ᾧ ναὶ ὦν ναὶ ξὺς μεν εὐ. θύς.

Ζήτω ἔθνος τῶν ἐλλήνων Ὅθων καὶ ἡ Ἀμαλία,
 ζήτωσαν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ μας κάτω ἡ ξενοκρατεία,
 ἄγωμεν παιδιὰ μ' ἐλίας κλαδιὰ
 καὶ μὲ χεῖρας ὕψωμένας ὁ καθείς νὰ εἰποῦμεν ὅλ' εὐθύς.

Βασιλεῦ ἰς τὸ ἔθνος ἄλλος ξένος πλέον νὰ μὴν ἄρξῃ
αἰμοδόρος ἢ ξενόφρων ἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν ὑπάρξῃ,
κράξατε παιδιὰ νὰ μὴν ἄρξῃ πλιὰ
αἰμοδόρος ἢ πανοῦργος τε κανεῖς νὰ φωνάξῃ παρευθύς.

Ἐπειδ' ἔφεραν τὸ ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου
καὶ τὸ ἔσωσεν ἡ θεία πρόνοια καὶ συνδρομή σου,
τρέξατε παιδιὰ μὲ ἐλπίδας κλαδιὰ
καὶ μὲ χειρὰς ὑψωμένας ὁ καθεὶς νὰ φωνάξωμεν εὐθύς.

"Οὐ" οἱ Ἕλληνες τοιοῦτου ἔχουν χρειάν βασιλέως,
 νὰ ᾿χη φρόνημ' Ἀριστείδου, τόλμην δὲ τοῦ Ἀχιλλέως·
 τρέξατε παιδιὰ μὲ ἐλπίας κλαδιά
 καὶ μὲ χεῖρας ὕψωμένας ὁ καθεὶς νὰ φωνάζωμεν εὐθὺς

Καὶ ὥς Μέντορα νὰ ἔχῃς σύμβουλόν σου τὸν Κωλέττην
καὶ ὥς ἄλλον Δημοσθένην Μεταξῆ τὸν εὐεργέτην·

τρέξατε παιδιά με ἐλιᾶς κλαδία
καὶ με χεῖρας ὑψωμένας ὁ καθεὶς νὰ φωνάξωμεν εὐθύς.

Τοὺς προγόνους μας δὲ πάλιν ἔχε πάντα στήριγμά σου
καὶ συμβούλους σου εἰς ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά σου,
τρέξατε παιδιά με ἐλιᾶς κλαδία
καὶ με χεῖρας ὑψωμένας ὁ καθεὶς νὰ φωνάξωμεν εὐθύς.

Τότε θὰ ἰδῇς τὸ ἔθνος πάντοτε νὰ θριαμβεύη
κ' εἰς τὴν βιομηχανίαν ὁλονὲν νὰ προοδεύη,
δράμωμεν παιδιά με ἐλιᾶς κλαδία
θριαμβεύοντος τοῦ ἔθνους θὰ ἰδῇς νὰ φωνάζῃ ὁ καθεὶς.

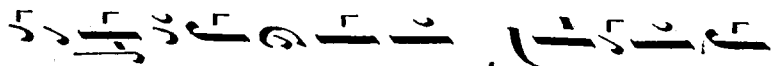
Εἰς ἤχον ᾠᾶ Γα λ

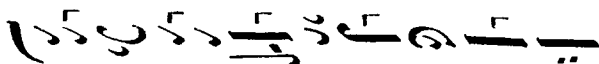
Τοῦ συν τάγ μα τος ἡ δό ξα καὶ ὁ δι-

ορ γα νι σμὸς τοὺς αἰ τί οὺς νὰ φυλάτ-

τη ὁ πα νά γα θος Θε ὁς τοὺς αἰ τί οὺς

νὰ φυλάτ τη ὁ πα νά γα θος Θε ὁς.

Εἰς τὰς τρεῖς τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ ἡμέρ' ἦτο λαμπρά,
εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐδόθη μεγαλότατη χαρά·

ὁ Καλέργης, Μακρυγιάννης κι' ἄλλοι μὲ αὐτοὺς πολλοὶ
ἔκαμαν τὸ ὄνομά των πάντα ν' ἀκτινοβολῇ·

μὲ ἀνδρείαν 'ς τὸ παλάτι τρέχουν τὸ πολιορκοῦν
ἢ τὸ σύνταγμα νὰ γίνη ἢ ἀμέσως νὰ χαθοῦν·

αἰφνης δὲ ὁ βασιλεὺς μας βλέπει πολιορκισμὸν,
'ς τὸ παράθυρον προβαίνει φόβον ἔχων τρομερὸν,
καθὼς δὲ τὸ πλῆθος εἶδε καὶ τὸν πολιορκισμὸν
τότε ἤρχισε νὰ λέγῃ πράξεις λόγους 'ς τὸν λαόν,

Ἕλληνες καὶ ἀδελφοί μου ἔμεινα ἐκστατικὸς
ὅτε εἶδα τόσον πλῆθος 'ς τὸ παλάτ' ἐξαφνικῶς·

ἔρωτᾷ ποῦ 'ν οἱ ὑπουργοί μου μετ' ἐμοῦ γιὰ νὰ σκεφθοῦν
κ' εἰς τὸν θόρυβον ἐτοῦτον νὰ μὲ περιποιηθοῦν;

Οἱ δὲ Ἕλληνες τῷ λέγουν δὲν ὑπάρχουν ὑπουργοί,
ὅλ' εὐρίσκονται ἀρέστο, σύνταγμα θεὸς νὰ γενῇ.

Ἕλληνες ὅτι ζητεῖτε εἶν' ὥραϊα καὶ λαμπρὰ
καὶ ἐγὼ τὸ ὑπογράφω μὲ εἰλικρινῇ καρδίαν,
διορίαν ὅμως θέλω δι' ὀλίγων ἡμερῶν
ἐπειδὴ 'μαι ζαλισμένος θέλω νὰ συλλογισθῶ.

Ἄσχι βασιλεῦ, φωνάζουν, πρέπει νὰ υπογραφῇ,
ὁ λαὸς νὰ ἡσυχάσῃ ἢ τὸ πᾶν θεὸς νὰ χαθῇ·

αἰφνης δὲ καὶ τινὲς πρέσβεις βλέπουν νὰ παρευρεθοῦν
ἐνδυμένοι τὰς στολὰς των 'ς τὸ παλάτι νὰ ἐμθοῦν,
ἐμποδίζονται ἀμέσως, στέκονται καὶ ἀποροῦν
τὴν σοφίαν τῶν ἐλλήνων καὶ εὐθὺς ἀναχωροῦν·

ἡ βασίλισσα τῷ λέγει: Βασιλέα μου νὰ ζῇς
δῶσε τὴν ὑπογραφὴν σου τῶν ἐλλήνων μὴν ἀργῇς,

πρῶτος βασιλεὺς Ἑλλάδος σ' ἀγαπ' ὅλος ὁ λαὸς,
ἐπαινον πρέπει νὰ τό 'χεις νὰ 'σαι συνταγματικὸς,

ἡ Ἑλλάς καθὼς γνωρίζεις, ὁποῦ εἶμαι καὶ γυνή,
καὶ ὁ ἀσπὶς ὃν χαλάσῃ σύνταγμα θεὸς νὰ γενῇ·
παρευθὺς ὁ βασιλεὺς μας δέν προσμένει πλὴθὸ καιρὸν,
τὴν ὑπογραφὴν του δίδει κ' ἡσυχάζει τὸν λαόν.

Ζήτω Ὅθων Ἀμαλία πάντα μὲ χαρὰν νὰ ζῆς,
εἶθε κ' ὅλων τῶν βαρβάρων γίνῃς ἐξολοθρευτῆς,
ζήτω Ὅθων Ἀμαλία, καὶ τὰ ἔθνη ἐπαινοῦν
εἰς τὸ σύνταγμα 'π' ἐγίνει ἅπαντα τὸ ἀποροῦν.

Εἰς ἤχον $\lambda \pi \delta \lambda$ νη. \mathfrak{L} χ

Α ρατ' ὁπλα γεν ναι̣ οι̣ ὁ πλί̣ται̣ λ

θετ̣ τα̣ λοι̣ ἡ̣ πει̣ ρῶ̣ται̣ καὶ̣ κοῤ̣τες̣ λ

ἀλ̣ θα̣ νοί̣ μα̣ κε̣ δό̣ νες̣ καὶ̣ θρα̣-

α̣ κες̣ χ ὁ̣ λοι̣ ὁ̣ σοι̣ Χρι̣ στὸν̣ προ-

σχυ̣ νᾶ̣ α̣ τε̣ λ

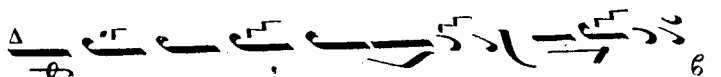
᾿Σ τὸ̣ χέ̣ ᾿ς τὸ̣ χέ̣ ᾿ς τὸ̣ χέ̣ ρι̣ ὁ̣ κα̣ θεί̣σας̣

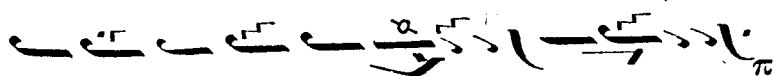
ἄς κρα τεῖ δ' σταυ ρὸν σταυ ρὸν σταυ ρὸν

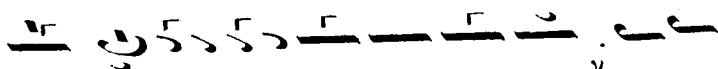
ση μαί αν τουφέ κι καί σπα θί δ'

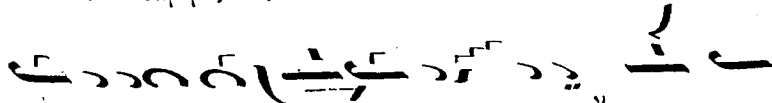
Πάν τες ὅ λοι ὁ μοῦ ένω θῆ τε

τοὺς προ γό νους ἡ μῶν μι μη θῆ η τε

Τὸ θάρ ρος σας ἄς ἦ ναι τὸ σπα θί ἡ ένω-

σις θεί α θρη σκεί α καί πατρίς δ' ένω-

σις θεί α θρη σκεί α καί πα τρίς. (α)

(α) "Οτε κατὰ 18 Ναπολέων ὁ Α' εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ῥωσίαν νικη-
τῆς καὶ τροπαιοῦχος, ὁ στρατηγὸς Κουτούζωφ διὰ στρατηγήματος ἐδη-
μοσίευσεν ὅτι οἱ γάλλοι εἰσελθόντες εἰς τὴν Ῥωσίαν θὰ καταστρέψωσι
τὴν θρησκείαν, θὰ πυρπολήσωσι τὰ θυσιαστήρια καὶ θὰ καταδαφίσωσι τοὺς
ναοὺς καὶ τὰ μοναστήρια· τότε οἱ παρὰ τῇ μεγαλοπόλει Μόσχῃ κάτοικοι
τῆς πόλεως . . . ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ὑπὸ θρησκευτικοῦ ὀρμώμενοι
αἰσθήματος ἄραντες τὰ ὄπλα ἐξῆλθον εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ Ναπολέοντος
ἄδοντες τὸν παρόντα ἤχον, ὃν οἱ Ῥῶσοι εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης
καλοῦσι « μά ρς τοῦ Ναπολέοντος » καὶ ἐδίωξαν μὲν τὸν ἐχθρὸν ἀλλ'
ἐπυρπολήθη ἡ πόλις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Ναπολέοντος.

Μὴ θαρρεῖτ' εἰς τὰς ξένας δυνάμεις
 δὲν τὰς μέλλῃ ἄν ἔθνος στενάζῃ
 ὑπὸ βάρβαρον ζυγὸν τοῦ τυράννου
 τοῦ ἀχρείου καὶ πλάνου σουλτάνου.

Λοιπὸν ἐμπρὸς τὸν τίμιον σταυρὸν
 σ' αὐτὸν θαρροῦντες μὴ χάνετε καιρόν.

Φθάνει πλέον καὶ ἡγχι· ἡ ὥρα
 ὁ σουλτάνος ν' ἀλλάξῃ τὴν χώραν.
 Τὸ θάρρος σας ἄς ᾔῃαι τὸ σπαθί,
 θεία ἔνωσις, θρησκεία καὶ πατρίς.

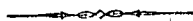
Ἔως πότε ὁ τύραννος οὗτος
 τοῦ Μωάμεθ ὁ μέγας ταρτοῦφος
 θὰ κρατεῖ τὴν ἀγίαν Σοφίαν
 τῶν ἐλλήνων τὴν θείαν λατρείαν ;
 Δεῦτε ὦ ἥρωες μᾶς κράζει ἡ πατρίς
 πάντες ἄς σπεύσωμεν μεγάλοι καὶ μικροί.

Ἦ τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Σοφίας
 ἵνα θεία ψαλλῇ λειτουργεία.
 Τὸ θάρρος μας ἄς ᾔῃαι τὸ σπαθί
 θεία ἔνωσις, θρησκεία καὶ πατρίς.

Κωνσταντῖνος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος
 βασιλεὺς Βυζαντίου, καὶ πρῶτος
 ὑπεστήριξε τὴν θείαν θρησκείαν
 τῶν Ἑλλήνων ἔς τὴν ἀγίαν Σοφίαν.
 Εἰς ταύτην πάλιν τοιοῦτος ἄς στεφθῇ
 ὅταν ἔμβῃ ἐμπρὸς μὲ τὸ σπαθί.

Κωνσταντῖνος ὁ Ἕλλην καὶ γίνει
νικητὴς εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

Λοιπὸν τὸ θάρρος μας ἄς ᾔηται τὸ σπαθί,
θεία ἔνωσις, θρησκέια καὶ σπαθί.

ΕΓΧΩΡΙΑ

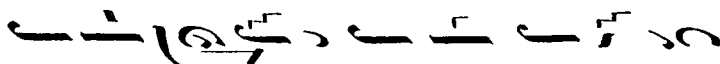
Εἰς ἤχον $\lambda\eta$ πα. ρ χ

Σὺ πό τε μοῦ εἶ πες ὦ ἡ-

γα πη τή μου π σὺ πό τε μοῦ

εἶ πες ὦ ἡ γα πη τή μου π

ἐ ῥω τᾶ κι'ὰ γὰ πη δι' ἐ-

μὲ κοα τεῖς π σ χ ε χα σεσ τὰ πάν τα

τὰ πάν τα λη σμο νεῖς ᾧ τέ τοιο γέ νος

εἶ σαι καὶ δὲν μὲ πο νεῖς ᾧ τέ τοιο

γέ νος εἶ σαι καὶ δὲν μὲ πο νεῖς.

Σὺ ποτε μὲ εἶπες ὦ ἡγαπητὴ μου παραιτῶ τὸν κόσμον
πλὴν δὲν σ' ἀλησμονῶ,

ξέχασες τὰ πάντα καὶ ἀλησμονεῖς, τέτοια νέα εἶσαι
καὶ μὲ τυραννεῖς.

Τὰ πλούτη καὶ ἡ δόξα σ' ἔκαμαν ν' ἀφήσης ἔρωτα κι' ἀγάπη
καὶ μὲ νὰ ἀρνηθῇς,

ξέχασες τὰ πάντα καὶ ἀδιαφορεῖς, 'ς τὸν τάφον νὰ μὲ βάλῃς
αὐτὸ θαρρῶ φρονεῖς.

Σὺ ποτὲ δὲν μ' εἶπες ὦ ἀγαπητῆ μου μαζὶ μου πῶς θὰ ζήσης
τὴν πρόσκαιρον ζωὴν,

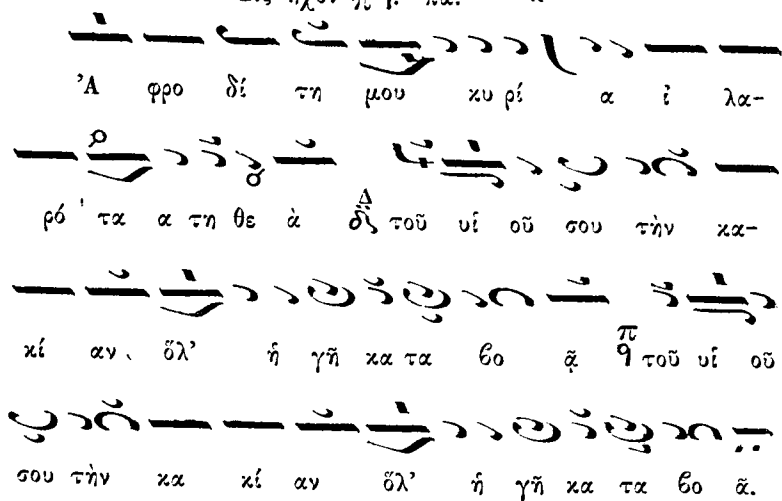
ξέχασες τὰ πάντα κι' ἀδιαφορεῖς καὶ γίνεσαι αἰτία
νὰ μὲ τυραννῇς.

Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἄπιστη κι' ἂν ἦσαι πάλιν ἡ καρδιά μου
ὅταν σὲ ἰδεῖ

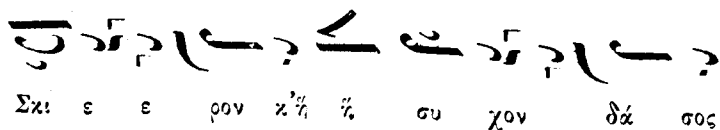
ἄγγελον σὲ κράζει οὐρανοῦ δροσὸν, ὅμως σὺ ἀφίνεις
τὸ σῶμα μου νεκρόν.

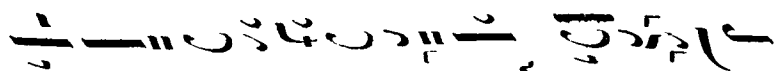
Ἡξεύρεις πῶς ποθαίνω δίχως δισταγμὸν μ' ἔλεγες πουλί μου
δὲν σ' ἀλησμονῶ,

ξέχασες τὰ πάντα καὶ δὲν μὲ πονεῖς 'ς τὸν κόσμον ἐγεννήθης
γιὰ νὰ μὲ τυραννῇς.

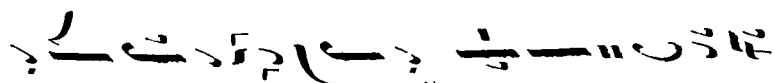
Εἰς ἤχον $\lambda\alpha$. πα. χ

Τί τὸν ἔδωκες δοξάρι, τί σαῖτες φλογεραῖς,
 τί ἀδάμαστο κοντάρι καὶ φαρέτραις τρομεραῖς;
 νὰ ἰδῇ αὐτὸ τὸ στῆθος ὅπου πλέον τὸ πικρὸν
 με τῶν σαϊτῶν τὸ πληθὸς τὸ κατέστησε νεκρόν·
 τοῦτο φρόνιμον τὸ κρίνεις τάχα κάμωμα καλὸν
 ἀχαλίνωτο ν' ἀφήσης τὸ παιδί σου τὸ τρελλόν;
 διατί δὲν τὸ παιδεύεις 'σὰν μητέρ' ἀληθινὰ
 μόνον ὅλο τὸ χαϊδεύεις τὸ τυφλὸ παντοτεινὰ;
 ἢ λοιπὸν τὸ σωφρονίζεις τὸν ἐχθρόν μας τὸν κοινόν,
 ἢ θεά μου ἂν ὀρίζεις νὰ κλαυθῶ 'ς τὸν οὐρανόν.

Εἰς ἤχον $\lambda\alpha$ Γα χ

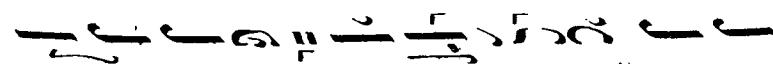
ἡ ἁ θλί α μου καρ διά δὲ ἑστὴν σι γήν

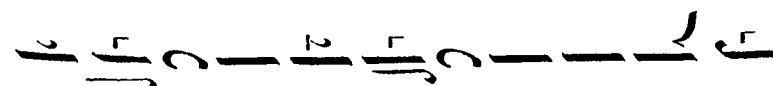
καὶ εἰς τὴν φρί κην^γ δὲ ἄχ ζῆ τεῖ πα ρη-

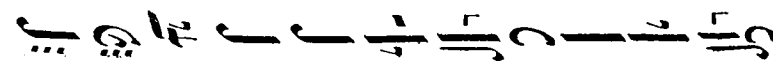
γο ριὰ δὲ πᾶν εὐ ἁ α α ρε-

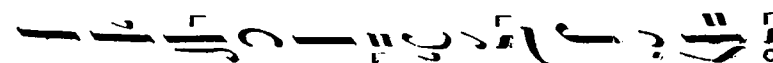
στον ον εἰς ὅ ο λους δὲ μόν' ἐ-

μέ ε δυ σα α ρε στεί δυ-

σα ρε στεί^γ δὲ ὅ λοι ἔ ε χουν τὴν ην

ἐλ πί ι δα μόν' ἐ γὼ δὲν ἔ-

χω τι^κ λ ὅ λοι ἔ χουν τὴν ἐλ πί ι δα

α μόν' ἐ γὼ δὲν ἔ χω τι.

- Ἡ γλυκεῖά μου ἡ ἀγάπη πές με δάσος εἶν' ἐδῶ ;
 τὴν ζητῶ παντοῦ δὲν 'ξεύρω εἰς ποῖο μέρος νὰ τὴν 'βρῶ,
 εἶπατέ μοι κὰν ᾧ δένδρα ἂν τὸ φῶς μου εἶν' ἐδῶ,
 ἄχ ! μὲ φαίνεται πῶς ὅχι, μ' ἀποκρίνεται ἡ ἡχώ·
 μ' ἐσκιάσατε πολλάκις δένδρα εὐεργετικά,
 τρισευτυχισμέναις ὥραις πῶς περνᾶται βιαστικά·
 ἄχ ! τοῦ ἀβλακιοῦ ὁ φλοῖσθος ποῦ ὁ ἔρωσ ἀντηχεῖ,
 δὲν κοχλάζει μόνον καίει δι' ἐμέ τὸν δυστυχῆ·
 ἄχ ! μουρμουρισμοὺς ἀκούω τάχα εἶναι στεναγμοί ;
 στεναγμοὶ τῆς ἀκριβῆς μου καὶ μὲ λέγουν πῶς θὰ 'λθῇ;
 πλὴν κί' ἂν ἔλθῃ ὁ ἀργός της ἐρχομός δὲν ὠφελεῖ,
 εἰς τὸν τάφον μου θὰ κλαύσουν οἱ 'δικοὶ της ὀφθαλμοί.

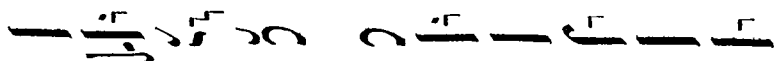
Εἰς ἤχον $\overline{\alpha\alpha}$ Γα Ω $\overline{\chi}$

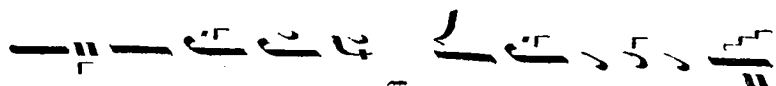
Γλυ κο φέγ γει καὶ τ' ἄ στρον τῆς αὐ γού-

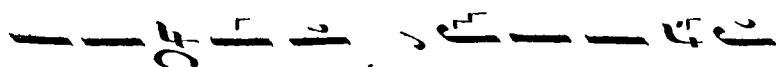
λας σι μα δεύ ει πῶς ὁ ἦ λι ος προ-

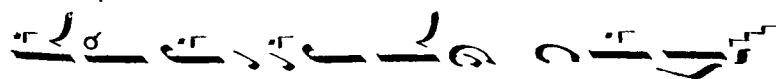
βαί νει δ' ἰ σως πλέ ον γιὰτ' ἡ-

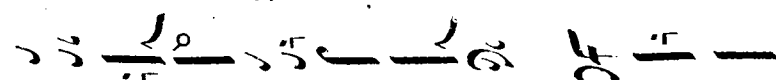
μᾶς δὲν θὰ 'εγαί νει $\overline{\pi}$ $\overline{9}$ νὰ μᾶς 'βρί σκει ε νω-

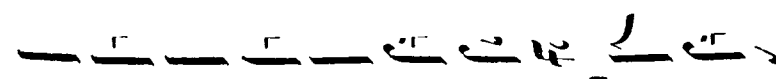
νω μέ νους τὰ δυὸ δὲ πά ει. ἃ χνί ζον τας

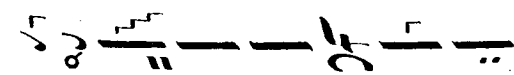
τ' ὧ παῖ ον φεγγα ρά α κι ^Δ 9 ό ποῦ μ'ε-

δειχνε τ'ά γνόν πρόσω πόν σου ἡ μιὰ βρα διὰ

μ' εἶ να δά κρυ ἐ δι χόν σου ^π9 ὁ ταν μ'ε-

λε γε, ε γω σ'α γα πω.

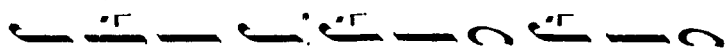
Τότ' ἡ φύσις μ' ἡμᾶς ἐχαιρόταν ὅταν μ' ἔσφιγγες
 ἔς τὴν ἀγκαλίαν σου
 καὶ ἐκτυποῦσε ἡ καρδιά μου εἰς τὴν καρδίαν σου
 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦτον ὅλη μὲ σέ.

Πάει ἀχνίζοντας κτλ.

Τώρα τ' ἄνθη ἔχαθησαν αἰωνίως
καὶ μᾶς ἔμειναν μόνα τ' ἀγκάθια
σκληροῦ ἔρωτος αἰώνια πάθια
πίκραις βάσανα καὶ ἀναστεναγμοί.

Πάει ἀχνίζοντας κτλ.

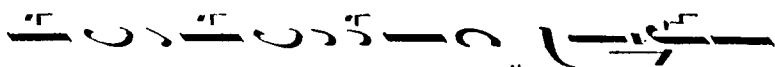
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ ἦν. \mathfrak{z} λ

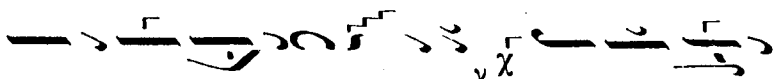
Τοῦ πο λέ μου ἡ μέρ' ἀ να τέλ λει

κ' ε νας ἡ ρως ὦ ραῖ ος καὶ νέ ος λ^6 τὰς

ἀγ κά λας τῆς φί λης του θε λει $\delta \lambda$ ἀ πω-

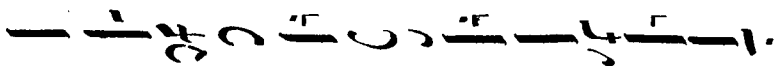
θῶν νὰ ζω ὀσθῇ τὸ σπαθι $\delta \lambda$ ἀλλ' αὐ τη

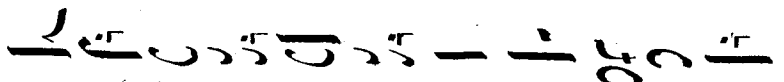
ἀ νη σύ χως τὸν βλέ πει νὰ τὸ ον θέλ ξη θερ-

μῶς προσ πα θεῖ $\delta \lambda$ εἶ ναι νύ κτα τοῦ λέ γει ἀ-

κό μη εἶν' ἀ κά μη τὸ σκό τος βα θύ $\delta \lambda$

εἶ ναι νύ κτα τὸν λέ γει ἀ κό μη εἶν' ἀ-

κό μη τὸ σκό τος βα θύ.

Βλέπω τ' ἄστρα ὠραία μου φίλη,
 βλέπω τ' ἄστρα πῶς τρέμουν καὶ σδύνουν
 πῶς τὰ δένδρα σαλεύουν καὶ κλίνουν
 ἔς τὴν ψυχρὰν τῆς πρωίας πνοήν.

Ἄφες ἄφες μὲ κράζῃ ἡ πατρίς μου
 μὲ κινδύνου ἀγρίαν βοήν,
 εὐχου μόνον ψυχὴ τῆς ψυχῆς μου
 εὐχου μόνον νὰ ἔχω ζωήν.

Με δακρύων ἀγνῶν μαργαρίτας,
 ἡ πιστὴ ἐρωμένη τὸν βλέπει,
 ὁ γενναῖος ἰδοὺ ἀμφιρέπει
 ἡ νεᾶνις καὶ πάλιν θρηνεῖ.

ὦ νὰ μὴν, ὦ νὰ μὴν ἐγεννώμην
 πατρίς κ' ἔρως τί θέσις δεινὴ!
 ἂ! σιώπα ψυχὴ δίχως γνώμη
 καὶ μὲ σφάζῃ μικρά σου φωνή.

Γλυκὺ φῶς μου ἰδοὺ ὁ ὀρίζων
 βαθμηδὸν βαθμηδὸν κοκκινίζει
 τὸ πτηνὸν τῆς πρωίας ἀρχίζει,
 ἔς τὸν αἰθέρα νὰ ψάλλῃ φαιδρόν.

Ὅχι! ὄχι! πτηνὸν τι δὲν ψάλλει,
 ἀλλὰ πνεῦμα ἀέρος σφοδρὸν
 τὰ κλονία ταραττει καὶ τρίζουν
 ἔς τῆς σελήνης τὸ φῶς τὸ ὠχρόν.

Ὁ γενναῖος εἰς ἐν φίλημά του ἐλησμόνησε πάλιν τὴν ὥραν
 ἀλλ' ἐκεῖ θορυβοῦν τ' ἄρματα τοῦ καὶ στενάζεις ἐν ἄκρα σιγῇ.

Τ' ἔχεις φῶς μου, ὦ ἥρω μου τ' ἔχεις;

Θὰ σ' ἀφήσω ἰδοὺ ἡ αὐγή.

Δέν μ' ἀφίνης, ὦ μὴ νὰ μέ θάψης

καὶ ὁ ἥλιος ποτὲ δέν θὰ ἔγῃ.

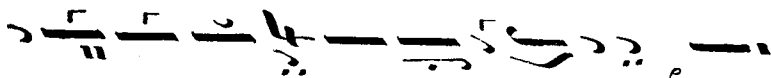
Κ' ἰδοὺ μία ἐπέρασεν ὥρα καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε πλέον
ἀλλ' ἡ νέα δέν εἶχε τὸν νέον, ἀλλὰ μόνη ἐθρήνει πικρῶς.

Φύλαξέ τον θεὸς σκέπασέ τον, ἐν τῷ μέσῳ τοσοῦτου πυρὸς
καὶ εὐδόκησον νὰ ἐπιστρέψῃ ἐραστῆς νικητῆς καρτερός.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta$, νη. α γ

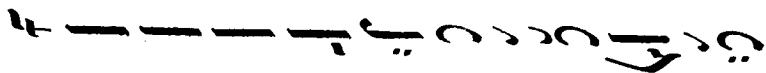
Δέν εἶ ναι τρὸ πος νὰ γε νῆ ἄλ λη τό-

σον ὦ ραί α με τό σα κάλ λη β λ γ δ -

σοι θαρ ροῦ σι πῶς εἶ ναι λ γ δ ἄλ λη

α ναι σθη σί αν ϵ χουν με γά λην.

Ἀρχὴ καὶ τέλος σὺ εἶσαι φῶς μου, τῆς εὐμορφίας ὅλου
τοῦ κόσμου,
καὶ κάθε κάλλος τὰ δευτερεῖα ἔχ' ἔμπροσθέν σου τῇ ἀληθείᾳ,

ὅσα νὰι χρεία νὰ καλλωπίσουν μίαν ὥραϊαν καὶ νὰ σολίσουν
τὰ βλέπω φῶς μου ἔς τὸ πρόσωπόν σου

καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἰδικόν σου·

κάθε σου μέλος μὲ ἀρμονίαν κ' ἰσομετρίαν ἔχει τελείαν,
γλυκὺ τὸ βλέμμα, χρυσοῦν τὸ στόμα, μέτρια ὅλα κατὰ τὸ
σῶμα,

καὶ ὅσα κάλλη εἶδα ὡς τώρα εἰς τὴν καρδίαν μου δὲν ἔχουν
χώραν,

μήτ' ἠξιώθη νὰ μὲ ἐλκύσῃ ἄλλο κἀνένα καὶ νὰ νικήσῃ·
παρὰ καρδία μου τὸ ἰδικόν σου νοῦρι καὶ κάλλος καὶ
πρόσωπόν σου,

αὐτὰ πληγώνουν καὶ θανατώνουν κάθε μου μέλος καὶ μὲ
σκοτώνουν·

τί εἶναι ὕπνος τ' εἶναι χουζοῦρι δὲν ἔξέρω φῶς μου
χρυσόν μου νοῦρι,

λοιπὸν στοχάσου δὲς τὴν πληγὴν μου κ' ἔλεος κάμε
εἰς τὴν ζωὴν μου,

ὁμως κοιτάζω δὲν ἔχει τρόπον γιὰ τοῦτο στέκει ἔς τὸν
ἴδιον τόπον

καὶ τὴν ζωὴν μου τὴν τυραννίζω χωρὶς ἀγάπην σου
νὰ γνωρίζω.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{a}$ πα φ χ

Τί με γὰ λη δυ στυ χί α δὲν

εἶ ναι· εἰλ πῖς κάμ μί α ἤλ θε

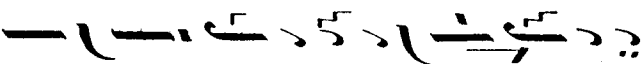
πλέ ον τώ ρα ἡ φρ' κτῆ ἡ η ὦ-

ρα ^χ ₉ ν' ἀ πο χω ρι σθοῦ μεν ^π ₉ καὶ

νὰ μα α κρυν θοῦ μεν ^π ₉ τί κα-

χο ὄν που λί μου τί κα κόν.

Ἦλθ' ἡ ὥρα γιὰ νὰ φύγω δὲν ἔμπορῶ νὰ ἀποφύγω,
 ἄνεμοι φυσοῦσι καὶ μ' εἰδοποιοῦσι
 πῶς θ' ἀναχωρήσω πρέπει νὰ κινήσω,
 ξεψυχῶ πουλί μου ξεψυχῶ.

Τὸ καρὰβ' ἐτοιμασμένον ἔμπροσθέν μας ἀραγμένον
 ἄλλον δὲν προσμένει διὰ νὰ πηγαίνει
 νὰ ἔγῃ ἀπ' τὸν λιμένα παρὰ μόν' ἐμένα,
 τί κακὸν ὅταν τὸ θυμηθῶ.

Πῶς ἀφοῦ ἀναχωρήσω ὁ καυμένος πῶς θὰ ζήσω;
 μακρὰν ἀπὸ σένα ἡ ζωὴ σ' ἐμένα
 εἶναι τυραννία, βάσανα, παιδία,
 τί κακὸν θεὰ μου τί κακόν.

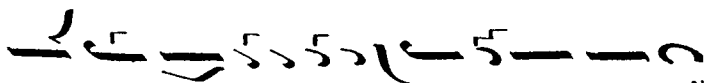
Τώρα θ' ἀναχωρήσω κ' εἰς τὴν βάρκαν θὰ πατήσω,
 τ' ἄρμενα φουσχόνουν ἄγκυραν σηκόνουν,
 ἔχε φῶς μ' ὑγείαν μὲ καλὴν καρδίαν,
 τί κακὸν πουλί μου τί κακόν.

Ἄλλη μιὰ θὰ σέ φιλήσω πρὶν ἔς τὴν βάρκαν νὰ πατήσω,
μὴ λυπῆσαι φῶς μου, μὴ θρηνεῖς ἐμπρὸς μου
ἀλλὰ δός μου χέρι ὅτι μ' εἶσαι τέρι,
ξεφυχῶ θεά μου ξεφυχῶ.

Παλληκάρια μὴ κουντᾶτε τὰ κουπιὰ σας μὴ τραβᾶτε,
νὰ γυρίσω πίσω ν' ἀποχαιρετήσω
γιατὶ μὲ φωνάζει καλὴ ὥρα κράζει,
ἔς τὸ καλὸ πουλί μου ἔς τὸ καλὸ.

Πάρ' αὐτὸ τὸ δακτυλίδι τῆς ζωῆς μας τὸ παιγνίδι,
γι' ἀρραβῶνα φῶς μου φόρεσέ' ἐμπρὸς μου,
μὴ τ' ὁμολογήσεις μὴ τὸ μαρτυρήσεις,
ἔχε 'γειὰ πουλί μου ἔς τὸ καλὸ.

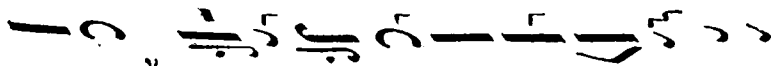
Εἰς ἤχον $\pi \delta \lambda$ νη. $\omega \lambda$

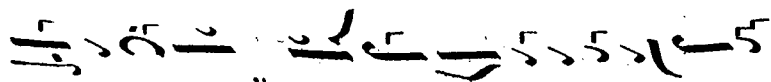
Ἔ ως πό τε τὸ κα κὸν θὲ νὰ τρέ $\chi \eta \delta \lambda$

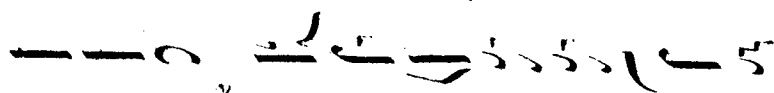
καὶ ἡ τύ $\chi \eta$ ἡ κα κῆ θὰ μὲ κα τα-

τρέ $\chi \eta \delta \lambda$ ἄχ ἄχ ἄ λὺ πη τη ψυ $\chi \eta$

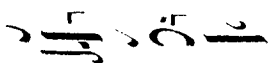
ἡ δυ στυ $\chi \eta \varsigma$ $\delta \lambda$ δὲν λυ πῆ σαι ἀν θη ράν ἡ

λι κί αν ^νδλ δέν πο νείς βρ σα νι σμέ νη

καρ δι αν ^νδλ ἄχ ἄχ ἀλλ' οὐ τε τούς δει-

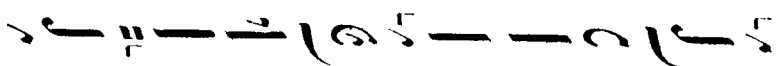

νούς στε ναγ μούς.

χ

Πῶς νά ὁ πο φέ ρω φῶς μοο τόν 'δι κόν

σου χω ρι σμόν δέν ἡ ξεύ ρω πῶς νά

νά σβύ σω τόν με γά λον μου καὺ μόν.

Πάθος μ' ἔγεινε τὸ πρῶτον σου βλέμμα
καὶ μ' ἐφλόγισεν ἀμέσως τὸ αἶμα,
ἄχ! ἄχ! μ' ἐπλήγωσες βαθυὰ τὴν καρδίαν.

Ἄχ, ὁ νοῦς μου ἡσυχίαν δέν ἔχει,
μέρα νύκτα εἰς τὰ κάλλη σου τρέχει,

Ἄχ! ἄχ! τὴν ἴδιαν θαρρῶ πῶς θωρῶ,
πλὴν τὸ νὰ θαρρῶ πῶς βλέπω τίποτε δέν μ' ὠφελεῖ
εἶναι μία φαντασία τοῦ νοῦς ἀπατηλή.

Ὅπου εἶμαι ἢ σταθῶ ἢ κοιμοῦμαι
σένα μόνον σκυθρωπὸς συλλογοῦμαι,
ἄχ! ἄχ! ματάκια μου γλυκὰ γαλανὰ.

Ποῦ νὰ ἦναι τὸ χρυσὸν περιστέρι,
 ποῦ νὰ ἦναι τὸ δίκόν μου τέρι,
 ἄχ! ἄχ! δὲν ἔβγαίνει νὰ τὸ δῶ νὰ χαρῶ.

Δὲν εὐγαίνειις ἔμπροσθέν μου δέξου καὶ πουλάχι μου
 διὰ νὰ σὲ συντροφεύσῃ ἡ θερμὴ ἀγάπη μου.

Εἰς τὸ θέατρον ἐτοῦτο τοῦ κόσμου
 σ' εἶσαι ἥλιος, φεγγάρι καὶ φῶς μου,
 ἄχ! ἄχ! ἐλπίς μου καὶ πνοὴ καὶ ζωή.

Ὅσον τὸν ὀρίζοντά μου σὺ βασιλεύεις
 καὶ ψυχὴν μου καὶ ζωὴν μου κυριεύεις,
 ἄχ! ἄχ! κυρία μου χρυσὴ εἶσαι σύ.

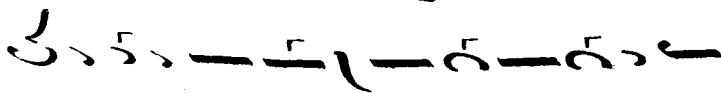
Πότε θὰ ᾤθῃ ἐκείνη ἡ ὥρα νὰ σὲ βλέπω φανερά
 καὶ νὰ λάμπῃς ἔμπροσθέν μου ὡς ὁ ἥλιος ἔς τὰ νερά.

Πλὴν ἀλλοίμονον σ' ἐμέ ὦ σ' ἐμένα
 τὸ θωρεῖς πῶς κινδυνεύω γιὰ ἑσένα,
 ἄχ! ἄχ! καὶ πάλ' ἀδιαφορεῖς κι' ἀπορεῖς.

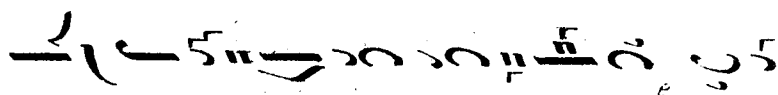
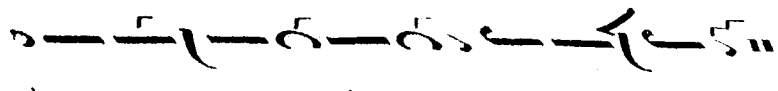
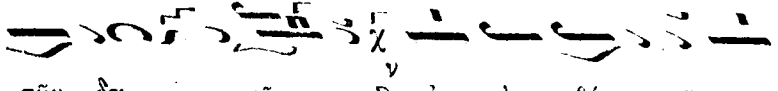
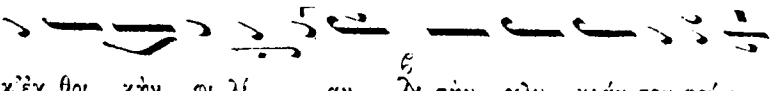
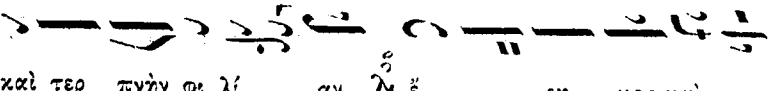
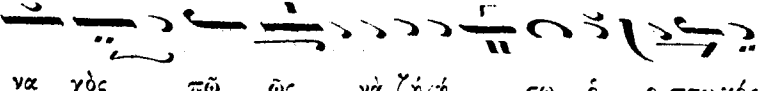
Ἀφροδίτη μου κυρία θεά μου
 γενοῦ ἴλεως ἔς τὰ τόσα δεινά μου,
 ἄχ, ἄχ, σπλαγχνίσου μίαν καρδίαν σταθεράν.

Στείλε στείλε τὸν υἱόν σου ὅστις τρέχει πανταχοῦ
 νὰ σπαράξῃ τὴν καρδίαν της ἑσάν καὶ μένα τοῦ πτωχοῦ.

Εἰς ἤχον λ π δ ν η ρ χ

Αἰ αἰ ω νί ι ως ξ ε χα σα τὸ

 φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου ^ξλαίαν

 τρεῖς τῶν πόνων μου καὶ ὁ λῶν

 τῶν δεῖνών μου ^νὅθεν φθόνον φῶς μου

 κ' ἐχθρὸν κήν φιλήαν ^ξλατὴν γλυκιάν σου φεύγω

 καὶ τερπνὴν φιλήαν ^ξλαῖον ῥήματος καὶ μο-

 ναχὸς πῶ ὡς νὰ ζήῃ σω ὁ ὀπτωχός.

Θόλωσα τὴν σφαῖραν μου ἀπὸ τοὺς ὀδυρμούς μου,
 σύνεφα συκώθηκαν ἀπὸ τοὺς στεναγμούς μου,
 ἀναθυμιάσεις πέμπω ἔς τὸν ἀέρα
 τοῦτο δὲ τὸ κάμνω νύκτα καὶ ἡμέρα
 κουφισμὸν δὲν ἐννοῶ νύκτα ἡμέρα θρηνηθῶ.

Παρηγοριὰ δὲν μ' ἔμεινε ἀπὸ τὴν στέρησίν σου
 οὐτ' ἐλάφρωςις καμμία ἀπ' τὴν ἐνθύμησίν σου,
 ὁ θάνατος φῶς μου θέλει μὲ σηκώσει
 κι' ἀπ' τοὺς τόσους πόνους θέλει μὲ λυτρώσει
 τὴν ζωὴν μου πέρνουσα ζῆσε μόνη χαίρουσα.

Ἐνα σὲ παρακαλῶ χρυσό μ' ἀηδονάκι,
 ἔχε εἰς τὴν μνήμην σου κ' ἐμένα τὸ ξενάκι,
 μὴ μὲ ἀποβάλλεις ὅσον ζῆς καὶ εἶσαι
 πάντοτε θεά μου νὰ μὲ ἐνθυμῇσαι
 καὶ νὰ ζήσης εὐτυχῶς εὐχομαί σου ὁ πτωχός.

Ἦχος π^{λ} δ' νη. Ω λ

Δὲν θέλω ἡ γη. πο ρέσω

παν τε λῶς νὰ πε ρι γράψω φῶς

μου ἐν τε λῶς δ' κάλ λος σου τὸ θε ῖ-

κὸν τὸ ὁ ποῖ ον θέλει μ' ἔ χει δοῦ λον θε λη-

μα τι κὸν πά θος φεῦ ἔ ρω τι κόν.

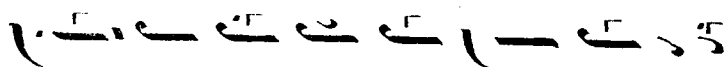
Τὰ δύο σου μαῦρα μάτια καὶ γλυκὰ εἶν' βλέμματα τῷ ὄντι
 τὰ ξανθὰ σου τὰ μαλιὰ [θελκτικά,
 καὶ τὸ πρόσωπον φλογίζουν τὴν ἀθλίαν μου καρδίαν,
 φεῦ! ἐρωτικὴ φωτιά.

Ἦ δὲ λεπτὴ σου μέση καὶ στολὴ καὶ ἡ τῆς ὁμιλίας συστολή
 με ἐπροξένησαν πληγὴν
 ὥστε μόλις ἀναπνέω ὁ ταλαίπωρος ἔς τὴν γῆν
 ποῦ νὰ βρῶ καταφυγὴν.

Λοιπὸν παρακαλῶ σε ταπεινῶς νὰ μὴ με βασανίζεις ἀπηνῶς
 ἀλλὰ νὰ με λυπηθῆς
 ὅτι σὲ θερμολατρεύω φθάνει νὰ ἐνθυμηθῆς
 διὰ νὰ δυσωπηθῆς.

Ἐὰν ὅμως καὶ μένης ἀκλινῆς ἔς τὸ πείσμά σου ὥς ἄλλη
 καὶ σκοπεύεις προφανῶς [ἐρινὺς
 διὰ νὰ με περιπαίζης ἐπειδ' εἶμαι ὀρφανὸς
 ἄς σὲ κρίν' ὁ οὐρανός.

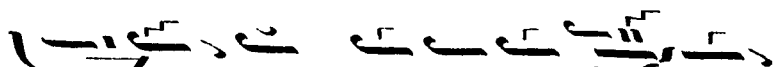
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη. λ

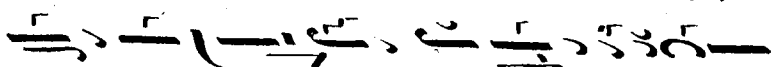
Ἄ νη χω ρεῖς χ' ἐ κε ποῦ πᾶς ἐλ-

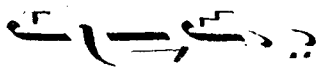
πί ι ζω ν' ἄν τα μω θεῖς μ' ἐ κεί νην

π' ἄ γα πῶ λ κί' ἄν τὴν ι δῆς σφι γκατὰ

σὲ ἐ ξορ κί ι ζω νὰ τῆς εἰ πῆς αὐ τὰ

ποῦ θά σ' εἰ πῶ.

Νὰ τῆς εἰπῆς ὅτι τὴν ἐλατρεύω
τοὺς ὅρκους τῆς νὰ μὴν ἀλησμονῇ,
πῶς μ' ἀγαπᾷ πιστὰ κ' αὐτὴ πιστεύω
πῶς μὲ λυπῆτε καὶ μὲ συμπονεῖ.

Νὰ τῆς εἰπῆς ὡς πότε πλὶ ἀ' τὰ ξένα
καὶ μ' ἄφησε κορμὶ χωρὶς ψυχῇ,
φίλον πιστὸν δὲν ἔχω πλὶο κανένα
δὲν ἔχω πλὶο καμμιὰν ἀπανδοχὴν.

Νὰ τῆς εἰπῆς πῶς περπατῶ μονάχος
νυχθημερὸν καὶ ὅποιον ἀπαντῶ
ἢ δένδρα εἶναι ἢ ἄνθρωπος ἢ βράχος,
ποῦ εἶναι ἢ ἀγάπη μ' ἐρωτῶ.

Νὰ τῆς εἰπῆς πῶς ὅταν ἐνθυμοῦμαι
τὴν εἰκοστὴν μαῖου τοῦ μηνὸς,
καταπρηνὴς τὴν τύχην λοιδороῦμαι
ὡς ἀπηνὴς ὁ ἄθλιος πικρῶς.

Νὰ τῆς εἰπῆς τὰ ὅσα ὑποφέρω
ἀπ' τὸν καιρὸν ποῦ ἔφυγε μακρὰν,
νὰ 'λθῇ ἐδῶ κ' ἐγὼ θὰ τῆς προσφέρω
τὴν δυστυχὴ καρδιάν μου καθαράν.

Νὰ τῆς εἰπῆς πῶς εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους
ἀπ' τὰς λοιπὰς θέλει προτιμηθῇ,
θὰ λατρευθῇ ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
πλὴν ἄρα γε κ' ἐμὲ νὰ 'νθυμηθῇ.

Νὰ τῆς εἰπῆς πῶς πάσχω τόσους χρόνους
ποῦ τήκομαι χωρὶς αὐτὴν μακρὰν,
ἐδῶ καλὸν δὲν ἔχω πλὶο κανένα
δὲν βρίσκω πλὶο καμμιὰν ἀπανδοχὴν.

Νὰ τῆς εἰπῆς πῶς ἄλλο δὲν γυρεύω
 δι' ἀμοιβὴν παρὰ νὰ ἔλθ' ἐδῶ,
 νὰ μ' ἀγαπᾷ κ' ἐγὼ νὰ τὴν λατρεύω,
 νὰ μὲ ἰδῇ κ' ἐγὼ νὰ τὴν ἰδῶ.

Νὰ τῆς εἰπῆς πῶς πάσχω ἓνα χρόνον
 χωρὶς ποτὲ νὰ παραπονεθῶ
 καὶ μιὰ ἐλπίς γλυκαίνει μου τὸν πόνον
 μὲ τὸν καιρὸν πῶς θὰ ἀνταμειφθῶ.

Κι' ἂν τὴν ἰδῆς ἀκόμη τὴν ἰδίαν
 γράψε μ' εὐθὺς εἰς πράσινον χαρτί,
 εἰ δὲ καὶ μὴ σ' ὀρκίζω ἔς τὴν φιλίαν
 νὰ μὴν εἰπῆς μήτε νὰ γράψῃς τι.

Ἦχος ᾠδῆς νη. ᾠ

Εἰς τὸ ρεῦ μα τη ῆς ζω ῆς μου ω

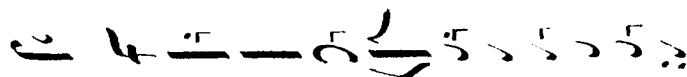
δι ἃ τί νὰ σ' ἃ παν τή σω

δι' ἐ μὲ ἃ φοῦ δὲν ῆ

σο ᾠ δι ἃ τί δι ἃ τί νὰ σὲ ἰδῶ

δι' ἐ μὲ ἀ ροῦ δὲν ἦ-

σο ᾗ δι ἀ τί ι δι ἀ τί νὰ σὲ εἰ δῶ.

Καὶ μὲ ἕκαμες ἀπαύστως στεναγμούς νὰ ἀναπνέω
καὶ γελαῶς διότι κλαίω δι' ἐσὲ καὶ θρηνωδῶ.

Μεταξὺ ζωῆς καὶ χάρου στέχεις καὶ μὲ βασανίζεις,
ν' ἀποθάνω μ' ἐμποδίζεις νὰ ὑπάρχω δὲν ποθεῖς.

Ἄχ! κὰν στέρξαι ἦ νὰ ζήσω ἦ νὰ παύσῃ ἡ πνοή μου
ἴσως ἴσως ἔς τὴν θανήν μου πλέον μεταμεληθῆς.

Πάσχω νὰ σὲ ἀποφύγω, προσπαθῶ νὰ σὲ μισήσω
καὶ μακράν πλέον νὰ ζήσω ἀπὸ σὲ σκληρὰ ψυχῇ.

Νὰ σωθῶ προτοῦ νὰ θάψῃ ἡ ἀνεύσπλαγχνός σου γνώμη,
πλὴν ἀχάριστῃ ἀκόμη ἡ ψυχὴ μου σὲ ποθεῖ.

Ἄπ' ἐμὲ τὸ βλέμμα στρέφεις, φεύγεις, κρύπτεσαι, μ' ἀρ-
νεῖσαι,

ἀλλ' ἐδῶ ἐντὸς μου εἶσαι αἰθερόπλαστος μορφῇ.

Πάντοτε σὺ κυριεύεις τὴν ὁδύνην, τὴν χαράν μου,
σὺ τὴν τύχην μου τὸ πᾶν μου καὶ αὐτὴν μου τὴν ζωήν.

Ἐνῶ καθ' ἐλπίς μ' ἀφήνει ἐγὼ πάντοτε ἐλπίζω,
πρὸς τὸν θάνατον βαδίζω κ' αἰωνίως προσδοκῶ.

Ἄλλ' ἀρκεῖ σὺ ὑγιαίνεις τίποτ' ἄλλο δὲν θηρεύω,
ζῶ διὰ νὰ σὲ λατρεύω, ζῶ διὰ νὰ σ' ἀγαπῶ.

Δὲν ζητῶ αἱ συμφοραὶ μου τὴν καρδίαν σου νὰ ἔγγισουν,
θέλω μόνον ὅταν σβύσουν τῆς ζωῆς μου αἱ στιγμαί,

ἕνα στεναγμὸν θρηνώδῃ εἰς χαιρετισμὸν ν' ἀφήσης,
κ' εἰς τὸ μνημα μου νὰ χύσῃς ἕνα δάκρυ δι' ἐμέ.

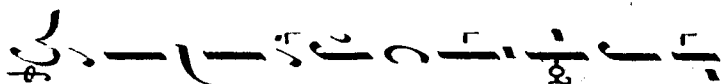
Εἰς τὸν κῆπον σου ὁπότεν μοναχῇ τὰ ἀνθη λούεις

καὶ τοῦ ῥύακος ἀκούεις τὸν γλυκὺν μουρμουρισμόν,
φέρε φέρε εἰς τὸν νοῦν σου καὶ τὸν πρῶτον ἐραστήν σου,
ἄχ! σκληρὰ ἀναλογίσου μιὰ στιγμή τὸ παρελθόν.

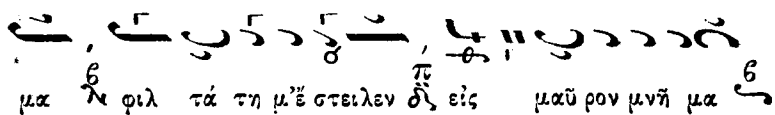
Ὅταν τῆς νυκτὸς ἡ αὔρα ψιθυρίζ᾽ εἰς τὰς ἰτέας,
ἐνθυμοῦ τὰς τελευταίας τῶν ἐρώτων μας στιγμάς·

πλὴν ἀλλοίμονον τί λέγω; τί ματαίως σέ συγχίζω;
ἐνῶ πλέον τὸ γνωρίζω ὅτι ἄλλον προτιμᾷς.

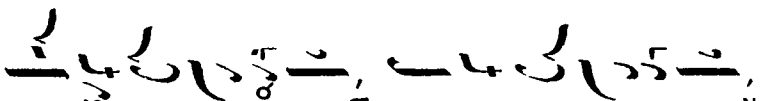
Εἰς ἤχον λ δὲ νη χ

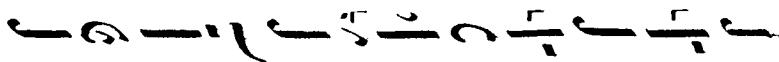
Πά θος ἄ νί α τον ἄ ω ρον θῦ υ-

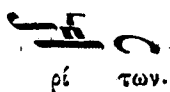
μα β λ φιλ τά τη μ' ἔ στειλεν π δὲ εἰς μαῦ ρον μνη μα β

τοῦ α λ πά θους ἀί τι ον π δὲ ἄλ λο δέν ἡ τον ν ἡ

εἰ μὴ ἐν ἐμ. ψυ χον ἄν θο ο ος χα-

ρί των.

ὦ μὴ ἐρώτα με τὸ ὄνομά του
εἶναι ἐν ὄνομα ζωῆς θανάτου,

πές με πῶς λέγεσαι καὶ θὰ τὸ μάθῃς
σὺ μόνῃ αἰσθησῶ χωρὶς νὰ πάθῃς.

Χαρίεν ὄνομα χαρίεν πνεῦμα,
λοιπὸν σ' ἀπήλαυσα δὲν εἶναι ψεῦμα,
παῦσε τὰ δάκρυα καὶ ἀπελθὼν
ἄς πάει 'ς τ' ἀνάθεμα τὸ παρελθόν.

Τώρα τὸ βάλσαμον τῶν γλυκυτάτων
μικρῶν σου λέξεων λαμπρῶν βλεμμάτων
θέλει τὸ στήθός μου ζωογονήσῃ
θέλει τὸ θάρρος μου ἀνακαινίσῃ.

Ἡ παρουσία σου θὰ ἦναι σέβας
ἥτις ἀπέβαλε μαύρας θυέλλας,
δὲν σ' εἶχα κ' ἔλεγα μὲ σέ νὰ ζήσω
στιγμὴ καὶ πάραυτα ἄς ξεψυχήσω.

Τώρα τὸν λόγον μου τὸν ἀναστέλλω
ἀφοῦ σ' ἀπήλαυσα νὰ ζήσω θέλω,
ἂν τέλος ἄγγελος μ' ἔδειχνε ἐν μνήμα
ὦ! θὰ τὸν ἔλεγα δὲν εἶναι κρῖμα;

Ἦχος λ' πδ' νη. ᾤ

Ἄν ᾤ το τρὸ πος νὰ νὰ κα λύ ψησῇ τὸν ἐν δό-
μου χόν μου το ὄν βυ θὸν δ' ε κεῖ λι μνά-

ζουν ἄ πει ραις λυ παις ᾗ εἰ δῶ πε λά α γη

μαύ ρων πα θῶν.

Ταῦτα ὁπότεν τῆς τρικυμίας διαταράττει σφοδρὰ πνοὴ
 πάσχουν ναυάγιον τῆς καρδίας ὅμως ἐν ἄστρον μ' εὐνοεῖ·
 αὐτὸ τὸ ἄστρον σὺ τὸ γνωρίζεις, σὺ ἦτις ὅλο μὲ συγκινεῖς,
 σὺ ἦτις ὅλο μὲ μαγνητίζεις ψυχὴ μ' ὠραία καὶ εὐγενής·
 αὐτὸ τὸ ἄστρον τῶν ὀδυνῶν μου ὁσάκις ἔχω τοὺς στεναγ-
 μούς, ⁴
 εἰς τὸ δακρύβρεκτον βλέφαρόν μου πικροὺς εὐρίσκω τοὺς
 ὀδυρμούς.

Φεύγω ἐν τούτοις ἀλλ' ἂν πιστεύῃς ὅτι ὑπάρχει ψυχὴ καὶ
 νοῦς,
 ψυχὴν καὶ νοῦν μου σὺ κυριεύεις κ' ἔχεις δεσμώτας παντοτει-
 νούς.

Πάντοτ' ὁ νοῦς μου θὰ σ' ἐνθυμεῖται ἢ δὲ ψυχὴ μου θὰ
 σ' ἀγαπᾷ,
 μόνον ἢ ὄρασις θὰ στερεῖται ἀλλ' οὐδ' ἢ γλῶσσα θὰ σιωπᾷ.

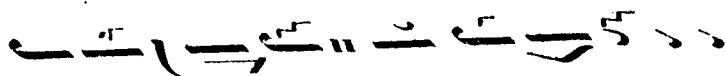
Ὅπου τῆς τύχης μ' ἔρριψ' ἢ φύσις αἱ ἀποσάσεις τί ὠφελοῦν,
 τόπος ἢ ξένος ἄορος βράχος τὸ ὄνομά σου θ' ἀντιλαλοῦν.

Ἔως νὰ φθάσω νὰ κατορθώσω σιμά σου πλέον ἐπὶ ζωῆς,
 τὸ ψυχorroágισμα ν' ἀποδώσω τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς.

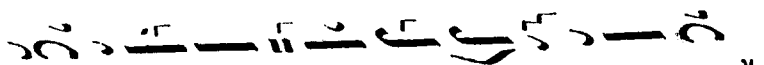
Ἴσως ἀκούσεις εἰς τινα τόπον ὅτι μακράν σου εἴμ' εὐτυχής,
 βλέπεις αἱ γλῶσσαι φεῦ τῶν ἀνθρώπων συνήθως εἶναι κακεν-
 τρεχεῖς.

Πλὴν μετὰς τόσας περιπετείας φαντάσου τέλος νὰ σ' ἀσπασθῶ
 τῆς ἀνεσπέρου εὐδαιμονιάς τὴν ἀμβροσίαν ν' ἀπογευθῶ.

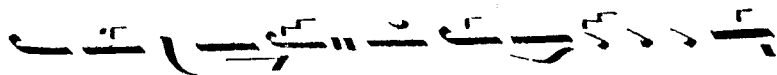
Ἦχος $\pi\delta\lambda$ νη. λ

Ξύ πνα ξύ πνα ε δού του ή λι-

ου τὸ λαμ πρὸν πρό σω πάν του προβαί νει δλ

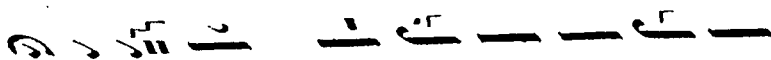
στιγ μὴ θεί α τήν φύ σιν εὐ φραί-

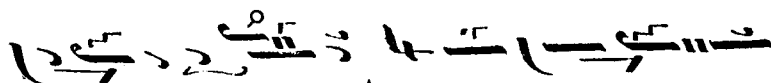
νει κ' ἐ γὼ μό νος γιὰ σέ να θρη νῶ (δὶς)

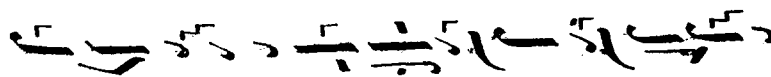
Ἄν ὁ νέ ος παλ μὸς τῆς καρ-

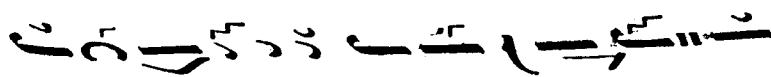
διά α ας μας $\pi\delta\lambda$ εἰς δυὸ στή θη κτυ πα

φλο γι σμέ να $\delta\lambda$ ὦ μὴ παύ σης

να καί ης γιὰ μέ ε να κα θῶς καί

ὦ ε γὼ καὶ πο νῶ ὦ μὴ παύ σης

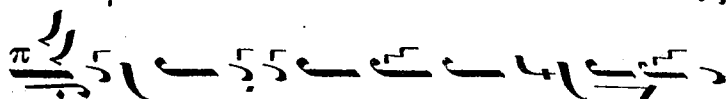

νά και ης για μέ ε να κα θώς και

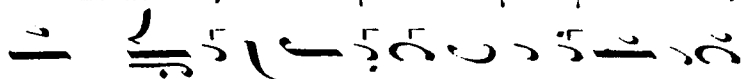

ὦ ε γὼ και πο νῶ

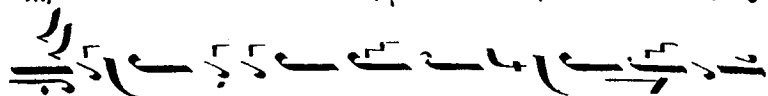
^ν
δλ

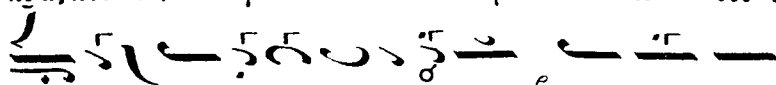
Ξύ πνα ξύ πνα ὦ ραί α μου ρί ι ι-

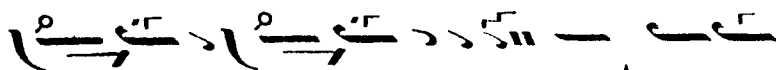
λη ^π₉ τὰ εὐ ὦ δη μου ἄν θη στο λί σου ^ν_{δλ}

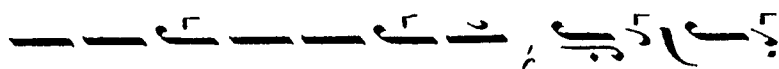
κι' ἄς κτυ πή σουν γλυ κα οί παλ μοί οι σου ^π₉

δι' ε κει νον ποῦ κλαί ει μα κράν ⁶_λ κι' ἄς κτυ πή-

σουν γλυ κα οί παλ μοί σου ^Δ_{δλ} δι' ε-

κει νον ποῦ κλαί ει μα κράν ⁶₉ κι' ἄς κτυ πή σουν

γλυ κα οί παλ μοί οι οι σου ^π₉ δι' ε-

κει νον ποῦ κλαί ει μα κράν.

Ἄν δὲ λείψανον μαῦρον περάσῃ,
 τῆς χλομῆς μου νεότητος μοῦσα,
 εἶν' ἐκεῖνος εἶπὲ π' ἀγαποῦσα
 κ' ἔν σου δάκρυ ἄς πέσῃ θερμόν.

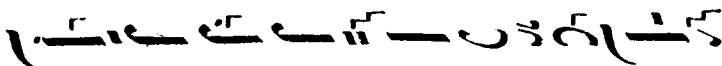
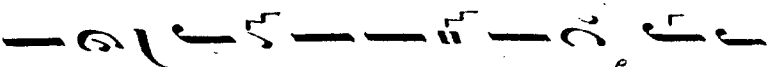
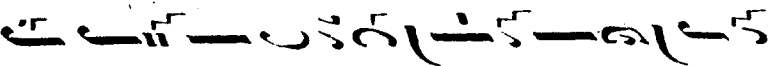
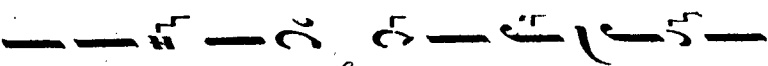

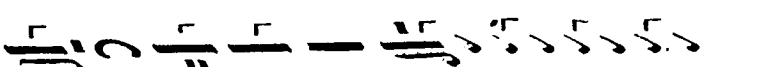
Κι' ἀπ' τὸ δάκρυ αὐτὸ τὸ χυμένον
 ἓνα ῥόδον 'ς τὸ μνήμα θ' ἀνθήσῃ
 κ' ἡ καρδιά μου νεκρὰ θὰ σκιρτήσῃ
 'ς τῆς καρδιάς σου σκληρὰ τὸν παλμόν,

Παῦσε παῦσε γιατί δὲν προβαίνεις,
 νὰ ἰδῇς τοὺς καύμους καὶ τὰ πάθη
 καὶ τὴν φλόγα τοῦ στήθους π' ἀνάπτει,
 μόνον ὕπνον κοιμᾶσαι βαθύ;

Ξύπνα ξύπνα καὶ ἦλθεν ἡ ὥρα,
 εἶν' αὐγὴ καὶ ὠραία σελήνη,
 πῶς σ' ἐμάγευσ' ἀπόψε ἡ κλίνη
 καὶ κοιμᾶς' ἓναν ὕπνον γλυκύ.

Φεύγω φεύγω πηγαίνω μακράν σου,
 εἰς τὰ ξένα μὲ λύπας θὰ ζήσω
 καὶ ὑγείαν σκληρὰ θὰ σ' ἀφήσω
 εἰς τὸ σκότος τῆς μαύρης νυκτός.

Ξύπνα ξύπνα ὠραία μου φίλη,
 τὰ εὐώδη σου ἄνθη στολίσου
 κι' ἄς κτυπήσουν γλυκὰ οἱ παλμοί σου
 δι' ἐκεῖνον ποῦ κλαίει μακράν.

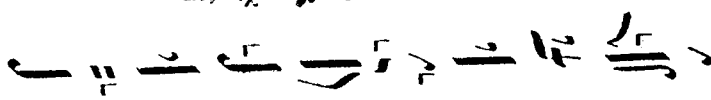

 Ἐ χε ὦ γεί αν φί λη θά φύ-

 γω θ' ἀ α πο μα κρυν θῶ⁶ λ⁶ μὴ κλαί-

 εις μὴ λυ πῆσαι 'ς τὰ ξέ να δὲ ἐν

 θὲ νὰ χα θῶ⁶ λ⁶ κ' ἐ γὼ πι στὸς θὲ

 νὰ στα θῶ 'ς τοὺς λό ο γους μου^π 9 καὶ πάν-

 το τε θὰ σε βα σθῶ τοὺς ὅ ορ κους

 μου^π 9 ἔ χε ε ὦ γεί αν ὦ φί λημου πιστήδ^γ

 ἔ χε ὦ γεί αν ὦ κό ρη πο θη τή.

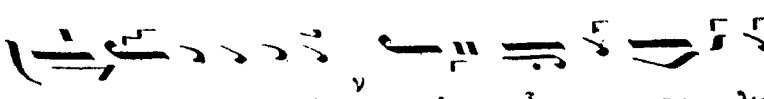
Ἄν θάλασσα περάσω ἂν δάση ὑψηλὰ βουνὰ
 'ς τὴν μνήμην μου θὰ σ' ἔχω νὰ μοῦ πραύνης τὰ δεινὰ,
 κ' ἐγὼ πιστὸς θὲ νὰ σταθῶ 'ς τοὺς λόγους μου
 καὶ πάντοτε θὰ σεβασθῶ τοὺς ὄρκους μου,

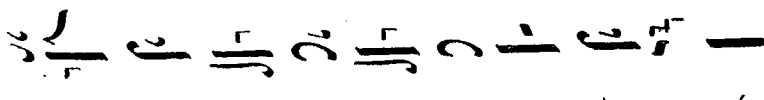
ἔχε ὑγείαν ὦ φίλη μου πιστή,
ἔχε ὑγείαν ὦ κόρη ποθητή.

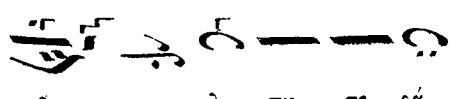
Ἄνίσως με ξεχάσης, ἀνίσως καὶ μ' ἀπαρνηθῇς,
ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον νὰ με ξεγράψης παρευθύς,
κ' ἐγὼ πιστὸς κτλ.

Εἰς ἤχον $\frac{A}{\sharp} \delta\lambda$ νη. 2 $\frac{7}{\flat}$

 ὦ κόρη γλυκύ τά τη ὦ ραί-

 α περὶ στερὰ δὲ γιὰτ' εἶσαι σφαλί-

 σμέ νη τὸ σον λυπητέ ρά τό-

 ο σον λυπητέ ρά.

Βέβαια σφαλισμένη μέσα εἰς τὸ κλουδί
μὲ σίδηρα τριγύρω ἄν νάσαινα πουλί·
ποθῶ κ' ἐπιθυμοῦσα ὠραία περιστερὰ
τὰ σίδηρα νὰ σποῦσα νὰ ἔγῃς ἀπ' τὴν σκληριά·
ποθῶ κ' ἐπιθυμοῦσα πουλί μου τρυφερὸν,
μὰ τί ἔμπορῶ νὰ κάμω ἴσως μὲ τὸν καιρὸν·

λοιπὸν παρακαλῶ σε λάβε ὑπομονή,
 ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα κ' ἐκείνη ἡ στιγμή,
 θάνατον μὴ φοβεῖσαι, γονεῖς μὴ λυπηθεῖς,
 χαρούμενη νὰ ἦσαι κ' ἐμένα νὰ ποθῇς.

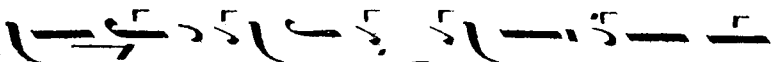
Εἰς ἤχρον $\lambda \delta \lambda$. νη ρ $\frac{7}{7}$

Ἡ γνω στή σου πι στή 'ς τὰ παι γνί δι α

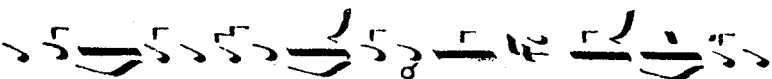
σέ κρά ζουν π σέ θω ροῦν σκυ θρω πῆ καὶ ἀλ-

λή λoις τὸ θαυ μά ζουν π εἰ πὲ ψυ χή τί

ἔ χεις $\delta \lambda$ εἰς τί κιν δύ νους τρέ χεις εἰ πὲ καὶ

τί φρο νεῖ εἰ εἰς ποῦ πάσχεις ποῦ πο νεῖς ν $\delta \lambda$ εἰ πὲ καὶ τί

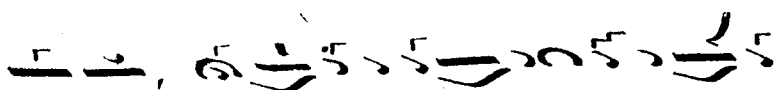

φρο νεῖ εἰ εἰς ποῦ πάσχεις ποῦ πο νεῖς.

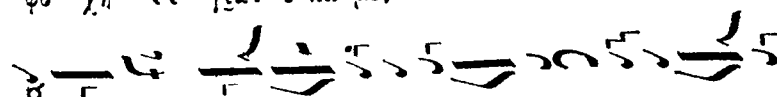
ν
 $\delta \lambda$

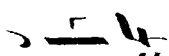
Ψυ χή ψυ χή ψυ χή ψυ χή ψυ χή

ψυ χή ἡ γιὰ τ' ἔ κα μες ἀπ' ὃ λα τοῦ κόσμου

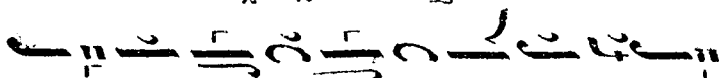
ἃ πο χή δὲ γιὰ τ' ἔ κα μες ἀπ' ὃ λα τοῦ κόσμου

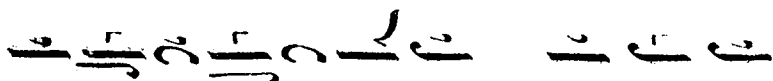
ἃ πο χή.

Ἀναγκάζομαι δὲ τὰ δεινὰ μου νὰ σὰς κρίψω,
ὅμως πρέπει ἀδελφοὶ ἀπ' τὴν σφαίραν σας νὰ λείψω,
δὲν πρέπει πλὴν νὰ ζήσω δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσω,
μ' ἀνίατον πληγὴν νὰ λείψ' ἀπὸ τὴν γῆν,
θεοὶ, θεοὶ, θεοὶ, θεοὶ, θεοὶ, θεοὶ,
τὸν χάρον στείλατέ μοι δὲν θέλω πλὴν ζωῇ.
πλὴν θὰ ἔλθῃ καιρὸς καὶ ἐσὺ θὰ τὸ γνωρίσῃς
καὶ θὰ κλαύσῃς πικρῶς καὶ θὰ τὸ μετανοήσῃς·
ὦ ἄγγελε τοῦ κόσμου, ψυχὴ ζωὴ καὶ φῶς μου,
κατήντησες φονιᾶς πουλὶ τῆς ἀπονιᾶς,
σκληρὴ, σκληρὴ, σκληρὴ, σκληρὴ, σκληρὴ, σκληρὴ,
ὁ λάτρης σου γιὰ σένα φαρμάκι θεὸ νὰ πιῇ·
ὅμως τόσον σκληρὰ γιὰ νὰ ἦναι δὲν πιστεύω
μία ὥραϊα θεᾷ ποῦ αἰώνια λατρεύω,
ἡ εὐμορφὴ μορφὴ τῆς δεικνύει τὴν ψυχὴν τῆς,
καὶ πρέπει ὦ ψυχὴ νὰ λάβῃς παντοχὴν,
λοιπὸν, λοιπὸν, λοιπὸν, λοιπὸν, λοιπὸν, λοιπὸν,
ὥραϊά μου καὶ νέα μετάβαλε σκοπὸν.

Εἰς ἤχον $\lambda \pi \delta \lambda$ νη. ω λ

Ἡ ἡλ θε στιγ μῆ νὰ χω ρι σθῶ μεν ἔ-

λα νὰ κλαύ σω μεν τά δυο $\delta \lambda$ δι α τί

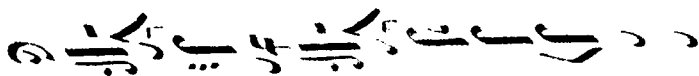
ποιός ξεύρ' ἐνό σω ζῶ ω ω μεν η α-

νί σως καὶ σὲ ξα ναῖ δῶ. (δὲς)

Δυστυχισμένος ἦτ' ὁ χρόνος ἀθλιεστάτη ἡ στιγμή,
 ὅταν εἰς τὰς Ἀθήνας φῶς μου σὲ πρωτοεῖδα ποθητή.
 Ἄχ, ἀπὸ τότε ὑπομένω ὁπότεν σὲ συλλογισθῶ
 κι' ἀπὸ τὴν λύπη μ' θ' ἀποθάνω ὅταν μ' εἰπῆς νὰ χωρισθῶ.
 Ὅταν σὲ εἶδα κατὰ πρῶτον ἐφάνης ἄγγελος φωτός
 καὶ γλυκὺ κέντρον τῶν ἐρώτων καὶ σὲ ἠγάπησα πιστῶς.
 Σ' ἠγάπησα καὶ σὺ δολίως πίστιν ἐδείκνυες πλαστήν,
 σ' ἠγάπησα καὶ σὺ ἀγρίως ἐσπάραττες καρδίαν πιστήν.
 Κόρη σκληρὰ, εἰς τὴν καρδίαν τραῦμα ἐδείκνυες πλαστὸν
 κ' ἐνέκρωσες μὲ ἀσπλαγχνίαν κάθε μου αἴσθημα τερπνόν.
 Ἄν φύγω ὅμως εἰς τὰ ξένα κι' ἂν χωρισθῶ ἀπὸ ἐσέ,
 θὰ ζῶ παντοῦ δυστυχισμένα πλὴν θε νὰ ζῶ πάντα γιὰ σέ.
 Ἄν τύχη ὅμως κι' ἀποθάνω εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ,
 ἐλθε 'ς τὸν τάφον μου ἐπάνω νὰ 'πῆς ἀκόμη σ' ἀγαπῶ.
 Κ' ἐγὼ ἀπ' τὸν τάφον θὰ σ' ἀκούσω καὶ μὲ χαρὰν θὰ συκωθῶ,
 τὸ χῶμά μου θὰ ἀποκρούσω 'ς τοὺς οὐρανοὺς θὰ ἀναβῶ.

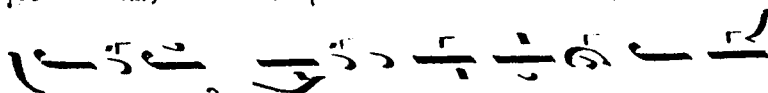
Εἰς ἤχον ᾠ̣ Γα ρ

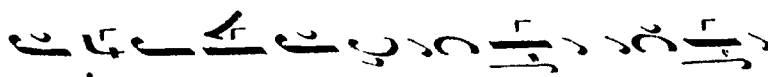
Ξύ υ πνα ξύ υ πνα καὶ τ' ἄ σροντο' αὐ-

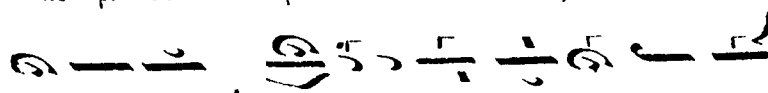
γού λας ἡ ση μα δεύ ει δα κρύ βρεχτ' ἡ-

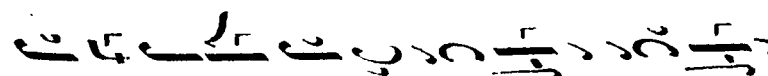
μέ ε ρα λ ξύ πνα ξύ πνα χρυ σή η

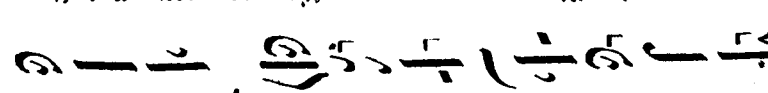
πε ρι στέ ε ρα δυό λο ο γά κια τ' ἄ γά-

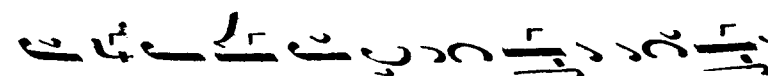
πης νά 'πῆς δ' δυό λο γά κια τ' ἄ γά-

πης ν' ἄ κού ου σης ποῦ τὰ ὁ χρά μου τὰ χεί-

λη θά 'ποῦν δ' θά σ' εἰ ποῦν πῶς γιὰ 'μέ ε-

να θα μέ να μαῦ ρο ον χῶ μα τοῦ τά-

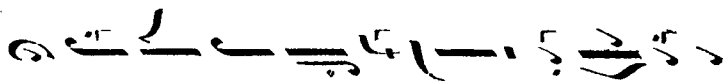

φου φε λοῦν.

Τρέξαι τρέξαι κιὰν θέλῃς νὰ ζήσω
 ἄφες δάση λαγκάδ' ἐρημιές,
 τρέξαι τρέξαι πρὶν χῶμα φιλήσω
 μὲ τὸ στῆθος γεμάτο πληγυαῖς.

Τρέξαι τρέξαι κ' ἐλθε εἰς τὸν τάφον,
 ὦ παρθένε θὰ μ' εὖρης θαμμένον,
 ῥίψαι ἄνθη κι' αὐτὰ μααραμένα,
 καὶ πὲς ἀκόμη ψυχὴ μ' σ' ἀγαπῶ.

Εἰς ἤχον $\overline{\alpha\alpha}$ Γα α $\overline{\alpha}$

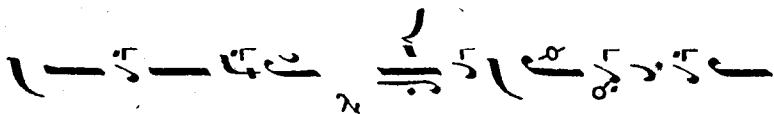
Μὲ τὰ δό λι ἀ σου χεῖ λη ὅ ταν μ' ὀ-

μνυ ες φι λί αν λ κ' ἡ καρ δί α

σου ὦ μί λει εἰς παλ μούς της εἰς παλ-

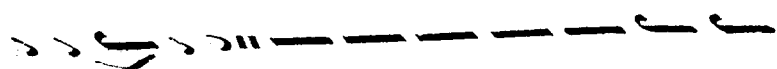

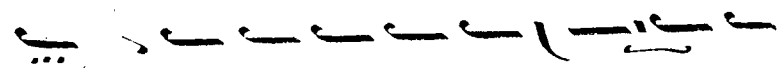
μούς της παμ πλη θαῖς λ πρῶ τον ἦλ πι ζα ἡ τά-

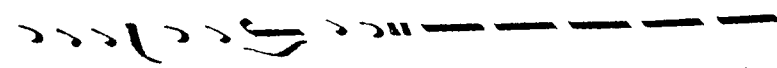

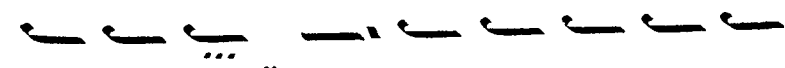
α ξις τοῦ παν τὸς ν' ἄλ λά ξη νό μον πα-

 ρά σὺ σκλη ρε ν' ἄλ λά ξης ^χ καὶ αὖ σκλη-

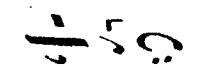

 ρά νά μαρ νη σθῆς πα ρά σὺ σκλη ρε ν' ἄλ λά-

 ξης ^χ πα ρά σὺ σκλη ρε ν' ἄλ λά α-

 ξης καὶ σκλη ρά νά μ' ἄρ νη σθῆς πα ρά σὺ σκλη ρε

 ν' ἄλ λά ξης ^χ πα ρά σὺ σκλη ρε ν' ἄλ-

 λά α ξης καὶ σκλη ρά νά ^χ καὶ σκλη ρά νά μ' ἄρ-

 ἄρ νη σθῆς.

Ὅμως τοὺς φρικτοὺς σου ὄρκους εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν
λέγω,

φλέγοντα τοὺς ἐπιόρκους κεραυνὸν δὲν προκαλῶ,
εἰς τὰς λύπας συνειθίζω τὴν καρδίαν μου βιάζω,
πάσχω, σιωπῶ κ' ἐλπίζω κ' εἰς τὴν τύχην προσγελῶ.

Τώρα πλέον θὰ πασχίσω τὸ παρὸν νὰ λησμονήσω,
καὶ μὲ σᾶς μὲ σᾶς νὰ ζήσω ἀναμνήσεις ποθητάς.

Δύνασαι νὰ μὲ μισήσης, τύραννε νὰ μὲ φονεύσης,
πλὴν τὴν μνήμην δὲν θὰ σβύσης τῆς ἀγάπης μας ποτέ.

Ἦ τὴν γαλήνην αὐτὴ μένει τῆς ἐρωτικῆς σελήνης,
μὲν' εἰς τ' ἄστρα γεγραμμένη τῆς σιωπηλῆς νυκτός,
κ' εἰς τὸν φλοῖσθον τῶν λειμῶνων εἰς τὰς αὔρας κ' εἰς
τὰ δάση

καὶ παντοῦ παντοῦ καὶ μόνον τῆς καρδίας σου ἐκτός.

Ὅμως τοὺς φρικτούς σου ὄρκους εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν
λέγω,

φλέγοντα τοὺς ἐπιόρκους κεραυνὸν δὲν προσκαλῶ,
εἰς τὰς λύπας συνειθίζω τὴν καρδίαν μου βιάζω,
πάσχω σιωπῶ κ' ἐλπίζω, εἰς τὴν τύχην προσγελῶ.

Εἰς ἤχον $\pi \delta \lambda$ νη. $\delta \gamma$

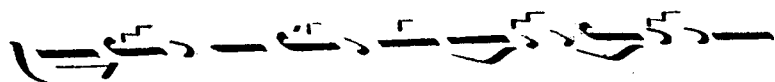
Ω ἄρ γυ ρά παν σέ λη νος συμ μά-

ζευ σε τὸ φῶς σου $\delta \lambda$ εἰς νέ-

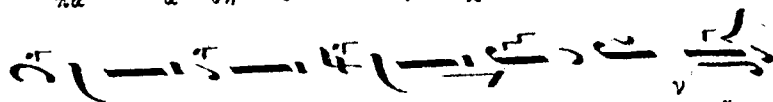
φη κρύ ψου με λα νὰ δι ὁ λου ἀ-

μαυ ρώ ω ω σου $\delta \lambda$ θὰ τρα γου δὴ σω

σκο τει νὰ τὰ βά σα να τὰ

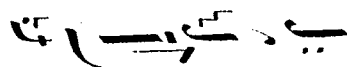
πά α θη δ σα ξε σχί ζουν τῆς πι κρᾶς

καρ δι ας μου τὰ βά θη δλ δ σα

ξε σχί ζουν τῆς πι κρᾶς καρ δι ας μου

τὰ βά θη.

Ἐκεῖν' ἦτις μ' ὀρκίσθηκεν αἰώνιον φιλίαν,
μ' ἀρνήθηκεν ὀλοτελῶς, καὶ πῶς ; χωρὶς αἰτίαν.

Ξύπνα ψυχὴ σκληρόκαρδος ἀμέριμνα κοιμᾶσαι,
καὶ τῆς καρδιᾶς μου τὰ δεινὰ διόλου δὲν θυμᾶσαι.

Αἰτία τῶν βασάνων μου πῶς εἶσαι συλλογίσου,
κ' εἰς τὴν ὑστέραν μου στιγμὴν μίαν ὥραν ἐνοχλήσου.

Ποῖος ποτὲ σ' ἐβίασε διὰ νὰ μ' ἀγαπήσης
ἀφοῦ δὲν ἦσουν ἱκανὴ ἀγάπην νὰ κρατήσης ;

Ὅς ἐφρόνουν εὐτυχία μου καὶ σ' εἶς ὁ θάνατός μου,
εἰς τί εἶπέ μου σ' ἔσφαλα καὶ ἐγίνες ἐχθρός μου ;

Μὴ θέλουσα πὸ βλέμμά μου ἀσπλαγχνὴ ν' ἀντικρύσῃς
τὸν κόσμον ἀπεφάσις προσωρινῶς ν' ἀφήσης.

Δὲν ἦλθα τὴν καρδίαν σου διὰ νὰ μαλακώσω,
γνωρίζω πῶς ἀδύνατον εἶναι νὰ κατορθώσω.

Τοὺς λόγους καὶ τοὺς ὅρκους σου ἦλθα νὰ σ' ἐνθυμήσω,
καὶ γὰρ ἔβην ὅτι μὲ μισεῖς νὰ σ' ἀποχαιρετήσω.

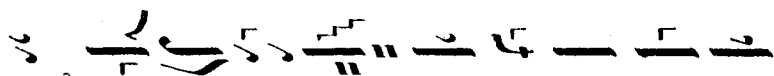
Ἐλπίζω πλὴν ὀγρήγορα νὰ τὸ μετανοήσης,
καὶ δάκρυα ἀνωφελῇ ποταμῆδὸν νὰ χύσης.

Χάρ' ἀνοιξε τὸν τάφον μου καὶ δέξου τὸ κορμί μου,
ἀφ' ἑσθυσ' ἡ ἀγάπη μου ἄς σβύσῃ κ' ἡ ζωή μου.

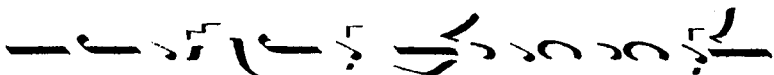
Εἰς ἦχον $\overline{\text{C}}^{\text{m}}$ Δι. C^{m} $\overline{\text{C}}^{\text{m}}$

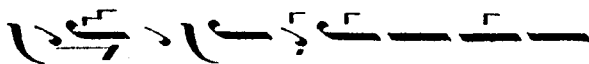
Σὴ με ρον μά τια μου εἶ ναι γιὰ μέ

να C^{m} ἡ καὶ γιὰ σέ ε να μέ ρα σκλη ρά

ε γὼ μι σεύ C^{m} καὶ σέ ἀ φή νω καὶ

δά κρυα χύ νω φῶς μου πι κρά.

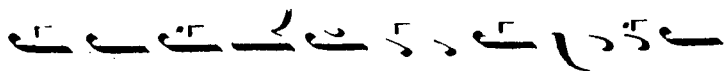
Μὴ λησμονήσης 'ς τὸν Θεὸν ν' ἀφήσης,
'ς τὸν Θεὸν ν' ἀφήσης μίαν προσευχήν,
θερμῶς νὰ δέεσαι νὰ γυρίσω καὶ νὰ φιλήσω τὰ χεῖλη σου.

Κι' ἂν δὲν γυρίσω ἴσως ἀφήσω

εἰς μαύρην πλάκαν τὸ σῶμα μου,
χύσε δυὸ δάκρυα γιὰ τὸν πιστόν σου τὸν πολυπόθητόν σ' ἐ-
ραστήν.

Μὴ λησμονήσης τὸν ἔρωτά μας
 τὰ βάσανά μας τριῶν ἐτῶν,
 ὅτι ὀρκίσθημεν νὰ συζευχθῶμεν νὰ ἐνωθῶμεν ὡς μιὰ ψυχή.
 Τὴν χρυσὴν κώμην σου θεὲ νὰ πάρω
 καὶ θὰ τὴν βάλλω 'ς τὸ στῆθός μου,
 καὶ γλυκοφίλημα θὰ τοὺς δίδω ὅταν 'ς τὴν κλίνην θ' ἀναπαυθῶ.
 Μήποτε βάλλεις ἄλλο στεφάνι
 μὴν ἀποθάνῃ ὁ ὄρκος μας,
 κ' εἰς τὰ οὐράνια θ' ἀνταμωθῶμεν θὰ ἐνωθῶμεν 'σάν ἐρασταί.
 Χρυσὸ στεφάνι χρυσῇ κορδέλᾳ
 περιπλεγμένη 'ς τὴν κεφαλὴν,
 κι' ἂν τὸ στεφάνι ὅταν τὸ βάλλῃς καὶ σαῖτεύεις κάθε ψυχὴν.

Εἰς ἤχον π πα. ϕ χ

Μα κράν σου φῶς μου πῶς ἤμ πο ρῶ νὰ ζή-

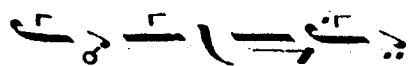
η σω Δ ὁ δυ στυ χ Δ ἀ δί κως θὰ χα-

θῶ χ ρίς ἐ σὲ χ κα λόν τι θὰ ἐλ-

πί ι σω π ω ἀ πὸ τοὺς πο-

νοὺς θ' ἀ πο νε κρω θῶ.

Ἵ τὸν χωρισμόν σου ἀτονῶ ν' ἀνθέξω,
 ἄχ ἡ ψυχὴ μ' ἐσὲ μόνον ζητεῖ,
 πιστὴ τρυγῶν ἔς τὸ τέρι μου ἄς τρέξω
 ἡ ἀρετὴ κι' ὁ ἔρωσ τ' ἀπαιτεῖ.

Ψυχὴν καρδίαν καὶ ὅλον μου τὸ σῶμα
 ἐδούλωσες ἀγάπη μου εὐθύς,
 μὲ μοναχόν σου ἓνα μόνον βλέμμα,
 δακρύων δὲ πικρῶν πλέον πληθύς.

Μοὶ ἔμεινε τὴν φλόγα μου νὰ σβύσω
 ποῦ ἀναψες ἔς τὸ στῆθος μου φρικτὴ,
 ἀναιμωτὶ ἔς τὸ τέρι μου ἄς τρέξω
 ἡ ἀρετὴ κι' ὁ ἔρωσ τ' ἀπαιτεῖ.

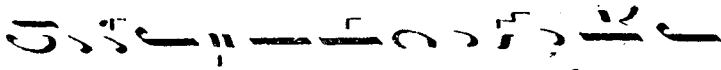
Ἵπέφερα ἄχ ἐνθυμήσου πόσα,
 πόσα δεινὰ καὶ πόσους στεναγμούς,
 πόσους κλαυθμούς καὶ δάκρυα ἄχ πόσα,
 πόσους καρδίας τρομεροὺς παλμούς.

Τέλος τὰς δάφνας ἔφθασα νὰ πλέξω
 τοῦ ἔρωτός μας φίλη ποθητὴ,
 ἀναιμωτὶ ἔς τὸ τέρι μου ἄς τρέξω
 ἡ ἀρετὴ κι' ὁ ἔρωσ τ' ἀπαιτεῖ.

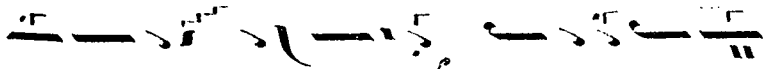
Ἵπομονὴν ὁ ἔρωσ δὲν γνωρίζει
 ὑπέμεινα ὑπομονὴν πολλήν,
 τὸ στῆθος μου ὡς Αἴτην πιὸ φλογίζει,
 μὲ καταφλέγει καθ' ὑπερβολήν.

Τέλος τρεῖς λέξεις ἔφθασα νὰ εἶπω
 τοῦ ἔρωτός μας φίλη ποθητὴ,
 πιστὴ τρυγῶν ἔς τὸ τέρι μου ἄς τρέξω
 ἡ ἀρετὴ κι' ὁ ἔρωσ τ' ἀπαιτεῖ.

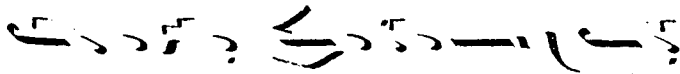
Ἦχος λ δὲ νη. ρ. λ

Συ χνά πε ρι πλα νώ με νο; δ τήν πα-

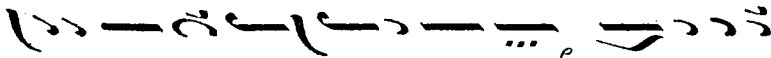
ρα θα λα ας σί α λ ἄλ λον δὲν ε- ε-

χω σὺν τρο φον δ μόνον τήν α θυ μί αν. (δὲς) λ

Ἄ πελ πί σθην ε πι τέ λους

α πό σε ό λο τε λῶς λ πλὴν ἀρ γά

θα ἐν νο ή σης πῶς σ' ἀ γά πη σα

πι στῶς.

Ὅποταν πλοῖα θεωρῶ τὴν θάλασσαν νὰ σχίζουν,

ὦ εὐτυχεῖς τ' ὁμολογῶ ἐκεῖνοι 'π' ἀρμενίζουν.

Ἄλλοτε μόνον σὲ εἶχα προσφιλῇ ἐπὶ τῆς γῆς

κ' ἐθυσίαζα τὰ πάντα χάριν σοῦ, τὸ ἐννοεῖς;

Πότε θαλάσσια πουλιά θὰ φέρετε καὶ μένα
 μὲ τὰς λεπτὰς σας πτέρυγας ἔς τὸν ποθητὸν λιμένα;
 ὦ ἡμέραι εὐτυχίας, αἰσθημάτων ζωηρῶν,
 ἀναμνήσεις παρελθοῦσαι περασμένων ἡμερῶν.

Ἄμα πατήσω ἔς τὴν ξηρὰν ἄλλο δὲν θὰ κοιτάζω,
 παρ' εἰς τὸν ἴδιον ἔρωτα ἀμέσως θὰ πετάζω.
 Σᾶς ἀφήνω διὰ πάντα καὶ μονάχος θεὸς νὰ ζῶ,
 κί' ἀνυπόμονος τὸ τέλος θὰ προσμένω νὰ ἰδῶ.

Νὰ τρέξω πρὸς ἀντάμωσιν τῆς ποθητῆς μ' ἀγάπης,
 καὶ νὰ φιλήσω τὰ γλυκὰ χεῖλη καὶ μάγουλά της.
 Φίλη σὺ σκληρὰ ἐφάνης μ' ἀπιστίαν πρὸς ἐμέ,
 κί' ἂν κατέστρεψες τὰ πάντα οὐδὲν ἦτο δι' ἐσέ.

Ὡς πότε ἄχ κί' ὡς πότε βᾶχ κί' ὡς πότε ὁ καυμένος,
 μακρὰν ἀπ' τὴν ἀγάπην μου θὰ ζῶ δυστυχημένος.
 Πλὴν ἐλπίζω νὰ ᾖ θ' ἡ ὥρα ὅπου νὰ ἐνθυμηθῇς
 τὴν πιστὴν πρὸς σέ λατρεῖαν κ' ἴσως μεταμεληθῇς.

Ἦχος Νδ νη. ᾠ

— — — — —

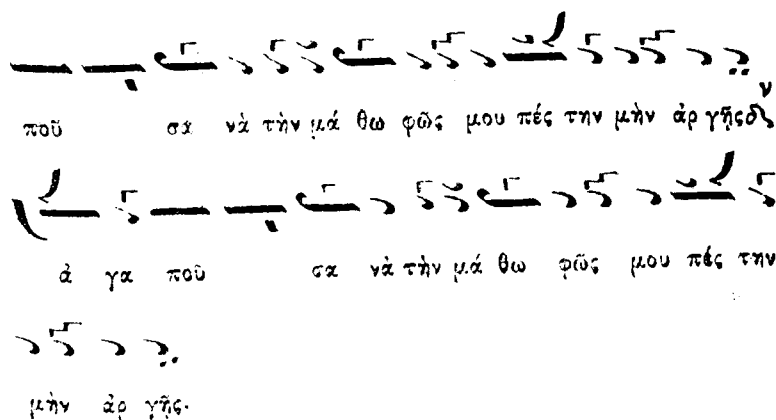
Τίς νὰ ἦ ναι τὰ χα πά λιν ἡ αἰ-

— — — — —

τί α τῆς ὁρ γῆς⁶ τίς νὰ ἦ ναι τὰ χα

— — — — —

πά λιν ἡ αἰ τί α τῆς ὁρ γῆς⁶ α γα-

Τὸ μέγαλόν σου τὸ σφάλμα εἶναι πῶς σὲ ἀγαπῶ,
 σοῦ εὐχαριστῶ ὥς τόσον δὲν ἔχ' ἄλλο νὰ σοῦ ἴπῳ·

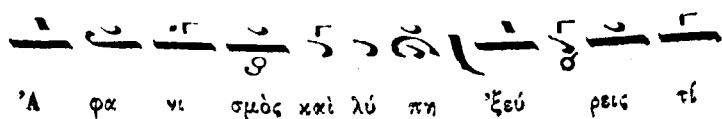
χάριν ἔπρεπε νὰ μ' ἔχης κι' ὄχι νὰ μὲ ὀργισθῆς,
 ὅμως τὸ ἴκαμες αἰτία διὰ νὰ με ἀρνηθῆς.

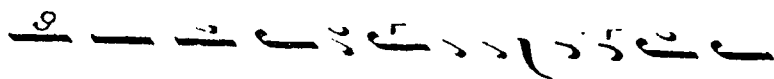
Ἀγκαλὰ ὥσάν ἐμένα ἓνας ἄνθρωπος μικρὸς,
 τάχα τί θὰ χρησιμεύσῃ ζωντανὸς εἶν' ἢ νεκρὸς·

μ' ὅλον τοῦτο πῶς ἐστάθη ἡ ἀγάπη μ' σταθερῇ
 νὰ τὸ ἀρνηθῇ νομίζω ἡ ψυχὴ σου δὲν ἔμπορεῖ·

κι' ἂν δὲν εἶν' δι' ἄλλο πλὴν γιὰ τοῦτο μόν' θαρρῶ
 πῶς θὰ τὸ μετανόησεις νὰ μὲ κλαύσης καὶ νεκρόν.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{a}$. π κ ρ λ

θε νὰ 'πῇ καὶ δὲν πο νεῖς ποῦ βλέ πεις τὴν

τό σην σι ω πὴν.

Βαστάζει ἡ ψυχὴ σου τὰ πάθη στανικῶς
 κι' ὄχι καθὼς νομίζεις ἐσὺ ἐπισφαλῶς·
 γεμάτ' εἶν' ἀπὸ πάθη ἡ μαύρη μου καρδιά
 μὰ δὲν τὸ φανερώνει εἰς σέ καμμιὰ μεριά·
 δὲν θέλει ν' ἀποδείξῃ πῶς πάσχει πῶς πονεῖ,
 ἀλλ' ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ὑπομονήν·
 ἐσ' ἀγαπᾷς καὶ θέλεις πάντα νὰ μ' ἀρρωστῇς
 καὶ ἄλλο δὲν σέ μέλλει τὸ ἴσον σου κρατεῖς·
 ζῆς καὶ τὸ φυσικόν σου εἶναι νὰ τυραννῇς,
 τοιαύτην ἀσπλαγχνίαν δὲν τὴν ἔχει κανεὶς·
 ἤμουν ἓνα πουλάκι ἐλεύθερον πολλὰ
 'ς τοὺς περασμένους χρόνους κ' εἶχα κρυφὴ χαρὰ,
 θαρρεῦσα τὸ δεβλέτι πάντα θε νὰ κρατῇ,
 εἰς τόσαις λευθερίαις νὰ μὴν ἀδυνατῇ·
 ἰδοὺ ποῦ τῶρα βλέπω καθάριον πολὺ,
 τὸ πρότερον δεβλέτι ποσῶς δὲν ὠφελεῖ·
 καλὸν εἶν' νὰ προσέχῃ τινὰς μὴ λανθασθῇ
 'ς τοῦ ἔρωτος τὰ δείκτια ποτὲ νὰ μὴ πιασθῇ·
 λοιπὸν ἐγὼ με λάθος χωρὶς συλλογισμὸν
 εὐρίσχομαι δεμένος με ἄλυτον δεσμόν·
 μελαγχολῶ λυποῦμαι ὅποταν δὲν θωρῶ
 τὸ νοῦρι ὅπου θέλω κι' ὅπου ἐπιθυμῶ·
 νὰ με καλοκαρδίση 'ς τὴν λύπην μ' ἂν 'μπορῇ,
 μὲ στόμα ἢ μὲ νεῦμα χαρὰν ποῦ προξενεῖ·

ξεχωριστὴν ἀγάπην σ' ἔχω πουλάκι μου
 μὴ θέλεις νὰ με φθείρῃς ἀηδονάκι μου·
 ὁποῖος μ' ἰδεῖ μοῦ λέγει: τί ἔχεις κι' ἄρωστᾶς;
 τὸν λέγω μὴ σὲ μέλλει καὶ μὴ με ἐρωτᾶς·
 πές με χρυσὸ πουλί μου τὸ θέλεις ν' ἄρωστῶ,
 στοχάζεσαι τὰ δάκρυα πῶς σοῦ τὰ χρεωστῶ·
 ῥωτῶ καὶ μὴ πρὸς βάρος τὸ πάρεις δέομαι,
 πόνον κρυφὸν νὰ ἔχω πικρὰ νὰ καίομαι·
 'σάν ἔχῃς ἐξουσίαν καὶ τὰ κλειδιά κραταῖς,
 πνοῆς καὶ τῆς ζωῆς μου, γιατί ἀγανακτεῖς;
 τί θέλεις χωρὶς σπλάγχχνος κ' ἐμένα τυραννεῖς;
 πρᾶγμα πεῦ δὲν τὸ στέργει νὰ τὸ κρατῇ κἀνείς·
 ὑπομονὴ δὲν ἔχω πλέον πουλάκι μου,
 τὸ κρεῖμα μου θὰ σ' εὔρῃ ἀηδονάκι μου.
 Φανέρωσέ μου φῶς μου εἰς τί σὲ ἔπταισα
 διὰ νὰ διαρθώσω τὸ σφάλμα 'π' ἔπεσα·
 χάθηκ' ἡ δύναμὶς μου, ἰουσάφι καρτερῶ,
 σοῦ λέγω εὐσπλαγχνίσου γιατί δὲν ταγιαντῶ·
 ψεύματα δὲν ὑπάρχουν ἰδὲ τὸ βλέμμα μου,
 ἐχάθη ἐξ αἰτίας σου καὶ τὸ αἷμά μου·
 * ὦ εὐμορφον πουλί μου κάμε ὥς σὲ φανῇ,
 λάβε καὶ τὴν ζωὴν μου ἂν σὲ κακοφανῇ.

Εἰς ἤχον ⁶ λ βου. ⁷ χ

Τά χα ζεύ ρεις πῶς πο θαί νω δὲ ἦ

θαρ ρεῖς πῶς σὲ γε λῶ ²λ

τά χα ξεύ ρεῖς πῶς πο θαί νω ^νδὲ θαρ

ρεῖς πῶς σὲ γε λῶ ⁶λ 'μέ ρα

τῇ ἡ μέ ρα φῶς μου νιό θω ὅ τι ἀ-

να λῶ ⁶λ 'μέ ρα τῇ μέ ρα φῶς

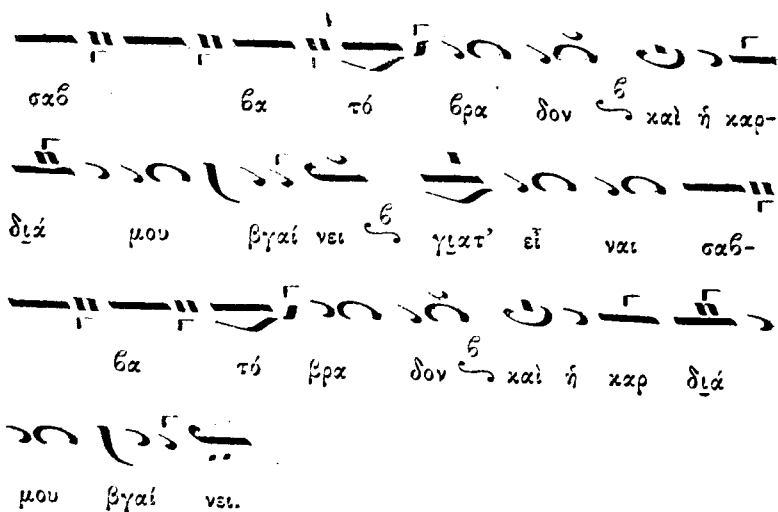
μου νιό θω ὅ τι ἀ να λῶ.

Τὸ τέλος ᾄσσεται καὶ οὕτω·

²λ

'Μέ ρα τῇ ἡ μέ ρα φῶς μου νιό-

θω ὅ τι ἀ να λῶ ^Δλ 'μέ ρα

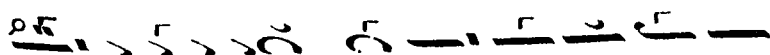

Δασκάλισσα δασκάλισσα σχόλασε τὴν Ἀνέταν
 γιατ' αὐριο εἶναι κυριακὴ θὰ βάλλῃ τουαλέττα,
 δασκάλισσα δασκάλισσα σχόλασε κι' ἀπατήσου
 καὶ ἔμβα μίς' τὴν κάμαραν νὰ δῇς τὸν ἐραστὴν σου,
 γειτόνισες γειτόνισες ποῦ ν' ἡ γειτόνισά σας,
 ποῦ ν' ἡ ἀγαπημένη σας καὶ ἡ δασκάλισσά σας,
 δὲν βλέπεις πῶς γι' ἀγάπη σου φῶς μου πῶς ἀποθαίνω,
 καὶ σὺ σκληρὰ καὶ ἄπονη μοῦ λέγεις τί παθαίνω·
 γελᾶς καὶ τὰ βουνὰ γελοῦν κι' ὅλα τὰ δένδρα ἀνθίζουν,
 τ' ἀερικὰ μαγεύονται τὴν εὐμορφίαν σου φρίττουν,
 γαλάζα πέτρα τοῦ γιαιλοῦ μαλαγματένια πούλια,
 νὰ σέ χαρ' ἡ μαγουλά σου ποῦ σ' ἔχει μοναχοῦλα.

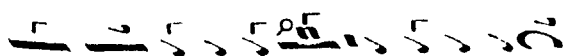
Εἰς ἤχον ⁶ λ βου χ

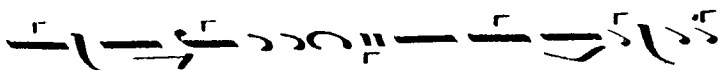
Κα θρέ πτης εἶ ναι ζων τα νός τὸ πρόσω-

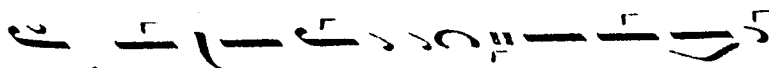
πόν σου φῶς μου ⁶ λ ἄ στρά πτει κι' ἄ κτι ὕο-

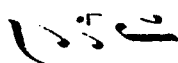
θο λεῖ 'ς τὸ θέ α τρον τοῦ κό σμου.

Νὰ φύ γω θέ λω ω με τὸ πα κέ-

το ⁶ λ καὶ σοῦ τὸ λέ γω ω καὶ κά τε-

χέ το.

Μέσα 'ς τὰ τόσα βάσανα πάλ' ἡ ζωὴ καλὴ εἶναι
κι' ὅποιος τὸν θάνατον ζητᾷ κι' ὅποιος κουζούλης εἶναι.

Νὰ φύγω θέλω με τὸ βαπόρι
γιὰ νὰ με κλαίῃ μιᾶς μάνας κόρη.

Καὶ με τὸν ἀναστεναγμὸν ξυπνῶ τὸ μεσονύχτι
καὶ μπερδευμένος θρίσκομαι 'σὰν ψάρι μέσ' τὸ δείχτι.

Νὰ φύγω θέλω γιὰ τὴν Ἀσία
γιὰ νὰ με κλαίῃ ἡ Ἀσπασία.

Καινούρι' ἀγάπη καὶ παλιὰ μ' ἔβαλαν εἰς τὴν μέση,
καὶ δὲν ἤξεύρ' ἀπὸ τὰς δυὸ ποῖα θέλει μὲ κερδαίνει.

Νὰ φύγω θέλω γιὰ τὴν Εὐρώπην
γιὰ νὰ κλαίῃ ἡ Καλλιόπη.

Καὶ τὴν παλιὰν θὰ κάμω νιὰν, τὴν νιὰν θὰ τὴν ἀφήσω,
κι' ἄς μὲ λογιζοῦν ἄπιστον ὅπου κι' ἂν ἀγαπήσω.

Ἔλα νὰ φύγωμε γιὰ τὴν Κρήτην
ἡγαπημένη μου Ἀρροδρίτη.

Ἦχος: λδ' νη. λ

τί τι τί που λί μου τί π τί

τί τι που λί μου τί π τί νὰ κά μω τί

νὰ γε νῶ νὰ σοῦ γρά ψω μιὰ γρα φή νὰ νὰ

νὰ νὰ που λί μου νὰ.

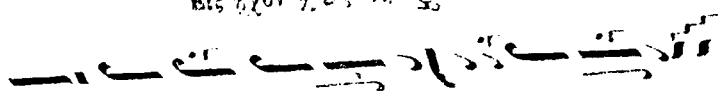
Νάν' τὸ αἷμά μου μελάνι καὶ τὸ στήθος χαρτί,

Κι' ἂν μ' ἀνοίξετε ταῖς πόρταις δώσετε καὶ τὰ κλειδιά
γιὰ νὰ 'μβαίν' ἡ πικραμένη καὶ ἡ δόλγια μου καρδιά.

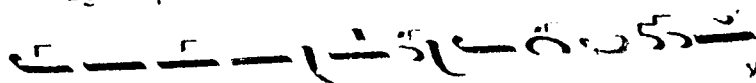
κάμε με κυρά μου δένδρον ἴσα μὲ τὸ μπόϊ σου,
φύτευσέ με 'ς τὴν αὐλὴν σου κ' εἰς τὸ περιβόλι σου.

κάνω χάζι νὰ σὲ βλέπω ἔς τὸ γκεργκέφ' ὅταν κεντᾶς,
 κι' ἀκουμποῦν τὰ δυὸ βυζά σου καὶ τὰ βλέπεις καὶ γελάς.
 τί σοῦ ἔκαμα κυρά μου καὶ μ' ὀνόμασες φωνιά;
 μήτ' ἐφόνευσα κἀνένα μήτ' ἐφίλησα καμμιὰ.
 τῆς κυρᾶς μου ἡ ἀγάπη εἶναι τόσο δυνατὴ
 ὅσ' ἂν νερόν μέσ' τὸ καλάθι, ὅπου στάλα δὲν κρατεῖ.
 κάνω νὰ σὲ παρατήσω μὰ ἡ καρδιά μου σὲ πονεῖ,
 γιατί ἔχεις κάλλος νοῦρι καὶ φωνὴ ἀγγελικὴ.

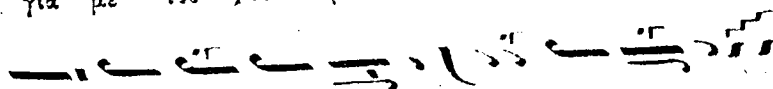
Εἰς ἔχον λ π δ ν ρ α λ

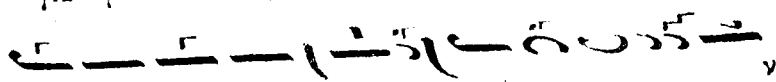
Γιὰ μέ να βρά ζουν τὰ νε ρά α

για μέ τρο χοῦν μα χὰί αι ριαδ^ν

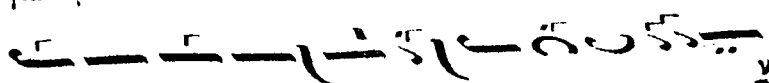
για μέ να βρά ζουν τὰ νε ρά α α

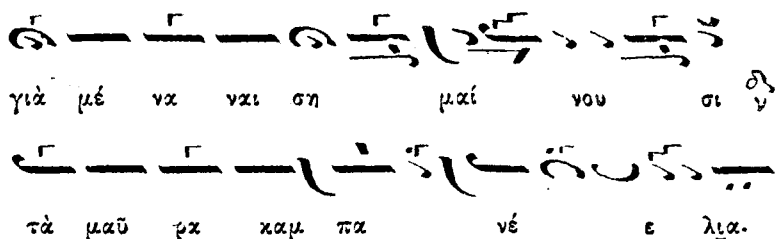
για μέ τρο χοῦν μα χὰί αι ριαδ^ν

για μέ να ναι ση μὰί νου σι Δ

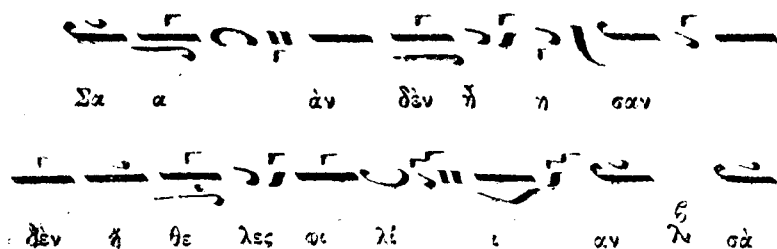

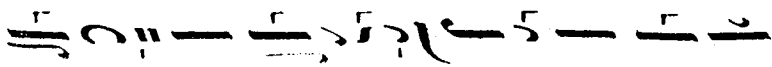
τὰ μαῦ ρα καμ πα νέ ε λια Δ

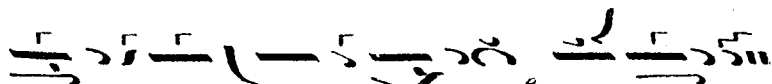

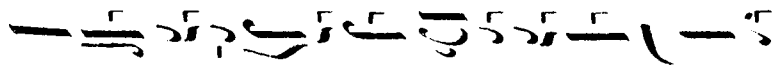
Γλυκύτερον τοῦ ἔρωτος τίποτε δὲν ὑπάρχει
 ἂν καὶ ὥς τύραννος σκληρὸς σ' ὅλον τὸν κόσμον ἄρχει·
 δὲν εἶν' καράβια 'ς τὸν ἑγχαλὸν δὲν εἶν' πανὶ ἀπλωμένα,
 δὲν εἶν' κάμμιὰ 'ς τὴν γειτονιά νὰ μ' ἀγαπᾷ κ' ἐμένα.
 Δὲν εἶναι πρᾶγμα ν' ἄρωστᾷ, πρᾶγμα νὰ θανατῶνῃ,
 'σὰν τὴν ἀγάπην τὴν χρυφὴν ποῦ δὲν ξεφανερώνει·
 Δὲν εἶσαι σὺ ποῦ μ' ἔλεγες ἂν δὲν μ' ἰδῇς ποθαίνης
 καὶ τώρα βλέπεις καὶ περνῶ καὶ δὲν μοῦ συντυχαίνεις·
 Δὲν ἔμπορῶ τὰ μάτια μου ἵψηλὰ νὰ τὰ σηκώσω,
 τῆς καυμένης μου καρδιᾶς παρηγοριὰ νὰ δώσω·
 δὲν ἤλπιζα 'ς τὸν οὐρανὸν λιβάδιχα νὰ γενοῦσι,
 δὲν ἤλπιζα τὰ μάτια μου δυὸ βρύσες νὰ γενοῦσι·
 Δὲν ἔμπορῶ δὲν δύναμαι τὴν πόρταν νὰ τζακίσω,
 τὴν πόρταν καὶ τὴν κλειδωνιὰν νὰ μῶ νὰ σὲ φιλήσω.

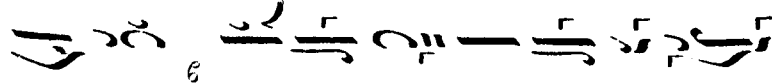
Εἰς ἤχον $\overset{\circ}{\lambda}$ βου. $\overset{\circ}{\chi}$

 α αν δὲν ἦ σαν δὲν ἦ-

 θε λες, φι λί ι αν ^ε για α-

 α τί με για τί μ'ε δι δες α! τί-

 ι αν ^ε για α α τί μ'ε για-

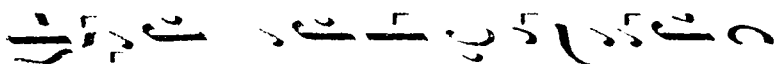

 τί μ'ε δι δες α! τί ι αν.

Ποῦ ἐγὼ 'χ' ἀποφασίσει 'σάν καλόγηρος νὰ ζήσω,
 κι' ὅλα πλέον τὰ τοῦ κόσμου νὰ βγάλω ἀπ' ἐμπρός μου·
 ἔβγαλέ το τὸ σπαθίσου καὶ θανάτωσέ μ' ἀτή σου,
 γιατί ἄλλα λέγεις τώρα κι' ἄλλα κάμνεις σὲ μιὰν ὥρα,
 ἄλλα σήμερον μὲ τάξεις κι' αὔριον εὐθὺς τ' ἀλλάξεις·
 μιὰ ζωὴ τέτοια θλιμμένη καὶ πολλὰ βασανισμένη
 τί τὴν θέλω νὰ τὴν ἔχω ποῦ τὸν θάνατον παντέχω·
 ὅποιος ἦτον ἡ αἰτία νὰ τὸν καύσῃ ἡ φωτιά,
 νὰ καῇ νὰ γένη στάκτη νὰ βγῇ ὅλον μου τὸ ἄχτι.

Εἰς ἤχον π ω $\pi\alpha$ θ χ

Βλέμ μα τὸ ἰ λα ρόν σου ζ καὶ ἡ θος

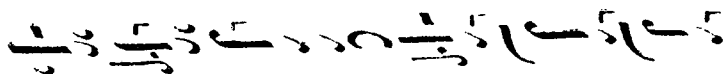

τὸ γλυ κόν ζ ἀρ πά ζει τήν καρ δί αν μου μ' ἔ-

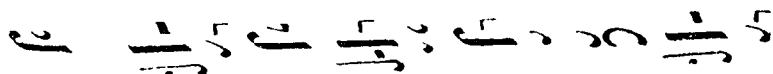

να ἔλ κυ υ στι κόν.

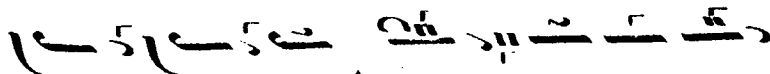
ῥέει σου ἀπ' τὸ στόμα μέλι ὅταν λαλῇς,
 βαρὺ τὸ σοβαρόν σου κι' ὀλίγα ὁμιλεῖς,
 ἂν τύχῃ μέσ' ταῖς ἄλλαις ἡ σὴ ἡ εὐμορφία,
 ῥοδοανδρὴ κ' εὐφραίνει ὅλην τὴν συντροφία,
 ἀνάμεσα εἰς ὅλαις ἐσὺ ὑπερτερεῖς,
 γνωρίζω κ' ὑπερέχεις μὴ λάθος τὸ θαρρεῖς·
 ῥέουν οἱ ὀφθαλμοὶ σου νέκταρ 'σάν τοὺς κινεῖς,
 ἡρέμα τοὺς σηκώνεις κ' ἐμὲ ζωογονεῖς,
 γεμάτη ἀπὸ χάρες εἶσαι ξεχωρισταῖς,
 ὅλαις σ' ἐσὲ θωροῦνται αὐταῖς ζωγραφισταῖς·
 ῥίπτει τὸ ἱλαρόν σου βλέμμα ἑλκυστικόν,
 ἰδίαν φλόγα θγάζει καὶ πῦρ ἵναι καυστικόν,
 ἐν ὅλαις Ἀφροδίτῃ τὰ κάλλη φυσικά,
 βραβεῖον ἔδωκέ σοι τὰ ὑπερφυσικά,
 νέμεις καὶ σὺ ταῖς χάρες εἰς ὅσους σὲ θωροῦν,
 ἄχρως καὶ ἐπαινοῦσιν αὐτὰ καὶ ἀποροῦν,
 ἀξία εἶσαι ὄντως τὸ νὰ σὲ ἐπαινῶ·
 χρέος μου εἶν' μεγάλο τὸ νὰ σὲ προσκυνῶ.

Εἰς ἤχον ᾠᾶ Δ: $\overline{\text{7}}$

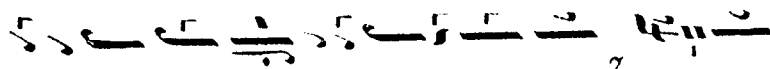
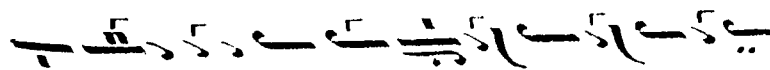
Ἄλ λοί μο νον ἄλ λοί μο νον ὁ δυ στου-

χῆς Δ ἄλ λοί μο νον ἄλ λοί μο νον ὁ

δυ στου χῆς Δ ὁ που κι' ἄν α-

γα πῆ σω χε λι δο νά κι μου $\overline{\text{7}}$ ὁ που

κι' ἄν α γα πῆ σω α η δο νά κι μου.

Σὲ φαίνεται φωτῖα βαστῶ τὸν κόσμον νὰ φλογίσω·

Ἀλλοίμονον τὰ πάθη μου κάνεις νὰ μὴν τὰ πάθη,
οὐδὲ καράβι 'ς τὸν γιᾶλόν οὐδὲ πουλὶ 'ς τὰ δάση,

ἀλλοίμονον τὰ πάθη μου ποιᾷς πέτρας νὰ τὰ λέγω,

κ' ἡ πέτρα νὰ μὴ μοῦ λαλῇ νὰ κάθωμαι νὰ κλαίω,

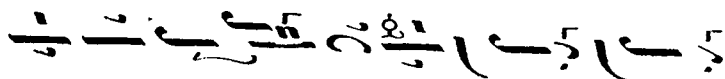
ἀλλοίμονον δὲν θρίσκειται 'ς τὴν ρούμελῃ βοτάνι,

κ' ἓνας γιὰτρὸς καλὸς γιὰτρὸς τοὺς πόνους μου νὰ γιάνῃ,

ἀλλοίμονον δὲν θρίσκονται δυὸ μῆλα κολημένα

ἴσ' ἂν τὰ βυζᾶ τοῦ κόρφου σου τὸ μοσχομυρισμένα.

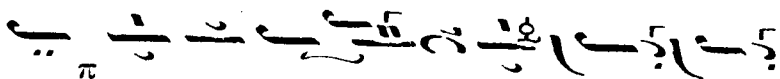
Εἰς ἤχον $\frac{7}{12}$ πα. θ $\frac{7}{12}$

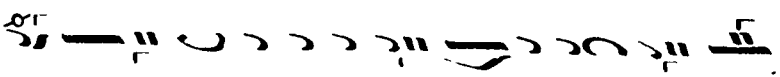
Ἡ μὲ στέλ λεις τήν καρ δί αν

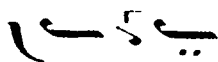
μου ἦ η κρα τει εἰς καί τὸ κο ορ-

μὲ π ἦ πο θαί νω καί γλυ τώ-

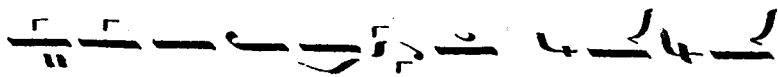
νω ἀ ἀπ' τήν τό ο σην σι ω-

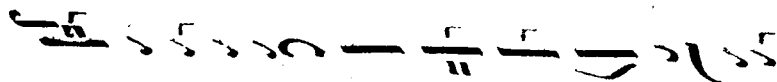
ω πῆν.

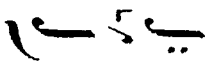
Ἐ παι δὴ χω ρίς ἐ σέ να πλιὸ

ο δὲν ἡμ πο ρῶ νὰ ζῶ Δ καὶ πῶς εἰ ζη-

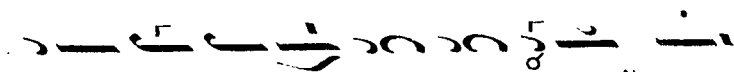
σας ὡς τώ ρα τὸ θαυ μά ζω κι' ἀ-

πο ρῶ. (δὲς)

Πλὺ καλῆτερόν μου ἦτο ν' ἀποθάνω πρὸ πολλοῦ,
 παρ' ἐδῶ νὰ ἦμαι μόνη κ' ἡ καρδιά μου ἄλλου,
 τὸ τί πάσχω ἀφοῦ λείπει νὰ τὸ ἔπῳ δὲν ἤμπορῶ,
 τοῦτο ἔξυρῶ πῶς παλαιά μ' ἓνα πάθος φοβερὸν,
 ἡ ἔς τὸν κόσμον εἶμαι πλέον ἢ ἔς τὸν ἄδην κατοικῶ,
 καὶ τὰ δύο ἓνα τάχω, νὰ ὁπόσον ἀγροικῶ,
 μιὰ καρδιά χωρὶς τὸ σῶμα τί καλὸν σὲ προξενεῖ;
 μάλιστα ὅταν τὴν βλέπεις πῶς διὰ παντὸς πονεῖ,
 τὸ λοιπὸν ἡ στείλει μέ την ἡ σὲ στέλλω ἐνταυτῷ
 τὸ ταλαίπωρόν μου σῶμα γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ αὐτὸ,
 ὅτι ἄλλον τρόπον βλέπω πῶς ὁ νοῦς μου δὲν γεννᾷ
 καὶ ἡ εὐκαιρος ἐλπίδα ἔς τὸ ἐξῆς δὲν μέ πλανᾷ.

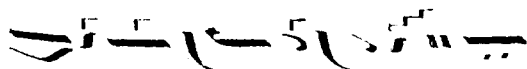
Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{a}$ π.χ. ϕ χ

Ξε νι τευ μέ νον μου που λι δλ και

αί πα ρα πο νε μέ νο ἡ ξε νη-

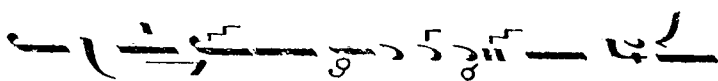

τιὰ σὲ χαι ρε τᾶ.

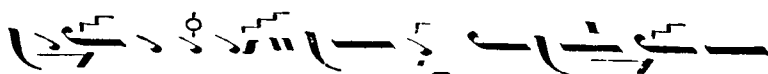
Ἡ ξενιτιά σὲ χαίρεται κι' ἐγὼ ἔχω τὸν καυμόν σου,
 τί νὰ σοῦ στείλω ξένη μου τί νὰ σοῦ προβοδώσω,
 νὰ στείλω μῆλον σήπεται, κυδῶνι παραγχιάζει,
 νὰ στείλλω καὶ τὸ δάκρυ μου ἔς ἓνα χρυσὸ μανδήλι,

τὸ δάκρυ μ' εἶναι καυτερόν καὶ καίει τὸ μανδῆλι,
 γιὰ σήκω ξένε ἔλα ἔδω ἔλα ἔς τὴν φαμελλιάν σου,
 σὲ καρτεροῦν τ' ἀδέλφια σου σὲ καρτεροῦν γονεῖς σου,
 σὲ καρτερ' ἢ ἀγάπη σου μὲ τὰ βρεγμένα μάτια.

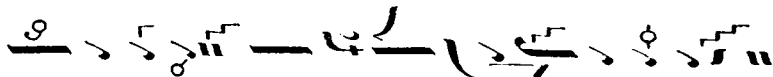
Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi} \frac{\sigma}{\eta}$ πα. ϕ $\frac{\lambda}{\chi}$

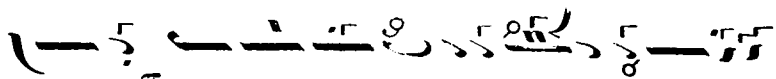
Ἄ γὰ πη σα τ' ἄ πέ κτη σα τῆς

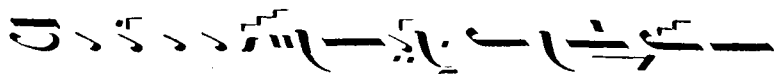
γῆς τὴν ὄψ' ἐ πῆ ρα $\frac{\pi}{\eta}$ ἄ γὰ πη

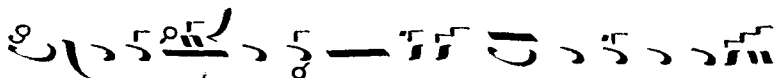
σα τ' ἄ πέ κτη σα τῆς γῆς τὴν ὄψ' ἐ-

πῆ ρα $\frac{\pi}{\eta}$ τοῦ κό σμου τὴν κα τα λα λιάν

καὶ προ κο πὴν δὲν εἶ δα $\frac{\pi}{\eta}$ τοῦ κό σμου

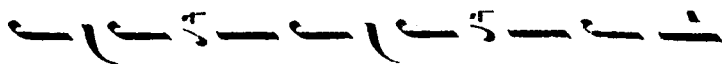

τὴν κα τα λα λιάν καὶ προ κο πὴν δὲν

εἶ δα.

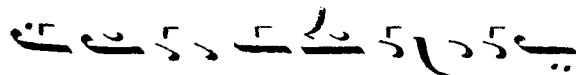
$\frac{\pi}{\eta} \frac{\lambda}{\chi}$

Ἄ γὰ πη σα νὰ ἔχω ζω ἡ μὰ ἔγω

ζω ἦν δὲν ἔχω δὲ ἴσάν κλῆ μα μέ κλα δεύ-

ου σι καὶ κλα δευ μὸν δὲν ἔχω

Τὸ τέλος ᾄδεται καὶ ἄλλως ὡς κατωτέρω :

Ἄ γὰ πη σα νὰ ἔχω ζω ἡ μὰ ἔγω

ζω ἦν δὲν ἔχω δὲ ἴσάν κλῆ μα μέ κλα δεύου-

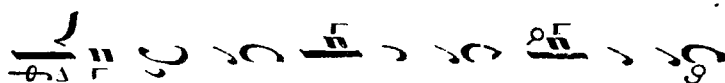

σι καὶ κλα δευ μὸν δὲν ἔχω.

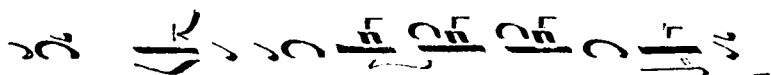
Ἄρα γε δὲν θ' ἀξιοθῶ φῶς μου νὰ σ' ἀπολαύσω
 κ' ἐπάνω εἰς τὸ στῆθος σου τοὺς πόνους μου νὰ κλαύσω;
 ἄσπρης τριανταφυλλιάς κλαδὶ κόκκινης περιχάλι,
 σ' ὄλαις ταῖς νέαις εἶσαι σὺ θεά μου τὸ κεφάλι,
 ξενητευμένον μου πουλὶ κι' ἀλέγρο μου γεράκι,
 ἢ ξενητιὰ σέ χαίρεται κ' ἐγὼ πίνω φαρμάκι,
 νύκτα σκληρὴ τοῦ χωρισμοῦ γιατί δὲν ξημερώνεις,
 γιατί μέ τὸ τεράκι μου μαζὶ δὲν ἀνταμώνεις;

ὁ ἥλιος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τὰ κλάύματά μου,
 κ' οἱ ποταμὶ ἐπλημύρρησαν ἀπὸ τὰ δάκρυά μου,
 ὁ ἥλιος ἐβασίλευσε κ' ἡ γῆ ἀκόμη βράζει,
 ποιὸς ἔχ' ἀγάπη 'ς τὴν καρδιὰν καὶ δὲν ἀναστενάξει;
 ὅλα τοῦ κόσμου τὰ καλὰ, νὰ τᾶχω τί τὰ θέλω,
 ὅς ἔχ' ὁ κόσμος τὰ καλὰ κ' ἐγὼ 'κεῖν' ὅπου θέλω,
 ὅλοι μοῦ κάμνουν τὸν καλὸν καὶ λὲν πῶς εἶναι φίλοι,
 κι' ὀπίσω μὲ δαγκάνουσι 'σάν λυσσασμένοι σκύλοι.

Ἦχος λη' πα. λ

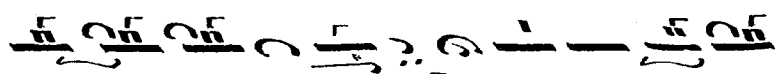
Δὲν μὲ λυ πᾶσαι δὲν πο-

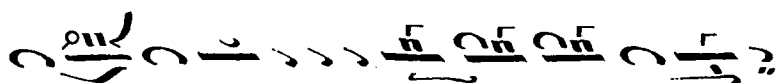
νεῖς δὲ δὲν βλέπει δὲν πι στεύεις δὲ

πῶς ἔλινω σα 'σάν τὸ καὶ ρὶ κι' ἀκόμη

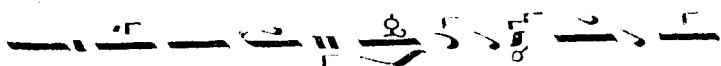
μὲ παι δεύεις δὲ πῶς ἔλινω σα

'σάν τὸ καὶ ρὶ κι' ἀκόμη μὲ παι δεύεις.

Ἐγὼ ἂν παίζω καὶ γελῶ καὶ δυὸ καρδιαῖς ἂν ἔχω,
 ἢ μία παίζει καὶ γελᾷ κ' ἢ ἄλλ' ἡξέυρει τ' ἔχω,
 ἔρωτα ποῦ ἐλάβωσες δός μου καὶ τὸ βοτάνι
 γιατί δὲν βρίσκω γιατρικὸ στὸν κόσμον νὰ μὲ γιάνη,
 ἔρωτα πῶς μ' ἐπλήγωσες καὶ γιατρικὸ δὲν ἔχεις,
 τὸν κόσμον ἐβαρέθηκα τὸ στρῶμα δάκρυα βρέχω,
 ἢ θάλασσά ναι ἄλμυρὴ ἀνίσως καὶ γλυκάνει
 ἢ στελετιὰ ποῦ μ' ἔδωκες τότε θε νὰ μεῦ γιάνη,
 ἢ θάλασσα μ' ἐμάύρισε καὶ σὺ δὲν μὲ γνωρίζεις,
 ἢ ξενητιὰ μὲ χαιρετᾷ καὶ σὺ μὲ φοβερίζεις,
 καρδιά μ' ἀπαρηγόρητη παρηγορήσ' ἀτὴ σου,
 κ' ἄλλαις πολλαῖς τὸ πάθανε δὲν εἶσαι μοναχὴ σου.

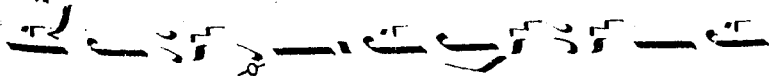
Εἰς ἤχον $\frac{2}{\pi}$ πα. ρ $\frac{1}{\chi}$

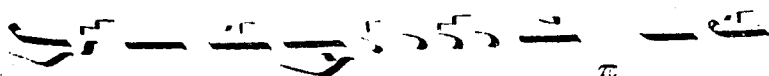
Ἡ ἄ γὰπ' ἄ να θε μά τη 'ς τὴν ἀρ-

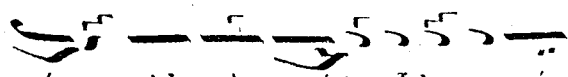
χή ἦν εἶ ναι γλυ κιὰ $\frac{\pi}{\delta}$ κ' εἰς

τὴν μὲ σην πι πε ρί ζει κ' εἰς τὸ

τέ κ' εἰς τὸ τέ λος εἶν' πι κρά $\frac{\pi}{\delta}$ κ' εἰς τὸ

τέ κ' εἰς τὸ τέ λος εἶν' πι κρά.

Ἡ ἀγάπ' ὅταν πληθύνῃ δὲν εἶν' τρόπος νὰ χαθῇ
 μὲ ματιαῖς καὶ μὲ κουβέντες πρέπει νὰ φανερωθῇ,
 ἡ ἀγάπη σου πουλί μου ἦτονε παρὰ πολὺ
 καὶ ἐμβῆχ' εἰς τὴν καρδιάν μου καὶ δὲν ἤμπορεῖ νὰ βγῇ,
 ἡ κακὴ καρδιά μου λέγει πλέον νὰ μὴ τραγουδῶ,
 πλὴν μὲ συντροφιά 'σάν σμίξω ὅλα νὰ τὰ λησμονῶ,
 κλαίω βαρυαναστενάζω καὶ τὸ στῆθός μου κτυπῶ,
 'π' ἤθελε νὰ μὴν τὸ σώσω μέσ' τὰ μάτια νὰ σ' ἰδῶ,
 λεμονιά μου, κυτριά μου 'π' ἔχεις φύλλα δροσερά,
 δρόσισέ μου τὴν καρδιά μου κι' ὅλα μου τὰ σωτικά.

Εἰς ἤχον $\lambda \bar{\eta}$ πα. φ $\bar{\chi}$

Ζά χα ρη εἶν τὸ φί λη μά

α σου π φ κ' ἡ κου βέ κ' ἡ κου βέν τα-

σου γλυ κιὰ Δ δ κ' ἡ ἡ κου βέν κ' ἡ κου-

βέν τα σου γλυ κιὰ $\pi \bar{\varphi}$

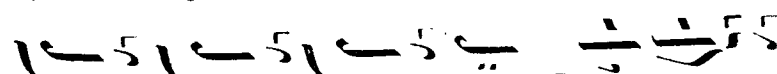
Καὶ καμ μί ί α δέν σοῦ 'μοιά-

 ά ζει ᾧ εἶς' ὁ πε εἶς' ὁ περ ευ-

 γε νι κιὰ δ' εἶς' ὁ πε εἶς' ὁ περ-

 ευ γε νι κιὰ ᾧ εἶ εἶς' ὁ-

 πε εἶς' ὁ περ ευ γε νι κιὰ.

Ἐχεις σύντροφον τὸν ἥλιον τὸ φεγγάρι τέρι σου,
 ἡ ζωὴ κι' ὁ θάνατός μου εἶναι εἰς τὸ χέρι σου.

ζῆσε σὺ κ' ἐγ' ἄς ποθάνω τί τὴν θέλω τὴν ζώην,
 εἰς τὸν κόσμον γιὰ σημάδι πλουμισμένον μου κορμί.

λεμονιά μου καὶ κιτριὰ μου 'πὶ ἔχεις φύλλα δροσερά,
 δροσίσε μου τὴν καρδιά μου κι' ὅλα μου τὰ σωτικά.

μαῦρα εἶν' τὰ δυό σου μάτια μαῦρα εἶν' ἅν τὴν ἐλιά,
 κι' ὅποιος τὰ γλυκοφιλήσει χάρον δὲν φοβεῖται πλιά.

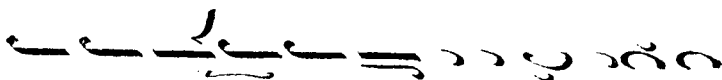
μαῦρα εἶν' τὰ δυό σου μάτια μαῦρα τὰ φρυδάκια σου
 καὶ τρανταφυλλένια φῶς μου εἶν' τὰ μαγουλάκια σου.

μ' ἐκατήντησ' ἡ ἀγάπη νὰ γυρίζω περβανές,
 κ' ἡσυχίαν νὰ μὴν ἔχω ἀπὸ ταῖς μελαγχριναῖς.

εἰς τὸν τάφον θὰ καθίσω καὶ τὸν χάρον θε νὰ βρῶ,
 ῥιτζά ἔχω νὰ τοῦ κάμω δύο λόγια νὰ τοῦ πῶ.

μὴ θαρρεῖς καὶ εἶν' ὀλίγο μιὰ ἀγάπη σταθερὴ
 ὅταν δὲν τὴν ἀπολαύσω θάνατος με καρτερεῖ.

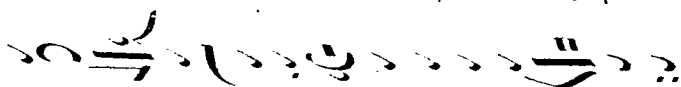
Ἦχος $\overset{\text{N}}{\pi} \delta \overset{\text{N}}{\nu} \nu \cdot \text{Q} \quad \frac{1}{2}$

Τὸ ὦ ραῖ οὐν πρόσω πόν σου σχη-

μα τί ι ζει οὐ ρα νόν $\overset{\Delta}{\delta}$ με τὰ θαυ-

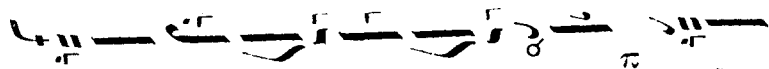
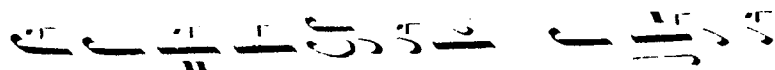
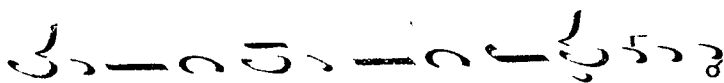

μα στά σου κάλλη λαμ πε ρόν και ζων τα νόν. (δὶς)

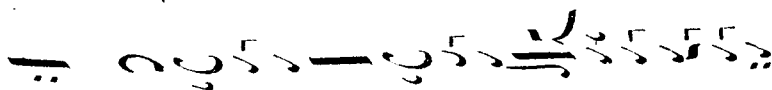
Ἔχει δυὸ λαμπροὺς φωστῆρας μάτια δυὸ ἐρωτικά
 'π' ἀκτινοβολοῦν καὶ ῥίπτουν σαΐτιες μέσ' τὴν καρδιάν,
 καὶ δυὸ τόξα ἀπ' ἐπάνω, φρύδια δυὸ καμαρωτά,
 μαῦρα 'σάν ζωγραφισμένα σύμμετρα καὶ σκληρωτά,
 κι' ἀπ' αὐτὰ εὐθὺς ἀρχίζει ἓνα κρίσταλλον χυτὸν,
 κέντρον τῆς περιφερείας τοῦ προσώπ' ἀγαπητὸν,
 κι' ἀπ' αὐτὸ τριγύρ' ἀστράχια ὅμως φαίνονται μουντά.
 θαυμαστά με τὸ νὰ ἦναι 'ς τοὺς φωστῆρας των κοντά,
 τὰ χρυσὰ ξανθὰ μαλιά σου εἶν' κομήται ποῦ χαρὰ
 προμηνύουν εἰς ἐμένα 'σάν φανοῦν κάθε φορὰ,
 μὰ ποῦ γλῶσσα νὰ ἴμφορσῃ ὅλα νὰ διηγηθῇ
 τὰ ἐξαίρετά σου κάλλη ὅπου εἶναι παμπληθῇ,
 πλὴν αὐτὰ δὲν πρέπει φῶς μου νὰ τὰ μεταχειρισθῇ
 θάνατον εἰς τὸ νὰ δίδῃς, μόνον νὰ εὐσπλαγχνισθῇς.

Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda$ νη. ω χ

Γ γρόν α πο τά δά κρυ α .

α ρη σα προσ κε φά λι π και ἤλ-θ' α ρου μ' α πέ θαλ λε δ λ του ου υ πνουἡ α γ κά λη. χ

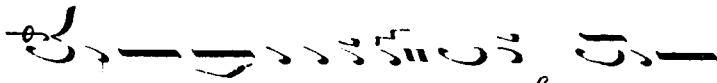
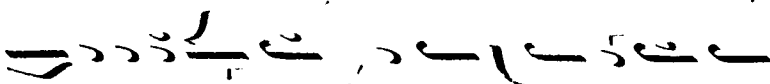
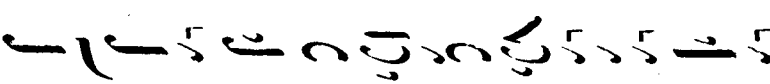

Του ε ρω τος μ' ε τά ρα ξε φρον τί δεσ περισ-

σαι δ λ ω ξύ πνα ε νας δύστηνος φω νά ζει δι α σέ.

Κοιμᾶται τώρα ἡσυχὰ κορμὶ χαριτωμένον
 πλὴν ξύπνα δὸς ἀκρόασιν 'ς τὸν νυκτοπλανεμένον,
 ἄλλο ἀπὸ ἀκρόασιν δὲν σέ ζητῶ σκληρᾶ,
 ἡ φλόγα ποῦ τοῦ ἡναψες δὲν σβύνει μὲ νερ,
 δὲν ἤξευρα πῶς ἄγγελοι 'ς τὸν κόσμον καταβαίνουν,
 καὶ πῶς μορφὴν ἀνθρώπινον ἐνίοτε λαβαίνουν,
 κι' ἐνόμισα, 'ς τὰ σύνεφα πῶς σ' εἶδα ὁ πτωχός,
 σπλαγχγίσου τὸν ταλαίπωρον ποῦ κλαίει δυστυχῶς.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι ἡμεροί, οἱ ἄγγελοι λυποῦνται,
οἱ ἄγγελοι τὸν ἄνθρωπον ποτὲ δὲν ἀπαρνοῦνται,
εἰς τὰς πληγὰς σου βάλσαμον σταλάζουσι γλυκὺ,
σὺ ὅμως σὺ μὲ ἐσπᾶραξες θεά μου φονικῇ,
ὦ ξύπνα φῶς μου ἄκουε σπλαγχνίσου καὶ ἐλέει,
τὸν ἐραστὴν πεῦ τραγωδεῖ τὸν ἐραστὴν ποῦ κλαίει,
θρηνηῖ μὲ δρόσον δάκρυα μαζῇ του κ' ἡ αὐγὴ,
μόνον εἰς σέ ἐστεῖρευσες τοῦ οἴκτου ἡ πηγὴ.

Ἦχος λ δ' νη. ᾠ

ὦ Ἐ ρ α τὼ ἄ γά π η μου εἰς τῆς καρ-

διᾶς τὸ βά θος σ' ἔ χ ω χ ρ υ σέ μου

ἄ γ γε λε σ' ἔ χ ω χ ρ υ σέ μου ἄ γ γε λε ἐν

πα ρ α δεῖ σω ἄ ν θος ἐν πα ρ α-

δεῖ ἐν πα ρ α δεῖ σω ἄ αν θος.

Ἀροῦ πρῶτον σ' ἀγάπησα καὶ τὸ νερόν πεῦ πίνω,
τὸ πίνω 'ς τὴν ἀγάπην σου πλὴν 'σένα δὲν σ' ἀφήνω.

με ὅλον ὁποῦ ἔφυγα πουλί μ' ἀπὸ κοντά σου,
ποτέ δὲν ἐλησμόνησα τὰ κάλλη τὰ δικὰ σου.

ἀν πέντε χρόνους ἔλειψα ἀπὸ κοντά σου φῶς μου,
μ' ἐφάνετο παντοτεινὰ ὅτι σὲ εἶχα ἔμπρός μου.

κ' εἰς τὸ κορμί κ' εἰς τὴν ψυχὴν ἔχεις τοσαῦτα κάλλη
ὥστε δυσκόλως θὰ βρεθῇ ὅλα νὰ τάχη ἄλλη.

τί ὀφθαλμοὶ ἀγγελικοὶ ὁποῦ δὲν εἶδ' ἀχόμη,
ὦ τί ἀνάστημα λαμπρὸν ὦ ποία χρυσεῇ κόμη,

ὅ τί φωνή μελίρρητος, φωνή ὡς ἀηδόνος,
τὴν ἐντελῆ περιγραφὴν εἰς τοῦτο δίδω μόνος,

ἐγὼ ὅστις σε ἤκουσα ἐκ τοῦ πλησίον φίλη,
καὶ εἶδα ἀνοιγόμενα τὰ ῥόδινά σου χεῖλη·

τί στόμα μελιστάλακτον, τί ζαχαρένια γλῶσσα,
τί παρειαῖς, τί χάριτες, ὦ πόσα κάλλη πόσα,

τί πρόσωπον γλυκύτατον ὥσάν τὸν κρίνον ἄσπρον,
ὄντως σὺ πρέπει νὰ κληθῇς ἀπ' ὅλας ξανθὸν ἄστρον.

Εἰς ἡχον π̣. πα ϕ χ

 Αχ άμ πα: φώς μου ώ ώς δια μέν-

 τι ἡ ὦ πατὴρ σου μορφή π δὲ καὶ εἰς

 θ λης τὰ ἀς ὦ ραι ας εἶσαι σὺ ἡ

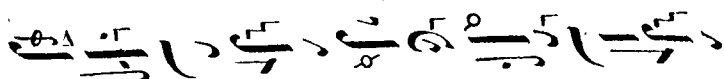
χο ρυ φή ^π δλ ὅ λη σου ἡ ὦ ραι ὀ της

εἶν' εἰς ὅ λους θαυ μα στή ^π δλ ὅ σοι πά λιν

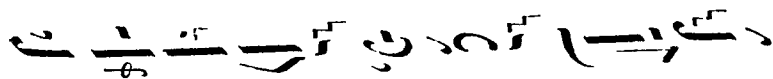
σὲ γνω ρί ζουν εἶς' εἰς ὅ λους πο θη τή.

Ῥόδον εἶσαι κοκκινίζεις καὶ ἀστράπτεις φλογερά,
καὶ φλογίζεις τὴν καρδίαν μου ὦ σκληρότατη κυρά·
ρύαξ εἶσαι καὶ ὀροσίζεις με τ' ἀθῶα σου νερά,
ὅταν ἰδῆς νὰ πετῶσιν εἰς τὰ μέρη σου πτηνά·
τὰ ἀμίμητά σου κάλλη ὦ ὠραία νεανίς,
χρέος ἔχει νὰ λατρεύῃ κάθε νέος εὐγενής·
διὰ τοῦτο κατ' ἀξίαν καὶ ὁ δοῦλός σου ἐγὼ,
εἶμαι φῶς μου τετρωμένος πλὴν δὲν τ' ὁμολογῶ·
ἴσως ἴσως ὦ θεά μου ἔς τὸ ἐξῆς με λυπηθῆς,
κ' ἐπὶ τέλους ὦ θεά μου σ' ἀγαπῶ νὰ με εἰπῆς·
γνώριζε πῶς σὲ λατρεύω ἄδολα καὶ καθαρὰ,
τ' ὄνομά σου μόν' ἀκούσω πέρνω δάση καὶ βουνά.

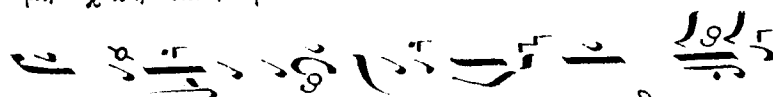
Εἰς ἤχον π π α. χ

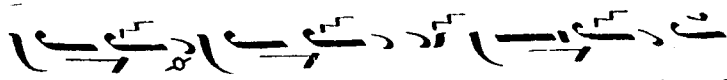
Ἐ ως πότ' αὐ τῇ ἡ γνώ-

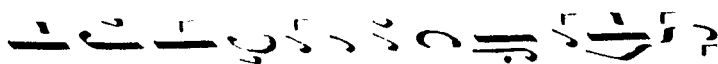
μὴ κ' ἡ σκλη ρά σου ἡ ἡ καρ-

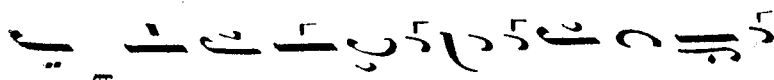
διὰ δὲν θά ὁ μι λή σης λέ γω Δ οὐ τε

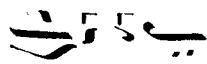
τα αὐ τὴν τὴν βρα θυάν π χ

Σὺ εἶ σαι ἡ αἰ τί α τῆς ἀ πο νί ας

μου π γιὰ τοῦ το θε νὰ σ' εὖ ρη ἡ ἀμαρ-

τί α μου.

Δὲν μοῦ λέγεις τὴν αἰτίαν φῶς μου ποῦ δὲν με λαλεῖς,
καὶ τὸ πείσμα σέ σέ ῥμένα πάντοτε διατηρεῖς
κάλλιό ᾗχω νὰ ᾗποθάνω νὰ κοίτωμαι νεκρὸς,
παρὰ χωρὶς ἐσένα ᾗ τὸν κόσμον ζωντανός.

Βλέπεις πλέον εἰς τὸν κόσμον δὲν λογιζομ' εὐτυχής,
καὶ ἀνάσθητος ἔς τοὺς δρόμους παρατρέχ' ὁ δυστυχής·
καυμὸν μέγαλον ἔχω τίνος νὰ τὸν εἰπῶ,
ποῦ μ' ἔχουν πληγωμένον δυὸ μάτια 'π' ἀγαπῶ.

Εἰς τὸ χέρι σου ἔναι φῶς μου κάμε πλέον ἐκλογή,
ἢ θε νὰ μοῦ τὴν χάρισης ἢ θὰ μ' κόψης τὴν ζωή·
θὰ φύγω νὰ γλυτώσω πλέον δὲν ἠμπορῶ,
νὰ σέ θωρῶ κυρά μου καὶ νὰ οὐ λαχταρῶ.

Φθάνει πλέον μὴ θυμώνεις ξεύρεις το πῶς σ' ἀγαπῶ,
τὴν καρδίαν μου πληγώνεις κ' εἶμαι διὰ νὰ χαθῶ·
ὅλ' οἱ γιατροὶ μὲ εἶπαν δὲν εἶμαι γιὰ ζωή.
γιατ' ἔχω ἔς τὴν καρδίαν μου ἀνίατον πληγή.

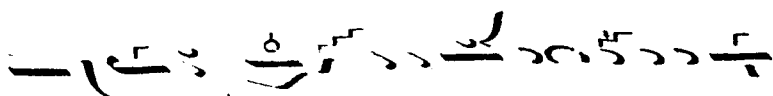
Ἦχος λδ', νη. ᾠ.

—||—||—|<—>—>—>—>—
'Α περ νᾶ νο μί ζεις ὦ ρα

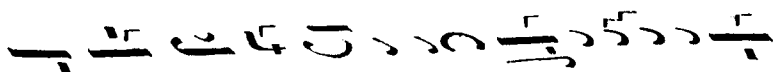
—>—>—>—>—>—>—>—>—
ποῦ ἔς τὸν νοῦν μου νὰ μὴ [σ' ἔχω

—||—||—|<—>—>—>—>—>—>—
τὸ πι στεῦ εἰς μέ ρα νό κτα 'σάν τρελ-

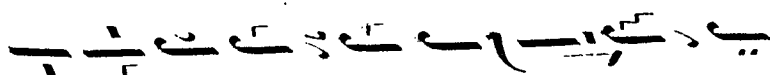
—>—>—>—>—>—>—>—>—
λὸς τοὺς δρόμους τρέ ⁶ γω λ και τί θέ λω

τί ζη τῷ δὲν ἡ ξεύρω. μήτ' ἐ γὼ ω

ω ω δὲν ἡ ξε εὐρω μήτ' ἐ γὼ ω

ω ω δὲν ἡ ξεύρω μήτ' ἐ ε γώ.

Ὅταν ὁμως κατὰ τύχην σ' εἶδα ἔς τὸ παράθυρόν σου
καὶ τὸ βλέμμα προσηλώνω ἔς τὸ ὠραῖον πρόσωπόν σου,
τὸ πιστεύεις νὰ σ' τὸ πῶ, ἀναστήνομαι θαρρῶ.

Τώρα θέλω ν' ἀποθάνω χ' εἰς τὸν κόσμον νὰ μὴν ἦμαι,
ἔπειτα ἀλάσσω γνώμην εὐτυχῆς θέλω νὰ ἦμαι,
πλὴν εἰς μάτην τὸ ζητῶ δυστυχῶς θε νὰ χαθῶ.

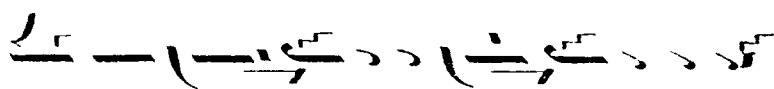
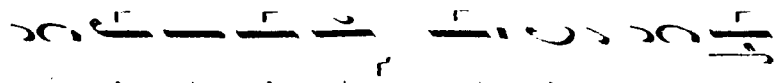
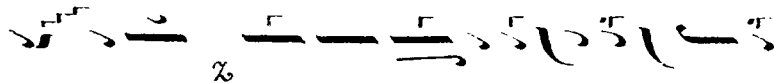
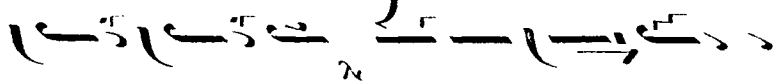
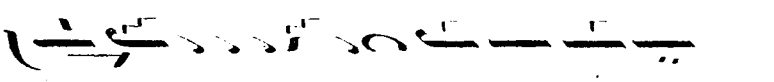
Σὺ τὸν νοῦν μου κυριεύεις κατοικεῖς μέσ' τὴν καρδίαν μου,
διὰ τοῦτο ἴσάν σε βλέπω ἔχω καὶ τὰ λογικά μου,
ἴσάν ἀργήσω νὰ σ' ἰδῶ δυστυχῆς παραλαλῶ.

Νὰ ἰδοῦ σε λέγω τώρα ἀντιφάρμακον ἡξεύρεις
τὴν ἡμέραν ὧ θεά μου μιὰν φορὰν κὰν νὰ προβαίνης,
νὰ προβαίνης νὰ θωρῶ τὰ ματάκια σου τὰ δυό.

Εἰς ἤχον πῶς νη. — 2 7

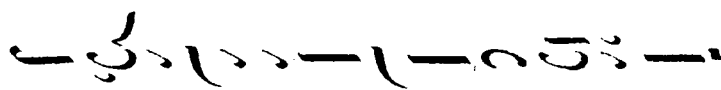

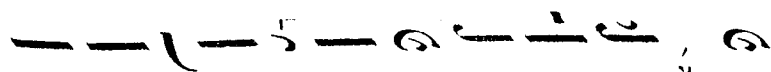
Ὁ μι σευ μὸς εἶ ναι κα κόν 2

 τὸ ἔ . χε . ε γειᾶ φε αρ μα α-

 κι ᾶ μάν ᾶ μάν δὲ καὶ τὸ κα λόν σου

 γύ ρι σμα ὦ λο φε λιᾶ κιᾶ γά α-

 α α πη ὦ ὦ λο φε ι λιᾶ

 κιᾶ γά α πη ᾶ μάν ᾶ μάν.

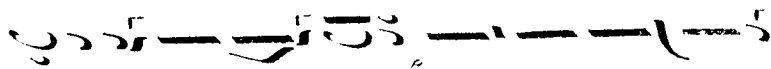
Ἐμίσευσες καὶ μ' ἄφησες ἓνα γιαλὶ φαρμάκι,
 νὰ γεύωμαι καὶ νὰ δειπνῶ ὅσω νὰ πᾶς καὶ νᾶρθης,
 τὴν πλάκαν ὁποῦ πάτησες κ' ἐμβῆκες εἰς τὴν βάρκαν
 θέλω νὰ πάγω νὰ τὴν βρῶ νὰ τὴν γεμίσω δάκρυα,
 μισεύω καὶ σ' ἀφῆνω γειᾶ σ' ἀφῆνω κι' ἀμανέτι,
 τὰ δυὸ βυζᾶ τοῦ κόρφου σου νὰ μὴ τὰ ἰδ' ἄλλο μάτι.

Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda$ νη. 2 $\frac{1}{2}$

 ὦ ποί α μὰ ρη ᾶ εὐς σος ε-

νώ πι ο όν μου χεί κι νει ᾠ ὦ

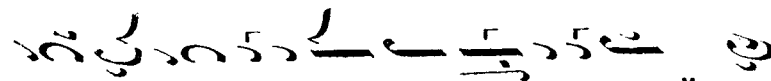
ποι ο μέλ λον σκο τει νόνη εἰς τὸ ε ξη

ῆς μοι μέ ε νει ᾠ πᾶ σα ἐλπίς μ' ἄ φη-

η ή νει ᾠ δὲν μ' ἄ γα πᾶ ε κεί ει

νη ᾠ πᾶ σα ἐλ πίς μ' ἄ φί ι ι νει ᾠ δὲν

μ' ἄ γα πᾶ ε κεί ει νη.

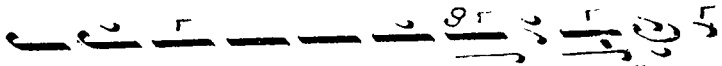
Πῶς ἀγαποῦς' ἐνόμιζα κ' εἰς παραδείσους ἤμην,
ἀπώλεσα τὴν πλάνην μου πλὴν μ' ἔμεινε ἡ μνήμη.
ὦ τί φρικτὴ ὁδὺν δὲν μ' ἀγαπᾷ ἐκείνη.

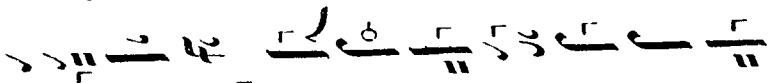
Ἄς μὴν ἐβγῇ ὁ ἥλιος, ἃς σβέσουν οἱ ἄσπερες,
ἃς ἦναι νῦξ παντοτεινὴ καὶ μαῦροι οἱ αἰθέρες.
ἃς σβύσῃ ἡ σελήνη δὲν μ' ἀγαπᾷ ἐκείνη.

Ῥίψε ἐν βλέμμα σου γλυκὺ σ' ἐμέ παρακαλῶ σε,
σ' αὐτὴν τὴν δυστυχίαν μου βοήθησον καὶ σῶσε·
τί χρευρὰ ὁδὺν δὲν μ' ἀγαπᾷ ἐκείνη.

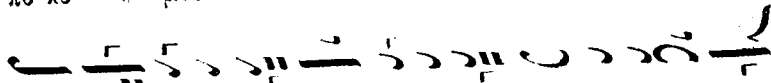
Ἄς μὴν ἀνθίσουν τὰ φυτὰ ἄς μαρανθοῦν τα ἀνθῆ,
 τὸ ρόδον μου τὸ προσφιλὲς ἀφοῦ πλέον ἑμαράνθη.
 ἄς μαρανθοῦν οἱ κρίνοι δὲν ἀγαπᾷ ἐκείνη.

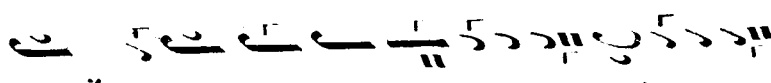
Εἰς ἤχον $\lambda\epsilon\grave{\alpha}$ πα. φ χ

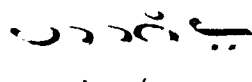

 Μιὰ βο σκο πού λα ἑγά πη σα μιὰ ζη λευ-

 μέ νη κό ρη π και τήν ἁ γά πη σα

 πο λὺ ἦ μουν ἁ λά λη τον που λι χ ἦ μουν ἁ-

 λά λη τον που λι δέ κα χρο νῶν ἁ γό ο-

 ρι χ ἦ μουν ἁ λά λη τον που λι δέ κα χρο-

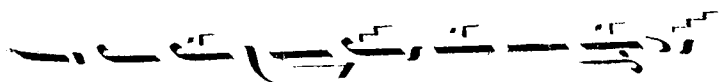

 νῶν ἁ γό ρι.

Μιὰ ἡμέρα ποῦ καθόμαστε ἑς τὰ χόρτα τ' ἀνθησμένα,
 Μάρω ἵνα λόγον θὰ σοῦ πῶ, Μάρω τὴν εἶπα σ' ἀγαπῶ,
 τρελλαίνομαι γιὰ σένα.

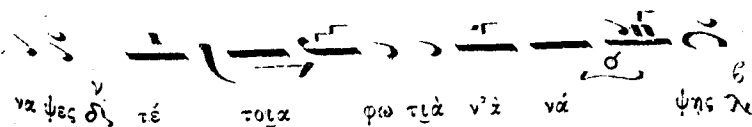
Ἀπὸ τὴν μέσῃν μ' ἄρπαξε μὲ φίλησε ἔς τὸ στόμα,
καὶ μ' εἶπε γι' ἀνασυναγμούς, γιὰ τῆς ἀγάπης τοὺς καίμους
εἶσαι μικρὸς ἀκόμα.

Μεγάλωσα καὶ τὴν ζητῶ, ἄλλον ζητ' ἡ καρδιά της,
καὶ μὲ ξεχάνει τ' ἄρφανὸ, ἐγ' ὅμως δὲν τὸ λησμονῶ
ποτὲ τὸ φίλημά της.

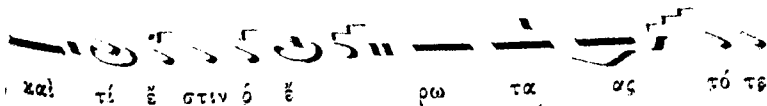
Εἰς ἤχον $\lambda \pi \delta \lambda$ νη. ω χ

Ἰάν τὴν φω τιάν ποῦ μ' ἄ α-

να φες δὲ τέ τοια φω τιὰ ν' ἄ νά ψης λ

καὶ τί ἔστιν ὁ ἔ ρω τα ας τό τε

τό τε θὰ κα τα λά α βης.

Πα ρά προ τή τε ρ' ἦ θε λες ἔ τα χέ ρια

μου νὰ πέ σης τώ ρα' λ θες ἔ τα πο δά ρια

μου ου καὶ διὰ-καὶ διὰ φορον δὲν ἔ ε χεῖρ

Τ' ἀναστεναγματάκια μου χαλάλι δὲν 'ς τὰ κάνω,
 γιὰ νὰ σέ τυρανίσουσι 'ς τὸν κόσμον τὸν ἀπάνω·
 σὺ ἤσουνα τὸ αἷτιον μὲ τὰ φερσίματά σου,
 κι' ἀπεμακρύθηκα κ' ἐγὼ ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη. \mathfrak{z} λ

Ὁ ταν αἰ δύ ω μας ψυ-

καὶ $\pi \eta$ ἡ η σθά νον το συμ φώ-

ω νως λ ἔ νό μι ζα ὡς μου ου-

σι κῆς $\pi \eta$ ἐν αρ μό νι ον μέ-

λος ν $\delta \lambda$ πῶς τὴν ζω ἦν ἦν θά δι ι α

βοῦν η καὶ ὡς ἐκ πνέ ουν μό ο νογ λ ὁ μου

είς το ὁ αἰ ὦ νι ον πῶς ἄ φιχθῶ-

σι τέ ε λος.

Ἐνόμιζα μὲ τὰς πιστὰς διακαεῖς σου κλίσεις,
 ὥς ὁ κισσὸς τὸν πλάτανον πῶς μὲ περιτυλίσσει·
 μὲ τοὺς παλμοὺς τοῦ στήθους μου τὸ στήθος σου πῶς
 [πάλλει,
 εἰς τὸν γλυκύ σου γέλωτα πῶς ἡ χαρά μου θάλλει·
 πῶς σὲ ἀπέσπων στεναγμοὶ οἱ ψυχικοὶ μου πόνοι,
 καὶ μόνον πῶς μ' ἐνόησας καὶ πῶς μ' ἐνόεις μόνη·
 καὶ ἀπὸ τῆς καρδίας μου ἐδίωξα τὸ βάθος,
 πᾶν ἄλλο αἶσθημα χαρᾶς, ἀπόλαυσιν ἢ πάθος·
 πᾶν ὄνειρον, πᾶσαν ὀργὴν καὶ σχέσιν μετ' ἀνθρώπων,
 καὶ ἡ εἰκὼν σου ὅλον της κατέλαβε τὸν τόπον·
 τὸ αἶσθημά σου πολλαπλῶς τὸ κάλλος σου ἐκόσμει,
 ἐμπρὸς μας ἐντελέστεροι ἀνεγεννῶντο κόσμοι·
 ἀγάπην, πίστιν ὄμνυον τὰ τρυφερά σου χεῖλη,
 καὶ ὅταν ἔκλειον αὐτὰ τὸ βλέμμα σου ὠμίλει.

Εἰς ἤχον π^λ ἧ πα. ϕ χ

Μὴν εἶ δες τὴν ξαν θοῦ λα τὴν εἶ δα

χθές ἀρ γὰ ^π π' ἐμ βῆ κε 'ς τὴν βαρ κοῦ λα

καὶ πάει 'ς τὴν ζε νη τιὰ ^π π' ἐμ βῆ κε 'ς τὴν

βαρ κοῦ λα καὶ πάει 'ς τὴν ζε νη τιὰ

Ἐφρούσκωνε τ' ἀέρι λευκώτατα πανιά,
 ὥσάν τὸ περιστέρι 'π' ἀπλώνει τὰ πτερὰ,
 ἐστέκοντο οἱ φίλοι μέ λύπην καὶ χαρὰν,
 κι' αὐτὴ μέ τὸ μανδῆλι τοὺς ἀποχαιρετᾶ,
 καὶ τὸν χαιρετισμόν της ἐστάθηκα νὰ ἰδῶ,
 ἀλλὰ τὸ πολὺ μάκρος μοῦ ἔκρυψε κι' αὐτὸ,
 σ' ὀλίγον ὀλιγάκι δὲν ᾔξευρα νὰ 'πῶ,
 κ' ἔβλεπα τὸ πανάκι καὶ τοῦ πελάγ' ἀφρὸ,
 κι' ἀφοῦ πανὶ μανδῆλι 'χάθηκαν 'ς τὸ νερό,
 ἐδάκρυσαν οἱ φίλοι ἐδάκρυσα κ' ἐγώ.

δὲν κλαίω τὴν βαρκοῦλα δὲν κλαίω τὰ πανιά,
 μόν' κλαίω τὴν ξανθοῦλα ποῦ πάει 'ς τὴν ξενητιά,

δὲν κλαίω κάμμιαν ἄλλην ἀπὸ τὴν γειτονιά
 μόν' κλαίω τὴν ξανθοῦλαν μέ τὰ ξανθὰ μαλλιά.

Ἦχος ^Ν πδ' νη. ρ. ^Υ

Εὖ πνα γλυ κιὰ μ' ἀ γά πη κ' ἡ νό κτα

ἔναι βα θυὰ δ' ^Υ κοι μᾶ ται δλ' ἡ φύ-

σις εἰν' ὁ λα σι ω πη λά.

Μό νον τ' ἀ γνὸ ρεγ γά ρι ποῦ σάν

εἰ μ' ἀ γρυ πνα ^Α τὸν σὺ ρον' ἀρ με-

νί ζει τὴν ἡ συχ' εἰ ρη μιά.

Ἄν μᾶς χωρίζῃ τώρα μιὰ θέλησις σκληρὴ,
 μίαν ἄκραν γῆς θὰ βροῦμεν νὰ ζήσωμε μαζή,
 ζῶπνα γλυκιὰ μ' ἀγάπη κ' ἡ νόκτα ἔναι βαθυὰ,
 μᾶς καρτερεῖ ἡ βάρκα εἰς τὴν ἀκρογιαλιάν,
 ἀκόμη τὸ φεγγάρι λάμπει εὖσπλαγχνικόν,
 με ~~μάτια~~ δακρυσμένα τὸ κοίταξαν κ' οἱ δυὸ,
 λάμν' ἐραστή μου λάμνε νὰ φύγωμε μακρυὰ,
 ὅσον φουᾶ τ' ἀέρι 'ς τὰ ῥόστρωτα νερά.

καὶ κάθε ποῦ βουτοῦσε ἔς τὸ κῦμα τὸ κουπί,
 ἔς τὸ μέτωπον τοῦ δίδει ἡ κόρ' ἓνα φιλι,
 λάμν' ἐραστὴ μου λάμνε νὰ φύγωμε μακρὰ,
 ὅσον φυσᾷ τ' ἀέρι κ' ἡ νύκτα ναι βαθυά,
 προβαίνει τὸ φεγγάρι κρυφὴ παρηγοριά,
 νὰ φέρ' εἰς μύρια πάθη ἀγνώριστα κρυφά,
 κ' οἱ δυὸ μακρὰν ἔς τὰ ξένα τὸ κοίταξαν μαζή,
 κ' εἶχον ἔς τὴν ἀγκαλιὰ των παράδεισον καὶ γῆν.

Ἦχος λ' δὲ νη. λ'

Ἦ τον κα λο και ρά κι αὐ γή
 χα ρο ποι ἄ β ὅ ταν ἡ Μελ πο μέ-
 νη 'πῇ γε ἔς ἄ κρο για λιά δὲ ὅ ταν ἡ Μελ-
 πο μέ νη 'πῇ γε ἔς ἄ κρο για λιά.

Δροσιᾶς νὰ πνεύσ' ἀέρα νὰ ᾄῃ τὸν οὐρανόν,
 νὰ παίξῃ με ζεφύρους καὶ τὸν αὐγερινόν.

κ' ἐκεῖ σιμὰ τῆς ὀχθῆς, ναύτης ξανθὸς τραβᾷ
 ἄσάν κύκνος τὸ κουπί του καὶ γλυκοτραγουδᾷ,
 ἡ κόρη εἰς τὸν ναύτην με σιγανὴν φωνήν,
 τὸν λέγει: πᾶμε πέρα ξανθὲ με τὸ κουπί,

πᾶμε πλὴν μ' ἐμποδίζει ποῦ δὲν ἔχω λεπτὸν,
 κι' ὁ ναύτης ἔμβα λέγει καὶ δὲν πειράζ' αὐτὸ,
 ἐμβῆκ' ἡ Μελπομένη κορμὶ τ' ἀγγελικόν,
 κι' ὁ ναύτης 'κωπηλάτει μὲ βλέμμα ῥωτικόν,
 παρακαλεῖ τὴν νέαν νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς γονεῖς,
 πῶς ὁ ξανθὸς τὴν θέλει ὁ ναύτης ἐραστὴς,
 κ' ἐκείνη ναι τὸν λέγει τράβα ξανθὲ καλὰ,
 τράβατο τὸ κουπί σου καὶ ἔλπιζε πολλὰ,
 νὰ φθάσωμεν ἀντίκρυ ὁ ἥλιος πρὶν ἐβγῇ.
 νὰ κόψω ῥόδα κι' ἄνθη μὲ τὴν χρυσὴν αὐγὴν·
 τῆς Μελπομένης τέρι 'σὰν ἔγιν' ὁ ξανθὸς,
 ἐτράβα τὸ κουπί του πλεόν ἐρωτικῶς,
 αὐτὸς ἐκωπηλάτει κ' ἐκείνη κυβερνᾷ,
 τὴν βάρκαν π' εἶχε σβύσει τῶν δύο τὰ δεινὰ,
 συζύγου κ' ἐρωμένης γλυκὺς ἀνασασμός,
 περὰ "διδαν 'ς τὸν ναύτην νὰ τρέχ' ἀπ' ὅλους ἄμπρός.

Εἰς ἤχον λ πδλ νη. \mathcal{Q} $\frac{\Gamma}{\lambda}$

— — — — —

Τὼ ρα 'ς τὸ γλυ κο χά ραγμα 'ς τὸν ὕ πνον

— — — — —

μου 'λι γὰ κι μ' ἐ φά νη κε πῶς ἦ-

— — — — —

μου να ς' ἔ να πε ρι- 'ς ἔ να πε ρι ι-

— — — — —

βο λά κι.

Ἐκ' ἦτον ἡ ἀγάπη μου μ' ἄλλαις κορασιδοῦλες,
 ποῦ ἔκοβαν τριαντάφυλλα καὶ δροσεραῖς μυρτοῦλες,
 τότε ἐκάθισα' κ' ἐγὼ ν' ἀναπαυθῶ ἑλιγάκι,
 ἔς τοῦ πόθου τὴν ξεφάντωσιν νὰ πιῶ κρύο νεράκι,
 ἐκάθησ' ἡ ἀγάπη μου ἔς τὴν ἀγκαλιὰ μὲ πέρνει,
 τὸ στόμα της ἔς τὸ στόμα μου σιμὰ σιμὰ τὸ φέρνει,
 ὅτ' ἤρχισε γλυκύτατον φιλὶ νὰ μὲ χαρίσῃ,
 ὁ ἔρωτας ὁ δίδουλος ἦλθε νὰ μὲ ξυπνήσῃ,
 ἔρωτα τί σοῦ ἔπταισα κ' ἦλθες νὰ μὲ ξυπνήσῃς,
 ἀπ' τὴν σκληρότητα αὐτὴν τί τάχα θὰ κερδίσῃς;

Εἰς ἦχον $\overline{\text{C}}^{\text{m}}$ Δι. — $\overline{\text{X}}$

— — — — —

Ἄν ἦσ' ὦ ραί α τί χρη σι μεύ ης ὁ-

— — — — —

πό ταν ἔχης σκλη ράν ψυ χὴν —^{f} ἄ κα τα-

— — — — —

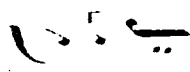
παύ στῶς με βα σα' νί ζει —^{f} καὶ μὲ παι-

— — — — —

δεό εις τὸν δυ στυ χῆ —^{f} ἄ κα τα παύ-

 στω⁶ς μέ βα σα νί ζεις καὶ μέ παι δεύεις τὸν δυ-

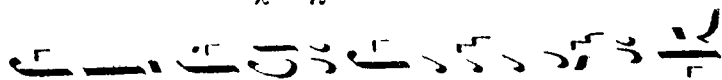
 στὺ χῆ.

Λοιπὸν κυρά μου ἄλλαξε γνώμην
 κ' ἰδὲ πῶς πάσχω ὁ δυστυχής,
 γιὰτὶ ὅσ' ἀνὰ χιόνι θὰ ἀναλιώσης
 καὶ ὥσ' ἀνὰ ἄνθος θὰ μαρανθῆς.

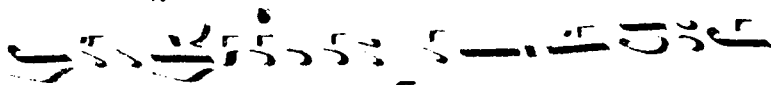
Γιὰ σέ φιλότατ' ἑὴν θὰ χάσω
 καὶ θὰ περάσω ἑστὴν μαύρην γῆν,
 πλὴν ἑστὸν λαιμόν σου ἔχε τὸ κρῖμα
 σὺ μένε φῶς μου νὰ τυραννῆς.

Γιὰ σέ φιλότατ' θεὸ νὰ τὸ βάλλω
 ἑστὴν μαύρην πλάκα τὸ σῶμά μου,
 πλὴν θὰ ἔλθῃς φῶς μου πικρὰ νὰ κλαύσης
 ν' ἀναστενάξεις ἑστὸν χῶμά μου.

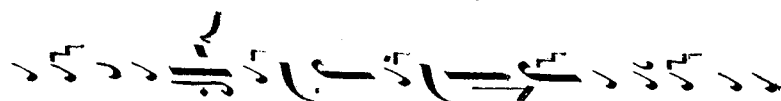
Ἦχος Νδ' νη. ᾠ.

Ψο χῆ ἂ θλί α τί δυ στὺ χί α ἂ

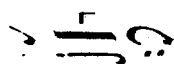
κα τα παύστω^πς μέ πο λεμεί δὲν εἰ χῶ φί λον πι-

στον με ζῆ λον νά με λυ πῆ ται νά με

πο νῆ δ' ἄ αχ νά με λυ πῆ ται νά

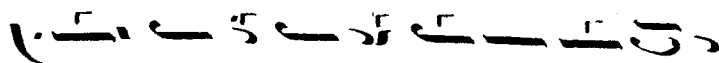
με πο νῆ.

Ὁ κόσμος ὅλος πλάνη καὶ δόλος,
δὲν εἶναι ἄνθρωπος ἐπὶ γῆς
νά με σκοτώσῃ νά με γλυτώσῃ
ἀπὸ τοὺς πόνους τέτοιᾶς πληγῆς.

Κλαίω, φωνάζω, ἀναστενάζω,
καὶ κάθε ὥραν λιποθυμῶ,
τὸν θάνατόν μου τὸν ὀλεθρόν μου
ἀπηλπισμένος ἐπιθυμῶ.

Ὡς αὐτὸ τὸ πάθος μόνον ὁ τάφος
εἶν' ἐπιτήδειος ἱατρός,
καὶ θεραπεία πλήρης τελεία,
ἄορος θάνατος καὶ πικρός.

Εἰς ἤχον λ π δ ν ϵ χ

Εἰς πε δι ά δα με πρα σι νά δα

μ' ἄνθη ὦ ραῖ α με πε τα λοῦ δεσ δ^ν

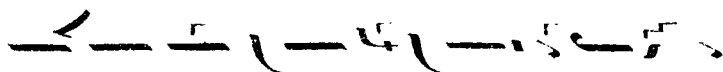
μ' ἄνθη ὦ ραῖ α με πε τα λοῦ δεσ

ες καὶ με νε ρά κια πολ λά λαμ. πρά

καὶ με νε ρά κια πολ λά λαμπρά.

Ἦλθε μιὰ νέα ξανθιά κι' ὠραία ὅταν ὁ ἥλιος ἀκόμη καίει
 νὰ κόψη μόνη ἄνθη καλὰ,
 εἰς ἄσπρο χέρι κρατεῖ μαχαίρι καὶ κόπτει ρόδα κ' ἔπειτα
 [τρέχει
 εἰς ἓναν ἴσχιον πολλὰ πυκνόν·
 κ' ἐκεῖ καθίζει ἔπειτ' ἀρχίζει μετ' ἀηδονάκια ποῦ κελαδοῦσαν
 τούτους τοὺς στίχους νὰ τραγουδᾷ :
 Μικρὴ κ' ἄθῳα ἤμουν ὅποτε σὲ πρωτοεῖδα ὦ φίλε πρῶτε
 κ' εὐθὺς ἡσθάνθην δὲν 'ξεύρω τί·
 ἀπλεῖα ἤμουν κ' ἐπίστευσά σε κι' ὡς πιζὸν νέον ἡγάπησά σε,
 κ' ἐπαρεδόθην ὅλ' εἰς ἐσέ,
 πλὴν τώρα κράζω σκληρὲ φωνάζω, ποῦ εἶν οἱ ὄρκοι κι' ὑπο-
 [σχέσεις
 ὁποῦ με ἔταζες φίλε σκληρέ ;
 ὠραῖον πάθος ποῦ εἰς τὸ βάθος μοῦ κατεπλήγωσε τὴν καρδίαν
 κ' ἔκτοτε ἔμεινα δυστυχής.

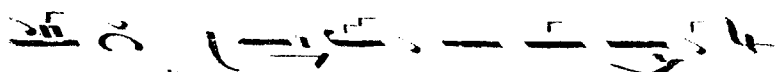
Εἰς ἤχον ^λπ δ' νη ^ζο

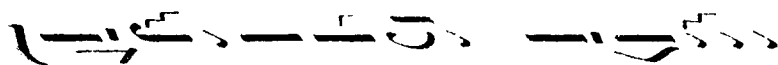
Εἰς τοῦ βου νοῦ ου τοὺς πρό ο-

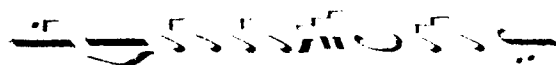
πο δας ^δλ' ἐστὴν λάμ ψιν τῆς ης σε λή-

ή νης ^γδ' ἐστὴν ην σι ω πῆ ην

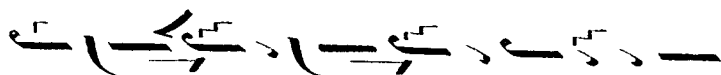

τῆς μο να ξι ^δα δ' καὶ τῆς σεπτῆς

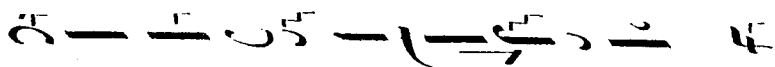

καὶ τῆς σεπτῆς σε λή η νης.

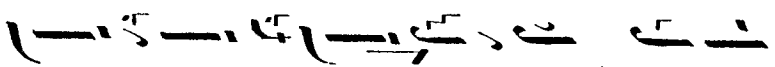
Μία θεὰ ἐκάθητο σ' ἓνα περιβολάκι,
 ἔχουσα καὶ πλησίον τῆς ἓνα χρυσὸ σκυλάκι,
 καὶ τὴν κιθάρα παίζουσα μὲ μέλλος συμφωνοῦσε,
 φωνὴν τῆς τὴν ἀγγελικὴν ἐγλυκοτραγωδοῦσε,
 νὰ ἤμOUNA κιθάρα σου νὰ ἤμOUNA σκυλί σου,
 νὰ ἤμOUN ἄχ! ἄς ἤμOUNA θεά μου ἐραστῆς σου.

Εἰς ἤχον $\pi^{\Delta}\delta^{\Delta}$ νη. ρ γ'

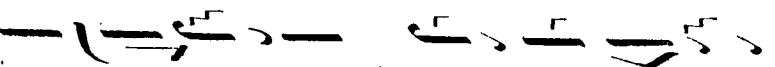
•Μι σεύ ω κι'ό λα τὰ που λιὰ

κλαί ουν τὸν μι σευ μο ὄν μου δ^{Δ} κλαυ-

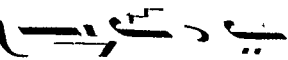
σε καὶ σὺ που λά κι μου τὸν

ἀ πο χω ρι σμόν μου δ^{Δ} μὴ βα-

ρε θῆς που λά κι μου μὴ βα ρε θῆς

θε ἀ α μου δ^{Δ} νὰ στεί λης εἰ να

γράμ μα σου νὰ γιὰ νης τῆς καρ-

διάν μου.

Ἦλθεν ἡ ὥρα κι' ὁ καιρὸς ὅπου θὰ χωρισθῶμεν,
καὶ ποιὸς θὰ μὲ παρηγορεῖ ὡς ποῦ ν' ἀνταμωθῶμεν,

ἤλθ' ὁ καιρὸς πουλάκι μου, ποῦ θὰ διαβῶ 'ς τὰ ξένα,
καὶ ποίαν νέαν θὰ εὕρῃ νὰ 'μοιάζῃ σὰν ἐσένα,
ἔφθασε πλέον ἡ στιγμή καὶ ἡ καλὴ ἡ ὥρα,
ὅπου θὰ ξεχωρίσωμεν καὶ κλάψτε μάτια τώρα,
γνώρισε ἂν σ' ὑστερηθῶ πῶς χάνω τὴν ζωὴν μου,
ποθαίνω διὰ λόγου σου, ἀγαπητὸν πουλί μου.

ὦραν δὲν κάμνω χωρὶς σοῦ καὶ 'μέραις πῶς θὰ κάμω;
ἀφότου ξεχωρίσωμεν ἀφύκτως θ' ἀποθάνω.

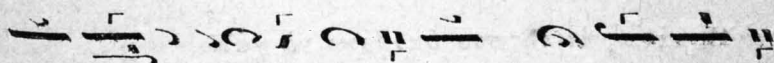
Ἦχος πδ' νη. ᾠ.

Δὲν λυ πῆσαι ν' ἂ πο θά νω δ' ^Δ

νὰ χα θῶ πα ρά καὶ ρὸν νὰ χα=

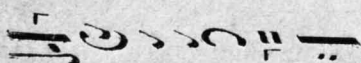
θῶ πα ρά καὶ ρὸν δ' ὕ πο φέ=

ρεῖς νὰ μέ δώ σης θά να τον δ=

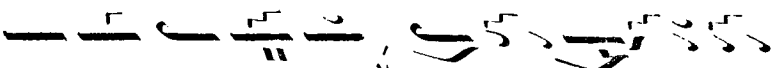

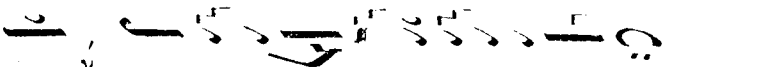

ο δυ νη ρὸν δ' ὕ θά να τον δ=

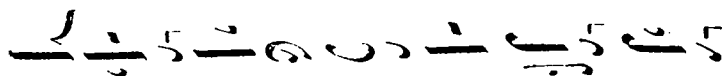
ο δυ νη ρόν.

Εἰς ἤχον π δὲ νη. ρ γ

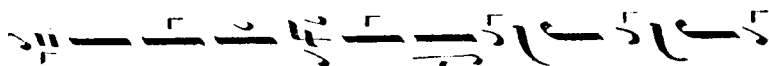

 ἤλθ' ἡ ὥ ρα γὰρ νὰ ρύ γω λα κτα-

 ρί ζω καὶ θρη νῶ δὲ δὲν ἡ ξού ρ' αὐ-

 τοῦ ποῦ π' α γω ἡ πλέ ον ἄν σὲ ξα-

 να ἡ δῶδ δὲν ἡ ξού ρ' αὐ τοῦ ποῦ π' α-

 γω ἡ πλέ ον ἄν σὲ ξα να ἡ δῶ.

Ἐξ αἰτίας ἰδικῆς σου ὑποφέρω νὰ χαθῶ,
 τί σὲ πταί ὁ καυμένος καὶ ζητεῖς ν' ἀφανισθῶ;
 ἄχ! δὲν εἶναι ἁμαρτία εἰς ἐμὲ τὸν δυστυχῆ,
 νὰ σπαράξῃ καὶ νὰ ἔβγῃ ἡ ψυχὴ μ' ἀπ' τὸ κορμί;
 τί μ' αὐτὸ κερδίζεις πλέον, τάχα μέλλεις νὰ χαρῆς;
 θὰ γενῆς σκληρὰ αἰτία ν' ἀποθάνω δυστυχής.
 σὲ εὐχαριστῶ κυρία, δέχομαι περιχαρῶς
 τὴν σκληρὰν ἀπόφασίν σου κι' ἀποθνήσκω λυπηρῶς.

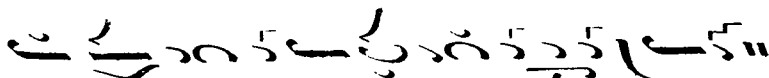
Εἰς ἤχον λ π δ ν ρ ζ

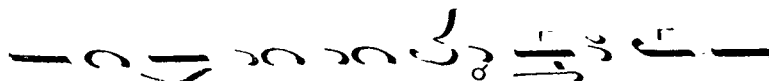
Ἐ γὼ πῶς εἶ μαι δοῦλος δι' κόπον σου καὶ

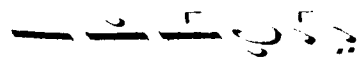
θαλῆ τρεῦω τὸ πρόσωπόν σου

σου λ καὶ δὲν ἐλπίζω ποτὲ νὰ εἴ-

εῖ ρησῇ ἄλλον καὶ νύ εἰνατόσον

πιστὸν τὸ σὸν πιστόν.

Νὰ θυσιάζῃ καὶ τὴν ζωὴν του

διὰ ἐσένα καὶ τὴν ψυχὴν του

καὶ νὰ λατρεύῃ τὸ πρόσωπόν σου

με τέτοιον τρόπον ξεχωριστόν.

καὶ σὲ ὁμνῶ πῶς ἄλλην γνώμην

νὰ μὴν ἀλλάξω ἄλλ' αὐτὴν μόνην,

μηδὲ ποτέ μου πῶς νὰ γυρίσω

ἄλλην κάμμιαν νὰ στοχασθῶ.

μηδὲ κοιμοῦμαι μόν' συλλογοῦμαι,

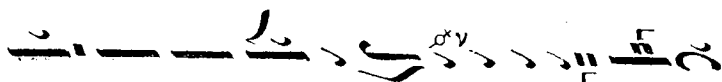
πάντοτε κλαίω καὶ ὅλο λυποῦμαι,

μισῶ εἰς ἄχρον τὸ νὰ γλεντίζω,

ἔπαυσα πλεόν καὶ νὰ γελῶ.

ἀποστατοῦσι τὰ βάσανά μου
 καὶ πλημμυροῦσι τὰ δάκρυά μου,
 κι' ἄλλο δὲν ἔχω παρηγορία μου
 μόν' τὴν ὥραϊάν σου ζωγραφίαν·
 ἐσὲ φυλλάττω εἰς τὴν καρδίαν μου
 καὶ σὺ αὐξάνεις τὰ δάκρυά μου
 καὶ χρησιμεύει διὰ τροφήν μου
 μόνη ἡ ἄκρα σου εὐμορφία·
 ὅς ἐσένα κρέματα ἡ ζωὴ μου
 καὶ ἡ ἐσχάτη ἀναπνοή μου,
 κι' ἂν ἀποθάνω τὴν ἁμαρτίαν
 θὰ ἔχῃς μόνη παντοτεινά·
 κι' ὁ κόσμος ὅλος θὰ σε φωνάζει
 κι' ἀδιακόπως θεὸς νὰ σε κράζει,
 τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀοιδίμου
 μεμιστημένου δολοφονιά.

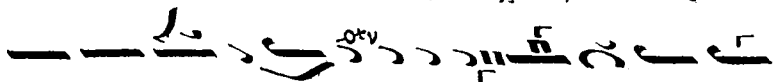
Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda$ ντ. ω $\frac{1}{2}$

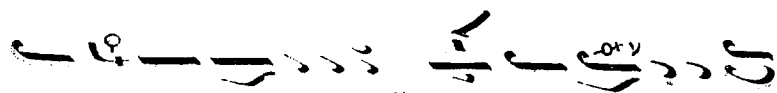
ὦ πα τρίς μου ἰ δοὺ τὴν ἀ φή νω

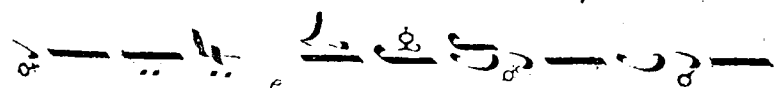
ἄ φες ἔ τι ἐν δά κρυ νά χύ σω $\delta\lambda$ εἰ-

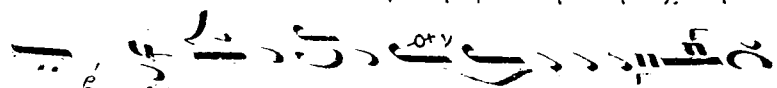
ναι παῖ σμα στιγ μὲν ἂν σ' ἀ φή τι σω χθές ἀ-

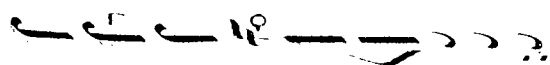
κὲ μη μου ἡ τὸν πατρίδ^ν ὁ ἁ γῶν τοῦ πα λέ-

μου τί εἶ ναι τῶ ρα μάρ τυ ρος μά χο μαι

πα λην τὴν σε μνήν τῆς ἁ φί νο ἀγ κά λην

ἐν ᾧ πα λαί με ἡ το πα τρίς.

Ὡ Θεὲ ἡ πατρίς καὶ ὁ ἔρως εἰς ἔχουν τὴν φύσιν ὁμοίαν,
πῶς με τόσῃν κτυπῶνται μανίαν, δὲν εἶν' ἔρως Θεὲ καὶ πατρίς.

Εἶναι νῦν καὶ τὰ πάντα κοιμῶνται, γλυκὺς ὕπνος τὴν
[φύσιν εὐφραίνει,

ἀλλ' ὁ ἔρως ἀκοίμητος μένει, πλὴν ἀκοίμητος μὲν ἡ πατρίς,
ἡ πατρίς τὴν ζωὴν εἰς ἐκείνην τὴν καρδίαν ὡς ἐν γλυκὺ
[φῶς μου,

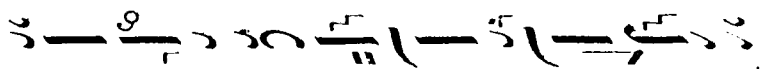
ἡ καρδία ἃς γίνῃ θεός μου, πλὴν καὶ ταύτης θεὸς ἡ πατρίς·
ὦ χλομὴ πονεμένη μου φίλῃ τὴν στολὴν τῶν δακρύων
[ἐνδύσου,

δακρυσμένη με θέλγ' ἡ μορφὴ σου, μειδιῶσα με θέλγ' ἡ
πατρίς.

Εἰς ἦχον λ᾽ ᾠὴ π. ρ γ

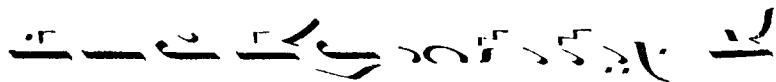
Ἄ φρο δὲ τῆς ἡ εἰ κό ν. α ᾠ

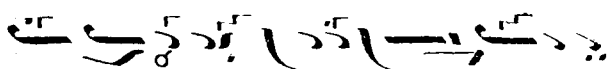
μὰν εἰς εἰ σέ ν. α κ. α α τοι κεῖ δ᾽

εἰς εἰ σέ ν. α κ. α α τοι κεῖ δ᾽ μὲ

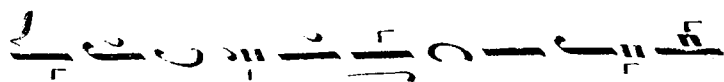
μὲ γὰ λη ν. α ᾠ μο νί α ᾠ

θε ᾠ εἰ ρω ω τι κή.

Ῥόδον εἶσαι τοῦ Μαῖου χαριέστατον ἐν γῇ,
καὶ δουλώνεις τὰς καρδίας ὅσων ἤθελον σ' ἰδεῖ·
μεταξὺ τῶν νεανίδων εἶσαι φῶς μου κορωνίς,
μ' ὡραιότητα μεγάλην καὶ μ' εὐγένειαν ψυχῆς·
ἀποκρίσαι, ᾠ θεά μου, ἂν καὶ σὺ μὲ ἀγαπᾷς,
πεῦ ἐτόλμησες μὲ βέλη τῇ καρδίᾳ μου νὰ τρυπᾷς.

Εἰς ἄλγυν $\overline{\omega\gamma}$ Ζω $\overline{\gamma}$

Ἡ Ἀ ῥρο δὲ ε τη θά α-

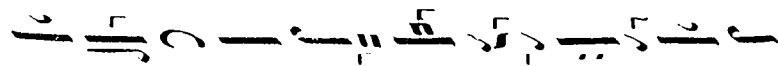
α λασ σα $\overline{\gamma}$ ἡ γα λή νη ἡ γα α-

λή νη ἡ γα λή νη

η θε ά σου ου $\overline{\omega\gamma}$ σου πα ραγ-

γε έλ λει πρό ο σε γε τ'ά πέ ραν-

τα τ'ά πέ ε ραν τα α

τ'ά πέ ρα αν τα α νε ρή

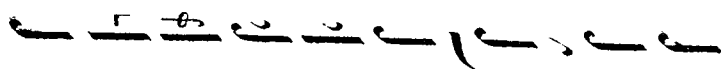

σου.

Χαλίνωσε τὰ κύματα, τὰ ρεύματα συγκέρα,
καὶ τὴν ὁρμήν τοὺς φρόνιμα πρὸς τὸν σκοπὸν κυβέρνα,

καὶ δέξου τὴν ἀγάπην μου μὲ τ' ἀνθηρὰ τῆς κάλλη,
καὶ πέρασέ τὴν ἥσυχα μὲ προσοχὴ μεγάλη
φιλοτιμήσου θάλασσα κ' ἰδὲ μὴν ἀτακτήσεις,
ὅσο ἔμπορέσεις κύτταξε νὰ μὴν τὴν ἐνοχλήσης·
καὶ σεῖς καλοὶ μου δέλφινες προστάζ' ἡ Ἀφροδίτῃ,
νὰ τὴν ξεπροουδόσετε ὡσὰν τὴν Ἀμφιτρύτῃ,
κ' εἰς τὸν σκοπὸν ἅν φθάσετε, παρακαλῶ νὰ ζῆτε,
ἀμέσως νὰ γυρίσετε νὰ ῥθῆτε νὰ μ' εἰπῆτε.

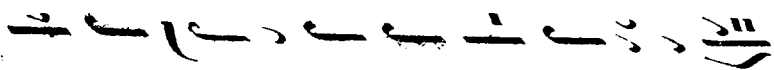
Εἰς ἔχον ⁶ λ βου. ¹ γ

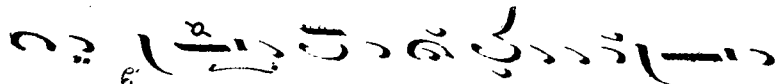
Πρω ἰ βρά δυ σ' ἐν θυ μου μαὶ σ' ἔ-

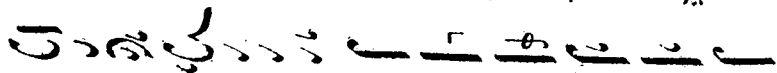
ε χω εἰς τὴν προσευ χὴν μου ⁶ καὶ τὴν νύκτ' ὀ-

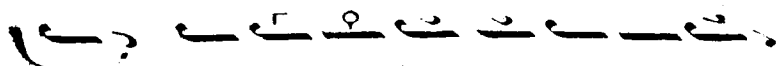
ταν καὶ μου μαὶ ἔτ' ὁ ο νει ρόν μου εἰ-

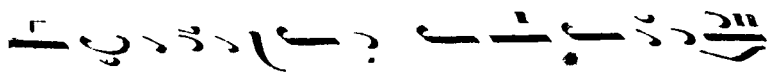
σαι σὺ ⁶ γλυ κα σμός τὸ γέλασμά σου χρυ-

σοὶ λό γοι τ' ὁ νομά σου ⁶ σθύ νε ται μὲ μὴ μα-

τιά σου ^Ασβύ νε ται με μιὰ μα τιά σου σβύ

νε ται με μιὰ μα τιά σου ^Αδ' ή π ζω ή μου ή

μι σ' ^Εή ή ζω ή μου ή μι σ'.

Ἡ θωριά σου κόρ' ὠραία κάθε λύπην ἀφανίζει,
 'σάν τὸν ἥλιος ποῦ σκορπίζει τὴν ὀμίχλην τὴν αὐγή,
 κ' ἥλιος ὅταν ἀνατέλλει τ' ἄλλ' ἀστέρια εὐθὺς σβύνει,
 κ' ἡ ὀμορφιά σου δὲν ἀφήνει τ' ἄλλα κάλλη νὰ φανοῦν,
 'σάν προβαίνης ἔμπροσθέν μου ἡ καρδιά μ' αὐτὴ σπαράσσει
 καὶ τὸ αἶμά μ' αὐτὸ βράζει, κι' ὅλος κλαίω 'σάν φωτιά,
 κι' ἂν τὰ μάτια μ' ἀπαντηθοῦσι φανερά αὐτὰ μιλοῦσι,
 με τὸ νεῦμα μαρτυροῦσι πῶς ἐσένα ἀγαποῦν,
 καμμία τύχη δὲν θὰ κάμῃ χωριστ' ἀπὸ σέ νὰ ζήσω,
 κι' ἂν τὸν θάνατ' ἀπαντήσω, πάντοτε εἶσαι πιστὴ,
 κ' εἰς τὸν ἄδην ἂν κατέβω 'ς τὰς ἀγκάλας σου ψυχὴ μου,
 ἄχ! ποθῶ κι' αὐτ' ἡ ζωὴ μου νὰ σβυσθῇ κοντὰ σ' ἐσέ.

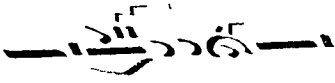
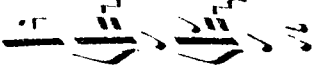
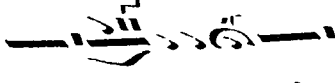
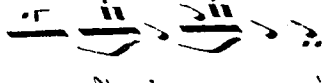
Τὸ παρὸν ἄσμα ἄδεται κατὰ δύο τρόπους, ὁ μὲν διὰ τοῦ φθόγγου *νη*, ὁ δὲ διὰ τοῦ φθόγγου *βου*· ἂν δὲ σχηματισθῇ χορὸς ὑπὸ δύο ἢ καὶ πλείονων μουσικῶν, τότε ἄδεται ἁρμονικῶς κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σύστημα ὡς εἶναι ἤδη συντεταγμένον, ἔχοντες βάσιν οἱ μὲν τὸν *νη*, οἱ δὲ τὸν *βου*, καὶ ἄδουσιν αὐτὸ συνάμα χρονικῶς τε καὶ ῥυθμικῶς. •

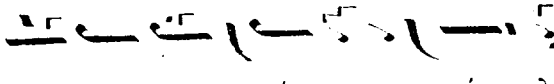
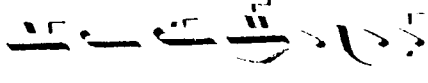
Εἰς ἔχρον $\lambda \delta \lambda$ νη. Ω $\bar{\lambda}$

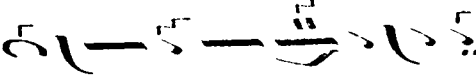
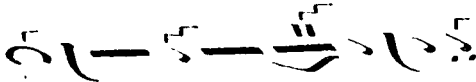
$\delta \lambda$ $\bar{\lambda}$	Με	ὦ	πε	σχέ-	μέ	ὦ	πε	σχέ	θης	φί	λη	μα
----------------------------------	----	---	----	------	----	---	----	-----	-----	----	----	----

$\delta \lambda$	'Ε	ρα	τι	νή	έ	ρα	τι-
------------------	----	----	----	----	---	----	-----

έ	ρα	τι	νή	μου	φί	λη
---	----	----	----	-----	----	----

	
ν δλ ἐμ βῆ καν δὲ ἐμ βῆ	καν δὲ ἐγ γυ η ται
	
β λ ἐμ βῆ καν δὲ ἐμ βῆ	καν δὲ ἐγ γυ η ται

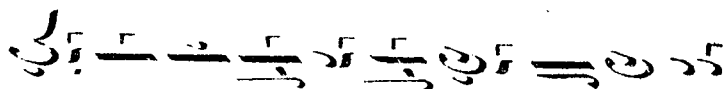

ν δλ ε ρα τι νή μου ρί λη

β ε ρα τι νή μου ρί λη

τα κό κι νά σου χεί λη.

τα κό κι νά σου χεί λη.

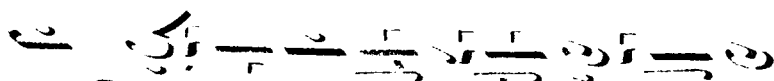
Ἄν τὴν ὑπόσχεσίν σου σὺ
 δὲν θέλεις νὰ πληρώσης,
 τὸ πέρν' ἀπ' τοὺς ἐγγυητάς
 καὶ σὺ μὴ μοῦ τὸ δώσεις.

Εἰς ἡχὸν $\overset{\lambda}{\pi} \overset{\eta}{\eta}$ πα. ♪ $\overset{\lambda}{\chi}$

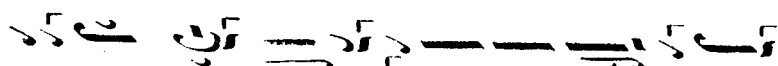
Στροφή Α'.

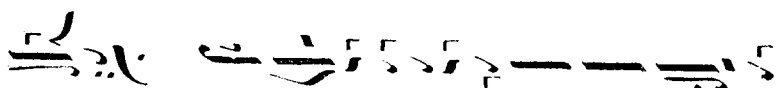
Δὲν ἔμπο ρῶ ω νᾶ α καὶ ῶ πλέ-

ον $\overset{\pi}{\eta}$ δὲν ἔμπο ρῶ ω νᾶ α καὶ ῶ πλέ-

ε, ον $\overset{\pi}{\eta}$ νᾶ να πνέ- νᾶ να πνέ ω στε-

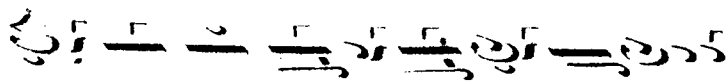
ναγ μούε $\overset{\Delta}{\delta}$ νᾶ α να πνέ- νᾶ να πνέ ω

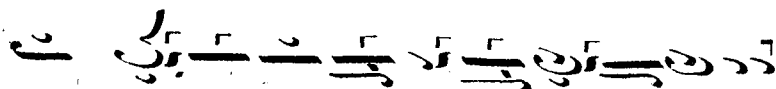
στε ναγ μούε.

$\overset{\pi}{\eta}$

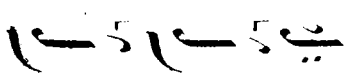
Στροφή Β'.

Νᾶ ξυ πνῶ ω τῇ ἡν νύ κατα κλαί-

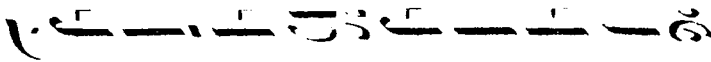
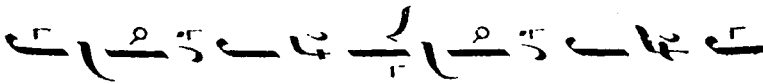
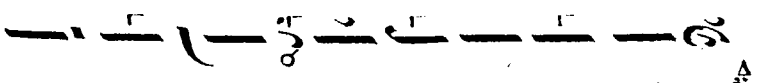
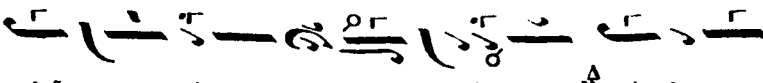

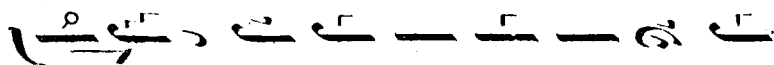
ων $\overset{\pi}{\eta}$ νᾶ ξυ πνῶ ω τῇ ἡν νύ κατα κλαί-

 ων ⁹ με ε πι κροῦς με πι κροῦς ὁ λο-

 φυρ μούς ^Δ με πι ι πι κροῦς με πι κροῦς ὁ-

 λο φυρ μούς.

Δὲν ἔμπορῶ νὰ τρέχω πλέον εἰς ἐρήμους ἐμμανῆς,
 πρὸς ἀνέμους νὰ παλαίω πρὸς τοὺς βράχους τῆς ἀκτῆς·
 δὲν ἔμπορῶ νὰ πάσχω πλέον, νὰ στενάζω νὰ πονῶ,
 θέλω νὰ τὴν ἀποκτήσω ἢ θὰ παύσω πᾶ νὰ ζῶ.

Ἦχος ^Δ δὲ νη. ⁷ Ζ

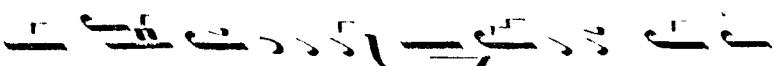

 Δὲν με ἂ ρέ σκει τῆς μά χης πλέ ον

 οὔ τε ἡ λόγ χη οὔ τε τὸ αἶ μα λόγ-

 χην εἰ κεί εἰ νης θέ λω τὸ βλέμ μα ^Δ δὲ

 καὶ μα τὸ χεῖ λος τὸ ῥο δι νὸν ^Δ δὲ χιαν ἂ πο-

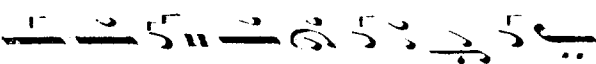
θά α νο θέ λω ἐκ πνεύ σει εἰς

στῇ θος πλ λον κ' ἐ ρχ ται νόν ἡ^γ κι' ἄν ἀ-

πο θά νο θέ λω ἐκ πνε ε εὐ σει^Δ εἰς στῇ-

θος πά α αλ λον κ' ἐ ρχ τι νόν.

Ἄραϊον εἶναι νὰ περιβάλῃ

τὸ μέτωπόν σου δάφνης στεφάνι,

πλὴν εἶναι θεῶν ὀνείρων πλάνη

νὰ σέ θωπεύῃ κόμη λιτῇ,

καὶ νὰ σέ θάλπη κόρης ἀγκάλῃ

κ' ἐρωτευμένη νὰ σέ κρατῇ·

μίαν ἡμέραν τῇ; λέγω Δώρα

εἰς μάχας φεύγω μή με λησμόνει,

εἶπα κ' ἐκεῖνη κλίνει τὸ γόνυ,

ἐνώπιόν μου λιποθυμεῖ,

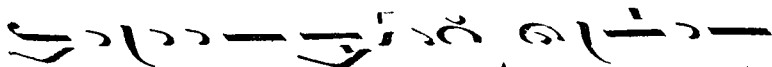
μὰ τοῦ πολέμου χτυπᾷ ἡ ὥρα

φιλῶ τὴν Δώρα καὶ μὲ φιλεῖ.

Εἰς ἤχον $\overset{\text{N}}{\pi}$ πα. θ $\frac{7}{2}$

ὦ ἔρωτα ἐπὶ τοῦ λεε πό-

σα κατὰ σκευὰ ζεῖς εἰσαι αὖτε γιν-

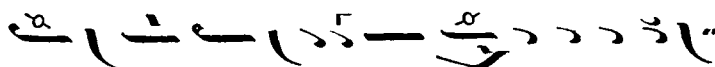

τῶν ῥιθί στομὸν καὶ τὴν καρδίαν

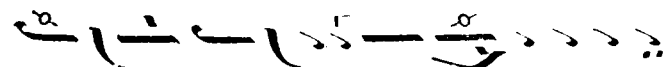

μου σφάζεις.

δ

Ὡς τὰ ὄρη θγαίαι αὖτε καὶ παρῇ

τὰ χεῖλη σου οὐ οὐ νικῶν ἡ γλῶττις σου.

Ἄχ ἔρωτα ἀπάνθρωπε, ἀδίκητὰ, φονέα,
μ' ἔβαλες εἰς τὰ βάσανα χωρὶς νάχω ἰδέαν,
ὦραϊον τζεμπουλάκι μου
χρυσὸ γελιδονάκι μου.

Καρδιά μ' πῶς ἀπεφάσισες κὶ ἄφησες νὰ ριζώσῃ
τέτοιον δενδρὸν ἐς τὴν μέσῃ σου, ποῦ θὰ σέ θανατώσῃ,
τὸ γαῖτανοφρυδάκι σου
πρέπει ἐς τὸ προσωπάκι σου.

Ποῦ ἔχει φύλλα βλαβερά, καρπὸν φαρμακευμένον
 κι' ἀπὸ τὴν ῥίζαν ἑστὴν κορυφὴν φεΐδιαναι φορτωμένον,
 τὸ σῶμά μου μαραίνεται
 καὶ πῶς δὲν θεραπεύεται.

Εἰς ἄγον ⁶ λ βου. ¹ 7

Κί εν' ἀτ δο ο νά- μπκρ μπου νά κι μ'

ἂ μάν ⁶ κί ι ν' ἄη δο ο νά κι μου

για α λὸ ⁶ τή ην ἂ- ἂ τὴν ἂ κρι-

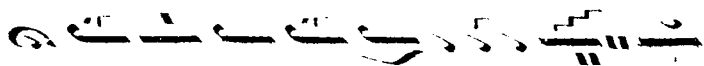
βή ποῦ ἔξε εὐ ρεις ⁶ λ ἂ α α γά- ἂ-

γά πη μου νά ε εὐρης.

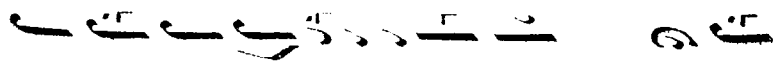
Καὶ ἴσ' ἀν τὴν εὐρης καὶ τὴν ὄης ἀρχήνα καὶ νὰ κελαδῆς
 γλυκὰ γλυκὰ μὲ χάριν νὰ σκύψη νὰ σὲ πάρῃ,
 κι' ἂν σ' ἐρωτήσῃ τί σαι σὺ καὶ ποιὸς σὲ στέλλ' ἀπ' τὸ νησί;
 εἰπέ πῶς εἶσαι δῶρον, πουλὶ στεναγμοφόρον,

Πῶς ὁ ἀφέντης σου ἐδὼ σέ στέλλει νὰ σοῦ τραγουδῶ,
 τὰ πάθη του νὰ κλαίω μὲ μέλος νὰ σ' τὰ λέγω,
 κ' ὕστερα σκύψε ταπεινὰ καὶ λάλησέ την σιγανὰ
 καὶ ὄρκισ' την 'ς τὰ κάλλη 'ς τὸν κόρπον νὰ σέ βάλῃ,
 ἄχ! ἀηδονάκι μὴ δὲν βαστῶ θὰ σέ τὸ 'πῶ εἶσαι πιστὸ,
 ἐπίβουλον μὴ γένῃς 'ς τὸν κῆπον ὅπου 'μβαίνεις,
 νὰ ποῦ σ' τὸ λέγω φανερά καὶ σέ προστάζω αὐστηρὰ
 ποτὲ νὰ μὴ τολμήσῃς 'ς τὰ μῆλα νὰ ἐγγίξῃς,
 γιὰτὶ ἀνίσως τὰ γευθῆς κόπτω τὴν γλῶσσάν σου εὐθύς,
 ὅαν ὁ Τηρεὺς θυμῆσου τῆς νέας ἀδελφῆς σου.

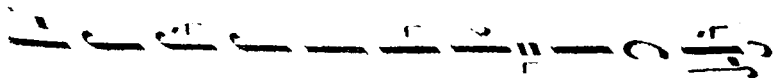
Ἦχος γ' πδ' νη. ρ. ζ'

Ἐ σπε ρί α μου αὖ ρα ἂ θῶ ω α π

κχι ἂ γνή ὡς ἀγ γέ λου πνο ἡ (δὲς) δλ πέ τα

τῶ ρα πλη σί ον ε κχι ει νης εἰ ναι νύ-

κτα οὐ δεις σ' ἐν νη εἰ. (δὲς)

Θὰ κοιμᾶται ἡ κόρη λυμένη
 εἰς τοὺς ὤμους τῆς πέριξ χυτῆ
 καὶ τὰ μάτια τὸ στόμα κλεισμένον
 πλὴν 'ς τὰ στήθ' ἡ καρδιά της κροτεῖ.

Τὴν μελίχρυσον θώπευσον κόμην
τὸν λευκὸν τῆς τὸν ζῶντα λαιμόν,
ἐν ψιθύρισον ἄχ! εἰς τὰ ὤτα
τῆς καρδίᾳς μου θηλοῦν τὸν καυμόν.

Εἰς τὸ ἄχ σου αὐτὸ τερπνὴ αὔρα
ἡ ώραία ψυχὴ δὲν ζυπνᾷ,
πλὴν τὸ πρόσωπον στρέφει ἄλλοῦθεν
καὶ βαθὺν ρεμβασμὸν ἀρχινᾷ.

Ἑσπερία μου αὔρα ἀθῶα
καὶ ἀγνὴ ὡς ἀγγέλου πνοή,
γίνου ὄνειρον τότε ώραϊον
καὶ εἰπέ τῆς ἡδέια φωνῇ:

Ἄχ λυπήσου κυρία ἐν πλάσμα
καθ' ἐκάστην με κάμνει θερμόν,
εἴμ' ἡ αὔρα καὶ ὁμως δὲν εἶμαι
ξεψυχῶ εἰς αὐτοῦ τὸν φλογμόν.

Ἀπ' τὰ μάτια του ῥέει τὸ δάκρυ
ἀνεξάντλητον καίει ὡς πῦρ,
στεναγμοὶ τοῦ σπαράττουν τὸ στῆθος
καὶ ὁ πέριξ φλογίζειτ' αἰθήρ.

Δι' ἐσέ ἀποθνήσκει ὁ τάλας
ἀλλὰ χαίρει γλυκεῖαν χαρὰν,
ἐπειδὴ ὡς θεὸν σέ λατρεύει
ἐπειδὴ δίδεις σὺ τὴν πυράν.

Τὴν ζωὴν του αὐτὴν μόνον ἔχει
τιμαλφέστερον πρᾶγμα, εὐθύς
ὀλοκαύτωμ' αὐτὴν σοῦ προσφέρει
γίνου γίνου θεὰ συμπαθής.

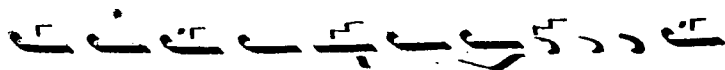
Ἄλλ' ὦ αὔρα ἐάν σ' ἐπιπλήξῃ
 εἶν' ἡ ἐσχάτη εἰπέ της στιγμῇ,
 σὲ ἀφίνει τὸ ὕστατον χαῖρε
 οἱ πικροὶ του δηλοῦν στεναγμοί.

ὦ διατί εἰς τὸν ἡσυχον δρόμον
 τῆς πικρᾶς του νὰ σ' ἴδῃ ζωῆς,
 ἐνῶ σὺ δι' ἐκεῖνον δὲν ἦσο
 ἐνῶ πάντα αὐτὸν θ' ἀγνοῆς.

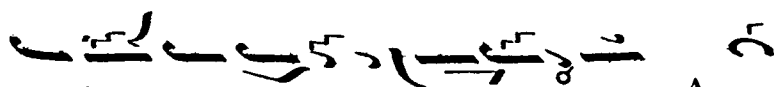
Ὅταν θύελλα πνέει θαλάσσης
 καὶ τὸ μαῦρον σαλεύει νερὸν,
 καὶ τὸ κῦμα συστρέφει' ὥς γίγας
 ὀρυγμὸν ἐκφυσῶν φοβερόν.

Ἀφιέρωσον τότε ὀλίγας
 πρὸς ἀνάμνησιν μόνον στιγμᾶς,
 καὶ ὁμοίως εἰπέ ἡ ψυχὴ σου
 πρὸς τὸν θάνατον ἔχει ὁρμάς.

Εἰς ἡχον ⁵ ₇ _χ _{βου} _χ

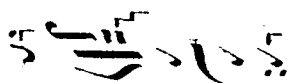
Μι κρὸς κ' ἐ γὰρ ὦ μι κρὰ καὶ σὺ κ' οἱ

δυ ὁ μας τερ γιὰ σμέ νοι ^Δ _δ κ' οἱ

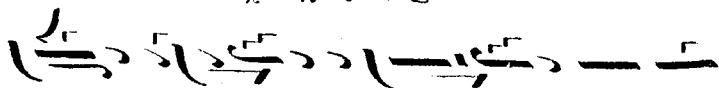
δυὸ μέ α α θω ό τη τα α γλυ κα

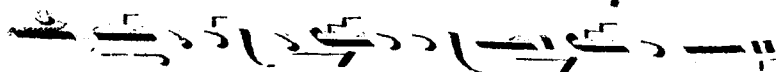
α γα πη μέ νοι.

Ὁ ἔρωτας μᾶς ἀγαπᾷ μέ τὰ πικρά του βέλη,
 ἀλλ' ἄοπλος καὶ ἄκαυστος ταῖς χάrait του μᾶς στέλλει,
 τὸ ἐρωτάκι τὸ μικρὸ εἰς τοὺς μικροὺς πηγαίνει,
 'ς τοὺς ὁμοιοὺς του φέρεται κ' εἰς τὰ ἀθῶα μένει,
 τοὺς δὲ μεγάλους παραιτᾷ 'ς τὸ γένος του δὲν κλίνει,
 πετᾷ καὶ εἰς τὸν τόπον του τὴν μάναν του ἀφήνει.
 ἔλα λοιπὸν πρὸς τὸ παρὸν πρὸ τοῦ νὰ μᾶς ἀφήσῃ,
 νὰ τὸν χαροῦμε σήμερον φωνάζοντες νὰ ζήσῃ.

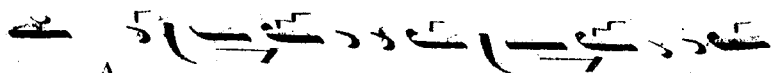
Εἰς ἤχον λ π δ $\nu\eta$ Ω λ

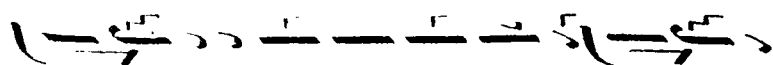
Ἐυ πνώ καὶ μ' εἶ παν ἔ ἔ φυ -

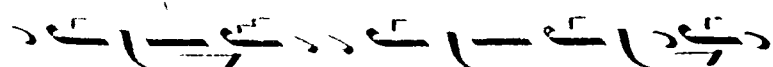
γεν ἦ κό ρη 'π' ἔ γα ποῦ ου ου-

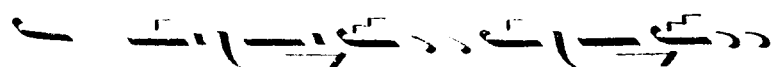
σα δ λ καὶ κα τχ θαί νο 'ς τὸν για λὸν τὴν

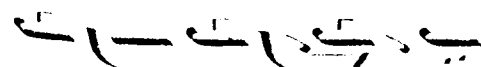
θὴ λας σα πα ρα κα λῶ τὴν θά λας-

σα πα ρα κα λῶ τὴν πι κρο κυ μα τοῦ-

σα ^ν δι τὴν θὴ λας σα πα ρα α κα λῶ

τὴν πι κρο κυ μα τοῦ σα.

Ἐγὼ τὰ πρωτοδέχθηκα τ' ἀφράτα τῆς τὰ κάλλι,
μ' εἶπ' ἓνα κῦμα καὶ γι' αὐτὸ μὲ πόθον καὶ μὲ γογγυτὸ
οἶλῶ τὸ περιγιάλι.

Τὰ μάτια τῆς ἐρώτησα μὴν ἦσαν δακρυσμένα;
ἐν ἄλλο κῦμα μοῦ 'μιλεῖ σὰν τὸ χαρούμενο πουλί,
ἐπῆγεν εἰς τὰ ξένα.

Τὸ τρίτο κῦμ' ἀρώτησα γιατί νὰ μὲ ἀφήσῃ
νὰ κλαίω καὶ νὰ λαχταρῶ; περνᾷ τὸ κῦμα τὸ σκληρὸν
χωρὶς νὰ μοῦ 'μιλήσῃ.

BYZANTINA

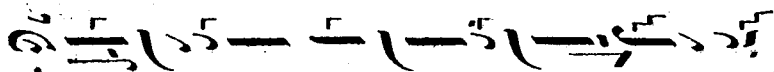
Εἰς ἤχον π λ πα. ϕ χ

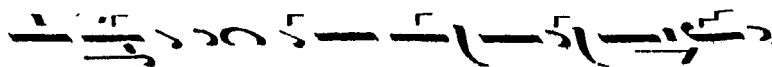
Σκλη ρὸν που λί ε μου ου καὶ

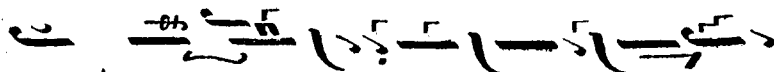
ε ε πηρ μέ ε ε νον

ε ε ρω ω τοε βέ ε ε ε ε λοε*

πε ε ε πυ υ ρω μέ ε ε-

νον Δ με ερ ρι ψες μέ ε ε ε-

σα εἰ εἰς τὴν ἡν καρ-

διάν σου καὶ με εἰς πλὴν

γὰρ σε εἰς εἰς τὸ βά α α-

θός σου καὶ με πρὸ ζε ε ε-

νη σε ε με ε γὰρ πάλ α α-

θός σου με ἂ πε ρί ι γὰρ α πτο

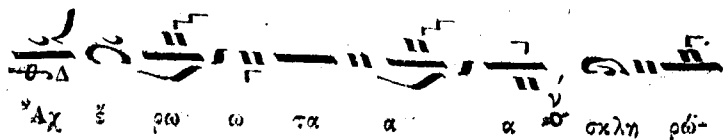
ον ἂ α α α πο νία π

με ἂ πε ρί ι γὰρ α πτο ον

ἂ α α α πο νία.

Ξεριπτόν κρίνω νὰ στιχουργήσω
 καὶ διὰ λόγου νὰ παραστήσω
 τὴν ἰδικήν σου τὴν εὐμορφίαν,
 εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος φρίττει
 μάρτυς μου εἶναι ἡ Ἀφροδίτη
 ὅτι σὲ κράζω διὰ θεάν.
 ποῖον δὲν θέλγουςι τὰ μαλλιά σου,
 τὰ ῥοδοκόκινα μάγουλά σου,
 τ' ἄσπρον σου πρόσωπον καὶ τερπνόν,
 τὸ δὲ ἀγχίνουν θεῖόν σου πνεῦμα
 καὶ τὸ γλυκύ σου καὶ ὀξύ βλέμμα
 μίανγήτου ἔχουν ἑλκυστικόν,
 ἐπ' ἀληθείας ἐνόσω ζήσω
 σχεδὸν καὶ ὅταν ἀποψυχῇσω
 καὶ εἰς τὸν τάφον μέσα βαλθῶ,
 θὰ σὲ λατρεύω θὰ σ' ἐνθυμούμαι
 τὰς χάριτάς σου θὰ συλλογοῦμαι
 τῶν ἀδυνάτων νὰ σ' ἀρνηθῶ,
 εἰς τὴν καρδίαν σου σημείωσέ τον
 τὸν λόγον τοῦτον καὶ φύλαξέ τον
 κ' ἔχε τον πάντοτε μυστικόν,
 σὺ μοῦ ἐπλήγωσες τὴν καρδίαν
 πρέπει νὰ λάβῃς καὶ εὐσπλαγχνίαν
 καὶ νὰ μοῦ γίνῃς ἱατρικόν.

Εἰς ἤχον π πα. θ χ

ω τζ α τζ α κα πια α

η ην τὰ α ζζ α λὰ α

α α σου μί α φησ ρὰ

α α μὲ νη ον ζω ω-

ης ην τὰ α ζα ρί σμα-

α τὰ α α α σου

εἶν' τὰ ζα ρί σμα α τὰ

α α α σου. (δις)

Ὅποιος μ' ἐσένα μπερδευθῇ δεν ἔχει ἄλλην χάριν,
μόνον τὸν Χάρον νὰ λαλῇ γρήγορα νὰ τὸν πάρῃ,
εἰς τὴν ἀρχὴν εἶσαι σκληρὸς, τὸ μεταξὺ φαρμάκι,
τὸ τέλος σου ἐλεύθεριον θάνατος 'ς τὸ χορμάκι, -

μήτε μὴν ὥραν ἢ στιγμήν χαρίζεις ἡσυχίαν,
 ὃ ἐγλεντζές σου ὁ πολὺς εἶναι μὲν τυραννία,
 πολὺ εἶναι καλότυχος ἐκεῖνος ποῦ ἔμπορέσει
 ἔς τὰ δείκτιά σου τ' ἄφευκτα τελείως νὰ μὴ πέσῃ,
 βέβαια δείχνει συλλογαῖς, μὲ λύπας θεὸς νὰ ζήσῃ,
 καὶ θὰ περνᾷ κακόκαρδος ὅσον νὰ ξεψυχήσῃ,
 ὅμως εἶναι ἀδύνατον κάνεις νὰ σ' ἀπορύγῃ,
 μακάρι κι' ἂν στοχάζεται τὰ πράγματα μὲ ζύγι,
 γιὰτ' ὅλους τοὺς κιαμίλιδες παίγνιον σὺ τοὺς ἔχεις,
 σοφοὺς κι' αὐτοὺς τοὺς γνωστικοὺς γιὰ πείσμα κατατρέχεις.

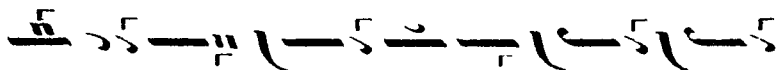
Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{\alpha}$ πα. φ λ

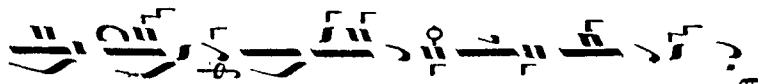
Μαῦ ρα α α πλιὰ ἄ α α-

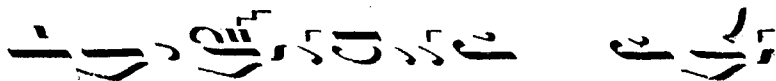
α πε ε ε ε ε-

φά α α σι σα α α

εἰς τὸ ἐ ξῆ η η η π π

νὰ βάλ λω (δὲς) π 9 νὰ κλαί-

ω νά ε δύ υ υ υ-

ρο μαι πάν το ο πάν το τε δι ι-

ι ι ι ι χω ως α α-

αλ λο ^π9 νά κλαί ω νά ε δύ υ-

υ υ υ ρο μαι πάν το ο πάν-

το ο τε δι ι ι ι χω ω-

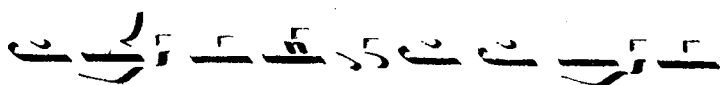
ως α α αλ λο ^π9 α μα αν

α μα αν α μάν.

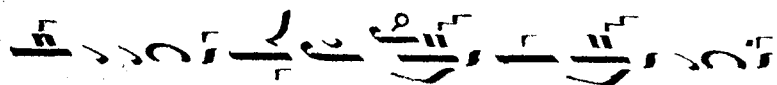
Με τὸ νὰ ἐβαλγέστησα κ' ἐτράβηξα πρὸ χέρι
ἀπ' τὸ χρυσό μου τὸ πουλὶ ἀπ' τὸ καλό μου πέρι,

πρέπει ἐγὼ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ λείπ' ἀπὸ συχπέτια
 καὶ ἀπὸ συναναστροφᾶς καὶ ἵάμαι εἰς σὲ ντέρτια,
 κι' ἀκόμη περισσότεραις πίκραις θὰ δοκιμάσω
 μ' ὅλον που ἦτον αἴτιον αὐτὸ γιὰ νὰ τὸ χάσω,
 ὡς τόσον δὲν τὸ μέμφομαι ἐγὼ πρὸ τὸ πουλί μου
 κι' ἄς ἔγεινε καὶ αἴτιον νὰ χάσω τὴν ζωὴν μου,
 γιατί κι' αὐτὸ ὡς ἄνθρωπος κατήντησε νὰ σφάλῃ
 καὶ ἔφερε τὰ πράγματα εἰς ἓνα τέτοιο χάλι,
 ἀπὸ πολλήν του ἄγνοιαν κι' ἄκραν ἀστοχασίαν
 βέβαι' ἀπὸ διαβολὴν καὶ φανεράν καχίαν,
 καὶ ἐτῆ: ἐγελάσθηκα κ' ἐπίστευσα τὰ τέτοια,
 καὶ μ' ἔρριψε τὸν δυστυχῆ εἰς τὰ τοιαῦτα ντέρτια.

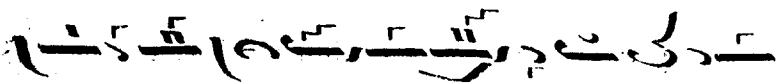
Βίς ἤχον Νῆ π. 9 χ

Ἄν ἦ το τρέ πος κι' ἄν ἡμ πο-

ροῦ ου σα α α κ' εἰς τὴν καρ διάν μου ου

νὰ α σὲ ε βχ στοῦ σα κ' εἰς τὴν καρ-

διὰ ἀν μου οὐ νὰ α σε ε βα-

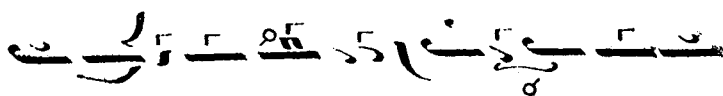
στοῦ σκ.

στοῦ σκ.

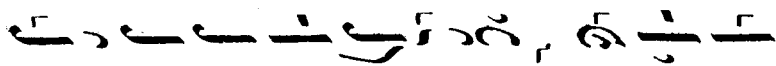
Πτερὰ νὰ κάμω καὶ νὰ πετάζω
 νὰ ἔλθω φῶς μου νὰ σὲ κοιτάξω,
 μ' αὐτὸ νὰ γένη δὲν εἶναι τρόπος
 γιὰ μένα φῶς μου δὲν εἶναι τόπος.
 μόν' τὴν καρδίαν μου νὰ ποῦ σοῦ στέλλω
 τί νὰ τὴν κάμω δὲν τὴν ἐθέλω,
 τί νὰ τὴν κάμω δὲν τὴν ὀρίζω
 ἰδοὺ λοιπὸν ποῦ σὲ τὴν χαρίζω,
 ἐσένα θελεῖ καὶ κάμνει χάρι,
 ἵς τὸ στήθος πλέον δὲν ἡσυχάζει,
 διὰ τ' ἐσένα καίει καὶ ἀνάπτει
 δὲν θέλει πλέον νὰ γένη ζάπτι,
 ὅθεν γραφὴν μου ἀφοῦ σὺ λάβης
 ἀνάγνωσέ την νὰ καταλάβης,
 μὴ τὴν ἐσχίσῃς μὴ τὴν πετάξῃς
 μὴ τὴν γκιῦνδίζῃς μὴ νὰ μὲ θάψῃς,
 κοίταξε φῶς μου νὰ τὴν ὑγειάνῃς
 καὶ ἂν ἡμπορέσῃς νὰ τὴν θερμάνῃς.
 καὶ ἂν σ' ἔπταισε τί μὴ τὴν παιδεύσεις
 ἀλλ' ὡς δίκην σου νὰ τὴν χαιδεύῃς,
 καὶ μὴ θαυμάζεις ἂν χάμη λάθῃ
 ὅτι γιὰ σένα αὐτὴ ἐτρελάθῃ,
 μὴ τὴν μαλώνῃς ἐρμηνεύς την
 λυποῦ την φῶς μου καὶ ἐρμηνεύς την,

κι' ἂν τὴν ἐθέλῃς κι' ἂν σὲ συμβάλῃ
 σοῦ τὴν χαρίζω κι' ἄς εἶν' χαλάλι,
 κι' ἂν μ' ἐρωτήσουν ὦ νέε ξένε,
 ποῦ ἔν' ἡ καρδιά σου δυστυχισμένε ;
 τότε τὰ χεῖλη χωρὶς ν' ἀνοίξουν
 ἐσένα φῶς μου πρέπει νὰ δείξουν.

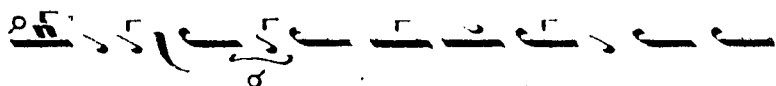
Εἰς ἤχον $\lambda_{\alpha}^{\alpha}$ πα. φ χ

Βα ρεῖα καρ διὰ π: κρὰ καρ διὰ

για τί ἂ νὰ στε νὰ ζεῖς να βορ ριάς βο-

ε ζεῖ 'ς τὰ κλα διὰ καὶ σὺ μ' αὐ τὸν

φω νὰ α ζεῖς $\lambda_{\alpha}^{\alpha}$ ποῦ ἡ πρῶ τη ποῦ ἡ

πρῶ τη σου χα ρὰ τώ ρα πά σχεις

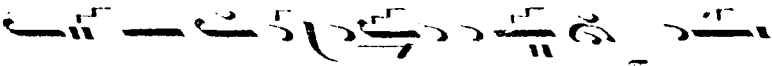
καὶ πο νεῖς ῥ καὶ σκληρὰ μέ-
 τυ-

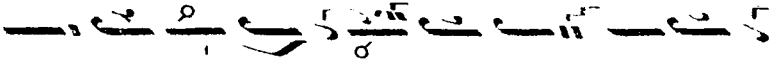
σαν νεῖς.

Ὁ ἥλιος ἔγκαίνει ἔς τὰ βουνὰ καὶ ἐγὼ μαζὶ τοῦ ἔγκαίνω,
 σ' ἔρημα δάση τριγυρνῶ τὴν δύσιν τοῦ προσμένω,
 ἔμερα νύκτα, ἔμερα νύκτα σὲ ζητῶ
 πάντα φεύγεις ἄν' ἀχνὸς καὶ παντοῦ σὲ ἀπαντῶ,
 ἡ ἀνοιξὶς καὶ ἡ αὐγὴ τὰ κάλλη σου δὲν ἔχουν,
 σὲ βλέπω καὶ ὡς θερμὴ πηγὴ τὰ δάκρυά μου τρέχουν,
 σὲ λατρεύω σὲ λατρεύω μυστικὰ
 ἡ ψυχὴ ποῦ ἀγαπᾷ πάσχει ὁμως σιωπᾷ,
 ἀνίσως ἐξουσίαζα καὶ βασιλέως θρόνον
 τὸν θρόνον ἐθυσίαζα δι' ἓνα βλέμμα μόνον,
 γύρισε δὲς γύρισε δὲς με μιὰ φορὰ,
 δότε δότε με ζωὴν μαῦρα μάτια φλογερὰ,
 ἔς τὸ σκότος εἶν' ἀκτὶς φωτὸς, ἔς τὸν ὕπνον σὲ φωνάζω,
 ἔς τὰ ὄνειρά μου ξυπνητὸς ἐσένα σχεδιάζω,
 δὲν σὲ μέλλει δὲν σὲ μέλλει καὶ γελαῖς,
 ἐσθυσες με μιὰ πνοὴν τὴν ἀθλίαν μου ζωὴν,
 τὸ θέλεις νὰ ποῦ προχωρῶ ἔς τὸ νεκρικόν μου στρῶμα,
 πλὴν καὶ εἰς τὸ μνημα τὸ σκληρόν θὰ σ' ἀγαπῶ ἀκόμα,
 τότε ἴσως τότε ἴσως λυπηθῇς,
 ἴσως ὅταν δὲν θὰ ζῶ κλαίουσα μ' ἐνθυμηθῇς.

Εἰς τὸν ^Νπῶν νη. ^Δζ

 ὦ, του γῶν ἡ η τις τά ρά ατ τειδῶ^Δ

 πλη γω μέ νη κλαυθ μι ρί ζει ^π9 με ψυ-

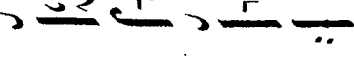

 χήν τραυ μα τι σμέ νην εἰς τὰ ζέ να

 θρη νω δῶ ω ἄχ με τό ζευ σες καὶ θέ ε-

 λεις ^νδλ αὶ ω νί ως νὰ με τέ ε-

^νχης δλ κ'εἰς τὸ μνη μά μου εἰ πά νω αὶ ω νί ως

 νὰ πε τῶ ^νδλ κ'εἰς τὸ μνη μά μου εἰ πά νω αὶ-,

 ω νί ως νὰ πε τῶ.

Ἐφυγες κ' εἶσαι μακράν μου πλὴν ἔς τὸν νοῦν μου βασιλεύεις
 θελκτικὴ σκιά ἐμπρός μου πάντοτε περιπατεῖς,

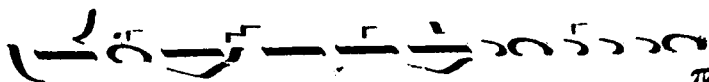
τὴν σελήνην μακρὰν βλέπω μάρτυρα τῶν στεναγμῶν μου,
καὶ τὸ παρελθὸν μ' εὐφραίνει καὶ τὸ παρελθὸν ζητῶ,
σὲ ἡγάπησα καὶ ἦτο δίκαιον νὰ σ' ἀγαπήσω,
εἰς τὰς χεῖράς του ὁ ἔρως βέλη τρομερὰ κρατῶν,
μὲ ἐτόξευσε καὶ εἶναι θρίαμβος μὲ σὲ νὰ ζήσω,
μ' ἐσέ τὴν πλήρη νέων καὶ θελγῆτρων κι' ἀρετῶν,
ἀλλ' ἐν τούτοις καὶ τὸ κέρδος τί μὲ ὠφελοῦν οἱ θρῆνοι,
αἱ γλυκεῖαι ἀναμνήσεις παρελθούσης ἐποχῆς,
ἂν ὡς μ' ἔλεγες τῷ ὄντι ἡ καρδιά σου ἔπληγῃ,
τὴν καρδίαν σου πρόσφερε με κ' εἶμαι τότε εὐτυχής.

Εἰς ἤχον \bar{q} πα. 7

Ἀχ ὁ λος ὁ κό σμος εἶ ναι
σκό τει νο ὅς ἄχ ὁ λος ὁ κό-
σμος εἶ ναι σκό τει νο ὅς ἄ ταν
εἰς τὸ μέ σον φῶς μου εἶ εἰν' ὁ χω ω-
ω ρι σμός $\pi\bar{q}$ ὁ ταν εἰς τὸ μέ σον φῶς μου
εἶ εἰν ὁ χω ω ρι σμός.

Ὅλα τὰ καλὰ του εἶναι ἀειδῇ,
 τὰ λαμπρὰ σου κάλλη φῶς μου ὅταν μ' ἀφαιρῇ,
 οὔτε κὰν τὰ θέλω, οὔτε τὰ ποθῶ,
 τὴν λαμπρὰν μορφὴν σου φῶς μου ὅταν στερηθῶ,
 ὅταν τύχῃ πάλιν καὶ σ' ἀξιωθῶ
 τ' ἀπειρα δεινά μου φῶς μου τὰ ἀλησμονῶ,
 στέρησις καὶ ἔρωσ καὶ δεινῶν πληθὺς,
 πόνων καὶ βασάνων φῶς μου ἦλθον παρευθὺς,
 τ' ἄθλιόν μου στῆθος κατατυραννοῦν,
 ρίπτουν βέλη πληθος φῶς μου ἄχ δὲν μὲ πονοῦν,
 ὅλα τὰ ἀντέχω καὶ δυναστικῶς,
 πλὴν ὁ χωρισμός σου φῶς μου εἶν' πολλὰ πικρὸς,
 κ' ἡ ὑστέρησίς σου ἄχ ἡ θλιβερά
 εἰς ἐμένα τώρα φῶς μου εἶν' ὀδυνηρά,
 τρόπον σωτηρίας δὲν θεὸς νὰ εὕρῃ
 πρὶν νὰ σ' ἀπολαύσω φῶς μου ἴσως νὰ χαθῶ.

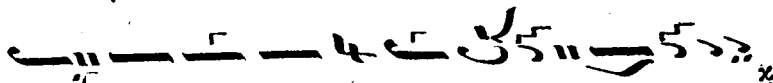
Εἰς ἤχον $\overset{L}{\bar{q}}$ πα. φ $\bar{\chi}$

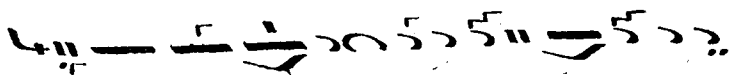
Οὐ ρα νέ μου τὰ μαῦ ρά σου νέ φη $\overset{\pi}{\bar{q}}$

οὐ ρα νέ μου τὰ μαῦ ρα σου νέ φη $\overset{\pi}{\bar{q}}$

ποῦ ἡ κα μέ νη καρ διά μου ου πετᾶ $\overset{\chi}{\bar{q}}$

ποῦ ἤ καὶ μέ νη καὶ διὰ α μου ου πε τᾶ.

Καὶ ἐσεῖς θλιβερά φωταστέρια
καὶ φεγγάρι χλωμόν τῆς αὐγῆς,
τὸ ἀστέρι μ' ἐσβέσθη θρηνεῖτε
μέ τ' ἀκοίμητα φῶτα τῆς γῆς.

Νυχτοπούλια θρηνεῖται 'ς τὰ δάση
χλαίειτ' ἄνθη καὶ δένδρα μαζῇ,
μαῦρα φόρεσε ἄθλια κέρκη
τὸ καμάρι σου πλέον δὲν ζῇ.

Τί κακὸν τί ἀπάλευτη ζάλη,
τί χειμῶνες τοῦ κόσμου χαμὸς,
τί φονεύτρια μηνύτρια νύκτα,
τί φρικτὸς μ' ἐπανεῖθη πνιγμός;

Μ' ἐξορίζουν οἱ ἄνεμ' Ἀσίας,
ἀπὸ βράχους τῆς Σάμου ὕψηλους,
ὅσων τρυγόνι ποῦ χάσει τὸ τέρι,
τριγυρίζω κρημνοὺς καὶ γιालούς.

Καὶ θρηνῶντας βουνὰ ἀναβαίνω,
καταβαίνω σκοτάδι πυκνόν,
ἄδη κράζω ποῦ κρύβης τὸ φῶς μου
καὶ μ' ἀφίνει 'ς τὴν γῆν σκοτεινόν.

Ποιὰ ταρτάρινη πλάκα σκεπάζει,
τὴν ἡλιόλαμπη κέρκη πηγῇ,
καὶ δὲν σπάζει σὲ μύρια κομμάτια
νὰ σεισθῇ οὐρανός τε καὶ γῆ.

Οὐρανία ἤχῳ μ' ἀντικόπτει,
 μ' ὑψηλὴ τῆς φωνήτσα μὲ λέ',
 τί τοῦ χάκου θρηγεῖς καὶ στενάξεις,
 τί ζητεῖς ἀπ' ἐμέ ὦ καλέ;

Πῶς μὲ χάνεις 'ς τὴν γένναν σοῦ τὸ ἦπα,
 μὲ ψυχῆς ὅταν σ' εἶδα ματιὰ
 καὶ γερὴ μὲ δοκρύνοντα μάτια,
 εἰς τὴν Σάμον σὲ ἄφησα 'γειά.

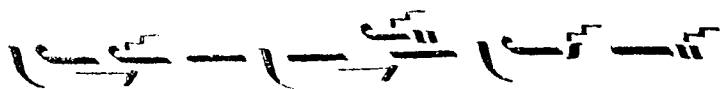
Ξεψυχοῦσα μακρὰν σου ὡς τέλος,
 καὶ νὰ γράψω ζητοῦσα χαρτὶ,
 'ς τὸ ὄνομά σου διὰ νὰ ἀφήσω,
 τὴν πνοήν μου τὴν ὕστερ' αὐτήν.

Τὴν γλυκιάν μου μητέρα βαστοῦσα,
 τὸν καλὸν ἀδελφόν μου σιμὰ,
 κι' ὥς πευ βγῆκ' ἡ ψυχὴ μου λαλοῦσα,
 δι' ἐσένα λογάκια γλυκά.

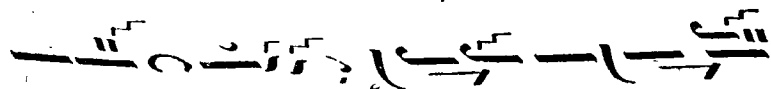
Ὅσον ἤθελ' ὁ πλάστης Θεός μας,
 ἐσυζήσαμεν τέρια μαζῇ,
 τοῦ δεσμοῦ μας ἐκόπη τὸ νῆμα
 καὶ τὸ πνεῦμα μ' οὐράνια ζῇ.

Δὲν μὲ θέλγουν τὰ μάταια πλέον,
 παῦσε ἄθλιε παῦσε νὰ κλαῖς,
 ἀναπαύομαι 'ς τ' ἄδυτα φῶτα,
 'ς ταῖς λαμπραῖς τοῦ Θεοῦ μας αὐλαῖς.

Εἰς ἤχον βου. λ

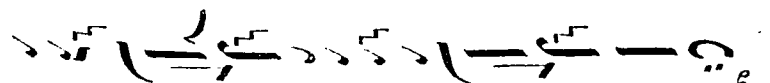
Εἰ εἰς τὸ τρυ υ φε ρόν

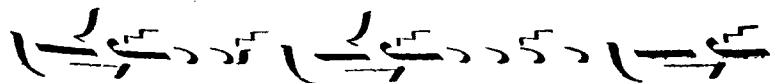
σου στή, θο ος χύ νον τας

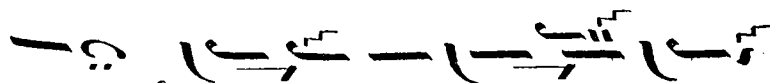
δα χρύ ων πλῆ θος νό ο ο-

μι ζα νό μι ζα πῶς ἤμ πο ρῶ

νό μι ζα νό μι ζα πῶς ἤμ-

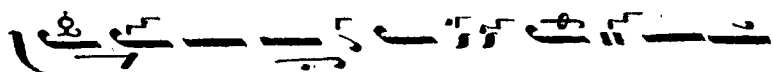
πο ρῶ τήν καρ διάν αν σου

νά ἐλ χύ υ σω ω τήν καρ-

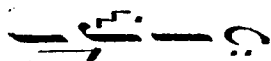
διάν αν σου ου νά ἐλ χύ σω

μό ο νος μου ου νά α τήν χα ρῶ

μό ο ο νος μου μό νος μου νά

τήν χα ρῶ.

Ὅμως βλέπω πῶς ποτάμι κάθε μάτι μου κι' ἄν κάμη
ἀπὸ δάκρυα πικρά,

τίποτε τὰ ἔχεις ὅλα δάκρυα ὄρκους καὶ λόγια
κι' ὅλα τὰ φρονεῖς μικρά,

πλὴν αὐτὸ δὲν εἶναι τώρα, ἴσως ἔλθῃ ἄλλη ὥρα
καὶ αὐτὸ νὰ στοχασθῇς,

πῶς 'ς τὸ στῆθός σου ἐπάνω χύνων δάκρυα δὲν παύω
ἴσως καὶ μέ λυπηθεῖς.

Ἀσπλαχνη στοχάσου μόνον τὸ τί πάσχω ἓνα χρόνον,
τί τραβῶ τόσον καιρὸν,

τὸ ἐρωτικόν σου πάθος, 'ς τῆς καρδίας μου τὸ βάθος
βέλος εἶν' ὀδυνηρόν,

τί με ὠφελεῖ νὰ ζήσω καὶ τί πλέον νὰ ἐλπίσω
εἰς τὸν κόσμον τὸν ψευδῇ,

ἐνῶ φῶς μου τυραννοῦμαι καὶ ἀδίκως ὑστεροῦμαι
τὴν ὠραίαν σου μορφήν;

ἀσπλαχνον σκληρόν μου τέρι, ποῖα καρδιά τὸ ὑποφέρει
νὰ χωρίσ' ἀπ' τὸ κορμὶ,

ἴσ' ἐπῆρες τὴν καρδιάν μου, μείνε κ' ἂν πιστὴ θεά μου
παῦσε τὴν καταδρομὴν,

ὦχ Θεέ μου τὴν ζωὴν μου κόψε ἀπὸ τὸ κορμί μου,
 νὰ μὴ φθάσω νὰ ἰδῶ,
 πῶς εἰς τὸ ὄδικόν μου τέρι, ἄλλο θὰ ἐγγίζει χέρι,
 φρίττω νὰ τ' ἀναπολῶ.

Εἰς ἤχον π πα. ϕ χ

ὦ ω σάν νά α ε ε πρε ες

τὸ ο νέ ε ρὸ ὀ ο

ο ον Δ τη ἥς λή θη ης ὀ ο-

μοι οι α α α α ζεις π

κί' ὀ ο σα λα α λή η σει ει-

εις τὸ ο τα α χὺ υ υ

υ ὦ Δ τὸ ὀ βράδ' ε εὐ θύ υ-

ὕς τ' ἄ λά α α α ζεις

ἦ ἦ τὰ α α ζε γινε ἄς ε ε πι

ι ι ταὺ τοῦ ου γιὰ α να α α

α με δο ο κι ι μά α α α-

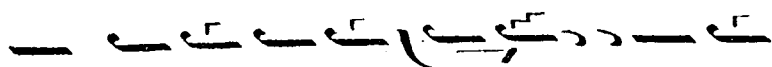
α ζης π γιε α λε ελ λι για α

λε ελ λι γιὰ αλ λε ε ελ-

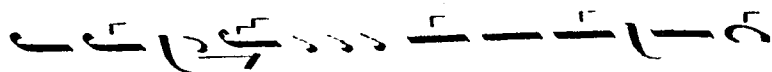
λι ι ι ι ι ὦ για α-

λε ελ λι ι για αλ λε ελ λι για αλ-

λε ε ελ λι ι ι ι

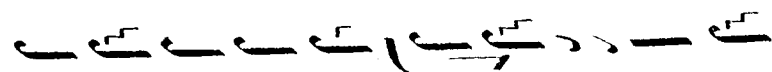
1 Δ
 σ για λε λε λε λε ελ λι για λε-

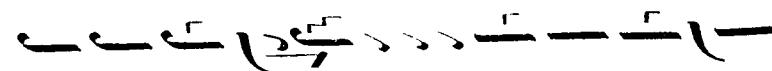
λε λε λε ελ λι γι:α λε λε λε λε ε-

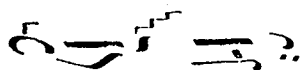
ε λ λ λ λ

για λε λε λε λε λε ελ. λι για λς-

$\lambda_8 \quad \lambda_8 \quad \lambda_8 \quad \lambda_8 \quad \varepsilon\lambda \quad \lambda_1 \quad \gamma_1 \alpha \quad \lambda_8 \quad \lambda_8 \quad \lambda_8 \quad \lambda_8$

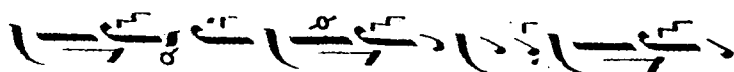

$$\varepsilon\lambda \quad \lambda\varepsilon \qquad \varepsilon\lambda \quad \lambda\varepsilon.$$

Ὅμως αὐτὴ ἡ δοκιμὴ δὲν γίνετ' ὅλη ἡμέρα
καὶ μάλιστα ὥς ἄπρεπον πηγαίνει εἰς τὸν ἀέρα,
τοῦτο στοχάσου μιὰ φορὰ πῶς εἶν' ὁ κόσμος σφαῖρα.

Κι' ἂν σήμερον ἡ δοκιμὴ εἶν' ἐς τὸ δίκον σου χέρι,
 αὐριον ὅμως καταντᾷ εἰς ἐναντία μέρη,
 κι' ἂν χαίρης ἐσὺ σήμερον, αὐριον ἄλλος χαίρει.

Λοιπὸν ποτέ σου μὴ λαλεῖς τὰ ὅσα δὲν θὰ γίνωνται
γιατὶ εἶναι ἀνάρμοστον καὶ ὅλοι σε κατακρίνουν,
καὶ ὁ κόσμος δὲν ἀναισθηθεῖ ἀλλ' ὅλοι διακρίνουν.

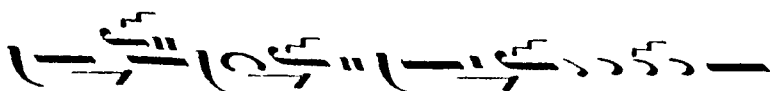
Εἰς ἤχον $\lambda\epsilon\omega\pi\alpha.\theta\lambda$

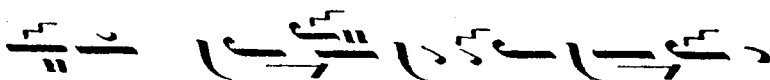
Βλέ ε πω ναι αι πῶς ἀ α-

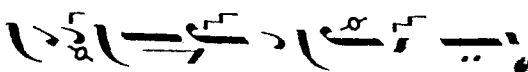
αμ ρι βάλ λεις ὅ και αι πῶς

θέ λει εις νά α με βά-

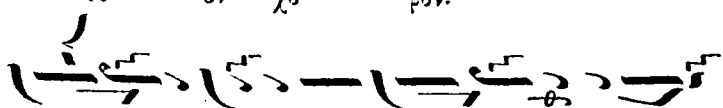

α λης Δ ει ει εις ᾗ στα α-

τον το ον χο ρόν.

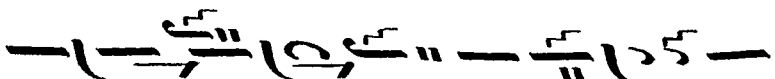
π

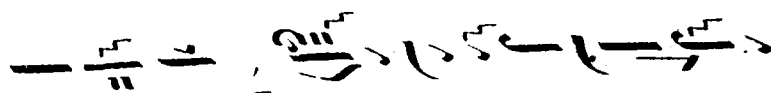
Πλη η ἦν ἐ γὼ ω ὁρ θω-

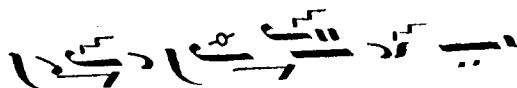
ῶς σὲ τά α ζω π τὸ ο ὅ-

τι πα αν τα α χοῦ ου ου και-

τά α ζω εἶ εἰ εἰ ναι λά α-

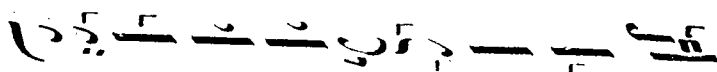

θο ος πο ο ες ρόν.

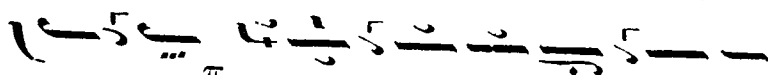
Ἦξευρε μὰ τὴν ζωὴν μου δὲν φρονῶ τὴν καλλονὴν σου
 νὰ τὴν εὕρω πῶς μπορῶ,
 μάλιστα τὸ νὰ μὲ τύχῃ μία τέτοια καλὴ τύχη,
 στέκομαι καὶ ἀπορῶ,
 τὴν ὑφήλιον νὰ κάμω ἄνω κάτω θ' ἀποκάμω,
 ὡς Λιγγεὺς ὁ φοβερός,
 ἂν ἐξάπαντος καὶ γίνω κι' ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ἂν κλίνω,
 θὰ φωνάξω σταθερῶς·
 ὅτι ἓνα εἶναι κάλλος κι' ἄς μὴ πάσχη πλέον ἄλλος,
 ὁμοίος τοῦ νὰ εὕρῃ,
 ἓνας εἶναι καὶ ὁ ἔρως ποῦ 'ς τὸ κύριό μου μέρος
 ἔφθασε νὰ κατοικῇ,
 ρίζωσε μὲ ἓνα τρόπον ποῦ δὲν ἄφησε ποιά τόπον
 τῆς ψυχῆς μου ἀνοικτὸν,
 πανταχόθεν εἶν' δεμένη σφαιλισμένη καίμενη
 μὲ μηχανεῦμα φρικτὸν,
 ἴσως ὅθεν εἶναι τρέλλα, τὸ νὰ πάσχω γιὰ μιὰ νέα
 καὶ νὰ τὸ ἔχω μυστικόν,
 νὰ τὰ λέγω καὶ φοβοῦμαι χωρὶς νὰ παρηγοροῦμαι,
 μὲ αὐτὸ τὸ γνωμικόν,
 τάχα εἶν' ἀμφιβολία τὸ πῶς κάθε εὐμορφιὰ
 πρέπει νὰ ἔχῃ συμπαθές,

ὅθεν ἔχῃ τὴν ἐλπίδα τῆς Πανδώρας τὴν πυξίδα,
 στῆθός μου πολυπαθές,
 ζῆσε ζῆσε λατρευέ την τέλος δὲ θεραπευσέ την
 τὴν ψυχὴν μ' ἐν ἀκαρεῖ,
 ἂν ἰδῇς πῶς δὲν φοβῆται τὸν Θεὸν καὶ δὲν λυπῆται
 ἄσπλαχνα νὰ τυραννῇ,
 ἐὰν ὅμως οἶκτον λάβῃ καὶ ἀρχίσῃ ποιᾶ νὰ παύῃ
 ἀπ' τὴν ἄσπλαγχον ποινήν,
 ἔχει τὴν ἀκροστοιχίδα καθ' αὐτὸ τὴν βασιλίδα
 γυναικῶν πασῶν κοινήν.

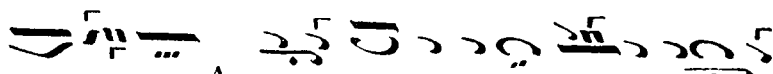
Ἦχος λδ' νη. 7

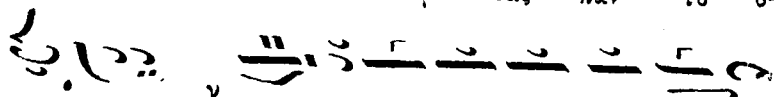
Πῶς βα στας καρ δια α ἄ μ' θαυ μά-

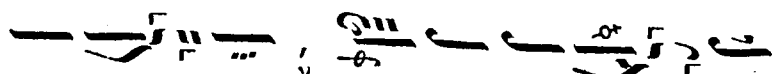
α ζω π ρ ο ταν τοὺς καὶ μου οὺς κοι-

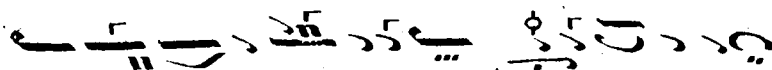
τά α ζω δ' ποῦ ου τρα βας παν τό ο-

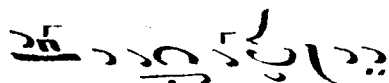
τει νὰ (δὲς) δ' κι' α γε σιν πο σῶ ως

δὲν ε ε χεις ἡ οὐ ου τε πλέ ε ον

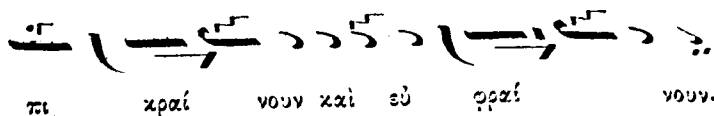

ἄ α α παν τέ έ χεις ^Δ ε ε λε ος

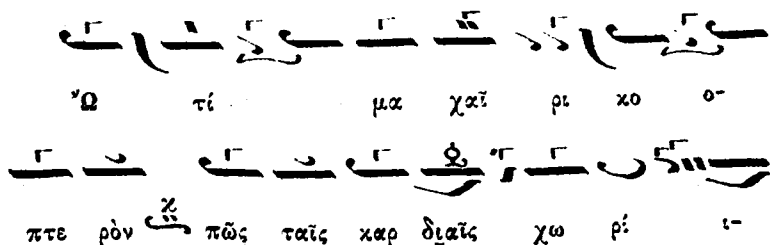
ἄ α πό ο τι νά.

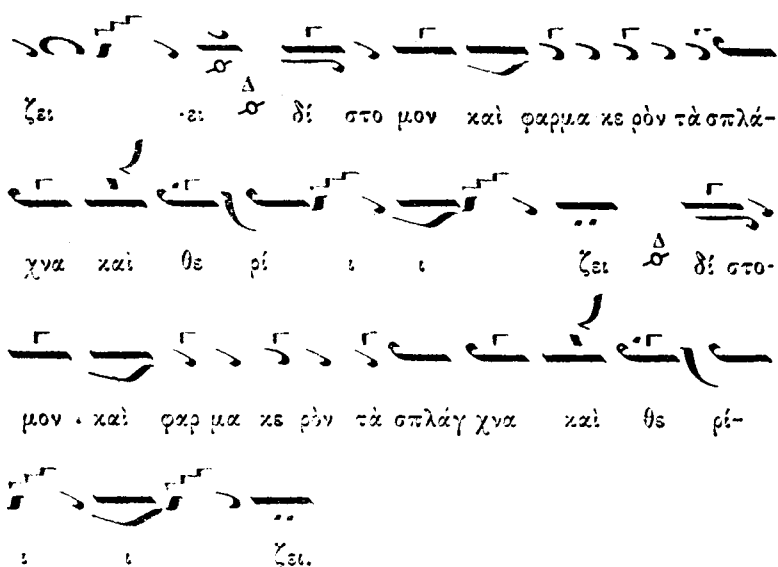
Ἐβουθίσθηκες ἔς τὰ πάθη ἡ ἐλπίδα σου ἐχάθη
 εἰς τὸ νὰ ἑλευθερωθῇς,
 πῶς τὴν τύχην μεσιτεύεις θάνατον σκληρὸν γυρεύεις
 καὶ τὸν κόσμον δὲν ποθεῖς,
 ἡ καρδιᾷς ἡξεύρω τόπον ἔχουν στῆθος τῶν ἀνθρώπων
 κι' ὄχι μέρος φλογερὸν,
 μὰ ἐσὺ καρδιὰ θλιμμένη πῶς εἶσαι κατοικημένη
 κ' ἡμπορεῖς τόσον καιρὸν
 νὰ ᾄσαι ἔς τὸ δικόν μου στῆθος ὁποῦ ἔχει φλόγες πληθους,
 λαύρα ὑπερβολικῇ,
 καὶ φλογίζει τόσους χρόνους με σκληροὺς μεγάλους πόνους
 κ' ἐκεῖ πάντα κατοικεῖ,
 αὐτὸ στῆθος δὲν ὁμοιάζει ἀφοῦ τόσαις φλόγες βγάζει
 εἶναι Αἵτηνς τὸ βουνὸν,
 καὶ Ὠκεανὸν ἀν χύσω δὲν εἶν' τρόπος νὰ τὸ σβύσω
 μήτε τὸ καταπονῶ,
 ἀπορῶ πῶς ὑποφέρεις μέ φωτιᾷς νὰ παραδέρης
 ν' ἀναλῇς ὅαν τὸ καιρὶ,
 καὶ νὰ χύνῃς ἀπ' τὰ μάτια καὶ νὰ γίνεσαι κομμάτια
 καὶ νὰ ᾄς ὅλη γερῇ,
 διὰ τοῦτο δὲν ποθένεις εἰς τὰ ὅσα κι' ἀν παθαίνῃς
 ὦ καρδιὰ πολυπαθῆς,
 βλέπω πῶς εἶσαι γραμμένη γιὰ νὰ ζῇς τυραννισμένη,
 πάντα ὅσον κι' ἀν σταθῇς,

Πότε σημεία φονικά καὶ πότε θεραπευτικά,
 νεκρώνουν κι' ἀναστήνουν πέρνουν ζωὴν καὶ δίδουν,
 μὲ ἓνα κοίταγμα γλυκὸν ἡμερον καὶ ἐρωτικὸν
 ζωὴν εὐθὺς χαρίζουν καὶ μὲ καλοκαρδίζουν,
 μὰ ὅταν πάλιν βουληθεῖν μὲ πάθος νὰ ἐχδιχηθοῦν,
 τσαρὲς δὲν εἶν' νὰ ζήσω παρὰ νὰ ξεψυχήσω,
 ἔφθασα πλέον νὰ δεθῶ ἔς τὸν ὀρισμὸν τοὺς νὰ βρεθῶ,
 κι' ἔτζι ἐξουσιάζουν κι' ἂν θέλουν θυσιάζουν,
 ἔς τὴν θέλησιν τοὺς ἢ ζωὴ, καὶ ἢ δική μ' ἀναπνοή,
 στέχει κι' ὁ θάνατός μου καὶ ὁ ἀφανισμός μου,
 δὲν ἤμπορῶ νὰ ἀφαιθῶ μήτε νὰ ἐναντιωθῶ,
 εἶμαι ἔς τὴν προσταγὴν τοὺς κι' εἰς τὴν ὑποταγὴν τοὺς,
 σκλαβιά ἢ θεληματικὴ, εἶναι ἀπὸ τὴν στανικὴ
 πλέον ἀφανισμένη, πλὴν εὐχαριστημένη.

Εἰς ἤχον $\lambda \omega \pi \alpha . \phi \chi$

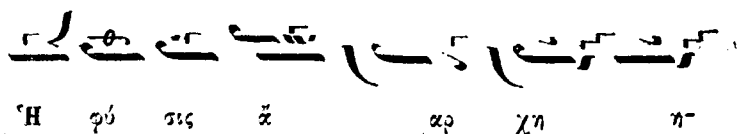
Τί ἀνυπόφορος καῦμός καὶ τί σκληρὸν πρίονι,
 ὅπου ν' αὐτὸς ὁ χωρισμὸς καὶ μὲ καταθανατώνει·

τί ἀθέσφοβη φωτιά τί φοβερὸν καμίνι,
 ὅπου ν' αὐτὴ ἡ ξενιτιά ποῦ μὲ νερὸν δὲν σβύνει·

ἡ φλόγ' αὐτῆς τῆς ξενιτιᾶς τὰ σπλάγχνα μου θερίζει,
 καίει τὰ φύλλα τῆς καρδιάς καὶ τὴν ψυχὴν μαυρίζει·

ἴσ' ἔχῳ ἔγὼ μαύρη καρδιά καὶ νά ναι μαραμένη,
 τότε καὶ ἡ ζωὴ μου πιά εἶναι ἀφανισμένη.

Βίς ἤχον ^λπ δὲ φορικὸν νη. — χ

η σε να χλωμιά ζη^ν η φύσις

α αρ χη η η σε ε να

χλωμιά ζη την μα ρα μέ έ νην καρ-

διά μου όμοιά x α ζει ει αχ

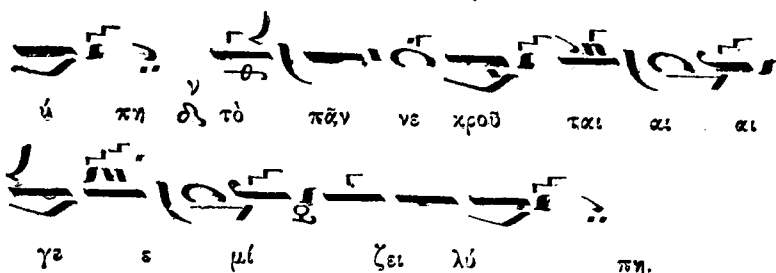
η ζω η πό ο ο τη η νς

α α π'ό λα λεί ει ει ει-

ει ει πει ει ει ει

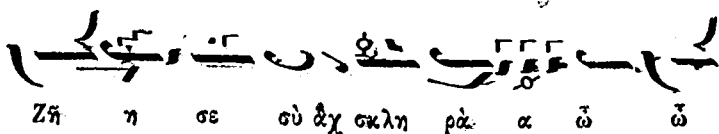
ει ει ει τ'ό π'αν γε κροῦ ται

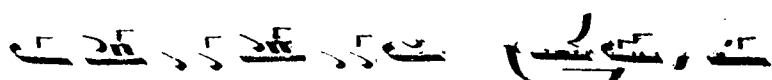
αι γε ε μι ζει λυ-

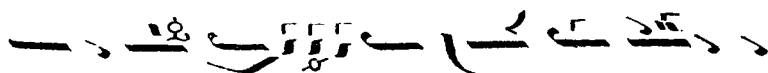
Πλὴν δένδρα ὅσον κ' ἂν μαρανθῇτε
 πάλιν θὰ ἔλθῃ καιρὸς ν' ἀνθῇτε,
 ἄχ! κ' εἰς τὰ κλαδία σας πουλιὰ πετοῦνε
 πάλιν ἀηδόνια θὰ κοιλαδοῦνε,
 θ' ἀνοίξουν ῥόδα, θ' ἀνοίξουν κρίνοι,
 πάλιν θὰ λάμψῃ ἡ Εὐφροσύνη.
 Ἄχ βουνὰ καὶ κῆποι θὰ πρασινήσουν,
 γλυκεῖς ἀέρες θὲ νὰ φυσήσουν
 ἡ φαιδρὰ ἀνοίξῃ θὲ ν' ἀρχήσῃ,
 ὅλα τὰ μέρη νὰ τὰ στολίσῃ,
 Ἄχ! πλὴν ἡ καρδιά ἡ μαραμμένη
 θὰ ἦναι πάντοτε πληγωμένη,
 ὅσοι δὲ νέοι εὐθύμως ζῇτε
 τὸν πλάνον ἔρωτα φοβηθῇτε,
 Ἄχ! γιὰτ' ἔχει βέλη φαρμακεμένα
 μὴ σᾶς πληγώσει καθὼς κ' ἐμένα.

Εἰς ἤχον π. πα. χ

σε λή νημ' ἄρ γυ ρά ^π ζῆ η σε

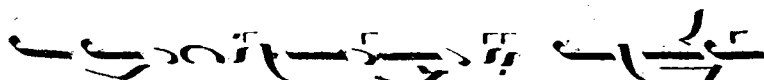
σὺ ἄχ σκλη ρά α ὦ ω σε λή νημ'

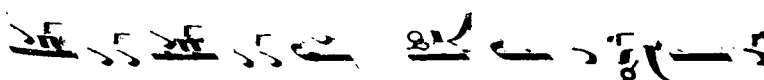
ἃ αρ γυ ρά ^π κι' ἄς χα θῶ κι' ἄς τα-

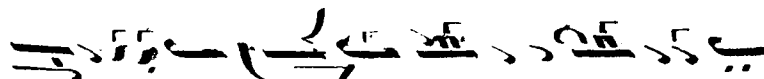
φῶ ἐξ αἰ τί ας σου κυ ρά α α ^π

τὸ λοι πὸν τὸ λοι πὸν ^π φί ι λοι

σας ἴπο χει ρε τῷ ^π τὸ λοι πὸν τὸ •

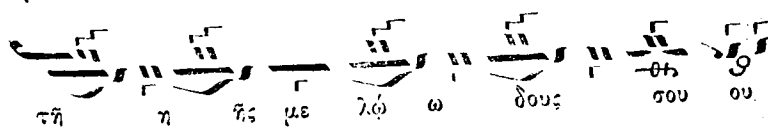
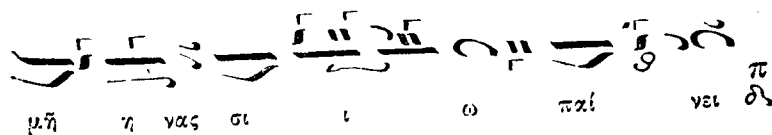
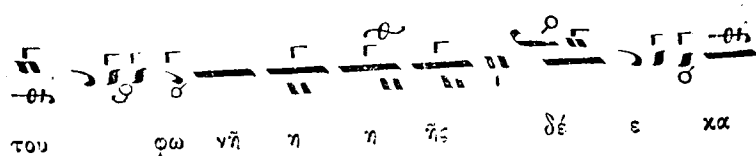
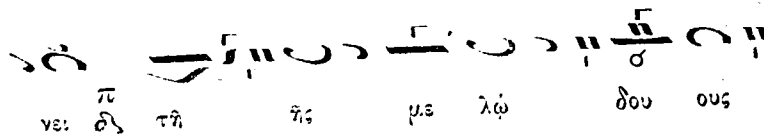
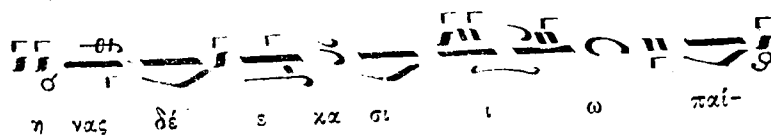
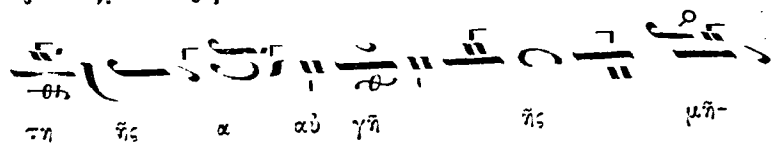
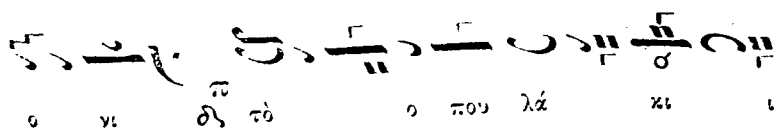
λοι πὸν φί ι λοι σὰς ἴπο χει ρε τῷ.

Μὴ μὲ κλαῖς ἂν χαθῶ ἂν ὥς ἄνθος μαρανθῶ,

δι' ἐπὲ ἔς τὰ βουνὰ θε νὰ ζῶ μὲ τὰ πτηνὰ,

ἔς τὰ βουνὰ ἔς τὰ βουνὰ

θε νὰ ζῶ μὲ τὰ πουλιά.

φω νῆς.

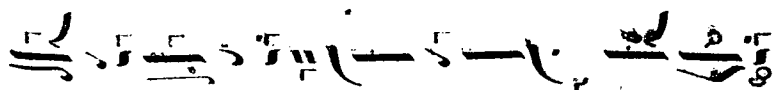
Εὐθὺς ὁμως ὁποῦ νοιώσει, τῆς ἀνοίξεως καιρὸν,
 πρασινάδες εἰς τὰ δένδρα καὶ μουργουριτὸν νερὸν,
 τὴν ὑπομονὴν τοῦ χάνει ᾗς τὴν φωλιάν τοῦ δεν χωρεῖ,
 καὶ τὸν ἔρωτα νὰ κρύψη πάσχει πλὴν δεν ἔμπορεῖ,

καὶ χαρίεν ἄνθος κράζει τῶν ἐρώτων ἡ φωλιά,
καὶ τοῦ πάθους τοῦ αἰτία μὲ τρεμουλιαστὴν λαλιάν,
καὶ ἐκεῖ ὅπου στενάζει τελευταῖον θεωρεῖ,
ρόδον ὅπου τὸ προσμένει, κι' ὅλο ἓνα καρτερεῖ,
στιγμὴν πλῆλ' ἀπομένει παντελῶς δὲν σταματᾷ
ὅλον ἐνθουσιασμένον εἰς τὸ ρόδον τοῦ πετᾶ,
τί καρδιὰν ὁμῶς νὰ κάμνη τὰς ἀκάνθας 'σὰν ἰδῇ,
ὥς σπαθιά ξεγυμνωμένα εἰς τοῦ ρόδου τὸ κλαδί,
μὲ τὸ κεντρωμένον στῆθος, μὲ πληγὴν εἰς τὴν καρδιὰν
μακρυὰ ἀπὸ τὸ ρόδον νὰ τὸ λέγουν μακρυὰ,
στέγ' ἀηδονάκιμ' στάσου, ποῦ θαρρεῖς πῶς καταντᾷς
τὰς ἀκάνθας καὶ τὰ βέλη τῶν ἐχθρῶν νὰ ἀπαντᾷς,
γιατὶ λόγον δὲν ἀκούεις 'ς τοὺς κινδύνους μόν' τολμᾷς
ἀπ' τὸ πάθος τυφλωμένον εἰς τὸ ρόδον σου ὁρμᾷς,
τὰ ἐμπόδια δὲν βλέπεις μόν' μ' ἀπλότητα θαρρεῖς,
τὸ ποθοῦμενον πῶς μέλλεις ἀκωλύτως νὰ χαρῆς,
τότε πῶς τὴν μουσικὴν τοῦ εἰς τὸ πένθος τὴν γυρνᾷ,
καὶ μακρόθεν τὸ καίμενον στέκει μόνον καὶ θρηνᾷ,
ἡ καρδιά του αἶμα στάζει ἐνδοθεν αὐτὸ λαλεῖ,
μὲ τὸ πένθιμόν του σχῆμα σιωπὸν παρακαλεῖ,
καὶ τὸ βλέμμα τοῦ τὸ τρέπει εἰς τῆς τύχης τὸν τροχὸν
δὲν ἔμφορει νὰ ὑποφέρῃ τὸ νὰ ἦναι μοναχόν.

Εἰς ἤχον $\pi \overset{\lambda}{\underset{\sim}{\eta}}$ πα. φ χ

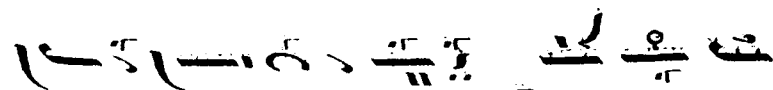
46 υ πη 'ς τὴν λυ υ πη η-

ην μου ζη τῷ ω ω ρη η η9

α ξι ι ι ι π9 α α α

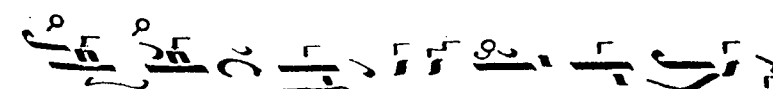
λυ υ πη ης (δισ) π9 α α α

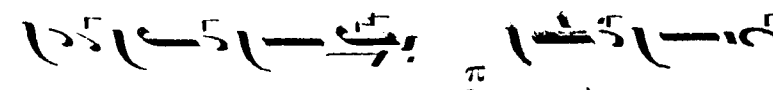
Ευ φρο σύ υ νη π9 και

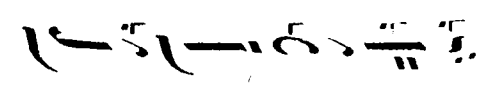
χα α ρα αχ π9 ευ φρο σύ υ νη

και χα ρα α που ου μ' α φη-

σε ε ες π9 και αι

λει ει ει πει εις.

Ποῦ λύπη ποῦ συμπάθεια καὶ ποῦ παρηγορία
τὴν σήμερον νὰ εὐρεθῇ μὲ κάθε προθυμία,

ἀντὶ τῆς λύπης δείχνεται μιὰ ἄκρα ἀσπλαχνία
κι' ἀντ' εὐσπλαχνίας δίδεται μεγάλη αὐστηρία,
καί μιὰ σκληρότης καρδιακή καὶ ἄκρα ἀγριότης,
καὶ πάντοτε μιὰ φοβερά προσώπου σκυθρωπότης,
κι' ὅλο σημεῖα ἀπονιᾶς καὶ ἀδιαφορίας
καμμιὰ φορὰ δὲν φαίνονται σημεῖα εὐσπλαχνίας,
ὅπου γυρίσω καὶ ἰδῶ μίσους ὅλο σημεῖα,
ὀργῆς καὶ ἔχθρας φανεράς κι' ὅλο μὲ ἀμετρία,
εἰς μέρη ὅπου ἤλπιζα συμπάθειαν νὰ τύχω
κρημνὸν ῥῆρα τῆς ἀπονιᾶς καὶ ἀσπλαχνίας τοῖχον,
καὶ συμπεραίνω ἀπ' αὐτὰ μὲ λύπην θ' ἀποθάνω
τῆς Εὐφροσύνης τ' ἀγαθὰ δὲν τὰ ἀπολαμβάνω.

ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΑ

Εἰς ἡχον $\pi\delta$ νη Q

$\frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2}$

[illegible]

$\frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2}$
 $\frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{2}$

ο ο αρ χχι αι αι αν π τò αρ χαι-

 ay to ap xxi ay tou to da a sos

νε εὖ σον πρὸ ὅς ἡ ἡ μᾶ-

ας ᾧ πα αὐ στω ως νεὺ σον πρὸς ἡ-

νεὺ σον πρὸς ἡμᾶ α ᾧ πα α-

α α α παύ στω ως ᾧ-

νεὺ νε φους καὶ αὐ αὐ σαι ᾧ. γ

θε ᾧ παὺ σον κά θε μὲ σος τῶν ἡ-

ρῶ ων τὴν καρδίαν ^ε τὴν οὐ ρά νι ον

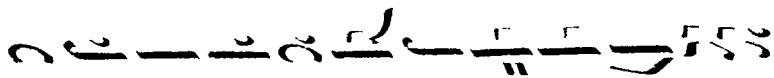
ἔρ μο νί αν ἔ ε κτει νον καὶ εἰς ἡ μᾶς ἔκ-

τει νον καὶ εἰς ἡ μᾶς ἔκ τει νον καὶ εἰς ἡμᾶς ἔ κτει-

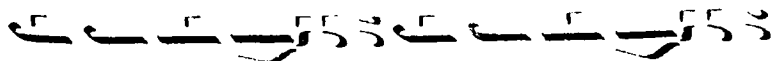
νον καὶ εἰς ἡ μᾶς ⁹ ἔρ γου εἰς ε με να πα-

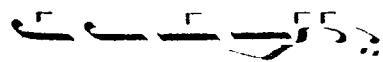
λιν ἃ γὰ α πη μου ου κι' ἐλ πί θα προ στα-

της σου κι' ἃ σπεί θα 'ς τὸν κό ο σμον εἶ μαι 'γώ

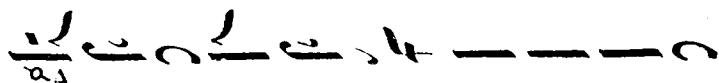

'ς τὸν κό σμον εἶ μαι 'γώ 'ς τὸν κό σμον εἶ μαι 'γώ

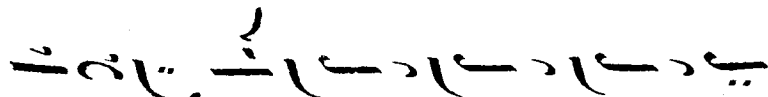

'ς τὸν κό σμον εἶ μαι 'γώ.

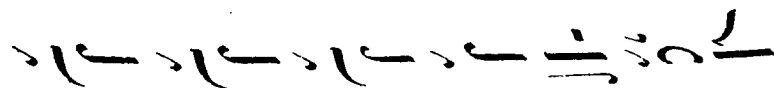
9 Γ
x x

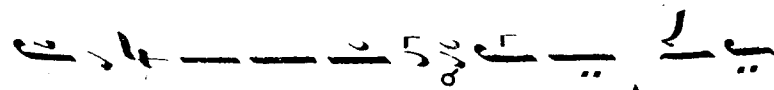
ὦ σκό τος ο κό σμος μου εἶ ναι κα τα-

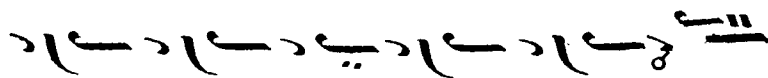
χθό νιος ⁶ λ κι' ἐλ πί δος πο τα πη ρα νίς

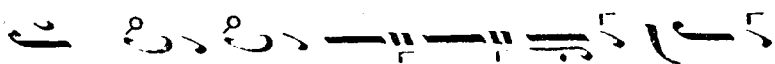
δέν φλέ γει τήν ψυ χήν μου μα κρίν σου θα

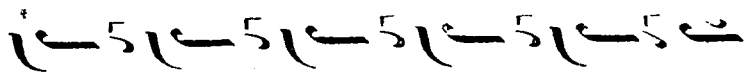
ἦ ναι ο χω ρι σμὸς αἰώ νι ος ^Δ δθς ε

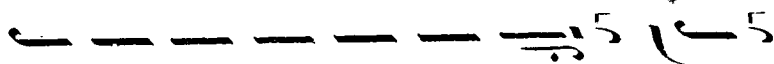
ὦ ποί α βά σα να κλο νοῦν τήν ὕ παρ ξίν

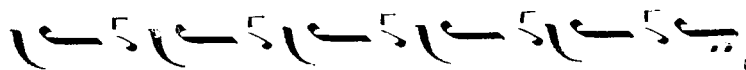
μου ^Δδὲ προ φθα σέ με πα ρευ θυ ὕς πρίν

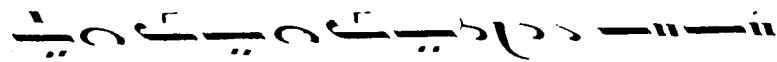
χα α θῶ ῶ καὶ αὐ βα α ρε ε θῶ ^Ελ

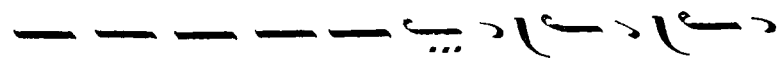
πρίν ὅ πό τῆς μαύ ρης γῆ ης εἰ εἰς

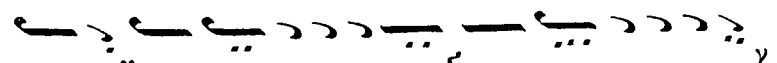
στρω ῶ μνήν πα ρα δο θῶ ^Ελ

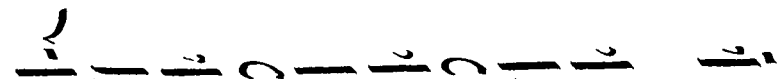
πῶς καὶ ῶ πῶς φλέ γω πῶς γί νο μαι αι

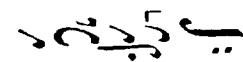
μ' ε φα γαν τὰ πά θη ἤ δύ να μίς μου

χα θη ^Ζq μου μέ νει νὰ σφα γῶ ^Γμου μέ νει νὰ πνιγῶ ^γδὲ

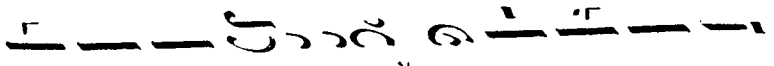
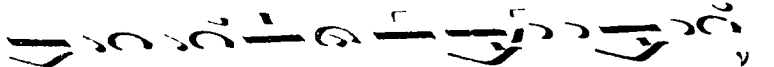
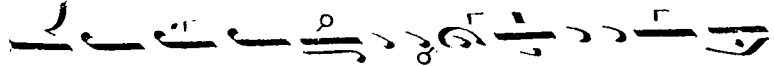
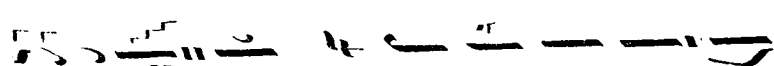

νὰ σφα γῶ νὰ πνι γῶ νὰ σφα γῶ ^λω

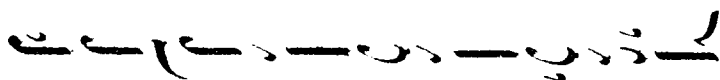

νὰ πνι γῶ.

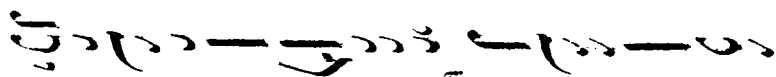
Εἰς ἤχον π δ' ντ. χ

 Φω νή με γά λη θ'ά κου σθῆ 'ς τὸ ἰ-

 ε ρὸν τὸ δά σοι δ' κι'ά μα θά δι α-

 σκαρ πι σθῆ τῶν ἐλ θρῶν κά θε ἰ χνος δ'

 κι'ὁ φθόγ γος ὦ σάν κε ραυ νὸς θ'ὰ τρα πτει θά

 βρον τή ση δ' κι'εἰς τῶν ῥω μαί ων τὰς

 ψυ χὰς θέ λει ἀν τι βο ή η ση δ' κι'εἰς

 τῶν ῥω μαί ων τα ἀς ψυ χὰς π θε λει

 ἀν τι βο ή ή ση.

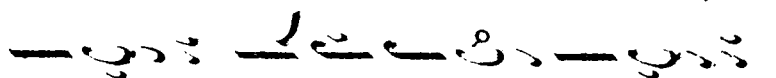
Εἰς ἤχον $\pi \delta^{\lambda}$ νη. ρ χ

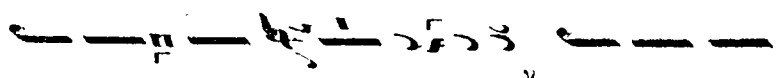
Ἄχ νά ἡ μπο ροῦ σα νά κλαίᾳ δέν

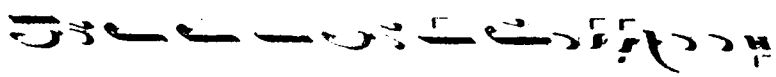
Ἐ κλαίᾳ ἀ πό πό ο νον π ἄ γά α πης γλυυ-

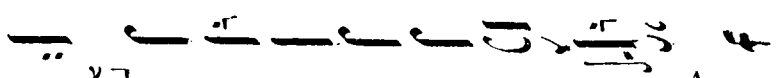
κά δά κρυ α δ^{λ} ἡ θε λα χύ υ σσι μό ο νον δ^{λ}

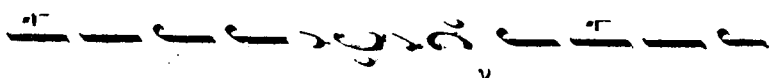
ὁ χι δέν εἶ μαι ἀ τυ χύ δ^{λ} κό ρη μου

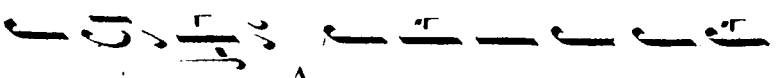
πάν τα κό ρη μου πάν τα μέ σέ μα α-

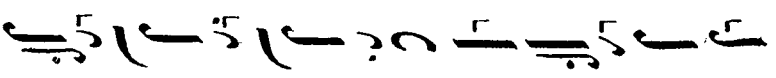
ζῆ δ^{λ} χ καὶ ε σὺ τῶν ἡ με ρῶν μου δ^{λ} εἶσ'

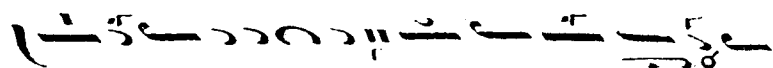
ὁ μό νος ὁ δὴ γός μου δ^{λ} εἰς τὸ σκό τος

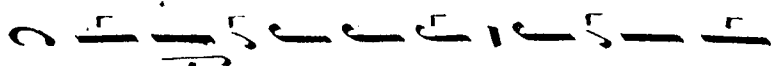
εἶ σαι φῶς μου δ^{λ} ὦ θυ γά τηρ μου πι-

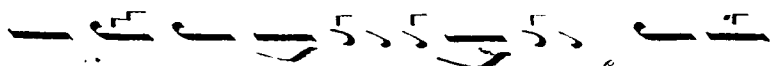
κρή η καὶ ὁ πῆρ τῶν ὁ φθαλ μῶν μου μου

εἰσαι πλέον ἀκριβή καὶ ὁ πέρ τῶν

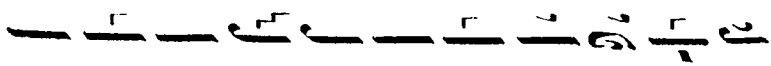
ὁ φθαλμῶν μου καὶ ὁ πέρ τῶν ὁ φθαλ-

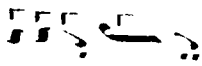
μῶν μου μου εἰσαι πλέον ἀκριβή καὶ ὁ-

πέρ τῶν ὁ φθαλμῶν μου καὶ ὁ πέρ τῶν

ὁ φθαλμῶν μου μου εἰσαι πλέον ἀ-

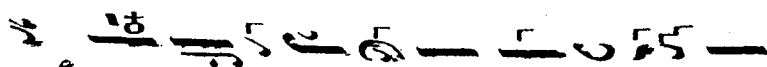

ἀκριβή.

Εἰς ἡλὸν ἰὺ Γα 9 7

Ἡ ἀθλί α ψυχὴ καθὲν μέ-

νη. 6 εἰς χόρον καὶ εἰς λούλου

δι' ἡμέτερον ψυχὴν νεκρῶσι μη

ἀρχὴν νεκρῶσι τοῦ γούρου δι' ἡμέτερον

ἐλάττωσεν τοῦ δι' ἡμέτερον εἰς πρῶτον

σι νην ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

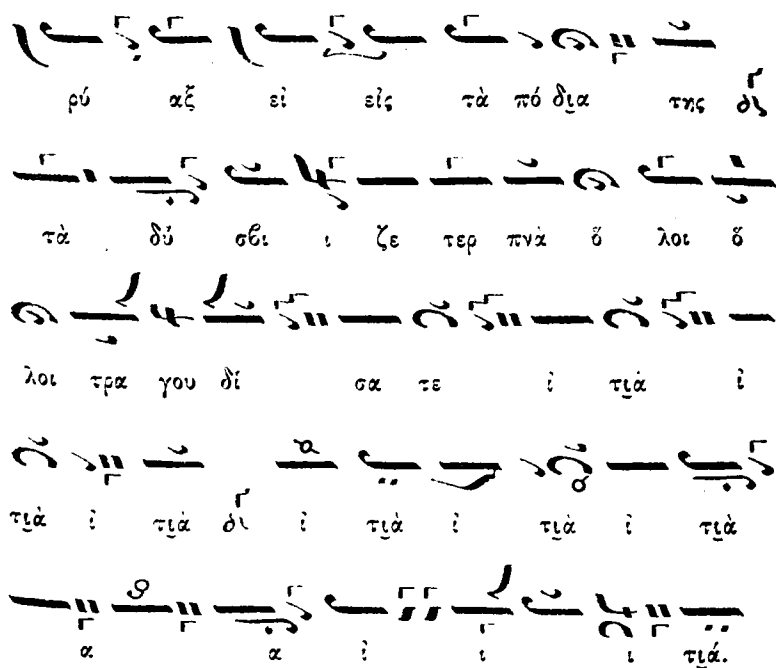
πρῶτον

Ἄξιον τοῦ τοῦ χεῖρος τῆς

εἰς τὴν καρδίαν βασιλεῖς τῆς

καρδίας τῆς γούρου τῆς τῆς

ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Πικρὰ ἀντάμ' ἐβγαίνανε τὰ δάκρυα μὲ τὰ λόγια,
 κ' ἔτζ' ἔλεγ' ἀκατάπαυστα, βαρυὰ τὰ μυρολόγια,
 ὅπου τὴν ἐλυπώτανε λαγχάδια καὶ βουνα,
 ἱτιά νὰ τραγουδήσετε ἱτιά καὶ πάντ' ἱτιά,
 δὲν πταίει, ψεύτη τὸν ἐρωτα κάνεις ἄς μὴ τὸν κράζῃ,
 ἕως 'ποῦ 'μιλεῖ τὰ χεῖλη μου δὲν πταίει θὰ φωνάζῃ,
 γιὰτὶ μου τὸ φανέρωσε πῶς πλέον δὲν μ' ἀγαπᾷ,
 κι' ἀμέσως ἐγ' ἀρχήνισα νὰ τραγουδήσω ἱτιά,
 μιὰ μέρα γὼ τοῦ κλαύθηκα πῶς πέφτ' εἰς ἄλλα σῆθη,
 κ' ἐμὲ πῶς ἐπαράτησε κ' ἐκεῖνος μ' ἀπεκρίθη:

Μιμήσου με κι' ἀγάπησε ἄλλη καὶ σ' ἀγκαλιᾷ,
 τί' ν' ἀγαπῇς ἡ δύστυχη πάρεξ θανάτου ἱτιά,

δὲν θέλω νὰ μοῦ βάλουνε εἰς τὸ στερνὸ κλινάρι
ὄχι μυρτιαῖς τριαντάφυλλα πάρεξ ἱτιάς κλονάρι.

κ' ἐπὰν' ἀπὸ τὸ μνημα μου ἄλλη δὲν θέλω σκιὰ,
ὅλοι ὅλοι τραγουδήσατε ἱτιά ἱτιά ἱτιά.

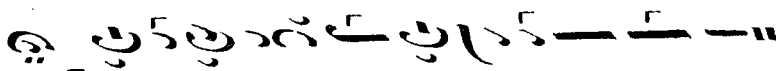
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \nu \alpha \cdot \omega \lambda$

Τὰ τρα γού δια μοῦ τὰ λς ε γς

δι λα $\delta \lambda$ τοῦ το μό νον δὲν θέ λει εἰς εἰ-

πῆ π τοῦ το μό νον δὲν θέ λεις εἰς ἂ κού-

οὐ σει ἀφ' τὴν πλά κα τοῦ τὰ ἂ φοῦ

κρα τείς.

Ὡ παρθέν' ἂν ἡμπόρουν ἢ κλάψαις

ἔπεθαμένου νὰ δώσουν ζωὴν,

τόσαις ἑκαμα κλάψαις γιὰ ἴσένα

ἔπ' ἤθελε λάβεις τὴν πρώτην πνοήν.

συμφορά σ' ἐνθυμούμην καθόσον
 'ς τὸ πλευρόν μου μὲ πρόσωπ' ὠχρόν,
 τ' ἔχεις σ' εἶπα καὶ σὺ μ' ἀπεκρ' θης
 θ' ἀποθάνω φαρμάκι θά πηῶ·
 μὲ σκληρότατον χέρι τὸ πῆρες
 ῥαία κόρη κι' αὐτὸ τὸ κορμί,
 ποῦ τοῦ ἔπρεπε φόρεμα γάμου,
 πικρὸν σάβανον τώρα φορεῖ·
 τὸ κορμί σου καὶ μέσα 'ς τὸν τάφον
 τὸ στολίζει σεμνὴ παρθενιά,
 τοῦ κακοῦ σ' ἀδικοῦσεν ὁ κόσμος
 καὶ σοῦ ἔλεγε λόγια σκληρά·
 τέτοια λόγι' ἂν ἠμπόρεις ν' ἀκούσης
 ἀπ' τὸ στόμά σου τ' ἦθελ' ἐβγῇ;
 τὸ φαρμάκι ποῦ πῆρες κ' οἱ πόνοι
 δὲν ἐστάθησαν τόσον σκληροί·
 κόσμε ψεύστη, ταῖς κόραις ταῖς μαύραις
 κατατρέχεις ὅσαις ἦν ζωνταναῖς
 σκληρὲ κόσμε καὶ δὲν ταῖς λυπεῖσαι
 'ς τὴν τιμὴν ὅταν εἶναι νεκραῖς·
 σιώπα σιώπα ἐνθυμήσου πῶς ἔχεις
 θυγατέρα γυναῖκ' ἀδελφῇ,
 σιώπα κ' ἡ μαύρη κοιμᾶται
 καὶ κοιμᾶται παρθένος σεμνῇ·
 θὰ ξυπνήσῃ τὴν ὕστερην ὥραν
 κ' εἰς τὸν κόσμον ἐμπρὸς νὰ κριθῇ
 κι' εἰς τὸν Πλάστην κινουσα μὲ σέβας
 τὰ λευκά της τὰ χέρια θὰ πῇ·
 Κοίταξ' μέσα τὰ σπλάγχχνα μου Πλάστη
 τὰ φαρμάκευσ' ἀλήθ' ἡ σκληρά,

καὶ μ' ἐβγῆχ' ἀπ' τὸν νοῦν μου Πατέρα
 πῶς πλασμένα μου τὰ ἔχες ἐσύ·
 ὅμως κοίταξ' τὰ σπλάχνα μου μέσα
 τοῦ τὸ κρίμα των κλαίουι κ' εἶπά
 ἔπες τοῦ κόσμου τοῦ φώναξε τόσα
 ἐδῶ μέσ' ἂν ἦν' ἄλλαις πληγγαῖς·
 ταῦτα ἔμπρὸς εἰς τὸν Πλάστην κινουῖσα
 τὰ λευκά της τὰ χέρια θὰ ἔπῃ
 σιῶπα κόσμῳ κοιμᾶται ἔς τὸ μνήμα
 πλὴν κοιμᾶται παρθένος σεμνή.

*Ηχος Ν πδλ νη. ρ χ

— — — — —

Τῆς καρ δὲς μου τ'ὰ πό κρυ φα μέ ρη

— — — — —

εὐ ρί σκον τ'ὸ λα σχε δὸν πλη η γο μέ-

— — — — —

να δλ δὲν ἔμπο ρῶ νὰ ς'τὰ εἶ πω ἔ να πρὸς ἔ-

— — — — —

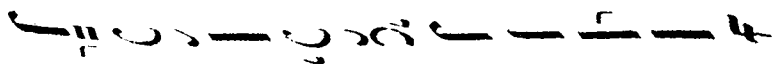
να ς τρέ μ' ἡ γλῶσ σα τὰ χεῖ λη μου πε τᾶ. δλ χ

— — — — —

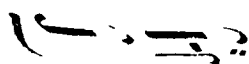
Τῶ ρα τύ χη κα κὴν ὅ που εἶ χα καὶ σ'α-

γά πη σα τό σον πο λὺ ⁶ και θὰ σὲ χά σω

θε ἀ μου γιὰ πάν τα και δὲν θὰ ἔ χω

πλέ ον ζω ἔ.

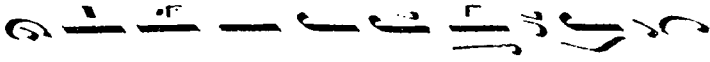

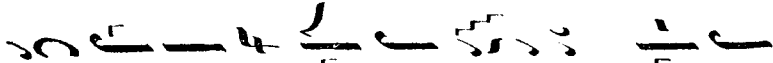

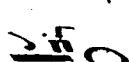
Τὸν σκληρὸν χωρισμὸν σου με γράφεις,
 κι' ἀπ' τὴν λύπην νεκρὸς θὲ νὰ μείνω,
 κι' ἀπ' τὰ δάκρυα τὰ γράμματα σβύνω,
 ἀναστενάζω και κλαίω πικρά.

Δὲν θ' ἀργήσης ψυχὴ μ' γιὰ νὰ ἔλθης,
 ἐνθυμήσου πῶς θέλ' εὔρεθῇ,
 ποῦ μ' ἐπλήγωσ' ὁ ἔρωσ σου τόσον
 και τὸ ἔξεύρεις πῶς θέλω χαθῇ.

Μιὰν στιγμὴν ἡσυχίαν δὲν ἔχω
 ἀπὸ δύο πικροὺς στεναγμοὺς,
 σ' τὰ πληρώνω μετέπειτα ὅλα
 με βασάνους και πόνους πικροὺς.

Ξημερώνει κ' ἐπάνω 'ς τὴν κλίνην
 κάθε τέρι κοιμᾷτ' ἐλαφρά,
 ἐμὲ δὲ ἡ-καρδιά μου στενάζει
 κ' ἐνθυμεῖται ἐσένα θεά.

Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi}$ δλ νη. $\frac{\gamma}{\lambda}$

 Εἶ ναι καὶ ἄλ λαις συμ φο ραῖς καὶ ἄλ-

 λαις δυ στυ χί ι αῖς δλ εἶ ναι δι ἄ-

 φο ροι κλαυ θμοὶ δι ἄ φο ραῖς παῖ δεῖ αῖς δλ

 εἶ ναι ἄ να στε νάγ μα τα θρῆ-

 νοι δεῖ νοὶ καὶ πᾶ α θη δλ ὅ που

 σπα ράτ τουν τὴν καρ διὰν καὶ τῆς ψυ χῆς τὰ

 βᾶ θη.

Εἶν' ἄλλα μύρια κακά, τὸν ἄνθρωπον πεῦ φθείρουν
 καὶ ἔχουν τόσῃ δυνάμειν ἔς τὸν τάφον νὰ τὸν σύρουν,
 ὅμως ἀφοῦ θανατωθῇ ὅλα τὰ τελεσιώνει
 ἔχει τὸ ἰφτιχάρι του γιὰτὶ τότε γλυτώνει,
 κι ἂν θέλῃ καὶ παρηγοριὰ ἔχει τὰ δάκρυά του
 καὶ ἐγλεντζεῖ κ' ἀνάπαυσιν τ' ἀναστενάγματά του,

Ἀμὴ αὐτὴ ἡ συμφορὰ κ' ἡ ἄκρα δυστυχία
 ποῦ ὑποφέρει κάθε μιὰ χωρὶς ἀντιλογίαν,
 ἤγουν αὐτὸν τὸν χωρισμὸν πῶς νὰ τὸν ὀνομάζω
 θάνατον ὄντως ζωντανὸν καὶ ὅλως δὲν διστάζω,
 εἰς μίαν τέτοιαν συμφορὰν καὶ δάκρυα δὲν βγαίνουν
 μόν' στάζουν ἐσωτερικὰ κ' εἰς τὴν καρδιὰν πηγαίνουν,
 κι' ὅταν ἔς τὸ κέντρον τῆς ψυχῆς θανατηφόρως στάζουν
 βιάζουσι στῆθος καὶ καρδιὰν τὸ ἄχ! βάχ! νὰ φωνάζουν,
 κι' εὐθύς ὅπου ἐβγῇ τὸ ἄχ! μὲ τόσην δυναστείαν
 μὲ πόνους ἐσωτερικοὺς μὲ μίαν τόσην βίαν,
 εἰς μιὰν ἡμέραν σκοτεινὴν τὸν ἄνθρωπον ἀφήνει
 καὶ ἐμπλεὼν παντοδαπῶν δεινῶν τὸν καταστήνει,
 ὧ χωρισμέ οἱ τρόποι σου τ' ἀποτελεσματὰ σου
 εἶν' ὅλα φεῦ φαρμακερὰ καὶ ποῖα εἶν' τὰ καλὰ σου,
 ὧ χωρισμέ ποῦ μ' ἔκαμες διὰ νὰ προτιμήσω
 τὸν θάνατον χίλιαις φοραῖς παρὰ ὅπου νὰ ζήσω,
 ὧ χωρισμέ ποῦ ἰστέρησες κι' αὐτὰ τὰ δάκρυά μου
 ὅπου με ἐχρησίμευαν εἰς πᾶσαν συμφορὰν μου,
 ὧ χωρισμέ σκληρότατε καὶ συμφορὰ μεγάλη
 ὧ δυστυχοανίατε καὶ ταραχὴ καὶ ζάλη,
 ὧ θάνατε τί ἐγείνεις, ποῦ εἶσαι τί προσμένεις;
 σ' ἐμένα ἔλα γλήγορα κ' εἰς ἄλλον μὴ πηγαίνεις.

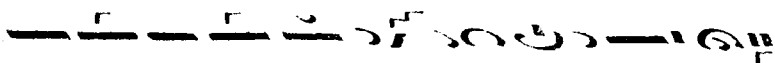
Εἰς ἤχον $\pi^{\eta} \chi$ χ φ χ

$\underline{\lambda \theta \rho} \underline{\epsilon \nu} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta} \underline{\nu \eta}$

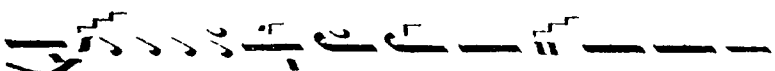
Τι ἄ α κρα μα α ται ό ο ο της κ

τί πρό ο σκαι ρο ος πλέ ον ζω ή ᾠ δ.

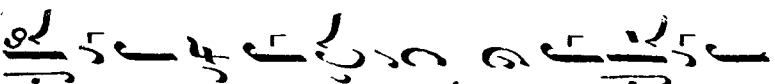
ποῦ ό νοῦς μου φρί ιτ τει ό ταν τήν ε-

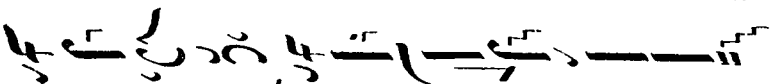
έν νο εἰ ει ό ο ποῦ ό νοῦ ους μου φρί-

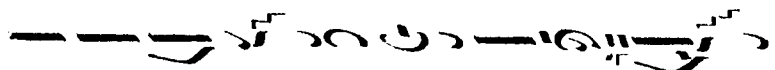
ιτ τει ό ταν τήν ε ε εν νο εἰ ποι ός

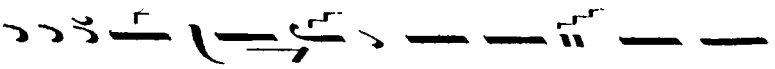
νά α πα ρα τη ρή ση εἰς τήν τρέ ε χον

τα δει νά μου εἰς τήν δυ υ στυ χή η-

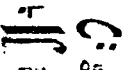
ήν μου τύ υ χην καί νά μή λυ υ πη-

θη η εἰς τήν δυ υ στυ χή η η μου

τύ υ χην καί νά μή λυ υ πηθηλυ-

πη θη.

Λαβύρινθος ὁ τρέχων μὲ φαίνεται αἰὼν
καὶ πέλαγος βασάνων καὶ ὅλως κυκεών·

θέλω γιὰ νὰ ὑπομένω
πλὴν ποσῶς δὲν ὑποφέρω
διατὶ μυριοτρόπως
ἡ τύχη μὲ φθονεῖ.

Ἐφθάρη ἡ ζωὴ μου νὰ ὑποφέρω δὲν μπορῶ
τὸ πῶς δὲ ζῶ ἀκόμη κ' ἐγὼ τὸ ἀπορῶ·

πιά κοιμοῦμαι μὲ φροντίδες
καὶ ζυπνῶ μ' ἀπελπισιαῖς
κ' ἄλλο δὲν ὑπολαμβάνω
εἰμὴ θλίψιν καὶ ποινήν.

Τὸ ἄχ! ἀδιακόπως καὶ βᾶχ κάθε στιγμὴν
τ' ἀμὰν ἀκαταπαύστως προσφέρω μὲ ὁρμήν·

κ' εἰς τὴν νεότητά μου
δὲν χαρῇ πιά ἡ καρδιά μου
εἰς τὸ γῆρας μου δὲν θέλω
τύχην πλέον καλήν.

Ἦχος λ' δὲ νη. γ'

Σ' τὰ χρο σᾶ μα λιὰ α ε φό ρει

ετ κό κι ι γον ἦ λου λου δι κ6-

ο ρη ^ν δὲ δὸς τήν εἶ ει πα 'α δὸς δὸς τήν

εἶ πα δὸς αὐ τὸ ^ςκι' ἄλλο πλιὸ

κι' ἄλλο πλιὸ κι' ἄλλο πλιὸ δὲν σοῦ ζη τῶ.

Ἐρυθρὰ μοῖ τὸ προσφέρεις τ' ἄπρο 'σάν τὸν κρίνον χέρι
δὸς τὸ χέρι δὸς μ' αὐτὸ κι' ἄλλο πλιὸ δὲν σοῦ ζητῶ.

μέ τὸ δ' δει τὸ ἀρράτο καὶ τὸ βλέμμα ὅπτει κάτω
δὸς τὸ βλέμα δὸς υ' αὐτὸ κι' ἄλλο εἶπα δὲν ζητῶ,

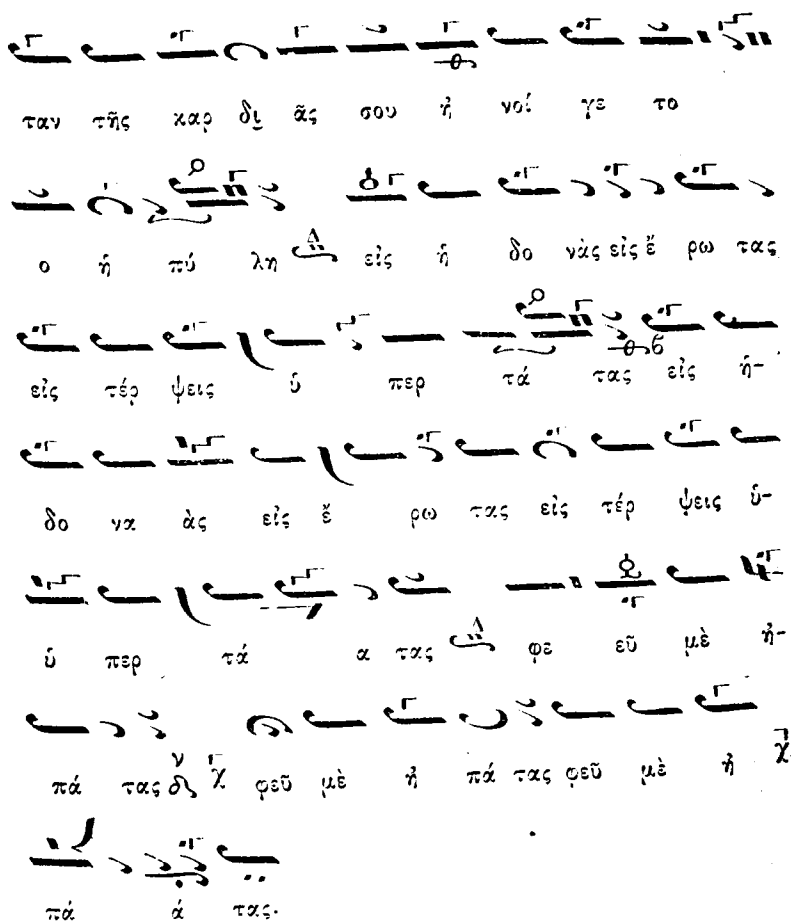
μιὰ ματιὰ 'σάν φῶς με ῥίπτει κ' εἰς τὸ σόμα γέλιο δείχνει
δὸς τὸ στῆθος δὸς μ' αὐτὸ κι' ἄλλο εἶπα δὲν ζητῶ.

'σάν τὸ κυπαρίσι σκύπτει κ' εἰς τὴν ἀγκαλιάν μου πίπτει
τώρα σ' ἔχω σε κρατῶ τίποτ' ἄλλο δὲν ζητῶ.

Ἦχος ^λπδ' νη. ^λχ

Καὶ ὅταν εἰς τὰ χεῖ λη μου προ-

σηγ γί ζες τὰ χεῖ ει λη ^ςκαὶ ὅ-

Καὶ ὅταν με ἀγγελικὴν φωνήν, ὦ ἀναμνήσεις,
 σὲ ἀγαπῶ με ἔλεγες, καὶ ἡ πέριξ ἡμῶν φύσις,
 τῶν τέρψεων μας μέτοχος σ' ἀγαπῶ ἐφώνει,
 ἀπάτη μόνη.

Καὶ ὅταν εἰς τὸ στῆθός σου τὴν χεῖρα μου ἐκράτεις
 καὶ ὅταν με ὀρκίζεσο φιλίαν ὦ ἀπάτης,
 τὰ πάντα ἦσαν ὄνειρον, οἱ ὄρκοι σου ἐκείνοι
 καὶ οἱ πλάνοι θρήνοι.

ὦ εἴαν ἦσουν ὄνειρον τίς μ' εἶχεν ἐξυπνήσει,
 τίς βάρβαρος ἠθέλησε σκληρὰ νὰ τραυματίσῃ
 τὴν λυπηρὰν καρδίαν μου ἀκόμ' ἄς ἐκοιμώμην,
 ἄς ἐπλανώμην.

Φεῦ ἔχασα τὰ ὄνειρα καὶ μὲ αὐτὰ τὸν βίον
 καὶ τώρα πλάνης φέρομαι στενάζων καὶ δακρῶν,
 ἄνευ ἐλπίδων ἔρμαιον δυστυχῶν καὶ πόνων,
 μὲ μνείας μόνον.

Ἔτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

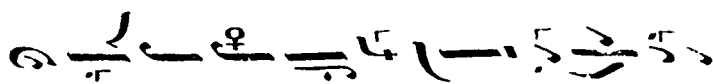
Εἰς τῆς λευκῆς ἀγκάλης τῆς τ' ἀρώματα μεθύων,
 θνητὸς ἐγὼ τρισόλβιον ἀγγέλων ἔζων βίον,
 παράδεισον ἐτρύφησα ἔς τὰ τρυφερά τῆς στήθης,
 πλὴν μὲ ἡρνήθη.

Σὲ ἀγαπῶ μὲ ἔλεγε, τὸ στόμα σου τ' ὦραϊον,
 καὶ βλέμμα μ' ἔστρεψε θερμὸν κ' εἰς ἓν τῆς δάκρυ πλέον,
 πλὴν τώρα πάντα ἔσβεσεν ἡ ἐπελθοῦσα λήθη
 καὶ μὲ ἡρνήθη.

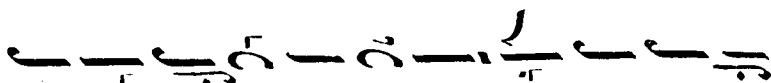
Νὰ τῆς ἐμπνεύσ' ἐζήτησα τοὺς πόθους μου εἰς μάτην,
 ἔς τὴν δολοφόνον τοῦ παλμοῦ ἀφέθηκα ἀπάτην,
 νὰ τὴν θερμάν' ἡ Αἴτνα μου μικρὸν δὲν ἡδυνήθη,
 καὶ μὲ ἡρνήθη.

Καὶ ἡ ζωὴ μου ἔκτοτε κατὰ μικρὸν ἐκλείπει,
 τὰ ῥόδα τοῦ προσώπου μου ἐμάρανεν ἡ λύπη,
 καὶ τοῦ θανάτου ἡ πνοὴ περὶ ἐμὲ ἐχύθη,
 ἀφοῦ μ' ἡρνήθη.

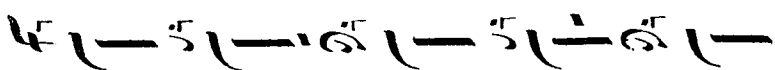
Εἰς ἡχον ἰῖ Γα' ϑ χ

Σὺ ποῦ πέ τα ξες τὰ ὕ ψη ὦ ψυχὴ

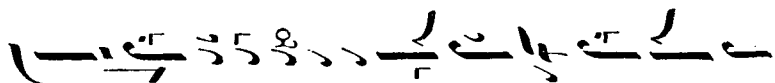
ἐ ε ρω πευ μέ νη δέ ξαι δε ἰ λα-

ρό μέ νη σὲ ἄ κο λου σὲ ἄ κο-

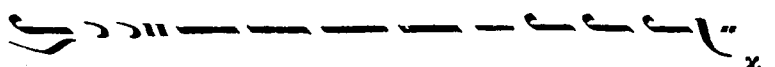
λου θῶ πι στῶς ἄν τὰ μί ση ἄν οἱ φθό ο νοι

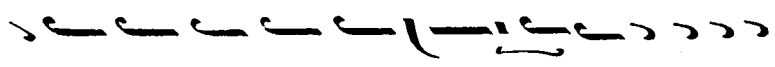
ἄν οἱ πό λε μοι τοῦ κό ο σμου μᾶς ἐ χώ ρι-

σαν ὦ φῶς μου χ μᾶ ας ἐ νό νει δ-

οὐ ρα νὸς μᾶς ἐ χώ ρι σαν ὦ φῶς μου χ

μᾶς ἐ χώ ρι σαν ὦ φῶ ω ὦς μου μᾶς ἐ νό

νει δ οὐ ρα νὸς μᾶς ἐ χώ ρι σαν ὦ φῶς

μου ^λμας ἐ χώ ρι σταν ὦ φῶς ως

μου ^λμας ἐ νώ νει ^λμας ἐ νώ νει ὁ ^λ οὐ οὐ ρα νός.

Εἰς ἤχον ^λπ δ^λ νη ^λχ

Ὁ ποῖος ἰ δεῖ κυ ρί ε α μου τὰ

ἐ δι κά σου κάλ λη ^λδ^λ(δ^λς) ἂ δύ να τον

ἐν ὅ ο σω ζῇ νά μὴν ἂ να α στε-

νά ἂ ζει· εἰ ἂ δύ να το ον ἐν ὅ-

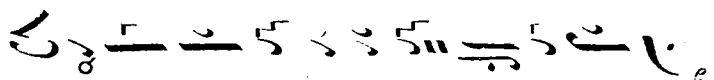
ὅ σω ζῇ νά μὴν ἂ να στε νά ζει.

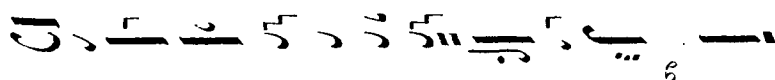
Ἔχει αὐτὸ καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τόσον ἐπιβάλλει
ὁποῦ με τρόπον θαυμαστὸν καὶ φύσιν μεταβάλλει,
καὶ διεγείρει πνεύματα πάθους ἐξ ἐναντίας
καὶ εἰς τὰ ιδιώματα τὰ τῆς ἀντιπαθείας,

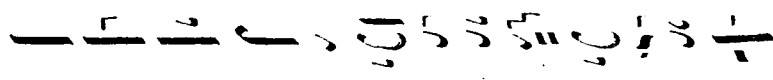
ὅτι ἡ φύσις ἐναργῶς χωρὶς ποσῶς κουσοῦρι
ἀναμφιβόλως φαίνεται ἔς τὸ εὐμορφό σου νοῦρι.

ἡ λάμπις τοῦ προσώπου σου ὅταν φωτιᾷς ἐβγάζει
τὸ βλέμμα σου μέσ' ταῖς καρδιαῖς τὸ πῦρ διπλασιάζει,
ὁ ἔρωτας ἀκούοντας κυρά μου τ' ὄνομά σου
ἦλθε πετώντας νὰ ἰδῇ τὰ κάλλη τὰ χρυσά σου,
νὰ ἀτενίσ' ἡθέλησε μ' αὐθάδειαν μεγάλην
κ' εὐθὺς τυφλὸν τὸν ἔκαμαν. τὰ θαυμαστά σου κάλλη,
μὲ ὅλον τοῦτο δι' αὐτῶν εὐθὺς ὅπου θελήσεις
ἓνα ὅπου σὲ ἀγαπᾷ ἔμπορεῖς νὰ βοηθήσης.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \chi$ νη. χ

Συγχώρη σὸν μοι πλά α στα μου λ

ἔ ἂν προ φέ ερ' ἀ κό ο ο μα λ τὸ

βδε λυ ρόν του ὅ ο νο μα α ει εἰς

τὸ ο ο νε κρό ον μου στό ο μα. χ

Αὐ τὸν ζη τεῖ τὸ ὅ ομ μα μου γ δλ αὐ τὸν

καὶ ἄν τὸ κλείσω ᾗ αὐτὸν θελεῖ πάντα

αἰα νὰ ζῇ εἰς ὡς νὰ ξεψυχή-

ἡ σωχ εἰς ὡς νὰ ξεε-

ψυχή η σω.

ὦ τύχη τύχη ἄστατος, ὦ νὰ μὴν ἐγεννώμην,
 ἢ κάλλιον ν' ἀπέθνησκα ἢ νὰ μὴν ἡσθανόμην,
 τὸν ἔβλεπα καὶ ὅλη μου ἐράγιζ' ἡ καρδιά
 τὸ πρόσωπόν του ἔκαιε, ὡχρία κ' ἐρυθρία,
 ἡγάπησα, ἐλάτρευσα, ἔκλαυσα, ἐλυπήθην,
 πλὴν καὶ αὐτὸ τὸ παρελθὸν εὐρίσκεται εἰς λήθην,
 εἰς τί σκληρὲ μ' ὠφέλησε αὐτὸ τὸ αἰσθημά μου
 καὶ οὔτε κἂν ἐβράβευσες τὸν τόσον ἔρωτά μου;
 εἰς τί σκληρὲ σε ἔπαισα καὶ ἔγεινες αἰτία,
 τῶν ἀφορήτων μου δεινῶν, ἡ θλίψις ἡ πικρία;
 ἰδοὺ λαμβάνεις σήμερον αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν,
 τὸ νὰ με θάψῃς μόνος σου 'ς τὴν παραθαλασσίαν,
 θέλω μὲ τὰς ὠλένας σου τὸν τάφον νὰ σκεπάσῃς
 κ' ἐπάνω εἰς τὸ μάρμαρον τὸ παρελθὸν νὰ γράψῃς.

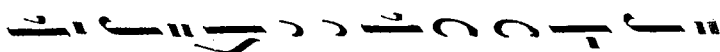
Τὰ πρὸντα ἐκ τῶν τοῦ μακαρίτου υἱοῦ μου Νικολάου, συμβοη-
θοῦσα αὐτῷ καὶ ἡ προσφιλὴς μου Αἰκατερίνα.

Εἰς ἤχον λ βου. λ

Σὺ μό νη εἶς' ἡ λαμ πη δὼν τὸ φῶς τῶν
ἡ με ρῶν μου ᾧ ὁ γλυ κα σμός τοῦ βί-
ου μου καὶ ὁ λων τῶ ων δει νῶ ων μου.

Σὺ μόνη εἶς' ὁ θησαυρὸς ὁ λύχνος τῆς ζωῆς μου,
τὸ νῆμα τ' Ἀριάδνειον, τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς μου·
σὺ μόνη εἶς' ὁ Ζέφυρος ποῦ μέσ' τὰ φύλλα παίζει
τὸ νέκταρ εἰς τὸ τῆς ζωῆς πολύμοχθον τραπέζι·
σὺ μόν' ἡ ἀμβροσία μου ἡ σταθερὰ ἐλπίς μου
καὶ παντὸς πόθου ὁ σκοπὸς ἡ μόνη κορωνίς μου·
ἀνάγκη ἀμετάθετος σὺ τῆς ὑπάρξεώς μου,
εἰς ἕκαστον διάβημα ἀστήρ ὁ πολικὸς μου,
τοῦ ἔαρος ὁ ἄγγελος τῶν ρόδων ἡ τερπνότης,
ἡ μελωδία τῶν πτηνῶν τοῦ κάλλους ἡ θεότης,
ὁ τῆς ἡμέρας ἥλιος ἡ τῆς νυκτὸς σελήνη,
σὺ τῶν σταχύων ὁ χρυσὸς ἡ τῶν ἀγρῶν γαλήνη,
σὺ τῶν ὑδάτων κρύσταλλος ὁ μόσχος τοῦ ζεφύρου
τῆς πεταλοῦδας τὸ πτερόν τὸ μῦρον παντὸς μύρου.

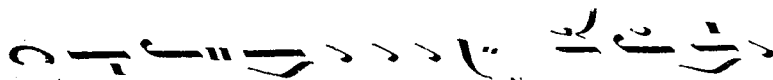
³Ηχος λ δ' νη. 7

Σὲ σὲ ὁ ποῦ πη γαί νω σὲ σὲ

ὁ ποῦ σα θῶ δ' σὲ σὲ ὁ ποῦ πη γαί νω

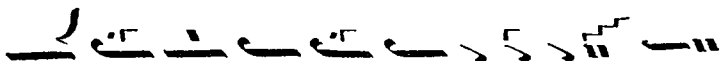
σὲ σὲ ὁ ποῦ σα θῶ δ' σὲ σὲ μό νην

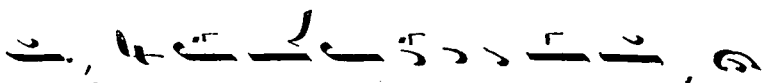
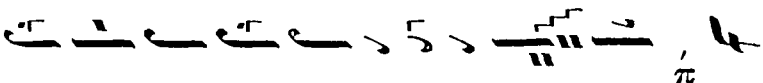

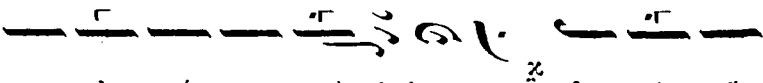
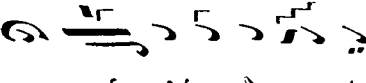
λα τρεῦ ω μό ο νην ζη τῶ καὶ πο θῶ.

Φῶς φῶς εἶσαι ἡλίου, φῶς φῶς πλὴν πυρπολεῖς,
 ἦ ἦ ἄνθος Μαΐου ἦ πτερωτὴ χρυσσαλῖς,
 σὺ σὺ αὔρα γλυκεῖα σὺ σὺ χάρις χρυσή
 πλὴν πλὴν μ' αὔραν ὁμοίαν εὐθύς ἐτράπης καὶ σὺ,
 ποῦ ποῦ ἄστατη κόρη ποῦ ποῦ τώρα πετᾶς
 κι' ἂν κι' ἂν πτέρυγας φόρει ὥστε νὰ μὴν ἀπατᾶς,
 μὴ μὴ ὄρκοι σου τόσοι μὴ μὴ τόσοι σκοποὶ
 μὴ μὴ θὲ νὰ χαθῶσι ὡς τῆς στιγμῆς ἀστραπή.

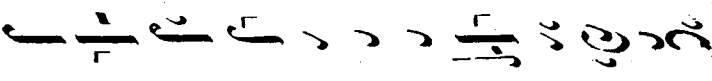
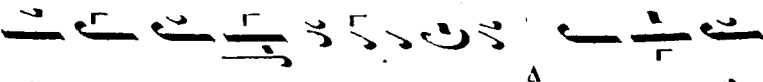
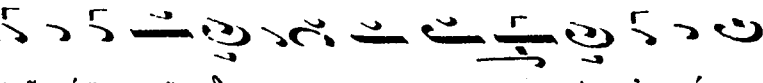
³Ηχος λ δ' νη. 7

Ξη με ρώ νει καὶ χαί ρετ' ὁ κό ο

 σμος ^πδὲ καὶ βρα διὰ ζει καὶ χαίρετ' ἡ γῆ ^ναὖ ξη-

 με ρώ νει καὶ χαίρετ' ὁ κό σμος ^πδὲ καὶ

 βρα διὰ ζει καὶ χαίρετ' ἡ γῆ ^ναὖ κ' ἐ γὼ στέ-

 κω ἐμ πρὸς σου καὶ κλαίω ^ζῶς νὰ ἦ-

 μουν ὁ πλέον δυ στυχής.

Εἰς ἤχον Δι. 7/8

 Ξύ πνη σε ἄ σπλα χνη ζύ πνη σε

 ὦ ραί α μου κο ρα σί δα ^Δνὰ ^δῆς

 τοῦ μάτ ταις δρο σιαῖς τοῦ ἡ λίου τὴν ἄ κτί ς

να ^Δ να ὀδῆς τοῦ μά ἱ ταῖς ὁρο σιχαῖς ^Δ

τοῦ μά ἱ τὴν ἄ κτί ι να ^Δ ν' ἄ α

κοῦ σης τοῦ χρο σου που λιου πῶς κοι λα δεῖ κα!

ψά αλ λει ^Δ μά ἰ γώ γιὰ σέ να κλαί-

ω φω νά ζω κλαί ω δα κρύ ζω δέν

μέ πο νεῖς ^Δ κι εἶς τὸν λι μόν σου θά ἔχης τὸ

κρί μα καὶ ἑσάν πο θά νο τί θά γε νῆς

τί θά γε νῆς.

Εἰς ἤχον $\text{C} \rightarrow \text{Δι.} \text{---} \text{X}$

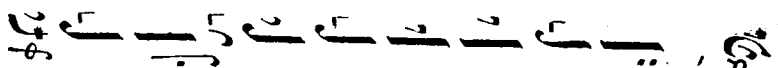
Συμ φο ρά κρύ α γῆ σέ σκε πά α-

ά ζει A παν τα χου ου βα σι λε εϋ ει

σι γῆ- or ξύ πνα ξύ πνα μιὰ κό ρη σέ κρά ζει π δ

ῆ τισ πάν τα σ' ἐ στά θη πι στή or δ -

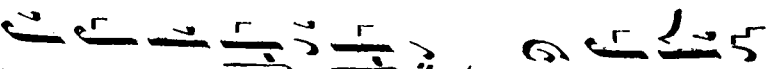
λα τ' ἄν θη τῆς γῆς καὶ τὰ κά α ἀλ λη A

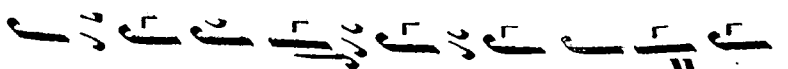
ε μα ράν θη σαν ὁ λα γιὰ μιὰ or δ καὶ

μα ταί ως ἂν θί ζου νε πά λιν π δ τὰ πο τί-

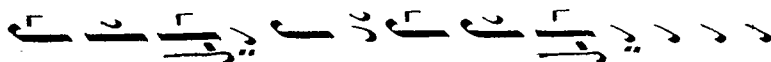
ζω με δά κρυα πι κρα or X μά ει πῆ μά

ει πῆ τί σ' ἔ κα μα κ' ἔ γει νες χά α ρου

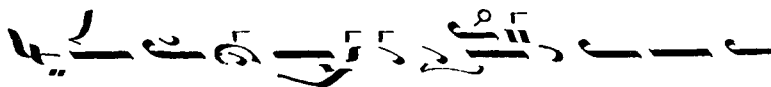
μνη μα γὰ τί 'ς τὸ κρύ ον μνη μα δὲν ἔ-

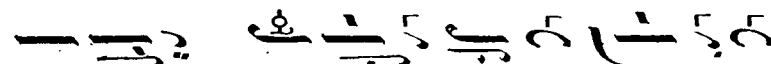
κρα ζες εἰ μὲ δὲν ἔ κρα ζες κι'εἰ μὲ πῶς νὰ βα-

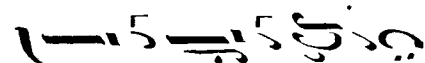
σάξ' ἢ τὰ λαι νὰ τὰ βά σα νὰ α τοῦ κό-

σμου ξύ πνα σκλη ρὲ καὶ δός μου τὴν πρῶ την

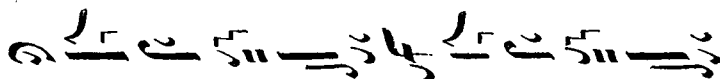

μου ζω ἦν ἧ ξύ πνα σκλη ρὲ καὶ δός μου τὴν

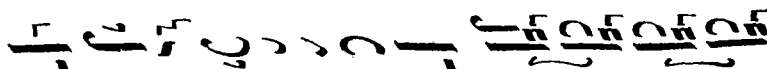

πρῶ την μου ου ζω ἦν.

Εἰς ἤχον λ $\pi\delta$ νη α χ

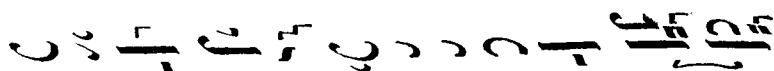
Ὁ ο τὰ α φος κα τα φύ υ γι ο

ον ε'δ λί γον θὰ μοῦ ου δώ ω ω

σει ^{δλ}_Δ κι' α α σπλα αγ χνι κόν τὸ ο δά α-

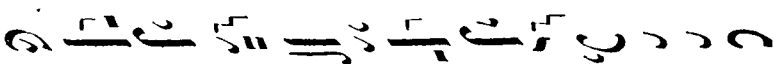
κρυ σου ου πο ο πο τὲ δὲν θά α σώ-

ω σει ^{δλ}_Δ ς' τοῦ μνή μα τος τὸ βά ρα-

θρον ἐ κεῖ σὲ καρ τε ρῶ ἔ τσι καὶ σ' α

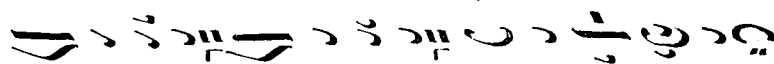
λη η σμό ο νη σε ες τ' α α ρα χνι α σμέ νο

ον μνή η η μα ^{δλ}_Δ σέ βου τὴν γῆν

ποῦ κεῖ τε ται ^{δλ}_Δ ὁ πρῶ τος ἐ ρα στής ὁ

πρῶ τος ἐ ὁ πρῶ τος ἐ ὁ πρῶ τος ἐ ρα στής.

Εἰς ἡχον. $\pi \delta \nu \eta. \omega \chi$

Τί ἀχοί ζουν ὁ υἱ πέρ λαμπρα κά-

λῆ⁶ ὁ ταν τ'άν θη τῆς νεό ό της τὰ κάλ-

λη ^ς ἐ ἐν σκλη ρὸν τοῦ συ ζύ γου μου

βλέμ μα ^θ ν τή ην καρ διάν μου ρά ι ζει

[illegible]

παῖ - αἱ οὐ καὶ μέγα σε δά σθη

 πυ κνά ^ν δὲ ὦχ σκλη ρά ὦχ ἀ πάν θρω πος τύ

χρησχοῦντι σμὲν ἡγιασμένοι ἐμὲ βαπτισά-

ζεις ἑστὰς ἀγ κά λας για τί δὲν μὲ πέρ-

νεις ε χει νης ποῦ ε γῶ ω α γα πῶ ^ε ^γ ^λ

ποῦ α γά πη ποῦ ἦ πί σεις ὁ ποῦ

τό τε ε ποῦ μ'έρ κί σθης ^γ δλ ποῦ τοῦ

γά μου τὸ στε φα νι ποῦ τὰ ρό δα

ποῦ τὰ ρό δα κ'ἦ μο σγ^γιέςδλ νὰ κ'ἦ γῆ

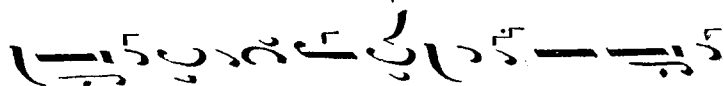
ποῦ τὰ ραν τί ζῆ ^π ⁹ νὰ κι'ὸ ἦ λιος ποῦ

δια θαί νει κι'ὸ ἦ λιος ποῦ δια θαί-

νει νὰ κ'ἔ με τήν κα ἰ μέ νην πῶ ως μ'ἦρ

νή θη- πῶς μ'ἦρ νή θη κε ες σκλη ρέ.

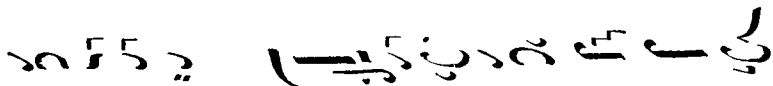
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη ρ λ .

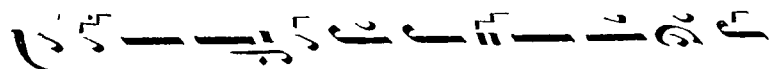
Πῶς ὁ ἔ ρως μ' ἔ χει πλη γω μέ-

νον δι' ἐ σέ να φῶς μου δι' ἐ σέ-

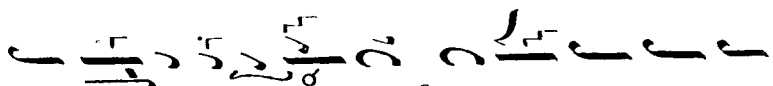
να θε ἀ $\delta \lambda$ λὰ βε οἶ κτον δι' ἐ μέ

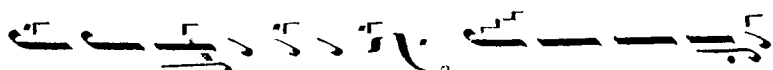
τὸν ἄ θῶ ον ρί ψον βλέμ μα ἐ-

δῶ 'ς τὴν καρ δι' $\delta \lambda$ ἔ ε ρως εἶ ναι 'δῶ

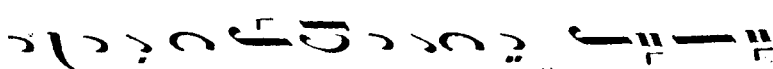
μέ ε σα κρυμ μέ ε νος λ θὰ μέ φέ ρει

'ς τὸν τά α φον νε κρὸν λ πλην τ' ὅ νο μα

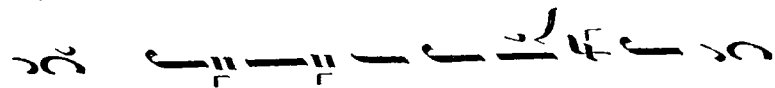
σου καλ' 'κεῖ μέ σα 'ς τὸν τά φον λ θέ ε-

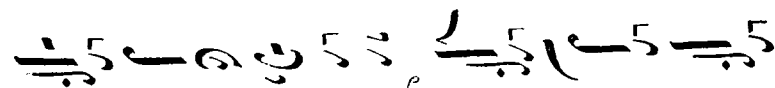
λει εἶ σαι δι' ἐ μέ ε ρὸν $\delta \lambda$ μὰ 'καρ-

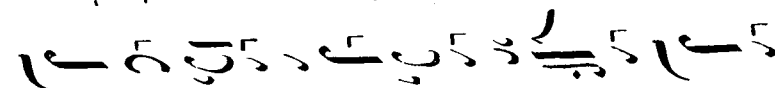
διά σου δὲν μοῦ 'μοιάζει τῆς ἀγ γε λι κῆς μορφῆς

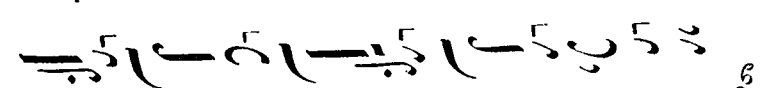
σου ^νδὲ κ' ἦ ψυ χῆ σ' ἀ να γα λιά ζει

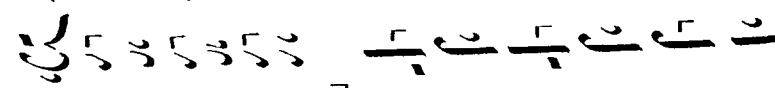
νά με βλέ πεις δυ στου χῆ ^ελ παῦ σε πλιὸ αὐ τὸ τὸ

μῆ σος κι' ἄρ χη σε νά με πο νῆς κι' ἄρ χη σε νά

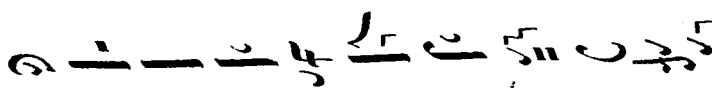

μέ λα τρεῦ ῆς κι' ὅ χι νά με τυ ραν νῆς ^ελ

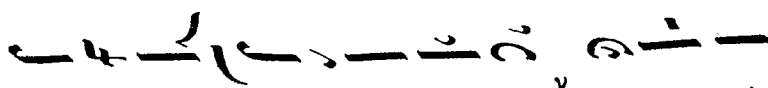

κι' ὅ χι νά με τυ ραν νῆ ^λχ ῆς τὸ ὄν δυ στου χῆ.

Εἰς ἡχον ^λπδὲ νη. ^λχ

Μὴ κλαί εις μὴ ὁ ο δὲ υ ρε σαι

ἀ θώ α μου ου παρ θέ να ^νδὲ μά 'χει και

— — — — —
 μέ ε τὰ χεῖ λη μου ὁ ἔ ρως

— — — — —
 πλη η γω μέ να δ^ν λ^ν μ^ν α γὼ μ^ν α ν ᾠ σπλα αγ-

— — — — —
 χ^ν α γα πῶ ω μ^ν α ν ᾠ α σπλαγ χνη η λα-

— — — — —
 τρεῦ ω δ^ν και τί κερ δι ι ζ^ν ὁ δυ υ στυ-

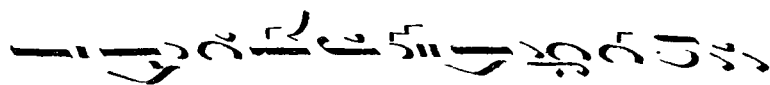
— — — — —
 χ^ν ης και κα θω μαι αι και κλαί ω δ^ν λυ π^ν η-

— — — — —
 η σου τ^ν ην ν^ν ο τ^ν η σου λυ π^ν η σου τ^ν α

— — — — —
 κάλ λη δ^ν εν β^ν ρι ι σκε ται ᾠ λη ὦ ραί α

— — — — —
 ᾠ αν κ^ν ε σ^ν τ^ν α γ^ν α π^ν ης ἡ κά μι νος δ^ν εν σ^ν β^ν υε ται

— — — — —
 σ^ν ε μ^ν η μα α γ^ν ι νε ται θυ μα κι^ν α κό-

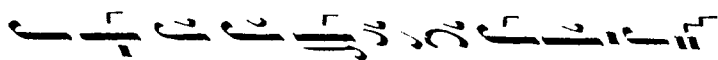

μ' ἄ γα πα α α α γί νε ται θυ μαχι' ἄ

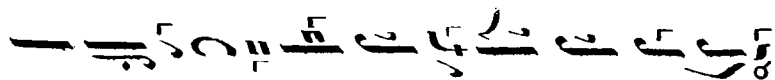

κό μ' ἄ γα α πα.

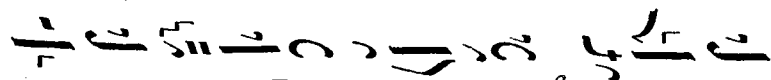
Ἦχος $\lambda \delta \nu \eta$. Ω λ

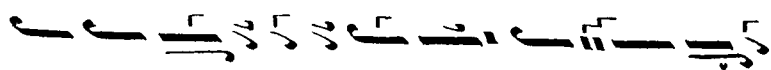
Ὡ τὸ ὄν τά φον μ' εἰ πά νω θά ἔλ θης

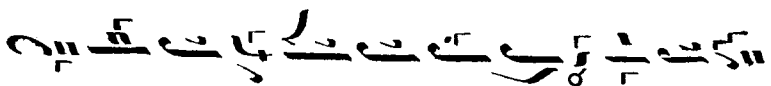
μὲ μὲ ε ρα χρυ σῆ πε ρι στέ-

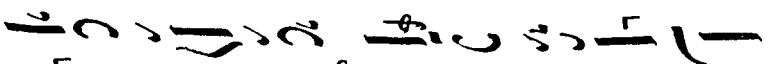
ε ρα α λ νά ρί ψης μο σχαῖς $\beta \lambda$ μο σχαῖς

καὶ τρι αν τά φυλ λα κ' εἰ πά νω θά κλα-

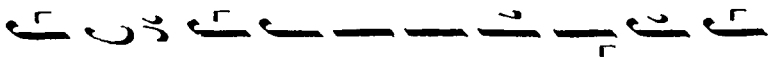
αύ σης κ' εἰ καὶ θά στε νά α ξης

ης λ καὶ τοῦ το θά πῃς $\beta \lambda$ γνω ρί ζω τί ἄ νω-

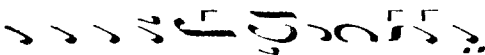
φε λο 'ς τὸ μνη μα σ' εἰ πά νω τὰ λό για

μου χά νω καὶ σὺ δὲν μ' ἄ κοῦ ου οὕς τὰ

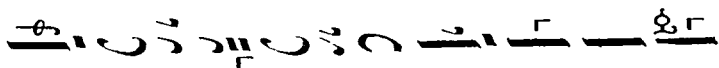
λό για τὰ λό για μου χά νω καὶ

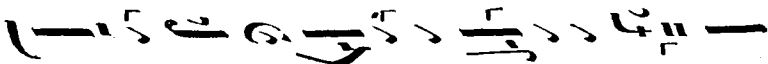
σὺ δὲν μ' ἄ κοῦς καὶ σὺ δὲν μ' ἄ κοῦς.

Λιτῆσαι τοῦ ἐν Μασσαλίας τῆς Γαλλίας προσωρινῶς διαμένοντος
κ. Μαρίνου Δ. Βεργωπῆ, εἰς ἀνάμνησιν τῆς συνδεούσης ἡμᾶς εἰλι-
κρinoῦς φιλίας.

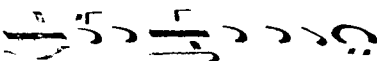
Εἰς ἤχον $\overset{6}{\chi}$ βου $\overline{\chi}$

Σο ρέν τον Σο ρέν τον 'ς τ' ὦ ραὶ ο σ' ἄ κρο-

για . λι ποῦ πάντ' ἀν θοῦν λου λού δια ποῦ

πάντ' ἀη δό νι ψά αλ λει.

$\overset{6}{\chi}$

Σο ρέν τον Σο ρέν τον 'ς τὸ σπήτ'

αὐ τὸ 'κεῖ κά α του κά θητ' αὐ τῇ ποῦ 'κεῖ-

ει νος ἃ φῆ κε τὴν καρ δί αν του.

Δ

'Στὴν ἃ κρο για λιὰ τὸ κῦ μα ἴ παν τοτ' ἃ-

φρι σμέ νο σθῦ νει ⁶λ τὸ πυ κνὸ αὐ τὸ τὸ

δά α σος κά θητ' ἡ σκλη ρὰ ε κεί εἰ νη ἴ

'Ε κεῖ μέν' ε κεῖ κοι μᾶ ται ἴ ἡ με-

λαγ χρι νῆ ε κεί νη ⁶λ ποῦ τοῦ 'πῆ ρε τὴν

καρ διάν του ⁶λ ἡ ὦ ραί α Σο ρεν-

πῆ νη.

ἴ

Τὸ πρῶτ' τοῦ ξυπνά' ἔκ' πάν τοτ' ἐκεί-

νη ζῆτα καὶ κλεισμένο οὐ τὴν βλέ-

πει τὸ ὅμ. μ.α.

ῥ

Ὁ νειρεὺς ἐπ' αὐτὴν ἔκ' τὴν γλυκύτητα

της μορφῆς καὶ κλεισμένο οὐ τὴν βλέ-

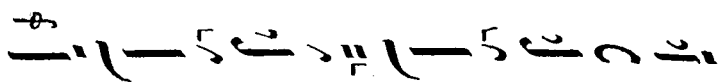
πει τὸ ὅμ. μ.α.

Σὸ ρέντον Σὸ ρέντον ἔς τ' ὠραϊ-

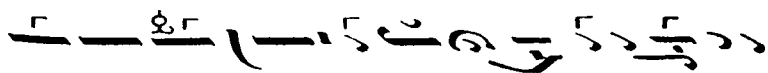
οῦ ἀκρογιάλι τοῦ πάντ' ἀνθοῦν λουλού-

διὰ τοῦ πάντ' ἀηδόνη ψάλλει

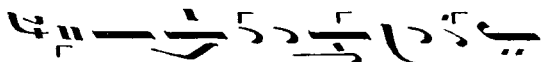
ῥ

Σο ρέν τον Σο ρέν τον 'ς τὸ σπή-

τ' αὐ τὸ 'κεῖ κά α του κά θητ' αὐ τῇ ποῦ 'κεῖ

νος ἄ φῆ κε τὴν καρ διάν του.

δλ

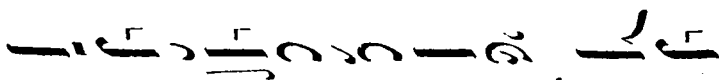
'Σ τὴν ἄ κρο για λιὰ τὸ κῦ μα ἂν πᾶν τοτ' ἄ-

φρι σμέ νο σδύ νει ⁶ λ τὸ πυ κνὸ αὐ τὸ τὸ

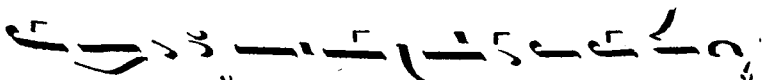
δά α ^ν σοςδλ ἡ ὦ ραί α Σο ρεν τί ^ν ινη.λλ

'Ε κεῖ μέν' ἐ κεῖ και μαῖ ται ἂν ἡ με-

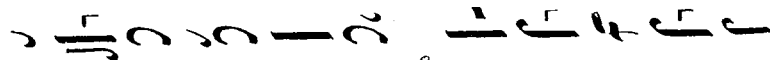
λαγ χρι νῇ ἐ κεῖ νη ⁶ λ ποῦ τοῦ πῇ ρε τὴν

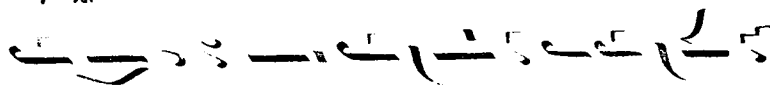
καρ διάν τουδλ ἡ ὦ ραί α Σο ρεν τί ^ν ινη.λλ

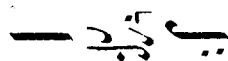
Ἐ κεῖ μέν' ἐ κεῖ κοι μά ται ἦ ἦ με-

λαγ χρε νή ἐ κεί νη ⁶ πού του πῆ ρε τήν

καρ δι ⁷ άν του δῖ ἦ ὦ ραί α Σο ρεν τί-

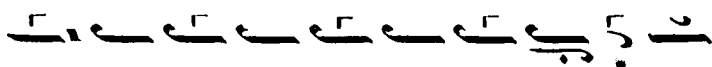
γγ.

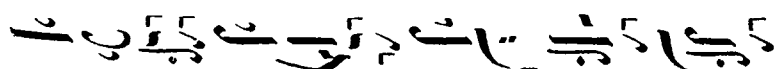
ΚΡΗΤΙΚΑ

Τὰ παρόντα ἀρχαῖα Σφακιανὰ τῆς τραπέζης (ταῦλας) καλούμενα.

Εἰς ἔχον ῥ πα. ϕ λ

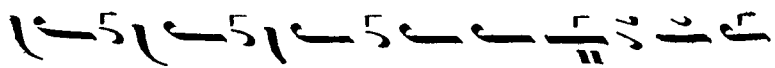
Παι διὰ κ' ἦν ταν' ἡ του φε κιαῖς παι διὰ

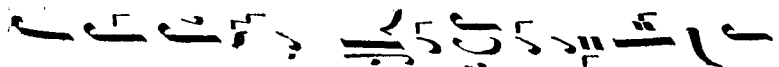
κ' ἦν ταν' ἡ του ου φε καῖς ^π9 το' ἄ νω

πό- το' ἄ νω πό λι ^π9 ις τὴν πάν τα το' ἄ-

νω πό λις τὴν πά αν τα μω-

ρὲ λα γου ου δ' οὐς σκο τώ- μω ρὲ λα γούς

σκο τώ νου νε π γι' ἄ γρί-

μια κυ νη γού-γι' ἄ ἀγρί μια κυ ν νη-

γού νε.

Μηδὲ λαγούς σκοτώνουνε 'δ' ἀγρόμια κυνηγοῦνε
μόν' γάμον κάνουν 'ς τὰ Σφαχιά τοῦ καπετὰν 'Οσίφη·
ἐννιά γεννιᾶς ἐχάλεσε ὅλους τσοὶ ποιοὶ μεγάλους
χώρια καὶ χώρια τσοὶ καλεῖ καὶ χώρια τσοὶ καθίζει,
μὴ πᾶν τὰ βάλουν οἱ Πατακοὶ με τσοὶ Μαυροπατέρες
γιατ' εἶν' οἱ Πατακοὶ πολλοὶ κ' εἶναι καὶ πιὰ ἠδριωμένοι.

Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{\alpha}$ πα. φ χ

Ἄ μά ναμ' ἄ αν ἦ μά ναμ' ἄν ἦ-

σαι μά να μου χ κι' ἄν ἦ- κι' ἄν ἦ-

μαι γὼ ω παὶ δι ι σου π κι' ἄν

ἦ κι' ἂν ἦ μαι αἰ ᾿γὼ ὦ παι δὶ σου. ^π9

ἃ πέμψε μου οὐ τὸ πέμψε μου τὸ δο-

ξά α ρι μου ⁹9 καὶ αἰ δυὸ καὶ δυὸ κα-

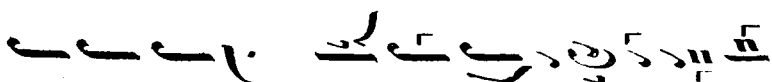
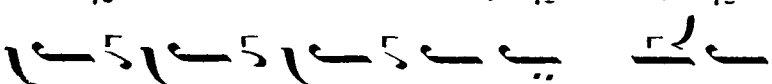
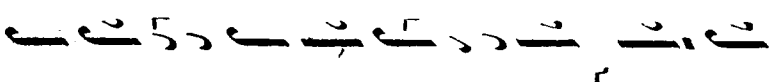
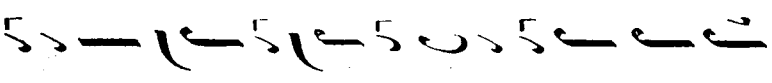
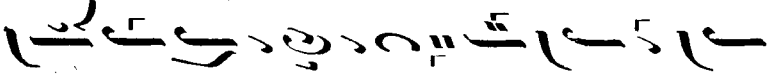

λαι αἰς σχ ἰ ταις ^π9 καὶ δυὸ

καὶ δυὸ κα α λαῖς σα ἰ ἰ ταις.

Καὶ φίδι μ' ἀνεριάσθηκε καὶ θὰ μὲ κατελύσῃ
 ᾿ς τὰ γόνατά μου γεύεται καὶ ᾿ς τὰ βυζά μου θέττει.
 γιὰ πές μου υἱέ μου Κωνσταντῇ πὸ πόθεν ἀναβαίνει;
 εἶδατο μάνα κ' εὐγαινέ ἀπ' ἑνα καλαμιώνα.

Εἰς ἦχον ^λπ ⁹9 πα. φ ^λ

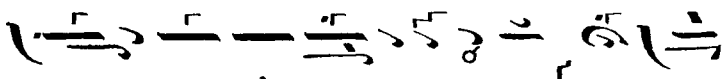
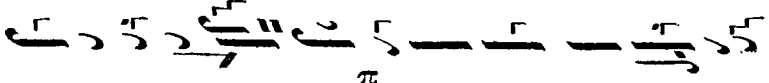
Ἄν δρες γιάν τα ἄνδρες γιάν τα μὲ διόχνε-
 τε ^λ9 γιάν τα μὲ πο λε μαῖ α , τε ὅ-

 ξου για τι π 9 ι ο ξου για τι ο ξου γιατ'

 εἰ ει μαι μο να χός π 9 ο ξου

 γιατ' ο ξου γιατ' εἰ μαι μο να χός π 9 ο ξου

 γιατ' εἰ μαι ξέ ε νος και τ' ἄρ μα τά

 α και τ' ἄρ μα τα και τ' ἄρ μα τά α

 μου δὲν βα στῶ.

Τὸ παρὸν δημοῶδες ἱστορικόν

Εἰς ἤχον $\frac{L}{q}$ πα. $\frac{7}{\gamma}$

(Τὰ πλεῖστα τῶν δημοῶδων ᾄδονται εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον.)

 Βρύ σες νε ρὸν μὴ τρέ ξε τε π 9 πο τά-

 μλα ξη ραν θῆ τε π 9 και σεῖς τῆς Κρή της τὰ

γι' ἂν θέλουν γρόσα μετρητὰ γι' ἂν θέν, ψιλοὺς παράδες
 νὰ τὸν ἐξετιμήσουνε ὡς ἑκατὸν χιλιάδες.

κι' ὁ Μεῖμετ' Ἀλῆς 'μιλεῖ καὶ τῶν ἐπτὰ ριγάδων
 ὅλα νὰ τὰ μετρήσουνε τὸ αἷμα του θὰ πάρω.

γιατὶ ἂν τὸν ἀφήσουμε πρέπει γιὰ νὰ χαθοῦμε
 ὅλ' ἡ τουρκομεσαριτιὰ νὰ πᾶν νὰ ἔωρισθοῦμε

καὶ μιὰ σπαθιὰ τοῦ πέξανε κ' ἐκόπη ὁ ἀμπᾶς του ⁽¹⁾
 κ' ἐγύρισε νὸ δυστυχῆς καὶ εἶδε τὸν φοινῖάν του.

καὶ τὸ κεφάλιτ' ἔπεσε κατάχαμα 'ς τὸ χῶμα
 'ς τὸν κρᾶνθατὸν τὸ ἔβαλον ὁμάδι μὲ τὸ σῶμα,

ἐννιὰ παπάδες ἦσανε καὶ ὁ δεσπότης δέκα
 κ' ὅλοι παρηγορούσανε τοῦ Βλάχου τὴν γυναῖκα,

ὅσοι πιστεύεται Χριστὸν καὶ βάνετε στεφάνι
 ὅλ' ἀναθεματίσατε τὸν Δράκον τὸν τζαγκάρη.

Τὸ παρὸν ὁπότε ὁ νυμφίος μεταφέρει τὴν νύμφην ἀπὸ τὸ χω-
 ρίον της εἰς τὸ ἰδικόν του.

Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi}$ ᾧ π. ρ χ

— — — — —

Ἐ πῆ ρα μεν ἐ πῆ ρα μεν δ

— — — — —

ἐ πῆ ρα μεν τὴν πέρ δι καν ᾧ

— — — — —

ἐ πῆ ρα μεν ἐ πῆ ρα μεν τὴν πέρ

(1) Αἰμὸς του.

δι καν ^ζq τήν χιό- τήν χιό νο πλου μι-

σμέ νην ^Αδ₃ κι'α φή κα με κι'α φή κα-

με κι'α φή η κα μεν τήν γει το-

νιάν ^ζq κι'α φή κα μεν κι'α φή κα μεν τήν

γει το νιάν ^ζq 'σάν χώ σάν χώ ραν

κουρ σε μέ νην.

Ἔχει μαλλιά τετράξανθα εἰς ταῖς πλάταις της ῥιμμένα
τῆς τὰ κτενίσαν ἄγγελοι με τὰ χρυσὰ τὰ κτένια·

ὅταν τήν γένν' ἡ μάνα της ὅλα τὰ δένδρ' ἀνθοῦσαν
καὶ τὰ πουλάκια εἰς ταῖς φωλιαῖς ὅλα ἐκοιλαδοῦσαν·

ὅταν τήν γένν' ἡ μάνα της ὁ ἥλιος ἐκατέβη
καὶ τὸ ἔδωκε τήν εὐμορφιάν καὶ πάλιν μετανέβη·

σήμερον λάμπ' ὁ οὐρανὸς σήμερον λάμπ' ἡμέρα
σήμερον στεφανώθηκε ἀετὸς τήν περιστέρα.

Ὡς ἐκ μέρους τῆς μητρὸς πρὸς τὴν νόμφν.

Ἄνοιξαν οἱ ἑπτὰ ῥανοὶ τὰ δώδεκ' εὐαγγέλια
κ' ἐπῆραν τὸ παιδάκι μου μέσ' ἀπ' τὰ διό μου χέρια·

σήμερον μαύρησ' οὐρανὸς σήμερον μαύρ' ἡμέρα
σήμερον χωριζόμεσθα γονεῖς τὴν θυγατέρα·

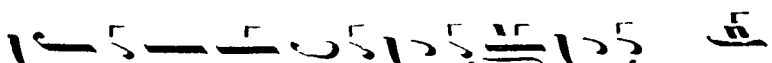
ἐμίσεισε τὸ γιасιμι 'πάγει 'ς τὸ κηπαρίσι
πάει νὰ πιῇ νὰ δροσισθῇ νερὸ ἀπὸ τὴν βρύσιν·

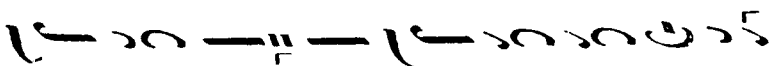
ἐμίσεισε τὸ σμάγδο μου πλῖτό μου δὲν θὰ γελάσω
Σάββατο πρὶ δὲν θὰ λουσθῶ 'δὲ Κυριακὴ θ' ἀλάξω.

Ἑρωτικὰ τὰ ὁποῖα χορεύοντες ᾄδουσι κρατούμενοι ἅπαντες
περιπλεγμέναις ἔχοντες τὰς χεῖρας ἀλυσιδωτῶς ἄνδρες τε καὶ γυ-
ναῖκες.

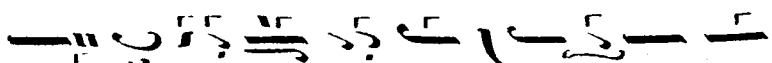
Εἰς ἤχον $\overset{L}{q}$ πα ϕ λ

Α α α α α α π ᾄγ-

γε ε λοι σὲ 'στο ρί ι σα νε ε π ᾄγ-

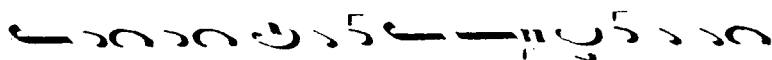

ᾄγ γε λοι σὲ 'στο ρί σα νε ε δ-

ξου 'ς τὸ φεγ κα ρά κι δ^ν καὶ αι *

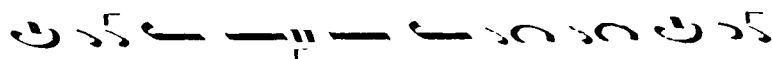

αι αι αι αι καὶ 'γι ι νες

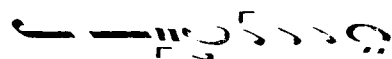
ἄ σπρη καὶ λαμ. πρὴ καὶ αὶ ὕγι νες ἄ-

σπρη καὶ λαμ πρὴ ἡ ὅσων μαρ γὰ ρι τα ρά κι

ἄ μάν ἄ μάν ἄ μάν ἄ μάν ὅσων

μαρ γὰ ρι τα ρά κι.

Ἀγγελικοῦλα ζάχαρη Ἀγγελικοῦλα μέλι
Ἀγγελικοῦλα κρυὸ νερὸ ποῦ πίνουν οἱ ἀγγέλοι·

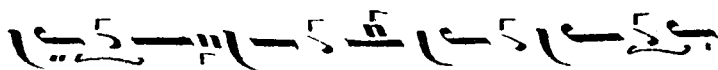
ἀγερινὸν βασιλικὸν ἔχεις ἔς τὴν κεφαλὴν σου
ψεγάδι δὲν εὐρίσκεται ἐπάνω ἔς τὸ κορμί σου·

ἀηδόνι τοῦ περιβολιοῦ πῶς δὲν λαλεῖς καθάρια
μὸν καίεις τῶν παλληκαριῶν τὰ δόλια φιλοκάρδια·

ἀηδόνια δέκα τέσσαρα θὰ στείλω ἔς τὴν αὐλήν σου
νὰ τραγωδοῦν κάθε πρωτὶ νὰ σκάσουν οἱ ἐχθροί σου·

ἄετέ μου χρυσοπράσινε μὲ τὸ ἄσημένιαις πλάταις
ὄντας περνᾷς ἀπὸ ὁδὸν ἐπὶ μωσχοβολοῦν ἢ στράταις.

Εἰς ἤχρον ᾠή π. 9

Βά α α α α

αἶμα βάσα α να πί ι κρες αι

αι καὶ μοι αἶμα α σα α να πί-

κραις καὶ καὶ μοι οἱ ἀ φή η τε-

με ε να ζή σω τοῦ ου-

ου ου τον τὸν λί- τοῦ το ον τὸν

λί ι γον τὸν και ρὸν τοῦ ου

τον ον τὸν λί ι γον τὸν και ρο

ον ποῦ βρή η κα να ἴχα πη σω.

Βάσανα πίκραις καὶ καῖμοι ἀφῆτε τὴν καρδίαν μου
 γιὰ τὴν φλόγα ποῦ βαστῶ καίει τὰ σωθικά μου·
 βασιλικὸς μυρίζ' ἐπὰ ἡ ἀγάπη μου διαβαίνει
 ἀφῆτε με νὰ τὴν ἰδῶ καὶ ἡ ψυχὴ μου βγαίνει·

βασιλικὸς κι' ἂν μαρανθῇ τὴν μυροδιάν του ἔχει
 κ' ἡ ἀγαπῶ ἂν πανδρευθῇ ἐμὲ τὴν ἔγνοιαν θὰ ᾿χει·
 ἀνάμεσα ᾿ς τὰ φρύδια σου ἓνα τζαμί θὰ κτίσω
 καὶ τερβισάχι θὰ γενῶ νὰ ᾿ρθῶ νὰ προσκυνήσω.

Εἰς ἤχον $\overset{6}{\lambda}$ βου. $\overset{7}{\lambda}$

$\overset{6}{\lambda}$ Δὲ ε ε ε ε ε ε $\overset{6}{\lambda}$
 δὲν εἶ ναι κρί ι μα νὰ δι ψῶ $\overset{6}{\lambda}$ δὲν εἶ-
 ναι κρί μα νὰ δι ψῶ καὶ ᾿μπρός
 μου νὰ ᾿ν' ἡ βρύ σι $\overset{6}{\lambda}$ νε ε-
 ε ε ε $\overset{6}{\lambda}$ νε ρὸν νὰ μὴ η
 ᾿μπο ρῶ νὰ πλῶ $\overset{6}{\lambda}$ νε ρὸν νὰ μὴ ᾿μπο ρῶ
 νὰ α πλῶ πολὸς εἶ zi δε τέ τιαν κρί σιν $\overset{6}{\lambda}$

Δέν μ' ὠφελ' ἡ ἀγάπη σου κοντὰ νὰ μὴ ζυγώνω
νὰ βρίσκομαι μῆς· τὸν παχσέ καὶ νὰ μὴ κώβω κλόνον·

δέν ἤλπιζα ὁ οὐρανὸς 'ς τὴν γῆν νὰ βρέξῃ αἷμα
οὐδὲ καὶ τὰ χειλάκια σου νὰ 'ποῦν κακὸ γιὰ μένα·

δέν σ' εἶδα 'ψὲς καὶ σήμερον ἂν δέν σέ 'δῶ κι' ἀπόψε
ἂν δέν σέ 'δῶ κι' ὡς τὸ ταχὺ τὸ σάββανόν μου κόψε·

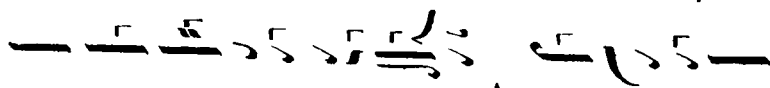
διαβαίνω 'πὸ τὸ σπήτι σας κι' ἀπὸ τὴν γειτονιάν σου
ν' ἀκούσω ἀπ' τὸ στόμα σου τὴν ὁμορφην λαλιάν σου·

διαβαίνω ἀπ' τὴν πόρταν σας καὶ βρίσκω τὴν κλεισμένην
σκύπτω φιλῶ τὴν κλειδωνιάν μὲ τὴν καρδιάν καμμένην.

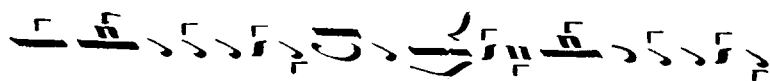
Εἰς ἤχον $\frac{\lambda \epsilon}{\pi \eta}$ π α ρ γ

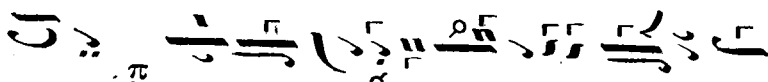
Ἐ ε ε ε δ' ε γή-

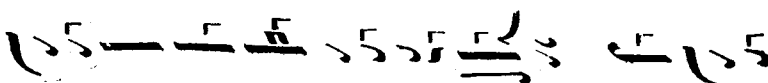
η ρα σαν τὰ πά θη μου δ' ε γή η-

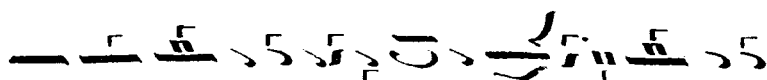
ρα σα αν τὰ πά θη μου 'σαν τῶ ω ων Χα νιῶν τὸ

χ'ὸ νι $\frac{\pi}{\eta}$ πό ο ο ο ο πο-

σο ον νὰ λιώ ση τὸ παλιὸ δ' 'πὸ σε.

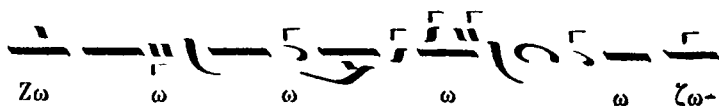
ον νά λιώ ση τὸ πα λιὸ καὶ νού ου ου ριὸ

τὸ πλα κώ ω νει.

Ἐγ' ἀγαπῶσε μάτια μου ὁ θιὸς δὰ τὸ κατέχει
 ἐκεῖνος ὅπου συνεφιᾷ κι' ἀποῦ βροντᾶ καὶ βρέχει·
 ἐδὰ γιὰ τὴν ἀγάπην σου καὶ γιὰ τὴν ὁμορφιάν σου
 θε νὰ βαπτίσ' ἓνα παιδὶ νὰ βγάλω τ' ὄνομά σου·
 ἐβάπτισα καὶ τὸ παιδὶ κ' ἔβγαλα τ' ὄνομά σου
 μὴ δὲ 'ς τὰ κάλλη σ' ὅμοιασε μηδὲ 'ς τὴν ὁμορφιάν σου·
 ἐδ' ἀγαπῶ καὶ τὰς ἐλίας γιὰτὶ κάνουν τὸ λάδι
 καὶ φέγγει σου πουλάκι μου ὅταν δειπνᾷς τὸ βράδι·
 ἐμαύρησ' ἡ καρδούλα μου 'σὰν τοῦ ψωμᾶ τὴν πάννα
 γιὰτ' εἶδα ποῦ κουβένδαζες μὲ τὸν ἐχθρόν μ' ἀντάμα.

Εἰς ἤχον λ π $\bar{\eta}$ πα ρ χ

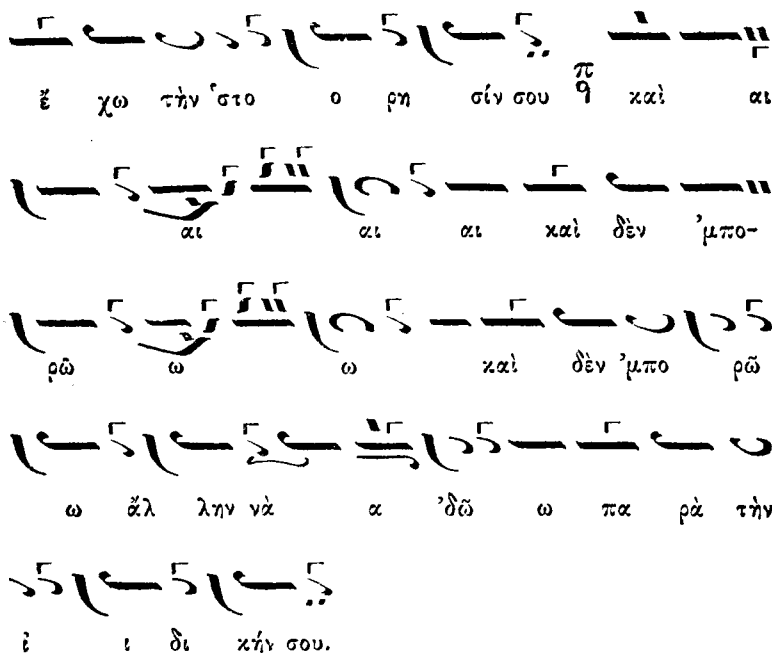
ζω ω ω ω ω ζω-

γρά φι στή σ'ὸ λο ο ο ζω-

γρα φι στή ην σ'ὸ λο εν τὸν νεῦ ουν

Ζωὴ ν' καὶ τούτῃ 'ς τὸν ντουνηὰ μπαχτζῆς χωρὶς ἀηδόνι
χωρὶς ἀγάπη 'ς τὸ πλευρὸ βραδιάζει ξημερώνει·

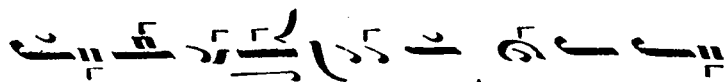
ἡ θάλασσα καὶ τὰ βουνὰ χαίρουνται τὴν καλὴν μου
κ' ἐγὼ τὴν ἐστηρεύομαι τὴν ἀγαπητικὴν μου·

βασιλικὸς 'ς τὰ κάτεργα καὶ διόσμος 'ς τὰ καράβια
ἄς ᾔηται 'γειὰ 'ς ταῖς κοπελῆαῖς 'γειὰ καὶ 'ς τὰ παλληκάρια

γιὰ δὲς με καὶ λυπήσου με κλάψε με ἂν κατέχης
βάλλε με 'ς τὰς ἀγκάλας σου καὶ μαθημένον μ' ἔχεις·

γιὰ μαύρα μάτια χάνομαι γιὰ γαλανὰ 'ποθαίνω
καὶ γιὰ τὰ καταγάλανα 'ς τὸν ἄδην καταβαίνω.

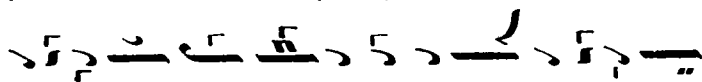
Εἰς ἦχον π^{Δ} πα. ρ λ

θά α α α Δ θά λασ σα

μπλά α βη κι' ά άλ μυ ρή Δ θά λασ σα μπλά βη

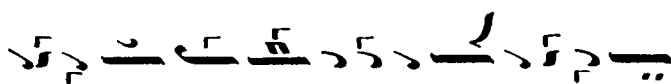
κι' άλμυ ρή τώ ρα γλυ κι'ά νά γί ι νης π

α α α α Δ αύ τόν τόν

νιόν ποῦ σοῦ ου 'ζει λα Δ αύ τόν τόν νιόν ποῦ

σοῦ 'στεί λα νά μή μοῦ τόν πρι κι'ά νης.

Θάλασσα πικροθάλασσα καὶ πικροχυματοῦσα
τὰ ψάρια σου κάμνεις γλυκὰ καὶ σύ 'σαι φαρμακοῦσα.

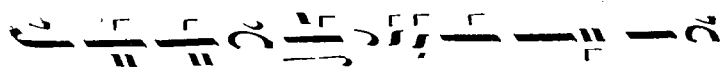
θάλασσ' ἀπ' ὅλα τὰ νερὰ καὶ τὰ ποτάμια πίνεις
πιέ μου καὶ μοῦ τὰ δάκρυα πλατύτερη νὰ γίνῃς
κι' ὅταν ἰδῇς καὶ καταβῇ ἡ ἀγαπητικιά μου
εἰπέ της πῶς ἐπλάτυνες ἀπὸ τὰ δάκρυά μου.

θέλω νὰ γίνω χρυσοχὸς νὰ φθιάνω δακτυλίδια
νὰ περπατῶ νὰ τὰ πουλῶ γιὰ μάτια καὶ γιὰ φρύδια.

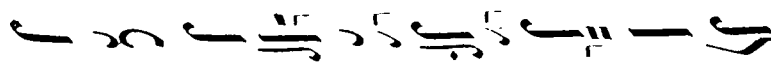
κάλιο νὰ δῶ τὸ αἶμα μου ἔς τὴν γῆν νὰ κάμῃ βρύσι
παρὰ νὰ δῶ ἄλλος κάνεις ξένος νὰ σέ φιλήσῃ·

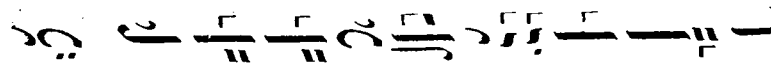
καλή σου ὦρ' ἀγάπη μου ἂν ἦσαι καὶ μακρυὰ μου
κάλιο ἔχω σέν' ἀπὸ μακρὰν παρ' ἄλλη νιὰ κοντά μου.

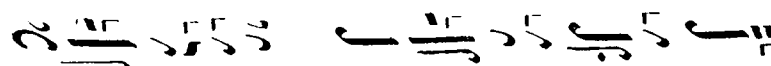
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \nu \eta \rho \chi$

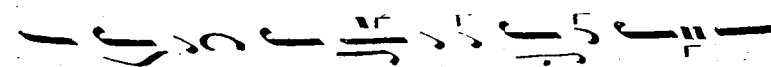

Ὁ ο ἔ ε δ ἔ ρω τας

εἶ ναι πρι κὸς $\delta \lambda$ ὁ ο ἔ ρω τας εἶ-

ναι πρι κὸ ος πρὰ σι νο φ' ρε μέ-

νος $\delta \lambda$ ἔ ε πῆ η η ἔ πῆ γε

καὶ μέ πρό δω κε $\delta \lambda$ ἔ ε ε πῆ γε καὶ

μέ πρό δω κε εν ὁ τρι σκα τα ρα-

μέ νος.

Ὁ ἔρωτας μ' ἀπήντησε σ' ἓνα στενὸ σοκάκι
 κ' ἐδάστα εἰς τὰ χέρια του ἓνα σταμνὶ φαρμάκι·

ὁ ἔρωτας ποῦ ν' ἔρωτας πάντα ῥωτᾷ νὰ μάθῃ
 τῆς νύκτας τὰ καμώματα καὶ τῆς αὐγῆς τὰ πάθη·

ὁ ἔρωτας εἰς τὴν ἀρχὴν φαίνεται ὅσον χρυσάφι
 καὶ ὅταν ἔμβῃ ἔς τὴν καρδιὰν δὲν κάμνει πλὴν ἰσάφι·

ὁ ἔρωτας τὸν ἄνθρωπον ζουρλὸν τὸν κατασταίνει
 χωρὶς θερμὴ θερμένεται χωρὶς τρεμούλα τρέμει·

ὁ ἔρωτας μ' ἐκάλεσε νὰ κοιμηθῶ κοντὰ του
 μὲ ῥόδα καὶ τριαντάφυλλα νὰ πάγω ἔς τὸν ὄντα του.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ Γα Ω γ

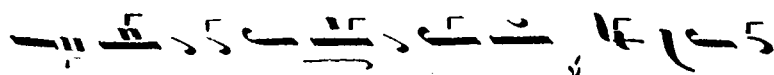
Φε ε ε εγ κά α ρι

μου δλ φεγ κά α ρι μου λαμ πρό ο

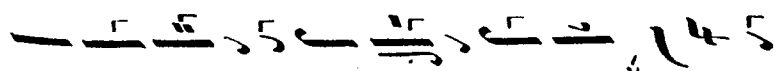
τα τονδλ φε εγ κά ρι μου ου λαμ-

πρό ο τα το ον κι'ά γιο ο κωνσ-

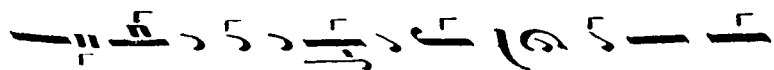
αν τι νά α το δλ τὰ α

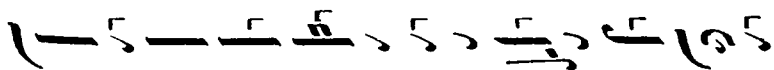
α κά αλ λη σου δὲ τὰ κά.

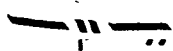
αλ λη σου δὲν εἶ εἰ δα ἴγῳ δὲ τὰ

α κά αλ λη σου ου ου δὲν εἶ εἰ δα

ἴγῳ ω ὅς τὸν οὐ ου ρα ν' α α πο κά-

α τω.

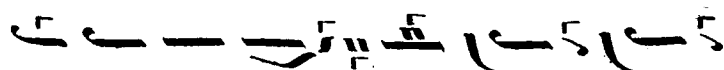
Ἄσπρη κολῶνα τοῦ λουτροῦ καὶ μάρμαρα τῆς βρύσης
ἀξιοθαύμαστο κορμὶ ἔβγα νὰ μοῦ 'μιλήσης.

ἄσπρα ν' τὰ ροῦχα ποῦ φορεῖς ἄσπρη κ' ἡ φορεσὰ σου
κι' ἄσπρα λουλούδια πέφτουσι ἀπ' τὴν κεφαλοσιὰ σου.

γαρουφαλλιᾶς γαρούφαλλο καὶ κανελλιᾶς κανέλλα
ἔχω τσ' ἀγκάλαις ἀνοικταῖς κι' ὁπότεν θέλεις ἔλα.

γαρούφαλλό μου κόκκινον πλεγμένο μὲ χρυσάφι
ἀν σ' ἔβανα ὅς τὰ χέρια μου μ' ἐπαύανε τὰ πάθη.

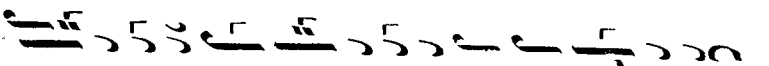
Ἦχος λ πδὲ νη. ρ χ

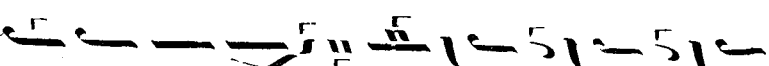

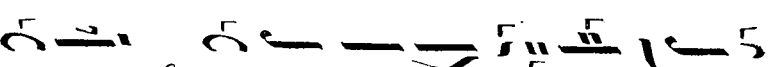
Καὶ μέ νο μῆ η κα ἰ μέ ε-

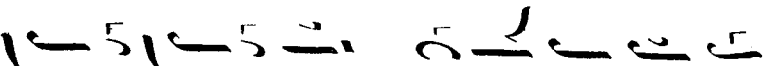

 νο μη καὶ μέ νο μῆ η λο α

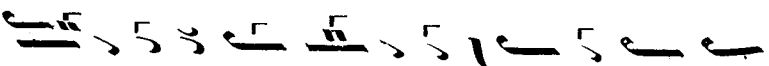

 πό ο τα μον ^ξ καὶ μέ νο μη λο-

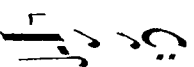

 πό τα μον καὶ μέ ε νο με. λι ὁ ο νι ^ν δ

 ἔ χει κο πέ ε ἔ ε χει κο-

 ο πέ ^ξ ἔ χει κο πέ ε λες

 εὖ μορ φαις ^ξ ἔ χει κο πέ λαις

 εὖ μορ φαις μὰ δὲν τὰς φα α νε ρώ-

 ω νει.

Εἰς τὰ Χανιά ᾗ ἡ εὐμορφαις ἔστο ῥέθυμνος ἡ ἄσπραις
 ᾗ τὸ Κάστρο εἶναι ἡ παχλαῖς κ' ἡ γαῖτανοφρυδάταις.

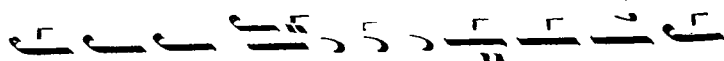
Κομάτια κι' ἂν μὲ κάμουνε ἄν ποῦ ᾗναι τὰ μαλλιά μου
 δὲν ἀπαρνοῦμαι την ποτὲ τὴν ἄσπρη κοπελιά μου.

πῆᾱς τε κοπέλαις 'ς τὸν χορὸν 'πῆτ' ἓνα τραγουδάκι
πενέσετε τὸν λυρατοῦ 'π' εἶναι παλληκαράκι·

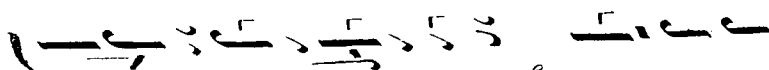
ἡ κοπελιὰ ὕγε 'ς τὰ φυλὰ νὰ γνέθῃ τὸ λινάρι
νὰ μ' εἶδε κ' ἐμέ κλωνιὰ νὰ φάνω 'να ζωνάρι·

κρυφ' ἦτον ἡ ἀγάπη μας 'σάν σπόρος 'ς τὸ πεπόνι
καὶ μᾶς τὴν ξεφραυλάτισαν οἱ ἀνοιμοὶ γειτόνοι·

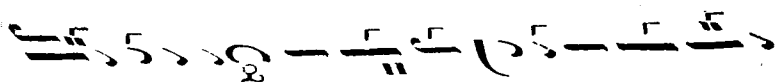
Εἰς ἤχον $\begin{smallmatrix} \beta \\ \lambda \end{smallmatrix}$ βου $\begin{smallmatrix} \gamma \\ \chi \end{smallmatrix}$

Τὰ κάλ λη σου ἀ μα ἀν ἀ μάν τὰ

κάλ λη σου δὲν εἶ εἰ δα 'γὼ $\begin{smallmatrix} \beta \\ \lambda \end{smallmatrix}$ τὰ κάλ λη

σου δὲν εἶ δα 'γὼ ω μη δὲ ε μὲς τὰ

καλ λέσ σα α ἀ μα ἀν α μάν ἀμάν

ἀ μα ἀν μη δὲ ε μὲς τὰ καλέσ-

σα $\begin{smallmatrix} \gamma \\ \nu \end{smallmatrix}$ μη δὲ 'ς τὸ Μη ἀ μάν ἀ μάν

μη δὲ ἔς τὸ Μη λο πό ο τα μον⁶η μη δὲ

ἔς τὸ Μη λο πό τα μο μη δὲ ε

ς τὸ Κά στρο μέ σα α ἄ μά αν ἄ

μά αν ἄ μάν ἄ μά αν μη δὲ ε ἔς τὸ

Κά α στρο μέ σα.

Τὰ κάλλη σου τὰ νόστιμα σήμερον με πλακῶσαν
καὶ τὴν καυμένην μου καρδιάν με σίδερα τὴν ἔζωσαν·

τὰ μάτια σου ἔναι μάτια μου τὰ φρίδια σου δικά μου
καὶ τὰ χρυσά σου τὰ μαλλιά κόρδες τοῦ ταμπουρά μου.

τὰ μάτια μ' ἀπ' τὴν ἀγρυπνιάν κι' ὁ νοῦς μ' ἀπ' τὴν
[ἀγάπην

τὰ χεῖλι μου ἀπ' τὸ φιλὶ ἐψήθη κι' ἐμαράνθη.

τὸ ἔνα μου χέρι ἔς τὴν φωτιάν καὶ τ' ἄλλο ἔς τὸ μαχαίρι
καὶ θὰ καῶ ἢ θὰ σφαγῶ ἂν δὲν σὲ κάμω τέρι·

τὸν ὄρκον ὁποῦ ἔκαμα ἔς τὸν ἅγιον σωτήρα
ἂν δὲν σὲ πάρ' ἐλεύθερη θὲ νὰ σὲ πάρω χήρα.

Ἦχος λ^6 βου. $\bar{\lambda}$

Ἄ α α α α να θε μα-

ἃ να α θε μα λ^6 ἃ νά θε μα τὴν μά-

αν να σου λ^6 ἃ νά θε μα α τὴν μά να σου

κ' ὅ χι ι τὴν ἐ δι κήν μου λ^6 ποῦ ου

ου ου ποῦ δὲν μάς ἃ ποῦ δὲν

μάς ἃ ποῦ δὲν μάς ἄρ ρα βώ ω νι σε λ^6 ποῦ

δὲ ἐν μάς α ἄρ ρα βώ νι σε ἐ με καὶ

ἄσὲ μα ζή μου.

Ἄφες τὸν μῦλον νὰ γυρνᾷ καὶ τὸ νερόν νὰ τρέχῃ
ἄφες τὸν νιὸν ποῦ σ' ἀγαπᾷ μὰ διάφορον δὲν ἔχει.

ἂν μ' ἀγαπᾷς ἀγάπα με κι' ἂν δὲν μὲ θῆς ἄς λείπη
καλλήτερ' μου δὲν εἶσαι σὺ νὰ τὸ κρατήσω λύπη.

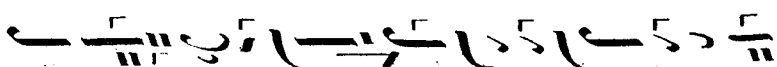
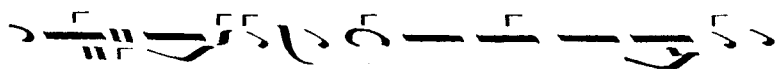
γιατί μ' ἀκοῦς πῶς τραγουδῶ θαρρεῖς πῶς σ' ἀγαπάω
σὰν χῶμα σέ κλοτζοπατῶ σὰν ἄνθη σέ τεινάζσω.

θυμάς' ὅταν σ' ἐφίλησα μέσα 'ς τὸ μαγεριόν σου
εἶχες τὴν πάννα μάρτυρα καὶ τὸ φουρνοξυλόν σου.

ἔξυρεις πῶς δὲν ἀγάπησα κοπέλαις μὲ παράδες
μόνον μὲ τὰ τραγούδια μου καὶ μὲ ταῖς πατινάδαις·

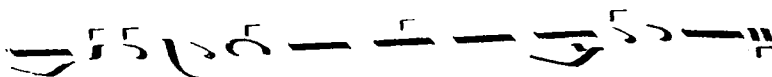
ἄμε καὶ σύρε 'ς τὸ καλὸ σύρε ἄλλου καὶ κατ'ζε
σύρε ἄλλου καὶ ῥίξω σε μὰ 'γὼ βαρεθηκά σε

Εἰς τὴν χον Νῆδον νη. 2 7

νά 'φή σης τὸ ον βα σι ι λι κόνδ, νά

'φή σης τὸ ον ον βα σι ι λι κόν νά

πιά σης τή η ην μο λό ο χ.

Μ' εἶπαν πῶς ὑπανδρεύθηκες μέ 'γειάν σου καὶ χαράν σου
ὅλοι νά 'λθοῦν 'ς τὸν γάμον σου κ' ἐγὼ 'ς τὴν ἀγκαλιάν σου.

μέ 'γέλασες νά τρελαθῇς μοῖρα νά μὴ γνωρίσης
καὶ τὰ προικιά ποῦ πολεμᾷς ἔρημα νά τ' ἀφήσης.

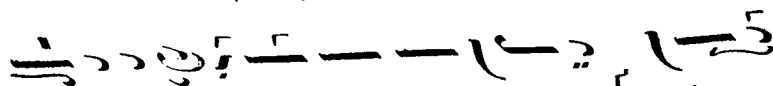
δὲν τὸ 'χω νά πικραίνωμαι γι' ἀγάπην ν' ἀρωστήσω
γιὰτ' εἶμαι παρακαλετὸς ὅπου κι' ἀν' ἀγαπήσω.

ἐγὼ 'μαι μαῦρος κι' ἄσχημος δὲν ἀγαπῶ κυράδες
μόν' ἀγαπῶ τσὴ κοπελῖαις ποῦ 'χουνε νοστιμάδες.

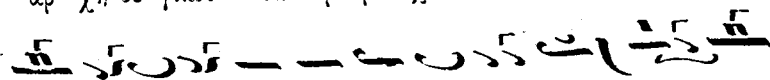
Εἰς ἤχον $\frac{L}{q}$ πα. ρ $\bar{\chi}$

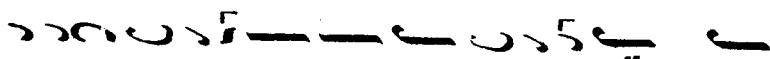
'Α α ἄρ χη η ἄρ χη η ἄ α-

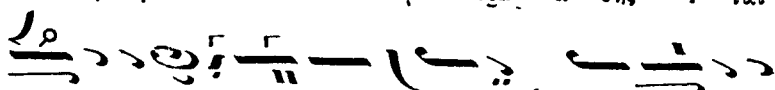
ἄρ χη σε γλῶσ σα μ' ἄρ χη σε ἄ ἄ

ἄρ χη η σε γλῶσ σα μ' ἄ ἄρ χη σε.

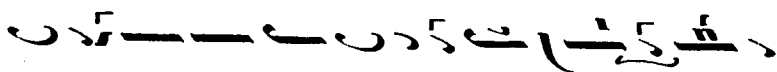
ε τρα γού ου δῖα νὰ ρα διὰ ἀ σης ^π9 ταῖ

αῖς αῖς ε εὖ μορ φαις ἦ ταῖ αῖς εὖμορ-

φαις ἀπ' τὰ ψη λά ἦ ταῖ αῖς

ε εὖ μορ φαις ἀπ' τὰ ψη λά α

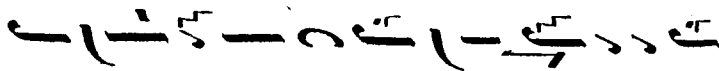
νὰ μᾶς τὰς κα τε βά α σης.

Ἄς ἔχω τὴν ὑπομονὴν ἃς ἔχω τὴν ἐλπίδα
καὶ μὲ καιρὸν τὸ γίαιμι ἀνθεῖ καὶ ὀγάζει φύλλα.

ἄσπρη κατάσπρη βαμβακιὰ καὶ κρουσταλλένια βρύσι
κατέβασε κρύο νερὸ νὰ πιῇ τὸ κηπαρίσι.

ἄσπρη κωλῶνα τοῦ λουτροῦ καὶ μάρμαρο τῆς βρύσις
ἀξιοθαύμαστο κορμὶ εὖγα νὰ μοῦ ἔμιλήσης.

Εἰς ἤχον ^λᾧ πα. φ ^λχ'

Ὁ ε ρω τας ἀ μάν ἀ μάν δ

ἔ ρω τας εἶ ναι φω τιὰ ^π9 ὁ

ἔ ρω τας εἶ ναι φω τιὰ κι' ὅ που

κι' ἄν ἔμ ῥη καὶ εἰ ⁶λ κι' ὅ ποιος τὸν ἐ- κι' ὅ

ποιος τὸν ἐ- κι' ὅ ποιος τὸν ἔ χει 'ς τὴν καρ-

διὰν ^π9 κι' ὅ ποιος τὸν ἔ χει 'ς τὴν καρ-

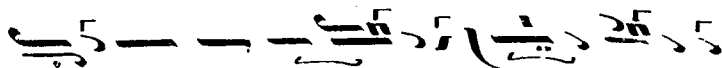
διὰν 'σάν τὸ ο παὶ δά κι κλαί ει.

Ἀναθεμάσε ἔρωτα 'ς τὸν ἄνθρωπ' ὅταν βγαίνεις
τὸν γνωστικὸν τὸν φρόνιμον τρελλὸν τὸν κατασταίνεις·
ἔρωτα γιὰ ποι' ἀφορμὴ μ' ἔβαλες ν' ἀγαπήσω
ἓνα κορμὶ ποῦ δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ κληρονομήσω·
ἔρωτα εἶς' ἐπίβουλος 'ς τὴν ἄκραν δὲν σιμώνεις
μόνον 'ς τὴν μέσην τοῦ γιᾶλου πιένεις καὶ σιδερώνεις·
ἔσ' ἔρωτα εἰς τὴν ἀρχὴν φαίνεσαι παιγνιδάκι
κι' ἄν δοκιμάσῃ σε κανεῖς τοῦ γίνεσαι φαρμάκι

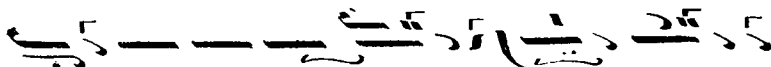
Εἰς ἤχον βαρὺν ᾠ Γα ᾠ

Φαί νε ται σὺ ᾶ μάν ᾶ μάν φαί νε
 ται 'σὺ δὲν μ' ᾶ γὰ πᾶς ᾠ φαί νε ται 'σὺ δὲν
 μ' ᾶ γὰ πᾶς κ' ἐ γὼ δὲν σὲ λυ ποῦ μαι δ^ν
 φθά νει με πρὸ ᾶ μάν ᾶ μάν φθά νει με πρὸ τό
 'σος καὶ ρὸς ᾠ φθά νει με πρὸ τό σος καὶ-
 ρὸς ποῦ κα τα τυ ραν νοῦ μαι.

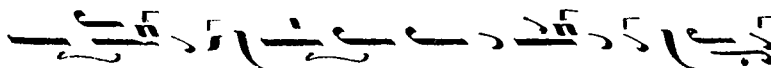
Ψυχομαχῶ λιγοθυμῶ, δὲν μ' ἔμεινε ἐλπίδα
 κάθε στιγμή τὴν βλαστημῶ τὴν ὥραν ποῦ σὲ εἶδα·
 ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ μ' ἰδῇς τὸν τεθλιμμένον νέον
 ὑπόσχομαι νὰ τραθηχθῶ νὰ μὴ μὲ βλέπῃς πλέον·
 θὰ πάρω κάμπους καὶ βουνὰ κι' ἀγρίμια θὰ ῥωτήσω·
 μήπως νὰ εὔρω γι' αὐτὸν γιὰ νὰ σὲ λησμονήσω.

Εἰς ἤχον Δι. 7

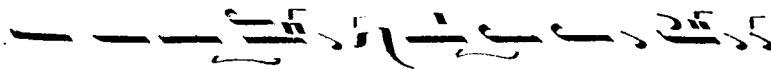
Δέν θέ λω πλιὸ ο νά 'μάν ἀ-

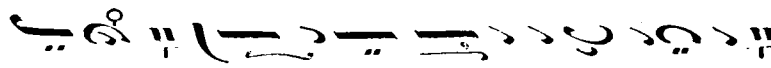
μάν δέν θέ λω πλιὸ ο νά μου 'μι-

λῆς δέν θέ λω πλιὸ νά μου 'μι λῆς νά αλές καὶ τ'ὄ νο μά μου λ για α τί πο-

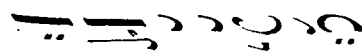
τὲ ε ἀ α μάν ἀ μάν γ'α

τί πο τὲ ε ε δὲ ἐν τό 'κα-

μες για τί πο τὲ δέν τὸ 'κα μες καὶ αὶ

'μὲ τὸ θέ λη μά μου.

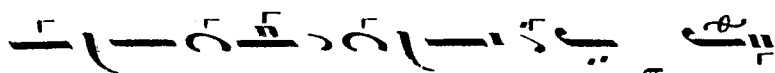
Ἄναθεμά την τὴν ἀρχὴν ἀνάθεμα τὴν ὥραν
 ποῦ σ' εἶδασι τὰ μάτιά μου καὶ τί θὰ γίνω τώρα.

σ' ἀγάπουνα ποῦ 'πέθαινα κι' ὅμνυα στ' ὄνομά σου
 μὰ τώρα σ' ἐσυχάθηκα μὲ τὰ φερσήματά του.

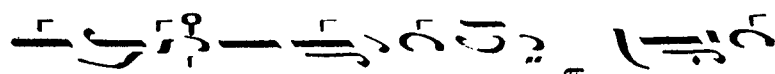
Τὰ παρόντα νεώτερα τονισθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1870.

Εἰς ἤχον $\overset{\text{L}}{\text{q}}$ π. 9 $\overset{\text{L}}{\text{x}}$

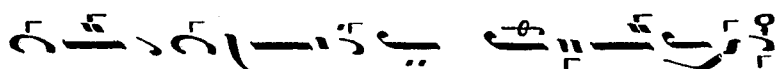

Κυ υ υ πα ρη σά κη πα-

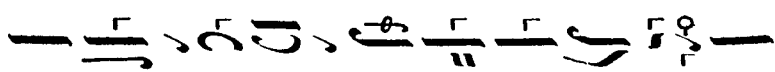

ρη σά α κι μ' ἀψι λὸ $\overset{\text{π}}{\text{q}}$ κη-

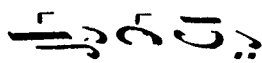

η πα κη πα ρη σά κι μου 'ψυ λὸ ο

μὲ τή ἦν ψη λή σου μέ ση $\overset{\text{π}}{\text{q}}$ ὅ-

ὅ ὅ ποιός μου 'πεῖ ει ὅ ποιός μου 'πεῖ

εἶ νὰ σ' ἄρ νη σθῶ $\overset{\text{π}}{\text{q}}$ ὅ ο ποιο

ος μου 'πεῖ νὰ σ' ἄρ νη σθῶ ἡ γλῶ ωσ-

σα του νὰ πέ ση.

Μῆλο μὴ μαραίνεισαι μὴ χάνεις τὴν μορφὴν σου
κι' ἄλλην ἀγάπη δὲν κρατῶ παρὰ τὴν ἐδικήν σου.

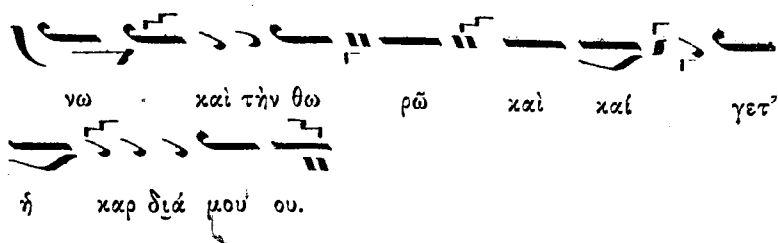
ὦ οὐρανὲ παρακαλῶ καμέμ' αὐτὴν τὴν χάριν
αὐτὴν τὴν νέαν π' ἀγαπῶ ἄλλος νὰ μὴν τὴν πάρῃ·

τ' ἄστρον τσ' αὐγῆς τὸ λαμπερὸν σοῦ μοιάζει γι' αἰμι μου
κι' ὅταν σὲ βλέπω ἄνεσιν λαμβάνει ἡ ψυχὴ μου

²Ηχος δὲ δι. α ᾠδ.

ᾠδὴ ἑξήκοντα δύο

Ἄ μάν ἀ μὰ αν ἀ γὰ πη
εἶ χα κ' ε χα σα α ᾠδ. α
γά α πη εἶ χα κι' ε χα σα α
πτήν ην ἀ μέ λει άν μου ου ᾠδ. ε
δὰ α α ε δὰ περ νῶ ω
καὶ τὴν θω ρῶ ω ᾠδ. ε δὰ α περ-

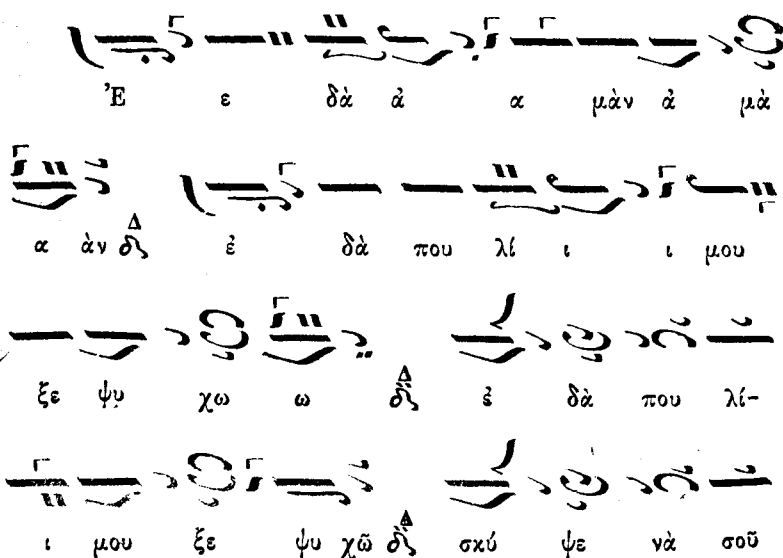

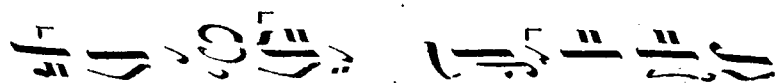
Ἀνάμεσα 'ς τὰ γιασιμιὰ ἀνοίξασι τὰ ῥόδα
ἐχόλῃας' ἡ ἀγάπη μου καὶ τί θὰ γείνω τώρα·

ἐκείνη εἶχα ἐγλετζὲ μεγάλην συντροφίαν
κ' ἐδὰ 'πεσα ὁ ῥίζικος σ' ἐτζὰ μελαγχολίαν·

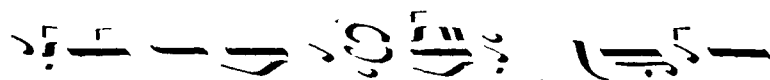
σκάσε καρδιά μου πλάνταξε γίνου χίλια κομμάτια
πράματα ποῦ δὲν ἤλπιζα εἶδαν τὰ διό μου μάτια.

Εἰς ἤχον δὲ Δι. α χ

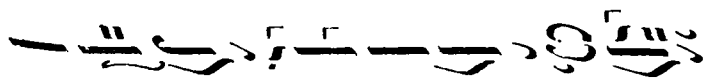

ου 'μι ι λή η σω δ' ^Δ πλη η σί-

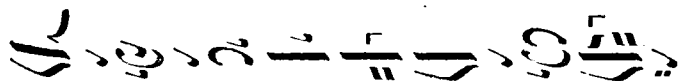
ι ᾶ μάν ᾶ μά ἄν δ' ^Δ πλη σί-

α σε ε τὰ χεῖ λη σου ου ου δ' ^Δ

πλη η σί α σε ε τὰ χεῖ λη σου δ' ^Δ

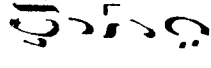
νά τὰ γλυ κο ο φι λή η σω.

Σὰν ἀποθάνω κι' ἡ ψυχὴ μ' εὐγῇ ἀπὸ τὸ σῶμα
τὰ δυό μου χέρια σταύρωσε καὶ φίλιε με 'ς τὸ στόμα·
τὸ 'να σου χερί ἂν κρατῶ ὅταν θὰ βγ' ἡ ψυχὴ μου
θὰ καταβῇ χαρούμενον 'ς τὸν ἄδην τὸ κορμί μου·
ἕνα κορμί χρωστῶ τῆς γῆς τ' ἀγγέλου τὴν ψυχὴν μου
πολλαῖς μανάδες κλάψανε ἄς κλάυση κ' ἰδική μου.

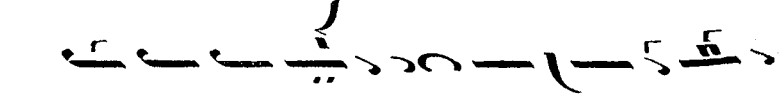
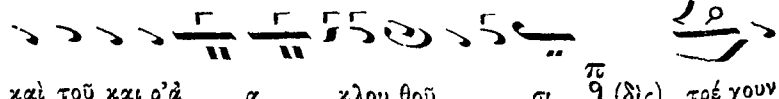
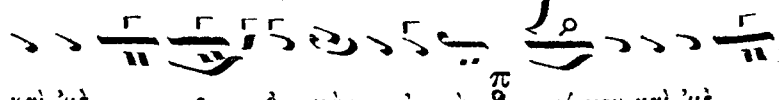
Εἰς ἤχον $\lambda \pi$ πα. ϕ χ

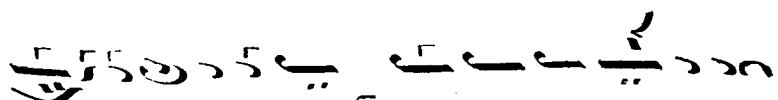

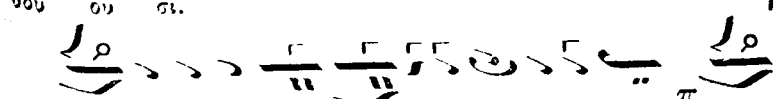
'Η θε λα α νὰ 'μουν εὖ μορ-

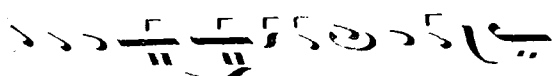

 φος ^κ νά 'μουν και πα α λι κά α

 ρι ^π (δὲς) τρα γου δι στῇ ης και χο ρε

 ευ τῆς ^κ δέν ἥ θε ελ α ἄλ λην

 χά α ριν.

Ἦθελα ν' ἀστρονόμηζα μέσ' τὰ ματόφρυδά σου
 νὰ ἔβλεπα ποῖδες σέ ἀγαπᾶ καὶ ποῖδ' ἔχεις 'ς τὴν καρδίαν σου
 ἤθελα νὰ 'μουν ἄγγελος νὰ περπατῶ μαζὶ σοῦ
 νὰ ἴδω ἂν ἀγαπᾶς κιανεὶ νὰ πάρω τὴν ψυχὴν σου·
 ὥς εἶν' ἡ μαύρη θάλασσα ποῦ ἔχει μπλάβο τὸ κῦμα
 ἐτζὰ καὶ σ' ἂν δέν μ' ἀγαπᾶς θὰ ἔχεις μεγάλο κρῖμα.

Εἰς ἤχον ^Ν ^π ^π πα ρ χ

 Ὡς τρέ χου σι τ' ἄ νέ φα λα α

 καὶ τοῦ και ρ' ἄ α κλου τοῦ σι ^π (δὲς) τρέ χουν

 καὶ μὲ ε ἄ μάν ἄ μάν ^π τρέ χου καὶ μὲ

 ε τὰ μά τιά μου ^π9 τρέ χουν καὶ 'μέ τὰ μά-

 τία μου ου ὅ ταν σοῦ θυ υ μη-

 τοῦ ου σι. ^π9

 'Α μὲ γὰρ λο ον ἐ τσά κι σα ^π9 καὶ

 μέ σα σὲ ε 'ζω γρά ρι ι σα.

'Αφοῦ σὲ ὑστερήθηκα δάκρυα πλῆθος χύνω
 κι' ἀκόμη περισσότερον ἀπ' τὸ νερόν ποῦ πίνω.
 σὰν ποταμὸς τὰ δάκρυα μου
 τρέχουσι' ἀπὸ τὰ μάτια μου.

Μὲ πλήγωσες μέσ' τὴν καρδιὰν χοντεύω ν' ἀποθάνω
 τὸ γιαντρίκόν μου εἶσαι σὺ καὶ σὰν σ' ἰδῶ θὰ γιάνω
 εἶσαι γιαντρός μὴν ἀρνηθεῖς
 νὰ μὲ γιαντρεύσης παρευθύς.

'Ω! κι' ἄς ἀνταμονώμεθα μίαν ἡμέραν μόνον
 νὰ σοῦ 'λεγα τὰ πάθη μου καὶ τῆς καρδιάς τὸν πόνον
 σὺ 'σαι τ' ἀθάνατο νερό
 δός μου νὰ πιῶ νὰ γιαντρευθῶ.

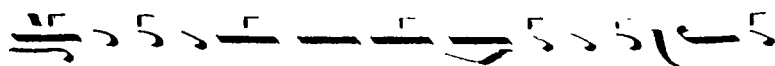
'Αφοῦ σὲ ὑστερήθηκα τρέχουν τὰ δάκρυά μου
 καὶ 'σὰν χαμὶν' ἐπτάφλογον καίεται ἡ καρδιά μου
 ἔλα νὰ σβύσης τὴν φωτιὰν ποῦ μ' ἀναψες μέσ' τὴν καρδιάν.

Χορὸς καλούμενος πενταζάλης (πεντεβήματος) ἤτοι τρία βήματα ἔμπροσθεν καὶ δύο ὀπίσθεν.

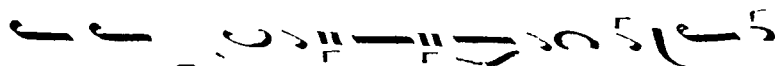
Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi}$ ∞ πα ∞ χ

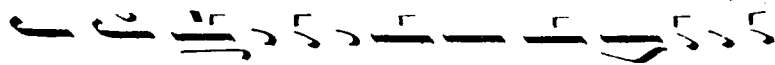
Ἄ χι ἄ χι ἄ χι ἄ χι

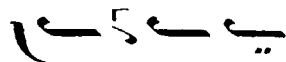
ταμ πού ρη μου καὶ λι ρα τζῆ για τί με λαγ χο-

λεῖ ται π ἄχι ἄχι ἄ ἄχ

ἄχ ἄ καὶ σεῖς ἡ μι κρο κο πε λιὰς για τί δὲν

τρα γου δά τε.

Ἡ ὥρα βιάζει καὶ περνᾷ κ' αἰῶνια διαβαίνει
καὶ ἡ νεότης μας γυρνᾷ καὶ μάταια πηγαίνει·

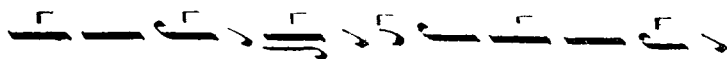
για δὲς τὸ ἄνθος ποῦ ἀνθεῖ πῶς τὸ καταπατοῦμεν
τάχατες ἄλλονε καιρὸν καλλήτερον θὰ βροῦμεν·

ἄς πᾶν ἢ λύπαις 'ς τὸ καλὸ ἄς πάνε κι' ἡ φροντίδαις
ἄς πᾶν νὰ πέτουν 'ς τὸν γιᾶλὸν κ' ὅσ' ἔχουνε ἐλπίδαις·

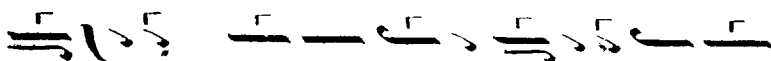
ἡμεῖς νὰ μεσθ' ἐλεύθεροι εἰς-μίαν τέτοιαν ὥραν
νὰ πιοῦμεν νὰ χορεύσωμεν καὶ νὰ χαροῦμεν τώρα.

Χορὸς σοῦστα καλούμενος.

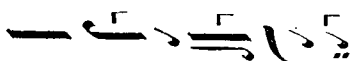
Εἰς ἤχον ᾠ Γα. ϕ χ

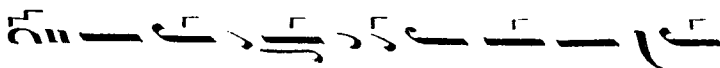
Ἔ να που λὰ κι ἄ γα πῶ ποῦ ἔ ναι μαυ ρο-

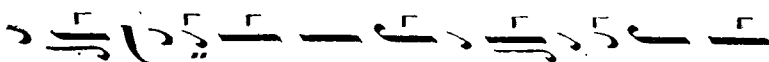
φρυ δά το ᾠ κι' ἔ χει μα τὰ κῖα γα λα νὰ κορ-

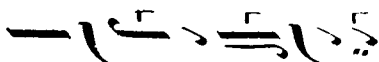
μά κι ντε λι κά το.

Ἄπ' ὅ λα τὰ πε τοῦ με να ὅ ψύ λος

ἔ χει χά ριν μέσ' τὰ βυ ζὰ τῶν κο πε λιῶν πᾶ-

ει καὶ σο λα τζά ρι.

Ἀσπάλαθε τί μὲ κεντᾶς καὶ βάτε τί ἔγκυλῶνεις
ἐκεῖ ποῦ δὲν σὲ θέλουσι τί πᾶς καὶ ξεφυτρῶνεις·

δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ ὀῆς πῶς τρώγει φίδι φύλλο
ἐτζὰ δαγκάν' ὁ νιὸς τῇ νιὰν ἄν ἄρρωστος τὸ μῆλο.

ἔμαθα ἔγὼ τὸν ταμπουρά ἔμαθα καὶ τὴν λύρα
χαρᾶς τὴν ὁποῦ μ' ἀγαπᾷ γιὰ θὰ ἔχει καλὴ μοῖρα·

ἔπαρε τὴν ροκούλα σου κ' ἔλα τὸ φράκτη φράκτη (α)
κι' ἂν σ' ἐρωτήσ' ἡ μάνα σου πὲς ἔχασες τ' ἀρδάκτι.

(α) Περιτρίχισμα τοῦ περιβολίου ἢ ἀμπελῶνος.

Ἄτερον εἰς ἤχον $\lambda \ddot{\alpha}$ $\chi \epsilon$. φ γ

— — — — —

Ἄ νά θε μα τήν μά να σου τήν γρίαν

— — — — —

τήν ζα ρο μέ νην τήν μυ ρο μου ραν τήν χει-

— — — — —

λοῦ τήν ἑρίαν τήν βρο μη σμέ νην.

γ
 η

— — — — —

Ἄ νά θε μα τήν μά να σου τήν γρίαν

— — — — —

τή ζα ρο μέν νη γ ποῦ δέν ἀ φή νει

— — — — —

νά σέ ἴδῳ μιάν ὦ ρα στο λι σμέ νη.

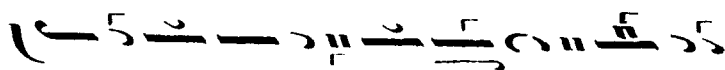
Ἀνάθεμα τὰ μάτια σου ἴσάν τὰ ἄχεις μαθημένα
ὄντας περνῶ καὶ βλέπωτα νὰ εἶναι χαμηλωμένα.

ἀνάθεμα τήν κατηφιὰ καὶ τὸ πολὺ καχοῦρι
ποῦ ἔχάλασε τῆς κοπελιᾶς τήν ὁμορφὴν τῆς μούρης.

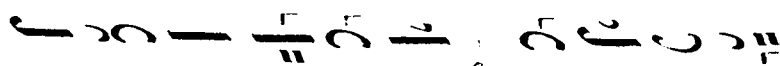
ἀνάθεμα τὸν ἔρωτα καὶ ὅποιος τὸν κάμει φίλο
καὶ ὅποιος τὸν ἐμπιστεύεται τὸν ἄπονον τὸν σκύλον.

Τὰ παρόντα ἐκ τῶν τοῦ κ. Παύλου Γ. Βλαστοῦ Κρητὸς εἰς ἀνά-
μνησιν τῆς συνοδευούσης ἡμᾶς παλαιᾶς φιλίας.

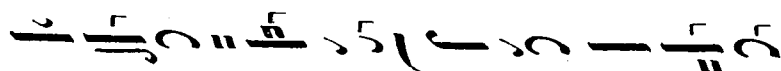
Εἰς ἤχον λ δὲ νη ω χ

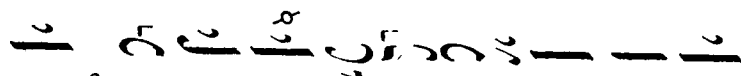
Λέ γω το ο ἰὼ ω ποῦ

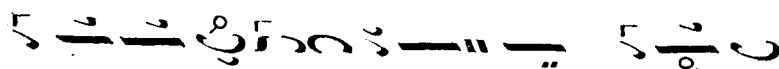
λά κι μου ου ου λ λέ γω το

ἰὼ ω πῶ ως ἄ γα πῶ ω.

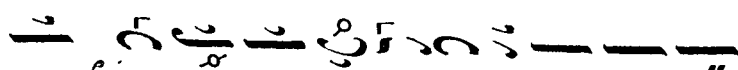
ω λ λέ γω το ἰὼ πῶς ἄ α γα πῶ ω

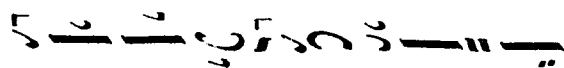
μά 'σὺ δὲν τὸ πι στε εὐ εἰς ω καὶ με α

αὐ τὸ ο ποῦ λά κι μου ου

ου λ καὶ με αὐ τὸ ο μοῦ φαί αι νε ται ω

νὰ σχο τῶ θῶ γι ρε εὐ εἰς.

Μεγάλην κακοπάθειαν καὶ τρομερὰν παιδείαν
 τραβῶ ἐγὼ γιὰ λόγου σου μὰ 'σὺ δὲν ἔχεις χρειαίαν·
 νὰ τὸ "ξευρα πῶς μ' ἀγαπᾷς ὥς σ' ἀγαπῶ πουλί μου
 δὲν ἤθελ' ἄλλον ἄγγελον νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦχος $\frac{6}{\lambda}$ εἰς. $\frac{1}{\chi}$

Σοῦ εἶ πα 'γὼ που λά κι μου

σοῦ εἶ πα πῶ ὡς ὦ στε νὰ ζῶ $\frac{\pi}{9}$

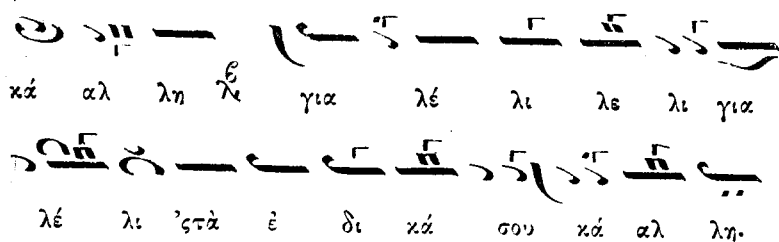
δὲν κά μν' ἄλ λην ἂ γὰ πην $\frac{6}{\lambda}$ γιὰ λέ-

λι λέ λι γιὰ λέ λι $\frac{\pi}{9}$ δὲν κά μν' ἄλ-

λην ἂ γὰ α πην $\frac{6}{\lambda}$ κι' ἄς τυ ραν νεῖ-

εἶ-που λά κι μου $\frac{\pi}{9}$ κι' ἄς τυ ραν νεῖ

εἶ ται τὸ κορ μί $\frac{\pi}{9}$ 'ς τὰ ε δι κά σου

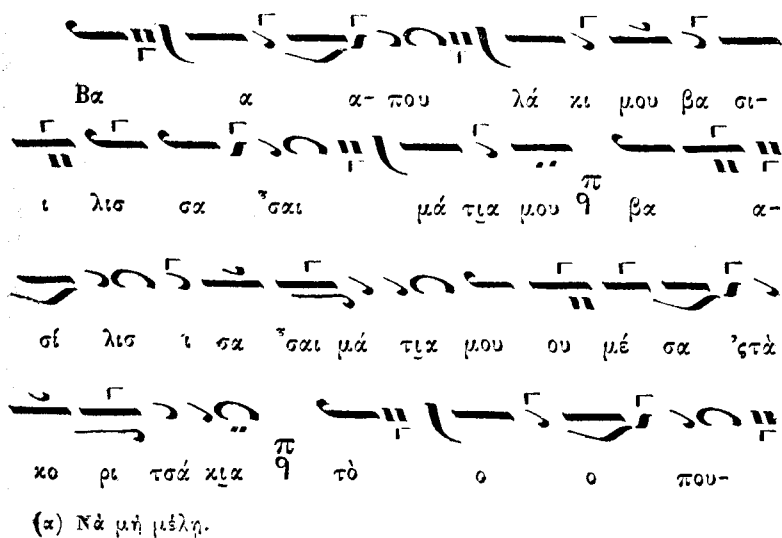

Ἐρώτησε τὰ μάτια σου κ' ἐλπίζω νὰ σοῦ 'ποῦνε
πόσαις σαῖταις στέλλουνε 'ετὸ στῆθος καὶ τρυποῦνε·

'τὰν τὸ λεμόνι κίτρινο μ' ἔκαμ' ὁ ἔρωτάς σου
καὶ ἔχω καὶ τὰ λόγια σου καὶ τὰ πεισματικά σου·

τί ἀνυπόφορη φωτιά, τί ἀναμμένη λόγχη,
τὸ νὰ σοῦ λέγω χάνομαι καὶ 'σένα νὰ μὴ κόφτει. (α)

Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi}$ ᾧ πα. φ λ

λά κι μου ^π9 τὸ στῆ ἡ θός μου τὸ

πλή γω σαν ^π9 τὸ ο στῆ θο ος μου τὸ πλή-

γω σα αν τὰ μαῦ ρα σου μα τὰ χια. ^π9

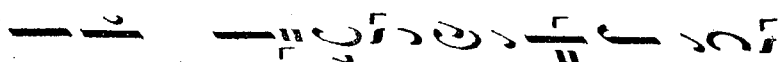
Τὰ μάτια σου κυρία μου μιὰ σαϊτιὰ μὲ δίδουν
μέσα 'ς τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς καὶ 'σάν νεκρὸν μ' ἀφίνουν.
τὰ μάτια σου ἦτον ἀρχὴ ποῦ μ' ἔκαμαν τὸ νεῦμα
κ' ἐπῆραν ἀπὸ 'πάνω μου ψυχὴν ζωὴν καὶ πνεῦμα.
τὰ μάτια σου τὰ εὐμορφα ὅταν τὰ χαμηλώνεις
σ' ἐσένα δίδουν εὐμορφιὰν μὰ 'μένα θανατώνεις.
αὐτὰ τὰ μάτια τὰ γλυκὰ καὶ ἡ λιγνὴ σου μέση
μ' αὐτὰ ἐσὺ ἐβάρθηκες διὰ νὰ μὲ παιδεύσης.

Εἰς ἤχον δ' Δι. α χ

Με ε- που λά α κι μου ^χ με-

λαγ χρι ι νή η μου κή πε ε

ρη ^χ με λαγ χρι νή η η μου κή η

πε ρη δά φνη μου μυ υ ρι σμέ-

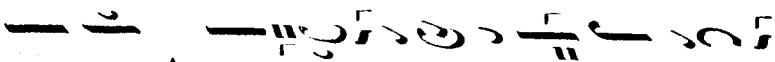
έ νη ω που λά κι μου

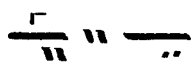
ος τις σε σφι ι κτ'άγ κα , λια

ά σθη λ ος τις σε σφι ι κτ'άγ κα α , α-

λια σθη πο τε δέν α α πο θαι-

αί αι νει.

Ἄσπρο εἶναι τὸ γιасιμί μέσα 'ς ταῖς πρασινάδαις
μελαγχρινὸν τὸ τέρι μου μὰ ἔχει νοστιμάδαις.

μελαγχρινό μου πρόσωπο με ταῖς ἐλῖαις γεμάτο
'σάν χίτρο εἶσαι ὀροσερὸ καὶ 'σάν ἀπ'δ' ἀφράτο.

ἐμένα ἡ ἀγάπη μου σέρνει μελαγχρινάδα
γιατ' ἔχει 'λιά 'ς τὸ μάγουλο 'ς τὰ χεῖλη τὴν γλυκάδα.

Εἰς ἤχον δὲ Δι α γ

θά λα σα ἄ μά αν ἄ μάνδ^Δ θά-

λασσα γί ι νου τα α πει νή δ^Δ

θά α λασ σα γί νου τα πει νή θά λασ-

σα γί ι νου μέ λι δ^Δ θά α λασ σα

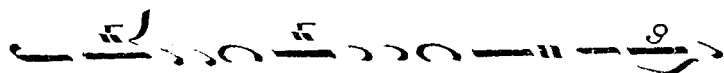
μά αν ἄ μάνδ^Δ θά λασ σα γί ι νου

κρυὸ ο νε ρὸν δ^Δ θά λασ σα γί νου

κρυὸ νε ρὸν νά πί νουν οἱ ἀγ γέ λοι.

Θάλασσα τὸ τεράχι μου ἐπάνω σου κοιμᾶται
καὶ σιγανὰ τὰ κύματα γιὰτὶ πολὺ φοβᾶται.
Θάλασσα τί σοῦ ἔπαισα κ' ἤλθες νὰ μὲ μαγεύσης
κ' ἐπῆρες τὴν ἀγάπην μου νὰ τὴν ἐταξιδεύσης.
ὦ θάλασσά μου οὐρανῶ καὶ κύμα μου γαλάζοι
φέρε μου τὴν ἀγάπην μου νὰ μὴν ἀνεστενάζω.

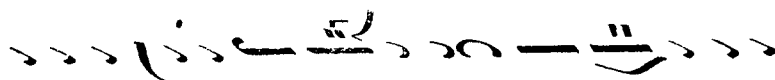
Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{u}$ πα. ρ χ'

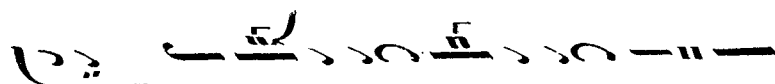
•Δέν θέ ε που λά α κι μου δέν θέ ε-

λω πιό νά σ'ά α γα πῶ λ' δέν θέ λω

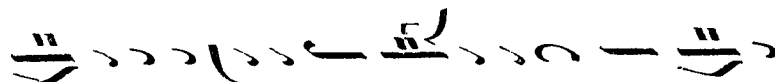
πιό ο νά σ'ά γα πῶ ω οὔ τε νά μ'ά α γα-

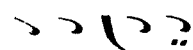
ποῦ σι π μόν' θέ ε που λά α κι μου μον

θέ ε λω νά μ αι λ εύ θε ρος λ' μου' θέ-

λω νά μ αι λ εύ θε ρος νά με πα ρα-

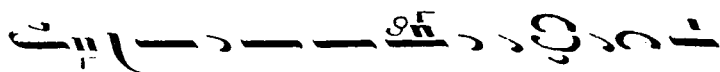
α κα λοῦ σι.

Ἔλα καλή μου ὄρεξις καὶ νεῦ μου ἔς τὸ κεφάλι
ν' ἀνοίξω τὴν καρδοῦλαν μου νά τραγουδήσω πάλιν.

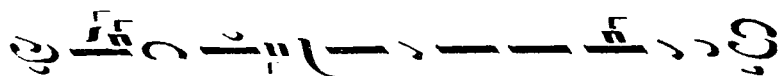
ἤθελά το ν' ἀπέθαινα μ' ὁ χάρος νά κοιμᾶται
καὶ πάλιν νά ἀναστηθῶ νά διῶ ποιὸς μὲ λυπᾶται.

Θὰ ἀναβῶ ἔς τὸν οὐρανὸν νά λάμψω ἅν φεγγάρι
νά κάψω τὴν καρδοῦλα της λ εινῆς προῦ δέν με πάρη

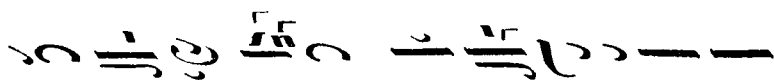
Εἰς ἡχὸν λυγρὸν πα. ρ λ

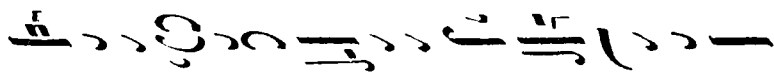
Ἰ ε ε δεξ τὰ ἄ- που λά κι

μου ου ε ε δεξ τὰ ἄν θη

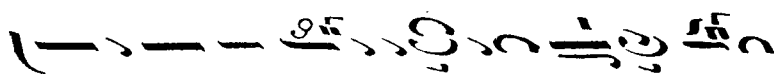
τοῦ Μα γιου ου ^ν δ ε ε ε δεξ τὰ

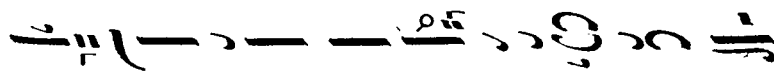
ἄν θη τοῦ οὔ Μα γιου ου ου ου

πό σαν ον γλυ κο ο μυ ρί ζουν ^π ρ κ' ἡ

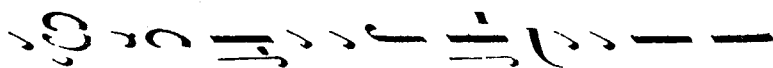
η πρα σι νά- που λά κι μου ου

κ' ἡ η πρα σι νά δεξ ἡ τερ-

πναι ^ν αἰς δ κ' ἡ ἡ πρα σι νά α-

δες ἦ ἦ ἦ τερπναι αἰ αἰ αἰς πό-

σο ον τὴν γῆ ἦν μὴ ρί ζουν.

Ἐτζί καὶ τὸ κορμάκι σου ἢ χάραις τὸ στολίζουν
καὶ φυσικὰ χαρίσματα ἐκείναις σοῦ χαρίζουν·

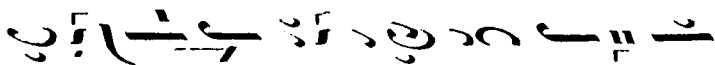
λάμπει καὶ εὐτρεπίζει σε τὸ πρόσωπόν σου τ' ἄσπρον
λουλουδι τῆς ἀνοίξεως κι' αὐγερινοῦ τὸ ἄστρον·

ἀνάμεσα ἔς τὰ φρύδια σου κι' ἐπάνω ἔς τὴν ἐλῖάν σου
κάθετ' ἓνα χρυσὸ πουλὶ καὶ γράφει τ' ὄνομά σου.

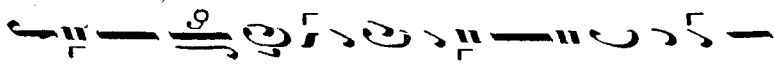
Εἰς ἤχον $\lambda \pi \tilde{\eta}$ πα. φ $\tilde{\chi}$

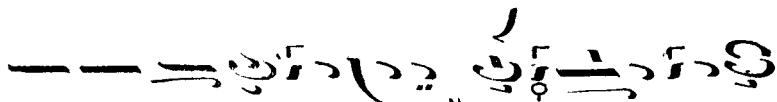
θε ε ἄ που λά κι μου ου

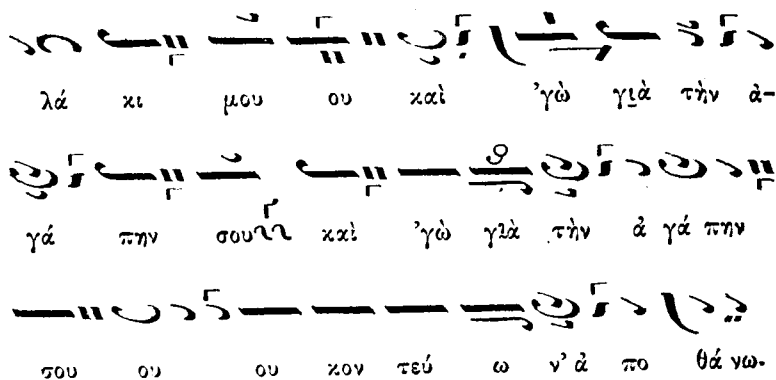
θε ε ἄ μου καὶ αἰ λυ πῆ σου με $\tilde{\chi}$

θε ἄ μου καὶ λυ πῆ σου με ε ε ε

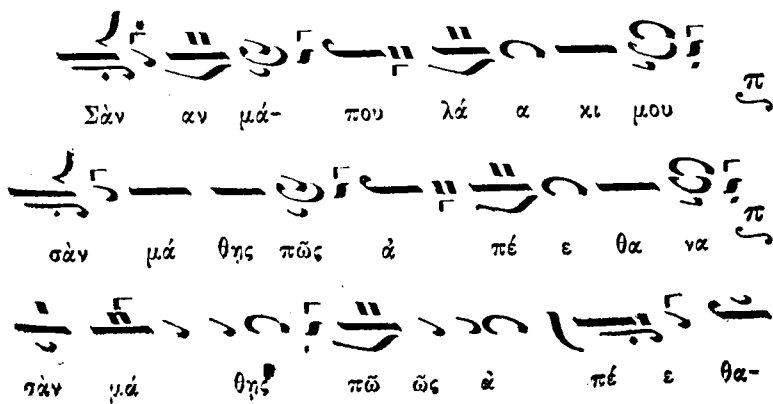

γιά σὲ τὸν νοῦν μου χάνω $\tilde{\delta}$ καὶ αἰ ἔγώ που-

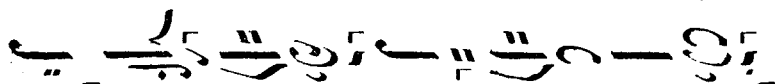
Ψυχή μ' όπόταν σ' όμιλῶ κι' όταν σοῦ ρόζωνάρω
 κείνην την ὥραν δέν δειλιῶ ἄνθρωπον μήτε χάρον·
 σπλάγχνα, καρδιά, πνεῦμα καί νοῦν καί ὅλα μου τὰ μέλη
 ἐξαφνικά τὰ πλήγωσε με τὰ σκληρά της βέλη·
 ἐκείνη όποῦ μ' ἔκαμε ἀγάπη νά γνωρίσω
 καί χωρίς 'κείνην δέν ἔμπορῶ εἰς τὸ ἐξῆς νά ζήσω.

Εἰς ἤχον λ π π α. ϕ χ

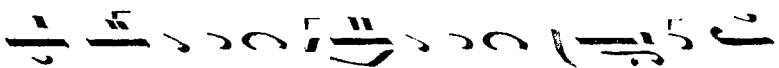
να α λυ πή σου με ε λι γά-

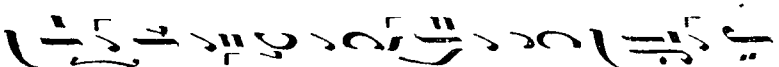
κι ^π τὰ α λό- που λά α κι μου ^π

τὰ α λό γία ὅ που σοῦ ου ᾿λε γα ^π

τὰ λό ο γία ὅ που σοῦ ᾿λε-

γα α μέσ' τὴν καρ διὰν νὰ γρά ψης.

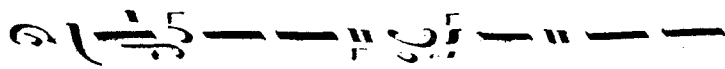
Γιὰ νὰ μὴν ἔχῃς ἀφορμὴν εἰς σέ καιρὸν κἀνένα
τὰ ὅσα ὁμιλήσαμεν νὰ ἦναι ξεχασμένα.

γὰρ ᾿δὲ πῶς μὲ ἐπλήγωσες κ' ἔχω θανάτου πόνον
ὁποῦ κἀν δὲν σέ ἡγάπησα παρ' ἓνα μῆνα μόνον.

καὶ κινδυνεύω νὰ χαθῶ μὰ ἡ ψυχὴ δὲν βγαίνει
παρ' ἀπὸ τὰ χεῖλάκι σου ἀπόκρισιν προσμένει.

λυπήσου τὴν τὴν νιότην μου ὁποῦ γὰρ σέ τὴν χάνω
καὶ πῶς ἂν δὲν σέ πανδρευθῶ ἀφευκτα θ' ἀποθάνω.

Εἰς ἤχον βαρὺν Γα ϕ ^γ

που λά α κι μου σή με ρον

ἡ ἀ γά πη μου δὲ σή η η με ρον

ἡ ἀ γά πη δὲ μου ου μοῦ εἶ πε κα λη-

μέ ρα δὲ που λά α κι μου καὶ

μετ' ε κεί νην τήν χα ράν δὲ καὶ αι

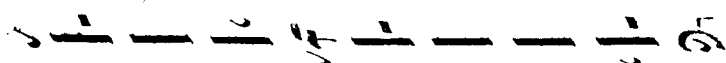
μέ ε κεί νην τήν χα δὲ ρά αν εἶ γα-

λα τήν ἡ μέ ραν.

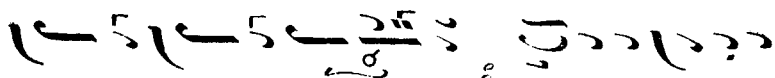
Τί περισσότερη χαρὰ θέλει νὰ 'δ' ἡ καρδιά μου
 ὅταν σέ βλέπω νοῦρι μου νὰ ᾤσαι 'ς τήν συντροφίαν μου;
 σήμερον ἀγαλλίασιν 'ς τὸ σῶμα μου ἠσθάνθην
 καὶ ἔρριψα τοὺς στεναγμοὺς 'ς τῆς θάλασσας τὰ βάθη·
 καρδιά μέ δεχ' ὀκτώ κλειδιά ποῦ σ' εἶχα κλειδωμένη
 ἀνοιξε πέζαι γέλασε ὡς ἦσουν μαθημένη.

ΡΩΣΙΚΑ

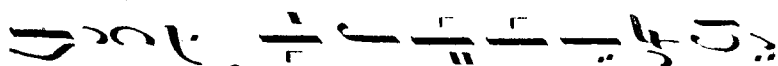
Πλός λ π q πα. ρ λ

Στε νά ξα τε τριαν τά φυλ λα α στε-

νά ξα τε μυρ σί ι νες λ δα κρύ στε κήποι σύ-

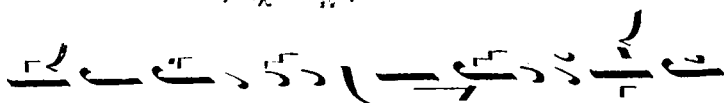

δεν δροι χ και κλαύ σα τε σει ρήναις.

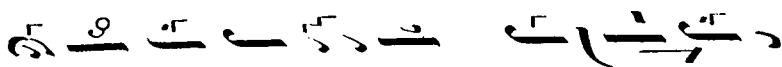
• Ἐσβύσθη· ἡ ἀγάπη μου ἐχάθη· τὸ φῶς μου
κι' ὁ ἥλιος ἐσκοτείνησεν καὶ ἐμαύρισεν ἐμπρὸς μου·
μαυροφορέστε νάρκισσοι μαυροφορέστε κρίνοι
καὶ κάθε ἄνθος δάκρυα βροχαῖς ποτάμ' ὥς χύνη·
ὁ θάνατος ὁ ἄγριος ποῦ αἵματα βυζάνει
μ' ἐθέρισε τὸ ἄνθος μου μὲ τὸ σκληρὸ δρεπάνι·

ὀρφανεμένε μ' ἔρωτα ποῦ εἶχες τὸ κοντάρι
 ποῦ ἦτον ἡ σαίταις σου ποῦ τ' ἄχαρο δοξάρι·
 ἡ χάραις ἐνεκρώθηκαν νεκρώθηκαν τὰ κάλλη
 ἡ μαράνθηκαν τὰ θέλγητρα ζωὴ δὲν μ' ἔμειν' ἄλλη·
 ζωὴ δὲν μὲ ἀπόμεινε παρὰ οἱ στεναγμοί μου
 τὸ ἄχ! τὸ βάχ! τὰ δάκρυα κ' οἱ φλογεροὶ καῦμοί μου.

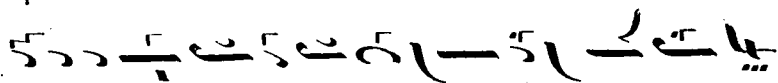
Εἰς ἤχον $\lambda\eta\tilde{\eta}$ π. $\phi\lambda$

Γα ζέ ταις δι' ἐ μέ ε να πρέ πει

πρέ πει νὰ τυ πω θοῦν $\tilde{\eta}$ πῶς ἔρε θη νέ-

ος χό σμος καὶ νὰ καὶ νὰ δι α δο θοῦν.

Ὁ τύραννός του εἶναι ἡ τύχη μ' ἡ σκληρὰ
 τ' ἀποτελέσματά του μικρὰ καὶ λυπηρὰ·

οἱ ἀστροπελέκια ρίπτει δεινὰ πολλαῖς φοραῖς
 ἀπὸ παντοῦ φουρτούναις, πίκραις καὶ συμφοραῖς·

καὶ ἡ βροχαῖς του εἶναι δεινῶν καταχλυσμοὶ
 πάθη δεινὰ ἔς τὸ σῶμα φθοραῖς κ' ἀφανισμοί·

καὶ τ' οὐρανοῦ ἐτούτα τὰ μύρια δεινὰ
 τὰ ἔχω ἡγώ κ' ἡ γῆ του ὅλα παντοτεινὰ·

ρίζωνουν τὸν χειμῶνα δένδρ' ἀναστεναγμῶν
 τὴν ἀνοιξιν ἀνθίζουν λουλούδια τῶν καυμῶν·

τὸ καλοκαῖρι φθάνουν καὶ οἱ καρποὶ τοῦ ἄχ
 'ς τὸ ρίγος τί ἐλπίζεις βέβαια ἓνα βᾶχ!

καὶ ὅταν εἰς τοιαύτας βροντὰς κατακλυσμούς
ὄντως ἀπελπισίας φοβοῦμαι τοὺς καὶ μούσ.

Εἰς ἡχον $\frac{\lambda}{\pi}$ πα. $\frac{\lambda}{2}$

— ۱۱۵ —

Πέ; με καρ δι' αμ' ποῦ εἶσαι σαι ^κ να πα- να πα-
 ρη γο ρη θω ^π ρς τὸ ο στῆ η- ρς τὸ στῆ θος δὲν

σ' ἐν ῥί σκω^ζ καὶ θεὸς καὶ θεὸς νὰ τρελ λα θῶ.

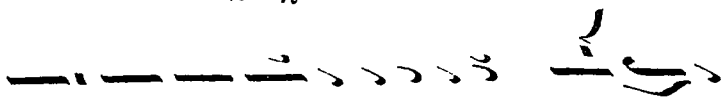
Τὸ χάλι σου δὲν ξεύρω καὶ πῶς ἐσύ περναῖς,
ποῦ βρῖσκεσαι τί κάμνεις γιατί δὲν μοῦ μνηαῖς.

τὰ σπλάγχνα μου κοιτάζω καὶ βλέπ' ἀντὶ καρδιᾶ
μίαν μεγάλην φλόγα κι' ἀνάπτει ὅσιν φωτιά.

καρδιὰ σ' ἐμέ δὲν στέκει μόν' φλόγα δυνατὴ
 πῶς ἔστερξες νὰ γένη ἡ ἀλλαγὴ αὐτῇ.

· λοιπὸν παρηγορήσου εύκολα μὴ ξεχνᾷς
ὁ ἔρως σου τὴν πῆρε καὶ μὴν ἀδημονᾷς.

Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi}$ δὲ νη ρ χ

Στο χά ζο μαι καὶ ἔ πο ρῶ δὲ ἔ τὴν το ρι-

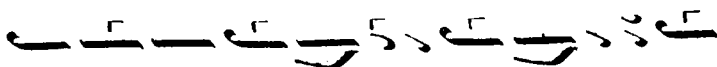
νήν φι λί αν $\frac{\pi}{\eta}$ ε που ἔ τὸ στό μα

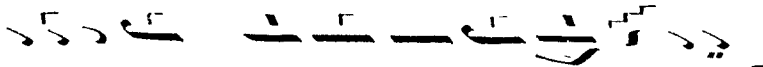

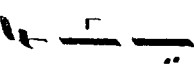
στέ κε ται καὶ ὁ χι ἔ τὴν καρ δι ι αν.

Ὑπόσχεσais βλέπει πολλαῖς μυρίαις τῆς φιλίας
καὶ πλῆθος λόγων ἀληθῶς ὅμως μὲ πανουργίας·
ταξίματα νὰ μένουσιν οἱ φίλοι ὡς τὸ τέλος
ἀχώριστοι τέτοιας λογῆς ὥσάν νὰ ᾤν' ἐν μέλος·
νὰ ᾔῃ τινὰς μὲ προσοχὴν τί φρικτοὺς ὄρκους κάμνουν
ἰφράτι μὲ ὑπερβολὴν καὶ τὴν ψυχὴν των χάνουν·
τοιούτοι εἶν' ἀληθινὰ οἱ τωρινοὶ οἱ φίλοι
ἄσ' ἀχάρ' εἶν' τὰ λόγια των ποῦ ἔχουν εἰς τὰ χεῖλη·
ὅθεν αὐτὰ ὁ φρόνιμος πρέπει νὰ τὰ κοιτάζῃ
καὶ τὴν καρδιὰν τοῦ φίλου του καλὰ νὰ ἐξετάζῃ·
ἂν δὲ τὴν συμβουλὴν αὐτὴν κάνεις δὲν τὴν ψηφίσει
ἐξάπαντος ἀνωφελῶς θέλει μετανοήσει.

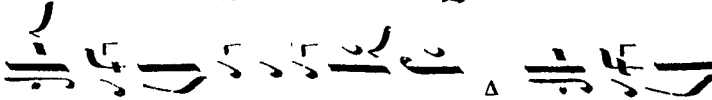
Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi}$ δὲ νη ρ χ

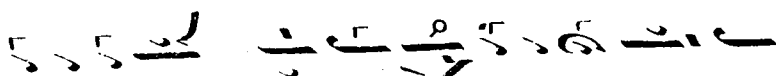

Νέ οι νέ αις ὁ σοι εἶ σθαι τί τὸν ἔ ρω-

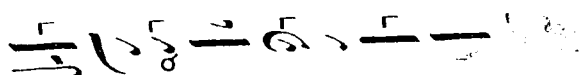

 τὰ φο βῆ σθαι ^δΔ δὲν εἶν' πλέ ον φο ο βε ρὸς ^π9

 ὅ τι ὅ λα του τὰ βέ λη ^δΔ 'ς τὰ α πο-

 λύ πα θά μου μέ λη ^δΔ τὰ ξε τεί ναξ'

 ὁ σκλη ρός.

Δὲν τοῦ ἔμεινε κοντάρι δὲν τοῦ ἔμεινε δοξάρι
 δὲν τοῦ ἔμεινε φωτιά·
 οὔτε καὶν τῇ ἀληθείᾳ πουθενὰ ποσῶς κάμμία
 'ς τὴν φαρέτραν σαϊτιά·
 καὶ λοιπὸν ἐτοιμασθῆτε 'ς ταῖς πληγαῖς μου ὀργισθῆτε
 καὶ ὀρμησθε τολμηρά·
 εὗρατέ τον πιάσετέ τον μὲ ἀλύσσους δεσετέ τον
 δίχως ἔλεος σκληρά·
 κι' ἔτζι βάλτετον δεμένον ὡσὰν σκλάβον ὀργισμένον
 εἰς βαθύταταις δουλιαῖς
 'μέρα νύκτα νὰ δουλεύῃ καὶ τ' ἀγκάθια νὰ παστρεύῃ
 ἀπ' ταῖς τριανταφυλλιαῖς.

Εἰς ἤχον ^λπδ' νη. ^λ2

 Πόι α ἄλ λη 'σάν ἐ σέ να ^Δδ' φῶς μου 'φά-

νη κε πο τε δὲ νά 'χη τό σην εὐ μορ φιά α

α α δέν ἡ κού σθη κε πο τε.

Γιατί τόσοση φήμην ἔχει ὅπου 'ς τ' ὄνειρον ποτέ
ἄλλη δέν τὴν ἠξιώθη μήτε θά τὴν 'δῇ ποτέ.

σῶμα ἔχεις στολισμένον ποῦ ποτέ σχεδὸν ποτέ
δέν ἐφάνη 'ς τὸν αἰῶνα οὔτε θά φανῇ ποτέ.

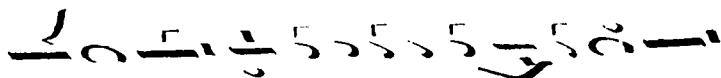
ἔχεις καὶ ψυχὴν ὠραίαν βέβαια ὅπου ποτέ
δέν ἐλπίζω κάμμιὰ ἄλλη νὰ τὴν ἔλαβε ποτέ.

ὥστε ἔχεις τὸ πρωτεῖον κι' ἄλλη δέν θαρρεῖ ποτέ
τοῦτο πῶς αὐτὴ τὸ ἔχει ἢ τὸ καρτερεῖ ποτέ.

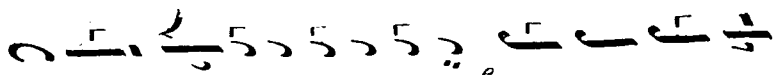
ὅχι δέν σέ κολακεύω γιατί φῶς μ' ἐγὼ ποτέ
τοῦτο δέν τὸ συνειθίζω οὔτε τ' ἀγαπῶ ποτέ.

μόνον λέγω τὴν ἀλήθειαν ἀγκαλὰ κ' ἐγὼ ποτέ
νὰ σέ ἐπαινέσω φῶς μου δέν εἴμ' ἄξιος ποτέ.

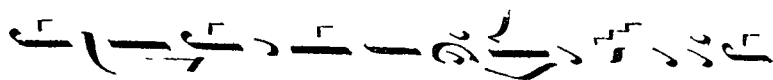
Εἰς ἤχον Ν δὲ νη. 2 7

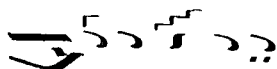
'Α να χω ρεῖς κι' ἐκεῖ ποῦ πᾶς ἐλ πῆ ι ζω ν' ἀν-

τα μω θῆς μ' ἐκείνην π' ἀ γα πῶ Ν κι' ἀν τὴν ι δῆς

φοι κτὰ σὲ ἐ ξορ κί ζω νὰ τῆς εἰ πῆς αὐ-

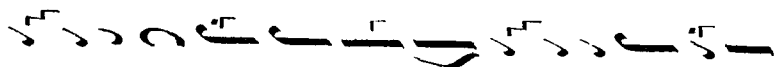
τὰ ποῦ θὰ σ'εἶπῶ.

(Τοὺς λοιποὺς στίχους ὄρα εἰς τὴν σελ. 122).

Εἰς ἤχον ^λπῶ νη ^λλ

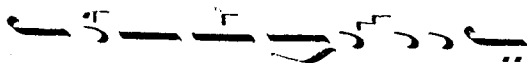
Εἰς μί αν πε δι ἀ δαν εὐ γῆ καν με

ε ἀρά δα παι διὰ μι κρά με γά λα νὰ παί-

ξουν τὴν ἡν πη λά λαν ^νδλ παι διὰ μι κρά μεγά-

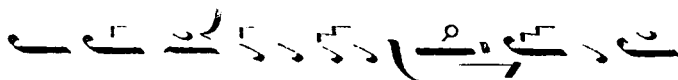

λα νὰ παί ξουν τὴν ἡν πη λά λαν.

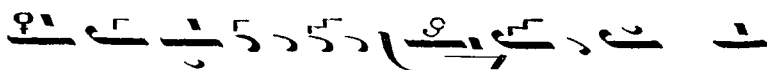
Καὶ ἐκεῖ ἀπ' ἓνα μέρος ἐβγαίνει καὶ ὁ ἔρωσ
καὶ πρῶτος χέρι δίδει κι' ἀρχίζει τὸ παιγνίδι
καὶ χύνοντ' ἐν τῷ ἅμα κατόπι τ' ὅλ' ἀντάμα
καὶ πᾶσχουν νὰ πετάξουν διὰ νὰ τὸν ἀρπάξουν,
πλὴν μάταιος ὁ κόπος καὶ δὲν ἐστάθη τρόπος
οὐτ' ἓνα κἂν νὰ φθάσῃ τὸν ἔρωτα νὰ πιάσῃ,

λοιπὸν ἀποσταμένα ὥσάν ἀποθαμμένα
 ξαπλώθηκαν ἀράδα ἐκεῖ ἔς τὴν πρασινάδα,
 καὶ τότε ἐκεῖνος πλέον τὰ χεῖλη τελευταῖον
 τὰ χέρια του κτυπῶντας καὶ πονηρὰ γελῶντας,
 παιδιὰ παιδιὰ σταθῆτε τοῦ κάκου πηλαλεῖτε
 μὴ χάνετε τὴν ὥραν δὲν πιάνομ' ἐγὼ τώρα,
 πλὴν ἄνδρες ἂν γενῆται χωρὶς νὰ πηλαλεῖτε
 μὲ πιάνετε καθ' ἓνα τὸν ἄστατον ἐμένα.

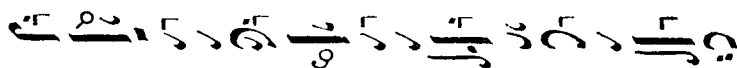
Εἰς τὸν $\frac{\lambda}{\pi} \bar{q}$ πα. ρ $\frac{1}{\lambda}$

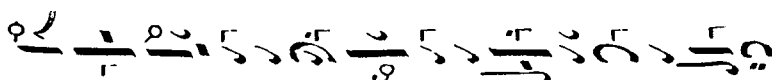
Ποῦ νὰ ἦ ναι μὰ τί κά α μνει $\frac{6}{\lambda}$

\bar{a} ρα γε δὲν μ' ἐν θυ μῆ η ται $\frac{x}{q}$ τὴν

ψυ χὴν ποῦ τὸν στε ρεῖ ται νὰ λυ πῆ ται δὲν πο νεῖ $\frac{\pi}{q}$

τὴν ψυ χὴν ποῦ τὸν στε ρεῖ ται νὰ λυ πῆ ται δὲν πα νεῖ.

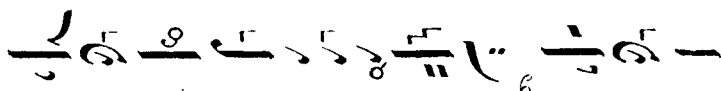
Ἴσως φεῦ τὴν ὥραν ταύτην εὐθυμεῖ διασχεδάζει
 ἂν δ' ἡ μνήμη μου τὸν κράζει τώρα τὴν καταφρονεῖ.
 ὦ Θεέ ἀκόμη φρίττω, εἶδα χθές εἰς τ' ὄνειρόν μου
 τῶν ἀθῶων ἡμερῶν μου φεῦ τὸν ἐξουσιαστήν.

Εἰς χοροῦ βοήν μεγάλην ἐκρατοῦσε μίαν ἄλλην
καὶ με ὄμμα δακρυσμένον πίστην ὤμνυε σ' αὐτήν·

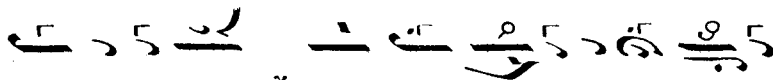
δὲν πιστεύω ταῦτα μόνα δὲν φρονῶ εἰς τὸν αἰῶνα
τόσον ἄσπλαγχνος νὰ ἦναι ἡ ὥραία του ψυχῇ·

ἔς τὸν κοιτῶνα μου ἐμβαίνω θὰ προσμένω θὰ προσμένω
ἕως ν' ἀναβῇ ἔς τὸν πλάστην ἡ θερμὴ μου προσευχή.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{e}$ ᾠ π.α. φ χ'

Κακ ου να χηχ ου βο ρο οτ λ στο \ddot{e} ο

ζε ρο βον τι χ ο \ddot{e} λῖου λι ο \ddot{e} λῖου

λι χ στο \ddot{e} ο ζε ρο βον τι.

Μολοντέτσι κόνια ποῖλ
κβοροτίτσαμ πρηβοντίλ
ὄϊ λῖουλι ὄϊ λῖουλι
κβοροτίτσαμ πρηβοντίλ.

Κράσνα ντέβητσα ντουχιὰ
σπέρεγη ντόμπρα κονιὰ
ὄϊ λῖουλι ὄϊ λῖουλι
σμπέρεγη ντόμπρα κονιὰ.

Να γολόβουσχε περὸ
 χὸτ πιάτσοτι ρούμπλεϊ ντανὸ
 στοῖ τεσάτση ὀνὸ
 οἱ λίουλι οἱ λίουλι
 στοῖ τεσίατσι ὀνό.

Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{a}$ πα. φ λ

Πι κρὰ ἄ να α στε νά ζω τὰ μά τια

μου ου θρηνοῦν^Α πα ρη γο ριὰ δὲν ἔ χουν τὰ

σπλάγ- τὰ σπλάγ χνα μου πο νοῦν η ἡ μέ ρα ἴσαν

βρα δυά σει πλα γιά ζω μέ τὸ ἀχ^β και ὀ-

ταν ξη με ρώ ση ξυ πνω πά λιν με βάχ^β

ὁ χι ὁ χι δὲν μέ ἄ γα πας μό νον

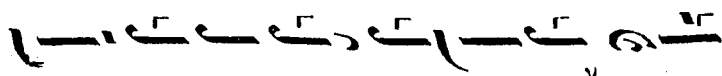

 μ'άπα τᾶς ^π9 κι'άν με ἀ πα τᾶς 'ς τὸν διὰ βο-

 λον νά πᾶς.

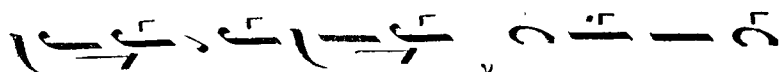
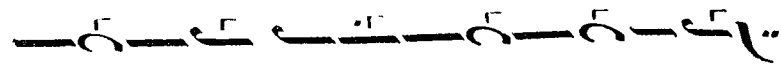
Πάσχω καὶ παραδέρω κοντεύω νά χαθῶ,
 τὸν πόνον μου δὲν ἔξεύρω σὲ ποιὸν νά μπιστευθῶ,
 σὲ ποῖον νά ἐλπίσω ποῦ νά με λυπηθῇ,
 'ς αὐτὴν μου τὴν ἀνάγκην νά με παρασταθῇ.
 Ὅχι! ὅχι! ὅχι κτλ.

Τὸ θάρρος τῆς ζωῆς μου στέκει σὲ μιὰ κλωστή,
 τύχη βοήθησέ της εἰδὲ θ' ἀπελπισθῇ.
 τύχη ἐσὺ ἂν θέλῃς κι'ὰν ἔχω ριζικὸ,
 'ς αὐτὰ τὰ βάσανά μου εὐρίσκω γιαντρικό.
 Ἄχ! ἄχ! ἄχ! κλπ.

Ἐγὼ δὲν σὲ γυρεύω μεγάλα καὶ πολλὰ,
 πλούτη τιμὰς δὲν θέλω μήτε ἄλλα καλὰ,
 μόν' θέλω τὴν ζωὴν μου ν' ἀφήσῃς νά περνῶ
 καὶ νά μὴ μ' ὑστερήσῃς ἐκεῖνα ποῦ ποθῶ.
 Ἄχ! ἄχ! ἄχ κτλ.

Εἰς ἦχον \bar{q} κε ϕ $\bar{\chi}$

 Εἰ δες εἰ δες τὸ γὰ τά κι' ^να ὅ ταν

 ἔ να κου ρε λά κι ἄ πό κάτ' ἄπ'

 τὸ τραπέζι εἰς τὰ νύχια τοῦ τοῦ παῖζι.

Εἶδες εἶδες πῶς τ' ἀρπάζει
 τὸ βαστᾷ καὶ τὸ τινάζει
 τὸ σηκώνει τὸ δαγκάνει
 μιὰ τ' ἀφήνει, μιὰ τὸ πιάνει.

Εἶδες πῶς τὸ πασπατεύει
 χαμηλὰ τὸ σημαδεύει
 κ' ἔξαφνα πετᾷ τὸ πέρνει
 καὶ σὰν λάφυρο τὸ σέρνει.

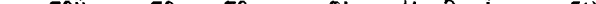
Ἐσὺ εἶσαι τὸ γατάκι
 καὶ ἐγὼ τὸ κουρελάκι
 ποῦ με παίζεις πολυτρόπως
 Εἰς τὰ χέρι' ἀδιακόπως.

Ὡραις ὦραις με ἀνοίγεις
 ὦραις πιάνεις καὶ με πνίγεις
 μιὰ με κάνεις καὶ καχιόνω
 πάλιν μιὰ τὸ μετανοιόνω.

Παιγνιδιάρικη θεά μου
 παῖζε παῖζε τὴν καρδιά μου
 ἕως οὔ μ' αὐτὰς τὰς πράξεις
 βαθμηδὸν νὰ τὴν σπαράξης.

Εἰς ἡχον ^λπδ̄ νη. Ω ⁷χ

[illegible]

 ναὶ τοῦ το το φιλὶ λὶ ^χ λ' ἰ σως λό-

ῥῆ, ἡ — — ῥῆ, ἡ — — ῥῆ, ἡ — —
 ρη τὸ σπερ νόν σου εἶ ναι τοῦ το

τὸ φι λὶ τάχ' ὁ αὖ θλι νος πι-

στός σου πλέ ον θά σὲ ξα ναῖ δῆδ' τάχ'

— — ἄλ — — ἄλ — —
 δ ἄ θλι ος πι στός σου πλέ ον θά

σε ξα ναϊ δῆ.

Ἐσὺ φεύγεις κ' ἐγὼ μένω
εἰς μὴν ἄχρ' ἀπελπιστῶ,
πές με φῶς μου τί θὰ γένω
ἀπὸ σέ τόσον μακρῶ.

Μόνον μὲ καταδικάζεις
εἰς τὰς φλόγας καὶ καὺμοὺς
καὶ σὺ πᾶς διασκεδάζεις
μέσ' εἰς κήπους δροσερούς.

Μ' ὠραιότατα λειβάδια
ποῦ ἀνθοῦν μὲ εὐμορφιά,
ποῦ βελάζουν τὰ κοπάδια
σχόρπια ἄνω ἔς τὰ βουνά.

Καθαρὰ γλυκὰ νεράκια
μουρμουρίζουν σιγανὰ
κ' εἰς τὰ δένδρα τὰ πουλάκια
κελαδοῦν ζευγαρωτά.

Ὅλη εὐρωστη ἡ φύσις
μ' ὅλην της τὴν εὐμορφιά
ἤμπορεῖ νὰ σ' ἀφαιρέσῃ
χίλια πάθ' ἀπ' τὴν καρδιά.

Τὴν ἐλπίδα πῶς ἐμένα
πῶς ἐσὺ θ' ἐνθυμηθῇς
καὶ ποτὲ δὲν θὰ σ' ἀφήσῃ
τὴν καρδιά μου ν' ἀρνηθῇς.

Ἄν ποτέ σου ἀηδονάκι
εἰς τὰ δάση μοναχῇ
περπατοῦσα ἀπαντήσῃς
λυπημένο νὰ λαλῇ.

Ἀκροάσου το κυρά μου
καὶ στοχάσου πῶς κ' ἐγὼ
τὰ πικρὰ παράπονά μου
ἴσ' ἂν ἐκεῖνο τραγουδῶ.

Εἰς ἤχον $\overset{\gamma}{\pi}\delta\lambda$ νη Ω $\overset{\gamma}{\chi}$

Λε μο νά κι μυ ρο δά το κι ἀπὸ πε ρι-

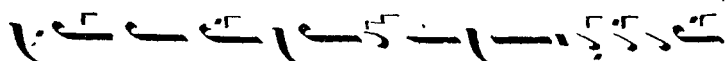

βό ολ' ἀφρά το $\delta\lambda$ Δ μὴ πᾶ ρα μυ ρί ι ζεις τό σον $\delta\lambda$ Δ

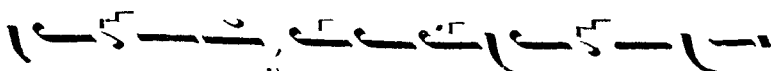

καὶ με κά μης νά νυ κτώ σω (δὲς).

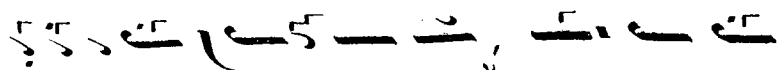
Κιᾶν νυκτώσης παλληκάρι
κάτσε, νᾶ ἔβγη τὸ φεγγάρι
νά σ' ἰδῶ νά σέ γνωρίσω
καὶ νά σέ καλορωπτήσω,
ἀπὸ τί στεριὰ κρατιέσαι,
ὅπου σειέσαι καὶ λιγέσαι,
ποῦ πατεῖς τὴν γῆν καὶ τρίζεις
καὶ τὰ μάρμαρα τσακίζεις.

Εἰς ἤχον $\overset{\gamma}{\pi}\delta\lambda$ νη. $\underline{\chi}$ $\overset{\gamma}{\chi}$

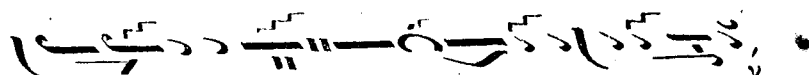
Φεῦ γεις γλυ κιὰ μ' ἀ γὰ πη κ' ἐ με τὸν

δου στου $\chi\eta$ $\overset{\gamma}{\chi}$ ἂ πα ρή τη σες εἰς πᾶ-

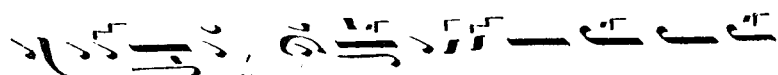
θη κι' ἀνί α τον πλη γή νι ἄχ και τί

δυ στυ χί ι α τί μέ γι στος καὺμός

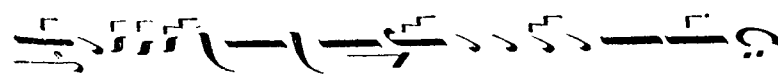
ἄχ και τί δυ στυ χί ι α τί μέ-

γι στος καὺμός α ἄ ἄ ἄχ για τρι κόν και

θε ρα πεί α δὲν ἔχ' ὁ χω ρι σμο-

ο ο ο ο δὲν ἔχ' ὁ χω ρι σμός.

Φεύγεις λαμπρά θεά μου καὶ μέν' ἔλεινός,
βροχή τὰ δάκρυά μου τρέχουν καθημερινῶς·
ἄχ! καὶ παρηγορία δὲν μ' ἔμεινε ποσῶς,
ἄχ! γιατρικὸν καὶ θεραπείαν δὲν ἔχ' ὁ χωρισμός.

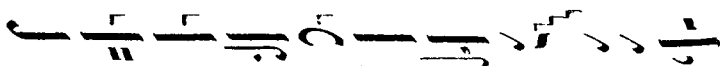
Φεύγεις καὶ ποία γλῶσσα θέλει παρηγορεῖ,
εἰς τὰ δεινὰ τὰ τόσα ἐμὲ τὸν δυστυχή·
ἄχ! καὶ τί ἀσπλαγχνία τί πόνος θλιβερός,
ἄχ! γιατρικὸν καὶ θεραπείαν δὲν ἔχ' ὁ χωρισμός.

Φεύγεις κι' ὅλα τοῦ κόσμου μὲ φαίνοντ' ἀηδῆ,
ὁπότεν σὲ τὸ φῶς μου αὐτὸς μὲ ἀφαιρεῖ·
ἄχ! καὶ τί τυραννία τί θάνατος σκληρός,
ἄχ! γιατρικὸν καὶ θεραπείαν δὲν ἔχ' ὁ χωρισμός.

Ἄχ! φῶς μου μόνον ἓνα μοῦ μέν' ἱατρικόν,
 ἔς τὸν ποθητὸν λιμένα νὰ ἔλθω νὰ σ' εὐρῶ.
 ἰδοῦ ἐλπίς γλυκεῖα καὶ μόνος ἱατρὸς,
 νὰ ἱατρικὸν καὶ θεραπείαν ποῦ ἔχ' ὁ χωρισμός.
 Θὰ παύσουν τὰ δεινά μου ὅταν σὲ ἀσπασθῶ,
 γιὰ τ' ἀπ' τὰ δάκρυά μου κοντεύω νὰ χαθῶ.
 νὰ μόνῃ ἱατρία νὰ ζήσω εὐτυχῶς,
 νὰ ἱατρικὸν καὶ θεραπείαν ποῦ ἔχ' ὁ χωρισμός.

Ὁ ἥχος οὗτος εἶναι τὸ *μᾶρς* τὸ ὑπὸ τῶν σταυροφόρων ῥώσων
 παιανισθὲν κατὰ τὸ 1854 ἐπὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου.

Ἦχος $\pi\delta\lambda$ νη. \mathcal{Q} χ

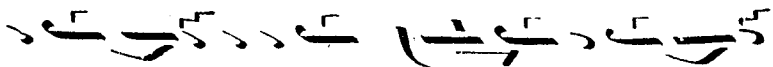
Ἦ ἦ ἃ γὰ πη μ' ἔς τὸν ἃ ἐ ε ρα χο-

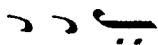
ρα τεύοντας μιὰ μέρα $\delta\lambda$ πῆ ρε τρίχ' ἀπ' τ' ἃ πλωτά

της καὶ χρυ σό ξαν θα μαλ λιὰ της $\delta\lambda$ πῆ ρε

τρίχ' ἀπ' τ' ἃ πλωτά της $\delta\lambda$ καὶ χρυ σό ξαν θα

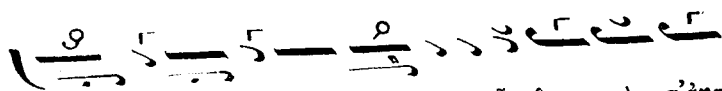

μαλ λιὰ της.

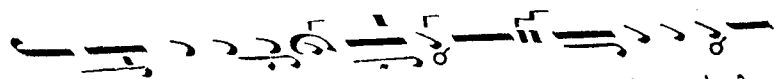
Καὶ ἄν τάχα θυμωμένη ἔς τὸν λαιμόν μου μοῦ τὴν δένει
καὶ με λέγει σκλάβος μ' εἶσαι κ' εἰς τὴν ἄλυσσόν μου ζῆσε·
τὴν ἐδέχθηκα κι' ἀρχίζω με τὰς χεῖρας τὴν τανίζω,
καὶ πασχίζω νὰ τὴν σπάσω γιὰ νὰ παίξω νὰ γελάσω.
Καὶ τανίζω καὶ τεντόνω καὶ τὴν δύναμιν διπλόνω
κ' ἤλθ' αὐτοῦ νὰ ξεψυχήσω, δίχως κὰν νὰ τὴν λυπήσω·
κ' ἔτσι ἔμειν' ἀπ' τὴν ὥραν ἔς τὴν ἀγάπην μου ὡς τώρα,
σκλάβος πάντοτε· ὁ καυμένος με τὴν τρίχα της δεμένος.

Ἄλλοτερον ἐπίσης.

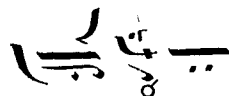
Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{a}$ καὶ ϕ λ

Μά τι ἐ μου χρυ σο μάλλη ἦλ θες καὶ τ'ἀπ-

δό νι ψάλ λει τὰ νε α νι κά σου κάλλη σά χλω-

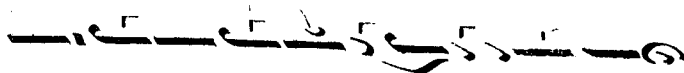
ρά κλα διὰ.

Με χαρὰν μοῦ ἀντικρύζει ὅλ' ἡ φύσις ποῦ ἀνθίζει
μόν' τὰ στήθη μου γογγίζει, ἡ πικρὴ καρδιά·
δύω δύω τὰ πουλάκια ἔς τῆς μυρσίνης τὰ χλαδάκια,
τῶν ἐρώτων τραγουδάκια, τραγουδοῦν γλυκά·
πουλι ἔρημο καὶ ξένο τί γυρεύω τί προσμένω,
εἰς λιβάδι χιονισμένον, θάνατος βογκᾷ.

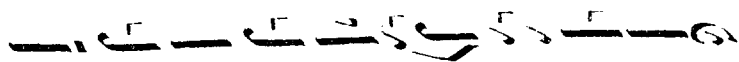
ἂν ἡ νέα φύσις θάλλει τὰ μαγευτικά της κάλλι,
 ἃς τ' ἀπολαμβάνουν ἄλλοι, ἀδιαφορῶ.
 ταχυδρόμος διαβάτης σαθροῦ ξύλου ἐπιβάτης,
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ καλά της, δὲν θὲ νὰ χαρῶ.
 γιὰ ἰδὲς αὐτὸ τὸ κῦμα, πῶς προβαίνει βῆμα βῆμα,
 'ς τὸ ἀπέραντόν του μνημα, στὸν ὠκεανόν.
 'σάν κι' αὐτὸ κ' ἐγ' ἃς πηγαίνω δὲν ἐλπίζω δὲν προσμένω,
 παρὰ τάφον ἀνοιγμένον, γιὰ τοὺς δυὼ κοινόν.
 ὡς σκιά της ὡς φωνή της ἃς διέμενα μαζῇ της,
 ἢ ἃς ἤμην κἂν πλανήτης, εἰς τὰ σκοτεινά.
 ἃς ἐστρέφετο μαζῇ μου, ἀλλ' ἡ ἔρημος ζωή μου,
 ὡς ὁ ρυαὺς τῆς ἐρήμου, κλαίει καὶ περναῖ.
 ὡσάν ἄνθος μαραμένον ἡ νεότης μου χλωμαίνει,
 ἡ χαρὰ μου εἶναι ξένη, κ' ἡ ἐλπίς αὐτή.
 πλὴν μὲ ἐλέησεν ἡ μοῖρα καὶ τοῦ τάφου μου τὴν θύραν,
 μὲ τὴν μελανὴν της χεῖρα, ἀνοικτὴν κρατεῖ.
 κ' ἐγὼ φίλοι εἶχα ζήσει τώρα τ' ἄστρον μου θὰ δύσῃ,
 ὦ ἀφῆτε το νὰ σβύσῃ, ἀπ' τὸν οὐρανόν.
 μὴ λυπῆσθ' ἂν ἀποθνήσκω εἰς τὴν γῆν ποῦ δὲν τὴν βρίσκω,
 ἕως πότε θὲ νὰ μνήσκω, διὰ νὰ θρηνῶ.

Τὸ ἄσμα τοῦτο τραγουδοῦντα τὰ κοράσια, κρούουσιν ἀμοιβαίως
 τὰς χεῖρας καὶ τὰ γόνα ῥυθμικῶς.

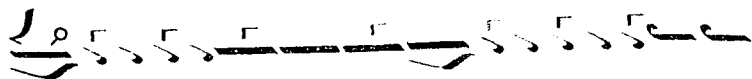
Εἰς ἤχον $\lambda\eta\pi$ πα. φ χ

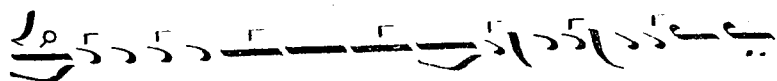
Μία λε πτή ὄρο σιὰ με ἡ δο νὴν με νὰ ζι π 9

μιά λε πτη δρα σιὰ μέ ή δο νήν με νά ζι $\frac{\pi}{9}$

μέσ' τὰ φιλοκάρθια μ' στάζει· πότε' εὐφραίνεται, πότε σπάζει. π⁹

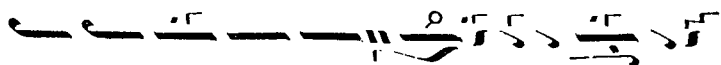

μέσ τὰ φυλλοκάρ διχμ στά ζει. πότ' εὖ φραίνει: πότε σφάζει.

Δύω ἐν ταύτῳ τὰς ἐνεργείας ἔχει,
 πότε εὐφραίνοντας με τρέχει, πότε πάγους πόνους βρέχει·
 κι' ἂν καμμίαν φοράν τύχη ν' ἀποφασίσῃ
 μιὰ στιγμή νὰ με δροσίῃ, πρέπει νὰ μετανοήσῃ·
 κι' ἐν ταύτῳ εὐθὺς φλογμὸς σπινθῆρας πλῆθος,
 μ' ἐν ἡγριωμένον ἦθος, ρίπτει στὸ πτωχόν μου στῆθος·
 καὶ με καταντᾷ τὸ ἄγριον ἐκεῖνο,
 ἦθος δίχως νοῦν νὰ μείνω, πλεόν νὰ μὴ διακρίνω·
 ἀπορῶ πῶς ζῶ με μίαν ἐλπίδα μόνη,
 ἐγὼ ἔγινα ἀμόνι, ποῦ ποτὲ δὲν λέγει σώνει·
 μερικαῖς φοραῖς μόνος μου συλλογοῦμαι
 ἔως πότε νὰ γελιοῦμαι καὶ ματαίως νὰ λυποῦμαι·
 ὅμως πάλ' εὐθὺς ὁ νοῦς μου μ' ἐρμηνεύει,
 ὁποῖος ἔρωτα δουλεύει, τὴν ἐλπίδα τ' ἄς γυρεύῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

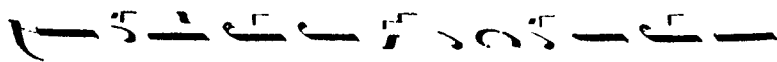
Βίς ἤχον ^{Ν.}πῳ πα. ρ ^Γχ

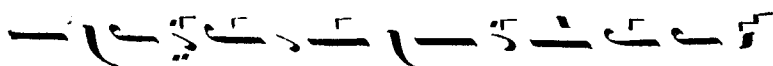
Μιὰ βο σκο πού λα 'ς τὸ βου νὸ ὀ ὄν

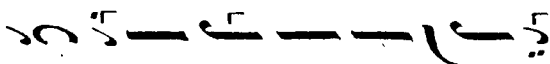
ἐ κά θη το καὶ κλαί ει ^Δδ καὶ τὰ πα-

ρα πο νέ μα τα α συ χνά τὰ με

τὰ λέ γει καὶ τὰ πα ρα πο νέ μα τα

συ χνά τὰ με τὰ λέ γει.

Ἐχθὲς μ' ἀπέθαν' ὁ βοσκὸς καὶ τέσσαρ' εἰς τὸν ὦμον,
τέσσαρες τὸν ἐπήγαιναν ἔς τὸν ὕστερόν του δρόμον.

βραχνόφωνα καλόγηρος ανάδευε τὰ χεῖλια
τοῦ νεκροκράββατου συχνὰ ἐπρίζανε τὰ ξύλα.

θυμοῦμαι ποῦ καθόμαστε ἀντάμ' ἐκαὶ ἑς τὴν βρύσι.
κ' ἐλέγαμε ποιὸς ἀπ' τοὺς δυὸ πλειότερον θὰ ζήσει.

καὶ λέγοντας ποιὸς ἀπ' τοὺς δυὸ πλειότερον θὰ ζήσῃ
εὐθύς καθ' ἡμῶν βόησε φρικτὰ τὸ κηπαρίσι.

τότ' ὁ ἡγαπημένος μου ἐστέναξ' ἀπ' τὰ στήθη,
τοῦ εἶπα τ' ἔχεις 'ς τὴν καρδίᾳ κι' αὐτὸς δὲν μ' ἀπεκρίθη·

δυστυχησμένη συμφορά 'ποῦ τὰ χαρούμεν' ἄνθη,
τῆς νιότης μου τῆς θλιβεραῆς ὀγλήγορ' ἐμαράνθη.

Εἰς ἡχον $\frac{\lambda}{\pi} \ddot{q}$ πα. φ $\overline{\lambda}$

$\frac{1}{2} \int_0^1 \frac{1}{x} dx = \frac{1}{2} \ln 2$

 ἁλ λω ἡ εἶ εἶ ναι φῖ λοι σκο πὸ ὅς θλι-

6ε ρὸς 9 εἰ εἰ ναι φέ λαι σκο πὸ δς θλι 6ε ε-

 ρος π_9 πλὴν θὰ μά α θε τε δὲν ἀμ φι βά

αλ λω ᾠ δ ο τι δὲν λη σμο νεῖ ει δ

θε ος π (δὲς) σᾶς τὸ λέ ε γω κα θῶς

μὲ τὸ εἶ πε ε νας γέ ρων τοῦ Πίνδου

βο σκο ος σᾶ ας τὸ λέ γω π (δὲς)

κα θῶς μὲ τὸ εἶ ει πε ε νας γέ ρων τοῦ

Πίνδου βο ο σκόρ.

Ἡ Μυρτιά ἦτο μία ὑπὸ τὰς νέας
 ὅπου πρόσωπον βλέπων ἀπλῶς
 δὲν τὰς λέγει ὁ κόσμος ὡραίας
 εὐλογεῖ ὁ καλὸς πλὴν Θεός,
 καὶ μ' ἀγγέλου γλυκὺν χαρακτῆρα
 τὰς ἐνδύει γελῶν πατρικῶς. (δὲς)
 Ἐνα βράδῳ ἐκάθητο μόνῃ
 καὶ πρὸς τ' ἄστρα ὡραίας νυκτὸς
 μὲ θερμοὺς στεναγμοὺς ἐξεφώνει
 εἶναι ἔρως καὶ εἶναι Θεός,
 καὶ αὐτὴν ὀφανερώθη τὴν ὥραν
 τῆς καρδιᾶς τῆς ὁ πρῶτος σεισμός. (δὲς)

Ἐνα νέον πολὺ ἐπαινέουσιν

εὐτυχές ἄν γελοῦσεν αὐτὸς,
τὰ λουλούδια τοῦ κάμπ' ἐγελοῦσαν
τὸ γνωρίζει ὁ ἓνας Θεός,
τῆς Μυρτιάς ἡ ψυχὴ τὸ γνωρίζει
καὶ ὁ πόθος τῆς ἦτον κρυφός. (δὺς)

Μυστικὸν ποῦ τὰ στήθη βαρύνει
ὅσος ἂν διατρέψῃ καιρὸς,
δὲν ἔμπορεῖ φανερόν νὰ μὴ γίνη
μᾶς τὸ λέγῃ αὐτὸς ὁ Θεός,
ἐκατάλαβ' ὁ νέος ὅτ' ἦτο
τῆς ζωῆς τῆς Μυρτιάς θησαυρός. (δὺς)

Ἄχ! σκληρὸς ἔς τὴν ἀρχὴν δὲν ἐφάνη
τῆς ἀθώας Μυρτιάς δολερῶς
τὴν ἀγάπην τὸν πόθον αὐξάνει
ἄς τὸν κρίνῃ ὁ ἓνας Θεός,
ἄχ σκληρὸς ἔς τὴν ἀρχὴν δὲν ἐφάνη
δὲν ἐφάνη σκληρὸς ὁ σκληρός. (δὺς)

Εἶσαι σὺ ὁ μέγας μου ἔρωσ
ἱλαρόν μου τῆς ἔλεγε ρῶς
εἶσαι σὺ ἀπ' τὰ σπλάγχνα μου μέρος
τῆς ψυχῆς μου σὺ εἶσαι Θεός,
δῶσε πίστιν σ' ἐμέ ἀγγελέ μου
σ' ἀγαπῶ σ' ἀγαπῶ ἀληθῶς. (δὺς)

Καὶ ὁ πλάνος ὁπότεν ὠμίλει
ἦτο λόγων χρυσῶν ποταμὸς
μελιστάλακτα εἶχε τὰ χεῖλη
ἐλαλοῦσε θαρροῦσε Θεός
τῆς Μυρτιάς ἡ ψυχὴ ἐπλανήθη
ἀντεστάθ' ἡ Μυρτιὰ ἀσθενῶς. (δὺς)

Ἦτον ὦρα σχεδὸν μεσημέρι
καὶ ὁ ἥλιος πολὺ καυστικός
νὰ ἰδῆς ὁ Θεὸς πῶς τὸ φέρει
πόσον δίκαιος εἶν' ὁ Θεός,
εἰς τὸ δένδρον τοῦ τάφου τῆς κόρης
μετεφέρθ' ἀπὸ κάτω νεκρός. (δὺς)

Ποῖον ἰσχιον προσφέρετε ποῖον
ὁ νεκρὸς ποῖος εἶναι αὐτός;
ἄχ! σπαράγματ' ἄς γίνῃ θηρίων
ἄφες κ' εὖσπλαχνος εἶν' ὁ Θεός,
κ' ἡ ψυχὴ τῆς Μυρτιάς μεσιτεύει
σταυρωμένη ἔς τὸν πλάστην ἐμπρός. (δὺς)

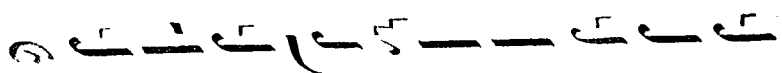

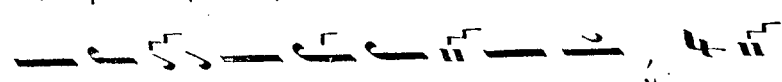

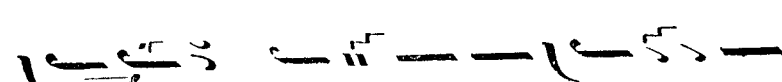

Εἰς ἤχον βαρὺν ἄλ λ

Εἶ δες εἶ δες εἶ δες μί αν εἰς τὰ ὀ-

ρη δὲ πέρ' ἀ πὸ τὸ λι δο χῶ ρι βο-

σκο ποῦ λα λι γε ρή ἄλ δὲν σὲ φαί νε-

ται νὰ ἦ ναι ἡ ὦ ραί α γα λα νήλ

 τῶν μα·τιῶν της καὶ τὸ ἦθος καὶ τὴν

 ἥ με ρὴν φωνήν· ὅταν πρῶτον τὴν

 εἶδα σχεδὸν ἐκ στα·τι· κὸς ἄ· εἶ

 πα ὦ καὶ ἄς ἦ μουν ἐδῶ σι·

 μὰ βοσκός· εἶ πα ὦ καὶ ἄ· ἄς ἦ·

 μου οὖν ἐδῶ σι μὰ βοσκός.

Εἶδες εἶδες εἶδες τὴν γαλινομάταν
 μέτ' αἱ χεῖλ' αἱ δροσάτα μέτ' αἱ μάτια τὰ γοργά,
 'ς τὸν κορμὸν ἑνὸς πλατάνου ὅπου τρέχουν τὰ νερά
 'ς τὴν μαγκοῦράν της ἐπάνω ἀκουμβᾷ ὡτὰν θεία·
 εἰς τοὺς ὤμους χυμένα τὰ μαλλιά της τὰ ξανθὰ
 δροσερὰ λουλουδάκια νὰ βάλλῃ συνθηᾷ.

Βρέχει βρέχει βρέχει σύνεφα μεγάλα
 'ς τοῦ πλατάνου τὴν κουφάλα καταφεύγει μοναχή,
 τὸ ξηρόν ψωμί της βρέχει καὶ τὸ τρώγει ἡ πτωχή
 καὶ ὅταν ἄγγελος προσμένει νὰ περάσῃ ἡ βροχή·
 τὸ μικρόν της τὸ πόδι δὲν βλάπτει κι' ἂν βραχῇ
 δι' αὐτὴν 'ς τὰ τριγύρω στενάζει μιὰ ψυχὴ.

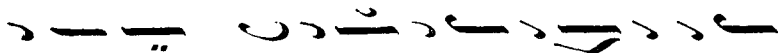
Ὅταν ὅταν ὅταν ὁ Θεὸς νυχτώσῃ
καὶ τὸν ἄνεμον συκώσῃ τοῦ βουνοῦ τ' ἀντικρυνοῦ,
καὶ γριλίζι τὸ λαγοῦδι ἔς τὸ κατόφλοιο τοῦ σπητιοῦ
καὶ ζαρώνει τὸ γατοῦδι ἔς τὴν γωνιὰν τοῦ μαγειριοῦ,
τὸ μικρόν της τ' ἀδέλφι ἔς τὰ γόνατα κρατεῖ
καὶ γλυκὰ νανουρίζει με ἡμερὴ φωνή.

Δάφνη δάφνη δάφνη ποῦ γυρνᾷ ὁ νοῦς σου
εἰς τὸ φῶς τοῦ λυχναργιοῦ σου βλέπεις συλλογιστικῶς,
εἶναι ἔξω καὶ προσμένει ὁ πιστός σου ὁ βοσκὸς
με καρδίαν σὲ λατρεύει καὶ κτυπᾷ ἐρωτικῶς·
προσοχὴ δάφνη δάφνη κι' ὁ ἔρως εἶν' κακὸς,
ὁ Θεὸς ὀρφανή μου ἄς ἦναι βοηθός.

Εἰς ἤχον βαρὺν τετράφωνον Ζω

Ἄρ χοντες καὶ με γι στά νοι μ' ὅ λην τὴν πτω

χο λο γιάν θά να τος μᾶς παν τε χαί νει νέ-

ους γέ ρον τας παι διὰ.

Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν
ἔς τὸν καλλοπισμὸν τοῦ κόσμου καὶ ματαίαν ἡδονήν·
γῆ θὰ γίνῃ τὸ κορμί μας κ' εἰς αὐτὴν θὰ νὰ ταφῇ
καὶ ψυχὴν θὰ παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κριτῆ·

δὲν μᾶς συνοδεύει τότε πλοῦτος δόξα ἢ τιμὴ
 ἀλλ' ἐδ' ἀπομένουν τότε καὶ μισεύομεν γυμνοί·
 ἐπλανήθη καὶ ἡ φύσις εἰς τοῦ κόσμου τὰ φθαρτὰ
 κι' ὅταν τὴν ψυχὴν ζημιώσῃς κείνη θέλει καὶ ζητᾷ·
 ζήλευε τοὺς ἐναρέτους καὶ μιμήσου τοὺς καλοὺς
 κι' ὅσον ἡμπορεῖς φυλάγου τοὺς κακοὺς συλλογισμούς.

ἦλθ' ἡ ὥρα 'κείνη τώρα ἡ φρικτὴ καὶ τρομερὰ
 τῶν ἀμαρτωλῶν ὁ φόβος τῶν δικαίων ἡ χαρὰ·

θανατώνει καὶ τὸ σῶμα θανατώνει τὸ κορμί
 κλαίει χύνει μαῦρα δάκρυα καὶ πικρῶς θρηνηλογεῖ·

κάμε διορθώσου τώρα ὅπου ἔχεις τὸν καιρὸν
 νὰ μὴν εὕρῃς τόσῃν λαύραν καὶ καμίνι φλογερόν·

λυπηθῇτε τὴν ζωὴν σας ὅλ' οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς
 ἀπὸ τὸ σπαθὶ τοῦ χάρου δὲν θὰ μείνωμεν κἀνεῖς.

μὴ πλανᾶσθε νὰ ζητᾷτε πράγματα προσωρινὰ
 κ' ἡ ζωὴ σας εἶν' ὀλίγη καὶ ὀγλήγορα περνᾷ·

νὰ *τον θέλημα νὰ *πάγῃς εἰς τὸν ἄδην νὰ ἰδῇς
 καὶ καμμίαν χάριν κόσμου δὲν διαγέρεις νὰ ἰδῇς·

ξαφνικὰ *ρχεται τὸ θέρος ποῦ θερίζει τὴν ψυχὴν
 κι' ἄλλο δὲν εἶν' ἄλλος τρόπος παρὰ μόν' ἡ προσευχή·

ὅταν τρώς καὶ ξεφαντώνεις δίδε κι' ἄλλου ποῦ πεινᾷ
 καὶ μὴ λησμονᾷς τὸν χάρον ὅπου 'βρίσκεται κοντά·

ποῦ *ν' ἡ εὐμορφιὰ τοῦ κόσμου, ποῦ ἡ δόξα κ' ἡ τιμὴ,
 ποῦ τὰ εὐμορφα στολίδια ποῦ *χουν οἱ νεκροὶ 'ς τὴν γῆν;

ῥώτα τοὺς ἀποθαμένους εἰς τὸν ἄδην πῶς περνοῦν
 τὰ σκωλήκια τοὺς τρώγουν δαίμονες τοὺς τυραννοῦν·

σώνουν ἢ ψευδολογίαις δὲν περνοῦν ἢ τελπιζαῖς
 διατὶ 'ξετάζουν γνώμαις καὶ ῥωτοῦσι ταῖς καρδιαῖς·

τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξίαν δὲν τὴν ἔχουσιν οὐδὲν
 καὶ με κρίσεις, τυραννίαις καὶ φρικταῖς καὶ φοβεραῖς·

ὕστερον ἢ ἀδικία θανατώνει τὸ κορμί
θανατώνει καὶ τὸ σῶμα μένει κ' ἡ ψυχὴ γυμνή·

φόβον καὶ τρομάραν ἔχει ἡ ταλαίπωρος ψυχὴ
ὅταν θὰ τὴν παραδώσῃς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κριτῆ·

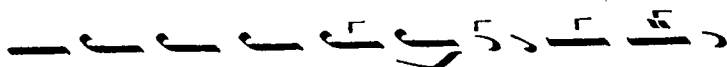
χίλιους χρόνους καὶ ἂν ζήσῃς εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
πάλιν θ' ἀποθάνῃς θέλεις κ' εἰς τὴν γῆν θεὸν νὰ ταφῇς·

ψεύστης εἶν' ὁ κόσμος οὗτος ποῦ πλανᾷ τὸν κάθε ἕν
κ' εἰς τὴν κόλασιν τοὺς βάλλει ποῦ δὲν ἴδασι ποτέ·

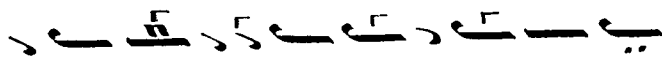
ὦ βαβαὶ τῆς ἀπωλείας πάντες εἴμεθα τυφλοὶ
θέττομεν ὅλ' εἰς τὸ σκότος ὅταν νὰ ἤμεθ' ὀρινοί.

Ἔτερον σύμμικτον μὲ χορόν.

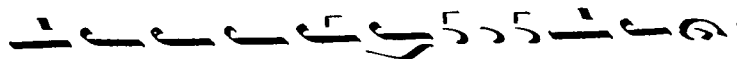
Εἰς ἤχον $\overline{\alpha\alpha}$ βαρὺν Γα. $\overline{\chi}$

Ἄλ φα Βῆ- ἄλ φα Βῆ τα θε ν' ἄρ χή σω

μά τια μου μά τια μου νὰ σ' ἄ γα πή σω.

Βῆ τα βέ- βῆ τα βέ θαι α σοῦ λέ γω πῶς

γιὰ σέ- πῶς γιὰ σέ πο νῶ καὶ κλαί γω.

Γάρ μα γὰρ γοῦμ μέ νη σ' ἔχω καὶ ζω-

γρα φι σμέ νη σ' ἔχω.

Δέλτα δὲν σοῦ φανερώνω τῆς καρδοῦλας μου τὸν πόνον.

Ἐχεις δυὸ ματάκια μαῦρα ποῦ νὰ τὰ ἔχανες νὰ ταῦρα.

Ζῆτα ζώνομαι ἔς τὰ φεῖδια γιὰ τὰ δυὸ σου μαῦρα φρύδια.

Ἡτα ἡ ἐσένα πέρνω ἢ καλόγηρος θὰ γένω.

Θῆτα θέλω σε πουλί μου γιὰ νὰ κάθεται μαζί μου.

Ἰῶτα γίνομαι γιοφύρι νὰ περνᾷς χρυσὸ ζαφύρι.

Κάππα κλαίω καὶ φωνάζω γιὰ τὰ ἑν' ἀναστενάζω.

Δάμβδα λάλεις μὲ κυρά μου νὰ βγ' ἡ λαύρ' ἀπ' τὴν καρ-
[διά μου].

Μῆ μηλιά ἔσαι μὲ τὰ μῆλα καὶ μὲ τ' ἀσημένια φύλλα.

Νι νὰ ἔμῳ νὰ σέ τρυγήσω καὶ νὰ σέ κορφολογήσω.

Ξι ξανθὰ ἔναι τὰ μαλλιά σου πάρε με ἔς τὴν ἀγκαλιά σου.

Ὅχ ἀγάπη μου καὶ φῶς μου λόγια μὴ γροικᾷς τοῦ κόσμου.

Πι πολλοὶ ποῦ σ' ἀγαποῦσι καὶ τὰ κάλλη σου ποθοῦσι.

Ῥὸ ρουμπὶ μου καὶ ζαφίρι πρόβαλε ἔς τὸ παραθύρι.

Σίγμα σ εἶδα ἔς τὸ σοκάκι κ' ἑλαμπες σὰν φεγγαράκι.

Ταῦ τὰ μάτια σου μ' ἐσφάζαν σήμερον ποῦ μὲ κοιτάζαν.

Τψηλὰ εἶσαι ζωσμένη ποῦ νὰ σ' εἶχ' ἀγκαλιασμένη.

Φι φιλι νὰ σέ χορτάσω καὶ νὰ σέ σφιγκταγκαλιάσω.

Χι χεῖλ' ἔχεις κοραλένια ὀδόντια μαργαριταρένια.

Ψι ψηλό μου κηπαρίσι κάμε τὴν δικαίαν κρίσιν.

ὦ τὸ μέγα καὶ τὸ ῥὸ θὰ σχολάσω τὸν χορὸ.

Εἶπα ἔγω πολλὰ καὶ σώνει

ὡς λαλήσει κι' ἄλλ' ἀηδόνι.

Εἰς ἡγόν^η πῶ^ηδ^η νη. ο^η λ^η

Τὰ ζῶ α μου ἀρ γὰ με ἐ περ νοῦ-

σαν τὰ βου νά τῆς Διά κου ρας ας καὶ τοὺς

δου μούς κι' αὐ τοὺς τοὺς στε νω ποὺς δ^ν λ' ἐ ξί-

φνης παρ' εὐ θύς βλέ πω λη στήν με τὸ

σπα θί στε κώ με νον εἰς τὰ νε ρὰ

ἐ κεῖ 'ς τὰ δρο σε ρὰ δ^ν (δῖς) οἷ μοι τί ἔ-

χω νά γε νῶ δ^λ φο βοῦ μαι μή ἡ πω;

καὶ χα θῶ ἐ δῶ εἰς τὸ βου νό. (δῖς)

Ἄλλα τὸ σοβαρὸν ἀγέρωχον καὶ τρομερὸν
' ὕφος τ' ἀνδρὸς καὶ τὸ κορμὶ μ' ἔσφαξε 'ς τὴν ψυχὴν.

Κι' ἐκεῖ ἀπ' τὰ κλαδιὰ ἐβγῆκαν ἑξ ἑπτὰ παιδιὰ
μ' ἐνδύματα πολὺ λερὰ καὶ με σπαθιὰ γυμνά.

Φρίκ' εἰς ἐμέ τὸν δυστυχῆ

ὅστις εὐρέθηκα ἐκεῖ εἰς τὴν αὐτὴν στιγμῇ.

Κι' εὐθὺς με τὸν ληστὴν ὁρμοῦν σ' ἐμέ ὡς ἄετο
τὰ χέρια μου εἰς τὰ κλαδιὰ ἔδεσαν ἀπηνά.

Πλὴν σὰν παρακαλεῖς ποσῶς δὲν πείθετ' ὁ ληστής
ὡς τύραννος προστάζ' εὐθὺς διὰ νὰ ἐκδυθῇς.

Οἴμοι τί ἔχω νὰ γενῶ

φοβοῦμαι μήπως καὶ χαθῶ ἐδῶ 'ς τὸν Παρνασσό.

Σοῦ βάζει καὶ φρουρὰ ἓνα ἀχρεῖον μαχαιρᾶ

καὶ σοῦ ζητᾷ δι' ἐξαγορὰν πέντε πουγγιὰ φλουριά.

Φρίκ' εἰς ἐμέ τὸν δυστυχῆ

ὅστις εὐρέθηκα ἐκεῖ εἰς τὴν αὐτὴν στιγμῇ.

Εἰς ἤχον λ π δ λ νη ω χ

— — — — —

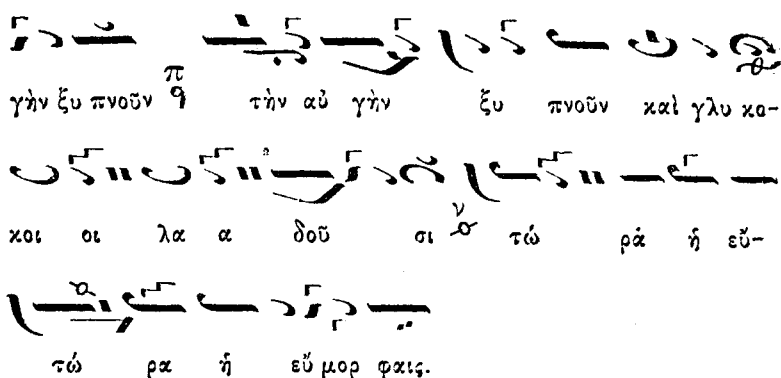
“Η λῆε τώ ρα π' ἀ να τέ λεις 'ς τὸν αἰ-

— — — — —

θέ ρα φλο γε ρὰ π τὴν ἀ γὰ πην μου ἂν θέ-

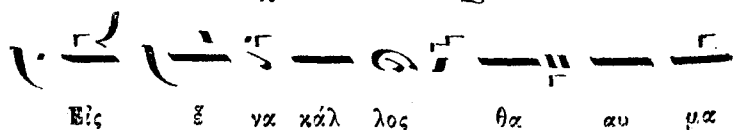
— — — — —

ἔ λης δ Δ στά σου δές την μιὰ φορὰ δ ν τὴν

Τώρα ἡ εὐμορφαις μυρολογοῦν καὶ λέγουν,
 ξύπν' ἀφέντη μου, ξύπνα γλυκιά μ' ἀγάπη,
 ξύπν' ἀγκάλια σε κορμί 'σάν κηπαρίσι,
 λαιμὸν κάτασπρον, βυζά 'σάν λεμονάκια·
 ἄφσε λιγερὴ ὕπνον νὰ πάρ' ὀλίγον,
 γιὰ τ' ἀφέντης μου στὴν βάρδιαν μ' εἶχ' ἀπόψε,
 γιὰ νὰ σκώτωθῶ ἢ σκλάβον νὰ μὲ πάρουν,
 μὰ 'δωκεν ὁ Θεὸς μιὰν δύναμιν μεγάλη
 κι' ἐξεσπάθωσα εἰς εἴκοσι τριάντα,
 δύο 'σκώτωσα καὶ τέσσαρας 'ς τὸ εὐγα,
 οἱ ἄλλοι μ' ἔφυγαν, οἱ πέντε λαβωμένοι·
 πέρνω τὸ στρατὶ πέρνω τὸ μονοπάτι,
 χώραν γιὰ νὰ βρῶ χωριὸν γιὰ νὰ καθίσω,
 οὐδὲ χώρ' εὐρῆκα οὐδὲ χωριὸ κανένα·
 ἄφσε λιγερὴ ὕπνον νὰ πάρ' ὀλίγον.

Εἰς ἤχον ^λ π ^δ ^ν ^η ^ς

στὸν ἄν πολ λους ἐ παί νους χρε ε ω-

στῶ ἄν καί αι αι θέ ε ε λω νά

α α τοὺς δώ σω πλὴν ἦν πῶς νά τοὺς πλη-

ρώ ω σω.

Ποῦ πᾶσα γλῶσσα τεχνικὴ μὲ ὄλην τὴν ῥητορικὴν
δὲν ἤμπορεῖ νὰ φθάσῃ νὰ τὸ ἐγκωμιάσῃ.

γὰρ τοῦτο θε νὰ βιασθῶ τρόπον νὰ μεταχειρισθῶ
ἐνὸς ἀξιεπαίνου ζωγράφου προκομένου.

αὐτὸς εἰς μίαν ζωγραφίαν ἔκαμε μίαν εὐμορφίαν
μὲ τέχνην σχεπασμένην τρόπον τινὰ κρυμένην.

ἀφίνοντας νὰ στοχασθῇ καθένας νὰ συλλογισθῇ
ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ δείξῃ κ' ἀποροῦσε.

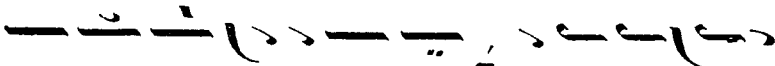
λοιπὸν ἐγὼ τί νὰ λαλῶ καὶ τί νὰ πονοκεφαλῶ
ποτέ δὲν θ' ἤμπορέσω ἀξίως νὰ 'παινέσω.

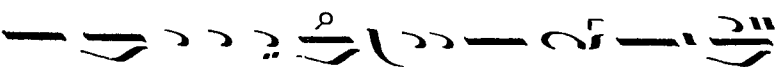
ἀφήνω εἰς τὸν στοχασμὸν τοῦ καθενὸς συλλογισμὸν
διὰ νὰ συμπεράνῃ ὅσα ὁ νοῦς δὲν φθάνει.

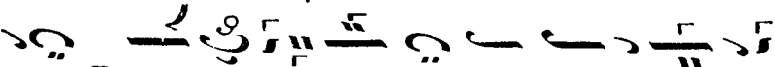
τὸ χρέος μου εἶναι πολὺ ὁμολογῶ μὲ συστολή,
ποτέ δὲν τὸ πληρώνω μήτε κ' ἐγὼ γλυτώνω.

Εἰς ἤχον $\lambda\eta\pi\alpha.$ $\varphi\chi$

 Πο τέ κα νεις ἄς μὴν εἰ πῇ π δὲ πᾶσάν

 το τε θά τόν λυ πεῖ π δὲ κι' ὅ λο θά τόν

 παι δε εὐ η σ' ὅ τι ι κι' ἄν τοῦ συ νέ-

 βῆ π 9 συ νέ ε βῆ συ νέ ε-

 βῆ σ' ὅ τι ι κι' ἄν τοῦ συ νέ βῆ.

Ἐκεῖ τινὰς ποῦ δὲν θαρρεῖ μήτε ἐλπίζει νὰ χαρῇ
ἀκολουθεῖ νὰ γένῃ αἰτία νὰ εὐφραίνη·

πολλαῖς φοραῖς σὲ βυθισμὸν τῆς λύπης καὶ συλλογισμὸν
καιρὸν ποσῶς δὲν χάνει κ' εὐθὺς ἡ τύχη φθάνει·

καθὼς καὶ κατὰ τὸ παρὸν μὲ πρόσωπόν της ἰλαρὸν
ἀπὸ βασάνων πλῆθος μ' εὐγαλε κι' ἀπὸ βύθος·

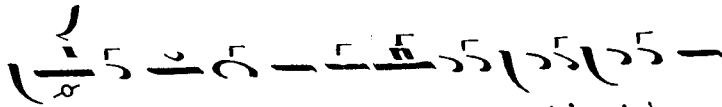
καὶ εἰς καιρὸν ἀπελπισμοῦ καὶ φοβεροῦ ἀφανισμοῦ
θέλησε νὰ γελάσῃ κι' ὅλα αὐτὰ νὰ παύσῃ·

γιατὶ ποτὲ δὲν ἤμποροῦν τὰ πράγματα νὰ προχωροῦν
μὲ ἐναντίον δρόμον 'ς τῆς φύσεως τὸν νόμον·

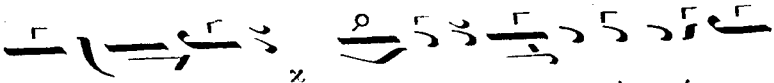
ἡ νύκτα λάμψιν καρτερεῖ, γαλήνην οἱ καλοὶ καιροὶ
καὶ ὁ χειμῶνας φέρει ἄνοιξιν καλοκαιρῇ·

ἔχει λοιπὸν μεταβολὴ κ' ἡ λύπη εἰς χαρὰν πολλή
κι' ἄς μὴ μικροψυχοῦμεν ποτὲ ἂν δυστυχοῦμεν.

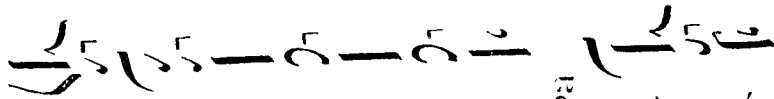
Εἰς ἡχὸν $\frac{\lambda}{\pi} \tilde{q}$ πα ρ $\frac{\gamma}{\lambda}$

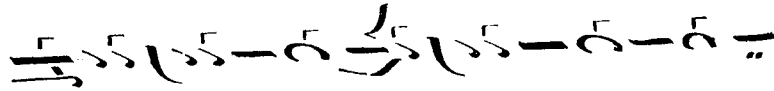
 'Ε συ κώ θηκ' ὁ καὶ μέ νος μέσ' ἀπὸ ο

 τὴν κλί νην μου \tilde{q} κι' ἐ περ πά τη σα τὸν φό ρον

 ἔ τσ' ἡ το ο τῆς τύ χης μου \tilde{q} καὶ περ πά-

 τη σα τὸν φό ο ρον ἔ τσ' ἡ το ο τῆς τύ χης μου.

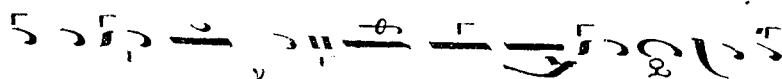
Καὶ θωρῶ μιὰ πορτοποῦλα ποῦ 'τονα μισανοικτὴ
μία κόρη ἦτον μέσα π' ἦτονε ζωγραφιστή·
τὸ καπέλλο μου τῆς βγάζω καὶ τὴν δυπλοχαιρετῶ
κόρη μὲ τὸν ὀρισμὸν μου δύο λόγια νὰ σοῦ ποῦ,
καὶ τὸ φόρτε της μὲ κάνει καὶ τὴν πόρτα της μὲ κλειεῖ
καὶ ἡ δοῦλα της μὲ λέγει δὲν εἶς' ἄξιος γιὰτ' αὐτή·
πέφτω κάτω λιγωμένος κ' οἱ γειτόνοι μὲ κρατοῦν
δὲν ἐβάσταξ' ἡ ψυχὴ της νὰ τὸ 'πῇ ἐνὸς γιατροῦ·
μαῦρα ράσσα θὰ φορέσω καὶ τερβίσσης θὰ γενῶ
κι' εἰς τὴν ἔρημον θὰ 'πάγω γιὰ τζ' ἀγάπης τὸν καῦμό·

νά "χω μιὰ σπηλιά γιά σπῆτι καὶ τὴν γῆν πρὸς
 [κλίνην μου]
 καὶ μιὰ πέτρα προσκεφάλι ἐτς' ἦτο τῆς τύχης μου.
 τὰ καϊμένα δενδρουλάκια νά "χω μίαν συντροφιά
 τὰ καϊμένα τὰ πουλάκια τὴν γλυκιάν των τὴν λαλιά.

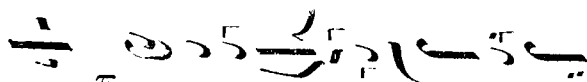
Εἰς ἤχον $\frac{N}{\pi} \delta \lambda$ νη. δ $\frac{7}{\lambda}$

Θά λασσα σὺ τὸν ἄ ἄν δρα μου λ κα λὰ τὸν ἐ-

γνω ρί ι ι ζεις δλ με τὰ πι κρά σου κύμα-

τα $\frac{\pi}{9}$ μὴν τὸν βα ρυ καρ δί ι ζεις.

Θάλασσα ποῦ "σαι ἀγνάντια μου καὶ βλέπεις τὸν καῦμόν μου
 φέρε μου τὴν ἀγάπην μου νά τὴν ἰδῶ ἐμπρός μου.
 θὰ μάσω ξύλ' ἀπ' τὸ βουνὸ καὶ φλόγ' ἀπ' τὴν καρδιά μου
 καὶ δάκρυα 'πὸ τὰ μάτια μου γιά νά λουσοῦν θεά μου.
 θὰ πάρω ὄρη καὶ βουνά νά βρῶ χελώνης αἶμα
 γιά νά ραντίσω τοὺς ἐχθροὺς ποῦ λέν κακὸ γιά μένα.
 θὰ πάρω κάμπους καὶ βουνά τ' ἀγρίμια νά 'ρωτήσω
 μήπως μ' εὐροῦν τὸ γιαντικὸν γιά νά σέ λησμονήσω.
 κι' ὁ κάμπος τί θε νά με 'πῇ φεῦγ' ὅτι σέ λυποῦμαι
 ποῦ τόσο μ' ἐφαρμάκωσες καὶ δὲν μεταθωριόμαι.

θαυμάζω σ' ὅταν περπατεῖς πῶς δὲν ἀνθοῦν ἢ ρούγῃαι
καὶ πῶς δὲν γίνεσ' αἰετὶς μὲ ταῖς χρυσαῖς φτερούγῃαι·
θέλεις το μάτι· θέλεις το θέλεις το ν' ἀποθάνω,
θέλεις το νὰ ψυχομαγῶ ἔστα γόνατά σ' ἐπάνω;

Ἦχος $\overset{\rho}{\chi}$ εὐο. χ

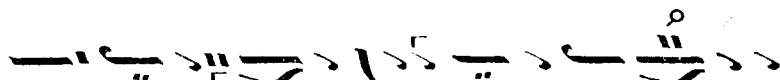
Μα τά κ' ἔα μου συ σθε μέ να ἔστα δά κρυ-

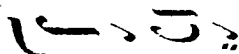
α α πνιγ μέ να $\overset{\rho}{\chi}$ τὴν νύ κτα α κἄν στα θῆ-

τε $\overset{\rho}{\chi}$ διὰ ν' ἄ α να παυ θῆ τε $\overset{\Delta}{\delta}$ τὴν

νύ κτα α κἄν στα θῆ τε δι ἄ νά α

κοι μη θῆ τε.

Καὶ σεῖς μικρά μου στήθη ἀφήσετε τὰ πλήθη,
τὰ πλήθη τῶν πυκνῶν σας τῶν τόσων στεναγμῶν σας·
ἀνήσυχόν μου σῶμα τί σ' ἔπταισε τὸ στρῶμα,
τὰ πάντα παραδαίρεις ἐδῶ κ' ἐκεῖθεν γέρνεις·

Πουλιά εὐτυχισμένα ἐσεῖς ἀνταμωμένα
 πλαγιάζετε ζευγάρια ἔς τῶν δένδρων τὰ κλονάρια·
 ὅλα τὰ πουλάκια τὰ χελιδονάκια
 τὴν ἀγὴν ξυπνοῦσι καὶ γλυκοκοιλαδοῦσι·
 ἐγὼ ᾧως ὁ καυμένος κοιλιζοῦμαι χωρισμένος
 μέσ' τ' ἄχαρι κρεββάτι χωρὶς νὰ κλείσω μάτι.

Εἰς ἤχον γ^4 δὲ νη. Ω γ^7

Δέν ἡμ πο ρῶ ἐξ ἅ παν τοσ αὐ τὴν
 τὴν δυ στυ χί ι αν δὲ νὰ ὁ πο φέ-
 ρω κι'ε μει να πλέ ο ον εἰς ἅ πο ρί ι-
 αν δὲ ὁ νοῦς μου ἦν ἅ δύ να τον νὰ μεί-
 νει ἔς τὸ κε ε φά ἅ λι δ^3 ἅ πό
 τὴν συμ φο ράν αὐ τὴν καὶ ζά α λην ἔς τό
 κε φά λι.

Μαύρη μου ἔγιν' ἡ καρδιὰ παρηγοριὰ δὲν ἔχει,
σὰν ποταμὸς τὸ δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτια τρέχει·

ἔλεος ἀπ' τὴν τύχην μου πλεον δὲν ἀναμένω
γιατὶ πλὴν ἀπελπίσθηκα μόν' θάνατον προσμένω·

συργιὰνα συναναστροφαῖς μὲ σάζια καὶ σαχπέτια
ὅλα αὐτὰ μοῦ φαίνονται μεγάλα ἐξήντια·

καὶ μόνον εἶναι εἰς ἐμὲ μικρὰ παρηγορία
τὸ ἄχ τὸ ἀκατάπαυστον καὶ ἡ θρηνηλογία·

ἡφράτι ἀναπαύομαι μ' αὐτὰ καὶ ἡσυχάζω
τὸ ἄχ τὸ βᾶχ μὲ δάκρυα καὶ τὸ ἀναστεναζώ·

καὶ τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ παντοτεινὴ παιδία
νὰ μὴν 'ποθάνω ἐνταυτῷ μόνον μ' ἀργοπορίαν·

ὅμως στοχάζομαι αὐτὸ πῶς εἶν' γιὰ ὄφελός μου
γιατὶ γλυτώνω βέβαια ἀπ' τὰ κακὰ τοῦ κόσμου·

εἰς τοῦτο μόν' ἀδημονῶ καὶ τὴν ψυχὴν μου χάνω
ποῦ οὐζαντίζει ὁ καιρὸς ἐνόςω ν' ἀποθάνω.

Εἰς ἡχον $\pi \delta \lambda$ νη. α χ

Φέ το τὸ κα λο και ρά κι 'θέ λη-

σα ἔ να πουρ νὸ α νά πα τή σω χορ-

τα ρά κια λοι πὸν 'βγῇ κα 'ς τὸ βου νό.

Ἐπιπταν δροσαῖς εἰς τ' ἄνθη κ' ἡ δική μου ἡ ψυχὴ
γι' αὐτὸ μόνον ἐπικράνθη γιατὶ ἦτο μοναχή·

κελαδοῦς' ἓνα πουλάκι δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ ἰδῶ,
 λέγ' ἀπὸ 'ψηλὸ δενδράκι δὲν μὲ βλέπεις εἴμ' ἐδῶ·
 τὸ κολάκευσα ν' ἀφήτη τό' δενδράκι τ' ἀνθηρὸ
 'ς τὰς ἀγκάλας μ' νὰ πηδῇ, λέγει μ' δὲν εἶμαι μωρό·
 πηδᾷ σ' ἄλλο κλοναράκι χαμηλὸ μὴ τὸ ἰδῇ
 ἢ τ' ἀκούσῃ τὸ γεράκι κ' ἤρχισε νὰ κοιλαῖδῃ·
 περιμένω περιμένω παρακάτω νὰ ἐλθῇ,
 στέκει τὸ εὐλογημένο δίχως κἂν νὰ κινήθῃ·
 τρόπον μέθοδον γυρεύω πῶς νὰ κάμω ἀπορῶ
 'ς τὸ δενδράκι γιὰ ν' ἀνέβω, πλὴν ν' ἀνέβω δὲν ἔμπορῶ·
 ἀλλὰ πλὺθ γλυκὰ λογάκια ἀρχήσα νὰ τοῦ μιλῶ,
 'σάν ἐκεῖνα τὰ πουλάκια λέγει δὲν εἶμαι λωλῶ·
 σιῶπασα πλὺθ ὁ καυμένος πλὺθ δὲν τὸ παρακαλῶ,
 'στάθηκα ἀκουμβησμένος 'ς τὸ δενδράκι καὶ γελῶ·
 τὸ πουλάκι κελαδοῦσε ἀπὸ πρῶτα πλὺθ γλυκὰ
 καὶ χαρούμενο πηδοῦσε κλοναράκια μερικά·
 τ' ἄκουσα ἀλλὰ διψοῦσα κ' ἀρχήσα νὰ περπατῶ
 καὶ νὰ βρῶ νερὸν ζητοῦσα τὸ καλῆτερο πιτό·
 ἡῦρα ἐν μικρὸν ρυάκι σ' ἓνα μέρος σκιερὸν
 κ' ἔτρεχε ἓνα νεράκι δροσερὸ καὶ καθαρὸ·
 ἀλλὰ μόλις εἶχ' ἀπλώσει τὰς δυὸ φούκτας μου νὰ πιῶ
 τὸ πουλάκι θὰ θολώσῃ λέγει μὲ ξεφωνητό·
 εἶπα με τὸ νοῦν μου μοιάζει θέλει γιὰ νὰ πιῇ κ' αὐτὸ
 καὶ φοβᾷται καὶ τρομάζει μὴν τὸ εὖρη θωλοτό·
 ἀναβαίνω παραπάνω εἰς λιβάδι χλοερὸ
 μέσα εἰς αὐτὸ ἐμβαίνω βλέπω τρέχ' ἄλλο νερό·
 μὲ ταῖς φούκταις θέλω πάλιν γιὰ νὰ πιῶ καὶ ἀπ' αὐτό
 τὸ πουλάκι ὅμως ἄλλην φωνὴν βγάζει τρομαχτό·
 νεανίσκε μου μὴ πίνεις ἀπὸ τοῦτο τὸ νερὸν
 δίψαν μὲ αὐτὸ δὲν σβύνεις γιατί εἶναι ἀλμυρόν·

καταβαίνω λοιπόν 'ς τ' ἄλλο μὲ τῆς δίψας τὸν καῦμόν,
τὸ πουλάκι μὲ μεγάλον λέγει πάλιν τρομαγμόν·

'ς τὸ χωριὸ ὅταν κατέβῃς τότε πιεῖ ὅσον 'μπορεῖς
ἐδῶ ὅμως μὴ γυρεύεις 'ς τὸ βουνὸ νερὸ νὰ βρῇς·

δὲν τὸ ἄκουσ' ἀλλὰ σκύπτω 'ς τὸ ρυάκιον ἐμπρὸς
γιὰ νὰ πιῶ ἀλλ' εὐθὺς πίπτω κατὰ γῆς ὡσὰν νεκρός·

μὲ λιγοθυμιά μεγάλη ἔπеса ὁ ὀρφανὸς
καὶ μ' ἐφάνη ἀπ' τὴν ζάλην ποῦ 'πεσεν ὁ οὐρανός·

τρέχει τὸ πουλάκι πέρνει εἰς τὸ στόμα του νερὸ
κ' εἰς τὸ στόμα μου τὸ φέρνει ὅπου ἦτονε ξηρό·

Μὲ ξεζάλισ' ὀλιγάκι τὸ πουλάκι μὲ νερά
καὶ μὲ λέγει τὸ ρυάκι κάτι λόγια τρομερά·

ἤθελα νὰ μὴν τὴν πάθῃς τὴν λιγοθυμιά αὐτὴν
κ' ἀπ' ἐμένα νὰ μὴ μάθῃς ὅτι στέκεται πιστή·

τὸ πουλάκι ὅμως πάει πέταξε 'ς τὰ ὕψηλά
καὶ ἀκόμ' ἴσως πετάει κ' ἴσως κελαδεῖ καλὰ·

τότε τεῦ χωριοῦ τὸν δρόμον πῆρα μὲ λαιμόν σκυφτόν
κ' ἐνθυμήθηκα μὲ τρόμον τὸ τραγοῦδι τῆς αὐτό·

φεύγω φῶς μου πλὴν θὰ ἔχῃς τὴν σκιάνμου συντροφιάν
κ' εἰς ρυάκια θὰ βλέπῃς τὴν ἀποῦσαν εὐμορφιάν.

Ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ κ. Α. Σούτζου.

Εἰς ἤχον \sim Ζω. χ

Κ-Γ-Δ-Ε-Ζ-Η-Θ-Ι-Κ-Λ-Μ-Ν-Ξ-Ο-Π-Ρ-Σ-Τ-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω

Ἄ ἀπ' αὐ τὸ ὄν τὸ ὄν πλά νον κό

Σ-Τ-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω-Α-Β-Γ-Δ-Ε-Ζ-Η-Θ-Ι-Κ-Λ-Μ-Ν-Ξ-Ο-Π-Ρ-Σ-Τ-Υ-Φ-Χ-Ψ-Ω

σμο ὄν ἡ θε λα α ν'α να χω ρή η-

σω ἡ ἡ θε λα α εἰς τὰς ἐ-

ρή η μου ους καὶ εἰς τὰ α βου νὰ νὰ ζή η σω

Ν'ὰ πο φύ γω τοὺς ἀθλί ους ου ους

καὶ ἀ πα α τη λους ἀν θρώ ω πους ἡ

νὰ συρ θῶ ω εἰς ἀ γνω ρί ι-

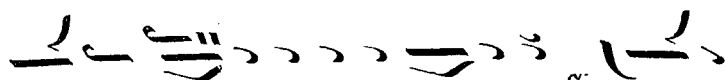
στου ους καὶ ἀ κα τοι κή τους τό πους.

Ὁ που μαῦ ροι κα ταρ ρά α κταιδ^Δ ε που

ἄ α νε ε μοι καὶ πὰ α γοι

ὁ ο που ἄ α γρι α θη ρί ι

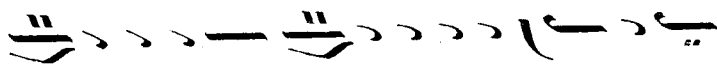
α α ὁ που ὁ ὄρνεις σαρκο φά α γοι

Σ' α πε ρά αν τους πε δι ά α δας εις κοι-

λά α δας και εις λο φους γει το να ας να ε χω

δεν δρα μαυ ρα σύ υ νε φα συν τρο ο φους.

Β'.

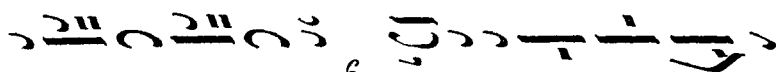
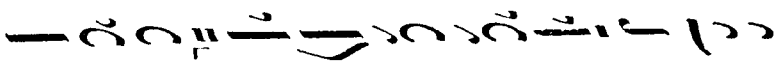
Ω αγαπητή μ' ακόμη σήμερον συνηνωμένοι
 και ο εις από τον άλλον μετ' ολίγον χωρισμένοι·
 απ' αυτά τα μέρη μόνη σάν περάσης ένθυμήσου
 την εσχάτην φοράν ότι την απέρασα μαζί σου·
 και τα βλέμματά σου στρέψε εις τὸ κοιμητήριόν μου
 κ' έν σου δάκρυ ένα μόνον χύσε πρὸς μνημόσυνόν μου·
 ή ψυχρά μελαγχολία εις τὸν τάφον θά με στείλῃ
 θ' αποθάνω ἐγὼ πρῶτον πλην θά χωρισθῶμεν φίλη.

Γ'.

Πόθεν ἔρχεσαι με λέγεις, ὅθεν ἔρχονται τὰ νέφη
 ὅταν ἄνεμος εις μαῦρον οὐρανὸν τὰ περιστρέφει·
 εις τὴν ἔρημον τοῦ βίου ἀπηυδήσας διαβάτης
 εις τὰ ἐσχατα νὰ φθάσω σπεύδω πλέον ὁριά της·
 ὀνειρεύομαι πλανήσεις και ἰδέας συλλαμβάνω
 εις ἐρημικοὺς ἀγῶνας δίψα ἔχω ν' αποθάνω·
 ὦ τὸ ὕστερον και δύο φῶς νὰ ἤμην τοῦ ἡλίου
 ἢ ἀναισθητη ἂν ἤμην πέτρα τοῦ νεκροταφείου.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$ νη α χ

Εἰς βου νό ον εἰ γώ ω κι'ό εἰ ρως κι'ή

ἀ γά πη μου μα ζῆ λ εἰς βου νό ον εἰ γώ ωκι'ό εἰ ρως κι'ή ἀ γά πη μου μα ζῆ λ κι'ό

θε ὅς κ'εἰ γώ κι'ό εἰ ρως ἀ να θαί-

να με εἰ μα ζῆ δ κι'ό θε ὅς κι'εἰ γώ

κι'ό εἰ ρως ἀ να θαί να με εἰ μα ζῆ.

Ἡ ἀγάπημ' ἀποστοῦσε εἰς τὸν δρόμον τὸν σκληρὸν
καὶ ὁ ἔρωτας περνοῦσε βιαστικὰ μὲ τὸν καιρόν·

στάσου λέγω ἔρωτά μου καὶ μὴ τρέχῃτ' ἐμπροστὰ
ἡ καλὴ συντροφισσά σου ἡ ἀγάπη μὴ δὲν βαστᾷ·

τότε βλέπω καὶ τανίζουν καὶ οἱ δύο τοὺς τὰ πτερὰ
καὶ τ' ἀπλώνουν καὶ τ' ἀρχίζουν καὶ πετοῦν γερὰ γερά·
φίλοι λέγω πῶς πετᾶτε τόση βία διατί;

ἡ ἀγάπη μας κοιτάζω ὦρα ὦρ' ἀδυνατεῖ·

τότ' ὁ ἔρωτας γυρίζει καὶ μὲ λέγει τὸ παρὸν
πῶς ἀρχῆθεν συνειθίζει νὰ πετᾷ μὲ τὸν καιρόν.

Ἦχος λ' δ' νη. ρ λ'

Ὡς πνα καὶ μὴν κοὶ μάσαι ὦ ραῖ ον

κα α να ρί νι ⁶ λή σή κω σ' ἄ πο δ τὴν κλί-

νη ἡν νὰ δ' ἡς πῶς τρα α γου δῶ δ' ^ν λή σή κω σ' ἄ-

πο δ τὴν κλί νην νὰ δ' ἡς πῶς τρα γου δῶ.

Συκώνομ' ὁ καϊμένος ἄν ποῦ ἔμουν μαθημένος,
καὶ τ' ἄρματά μου βάζω καὶ πᾶ' νὰ κυνηγῶ.

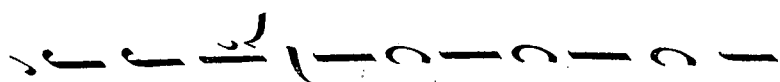
λαγούς περδίκια νὰ βρω πουλάκια νὰ σκοτώσω
καὶ ἑένα νὰ γλυτώσ' ἀπ' τσ' ἀγάπης τὸν καῦμόν.

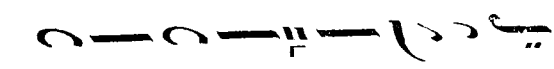
κ' ἐκεῖ θωρ' ἕνα πύργον, ποῦ ἔλαμπ' ὡς ἄν τὸν ἥλιον
πουλὶ κάθετ' ἐπάνω καὶ γλυκοκοιλαδεῖ.

καὶ ὁ κοιλαδισμός του ἐφαίνετο νὰ λέγῃ,
χαρεῖτε σεῖς ὦ νέοι νέοι τὴν νιότη σας.

χαρεῖ-χαρεῖ-χαρεῖται, καιρὸν μὴ καρτερεῖται
γιατ' ὁ καιρὸς διαβαίνει καὶ δὲν γυρίζει πλιό.

ἐτα' εἶναι κ' ἡ ἀγάπη χρυσό μου καναρίνι
μαραίνεται καὶ σβύνει ἄν τὸ κηρὶ καὶ λιεῖ.

 νος νὰ πο θῆς καὶ τὰ ἴ δι ἄ σου κάλ-

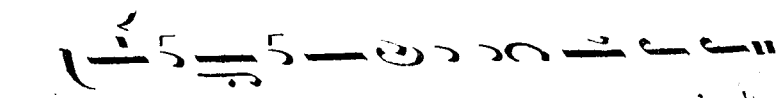
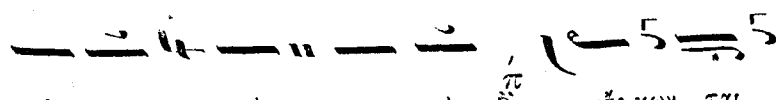

 λη πῶς θὰ εἶ χης νὰ θαρ ρῆς.

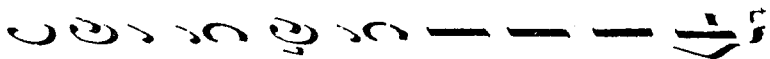
Ὁ καιρὸς αὐτὸς ποῦ ἔχεις καὶ τυφλὰ τὸν παρατρέχεις
 δὲν προσμένει μόν' περνᾷ.
 κι' ἂν τὸ σήμερ' ἀμελήσης κι' ἀπ' τὰ χέρια σου τ' ἀφήσης
 πίσω πλέον δὲν γυρνᾷ.

δὲν γυρνᾷ μόν' ἀπὸ χρόνον ἕως χρόνον προχωρεῖ
 καὶ τὸ σῶμα σου κυρτῶνον πλησιάζει εἰς τὴν γῆν.
 ὅθεν νέα ὅσον εἶσαι τὰ καλὰ μὴ τὰ ἴστερῆσαι
 μόνον ζῆσε φυσικά.

γιὰ νὰ μὴ μετανόησες ὅταν τέλος καταντήσης
 ἴς τῶν γερόντων τὰ κακά.

Εἰς ἤχον $\frac{N}{\pi} \ddot{a}$ πα φ $\frac{f}{z}$

 Ἄ πε φά α σι σα α, νὰ γί νω ἴς τὴν

 ἄ γιὰ σο φιά κουμ πὲς δὲ $\frac{\pi}{\pi}$ νᾶρ χων ται

νά προ ο σκυ νοῦ σι ἄ σπραις καὶ με ε-

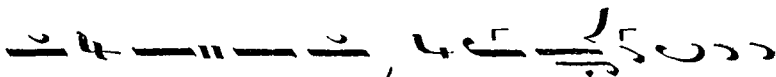

λα αγ χρι ι ναῖς.

(δὶς) π
9

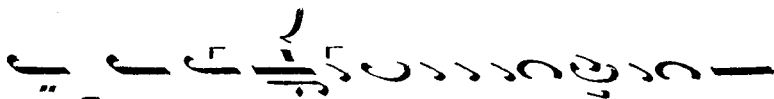
Ἄ σπρη μου πα χιὰ κο λό να παῦ σε

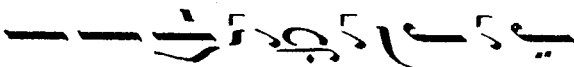
πλέ ον τὸν θυ μὸν π δὲ καὶ για τρὸς ποῦ θὰ α

μέ για νη εἶν' τὰ μά τια σου ου τὰ

δυὸ π 9 καὶ για τρὸς ποῦ θὰ α μέ για νη εἶν'

τὰ μά τια σου τὰ δυό.

Ἀπεφάσισα νὰ γίνω 'ς τὴν Ἑλλάδα τακτικὸς
'ς τὰ καράβια καπετάνιος καὶ 'ς τὸν πόνον σου γιατρός·

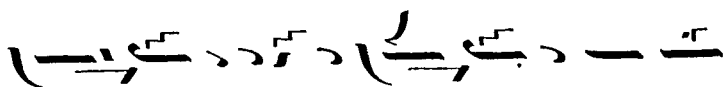
ἄπεφάσισα νὰ ἔλθω εἰς τὸ στρῶμα νὰ σὲ βρῶ
κι' ὅτι θέλουν ἄς με κάμουν τ' ἀδελφάκια σου τὰ δυό·

βάρκα θέλω ν' ἄρματώσω με σαρανταδυὸ κουπιὰ,
μέ πενήντα παλληκάρια νὰ σὲ κλέψω μιὰ βραδιά.

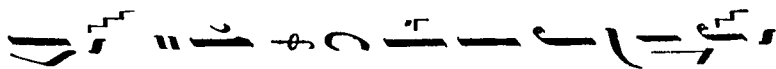
ἄσπρη μου καθάρια βρύσι ποῦ βαστᾷς χρύο νερό,
ἔτσι καὶ ἐγὼ βαστοῦσα τῆς ἀγάπης τὸν καὺμό·

ἀπεφάσισα νὰ ἦμαι 'ς τὸ κορμί σου ἐραστής,
 'ς τὰ βυζά σου νοικοκύρης κι' εἰς τὰ κάλλη δουλευτής.
 θέλουσιν ἄς με κρεμάσουν εἰς τὸ σπῆτι σου ἔμπροστὰ
 παρὰ νὰ ἰδῶ νὰ ἦσαι μ' ἄλλον νέον ἀγκαλιά.
 ἀπεφάσισε κυρία νὰ μοῦ δώσης "να φιλή,
 ἢ μαχαίρωσέ με μόνη ποῦ τὸ αἶμα μ' νὰ χυθῇ.

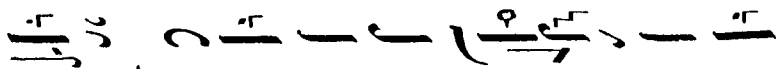
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη $\alpha \lambda$

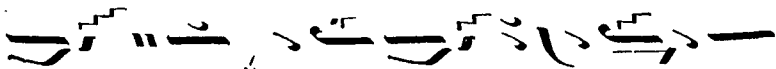
Ἐς τὸ ο ο κλου βί φυ λα α α κι-

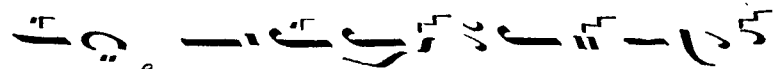
σμέ ε νον $\delta \lambda$ α η δό νι μου ου

θη νεῖς α καὶ τὴν μου σι κή ην φω-

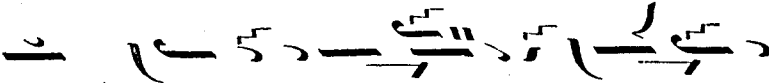

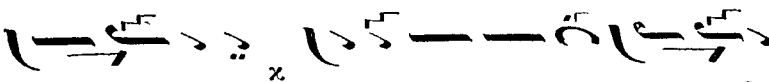
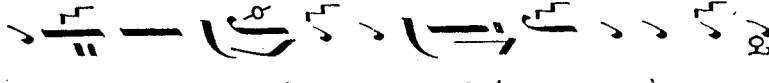
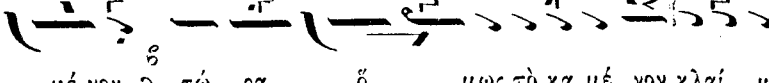
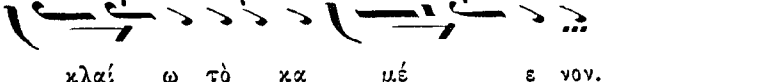
νη ἦν σου $\lambda \delta$ ἄρ χη σεσ νά λη η-

σμο νῆς α α νε ξάρ τη τον 'ς τὰ δα-

α ση $\delta \lambda$ κοι λα δοῦ σα α μιὰ φο-

 ρά ^Δδ' κ'εὺ φραι να α τήν φύ σιν

 ὅ λη ^Δηνδ' πρίν με κό ψου ουν τὰ

 α α πτε ρὰ ^χῆ τώ ρα ὁ μως σκλα βο-

 μέ νον κλαί ω κλαί ω τὸ κα-

 μέ νον ^εν τώ ρα ὁ μως τὸ κα μέ νον κλαί ω

 κλαί ω τὸ κα μέ ε νον.

Ἔβλεπα πρίν με τυφλώσουν τὴν κοιλάδα, τὸ βουνὸν
καὶ τὸ πράσινον λειβάδι καὶ τὸν ἄσπρον οὐρανόν·

καὶ κοντὰ ἔς τὴν κρύα βρύσι κ' εἰς τὴν τριανταφυλλιά
γλυκὺς ζέφυρος κινουῖσε τὴν εὐώδη μου φωλιά·

τώρα ὅμως τυφλωμένο

κλαίω κλαίω τὸ καυμένο.

Ὅταν εἶδα πῶς πηγαίνω ἔς τὸ κλουβὶ νὰ κλειδωθῶ
πρόβλεψα πῶς καὶ τὸ φῶς μου ἔμελλα νὰ στερηθῶ·

καλὰ πρόβλεπες οἱ σκλάβοι πικροτοῦν ἔς τὰ σκοτεινὰ
καὶ μαζῇ με τὴν δουλείαν καὶ τὸ σκότος ἀρχηνᾶ·

σκληρωμένο τυφλωμένο

ἀναστένανζ' τὸ καῦμένο.

Ἄν δὲν ψάλλω καὶ τὴν λύπην κρατῶ μέσα μου κρυφὴν
μὲ θυμὸν ὁ τύραννός μου μοὶ στερεῖ καὶ τὴν τροφήν·

τί νὰ κάμω κ' ἐγὼ ψάλλω καὶ μὲ τ' ἀνωφελευτὸν
τὴν ἡμέραν ἀγοράζω τὸ πικρὸν μου φαγητόν·

σκληρωμένο τυφλωμένο

κλαίω κλαίω τὸ καῦμένο.

Ὅμοιος μ' ἐσένα ἦτο κ' ἓνας ψάλτης παλαιὸς
ἀηδὼν τοῦ Ἑλικῶνος τῆς ποιήσεως Θεός·

πλὴν τυφλὸς καὶ πένης ἕως τὴν ἐσχάτην του πνοήν,
μὲ τ' ἀρμονικά του μέλη κέρδιζε τὰ πρὸς τὸ ζῆν·

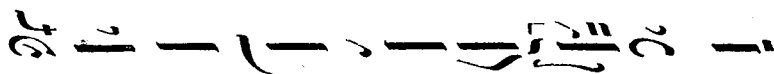
καὶ πτωχὸς καὶ τυφλωμένος

ἐκοιλάδ' ὁ καῦμένος.

Εἰς ἤχον $\pi \delta \lambda$ νη. ω χ

Ὁ ἦ η λ ι ο ος τὸ βῆ μα του $\alpha \alpha$

ἔ τὴν δύ σιν ὅ ταν στρέ ε φη $\delta \lambda$ τοὺς

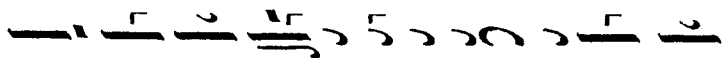

οὐ ου ρα νου οὐς ὁ πί σω του $\alpha \alpha$ ἀ φή

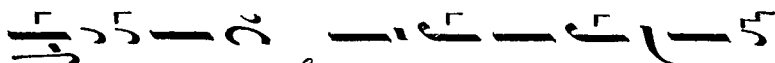
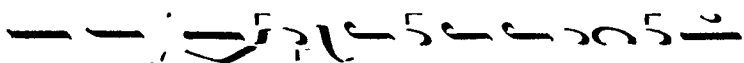
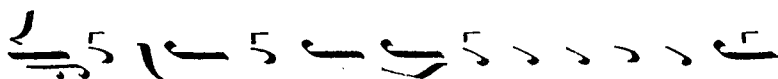

νει χρυ σα νέ ε φη.

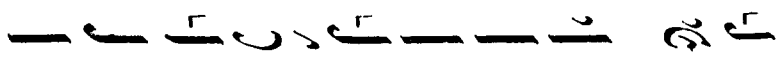
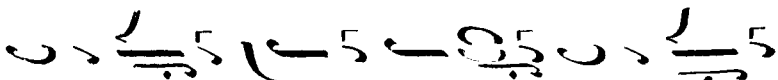
Καὶ οἱ φιλότιμοι θνητοὶ πρὸ τοῦ νὰ τελευτήσουν,
φῶς χρεωστοῦν ἀθάνατον ὀπίσω των ν' ἀφήσουν.

Εἰς ἤχον $\lambda\pi\delta\lambda$ ντ. ω λ

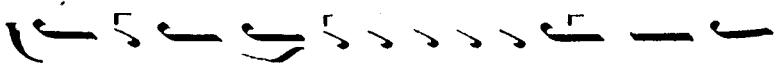
Τώ ρα κά μα ν' ἔ να νό μον τ' ἀρχον τό-

που λα' στὸν δρό μον β λ νά 'μι λοῦν τὰ γραι-κι κα $\lambda\lambda$ νά 'μι λοῦν τὰ γραι κι κα λ β τὸ κα πέ λο τὸ τζι γά ρο Δ $\delta\lambda$ κ' ἔ να φράγκι-

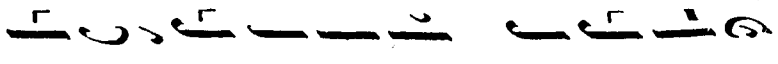
κο κα μά ρι νᾶν' ἡ μό νη τους ἀρ χον-

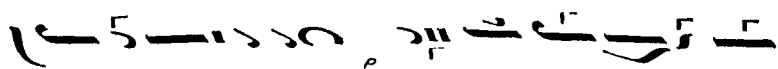

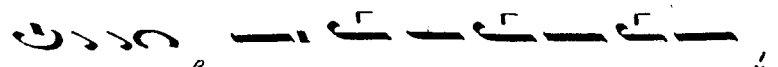

τιὰ νᾶν' ἡ μό νη τους ἀρ χον τιὰ Δ $\delta\lambda$ τὸ κα-

πέ λο τὸ τσι γά ρο κ' ἔ να φράγ κι κο κα-

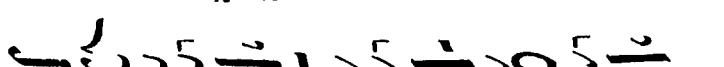

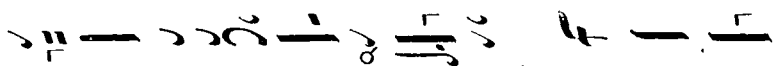
μά ρι νᾶν' ἡ μό νη τους ἀρ χον τιὰ νᾶν

ἡ μό νη τους ἀρ χον τιὰ Δ $\delta\lambda$ ε γώ 'μ' ἔλ λην

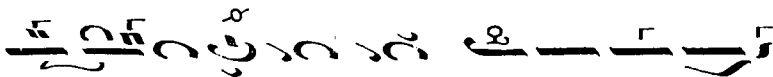

 τὸ παι νεῦμαι ⁶ τέ κνον ἐλ λη η νι-

 κὸν γεν νοῦμαι ⁶ μὲ τοὺς Ἑλ λη νας

 με τροῦμαι ⁶ καὶ ἴμι λῶ τὰ γραι κι κα ⁴

 καὶ μι λῶ τὰ γραι κι κα ⁶ καὶ ἴμι-

 λῶ ω τὰ γραι κι κά. ⁴

Μ' εἶπανε γιὰ πέντε ἔτη νὰ μὲ κάμουν νομοθέτην
 μὲ σαράντα μετρητὰ,
 μ' εἶπαν τόσα κι' ἄλλα τόσα γιὰ ν' ἀφῆσ' αὐτὴν τὴν γλῶσσα
 ποῦ ἴμιλοῦν 'ς τὴν ἐκκλησιάν·
 ἐγὼ ἴμαι Ἑλλήν τὸ παίνοιῦμαι τέκνον ἄλληνικόν
 [γεννοῦμαι]
 μὲ τοὺς Ἑλληνας μετροῦμαι καὶ ἴμιλῶ τὰ ἄλληνικά.

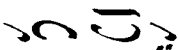
Εἰς ἤχον ⁷ π δ' νη. Ω ⁷ λ

 Μα λαγ μα τέ νιο ος ἀρ γα λειὸς ⁴

κ' ἔ λε φαν τέ νιο κτέ ε νι δὲ κ' ἔ να κορ-

μι ι ἄγ γε λι κὸ κά θε ται καὶ αι

ὦ φαί νει.

Μ' ἐξῆντα δυὸ πατήματα σαράντα δυὸ καρούλια
κ' ὁ βρόντος κ' ὁ ἥχος πολὺς ἀπ' τὰ φιλά τραγοῦδια.

πραγματευτῆς ἐπέρναε ἔς τὸν μαῦρον καβαλλάρης·
κοντοκρατεῖ τὸν μαῦρον του καὶ τὴν καλημεράει·

καλή σου ἔμερα κόρη μου, καλῶς τὸν ξένον ποῦ ἔλθε,
κόρη πῶς δὲν πανδρεύεσαι νὰ πάρης παλλιχάρι;

κάλλιο νὰ σκάσ' ὁ μαῦρος σου παρὰ τὸν λόγον ποῦ ἔπες,
ἔχ' ἄνδρα εἰς τὴν ξενητιά δώδεκα χρόνους τώρα·

κι' ἀκόμη τρεῖς θὰ καρτερῶ καὶ τρεῖς τὸν ἀπαντέχω,
κι' ἂν δὲν ἐλθῇ κι' ἂν δὲν φανῇ καλογρηὰ θὰ γείνω,

κ' εἰς τὸ κελλὶ θὰ σφαλισθῶ τὰ μαῦρα θε' νὰ βάλλω.

Κόρη μ' ἄνδρας σ' πέθανε, κόρη μ' ἄνδρας σ' ἐχάθη·

τὰ χέρια μου τὸν κράτησαν, τὰ χέρια μου τὸν θάψαν,
ψωμί κηρὶ τὸν μοίρασα κι' εἶπε νὰ μοῦ τὰ δώσης·

τὸν κράτησες; τὸν ἔθαψες; ὁ Θεὸς νὰ σ' τὰ πληρώσῃ,
ψωμί κηρὶ τὸν μοίρασες ἐγὼ σοῦ τὰ πληρῶνω·

ἐγὼ φιλὶ τὸν ὀδάνεισα κ' εἶπε νὰ μοῦ τὸ δώσης,
φιλὶ κι' ἂν τὸν ἐδάνεισες τρέχα καὶ γύρευέ τον·

κόρη μ' ἐγὼ μ' ὁ ἄνδρας ἐγὼ ἔμαι ὁ καλός σου·
ἂν ἦσαι σὺ ὁ ἄνδρας μου ἂν ἦσαι ὁ καλός μου,

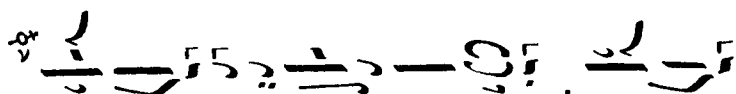
δεῖξε σημάδια τοῦ σπητιοῦ κ' ἀπέχει νὰ σ' ἀνοίξω·

μηλιάν ἔχεις 'ς τὴ πόρτα σου καὶ κλῆμα 'ς τὴν αὐλήν σου,
κάμνει σταφύλια ροζακιά καὶ τὸ κρασί του μέλι·
τὸ πίνει ἡ γιανιτσαριά καὶ πᾶ νὰ πολεμήσῃ,
τὸ πίνει κ' ἡ πτωχολογιά καὶ λησμονᾷ τὰ χρέη·
αὐτὰ τὰ 'ξεύρει ἡ γειτονιά τὰ 'ξεύρ' ὁ κόσμος ὅλος,
δεῖξε σημάδια τοῦ κορμιοῦ κ' ἔπειτα νὰ σ' ἀνοίξω·
ἐλιάν ἔχεις 'ς τὸ μάγουλο ἐλιάν 'ς τὴν ἀμασχάλην
κ' εἰς τὸ δεξί σου τὸ βυζί μικρὰν δαγγαματίτζα·
βάγλαις τρεχάτ' ἀνοίξατε αὐτὸς εἶν' ὁ καλὸς μου.

ΑΣΤΕΙΑ

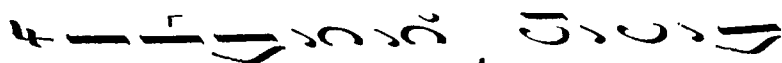
Εἰς ἤχον πῶς νη. ο. χ

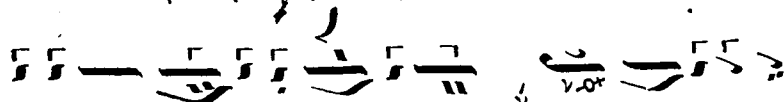
Μὲ πό νους ἐ γεν νή θη κα μὲ πό-

νους ἐ γεν νή θη κα μὲ πό νους θ' ἀ πο θά-

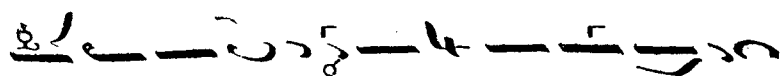
νω τα ρι ρι μ πο μ πο τρι τρα τρι τρα τάρ

ρα ρ'ρα τα ρ'ρα ρ'ρα ρ'ρα τα ρ'ρα ρ'ρα και πά θη θά

ἐ πι γρα φούν και πά θη θά ἐ πι γρα φούν

ἔς τὸν τά φον μου ἔ πά νω τὰ ρί ρί μπο

μπο ἄ τρι τρα τρι τρα τὰ ρ'ραρ'ρα τὰ ρ'ρα ρ'ραρ'ρα τὰρ'ρα ρ'ρα

Μὲ μιὰ βαμβακερὴ κλωστή δέσε με κι' ἀκλουθῶ σου
κι' ἂν τύχη καὶ μὲ ἀρνησθῇς τὸ κρίμα ἔς τὸν λαιμόν σου·

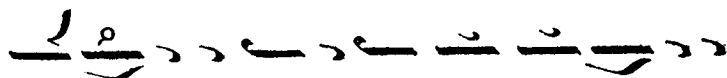
μ' ἐπῆρ' ὁ πόνος κι' ὁ καῦμός δὲν ξεύρω τί νὰ κάμω
ἀπ' τὴν ἀγάπη τὴν πολλὴ θὰ πέσω ν' ἀποθάνω·

ἦμέρα καὶ νύκτα περπατῶ μὲ ἓνα καλαμίδι
νὰ βγάλω ψάρια τοῦ γιालοῦ νὰ τρώγῃ τὸ πιπίνι·

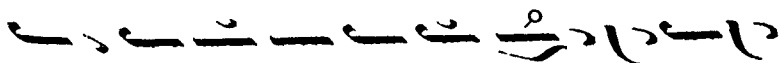
μέσα ἔς τὴ μέση τῆς καρδιᾶς ἔς τὴ φλόγα τὴ μεγάλη
ἐκεῖ μέσα ἔζωγράφισα τὰ ἰδικά σου κάλλη·

μέσα ἔς τὴν μυρισμένην σου καὶ τὴν γλυχιάν σ' ἀγκάλῃ
θὰ πέσω ν' ἀποκοιμηθῶ καὶ νὰ ξυπνήσω πάλι.

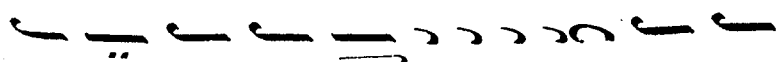
Εἰς ἤχον $\lambda\eta$ π. ϕ χ

Ἄ γὰ λια γὰ- ἄ μὰν ἄ μὰν ἄ γὰ λια γὰ-

λια μὲ καὶ ρὸν μαρ γέ μα μαρ γέ μα το ντουρ

γέ μα κ' ἦ ὦ ρα δὲν ἔχᾳ θη ἄ λα-

σε ρι μερ κουρμπιερι κουρ μπα νιω ω τζα νιωδς

και με τα βο α μάν α μάν και με τα βο τα-

να π' αν θουν μαρ γε μα μαρ γε μα το ντουρ γε-

μα για τρεύ ον ται τα πά θη α λα σε ρι-

μερ κουρ μπιε ρι κουρ μπά νιω ω τζα νιω.

Ἀγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ θέλε με νὰ σὲ θέλω
γιατὶ θὰ ἔλθ' ἕνας καιρὸς νὰ θες καὶ νὰ μὴ θέλω.

ἀγαπημένο μου πουλὶ κι' ὠραῖο μου γεράκι,
ἡ ξενητιά σὲ χαίρεται κ' ἐγὼ πίνω φαρμάκι.

ἀέρα βγάνουν ἡ στεριαῖς κι' ὅλα τὰ δένδρα σειοῦνται
κρίμα ἡ βεργολιγαργιαῖς νὰ μὴ γλυκοτσιμπιοῦνται.

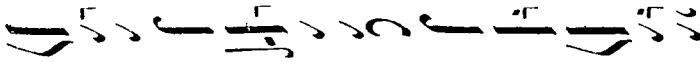
ἀέρα μου ποῖός σ' ἔστειλε νὰ ρθῇς νὰ με δροσίσης;
ἂν σ' ἔστειλ ἡ ἀγάπη μου νὰ τὴν πολυχρονήσης.

ἂν θέλῃς Παναγία μου ν' ἀνάπτω τὰ κηριὰ σου
φυλαγέ μου τὴν πέρδικα ποῦ ἔχω ἔς τὴν γειτονιάν σου.

Εἰς ἤχον $\overset{\sim}{\pi}\overset{\sim}{\delta}\overset{\sim}{\lambda}$ νη $\overset{\sim}{\rho}$ $\overset{\sim}{\chi}$

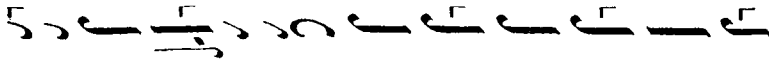
Γα ρού φα λό μου κό κι νο πλεγ μέ νο

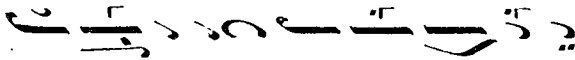
μέ χρυσά φι νά σέ 'δε να 'ς τὰ χέ ρια μου $\overset{\sim}{\delta}$

νά σέ 'δε να 'ς τὰ χέ ρια μου μ'έ παύ α νε

τά πά θη τά τού μπρου τά μπα πε ρι τερ λι-

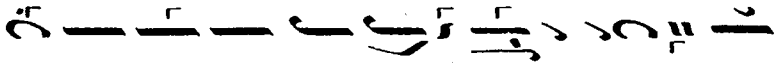
λι γα ρού φα λο κι' αν κα τα πιω

Γαρούφαλο κι' αν καταπιω κανέλλα κι' αν μασσήσω,
 όλα πικρά μου φαίνονται ὅσω νά σ' αγαπήσω·
 για μίαν νέαν π' αγαπῶ θὰ καταβῶ 'ς τὰ δάση
 ὅπου καὶ ἡ ἀγάπη μου ἐκεῖ κοντὰ θὰ φθάσῃ·
 τίποτε δεν ἀπῆλαυσα κοντεύω ν' ἀποθάνω,
 ἀπ' τὴν ἀγάπη τὴν πολλὴ πῶς τὴν ζωὴν μου χάνω·
 δεν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο δεν εἶναι ἁμαρτία,
 νὰ τυραννιέτ' ἡ νιότη μου χωρὶς καμμιᾶν αἰτία;
 δεν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο τὰ δυὸ ἀγαπημένα
 νᾶναι 'ς τὸν κόσμον ζωντανὰ κ' ἔπειτα χωρισμένα;

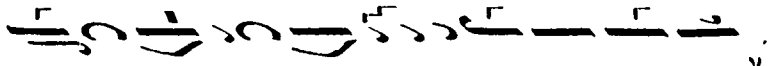
Εἰς ἤχον $\pi \delta \lambda$ νη. λ

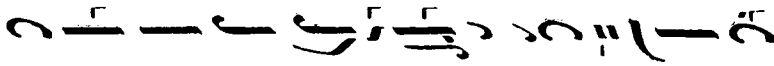
Ἄ πελ πί σθη κα εἰς ὅ λα ἀ-

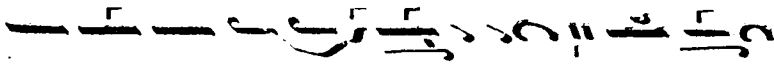
ἀ α πελ πή σθη κα εἰς ὅ λα καὶ

τὸν θά α να τον ζητῶ ἀ μάν ἀ μάν δ^{ν}

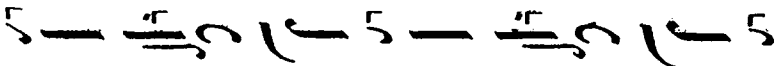
καὶ τὸν σκο τει νὸν ἀ ἐ ρα καὶ

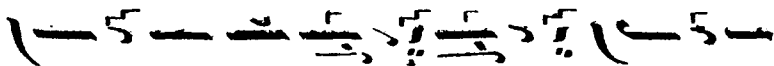
αὶ τὸν σκο τει νο ον ἀ ἐ ρα εὐ χα ρί-

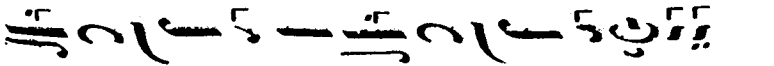
ι στως ἀ παι τῶ ἀ μάν ἀ μάν δ^{ν} ἀ-

ἀ μάν ἀ μάν ἀ μάν ἀ μάν ἀ μάν

ἀ μα νε ἀ μάν ἀ μάν τεμ τε-

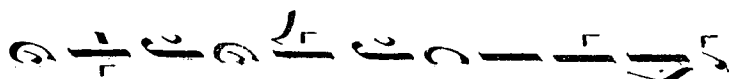
ρι ρεμ τεμ τε ρι ρεμ ε ρι ρε εμ.

Ἀπὸ τὰ μπεντένια πέφτω, πέφτω γιὰ νὰ σκωτωθῶ
κι' ἡ ἀγάπη μου φωνάζει ἄφστε τον μὰ τὸν Θεό.

ἀπεφάσισα τὰ μαῦρα νὰ φορῶ παντοτεινὰ
καὶ νὰ κλαίω μέρα νύκτα τὴν δική της ἀπονιά.

Ἰγούμενος δὲ μοναστήρι θε νὰ πάγω νὰ γενῶ
ἐὰν δὲν τὴν ἀπολαύσω τέτοιον ἔβαλα σκοπό.

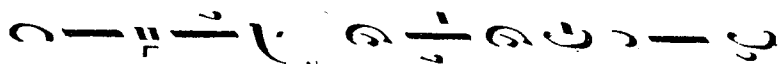
Ἦχος λ π δ λ νη. ρ λ

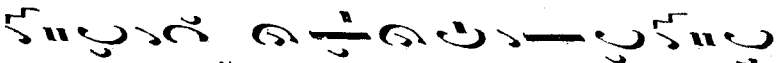
Μό ο λισ ἦ η φύ- λαν λα ρι ρι ρι

ρι ρι λα α μό λισ ἦ η φύ σις ἔ-

ἔ δει ξε γ δλ μι κράν φι λο τι μί

ι αν γ δλ μι κράν φι λο τι μί ι-

αν γ δλ εἰ εἰς ἔ να σῶ- λαν λα ρι

ρι ρι ρι ρι λα α εἰς ἔ να α σῶ μα

υ υ λι κην ος αυ την την ευ μορ φι-

ι ι αν ος αυ την την ευ μορ φι- ι

ι αν.

Αναμφιβόλως ἄλλοτε νὰ δείξη ἂν θελήσῃ,
παρόμοιον ὥσάν αὐτὸ πρέπει ν' ἀδυνατήσῃ.

Εἰς ἤχον π ᾠ πα. φ ζ

ο λαις ἡ με λαγ χρι ναῖς κ' ἡ μαυ ρο μά-

τες με ταῖς ε λιαῖς γε μά ταις π δ λαις φι λι

μ'ε δώκαν' μιὰ δὲν με δι δει πολὺν καὶ μὸν μ'ὰ φή νει.

Σ τὸ βουνὸ θὰ ἀναβῶ νὰ κτίσω οἶκον
κ' ἐκεῖ θὰ κάμω κῆπον,
κῆπον καὶ παρᾶκῆπον κι' ὥρατ' ἀμπέλι
μὲ θύραν νὰ ἐμβαίνει.

Ἄν ἀγαπᾷς θεώρει με.

Καὶ πῶς ἔμπορῶ νὰ σὲ θωρῶ ποῦ ἔσαι μέσα χλειςμένη;
τὴν Κυριακὴν ἔγκαίνεις κυρὰ περδικοπλουμισμένη.

Καὶ πέρδικα ἔμ' ἐγώ;

Δὲν εἶσαι φῶς μου πέρδικα, εἶν' τὰ χαμῶματά σου,
μ' ἔφαγαν καὶ μ' ἔφησαν, αὐτὰ τὰ ψεύματά σου.

Καὶ ψεύτρα εἶμ' ἐγώ;

Δὲν εἶσαι ψεύτρα μάτια μου, ἐγὼ τὸ ψεῦμα λέγω,
γὰρ τὸ δικό σου τὸ κορμὶ μέρα καὶ νύκτα κλαίω.

Καὶ γιατί κλαῖς;

Κλαίω γὰρ τὸ κορμάκι σου ποῦ ἔναι ψιλὸ σὰν σύρμα,
γὰρ σένα θεὸς νὰ σκωτωθῶ κ' ἔχε το σὺ τὸ κρίμα.

Καὶ τί κρίμα ἔναι;

Δὲν εἶναι κρίμα μάτια μου πεῦ θάρθω νὰ σὲ πάρω,
κί' ἂν δὲν σὲ πάρω μάτια μου θὰ πέσω ν' ἀποθάνω;

Φοβοῦμαι.

Ἐσὺ φοβᾷσαι μάτια μου κ' ἐγὼ λιγοθυμῶ,
κί' ἂν ἀγαπήσης ἄλλον νιὸν ἐγὼ θεὸς νὰ σὲ πάρω.

Καὶ πῶς θὰ μὲ πάης;

Σὲ πέρν' ἀπὸ τὸ σπῆτι σας σὰν καθαρίζεις ῥίζι,
καὶ μὴ ἀγαπᾷς αὐτὸν τὸν νιὸν ὅπου σε τριγυρίζει.

Καὶ ποῖος μὲ τριγυρίζει;

Σὲ τριγυρίζουνε πολλοὶ, μὴν ἀγαπᾷς κἀνένα,
κί' ἀγαπήσης ἄλλονε δὲν θά ἔναι σὰν ἐμένα.

Καὶ τ' εἶσαι σύ;

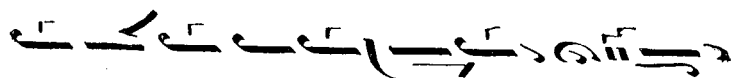
Εἶμαι ἑψηλός, εἶμαι λιγνός, εὐμορφοκαμωμένος,
βάζω τὸ φέσι μου στραβὰ, σὰν πολυχαδεμένος.

Καὶ ποῖος σ' ἐχάιδευε;

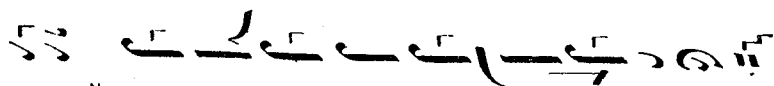
Μ' ἐχάιδευσεν ἡ μάνα μου ὅταν ἤμουν μικράκι,
ὅς τὴν ἀγκαλιάν της μ' ἔβανε καὶ μοῦ ἔδιδε βουζάκι.

Καὶ γιατί σου τό 'διδε ;
 Μοῦ τό 'διδε πουλάκι μου διὰ νὰ μὴ νυστάξω,
 νυστάξαν τὰ ματάκια μου, καὶ θέλω νὰ πλαγιάσω
 καὶ πλάγιασε.

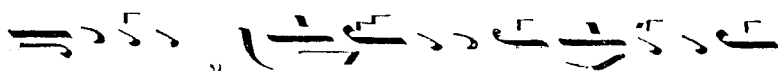
Ἦχος λδ' νη. ρ λ'

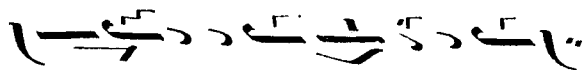
Κα λό γε ρος ε κά κιω σε τούμ πρου για-

λέ λι δ' κα λό γε ρος ε κά κιω σε τούμ-

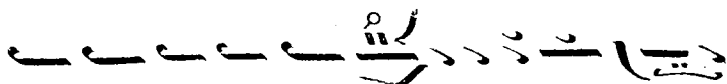
πρου για λέ λι δ' καὶ αὶ τὸ βου ν'ὰ να θαί νει

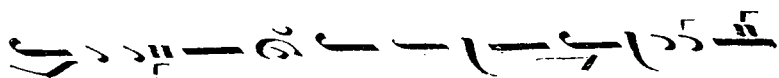
ὦ τὸ εὖ λο γη γη μέ νον.

Κ' ἑκατζε κ' ἐπελέκῃσε πέντε τζουβάλι' ἀρδάκτια·
 γυναῖκες τὸν ἀπῆντησαν καὶ ἐρωτήσανέ τον,
 καλόγερε τ' ἀρδάκτια σου πόσον θὰ μᾶς τὰ δώσης·
 πέντε τὰ δίδω 'ς τὸν παρὰ, δέκα τὰ δίδω 'ς τ' ἄσπρο
 κι' ὅποια μὲ δώσ' ἓνα φιλι τὰ δίδω μὲ τὸν σάκκο.

Εἰς ἤχον $\pi \bar{q}$ πx δ χ

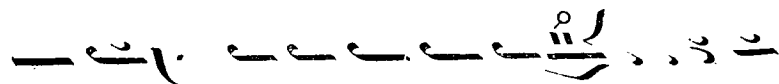
Ἦλ θαν τὰ πε ρι στέ ε ρια σου 'ς τὸ δῶ- 'ς τὸ

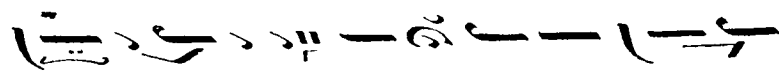
δῶ μα τοῦ σπη τιοῦ μου κ' ἐ πή ρα νε ε

ε ε σού στα μιὰ κ' ἐ πή ρα νε ε ε κι' ἄλ

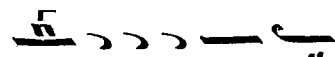
λη μιὰ $\pi \bar{q}$ κ' ἐ πή ρα νε 'ς τὰ πό δια των τὸ

χῶ- τὸ χῶ μα τῆς αὐ λῆς μου ποῦ τὸ χᾶ

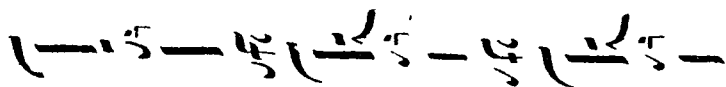
για α α σού στα μιὰ ποῦ τὸ χᾶ για

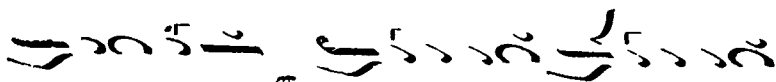
ὰ ἀ κι' ἄλλη μιὰ.

Ποῦ τῶχα για νὰ κρίσω ἡγώ μεγάλο μοναστήρι,
νὰ βάλλω μέσα καλογριαῖς κ' ἐγὼ νὰ γουμενεύω·
καὶ νᾶρχεται ἡ κάθε μιὰ νὰ τὴν ἔσομολογάω,
νὰ τὴν φιλῶ 'ς τὸ μάγουλο νὰ τὴν φιλῶ ε τὰ χεῖλη.

Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$ νη. ω γ

Τώ ρα εἶ ναι νέ α μό δα τοῦ το ποῦ

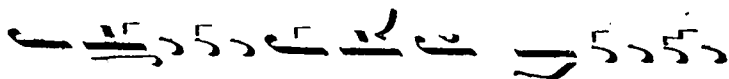

θα σᾶς εἰ πῶ π παν ὀρευ μέ ναις καὶ λο ρί τζα

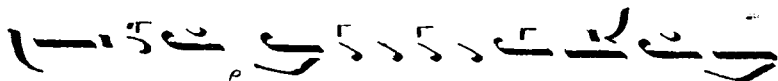

νά φου μά ρουν τὸν κα πνόν.

ν
 δ

Κά θωνται ἔς τὸ πα ρα θύ ρι Δ δ με εὐ γέ νει-

αν πολ λήν β λ καὶ κρατοῦν τὸ τζι γα ρά κι με

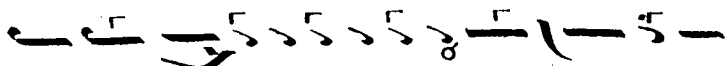

με γά λη συ υ στολήν.

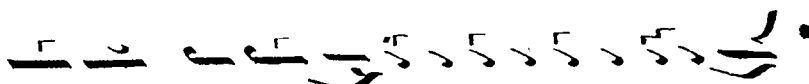
Παρρησία τὸ φουμάρουν δὲν τὸ ἔχουν ἐντροπή
κι' ἂν καμμίαν ἐρωτήσης παρευθὺς θὰ σὲ εἰπῇ:

Κύριε εἶναι τῆς μόδας τὸ προστάζει ὁ γιαντρὸς
λέγει ὅτι ἔς τὸ στομάχι καλὸν κάμνει ὁ καπνός.

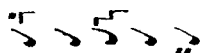
Εἰς ἤχον Γα. Ω Χ

Τώ ρα εἶ ναι νέ α μό δα νά φο ροῦ σι τὸν

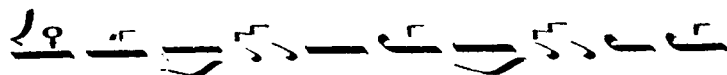

κρο ζε δὲ παν ὄρευ μέ ναις καὶ κο ρί τσα νά τὸ κά-

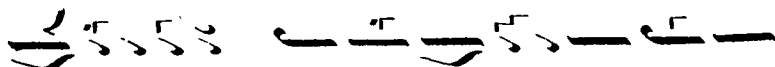

μνουλου πα τέ.

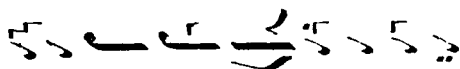
δλ
Δ

Ἄλ λη τό ο χει φερ πα λά δες ἄλ λη

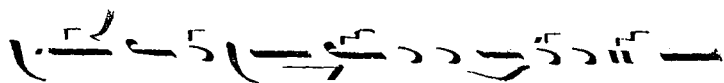
τὸ χει στη θι κὸ ζού λευ σαν τὰ τζό θε νά-

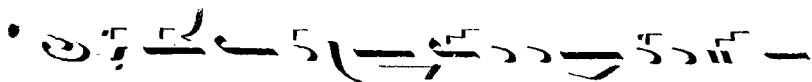
μς καὶ τὰ βά λαν ἔτὸν λαιμόν.

Ἐπειδὴ τὰ δυὼ μοιάζουν ἴσως σμίξουνε μαζή
 κι' ἀπολαύσ' αὐτὸ ποῦ θέλει ἡ καρδιὰ τοῦ κὺρ Κοζή.
 κάθονται ἔστὸ παραθύρι μὲ εὐγένειαν πολλή
 καὶ φοροῦνε τὸ φιασίδι χωρὶς νάχουν ἐντροπή.
 παρρησία τὸ φοροῦνε δὲν τὸ ἔχουν ἐντροπή,
 κιὰν χαμμίαν ἐρωτήσης παρρηθὺς θὰ σέ εἰπεῖ:
 Κύριε, μὲ συγχωρεῖτε, εἶν' ἡ ὄψι τοῦ κροζέ,
 ποῦ κτυπᾷ ἔς τὰ μάγουλά μου καὶ τὰ κάμνη ἴσ' ἀν' μπεμπέ.

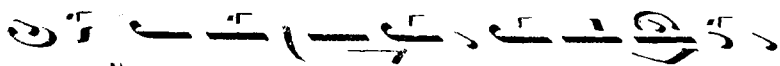
Εἰς ἤχον λ π δ ν η. ω χ

Κυ ρὰ Μα ριώ ω ρα κ' ἤλθεν ἄνδρας

σου κυ ρὰ Μα ριώ ω ρα κ' ἤλθεν ἄνδρας

σου ν δ' κι' ἄ μάν ἤλθε νε καὶ τί ὁ χορὸς

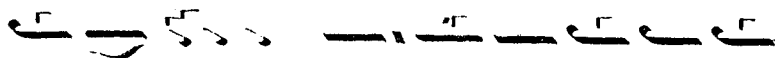

κα λὰ κρατεῖ.

δ
 Δ

Τὰ πα πού τσα μου ξε σκῶ τὸν χορὸ

δὲν πα ραι τῷ δ Δ τὸ κλειδ' εἰ χῶ εἰς τὸ

σπῆ τι ἄς ἂ νοί ξη κι' ἄς κα θί ση

Κυρὰ Μαριώρα καὶ γυρεύει σε.

Κιᾶν γυρεύει με καὶ τί; ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ,
ἄς καθίσῃ νὰ προσμένῃ κι' ἀπὸ τέτοια δεν μέλλει.

Κυρὰ Μαριώρα, ἄνδρας σ' ἐπείνασε.

Ἄμ σὰν πείνασε καὶ τί ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ,
τὸ ῥωμ' εἶναι εἰς τὸ ἀμπάρι κιὰς ὑπάγῃ νὰ τὸ πάρῃ.

Κυρά Μαριώρα, ἄνδρας σ' ἐδίψασε.

Ἄμ σὰν δίψασε καὶ τί ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ,
τὸ νερό ἔναι ἔς τὸ καυκί ἄς τὸ πιᾶσῃ καὶ ἄς πιῇ.

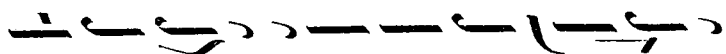
Κυρά Μαριώρα, καὶ ψυχομαχεῖ.

Κι' ἂν ψυχομαχεῖ καὶ τί ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ,
θυμίαμά ἔναι ἔς τὸ χαρτί κ' ἡ λαμπάδα ἔς τὸ καρφί.

Κυρά Μαριώρα, ἄνδρας σ' ἀπόθανε.

Καὶ σὰν πόθανε καὶ τί ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ,
ἡ γυναῖκες ἄς τὸν κλαύσουν κ' οἱ παπάδες ἄς τὸν θάψουν.

Εἰς ἤχον π δ $\nu\kappa$. ω χ

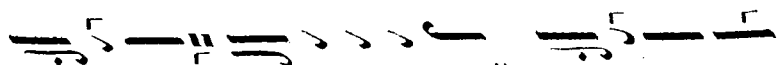
Πε ρι θό λι μ' ὀρ γω μέ νο μαρ γα ρι-

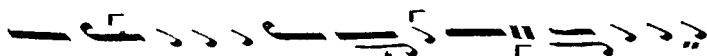
τ ρω σπαρμέ νο δ γ τὸ λι γὸ λι γὸ λι γὸ μέ μα-

ραί νεις ἔς τὸν χορὸν δ γ ϵ χεις γύ ρω γύρ' ἀλ τά νες

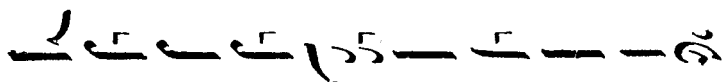
καὶ ἑστὴν μέ σην μα τζου ρά νες δ γ τὸ λι γὸ λι

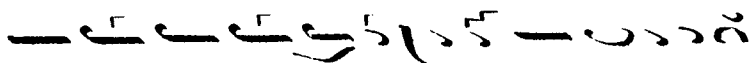
γὸ λι γά κι σου βά λε τὸ φου στα νά κι σου. (δὶς)

Ἐχεις μιὰ μηλιὰ ἔς τὴ μέση ποῦ βεργολιγᾶ νὰ πέση,
 πάει ὁ νιὸς νὰ κόψη μῆλα καὶ μαραίνονται τὰ φύλλα,
 κ' ἡ μηλιὰ γλυκοφωνάζει, τὸν περιβολάρη κράζει,
 ποῦ ὅσ' ἀφέντη ποῦ μ' ὀρίζεις καὶ κυρὰ ποῦ μὲ ποτίζεις.

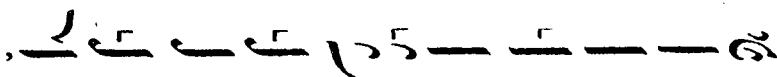
Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{u}$ πα. ρ χ

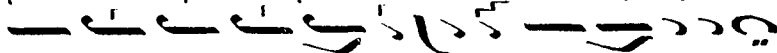
Μβαί νω μέσ' τ' ἄμ πέλι μβαί νω μέσ' τ' ἄμ πέ-

μβαί νω μέσ' τ' ἄμ πέ λι ἴσαν τὸν ἄγ γε λον π^9

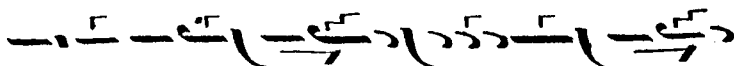
μβαί νω μέσ' τ' ἄμ πέ λι ἴσαν τὸν ἄγ γε λον

νὰ κι' ὁ νοι κο κύ ρης ἴσαν τὸν διὰ βο λον.

Βρ' ἔλα νοικοκύρη νὰ τρυγήσωμε
 κόκκινα σταφύλια νὰ πατήσωμε,
 νὰ φάμε καὶ νὰ πιοῦμε νὰ μεθύσωμε,
 εὐμορφα χορίτσα νὰ φιλήσωμε.

Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{u}$ νη. ρ χ

Ἐ πια σα νὰ κλώ σω νῆ μακαὶ μοῦ κώ πη

κ' ἡ κλωνιὰ λ' μ' ἔσθ' σε καὶ τὸ ὀλυ-

χνά ρι κι' ἔ ε μεινα ἄς τὰ σκοτεινά λά λά

λά λά τὰρ λά λάρ λά λά δ' πλάν' ἄνάπτω

τὸ λυχνά ρι καὶ ν' ἄνάψω ἄρχη νῶ

πλὴν μὲ σπά νει κι' ἡ βελό νη συμφο-

ρά τί θά γε νῶ.

Στὴν γειτόνησα πηγαίνω μιὰ βελόνα τῆς ζητῶ,
τὴν καρφώνω 'ς τὸ μανδῆλι καὶ μὲ βίαν περπατῶ.

πλὴν 'ς τὸν δρόμον ποῦ γυρνοῦσα πέφτω κάτω ἢ πτωχὴ
καὶ μοῦ σπάζει ἡ βελόνη, τί νὰ γίν' ἡ δυστυχής.

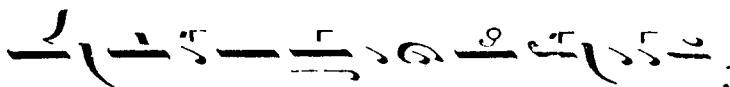
ὅσ' ἐγύρισα 'ς τὸ σπῆτι 'ς τὸ ριμάδι μοναχὴ
τὸ κραββάτι μου νὰ στρώσω ἡρχῆσα μὲ προσοχὴν.

τό 'στρωσα καὶ πέφτ' ἀπάνω πλὴν τζακίζεται κι' αὐτὸ,
ὦ Χριστέ καὶ Παναγιὰ μου τ' εἶναι τοῦτο τὸ καχό;

ἔχασ' ἀνοικτὴ τὴν πόρτα κ' ἐγείρα σ' ἓνα σκαμνί,
πλὴν ἐκεῖ ποῦ ἐκαθώμην 'μβαίνει μέσ' ἓνα σκυλί,

ἀπ' τὸ πόδι μὲ ἀρπάζει μὲ βροντάει κατὰ γῆς
 καὶ μ' ἀνοίγ' εἰς τὸ κεφάλι μίαν τρομερὰν πληγὴν·
 ἔκλεισα τότε ἡ καϋμένη κ' ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ,
 ἔλειπ' ἀνδράς μου 'ς τὸν μύλον, ἄχ! πῶς θὰ ξημερωθῶ·
 τὶκ τὶκ τὶκ, βροντᾶ ἡ πόρτα ἐπετάχθηκα εὐθύς,
 ἀνδρα μου καλέ μου σ' εἶσαι νὰ σ' ἀνείξω παρευθύς;
 ἀνοιξα κ' ἐμβῆκα μέσα κοιμηθήκαμε μαζῇ,
 μ' ἔπαυσαν τότε κ' οἱ πόνοι καὶ οἱ ἀναστεναγμοί.

Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{a}$ πα φ λ

Γιὰ ἔ λα Κα ψο γιάν νη νὰ τὸ μὺρι σθῆς λ

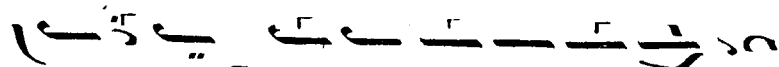
ἔ λα νὰ σὲ συ στή σω καὶ νὰ γνωρι-

σθῆς π (δις) μὲ τὴν κυ ράν βα ρέ λα τὴν ἀ γά-

πᾶν μου λ ψυ χή μου σοῦ συ σταί νω τὸν Γιαν-

νὰ κη μου π ψυ χή μου σοῦ συ σταί νω

τὸν Γιαν νὰ κη μου.

Καλὸ καψοπατέρα φίλο καρδιακὸ,
τ' ἀφέντη μου τοῦ βάχχου τὸν κύρ Γιαννακὸ,
τοῦ ποτηριοῦ τοὺς φίλους δὲν ἀλησμονῶ
γνωρίζεις ἐσὺ Γιάννη πῶς τοὺς ἀγαπῶ.

Μ' ἀφοῦ καὶ ἔχεις τύχη κ' ἔχεις ροιζικὸ
κάθισε νὰ τὸ πιοῦμεν φίλε Γιαννακὸ,
ὡς ποῦ νὰ καταλύσῃ τὴν ἀγάπην μου
τὸ ἀκατάλυτό μου τὸ στομάχι μου.

Αἶ! σὺ γερονικόλα μέθυσες καὶ σὺ;
στεῖλε μας μιὰν ἐλίτζαν μιὰ γιὰ τὸ κρασί,
νὰ σὲ στραγγίξω θέλω κέρνα Γιαννακὸ
ἐπέρασε τόσ' ὥρα μιὰ σταλιὰ νὰ πιῶ.

Ἄχ! πόσο τὸ λυποῦμαι τί κρασί γλυκὸ
ἀνάθεμα τὴν ὥρα ποῦ ἔλθες Γιαννακὸ,
ἀγάπη μου βαρέλα φέρτε τὰ βιολιά
νὰ δῖάζωμεν μιὰ κοῦπα μὲ μία δοξαριά.

Κι' ὁ διάβολος ἂν εἶχε ἔπιν' ἀπ' αὐτὸ
φαντάσ' τὸν μεθυσμένον φίλε Γιαννακὸ,
νὰ λθῇ νὰ μοῦ ζητήσῃ, ἄκου τί θὰ πῶ:
πρωθυπουργὸς νὰ γίνω δὲν τὸ ἔχω σκοπόν.

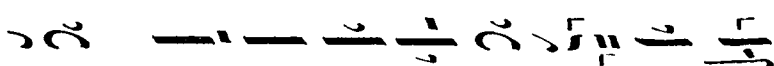
Ἄνοιξε δὰ τὰ χεῖλη κάτι νὰ μοῦ πῆς,
τί διάβολον! κοντεύεις μόνος νὰ τὸ πιῆς,
κ' ἐγὼ τὸ γλυκοσφίγγω
μὰ κάπου κι' ὀμιλῶ,
δὲν πτῆς ἐσὺ μόν' πταίω
ἐγὼ ποῦ προσκαλῶ.

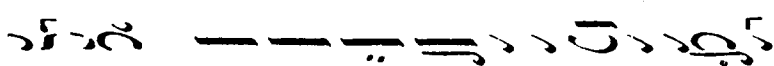
Κρασί μου ζηλεμένο τ' εἶν' τοῦτο τὸ κακὸ
ποῦ πάθαμεν οἱ δύο μας μὲ τὸν Γιαννακὸ;
μᾶς ἔκαμες τὸ ἔξυρῶ
πῶς νὰ σοῦ τὸ πῶ,
γνωρίζεις ὦ Γιαννάκη
κ' ἐγὼ πῶς σ' ἀγαπῶ.

Μέλος Ἀραβικόν.

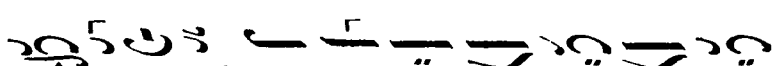
Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$ νη ζ

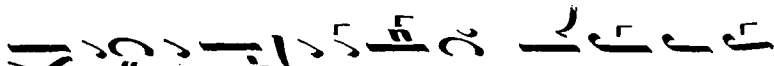

 Τί μέ μέλ λει τί φρον τί ι ι

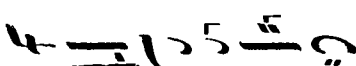

 ι ζω^υδ^υ κι' ἄν φρον τί ζω τί ἐλ πί ι-

 ι ι ζω^υδ^υ καὶ τί τά χα καρ τε ρῶ τὸ γιάμ

 χα με⁶ λ⁶ γιά σιν τήμ γιάμ χα με γιά γκλε βέμ

 γιάμ χα με⁶ λ⁶ γιά ι λε ι λε ι λε

 ι λε δαν δα γιά αν νη^υδ^υ βά ι βά ι

 δαν δα γιά αν νη.

Νὰ πηδῆξω νὰ πετάξω τὸ μελλούμενον· ν' ἀλλάξω
 παντελῶς δὲν ἔμπορῶ·
 ὅτ' ἡ μοῖρα διορίσῃ δὲν εἶν' τρόπος νὰ γυρίσῃ
 θὰ γενῇ ποῦ θὰ γενῇ·

τ' ἄλλα ὅμως εἶν' χαμένα, οὔτε γίνεται κἀνένα
 ἂν αὐτῇ δὲν τῇ φανῇ·
 νέος εἶμαι θὰ γεράσω ζῶ καὶ τρέχω θὰ περάσω
 καὶ ἴσκιος θὰ σβυσθῶ·
 ὅσα κάμω καὶ πασχίσω εἰς τὸν κόσμον θὰ τ' ἀφήσω
 καὶ γυμνὸς θ' ἀφανισθῶ·
 τὸ λοιπὸν γιατίι φροντίδες, γιατίι φόβοι καὶ ἐλπίδες
 γιατίι τόση ταραχή·
 φάγε πιεῖς τὴν γῆν τανίσου, μὲ τὸν ἔρωτα κοιμήσου,
 νὰ φροντίδα μοναχή.

Εἰς ἤχον $\pi^{\lambda}\delta^{\lambda}$ νη. Ω $\bar{\chi}$

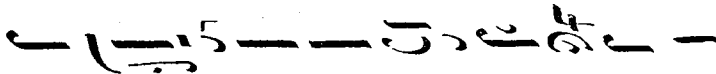
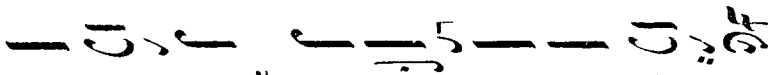

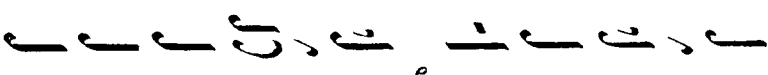

Μιὰ πέρ δι κα καυ χή θη κε δ^{λ} ρίμ πι ρίμ-

πι πέ ρι ζα δ^{λ} σ' ἄ να το λή καὶ δύ σι

ρίμ πι ρίμ πι πὸ δ^{λ} ζρου ἱ ἄ ζρου ἱ ἄ

ρίμ πι ρίμ πι πέ ρι ζα δ^{λ} ζρου ἱ α ζρου ἱ

ἄ ρίμ πι ρίμ πι πὸ δ^{λ} $\bar{\chi}$

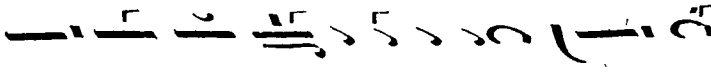

 Πῶς δὲν εὐ ρέ θη κυ νη γὸς ρίμ πι ρίμ-

 πι πέ ρι ζα δ^ν νά τήν ε κυ νη γή ση ρίμ-

 πι ρίμ πι πὸ δ^ν ζρου ι ἀ ζρου ι ἀ ρίμ-

 πι ρίμ πι πέ ρι ζα δ^β ζρου ι ἀ ζρου ι-

 ἀ ρίμ πι ρίμ πι πό

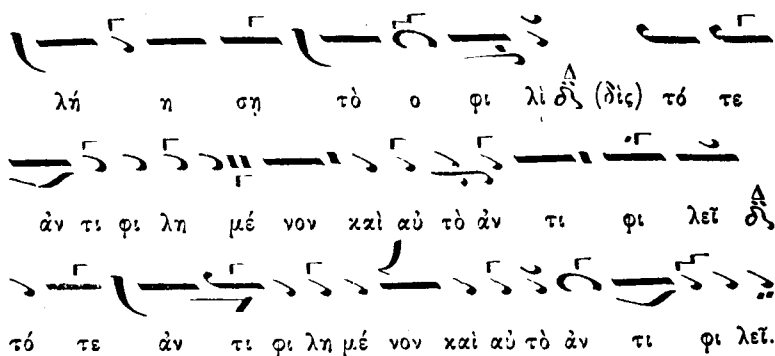
Ὁ κυνηγὸς ἄν τ' ἄκουσε πολὺ τοῦ κακοφάνη,
 ρίχνει τὰ βρόχια ἔς τὸ γιᾶλὸ τὰ ξόβεργα ἔς τοὺς κάμπους,
 τὰ δείχτια τὰ μεταξωτὰ εἰς τοῦ χιονιὰ τὴν βρύσι,
 πάει κ' ἡ πέρδικα νὰ πιῇ καὶ πιάνειτ' ἀπ' τὴν μύτη.

Ἀχαμνοπιάσμε κυνηγέ γιὰτ' ἡ ψυχὴ μου ἔβγαίνει
 καὶ με τ' ἀχαμνοπιάσματα κάμνει πτερὰ καὶ φεύγει·

ὦρα νὰ σ' εὔρη κυνηγέ ἀχαμνοκυνηγάρη
 ἀφῆκες τέτοιαν πέρδικα νὰ σοῦ τὴν πάρουν ἄλλοι.

Εἰς ἤχον $\pi\delta^{\nu}$ νη. α χ

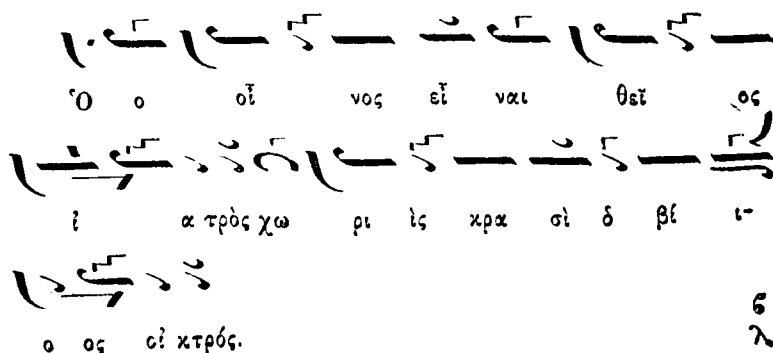

 Τὸ φι λὶ ποῦ ε φι λή θη ἄν φι-

Τὸ φιλι ὁποῦ μᾶς δίδουν δύο μάγουλα γλυκὰ,
 κάθε ζάχαρι καὶ μέλι ὑπερβαίνει καὶ νικᾷ·
 διὰ τοῦτο ὅσοι εἶναι πρακτικοὶ εἰς τὰ φιλιὰ
 δὲν φιλοῦν πεδάρια χέρια μάτια στῆθος καὶ κοιλιὰ,
 ἀλλὰ προτιμοῦν τὸ στόμα ὅπου δὲν ἀναισθητεῖ,
 ἀλλὰ μόνον τόσον πέρνει ὅσον δίδει καὶ ζητεῖ.

Εἰς τὸ παρὸν σχηματίζονται γύρω τέσσαρες χοροὶ, ἕκαστος δὲ
 χορὸς ᾄδει τὸν στίχον του.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη. $\alpha \chi$
 χορὸς α'.

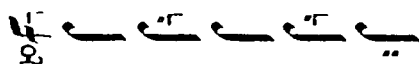
χορὸς β'.

Λοι πὸν ἄς τρέ ε ξη κρα σί

Δ
σ

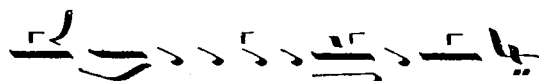
χορὸς γ'.

Κρα σί κρα σί κρα σί

ν
δ

χορὸς δ'.

Ἄ κού σα τε μιὰ λέ ε ξι χρυ σή.

ν
δ

Τῆς γῆς αὐτὴ ἡ σφαῖρα σκιά, θά σβύσῃ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ,
 λοιπὸν ἄς τρέξῃ κρασί,
 κρασί κρασί κρασί
 ἀκούσατε μιὰ λέξι χρυσή.

Τοῦ βίου μας τὸ νῆμα βραχὺ, τὸ πρὸς τὸν τάφον βῆμα ταχὺ,
 λοιπὸν κτλ.

Μαραίνουν αἱ φροντίδες παιδιὰ, μ' ἐπῆραν αἱ ρυτίδες καρδιὰ,
 λοιπὸν κτλ.

Ποιὸς ἔξυρει ἂν τοῦ χρόνου ἐγὼ, μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πόνου
 [πνιγῶ]

λοιπὸν κτλ.

Τὰ πλούτη ποῦ θαυμάζουν 'ς τὴν γῆν, ποτὲ δὲν ἀγοράζουν
 [ζωὴν]

λοιπὸν κτλ.

Ἀπόκτησε τοῦ Κροίσου τὸ φῶς, ὁ τάφος εἶν' ἐξίσου τυφλός,
 λοιπὸν κτλ.

Ἡ μάρμαρον ἢ πέτρα ἀπλῇ, γῆς λάκκος τρία μέτρα κυκλοῖ,
λοιπὸν κτλ.

Τὸν ἄλλον μὴ πειράξης ποτέ, καὶ πράξαι ὅτι πράττουν θνητέ,
λοιπὸν κτλ.

Εἰς ἤχον λδ νη. ρ λ

— — — — —

Μιὰ γρη ἄ ἄ σχη μο μού ρα κα τζου-

— — — — —

φιά ρα καὶ καμ πού ρα ἄνδρα ἢ θελ' ἡ καρ-

— — — — —

διὰ τῆς π νὰ ἰ δῇ 'ς τὴν ἀγ κα λιὰ τῆς.

Καθ' ἡμέραν στολισμένη ἦτονα ἡ ὀργισμένη,
σουλουμᾶ καὶ κοκινάδι ἔβαζε ἓνα καντάρι.

τὸν καθρέπτῃ θεωροῦσε 'σάν τρελλὴ παραλαλοῦσε,
ἔλεγε τοιοῦτον σῶμα μόνο του νᾶναι 'ς τὸ στρῶμα,
βέβαια εἶν' ἁμαρτία καὶ μεγάλη ἀδίκη·

τὰ κορίτца τὴν ἀκοῦσαν καὶ τὴν ἐπεριγελοῦσαν.

Μωρὴ γραῖα ζαρωμένη, δὲν ἐντρέπεται καυμένη,
ἔπесαν τὰ δόντια σου, ἐκουφάθησαν τ' αὐτιά σου,

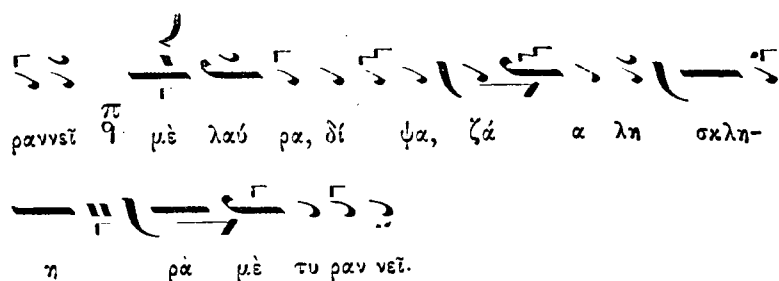
σήμερ' αὐριον 'ποθαίνης καὶ 'ς τὴν κάταραν πηγαίνης·
φύγετε κατηραμένα λείψετε ἀπὸ ἐμένα,

ἄνδρα θέλει ἡ καρδιά μου τώρα 'ς τὰ γηράματά μου,
θέλω τον καὶ παλληχάρι· ἡ πανοῦκλα νὰ σᾶς πάρῃ.

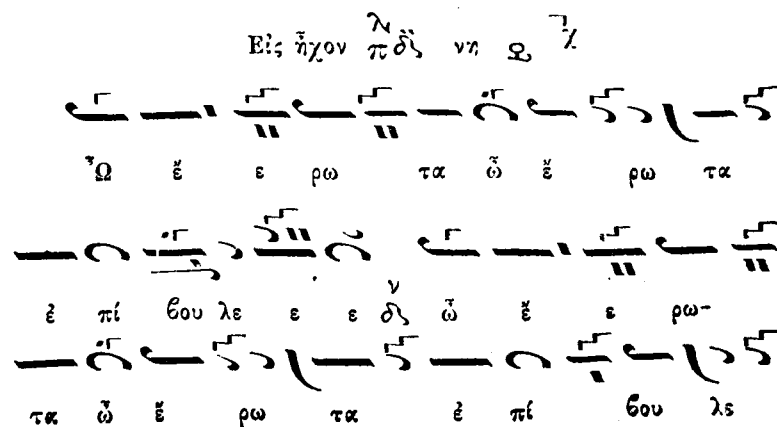
Σιωπή κατηραμένη, μὴ λαλεῖς κατζουφιασμένη,
 γιατί πῆάνωμεν τὸ ξύλο καὶ σὲ δένωμεν ἔς τὸν στύλο,
 κάμνομεν καὶ τὰ πλευρά σου μαλακὰ ἄν τὴν κοιλιὰ σου.
 νὰ ψυχομαχῶ ἔς τὸ στρῶμα ἄνδρα θὰ ζητῶ ἀκόμα.

Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{a}$ $\pi\grave{q}$ ϕ χ

$\text{᾿Σ τοῦ στή θους μου τὸ βά θος ἔ φώ λευσ' ἔ-}$
 $\text{ἔ να πᾶ α θος ᾿ῆ ἔ φώ ω λευσ' ἔ να πᾶ-}$
 $\text{θος καὶ αὶ πᾶν τα μὲ πο νεῖ ᾿ῆ ἔ φώ-}$
 $\text{λευσ' ἔ να πᾶ α θος καὶ αὶ πᾶν τα}$
 $\text{μὲ πο νεῖ ᾿ῆ καὶ θερ μα σιὰ με γὰ λη ᾿ῆ μὲ}$
 $\text{λαύ ρα, δὶ ψα, ζᾶ α λη ᾿ῆ μὲ λαύ ρα,}$
 $\text{δὶ ψα, ζᾶ α λη σκλη η ρὰ μὲ τυ-}$

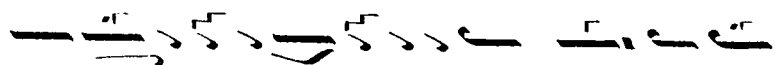

Πλὴν ὅταν καταστήσω τὰ χεῖλη νὰ φιλήσω
τῆς νέας τὰ γλυκὰ,
ἡ λαύρα μου πρᾶννει, ἡ δίψα μ' ὅλη σβύνει
καὶ παύουν τὰ κακά·
ἀκούσατε σοφοί μου, φρόνιμοι ἰατροί μου
τὸ νέον γιατρικόν·
καὶ σημειώσατέ το, καὶ πλέον ἔχετό το
κρυφὸ καὶ μυστικόν·
καὶ ὅταν καταστήσουν, ἡ νέαις ν' ἀρωστήσουν
καὶ νὰ διψοῦν πολὰ,
ἀμέσως γράφετέ τας, καὶ διορίζετε τας
φιλήματ' ἀπαλά.

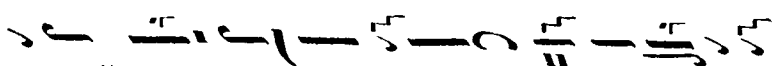
ε ε ^ν δὲ μέ τὰ σκλη ρά μέ τὰ

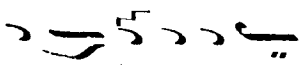
σκλη- μέ τὰ σκλη ρά σου βέ ^ν λη δὲ μέ τὰ σκλη-

ρά μέ τὰ σκλη- μέ τὰ σκλη ρά σου

βέ λη ^ν δὲ τὰ βέ λη τὰ βέ ε λη κτυ πᾶς

καὶ δὲν σὲ μέ λει.

Μόνον μέ δίδεις σαῖτιαις

μέσ' τῆς καρδιᾶς τὰ μέλη μέ τὰ πικρά σου βέλη,

κτυπᾶς καὶ δὲν σὲ μέλλει.

Ὁ ἔρωτας εἶναι σκληρός,

σκληρός καὶ δὲν λυπᾶται κἀνένα δὲν φοβᾶται

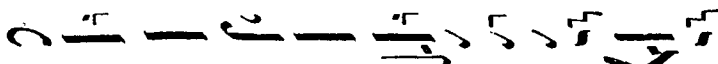
κτυπᾶ καὶ δὲν λυπᾶται.

Εἶναι τὸ τρυφερὸν παιδί

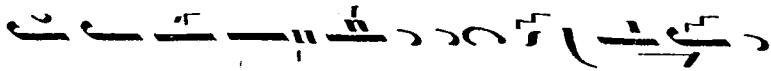
τῆς Ἀφροδίτης γέννα ποῦ τυραννεῖ καθένα,

καὶ ἴσεν καὶ ἴμένα καὶ κάθε μάνας γέννα.

Εἰς ἤχον Δι. ^λ

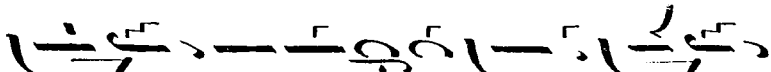
Μὲ δρ κί σθη κε εν εν ὁ ἔ ε-

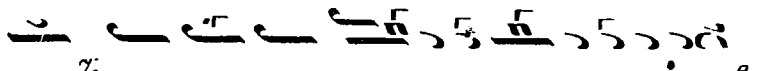
ρως κ' ἐ συμ φώ νη η σα α α μα-

ζῆ^Α νὰ μὴ φύ γη η σ' ἄλ λο μέ ρος^Β

μό ο ὄν' μ' ἐ μέ να νὰ α συ υ-

ζῆ^Ζ νὰ μὴ φύ γη η σ' ἄλ λο μέ ρος^Β

μό ο ὄν' μ' ἐ μέ να νὰ συ υ ζῆ.

Κ' ἐγὼ βλέποντας τὸν ζῆλον καὶ τὸν ὄρκον τὸν φρικτὸν,
τὸν ἐδέχθηκα ἄν φίλον μέσ' τὸ σπῆτι μου σφικτὸν.

Πλὴν ὁ ἄπιστος εὗρήκε μίαν ἡμέρα τὸν καιρὸν,
κ' εἰς τοὺς γείτονας ἐβγῆκε ἀφορμὴ νὰ πιῇ νερό.

Κί' ἀπο τότε με γελοῦσε καὶ συχνότατα χρυφά,
μέσ' τοὺς δρόμους ξενυκτοῦσε δίχως πλέον νὰ ψηφᾷ.

Τὸν ὑπέφερα τὴν μίαν, τὸν ὑπέφερα τὰς δυὸ,
πλὴν διόρθωσιν καμμίαν δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἴδω.

Τέλος πάντων μὴ ἴμπορῶντας νὰ βαστῶ νὰ μ' ἀδικᾷ,
τὸν λαλῶ χαμογελῶντας καὶ τὸν λέγω φιλικά,

Διατὶ τὴν συμφωνίαν καὶ τὸν ὄρκον του πατεῖ,
καὶ με ἀσυνειδησίαν ὅλη νύκτα περπατεῖ;

Ἔρως, λέγει, ἔς τὴν φιλίαν συνειθίζει νὰ ξεχνᾷ,
τὴν καλὴν του συμφωνίαν καὶ τὸν ὄρκον του συχνά.

Εἰς ἤχον ᾠ π. ϕ χ

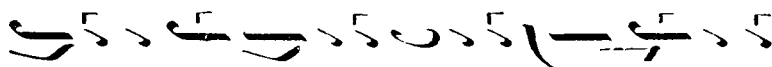
Ὁ εἰς ἑρως λυσα σμέ ε-
 έ νος μ' έ φί ι λησ' ό σκα σμέ ε-
 ε νο ος κ' έ λύσσα ξα κ' έ ε γώ ᾠ κι' άπ'
 τή ην ην πολ λήν τήν λύ υ υσ-
 σαν ώ σα α άν τρελ λός 'ς τά ἱ ι-
 ι σα α ταῖς νέ αις κυ νυ η γῶ.

Καὶ ὅσαις ἀπαντήσω εὐθὺς ποῦ τὰς φιλήσω
 λυσσάζουν καὶ γελοῦν,
 καὶ τρέχουν λυσσασμέναις κ' ἐκείναις ἢ καυμέναις
 τοὺς ἄνδρας νὰ φιλοῦν.
 Σοφοὶ γιανοὶ βιάσθε, τὸ πάθος νὰ προφθάστε,
 ὅτ' εἶν' κατὰ μεσῆς,
 μ' ἂν ἴσως κορυφώσῃ καὶ φθάσῃ καὶ ἀπλώσῃ,
 λυσσάζετε καὶ σεῖς.

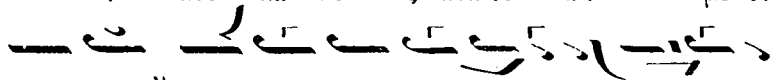
Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$ νη. ω χ

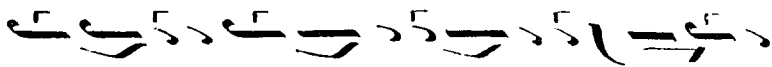
Ἡ τον ε νας γέ ρων κ' εἰ χεν ε να

πε τη νὸν ποῦ λά λει κ' ε ξύ πνα τὸν κα ὕ μέ νον

γέ ρων $\delta\lambda$ ἦλ θε καὶ ἡ ἄ λω ποῦ κ' ε φα γε

τὸν πε τη νὸν ποῦ λά λει κ' ε ξύ πνα τὸν κα ὕ μέ-

νον γέ ρων.

Ἦλθε καὶ ὁ σκύλος, κ' ἔφαγε τὴν ἄλωποῦ, κ' ἔπνιξε τὸν
[πετηνὸν]

ποῦ λά λει κ' ε ξύ πνα τὸν καῦ μέ νον γέ ρων,

ἔπεσε τὸ ξύλο κ' ἐσκότωσε τὸ σκύλο,

ποῦ ἔφαγε τὴν ἄλωποῦ, ποῦ ἔπνιξε τὸν πετηνὸν,

ποῦ λά λει κ' ε ξύ πνα τὸν καῦ μέ νον γέ ρων,

Ἦλθε καὶ ὁ φοῦρνος κ' ἔκαψε τὸ ξύλο,

ποῦ ἐσκότωσε τὸ σκύλο, ποῦ ἔφαγε τὴν ἄλωποῦ,

ποῦ ἔπνιξε τὸν πετηνὸν,

ποῦ λά λει κ' ε ξύ πνα τὸν καῦ μέ νον γέ ρων,

Ἦλθε τὸ ποτάμι, κ' ἔσθυσε τὸ φοῦρνο, κτλ.

Ἦλθε καὶ τὸ βῶδι, κ' ἔπιε τὸ ποτάμι, κτλ.

Ἦλθε κ' ὁ χασάπης, κ' ἔσφαξε τὸ βῶδι, κτλ.

Ἦλθε κι' ἡ πανοῦχλα κ' ἐπῆρε τὸν χασάπη, κτλ.

Ἦχος δὲ Δι. α ᾠχ

Ε εὖ μορ φά μου κο πε λού ου διαδ^Δ πά-
 α ρε τε χλω ρά λου λού ου διαδ^Δ πά ρε τε
 που λῶ^ν νί σι ι γα νά μὴ γί νουν λά α θηδ^Δ
 μέ ε τὸ χέ ρι ᾽στὸ κα λά α θι δ^Δ μέ τὸ

χέ ρι ᾽στὸ κα λά θι ὁ ποιᾶ ἔρω φι λῶ.

Εὐμορφά μου κοπελούδια Ἔνα ῥόδον τῶν ἐρώτων
 θέλετε χλωρά λουλούδια; εἶν' ἐρύθημα τὸ πρῶτον,
 πάρετε πωλῶ· ἔχει δυὸ φιλιὰ·
 σιγαλὰ μὴ γίνουν λάθη μιὰ μικρὴ μὲ τὸ ἀρπάζει,
 μὲ τὸ χέρι ᾽ς τὸ καλάθι, μιὰ μικρὴ ποῦ ἄσπρη μοιάζει
 ὅποιαν ἔρω φιλῶ. τριανταφυλλιά.

Διέτ' ἐδῶ τί ὠραιότης,
 αὐτὸ εἶν' ἡ ἀθωότης
 τ' ἄσπρο γιαισιμὶ,
 τ' ἀγοράζετε; διὰ πόσο;
 χάριν λέτε νὰ τὸ δώσω;
 χάριν κι' ἄς νὰ μὴ.

Τὸ γαρύφαλο ποῦ λέγει
 πῶς μίαν καί ποιαν καρδίαν φλέ-
 πάθος δυνατόν. [γεί
 ποιὰ τὸ θέλει; ποιὰ τὸ πέρνει;
 μιὰ πενήντα φιλιὰ φέρνει
 κι' ἄλλη ἑκατόν.

Ἐδῶ ἔχω ἄνθος βάτου,
λέγουν πῶς ἡ ἐννοιά του
εἶν' ἡδονική·

Ἄ! τὸ ἔεۇρετε! μὴ τρέλλαις,
μὴ ξεσχίζεσθε κοπέλαις!
ἔχει ἀρκετὸν,

μὴ! προσέχετε μὲ βία,
ἔχ' ἀγκάθια κ' εἶν' ἀχρεῖα
κ' ἔπειτα πονεῖ.

ἔχει γιὰ μικραῖς μεγάλαις,
γι' ἄλλαις τρεῖς φοραῖς καὶ
εἶναι περιττόν. [γι' ἄλλαις

Βλέπετ' ἄσπρη ἄν τὸ χιόνι,
τὸν ἀέρα βαλσαμόνει
ἡ πορτοκαλιά·

Κλιματίδα ποία θέλει;
αὐτὴ πίστιν παραγγέλλει,
ὅλοι τὴν πωλοῦν·

ἔεۇρετε τί χάριν ἔχει;
καὶ ἡ νύμφη πῶς τὴν πλέχει
τὰ χρυσὰ μαλλιά;

πῶς; δὲν τὴν ζητεῖ καμμιά σας;
τὴν χαρίζω χάρισμά σας
λέγουν καὶ γελοῦν.

Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda$ νη $\underline{\text{a}}$ d h

$\frac{1}{2}$ C C C C C C C

Κα θη με ρι νω ὤς σὲ βλα-

C C C C C C C C C C C C

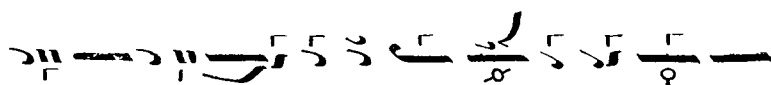
σφημῶδ' χά ρε κα τη ρα μέ ε νε δ' μου 'στὲ ρη-

C C C C C C C C C C C C

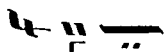
σερ τὸ τέ ρι μου, ἀ νά θε μα ἀ νά θε-

C C C C C C C C C C C C

μα τι σμέ ν νε δ' μου 'στὲ ρη σερ τὸ τέ-

ρι μου ἄ να θε μα- ἄ να θε μα τι σμέ-

ε νε-

Ἐξαφνα μὶ ὑστέρησες ἀπὸ τὴν ἀγκαλιάν μου
τὸν νέον ὁποῦ δρόσιζε τὰ φύλλα τῆς καρδιάς μου·

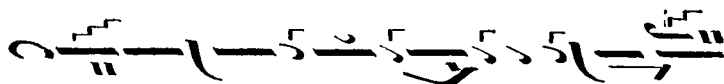
τώρα 'σάν ἔρημο πουλὶ 'ς τὴν κλίνην ποῦ κοιμοῦμαι,
θρηνῶ καὶ βασανίζομαι κ' ἐκείνου ἐνθυμεῖμαι·

ἄρα γε δὲν θ' ἀξιοθῶ νὰ λάβ' αὐτὴν τὴν χάριν
νὰ ἰδῶ μέσα ς' τὸ σπῆτι μου ὠραῖον παλληκάρι;

βοήθησόν με τύχη μου καὶ σὺ ᾧ ῥοιζικόν μου,
ἀνδρὶκίον σκοῦφον νὰ ἰδῶ εἰς τὸ προσκέφαλόν μου·

ἴσως καὶ παύσουν 'ς τὸ ἐξῆς τ' ἀναστενάγματά μου,
καὶ ν' ἀπολαύσ' ὅτι ποθεῖ ἡ δυστυχῆς καρδιά μου.

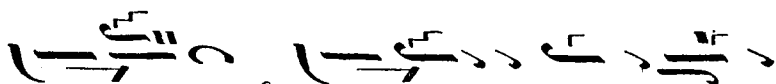
Εἰς ἤχον $\overset{\text{6}}{\lambda}$, βου $\bar{\chi}$

Κά α τω 'ςτὸ γιὰ λὸ κά τω 'ςτὸ περὶ γιὰ-

λι $\overset{\text{6}}{\lambda}$ κά α τω 'ςτὸ γιὰ λὸ κά τω 'ςτὸ πε ρι-

γιὰ α λι $\overset{\text{6}}{\lambda}$ κά τω 'ςτὸ γιὰ λὸ κον τή

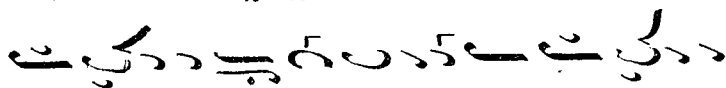
νε ε ραντζούλα φουντωτή ⁶ κά τω 'στό για-

λὸ ὀ κοντὴ νε ραντζούλα φου ουν τω τή.

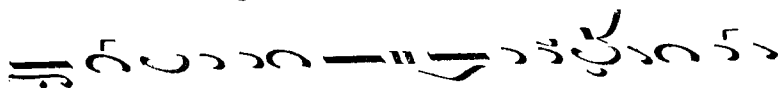
Πλένουν χιότσησες πλένουν παπαδοπούλαις,
 πλένει χιότσησα κοντὴ
 λεμονίτζα φουντωτὴ·
 καὶ μιὰ χιότσησα μικρὴ παπαδοπούλα,
 καὶ μιὰ χιότσησα κοντὴ
 νεραντζούλα φουντωτὴ·
 πλένει κι' ἄπλωνε καὶ με τὸν ἄμμο παίζει,
 πλένει κι' ἄπλωνε κοντὴ
 λεμονίτζα φουντωτὴ·
 κι' ἄρμενο περνᾷ χρυσοπαλαμισμένο,
 κι' ἄρμενο περνᾷ κοντὴ
 νεραντζούλα φουντωτὴ·
 ἔλαμψε κι' αὐτὸ κι' ἐλάμψαν τὰ κουπιὰ του,
 ἔλαμψε κι' αὐτὸ κοντὴ
 λεμονίτζα φουντωτὴ·
 φύσηξ' ὁ βοριᾶς μαίστρος τραμουντάνα,
 φύσηξ' ὁ βοριᾶς κοντὴ
 νεραντζούλα φουντωτὴ,
 κι' ἀνασήκωσε τὸ ποδοφούστανό της,
 κι' ἀνασήκωσε κοντὴ
 λεμονίτζα φουντωτὴ·
 καὶ τῆς φάνηκεν ὁ ποδοστράγαλός της,
 καὶ τῆς φάνηκε κοντὴ
 νεραντζούλα φουντωτὴ·

κι' ἔλαμψ' ὁ γιᾶλὸς κι' ἔλαμψ' ὁ κόσμος ὅλος,
 κι' ἔλαμψ' ὁ γιᾶλὸς κοντὴ
 λεμονίτζα φουντωτὴ.

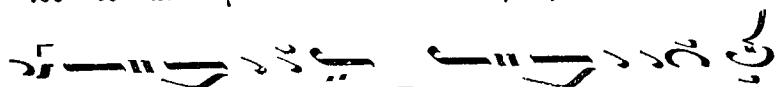
Εἰς ἤχον $\lambda\ddot{a}$ πα φ λ'

Ἐ σεῖς παιδιὰ τοῦ ου κά αμ που ἔ σεῖς παιδιὰ

τοῦ ου κά αμ που καὶ τῆς ρού με λης βά ι βά-

ι καὶ τῆς ρού με λης π καὶ τῆς ρού με λης

βά ι βά ι καὶ τῆς ρού με λη.

Αὐτοῦ 'ψηλὰ ποῦ πᾶτε γιὰ χαμηλώσετε,
 γιὰ νὰ σᾶς δώσω γράμμα, γράμμα καὶ γραφή
 ζητοῦν νὰ μέ 'πανδρεύσουν 'ς τὴν ἀνατολή,
 μοῦ δίδουν γιὰ γυναῖκα μάϊσσας παιδὶ,
 μαγεύει τὰ καράβια καὶ δὲν ἔρχονται,
 μαγεύει τὰ χορτάρια καὶ ξηραίνονται,
 ἐμάγευσε καὶ 'μένα καὶ δὲν ἔμπορῶ νάρθῶ.

Εἰς ἦχον $\lambda \ddot{q}$ πζ ρ χ

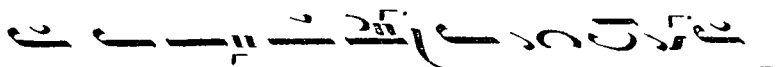
Ἐ ζι'ά ἄ πὸ κά τω ἄπ' τὰ α ἄ

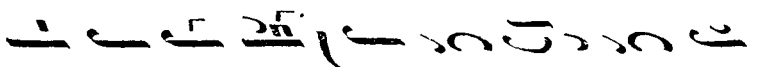
κα λύ θια ἄ κοῦ οὔς κουμ πά ρα

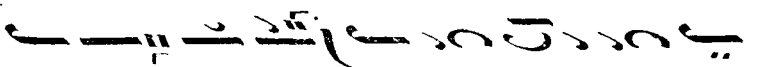
μου (δὶς) ἔ χω μιάν ἄ α γα πη η τι-

κιὰ π ἄ κοῦς κουμ πά α ρα μου γλυ κιὰ π

ἔ χω μιάν ἄ α γα πη η τι κιὰ π

ἄ κοῦς κουμ πά α ρα μου ου γλυ κιὰ.

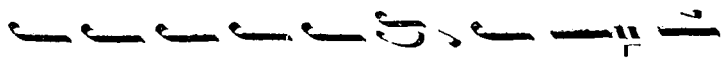
Ὅλοι μοῦ λένε νὰ τὴν ἐπάρω

μὰ 'κείνη δὲν ἔχει προικιά,

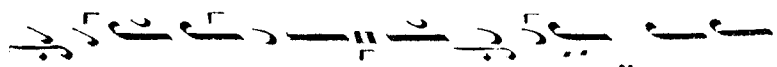

μὰ τῆς ἐλγιαῖς τῆς θὲ νὰ πουλήσω

γιὰ νὰ τῆς κάμω τὰ προικιά.

Εἰς ἦχον $\lambda \ddot{q}$ Κε. ρ χ

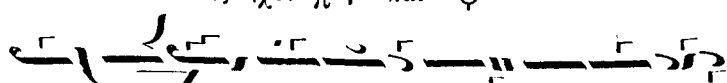

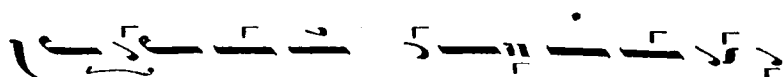
Ἄ σπρα που λιὰ καὶ μαῦ ρα μὴν τὸν ἱ-

 δα τε τὸν ἄ παν τή σα τε ἧ τὸ Λέγ-

 κον τὸν λε βέν την τὸν ἄρ χι λη στήν

 τὸν κα πε τά νιον τὸν ἄρ χι λη στήν.

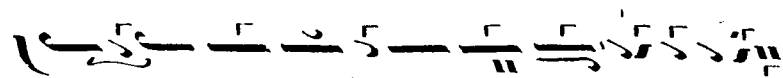
Σὲ βλαχοπούλας στάνη χθὲς τὸν ἴδαμε
 τὸν ἀπαντήσαμε,
 πέντ' ἔξη βλαχοπούλες τὸν κερνούσανε
 τὸν καπετάνιο τὸν τραγουδούσανε
 τὸν Λέγχο τὸν λεβέντη, κ' ἡ μικρότερη
 ἡ εὐμορφότερη
 κρυφὰ τοῦ κουβεντιάζει, δὲν παντρεύεσαι,
 βρὲ καπετάνιο δὲν προξενεύεσαι,
 δὲν πέρνεις βλαχοπούλα 'σάν καὶ μένανε,
 βρὲ καπετάνιο 'σάν καὶ μένανε.
 Δὲν πέρνω βλαχοπούλα 'σάν καὶ σένανε
 μωρ' βλαχοπούλα 'σάν καὶ σένανε,
 γιατί φορεῖ τὰ μαῦρα ἡ μανούλα μου
 μωρ' ἡ μανούλα μου.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἠθοποιοῦ Π. Σούτσα, ἴδε ἀριθ. 103 τῆς ἐφη-
 μερίδος «ἡ Στοά» τοῦ ἔτους 1878.

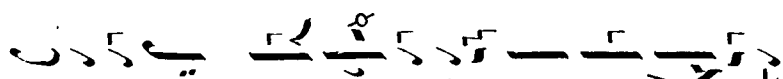
Εἰς ἤχον π^{η} πα. ϕ χ

 'Στὸ ἔ ε να χέ- 'στὸ ἔ ε να χέ ρι

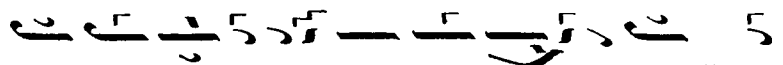
τὴ ἦν Ἀ νιῶ ²/₉ 'ς τὸ ε ε να χέ ρι

τὴ ἦν Ἀ νιῶ καὶ 'ς τᾶ αλ λο τὴν κα νά-

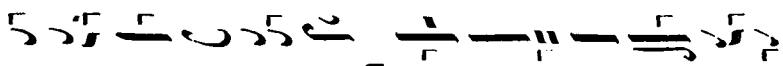
α τα ^π/₉ μιὰ τὴν κα νά- α- μιὰ τὴν κα

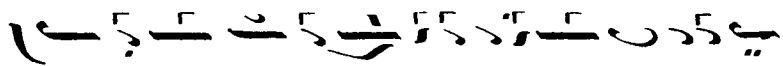
νά- μιὰ τὴν κα νά α- τα νά φι λῶ ²/₉ μιὰ

τὴ ἦν κα νά τα νά φι λῶ καὶ μιὰ

τὴν μαυ ρομ μά α τα ^π/₉ μιὰ τὴ ἦν κα νά τα

νά φι λῶ καὶ μιὰ τὴν μαυ ρομ μά α τα.

Νὰ τραγουδοῦμε σιγανὰ, νὰ τὴν φιλω νὰ μὲ κερνᾶ,
νὰ τὴν φιλω νὰ μὲ κερνᾶ νὰ ὀῆ ζωὴ καὶ νιάτα·

πιε νὰ τῆς λέγω πιε καὶ σὺ, καὶ μὲ λινὸ μαδήλι
νὰ τῆς σφογγίζω τὸ κρασί ἀπ' τὰ ὄροσά της χεῖλη·

κακὴ καρδιὰ 'ς τ' ἀνάθεμα, 'ς τ' ἀνάθεμα λύπη καὶ σὺ,
κακὴ καρδιὰ 'ς τ' ἀνάθεμα, εὐήθα ἔρωσ καὶ κρασί.

Ἐκ τῶν λυρικῶν ἀσμάτων τοῦ ποιητοῦ καὶ διδάκτορος τῆς νομικῆς κ. Δημ. Καμπούρογλου, βραβευσθέντων εἰς τὸν Βουτσιναιῖον ποιητικὸν ἀγῶνα τοῦ 4873.

Εἰς ἤχον π^{\flat} δὲ νη. χ^{\flat}

Δὲ ἐν θέ λω χρέ μα τα δ^{Δ} δὲ ἐν θέ-
λω πλοῦ ου τον δ^{Δ} εἶ ναι μιὰ ψά ω-
ρα α α ἐ λε ει νή. (δις)

Ὁ ο σω τήν ξύ υ νεις τή ην ὀρ-
γι σμέε νην χ^{\flat} τό σω ω σὲ τρώ-

ω ω γει ει τό σω πο νεῖ δ^{Δ} τό σω ω

ω σὲ τρώ ω ω γει ει τό σω πο νεῖ

Δέν εἶν' καλήτερα νὰ λείπ' ἡ ψώρα

καὶ ἡ φαγοῦρα μ' αὐτὴν μαζῇ

δέν εἶν' ὠραῖα κάνεις νὰ ἐλγῇ

ὅσα ἀρκοῦνε διὰ νὰ ζῇ.

Δέν ἔχ' ἀδελφαῖς γιά νά 'πανδρεύσω
ἔχω δυό γάτες ἀλλά μ' αὐταῖς
δέν θά φροντίσω ὦ νά μοῦ ζήσουν
εὐρίσκουν ἄνδρας καί μοναχαῖς.
Δέν θέλω ἄλογα ἔχω ποδάρια
αὐτά μ' ἀρκοῦνε εἶναι γερά
καί δέν φοβοῦμαι νά μοῦ τσακίσουν
τήν κεφαλὴν μου κάμμιὰ φορά·
Δυό μόνον ἀγαπῶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον
ἔρωτα, φίλοι μου καί γλυκά,
γι' αὐτά νά ζήσω γι' αὐτ' ἀποθνήσκω
τᾶλλα γιά μένα μηδενικά.
Τὸν ἔρωτ' ἀγαπῶ ὅχι τὸν γάμον
γλύχυσμα θέλω κι' ὅχι κρασί,
π' ἅμα τὸ πίνεις φαίνεται ὠραῖο
καί τὸ πιστεύεις τότε καί σύ.
Μιὰ ὥρ' ἀπέρασε π' ἀναθεμάτο
σέ κάνει φίλοι μου καί κτυπᾷς
τήν κεφαλὴ σου τοῖχο σέ τοῖχο
καί σέ γελοῦνε ὅπου κι' ἂν πᾶς·
ἀλλὰ τὸ γλύχυσμα, ἀλλὰ ὁ ἔρωσ
πάντα ὠραῖα πάντα γλυκά,
γι' αὐτά θά ζήσω γι' αὐτά 'ποθαίνω
τᾶλλα γιά μένα μηδενικά.

K Ω M O I

(ΠΑΤΗΝΑΔΕΣ)

Εἰς τὴν ἡμέραν πᾶσα. ♀

$\frac{1}{x} = \frac{x^0}{x^1}$

Τὴν ὥ ρα π' ἀ α ἄ ξι ὦ ω-

$\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

νο ο ματ $\frac{x}{q}$ να σε ι δω ω ω

— — — — —

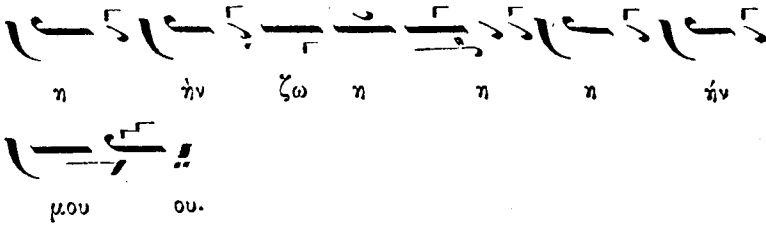
που λείπει

١٠٠

μου π^9 (δίζ) τό τε μό ο νο ο ον

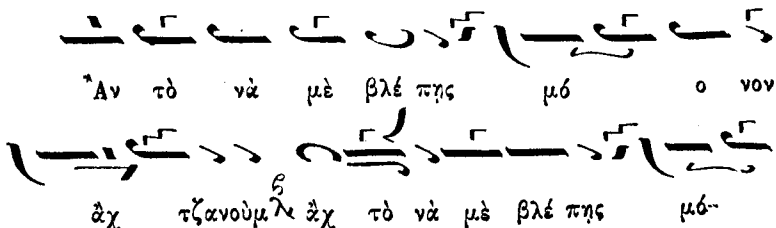
— ٩٥ —

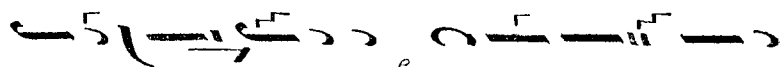
μὲ φαί αι νε ε ται ^χ ᾧ πῶς ἔχω τῇ

Τὴν ὥραν π' ἀξιῶνομαι νὰ σὲ ἰδῶ πουλί μου,
 τότε μόνον μὲ φαίνεται πῶς ἔχω τὴν ζωὴν μου·
 κ' εἰς ὅλον τὸν λοιπὸν καιρὸν ὁποῦ σὲ ὑστεροῦμαι
 σῶμα νεκρὸν χωρὶς ψυχὴν καὶ αἰσθησες μετροῦμαι·
 ψυχὴ ζωὴ καρδιά καὶ φῶς ἐσένα ἔχω πλέον,
 καὶ σοῦ τ' ἀξιολάτρευτον πρόσωπον καὶ ὠραῖον·
 μὰ ὅταν ἤμπορῶ αὐτὸ ἐμπρός μου νὰ μὴν ἔχω,
 βέβαια ἀπ' τοὺς ζωντανοὺς πολὺ μακρὰν ἀπέχω,
 γιὰτὶ καὶ τὴν πνοὴν αὐτὴν πῶς θὰ ζωογονήσῃ,
 τοῦ κάλλους ὁ ἀέρας σου πρέπει νὰ τὴν χαρίσῃ·
 τὸ εἶναι μου καὶ ἡ ζωὴ εἶναι 'ς τὴν θέλησίν σου,
 κι' ὁ θάνατός μου ὁ πικρὸς ἀπὸ τὴν στέρησίν σου·
 λοιπὸν λαχτάρῃ μ' πρόχρινε ὅτι βαστὰ καρδιά σου
 μεταχειρίσου εἰς ἐμέ κι' ἄς ᾤν μὲ τὴν ὑγείᾳ σου·
 μόνον ἀπ' τὰ χεράκια σου ἄς ᾤν ὁ θάνατός μου,
 καὶ τό 'χω τὸ καλλήτερον εὐτύχησμά τοῦ κόσμου.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{a}$ πα ρ λ
 $\pi \ddot{a}$

ο νον ἄχ κουζούμ⁶ λὲ σύγ χη σιν σὲ προ-

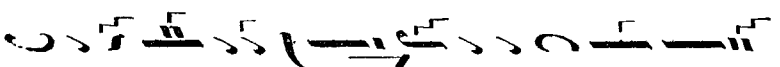
ξε νεῖ ^π9 ἃ μάν ἃ μάν σύγ χι σιν

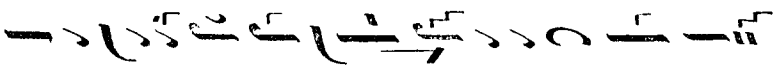
σὲ προ ξε νῆ ^π9 τὸ κορ μί μου ἐμ προ-

στά α οου ἄχ τζανούμ⁶ λὲ τὸ κορ μί μου

ἐμ προ σθά σου ἄχ κουζούμ πλέ ον δὲν

θέ λει φα νεῖ ἃ μὰ ἄν ἃ μάν πλέ ον δὲν

θέ λει φα νῆ.

Κι' ἂν τὸ νὰ μ' ἀκούης τοῦτο, λυπηρὸν θὰ σὲ φανῇ,
ἀπ' τὸ στόμα μου σὲ τάσσω νὰ μὴν ἔβγῃ πιά φωνή.

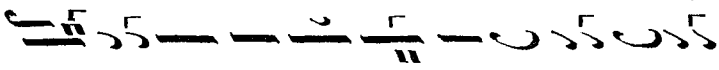
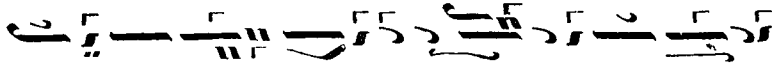
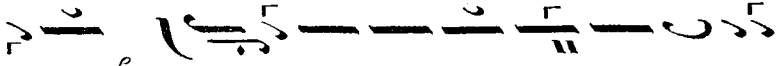
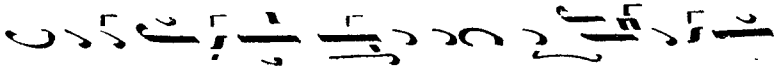
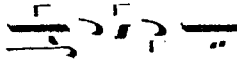
τέλος πάντων κι' εἰς τὸν κόσμον τὸ νὰ εἶμ' ἂν σὲ λυπῇ,
δὸς μου εἰδῇσιν καὶ μάθε, ἡ ζωὴ μ' πῶς θὰ κοπῇ·

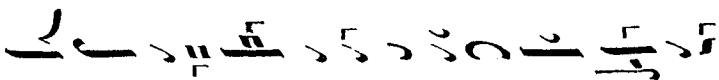
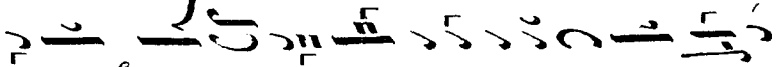
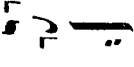
ἀξιώνεσαι ἐκεῖνο ποῦ ποθοῦσες πρὸ πολλοῦ,
νὰ γλυτώσῃς ἀπὸ 'μένα καὶ νὰ μπερδευθῇς ἀλλοῦ.

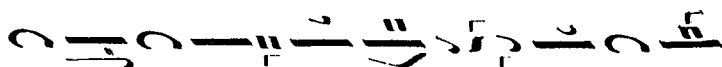
ὄντως γνώμη καθὼς πρέπει, ταμπιέτ' εὐγενικό, ,
καὶ αὐτὸ πῶς σ' ἀγαποῦσα φυλαζέτο μυστικό·

κ' ἔχε πάντα ὅλο κέφι, ἔχε πάντοτε χαρὰν
ἔχε διὰ καύχημά σου τὴν 'δικὴν μου συμφορὰν.

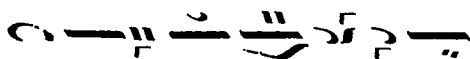
Ἦχος $\overset{6}{\lambda}$ βου. $\overline{\lambda}$

Ἦ εἶ γὰρ 'ς τὸ παρὰ τοῦ οὐρι-

σου δὲ ἐς τὴν γαρουοφιλία α-

άν σου $\overset{6}{\lambda}$ καὶ αἰποτιζέστηνε

εἰς ἡνὰ γὰρ ἀλ' ἀπὸ τὰ αἰβουζα-

α α σου. $\overset{6}{\lambda}$

Ἦ βγαρ 'ς τὸ παρὰ τοῦ ρικαθάριο μά-

λαγμα $\overset{6}{\lambda}$ Ἐγγλέζι κη η φεργάδα κορμὶ γιὰ γκά

α λιασμα. $\overset{6}{\lambda}$

Τὸ που λί μου συλ λο γοῦ ου μαι καὶ πο-

λὸ πα ρα πο νοῦ μαι.

Ἀγροΐκησα τὰ κάλλη σου κ' ἤλθα νὰ τὰ ξανήξω
καὶ τώρα πλιὸ δὲν ἤμπορῶ νὰ φύγω νὰ τ' ἀφήσω,
ἔβγα 'ς τὸ παραθύρι νὰ 'δῇς τί γίνεται
τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς μου νὰ 'δῇς πῶς χύνεται.
χαμαδότσικο δενδράκι,
φουντωτὸ κηπαρισάκι.

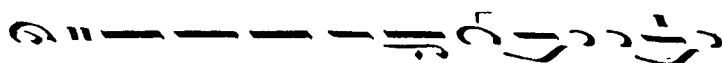
Δύω ἀστέρια λαμπερὰ εἶναι τὰ δυό σου μάτια,
κι' ὅποιον κοιτάζουν σχίζουσι καρδιά τ'εἶς δυὸ κομμάτια,
ἔβγα 'ς τὸ παραθύρι νὰ 'δῇς τὸν οὐρανὸν
πῶς παίζει τὸ φεγγάρι μὲ τὸν αὐγερινόν·
σὲ παρακαλῶ πουλί μου
χαρισέ μου τὴν ζωὴν μου.

Εἶσαι 'σὰν μιὰν βασίλισσα κι' ὅλον τὸν κόσμ' ὀρίζεις,
κι' ἂν θέλῃς πέρνεις ταῖς ψυχαῖς κι' ἂν θέλῃς ταῖς χαρίζεις·
ἔβγα νὰ σὲ φιλήσω καὶ φίλει με καὶ σὺ
καὶ ἂν τὸ μαρτυρήσω μαρτύρα το καὶ σύ·
δόσε με ἓνα βοτάνι
τὴν πληγὴν ποῦ 'χω νὰ γιάνη.

Εἶσαι ψηλὴ, εἶσαι λιγνὴ καὶ λιανοκοκαλάτη,
σοῦ πρέπει γιὰ νὰ σ' ἔχουσι εἰς γιάλινον παλάτι,
ἔβγα νὰ σὲ φιλήσω καὶ γρήγορα νὰ πᾶς
μὴ μᾶς ἴδουιν γειτόνοι νὰ ποῦν πῶς μ' ἀγαπᾶς·
φθάρησαν τὰ λογικά μου
καταμαύρησ' ἡ καρδιά μου.

Εἰς ξένην γῆν ἀναχωρῶ ἥσυχα πλέον ζῆσε,
 κι' εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ ἐμὲ ποσῶς δὲν ἐνοχλῆσαι·
 ἐλπίδα θεὸς νὰ ἔχω γιὰ νὰ σὲ ξαναδῶ
 κοντά σου νὰ καθίσω τοὺς πόνους μου νὰ 'πῶ·
 ἔχε 'γειὰ φεύγω πηγαίνω
 κι' ἄλλο τι πληθὸ δὲν προσμένω.

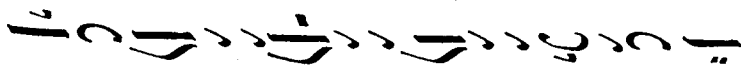
Εἰς ἤχον $\pi \delta \lambda$ $\underline{\quad}$ δ χ

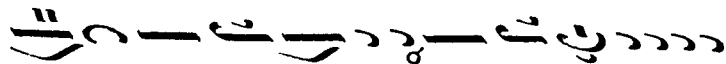
Ἄ ἄς πη γαί νω τί προ σμέ νω πά'

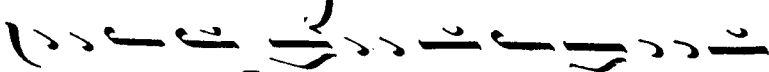
ἦ ὦ ω ρα τὰς ἐ πτά δ' κ' ἐ γὼ διά φο-

ρον δὲν ἔ χω ἄ α π' αὐ τή ἦν τήν γει το νιάν δ'

Ἄ σπλαγ χνη δὲν με λυ πῆσαι ἄ φες με' στὸ

χά λι μου $\pi \delta \lambda$ κ' ἦ πη ρές το νε τὸν νοῦν

μου ἄ πὸ τὸ κε φά λι μου.

Βάλε σύντροφον τὸν ἥλιον τὸ φεγγάρι τέρι σου,
 ἡ ζωὴ κι' ὁ θάνατός μου εἶναι εἰς τὸ χέρι σου.

εὐφορροῖαῖς καὶ νοστιμάδες εἰς ἐσένα κατοικοῦν,
σκληρός θέλω νὰ σοῦ γένω κι' ὅτι θέλουν ἄς εἰποῦν·

δὲν θωρεῖς πῶς ἀποθαίνω τὸ λοιπὸν τί καρτερεῖς;
σὰν μὲ βάλουν εἰς τὸν τάφον τότε θὰ μὲ λυπηθῇς·

ἔρωτα ἀναθεμά σε τρισκατάρατε σκληρὲ,
ποῦ τῶν νέων τὰς καρδίας τὰς πληγώνεις πονηρέ·

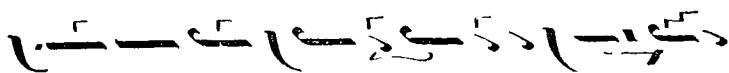
ἐκατὸ φορὰς τὸ εἶπα νὰ μὴν εἶχα γεννηθῇ
κι' εἰς τὴν ἰδικήν σ' ἀγάπη νὰ μὴν εἶχα ἔμπερδευθῇ·

ἔκαμες νὰ σ' ἀγαπήσω ποῦ νὰ τό βρῇς ἀπ' τὸν θινὸν
κι' ὅλη νύκτα δὲν κοιμοῦμαι ἀπ' τὸν διαλογισμὸν·

ἐνθυμῆσαι ἀπὸ πότε ἤρχισα νὰ σ' ἀγαπῶ,
ἂν τὸ ἔχεα σὲ τελείως ἔβγα ἔξω νὰ σ' τὸ πῶ·

φεγγαράκ' ἦτον καὶ τότε καλοκαιρινὴ βραδιά
ὅπου ἔπερνε τ' ἀέρι ἡ ἀθλία μου καρδιά.

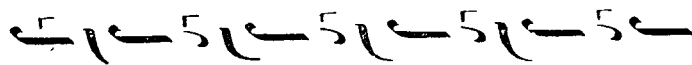
Εἰς ἤχον $\frac{L}{q}$ πα φ $\frac{7}{\chi}$

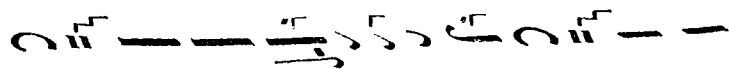
Λι γνὸ κη πα α α ρη σά κι ι

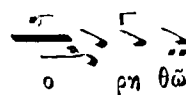
μου κη πα ρη σά κι ι μου $\frac{\pi}{q}$ καὶ κο·

κι νο ο κορ φά α το

Ἐ λα νὰ α σ' ἰδῶ νὰ πα ρη γο·

ο ρη θῶ

Ποιὸς θε λει γιὰ α νὰ κοι μη η-

θη πά λιν νὰ κοι μη η θῆ ^π9 'ς τὸν ἱ-

σκιο σ' ἄ α α πὸ κά α τω.

Ἔ λα ἔ ε λα μου μί λη_ε και γέ ε ε λα μου

Λιποθυμ' ὅσω νὰ σέ 'δῶ κι' ὅταν σ' ἰδῶ τρομάζω
κι' ὅταν σ' ἰδῶ σβύν' ἡ φωτιὰ καὶ πάλιν ἡσυχάζω,
μῆλο μίλησε ποιὸς σέ φίλησε.

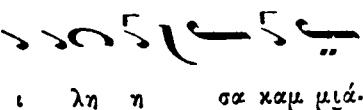
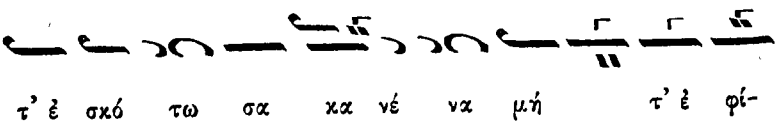
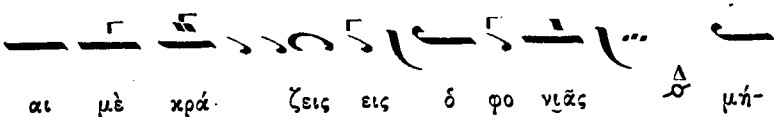
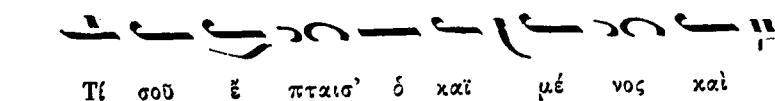
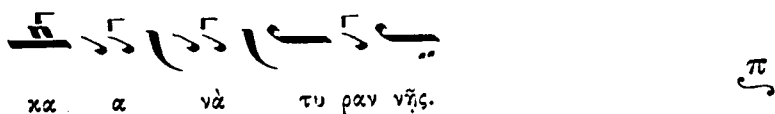
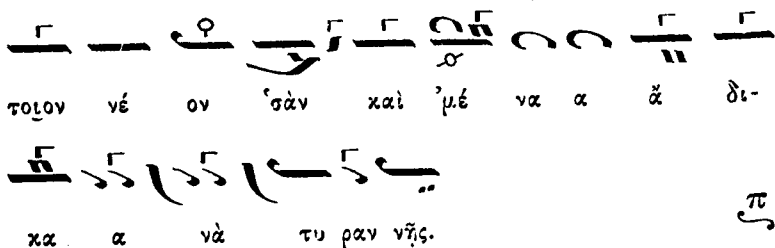
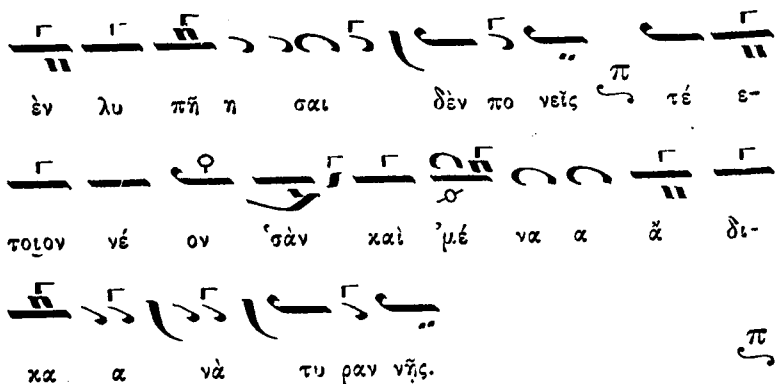
Λυπήσου τα σπλαγχνίσου τα τὰ δάκρυα ποῦ χύνω,
καὶ πλὺ πολλὰ 'ν' τὰ δάκρυα παρ' τὸ νερὸ ποῦ πίνω,
ἔλα ἔλα μου μοσχοκανέλλα μου.

Λυπητερά λυπητερά θε νὰ ψυχομαχῆσω
νὰ κράζω ὄρη καὶ βουνὰ νὰ τ' ἀποχαιρετήσω,
μῆλο τῆς μελιᾶς κι' ἄνθη τῆς λεμονιάς.

Λύσε τὴν ἀλυσίδα σου καὶ δός μ' ἐλευθερία,
νὰ πᾶ' νὰ βρῶ τὴν ἀγαπῶ τὴν πρώτην μου φιλία,
ἔλα νὰ σ' ἰδῶ νὰ παρηγορηθῶ.

Εἰς ἤχον ^ππα. ^χ

ὦ ψυ χή ζω ἡ και φῶς μου δε

Τώρα τὸ καλοκαιράκι ποῦ *ν' ὁ κόσμος μιὰ χαρὰ,
λάμπεις φῶς μου ᾿σάν τὸν ἥλιον μέ τὴν ἄσπρη φορεσιά·
τὸ τί πάσχω ὅταν λείπης νὰ τὸ ᾿πῶ δὲν ἠμπορῶ,
τοῦτο ᾿ξεύρω πῶς παλαίω μ' ἓνα πάθος φοβερό·

λεμονιὰ μέ τὰ λεμόνια καὶ μέ τοὺς λευκοὺς ἀνθοὺς,
μέ νερό δὲν μέ ραντίζεις παρὰ μόνον μέ καυμούς.

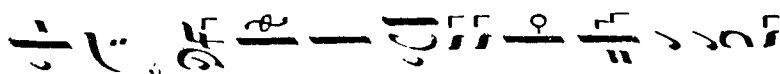
πέντε χρόνους τὴν δουλεύω μίαν ἄσπλαγχνη κυρά,
κι' ἡ ψυχὴ τῆς δὲν βαστάει νὰ μοῦ δώσ' ἐλευθερίαν·

περπατῶ καὶ τὴν γυρεύω ἴσάν τῃ μάνα τὸ παιδί
καὶ παρηγοριὰ δὲν βρίσκω· ἡ ψυχὴ μου θεὸς νὰ βγῇ·
τοῦ κολυμβοῦ θεὸς νὰ πέσω γιὰ νὰ ἔβγω ἔς τὸ νησί,
κι' ἀπ' ἐκεῖ θεὸς νὰ φωνάξω ποῦ ἔσ' ἀγάπη μου χρυσή.

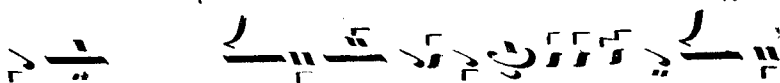
Εἰς ἤχον $\lambda\delta\lambda$ νη. λ

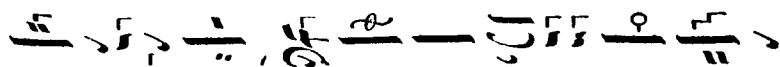
Ἄ δὲν ἡ ζωὴ ἡ μου οὐ κρέμα-

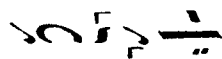
ται ἡ μὲ σα ἔς τὰ δύο ο σου οὐ οὐ χεῖ-

εἰ λη $\delta\lambda$ (δὲς) δ δς ἄνοιξ' δς λεί εἰ ψη

ἡ δς κυ πῇ ἡ δς γέ νη πιά α τε ε ε-

πτῇ ἡ λι.

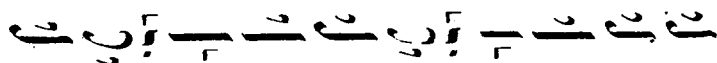
Μὲ τέτοιον τρόπον τὸ νὰ ζῶ τὸ ἔχω καταισχύνη,
ζωὴ ποῦ σ' ἄλλον κρέμαται ζωὴ δὲν εἶν' ἐκείνη·
τί ἄλλο ἀπ' τὸν θάνατον θεὸς νὰ μὲ φοβερίσῃς,
ἂν ἦναι εἰς τὸ χέρι σου κάμετο μὴν ἀργήσης·
τίποτε ἄλλο βέβαια δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσω,
παρὰ ἀπ' τὸν κατάλογον τοῦ κόσμου νὰ σὲ σβύσω·

γιατ' ἡ μεγαλοπρέπεια ὁποῦ σὲ κυριεύει,
κι' ὁποῦ μὲ δείχνεις πάντοτε αὐτὸ μὲ ἐρμηνεύει·

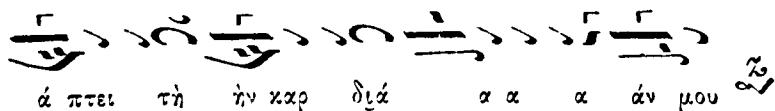
ἀν ἦν λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ζῆς μὲ τέτοιον τρόπον,
τοῦ χάκου μὴ κουράζεσαι καὶ κάνεις τόσον κόπον·

γιατ' ἐβαρέθηκα νὰ ζῶ μὲ μιὰ ζηρὰν ἐλπίδα,
τὴν γνώμην σου τὴν ἔνοιωσα καὶ τὸν σκοπὸν σου εἶδα.

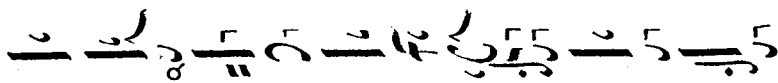
Εἰς ἤχον $\frac{\lambda}{\pi} \delta \lambda$ νη. χ

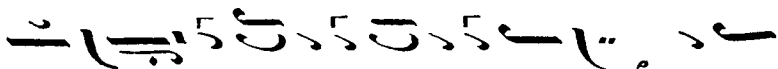
Ἔστα στή θη μου ἔ χω φω τιὰ κι' ἀ νά-

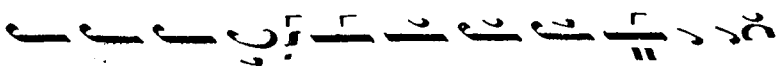
ἀ πτει τή ἦν καρ διὰ α α α ἀν μου

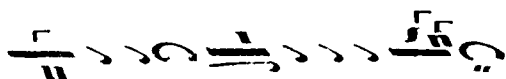
ὁ ἔ ρως ως μου τὴν ἄ να ψε χω ρις τὴν

ἄ α δει ἀ α ἀν μου $\frac{6}{\lambda}$ ὁ ἔ-

ρως μου τὴν ἄ να ψε χω ρι ις τὴν ἄ-

ἄ δει ἀ α α ἀν μου.

Στιγμὴ πουλί μου δὲν περνᾷ ποῦ νὰ μὴ σ' ἐνθυμοῦμαι,
 μὲ μόνον ἄχ! καὶ μόνον βάχ! μ' αὐτὰ παρηγοροῦμαι·

Ἦς τῆς Ἑγγλητέρας τὰ νερά ἔλαβα τὴν γραφὴν σου,
 Ἦς τὸν κόρπον μου τὴν ἔβαλα κ' εἶπα καρδιά δροσίσου·

τρεῖς θάλασσais μὲ κυνηγοῦν ἢ μιὰ ἢ πρὶς μεγάλη,
 τὴν μιὰν φοβοῦμαι μὴ πνιγῶ τὴν ἄλλην μὴ μὲ πάρῃ·

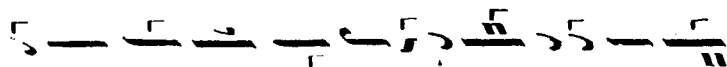
τρώγω ψωμί μὲ δάκρυα νερὸ φαρμακεμένο,
 ἢ πίκραις καὶ τὰ βάσανα μ' ἔχουν ἀναθρεμμένο·

τὸν χρόνον τὸν ἐφετεινὸν θέλω διὰ νὰ γράψω,
 γιὰτ' ὦρα δὲν ἀπέρασε νὰ μὴν ἀναστενάξω·

τὸ ὦχ! μετεχειρίσθηκα καὶ μὲ αὐτὸ θὰ ζήσω,
 ὅσω ποῦ νὰ ἴλθῃ ὁ καιρὸς φῶς μου νὰ ξεψυχήσω·

ἔρωτα τὴν σαίταν σου νὰ τὴν μαλαγματῶσῃς
 γιὰτὶ δὲν ἄφῃσες καρδιά ποῦ νὰ μὴν τὴν λαβώσῃς.

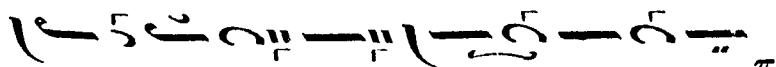
Εἰς ἤχον ᾗ πα φ χ

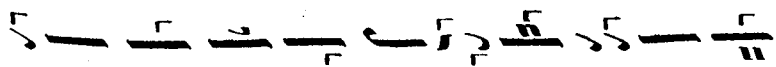
Ξύ πνη σε χαῖ δε ε μέ ε ε-

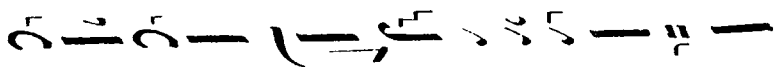
νη μου ἂ μάν ἂ μάν π και μὴ βα ρο-

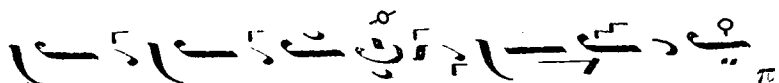
ο ο κοι μᾶ α α α σαι π

για τί ὁ υ πνο ος ὁ ο ο

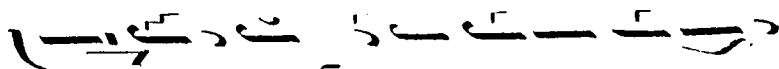
πο λύς ἄ μάν ἄ α μάν βα ραί νει

καὶ αἰ αἰ χα λᾶ α α σαι. ^π9

Εὐ πνη σε φῶς μου ξύ πνα ξύ πνα πουλά-

κι ι μου ^π9 ξύ πνα ν' ἄν τα μω τοῦ μεν

ἄ η η δο νά κι ι μου.

Εὐπνα τοῦ ἔρωτος πουλὶ τοῦ παραδείσου κάλλη,
ποῦ ᾠχω δυὸ λόγια νὰ σοῦ πῶ κι' ἀποκοιμήσου πάλι.
ἀφανισμὸς καὶ λύπη ξεύρεις τί θε νὰ πῇ
καὶ δὲν πονεῖς ποῦ βλέπεις τὴν τόσην μ' σιωπῇ.

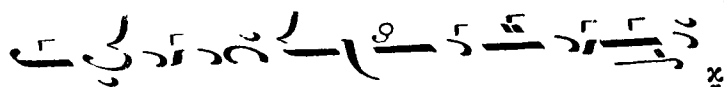
Εὐπνητε τέκνον τῆς θεᾶς, θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης,
ποῦ τὴν καρδιάν μου ἤλκυσες ὅταν νὰ ᾠσουνα μαγνήτης
βαστάζει ἡ καρδιά μου τὰ πάθη στανικῶς
κι' ὄχι καθὼς νομίζεις ἐσὺ ἐπισφαλῶς.

Εὐπνα περβόλι μὲ δενδρὰ ξύπνα ὠραία χώρα,
ξύπνα κι' ἄς εὐρισκώμεθα οἱ δυὸ αὐτὴν τὴν ὥρα
γεμάτ' εἶν' ἀπὸ πάθη ἡ μαύρη μου καρδιά
πλὴν δὲν τὰ φανερώνει εἰς σέ κάμμιά μεριά.

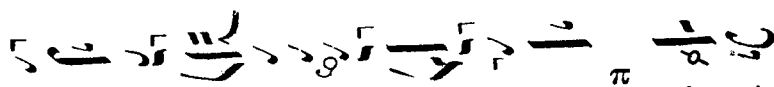
Μὲ τὴν καρδιάν μου σ' ἀγαπῶ καὶ μ' ὅλα μου τὰ μέλη,
καὶ τὴν καρδιάν μ' ἐρώτησα καὶ μ' εἶπ' ἐσένα θέλει
δὲν θέλει ν' ἀποδείξῃ πῶς πάσχει πῶς πονεῖ
ἐλπίδ' ἄλλην δὲν ἔχει μόν' τὴν ὑπομονή.

Ἀφίνω σας καλή νυκτιὰ ματάκιά μ' κοιμηθῆτε,
καί 'ς τὰ γλυκοχαράγματα ἐμένα θυμηθῆτε.
Ξεχωριστὴν ἀγάπην σ' ἔχω πουλάκι μου
ν' σ' ἀπολαύσω θέλω ἀηδονάκι μου.

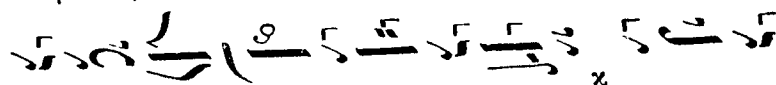
Εἰς ἤχον πῆ πα φ ᾿χ

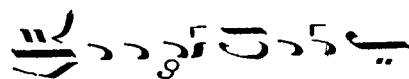
Στὴν κλί νην ποῦ κοι μᾶ α σαι αι σὺ ᾿χ

νὰ 'μουν μα ξε λαρά α κι δὲ ν' ἀκούμ.

βι ζα μα τά α κία α μου ᾿χ 'ς τ' ἄ σπρονσου

μα α γου λά α α κι.

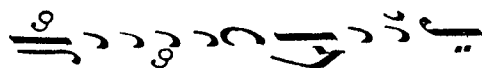
π ᾿χ
δὲ

Κι' ἀ νά με σα 'ς τὸ στῆ θός σου 'σάν ψύλ-

λος νὰ πε τοῦ σα ᾿χ τὰ ἄ σπρα τὰ βυ ζά-

κιά σου σι γὰ νὰ τὰ τσιμποῦ σα.

Ἄς ἤμουνά τοῦλάχιστον κοντά σου νὰ δαγκάνω,
τὸ νόστιμο κορμάκι σου κ' εὐθὺς ἄς ἀποθάνω·

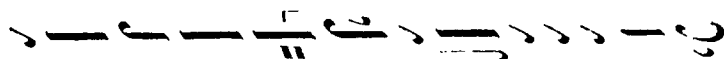
νὰ γίνω ἐξουσιαστὴς ὅποτε τὸ θελήσω,
χαδεύοντά σε σιγανὰ κοντά σου νὰ καθήσω·

νὰ ἐγλεντίζωμεν μαζῇ πάντ' εὐχαριστημένα,
νὰ ἦναι τὰ κορμάκια μας σφικτοαγκαλιασμένα·

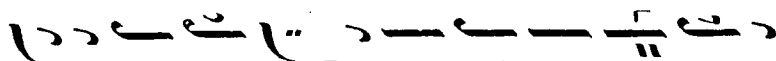
τί ὠφελοῦμαι τὸ λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου
ἀφοῦ δὲν ἀξιώνομαι τὰ κάλλη τὰ ἴδικά σου ;

X O P O I

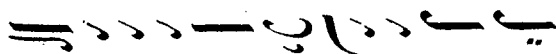
Εἰς ἤχον λ π δ λ π α . φ χ

Σή με ρον δ α λ οι: χ αί ρον ται μό νον ϵ γ ώ

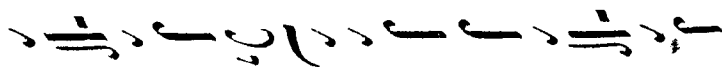

λ υ π οῦ μ αι π γ ια τ ὶ τ ὸ φ ῶς μ ου τ ὸ

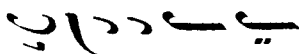

γ λυ κὸν ϵ ξ αί φνης α σ τε ροῦ μ αι.

π
 η

\Nu τά λ ε ντά λ ε ντά λ ε ντά λ ε τ' α σ προ σου φ ου

ϵ τά ν ι β ά λ ε.

Σήμερον βλέπω σ' όλων τὰ μάτια τὴν χαρὰν τους,
καὶ τὰ δικά μ' στεριεύονται τ' ἄθλια τὴν κυρά τους·

ἔρωτα π' ἀναθεμά σε
τυραννεῖς καὶ δὲν λυπᾶσαι.

Σήμερον βλέπω φίλοι μου πῶς χαίρουν πῶς γελοῦσι
καὶ τὰ δικά μου δάκρυα δὲν θέλουν νὰ σταθοῦσι·

ἔλα ἔλα σὰν σοῦ λέγω
μὴ μὲ τυραννεῖς καὶ κλαίγω.

Σήμερον ὅλ' οἱ φίλοι μου ταῖς λύπαις ταῖς ἀφήνουν
κ' ἐμένα μὲ τὸν λογισμὸν τὸν θάνατον μοὶ δίδουν·

ἔλα ἔλα τὸ πουλί μου
ἔλα μάτια καὶ ψυχὴ μου.

Σήμερον ὅλοι μὲ χαρὰν ἐγὼ μόν' ἔχω λύπην,
γιατὶ ἐκείνη π' ἀγαπῶ ἀπὸ κοντὰ μου λείπει·

ἔλα φῶς μου μετ' ἐμένα
σὰν τὴν μάνα ποῦ σ' ἐγέννα.

Σήμερον βλέπω ξυπνητὰ ὄνειρον τρομασμένον,
ψυχὴ μ' ἀφηνε τὸ κορμὶ κ' ἔμεινε νεκρωμένον·

ἔλα ἔλα τὸ πουλί μου
τώρα ποῦ ἔμαι μοναχὴ μου.

Σήμερον τὴν καρδούλαν μου δὲν πρέπει νὰ γελάσω,
πῶς τὴν ζωὴν μου γλήγορα στανιῶς μου θεὶ νὰ χάσω·

σὺ σ' ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας
τῆς καρδιάς μ' κρυὸς ἀέρας.

Σήμερον ἤθελα κ' ἐγὼ νὰ ἤμουν πληγωμένος,
ἄρρωστος καὶ κατάχειτος καὶ ὄχι χωρισμένος·

ἔχεις στῆθος γιὰ τὸ βέλο
καὶ λαιμὸ γιὰ τὸ τζεβέλο,

Σήμερον ἔστεργα κ' ἐγὼ ἂν ἤμουν ποθαμένος,
κὶ ὄχι ἀπ' τὴν ἀγάπην μου ἔτ' διηρημένος.

ζουμπουλάκι ζουμπουλάκι
σὺ μ' ἐπότισες φαρμάκι.

Σήμερον πλὴν παρηγοριὰ ἀπὸ κάνειν δὲν βρίσκω,
 γιατί κορμί χωρίς ψυχὴ ἄφρευτα ἀποθνήσκω·

τὰ μαλλιά σου κι' ὁ λαιμός σου
 μ' ἔκαμαν σκλάβον δικό σου.

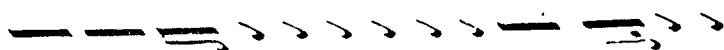
Σήμερον σὲ παρακαλῶ πουλί μου μὴ μ' ἀφήσης,
 μ' ἓνα σου βλέμμα παρευθὺς νὰ μὲ παρηγορήσης·

τῶν ματιῶν σου τὸ μαυράδι
 μ' ἔτρωγε πρωὶ καὶ βράδυ.

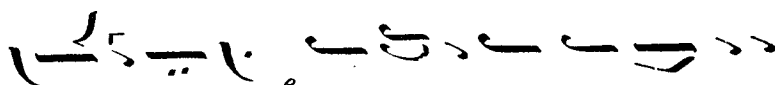
Σήμερον πρέπει νὰ φανῇ πλέον ἡ εὐσπλαχνία,
 γιατί ἡ ἀγάπη σ' μ' ἔμεινε θανάτου μ' ἡ αἰτία·

πότε νὰ σὲ ἀνταμώσω
 ὅλα νὰ σ' τὰ φανερώσω.

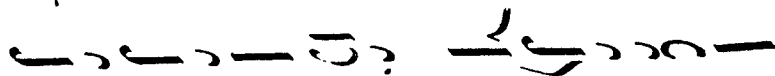
Εἰς ἤχον $\lambda \pi \delta \lambda$ νη. Ω χ

Πολ λοὶ ἐχ θροὶ ἐ πὰ σχι σαν φῶς μου νὰ μᾶς χω

ρί ι σουν χ καὶ ἀ πὸ τὴν ἀ γά πνημας

νὰ μᾶς δι α σκορ πί σουν ν καὶ ἀ πὸ τὴν ἀ-

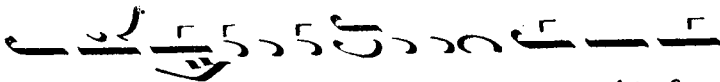
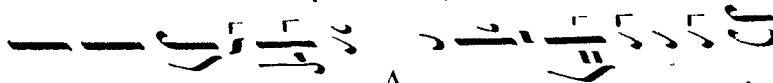

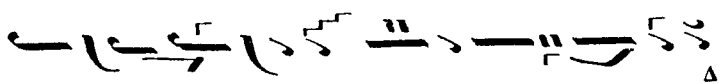
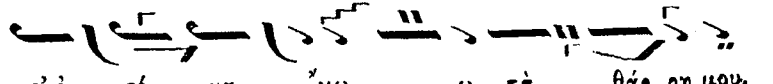
γά πην μας νὰ μᾶς δι α σκορ πί σουν.

Τρόπους μετεχειρίσθησαν πολλοὺς καὶ κακουργίαις
 πολλὰ ἐπιχειρήματα καὶ μηχαναῖς δολίαις·

νὰ μεταβάλλουν βάλθηκαν τὴν ἄκραν μας φιλίαν,
 εἰς ἔχθραν ὑπερβολικὴν κ' εἰς ἄμετρον κακίαν·
 μὰ δὲν ἠμπόρεσαν ποσῶς νὰ κάμουν τὸν σκοπὸν τους,
 μήτε νὰ τελειώσωσι τὸν φθονερὸν σκοπὸν τους·
 τοῦ χάκου ἐπολέμησαν καὶ ἐπιχειρισθῆκαν,
 σὰν μασχαράδες ἔμειναν καὶ ψεύσταις ἐφάνηκαν·
 γιὰτὶ δὲν ἦν μὲ φαίνεται τρόπος αὐτὸ νὰ γένη,
 νὰ σβύσῃ ἡ ἀγάπη μας μόν' πάντοτε θὰ μένῃ·
 καθὼς καὶ πρῶτα ἤρχησε μὲ τόσῃ προθυμίαν,
 καὶ μέχρι τέλους ἡ αὐτὴ θέλ' εἶναι ἡ ὁμοία·
 ἕνας καὶ μόνος χωρισμὸς νὰ ἦναι τῆς ζωῆς μας,
 αὐτὸς καὶ τῆς ἀγάπης μας αὐτὸς καὶ τῆς ψυχῆς μας.

Ἐκ τῶν τῆς νήσου Λέρου.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{\alpha}$ πα ρ λ

 Ἄ νά α θε μα τὸν ἔ ρω τα ποῦ μ' ἔ βα-

 λε 'ς τὰ πά α θη Δ κι' ἀ πό ο μικρὸς μπερδεύ

 θη κα 'ς τὴν ἰ δι κήν σ' ἀ γά α πη Δ

 Κα νά ρι μου ου κα νά ρι μου Δ

 σ' ε σέ να 'χω ω τὰ θάρ ρη μου.

Ἀνάθεμα τὰ μάτια σου ὅταν τὰ ἤχεις μαθημένα
 κι' ὅταν περνῶ καὶ βλέπω τα τὰ ἤχεις χαμηλωμένα·

ἀνάθεμά τα ὅλα σου
 φαρμακερὰ ἔν' τὰ λόγια σου.

Μὲ ἄλυσίδα ἀργυρὴ μ' ἔχεις περιπλεγμένο,
 χέρια ποδάρια καὶ λαιμὸ καὶ ἔς τὴν καρδιά δεμένο·

ἀνάθεμα κι' ἀνάθεμα
 τὴν ὥρα ποῦ σὲ μάθυνα.

Πάλ' εἶδα σε τὰ μάτια μου πάλ' ἀνοιξ' ὁ γιαρᾶς μου
 πάλ' ἀνοιξαν καὶ ἐκάησαν τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς μου·

ἂν δὲν τὰ πιάσω δαίμονα
 τὰ дуό σου κιτρολέμονα.

Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποῦ φορεῖς ἐγὼ θὰ σοῦ τὰ θγάλω,
 νὰ σοῦ φορέσω κόκκινα κι' ἔπειτα νὰ σὲ πάρω·

γιὰ δὲς τὴνε τὴν ἄχαρη
 γλυκιὰ ἔναι σὰν τὴ ζάχαρη.

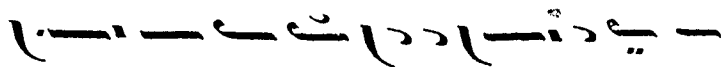
Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποῦ φορεῖς δὲν τὰ φορεῖς γιὰ λύπη,
 μόν' τὰ φορεῖς γιὰ εὐμορφιά καὶ γιὰ τὸ ζαριφλίκι·

γιὰ δὲς τὴνε πῶς περπατεῖ
 σὰν ἄγγελος μὲ τὸ σπαθί.

Τὰ στήθη σ' εἶναι λεμονιά καὶ τὰ βυζά σου κλόνοι,
 χαρὰ ἔς τὸν νιὸν ποῦ θὰ βρεθῇ νὰ κόψῃ τὸ λεμόνι·

γιὰ δὲς τὴνε τὴν πέρδικα
 πῶς περπατεῖ λεβέντικα.

Ἦχο: $\overset{6}{\lambda}$ βου. $\overset{5}{\chi}$

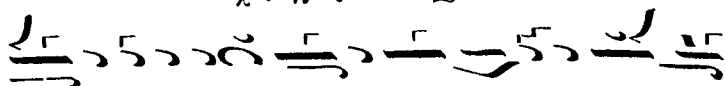
Πές μου νὰ ζοῦν τὰ πές μου νὰ ζοῦν πές

μου νὰ ζοῦν τὰ μά τια σου ^Δδὲ και νὰ χα-
 ρῇ ῆς και νὰ χα- ^Βκαι νὰ χα-
 ρῇ ῆς τὸ φῶς σου ^Βκαι πό σαις ἀ γὰ παις πό
 σαις ἀ γὰ- πό σαις ἀ γὰ παις ^Αε καμες ^Δδὲ
 Ρο δού λα 'ς τὸ ον Ρο δού λα Ρο δού-
 λα 'ς τὸ ο ὄν και ρόν σου.

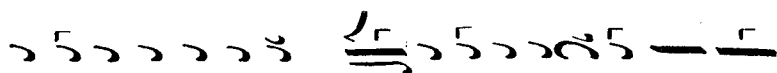
Πουλάκι μου ποῦ κοιλαδῆς κι' εὐμορφο χελιδόνι,
 ἐγὼ ἔμαι ὅπερ σ' ἀγαπῶ κι' ἄλλος σέ καμαρώνει.
 'σάν τύραννος μὲ τυραννῆς και σάν κριτῆς μὲ κρίνης,
 τὴν 'λευθεριάν μου σοῦ ζητῶ και σὺ δὲν μοῦν τὴν δίδεις.
 τέσσαρα φύλλ' ἔχ' ἡ καρδιά τὰ δυὸ ἔχεις παρμένα,
 και τ' ἄλλα δυὸ τὰ ἔχεις ἐσὺ παρμένα μαραμένα.
 τέσσαρα μῆλα σοῦ 'στεῖλα τό 'νά 'χω δαγκαμένο,
 κι' ἀνάμεσα 'ς τὴν δαγκασιάν σοῦ 'χω φιλὶ κλεισμένο.
 τράγουδῆσέ μου νὰ χαρῶ παῖζε μου νὰ γελάσω,
 δεῖξε μου τὰ βυζάκια σου νὰ δῇς πῶς θὰ τὰ πιᾶσω.

Ἐκ τῶν τῆς Σμύρνης.

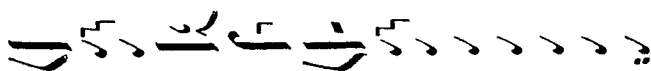
Ἦχος ^λπδ' νη. ρ ^λ

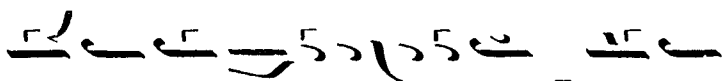
Ἵς τὸ ἐ δι κόν σου θε ἀ μου τὸ κορ μὶ ἔ-

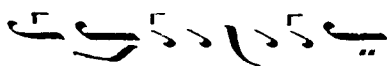
ρω τας βα σι λε εὐ εἰ ^νδ' μοι ἄζει πῶς τὸ κα- πῶς τὸ κα-

τοι κη σε δι ἀ α νὰ με παι δε εὐ η. ^νδ'

Κα λῶς τὰ μά τρια σου τὰ δυὸ ^π9 ποῦ ἐ-

πε θύ μου νὰ τὰ α 'δῶ.

^νδ'

Αὐτὸ τὸ ὠραιότατον ποῦ ἔχ' αὐτὴν τὴν μέση,
ῥητορικὴ χρειάζεται διὰ νὰ τὸ 'παινέσῃ·

τὰ μάτια σου ὧ φῶς μου
εἶναι ὁ θησαυρὸς μου.

Ἀξιοθαύμαστον κορμὶ αὐτὸ μὲ κάθε χάρι,
γεννήθηκε 'ς τὸ κόσμ' αὐτὸν τὸν νοῦν μου γιὰ νὰ πάρῃ·

πουλί μὲ στῆθος ἀνοιχτὸ
ἐπρόσμενα νὰ σέ δεχθῶ.

Δὲν εἶδα τέτοιαν εὐμορφίαν μὲ τόσῃν ἁρμονίαν,
ἀκόμ' ἀφοῦ γεννήθηκα ποτὲ τῇ ἀληθείᾳ·

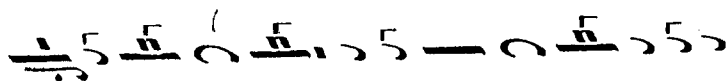
σ' ἐπρόσμενα τόσον καιρὸν
νὰ σ' ἀπολαύσω νὰ χαρῶ.

Ψυχὴ μ' ἤλθε 'ς τὰ χεῖλη μου φῶς μου καὶ ἀπαντέχει,
 νὰ βγῇ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὑπομονῆς δὲν ἔχει.

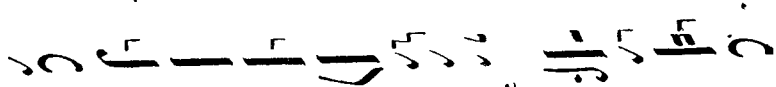
ἔφθασα νὰ σὲ ξαναἰδῶ

ᾧς χαίρω καὶ ᾧς τραγουδῶ.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη. ω χ

Τὼ ρα πλέ ον ἐ ε γνω ρί σθη τώ ρα εἰ-

ναι θε ἀ μου φα νε ρὸν γ δλ ἡ ἀ γά πη

μας που λί μου ὅ ο τι ἦ τον θε ἀ

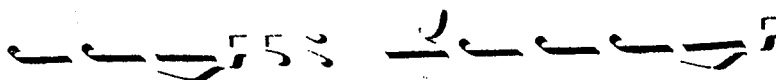

μου πρὸς και ρόν.

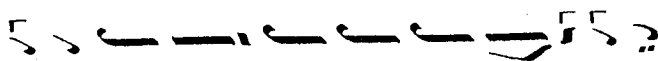
χ

Καὶ τὴν γνώ μην σου τὴν εἶ δα καὶ τὸ

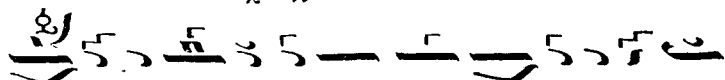
τάρ ζι ἐν ταυ τῶ γ δλ καὶ ἐ γὼ νὰ τὸ

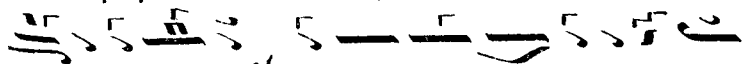
βα στά ζω τοῦ το δὲν εἶναι δυ να τόν.

Τὰ σημερινά σου λόγια παντελῶς δὲν συμφωνοῦν,
 μὲ τ' αὐριανά σου ἔργα ὅπου ἔχεις κατὰ νοῦν·
 ὅσα σήμερον λαλήσεις αὔριον τὰ ἀναιρεῖς,
 τοῦτ' ἂν τὸ ἔχεις ζαριφλίκι λάθος φῶς μου τὸ θαρρεῖς·
 δὲν τεριάζει εἰς ἐσένα ἀλλ' ἂν τ' ἄλλων νὰ λαλήῃς
 τὴν ὑποληψὶν σου χάνεις καὶ ποσῶς δὲν ὠφελεῖς·
 τὴν καρδιάν σου ἄφησέ την σ' ἓνα μέρος νὰ σταθῇ
 κι' ὅχι ἰδῶ καὶ καὶ νὰ τρέχῃ κ' εἰς τὸν κόσμον νὰ χαθῇ·
 τοῦτο εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν γνώμην μου πολλὰ,
 κ' εἰς ἐσένα πῶς δὲν πρέπει τὸ στοχάζομαι καλὰ,
 ὅθεν τώρα συλλογῇσου κάμ' ἀπόφασι σωστή,
 σ' ἓνα μόνον νὰ δουλεύῃς καὶ νὰ στέκεσαι πιστή·
 κι' ἂν ἀποφασίσῃς ἔτζι μετ' ἐμένα ἡμπορεῖς,
 πλιὸ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ζήσῃς εἰδεμὴ μὲ συγχωρεῖς.

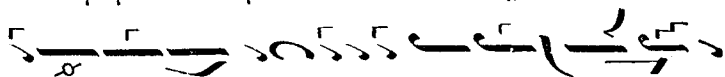
Eis ἤχον π πα χ

Ἄγ γε λος εἶ σαι. κυ ρί' ὁ ταν χο ρεύ εις

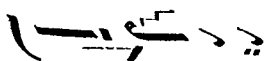
καὶ τὸ κορ μί σου π με τοὺς ἀ ἐ ρας παί ζεις Δ

Κι' ὁ σοι σὲ βλέ πουν θε ἀ μου τοὺς τρε λαί αι-

νεις χ με τοὺς ἀγ γέ λους πε τᾶς καὶ θρι αμ-

θε εὐ εις.

ε και 'με να η ε ε ελ πι δεσ μου ^π9

κτι αι με και με λι τ' ο νει ρον σου κρε-

μουνται 'ς το λαι- κρε μουνται 'ς το λαι μο σου.

Ζαχαροκαμωμένη μου και λαμπαδοχυτή μου
ὁμορφονιά τῆς μάνας σου και συντροφιά ἰδική μου.

ζαχαροζυμωμένη μου και ποιὸς σοῦ τὰ σγουραίνει
τῆς κεφαλῆς σου τὰ μαλλιά με τ' ἀσημένιο κτένι;

ζαχαροκαμωμένη μου μέλι με τὴν γλυκάδα,
φαρμάκι με ἐπότισες αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ $\underline{\quad}$ ω $\overline{\lambda}$

Ἄγ γε λοι δό τε ἄγ γε λοι δό ο τε ἄγ-

γε λοι δό τε μου πτε ρά $\delta \lambda$ ἄγ γε λοι

δό τε μου πτε ρά Δ η και δύ να μιν

Ἦ ἀ γὰ πη ναι βε λό νη λ κι'δ

που πά γω μ'ὰ γ κυ λό ο νει.

Γλήγορα ἔλα θάνατε νὰ πάρῃς τὴν ζωὴν μου
νὰ παύσουσιν οἱ πόνοι μου κ' οἱ ἀναστεναγμοί μου.

ἢ μικρὸς μικρὸς πανδρεύσου

ἢ μικρὸς καλογηρεύσου.

Γυρίζω ὁλοτρόγυρα ἴσως σὲ ἀπαντήσω
καὶ νὰ σοῦ πῶ τοὺς πόνους μου τὴν φλόγα μου νὰ σβύσω.

ὁ καιρὸς θεὸς νὰ σοῦ φέρῃ

δακτυλίδι εἰς τὸ χέρι.

Βέβαια 'ς τὴν καρδούλαν μου εἶσαι κατοικημένη
καὶ μέσ' 'ς τὰ φυλλοκάρδια μου εἶσαι ζωγραφισμένη.

μάγια μ' ἔχεις καμωμένα

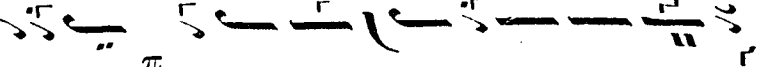
καὶ τρελλαίνωμαι γιὰ 'σένα.

Ἦχος ᾠ πα. ς λ

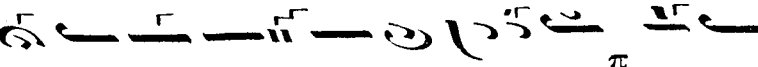
Ἄ πορ ρο t ἀ. μάν ἀ α μάν ἀ πορ

ρο t σαν ἡ συ κιὰς π ᾠ ἀ πορ ρο t

σαν ἡ συ κιὰς ᾠ ἀ διὰ σαν καὶ τ' ἀμ πέ-

 λιγὰ ^π ἄλ' οἶμ' καὶ κὸ ἄ μὲν ἄ μὲν ἄ

 ἀλλ' οἶμ' καὶ κὸ ποῦ τὰ βρη κε ^π ἄλλ' οἶμ'

 καὶ κὸ ποῦ τὰ βρη ἡ κε ἄ τοῦ κάμ που τὰ

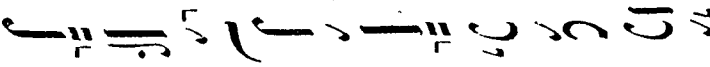

 κο πέ ε λιγὰ.

Τὰ χόρτα μαραθῆκανε τὰ φύλλα ξηρανθήκαν
 κ' ἡ κοπελῖαις ἀπ' τῆς συκιάς ἐμάζευσαν τὰ σῦκα·
 γιὰ νὰ ᾔχουν οἱ γονεοὶ των ἔς τὸ ρακιδιὸ νὰ τρῶσι,
 κι' ἀπὸ τὸ ρακιδιὸ ρακὶ νὰ πίνουν νὰ μεθῶσι·
 νὰ μὴ τοὺς μέλλῃ γιὰ δουλειὰ ἔς τὸν ἥλιον ἀπλωμένοι,
 καὶ βασιλιᾶδες νὰ θαρροῦν πῶς εἶν' οἱ μεθυσμένοι.

Σύμμικτα μὲ διαφόρους χορούς.

Εἰς ἤχον ^λ πδ' νη. ρ ^λ

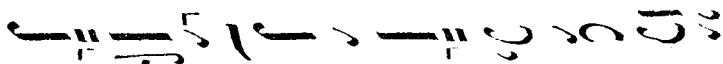

 Που λά κι ξέ νο ξε νη τευ μέ νο

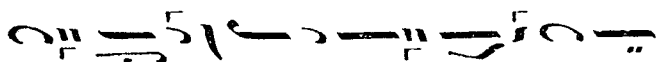

 κυ νη γη μέ νο καὶ μο να χὸ

ν
δ

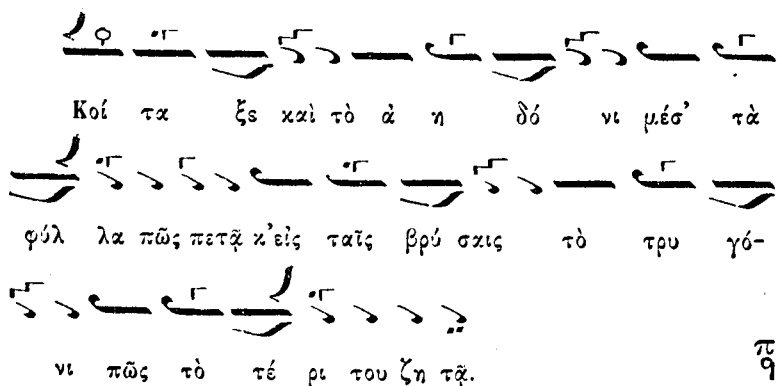
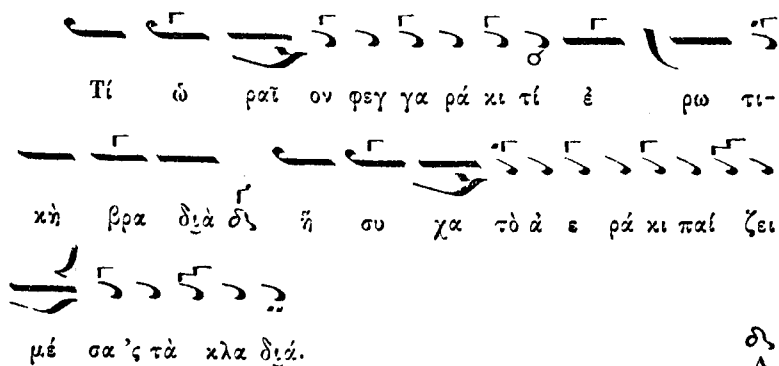
Ποῦ νὰ κα θί σω νὰ ξε νυ κτή σω

νὰ ξε νυ κτή σω νὰ μὴ χα θῶ.

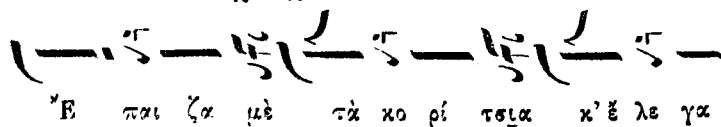
Βραδυάξ' ἡμέρα σκοτάδι πέρνει
καὶ δίχως τέρι ποῦ νὰ βρεθῶ,
πῶς νὰ φωλιάσω κ' εἰς ξένο δάσος ν' ἀποσυρθῶ·
ἡ μέρα φέγγει ἡ νύκτα βιάζει
νὰ ἡσυχάζῃ κάθε πουλι,
κ' ἐγὼ στενάζω τὸ τέρι κράζω ξένο πουλί·
κοιτάζω τ' ἄλλα πουλιὰ ζευγάρια
αὐτὴν τὴν χάριν δὲν ἔχω πλιά,
ἔρημον τρέχω τόπον δὲν ἔχω μήτε φωλιά·
νὰ ἔρω γυρίζω ποῦ νὰ καθίσω
νὰ ξενυκτίσω καὶ μοναχὸς,
κάθε κλαδάκι κρατεῖ πουλάκι ζευγαρωτὸ·
δὲν μὲ γνωρίζουν κ' ἐδῶ μὲ διώχνουν
κ' ἐκεῖ μ' ἀμπώχνουν ποῦ νὰ σταθῶ,
ἄχ! πῶς νὰ μένω ποῦ νὰ πηγαίνω νὰ μὴ χαθῶ·
λιγοῦν οἱ κλάδοι τὰ φύλλα σειοῦνται
γλυκοτζίμπιουνται τ' ἄλλα πουλιὰ,
κ' ἐγὼ τὸ ξένο τὸ πικραμένο δίχως φωλιά·
ἀπ' ἓνα σ' ἄλλο πετῶ δενδράκι
νὰ ἔρω κλαδάκι γιὰ νὰ σταθῶ,
γι' ν' ἀκουμβήσω νὰ ξενυκτίσω νὰ μὴ χαθῶ·
ἀπορριμμένον σ' ἄγρι' ἀγκάθια
πικρά μου πάθια τῆς ξενητειᾶς,
θρηνῶντας μένω κ' ἐκεῖ διαβαίνω κακιαῖς νυκτιαῖς·

κ' ἐκεῖ ποῦ στέκω μουρμουρισμένο
 καὶ μαραμένο θρηνολογῶ,
 μιὰ νέα ἔβγαίνει ἀρματωμένη 'σάν κηρυγός·
 βαστάει δείχτια δείκτι' ἀσημένια
 καὶ συρματένια 'ς τὰ ἀριστερό,
 κ' εἰς τὴν δεξιάν της με τ' ἄρματά της κλουβ' ἀργυρό
 φορέματ' ἄσπρα ἄσπρη με χάρι
 κ' ὅλη φεγγάρι βαθείας νυκτός,
 λές κ' εἶν' ἐκείνη ὁποῦ τοῦ δίνει λάμψιν καὶ φῶς;
 περνᾷ κοντά μου καὶ μὲ κοιτάζει
 γλυκὰ μὲ κρᾶζει καὶ μὲ λαλεῖ,
 ἔλα πουλάκι μέσ' τὸ κλουβάκι ξένο πουλί·
 ἔμβα μου λέγει ἔμβα τὸ ξένο
 τὸ πικραμένο ν' ἀναπαυθῆς,
 γιὰ νὰ καθίσῃς νὰ ξενυχτίσῃς νὰ μὴ χαθῆς·
 πουλί δικόν μου νὰ σ' ἀποκτήσω
 καὶ νὰ σοῦ στήσω χρυσὴ φωλιά,
 σ' αὐτὴν νὰ ζήσῃς νὰ λησμονήσῃς τὴν ξενητείαν·
 μὴ σὲ πειράζει κλεισμένο νᾶσαι
 καὶ μὴ φοβᾶσαι νὰ σκλαβωθῆς,
 εἶσαι 'ς τὰ ξένα ἔλα σ' ἐμένα νὰ μὴ χαθῆς·
 σοῦ τάξω μ' ὄρκον τὴν λευθεριάν σου
 χωρὶς κάμμιαν ἀμφιβολίαν,
 ὅταν θελήσῃς κλουβὶ ν' ἀφήσῃς καὶ τὴν φωλιάν·
 ἔλα με λέγει μικρὸ πουλάκι μέσ' 'ς τὸ κλουβὶ
 μέσ' τὸ κλουβάκι γιὰ νὰ σταθῇς,
 καὶ ν' ἀκουμβήσῃς νὰ ξενυχτίσῃς νὰ μὴ χαθῆς·
 'ς ταῖς τόσαις χάραις 'ς τὰ σπλαγχνικά της
 λόγια γλυκὰ της πλιὸ δὲν ἔμπορῶ
 πτερὰ μ' ἀπλώνω σ' αὐτὴν ζυγώνω πολὺ γοργό·
 εἰς τὸ χρυσό της πατῶ χεράκι
 κ' εἰς τὸ κλουβάκι προτοῦ ἐμβῶ,
 τὰ ζαχαρένια καὶ κοραλλένια χεῖλη τζιμπῶ.

Εἰς ἤχον $\alpha\bar{\alpha}$ Γα α $\bar{\chi}$

Τ' ἀνταμώνει τ' ἀγκαλιάζει μέ λαχτάρα καὶ χαρὰ
τὸ φιλεῖ γλυκοστενάζει καὶ σαλεύει τὰ πτερά·

τί πουλάκι ἀγαπημένα τί ἀθῶοι στεναγμοί,
τέτοιοι ἔρωτα σ' ἐμένα σκληρὴ δεῖξε μιὰ στιγμὴ.

Εἰς ἤχον $\alpha\bar{\alpha}$ $\pi\delta$ νη. $\bar{\chi}$

πῶς θὰ γε λῶ ^π9 μὲ τὸ γέ λοιμὲ μὲ τὸ ψεῦ, μα

τὸν καὶ ρόν μου νὰ περ νῶ. δ

Ἐ νὰ παμπο νη ρευ μέ νον δει χτυ μ' ἄ πλω-

σε κα κὸν ⁶λ καὶ ἐ πιά σθηκα 'ς τὰ βρό χια νὰ

γλυτώ ω σω δὲν ἴμπο ρῶ.

Μέρα νύκτ' ἀναστενάζω κι' ὅπου τύχω καὶ βρεθῶ,
λέγω ὅτι τὴν λατρεύω λέγω πῶς τὴν ἀγαπῶ.

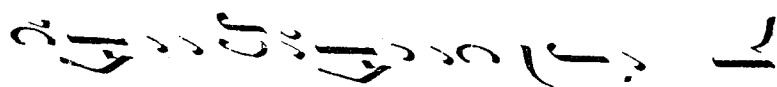
καὶ βοτάνι δεν εὐρίσκω νὰ γιατρεύσω τὴν πληγὴν
ὁποῦ μ' ἀνοίξεν ἐτούτῃ ἡ σκληρόκαρδη ψυχή.

* Ἀχ παμπόνηρο πουλί μου τάχα δεν θε νὰ βρεθῇ
καὶ ἐμὲ τὸν καυμένον κάποιος νὰ ἐκδικηθῇ;

'ς τὴν καρδιὰν νὰ σε πληγώτῃ νὰ στενάξῃς καὶ νὰ πῇς,
εἶχε δίκιο νὰ στενάξῃ καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχής.

Εἰς ἤχον ^λπ δλ νη. Ω ^λλ

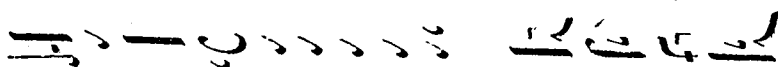
Ἦ περ τε ροῦ σιν οἱ στα ναγ μοί

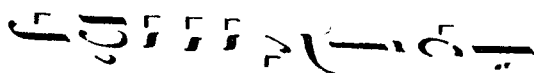
μου και πλημμου ρου σιν οί ο φθαλ μοί μου ^δ και

δαν μου μέ νει πα ρη γο ρί α

ει μή ή μό νη σου α πο νι^να δ^ν ταρ λα ταρ λα

ταρ λα λ'λαλ.λαλ.λα λα ταρ λα λα.

“Οπου φυλάττω εις την καρδιάν μου
 κ' υπεραυξάνει τὸν ἔρωτά μου,
 και χρησιμεύει δια τροφήν μου μόνη ή ἄκρα σου εὐμοφιά·
 σ' ἐσένα κρίνεται ή αἰτία
 κι' ἂν ἀποθάνω την ἁμαρτίαν
 θα ἔχης μόνη ὡς παραιτία μ' αὐτήν την ἄκραν σου ἀπονιάν·
 κι' ὁ κόσμος ὅλος θα σέ φωνάζει
 κι' ἀδιακόπως θε νά κράζη,
 ἄσπλαγχνον πλάσμα θα σ' ὀνομάζη και τοῦ πουλιοῦ σου
 [σκληρόν φονιά].

Εἰς ἤχον ^λπδ^λ νη. ^λχ

Σκλη ρά μή πλη η σι ά-

ζεις μα κρά ἄν τὸ ξί ι ι φος ρί ψαι δ^ν κι' ἄ-

πὸ ο τὸν κό ο σμον τοῦ οὔ τον τὰ πά θια

ποῦ οὔ ου βαστᾶς δ^ν μα κράν 'ς τὸ κρύ υ-

υ ον μνῆ μχ α α νε κρὸν κορ μι ι ι

θὰ κρύ υ ψω ἴ' 'ς τὸν κό σμον θὲ ε ε νὰ κρύ

υ ψω δ^Δ τὰ πά θια ποῦ ου ου βα στῶ

τὰ πά α θια πυῦ ου θὰ κρύ υ ψω

τὰ πά θια πυῦ ου βαστῶ.

Ἄφες με ν' ἀποθάνω δὲν θέλω πλὴν νὰ ζήσω
τὸν κόσμον θεῶν ἀφήσω κι' ἄλλοῦ θὰ πορευθῶ.

νὰ μὲ θρηνήσῃ ὁ κόσμος κι' οἱ φίλοι νὰ μὲ κλαύσουν,
'ς τὸν τάφον νὰ μὲ θάψουν καὶ σὲ νὰ ἰδῇ.

ἄς παύσουν πλέον τώρα τὰ βάσανα τὰ πάθια,
τοῦ ἔρωτος τ' ἀγκάθια κι' οἱ ἀνεστεναγμοί.

ἴς τοῦ οὐρανοῦ τὸν θρόνον ὁ πλάστης σέ προσμένει,
φοβοῦ δυστυχισμένη μὴ κολασθῇς πικρά·

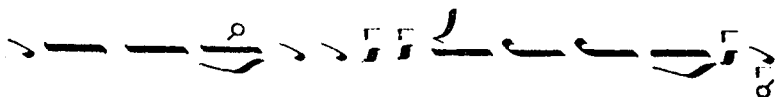
ἀρκοῦν σ' ἐμὲ τὰ ῥόδα ποῦ σὺ θὰ μέ στολίσῃς,
τὰ δάκρυα ποῦ θὰ χύσῃς καὶ τὸ στερνὸ φίλιν·

θὰ σέ μισήσ' ὁ κόσμος θὰ σκοτεινιάσ' ἡ φύσις,
κ' ἡ μάνα ποῦ θ' ἀφήσῃς θὰ σέ καταρασθῇ.

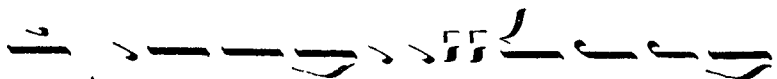
Ἦχος δὲ Διὰ γ'

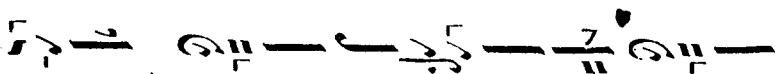
Ἦ ὦ ραι ὁ της δὲν θε ὦ ρεῖ εἰ ται

μή τε τε λεί εἰ ως κα τα με τρεῖ εἰ-

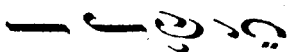
ται δὲ οὐ τε τε λεί εἰ ως κα τα με τρεῖ-

εἶ ται δὲ κι εἰς εἷ να μό ο νον προ σώ-

που πλέ ον δὲ χω ρίς νὰ ἦ ναι κι ἄλ-

λο ὦ ραῖ ον.

Ὅλαις ἢ χάραις νὰ μαζωχθῶσι
 κ' εἰς ἓνα πρόσωπον νὰ δοθῶσι
 τὸ κάθε κάλλος ἔχει κοντά του
 ξεχωριστὰ τὰ χαρίσματά του·
 κ' ἡ φύσις ὅλα τὰ καλλοπίζει
 μὲ προτερήματα τὰ στολίζει,
 κι' ὁποῖος νομίζει κι' ἀποφασίζει
 κ' εἰς ἓνα μόνον νὰ διορίζει·
 ὅλου τοῦ κόσμου τὴν εὐμορφίαν
 βέβαια ἔχει ἀναισθησίαν,
 ἀρχὴ καὶ τέλος τῶν ἀναισθητῶν
 φαίνεται νὰ ᾔναι καὶ ἀνοήτων·
 τὰ τόσα κάλλη νὰ μὴ κοιτάζουν
 καὶ ἓνα μόνον νὰ ἐκθειάζουν·
 οἱ ἄλλοι ὅμως χρέος δὲν ἔχουν
 μὲ τὸν σκοπὸν τοὺς ὁμοῦ νὰ τρέχουν,
 γιὰτὶ μὲ μάτια παστροκὰ βλέπουν
 τόσα καὶ τόσα κάλλη νὰ τρέχουν,
 γιὰ τοῦτο ὅλα νὰ ἐπαινοῦσιν
 ἓνα καὶ μόνον δὲν ἐννοοῦσι,
 τὸ οὐδὲν εἶναι ἡ ὠραιότης
 ὅποταν λείπει ἡ ὁμοιότης.

Ἐκ τῶν τῆς Ροῦμελης.

Εἰς ἤχον $\frac{4}{\bar{q}}$ πα ρ $\bar{\chi}$

 Θαυ μά ζο μαι τὸ κρυδ νε ρὸ

ο ον τὸ ο νε ρα τζο ο φί ι λη-

μα ^π δ ο πό θεν κα τα βάι νει

νε ε ραν τζο ο φι λη μέ νη.

Ἀπὸ κρημνὸ κρημνίζεται σὲ περιβόλι μβαίνει,
 Ποτίζει δένδρα καὶ κλαδιὰ ποτίζει λεμονίτζαις,
 Καὶ ἡ δίκη μου λεμονιά 'ς τὸν ἄμμον φυτευμένη,
 Δίχως νερὸ ποτίζεται δίχως καρπὸν ποτίζει,
 Κάνει λεμόνια μάλαμα τὰ φύλλα σύρμ' ἀσήμι,
 Ὅπορος τὸ κόψει κόβευεται ὅπορος τὸ φά' ἀποθαίνει,
 Ἐγ' ἄς τὸ κόψω κι' ἄς κοπῶ ἄς φά' κι' ἄς ἀποθάνω.

Εἰς ἤχον ^λ ^π πα ρ ^χ

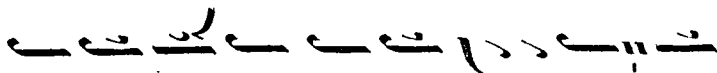
Ποιὸς εἶ δε πρά σι νο δεν δρι μαυρο.

μα τοῦ σα καὶ ξαν θῆ ^π ^π νὰ 'χ' ἀ ση μένια

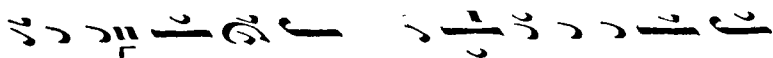
φύλ λα ^π ^π μαῦ ρα μά τιx μαῦρα φρύ δια.

Καὶ ἔς τὴν κορφὴν μαλάματα κοράσια μὲ τὰ κλάματα,
 κ' εἰς τὴν ῥίζαν κρύα βρύσι ποῖος νὰ πιῇ νὰ λησμονήσῃ·
 καὶ ἔσχυσα νὰ πιῶ νερὸ μὰ τῆς ἀγάπης τὸν καὺμό,
 νὰ πιῶ καὶ νὰ γεμίσω μαῦρα μάτια νὰ φιλήσω·
 κ' ἔπεσε τὸ μανδῆλι μου καὺμὸ ποῦ ἔχει τὰ χεῖλη μου
 τὸ βαρυζομπλιασμένο μιὰ χαρὰ ἔτον τὸ καὺμένο·
 ἐκεῖ ποῦ τὸ κεντούσανε κοράσια τραγωδούσανε,
 τρία ἴάφθινα κοράσια ἴσαν τοῦ Μάϊ τὰ κεράσια.

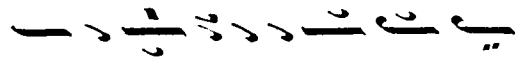
Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{a}$ πα. φ χ

Δέν δρον εἶ- βρὲ δέν δρον εἶ εἶ- δέν δρον

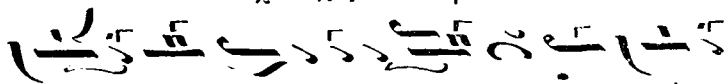
εἶ χα' ἔς τὴν αὐ λήν μου $\pi \ddot{a}$ δέν δρον εἶ χα' ἔς τὴν αὐ λήν

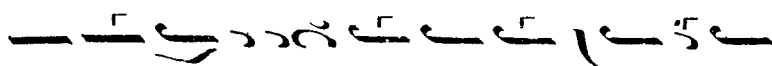
μου γιὰ πα ρη γο ριὰ ἴδι κή μου.

Καὶ δέν ἔξέρω τί δενδρό ἔναι τὸν καρπὸν τοῦ ἄν τὸν τρῶνε,
 κ' εἶχ' ὀλόχρυσά τὰ φύλλα κι' ἀσημένια τὰ κλωνιά
 καὶ ἔς τὴν ῥίζαν κρύα βρύσι ποῖος τὴν κάνει τέτοια κρίσι·
 κ' ἔσχυσα νὰ πιῶ νερὸ φιλῶ τὰ μάτια τῆς τὰ δυὸ,
 γιὰ νὰ πιῶ καὶ νὰ γιομίσω καὶ τὴν κόρη νὰ φιλήσω.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{a}$ πα. φ χ

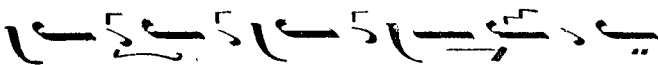
Τοῦ οὐ Κί τσου ἡ μά α να ἡ μά-

α να κά θον τα 'ς τήν ἄ κρην 'ς τὸ πο-

τά α μι π με τὸ πο τά α μι πο-

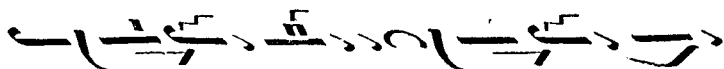

τά αμ' ε μά λω ω νε

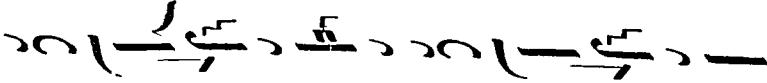
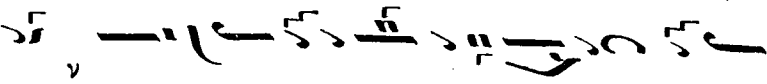
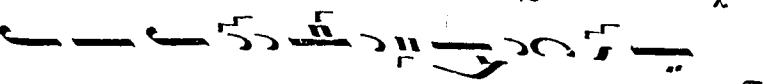
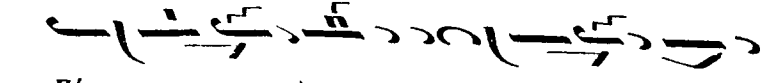
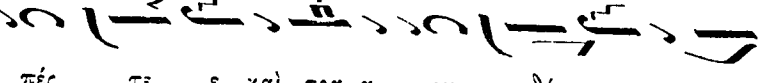
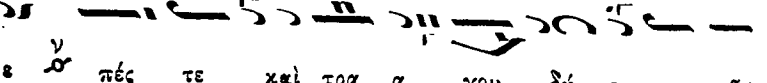
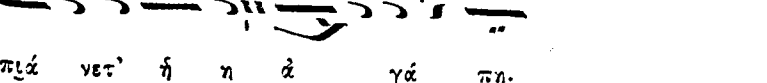
Με τὸ ποτάμ' ἐμάλωνε καὶ τὸ πετροβολοῦσε,
ποτάμι ὀλιγόστευσε ποτάμι στρέψ' ὀπίσω,
γιὰ νὰ περάσ' ἀντίπερα κατὰ τὰ κλεφτοχώρια,
ποῦ ἔχουν οἱ κλέφτες σὶ νόσον ὅπου ἔχουν τὰ λημέρια·
τὸν Κίτσο τὸν ἐπιάσανε πάνε νὰ τὸν κρεμάσουν,
χίλιοι τὸν πάνε ἀπ' ἐμπρὸς καὶ δυὸ χιλιάδες ἴσω
κ' ὀλοξοπίσω πῆγαινε ἡ μαύρη του μανούλα,
μυρολογεῦσε κ' ἔλεγε μυρολογᾶ καὶ λέγει,
Κίτσο μου ποῦ ἔναι τ' ἄρματα καὶ τὰ χιτῶν τζαμπράζια·
μάνα λωλή μάνα τρελλή μάνα ξεμυαλισμένη,
δὲν κλαῖς τὰ μαῦρα νιάτα μου καὶ τὴν παλληκαριά μου
μόν' κλαῖς τ' ἔρημα τ' ἄρματα τὰ ἔρημα τζαμπράζια.

Βὰς παιανισθὲν εἰς τὸν δοθέντα ὑπὸ τοῦ Σουλτὰν Μεδζίτ πρῶτον
χωρὸν τοῖς Εὐρωπαίοις.

Εἰς ἤχον π πα θ χ

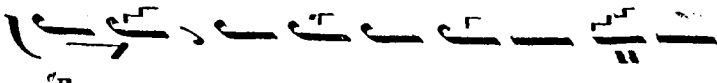

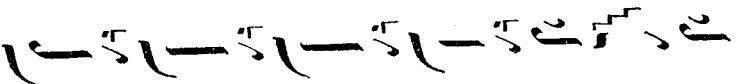
Ἐμ θ τ' ἄ γό ο- ἄ μάν ἄ μάν

 ἐμ. ἔα τ' ἄ γό ο ρία 'ς τὸν χο ρὸ

 ον-^ν ἐμ. ἔα τ' ἄ γό ο ρία 'ς τὸν χο-

 ρὸ κι' ἀρ χή στε τὸ ο τρα γού δι ^π

 Πές τε καὶ τρα α- πές , τε ε καὶ τρα α-

 πές τε ε καὶ τρα α γου δὴ σα τε

 ε ^ν πές τε καὶ τρα α γου δὴ σα τε πῶς

 πιά νετ' ἡ η ἄ γά πη.

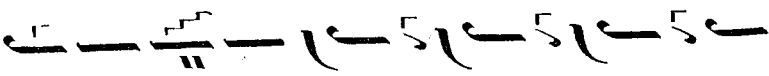
Ἐπὶ τὰ μάτια πιάνεται 'ς τὰ χεῖλη ξεφυτρώνει
 κι' ἀπὸ τὰ χεῖλη χύνεται καὶ 'ς τὴν καρδιά ριζώνει.

Εἰς ἤχον $\lambda \ddot{\alpha} \pi \alpha . \phi \chi$

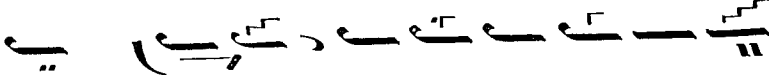

 'Ε ε να που λᾶκ' ε κά θων-

 τα ἐ πά νω 'ς τὸ γε φύ υ ρι δ^ν

 μυ ρο ο λο γοῦ ου σε κ' ἔ λε-

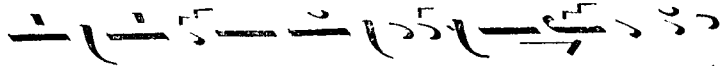
 γε ^π9 μυ υ ρο λο γοῦ σε κ' ἔ ε-

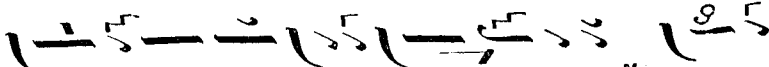
 λε γε τ' Ἀ λῆ πα σᾶ α τοῦ λέ ε γει.

Δὲν εἶναι δὴ τὰ Γιάννενα νὰ φθιάσῃς συντριβάνι,
 δὲν εἶναι δὴ ἡ Πρέβεζα νὰ φθιάσῃς παλιομέρι,
 μόνον τὸ Σοῦλι ἔακουστέ Σοῦλι τὸ παινεμένο
 ποῦ πολεμοῦν μικρὰ παιδιὰ γυναῖκες καὶ κοράσια
 ποῦ πολεμᾷ Τζαβέλαινα μὲ τὸ σπαθὶ 'ς τὸ χέρι,
 μὲ τὸ παιδὶ 'ς τὴν ἀγκυλιὰ μὲ τὸ τουφέκι 'ς τ' ἄλλο
 μὲ τὰ φουσέκια 'ς τὴν ποδιὰ κ' ἐμπρὸς ἀπ' ὅλους πάει.

Ἦχος λη πα. ρ λ

 'Σ τὰ με σά 'ς τὰ 'ς τὰ α με σά 'ς τὰ 'ς τὰ

 με σά 'ς τὰ με σά στε ρα ^λ9 'ς τὰ

με σά- 'στὰ α α με σά στε ρα 9 π

'ς τὴν ᾧ κρα 'πὸ ο 'ο τὸ Σοῦ λι 9 π

Μπου λουκ πα σά α-μπου λουκ πα σά-μπου-

λουκ πα σά α δεσ κά θων ται 9 π

λουκ πα σά α δε ες κά α θων ται 9 π

μέ ε σα 'ς τὸ πα α λι οκ κλή σι. 9 π

Κ' ἐ κοί τα ζα αν τὸν πό λε μο ον ποῦ

'κα μναν οί οί Σου λιῶ ται 9 π

ΣΧΟΛΕΙΑΚΑ

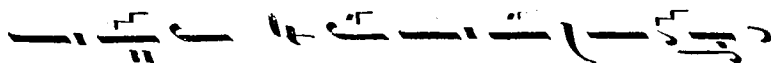
Διὰ τὰ Δημοτικὰ ἢ Ἀλληλοδιδασκτικὰ Σχολεῖα.

Εἰς τὴν εἰσόδον τῶν μαθητῶν.

Εἰς ἤχον $\lambda \pi \delta \lambda$ νη. ω χ

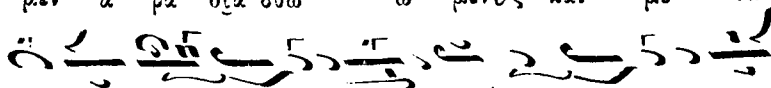
Ἐστὶ σχολεῖον θαῦμα ἔμμενον θαῦμα

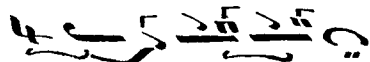
ἔμμενον ἔμμενον δὲ οἱ ἀρετὰς διασθῶ

μεν ἀρετὰς διασθῶ ἔμμενον καὶ μετὰ

ἀξίως περ πατρὸς οὐ οὐκ ἐστὶν ἀθροῦς α

κα αθροῦς ἔμμενον

Τὰ μικρὰ παιδιὰ θὰ μάθουν ὅτι θὰ τὰ ὠφελήσῃ,
ὕστερον εἰς τὴν ζωὴν των αὐτὰ καὶ νὰ τιμήσῃ·

τὸ παιδί ὅταν ἤξεύρῃ ἐλευθέρως νὰ διαβάζῃ,
οἱ γονεῖς τὸ ἀγαποῦσι καὶ ὁ κόσμος τὸ θαυμάζει·

κι' ὅταν μάθῃ καὶ νὰ γράφῃ, νὰ μετᾷ, νὰ λογαριάζῃ,
τότε πρὸ πάντων μεγάλος παιδί δὲν θὰ τ' ὀνομάζῃ·

ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον νὰ τὸ μάθημα θ' ἀρχήσῃ,
τ' ἄρματα μᾶς θέλουν παύσει καὶ καθεὶς ἄς σιωπήσῃ.

Εἰς τὴν ἐξοδὸν τῶν μαθητῶν.

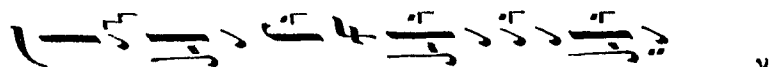
Εἰς ἤχον $\lambda \pi \delta \lambda$ νη $\omega \chi$

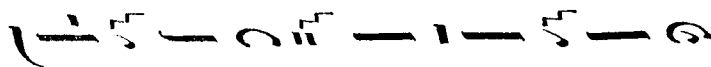
Παύ ει πλέ ον ἡ με λέ τη κι'δ και-

ρὸς τῆς προ σευ χῆς $\delta \lambda$ ὦ ρα τῆς ἐ-

ξό δου ἦλ θε στῶ μεν μετὰ προ σο χῆς. $\nu \delta$

Δεῦ τε ἄ γω μεν λοι πὸν

μὲ τὸ βῆ μα τα κτι κὸν $\pi \rho$ ποῦς

δε ξι ος με δε ξι ον κι' α-

ρι στε ρος μ' α ρι ι στε ρον.

Μ' εὐταξίαν καὶ με σέβας ἄσωμεν μελωδικὰ
 προσαρμόζοντες τὸ βῆμα ἔς τὴν φωνὴν ἁρμονικά,
 καὶ τὸ βῆμα ἀδελφοὶ βαίνωμεν προσεκτικοί,
 μᾶς εἶν' ὠραῖος στολισμὸς ἀπ' ὅλους δὲ ἐπαινετός·
 θησαυρὸς κ' εὐδαιμονία ἀφθονος παντοτεινὴ,
 εἶναι μόνῃ ἢ παιδείᾳ καὶ ἐλπίς πολλὰ τερπνὴ,
 ὄντως ὄντως εὐτυχεῖς εἶναι οἱ φιλομαθεῖς,
 πρεπόντως εἶν' ἐπαινετοὶ ἔς τὰς μούσας ὅς εἰν' ὀπαδοί.

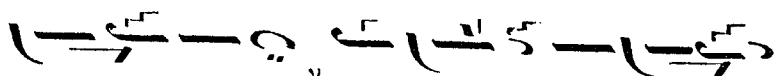
Εἰς ἤχον $\lambda \delta \lambda$ νη λ

Βῆ η μα βρα δὺ με βῆ μα

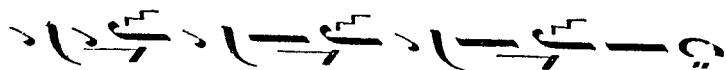
συγ υγ' κρο τεῖ εἰ $\delta \lambda$ βῆ η μα βρα-

δὺ με βῆ μα συγ κρο τεῖ εἰ $\delta \lambda$

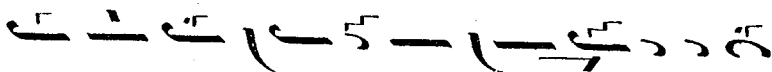
τὴν τά ξιν κα θεῖς πρέ παι κα θεῖς νὰ

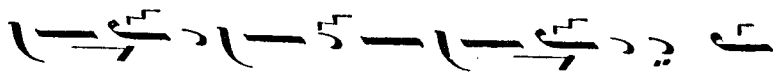
περ πα τῇ δὲ τὴν τά ξιν κα θεις

πρέ πει κα θεις νὰ περ πα τῇ δὲ

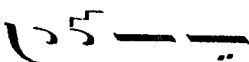
ἐμ πρὸς παι διὰ ἐμ πρὸς παι διὰ με

τά ξιν με περ πνήν καρ διὰ νδὲ ἐμ-

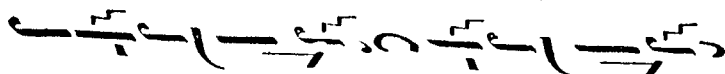
πρὸς παι διὰ ἐμ πρὸς παιδιὰ με τά ξιν

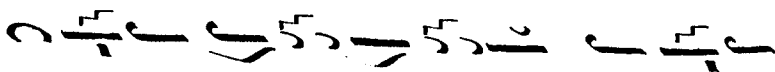
με χα ράν.

Εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις.

Εἰς ἤχον π δὲ νη ρ χ

Λα αμ πρὰ σή με ρον ἦ μέ ε ρα

ἀ να τέλ λει δι' ἡ μᾶς δὲ πρό κει-

ται ἃ ἀ γὼ ὦν τῆς δό ξης εἰς βρα-

βεῖ α καὶ τι μάς.

Ἄ ξι οἱ αὐ τῶν φανῶμεν ὁ λοι ᾧ συμ μα

θη ται ἅ μι λ λώ μεν ὡς με γά λοι τῆς πα

δεί ας ἐ ρα σταί.

Ἔχομεν ἀγωνοθέτην τὴν πατρίδα τοὺς γονεῖς
 καὶ ἄλλον νέον μουσηγέτην καὶ ἐλπίδας ἀχραιφνεῖς,
 ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν κλπ.

Ἡ παιδεία εἶναι δόξα εἶναι ἀληθῆς τιμῇ,
 εἶναι πλοῦτος εὐτυχία ἐνδοξος ἀνταμοιβή,
 ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν κλπ.

Ἄς δειχθῶμεν ὅτι ὅλοι τῆς παιδείας ἐρασταὶ
 εἴμεθα ἀπὸ καρδίας ἐνθερμοὶ ἀγωνισταί,
 ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν κλπ.

Τοὺς προγόνους μας ἐκείνους Ἕλληνας τοὺς παλαιούς
 ἡ σοφία εἰς τὸν κόσμον ἔδειξέ ὅλους θαυμαστούς,
 ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν κλπ.

Εἰς τὴν δόξαν τῶν προγόνων σ' ὅλην των τὴν ἀρετὴν
 ἡ σοφία θὰ μᾶς φέρῃ ἀν' ποκτῆσωμεν αὐτήν,
 ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν κλπ.

Τότε ὄντες φωτισμένοι ἐνδοξοὶ καὶ εὐτυχεῖς
 θὰ φανῶμεν ὅτ' ἐκείνων εἴμεθ' ἄξιοι κ' ἡμεῖς,
 ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν κλπ.

Εἰς ἤχον $\pi^{\lambda\delta}$ ω χ

Εἰς τὸ στά δι ον τῷ ων φώ των

μᾶς ἂ νοί γε ται ἂ α' γώνδ τὸν Θε-

ὸν ζῆ τοῦ μεν πρῶ τον βο η θὸν καὶ ὁ δη γο ο

ον τὸν Θε * ὸν ζῆ τοῦ με εν πρῶ-

τον βο η η θὸν καὶ ὁ δη η γόν.

Ἡ ταχύτης τῶν προόδων καθ' ἑνός μας θὰ δειχθῇ
καὶ ὁ ἄξιος τὸ ρόδον τῶν ἐπαίνων θὰ δεχθῇ.

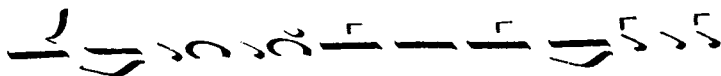
τῆς μαθήσεως ὁ δρόμος μακρὸς εἶναι καὶ τραχὺς,
φέρει ὅμως εἰς λειμῶνας ἀνθηροῦς καὶ εὐτυχεῖς.

ΚΑΛΑΝΤΡΑ

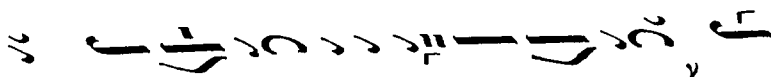
Ἐγκώμια ἤτοι κάλαντρα εἰς τὰς πέντε τοῦ ἔτους ἑορτάς.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων 25 Δεκεμβρίου.

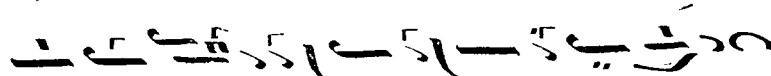
Εἰς ἤχον $\pi\delta\lambda$ νη ω χ

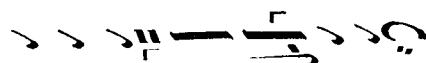
Κα λην ε σπέ- κα λην ε σπέ ραν ἄρχον-

τες π α α ν ἦ ναι ο ρι σμό ός σας $\delta\lambda$ γ Χρι-

στοῦ τήν θεί εἰ αν γέν νη σιν νά 'πῶ

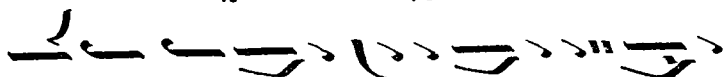
ἑτάρ χοντι κό όν σας.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει,
 οἱ οὐρανοὶ εὐφραίνονται καὶ χαίρ' ἡ κτίσις ὅλη,
 ἐν τῷ σπηλαίῳ τίχτεται ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
 ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ ποιητὴς τῶν ὄλων,
 πλῆθος ἀγγέλων ψάλλουσι τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις
 καὶ τούτου ἄξιον ἐστὶ ἡ τῶν ποιμένων πίστις,
 ἐκ τῆς Περσίας ἔρχονται τρεῖς Μάγοι μετὰ δῶρα,
 ἀστὴρ λαμπρὸς τοὺς ὁδηγεῖ χωρὶς νὰ λείψῃ ὥρα·
 ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ πόθον ἐρωτῶσι,
 ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς νὰ πᾶ νὰ τὸν εὐρῶσι,
 διὰ Χριστὸν ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης
 ἀμέσως ἐταράχθη καὶ ἔγεινε θηριώδης,
 διότι πολ' ἐφοβήθη διὰ τὴν βασιλείαν
 μὴν τοῦ τὴν πάρῃ ὁ Ἀριστὸς καὶ χάσῃ τὴν ἀξίαν·
 κράζει τοὺς Μάγους καὶ ἐρωτᾷ ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται;
 ἐν Βηθλεὲμ ἤξευρωμεν ὡς ἡ γραφὴ διηγᾶται
 τοὺς εἶπε νὰ ὑπάγωσι καὶ ὅπου τὸν εὐροῦσι,
 ἀφοῦ τὸν προσκυνήσωσι νὰ πᾶ νὰ τοῦ τὸ εἰποῦσι
 ὅπως ὑπάγει καὶ αὐτὸς γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσῃ,
 μετὰ δόλον ὁ μισόθεος γιὰ νὰ τὸν ἀφανίσῃ·
 βγαίνουν οἱ Μάγοι τρέχοντες καὶ τὸν ἀστέρα βλέπουν,
 φῶς θεῖκον κατέβαινε καὶ μετὰ χαρὰν προστρέχουν,
 ἐμβαίνουν εἰς τὸ σπήλαιον ἔβρισκουν τὴν Θεοτόκον
 καὶ ἐκράτ' εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸν ἅγιόν τῆς τόκον,
 γονατιστοὶ τὸν προσκυνοῦν καὶ δῶρα τοῦ χαρίζουν,
 σμύρναν, χρυσὸν καὶ λίβανον Θεὸν τὸν εὐφημίζουν·
 τὴν σμύρναν μεν ὡς ἄνθρωπον χρυσὸν ὡς βασιλέα,
 τὸν λίβανον δὲ ὡς Θεὸν σ' ὅλην τὴν ἀτμοσφαῖραν·
 ἀφοῦ τὸν ἐπροσκύνησαν εὐθὺς πάλιν μισεῖουν,
 καὶ τὸν Ἡρώδην μελετοῦν νὰ πάγουν γιὰ νὰ εὕρουν·

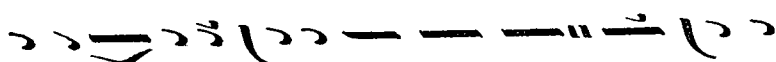
πλὴν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ βγαίνει τοὺς ἐμποδίζει,
 ἄλλην ὁδὸν ἀπέλθετε οὕτω τοὺς διορίζει,
 καὶ πάλιν ἄλλος ἄγγελος τὸν Ἰωσήφ προστάζει
 εἰς Αἴγυπτον νὰ πορευθῇ κ' ἐκεῖ νὰ ἡσυχάζῃ,
 νὰ πάρῃ καὶ τὴν Μαριάμ ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν τῆς,
 ὅτι Ἡρώδης τὸν ζητεῖ τόκον τὸν ἰδικόν τῆς·
 μὴ βλέπων δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς Μάγους νὰ γυρίσουν
 εἰς Βηθλεὲμ ἐπρόσταξε παιδι νὰ μὴν ἀφήσουν,
 χιλιάδες δεκατέσσαρες σφάζουν εἰς μὲν ἡμέρα,
 θρῆνον κλαυθμὸν καὶ ὀδυρμὸν εἶχε κάθε μητέρα,
 καὶ τὸ ῥηθὲν νὰ πληρωθῇ προφήτου Ἰσαίου,
 μετὰ τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ τοῦ Ἰερεμίου·
 φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾶ Ῥαχὴλ τὰ τέκνα κλαίει,
 παραμυθεῖν οὐκ ἤθελε ὅτι αὐτὰ οὐκ ἔχει.
 Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς εἶπαμεν ὅλην τὴν ὑμνωδίαν
 τοῦ Ἰησοῦ μας τοῦ Χριστοῦ γέννησιν τὴν ἁγίαν·
 καὶ σᾶς καλονυχτίζωμεν πέσετε κοιμηθῆτε,
 ὀλίγον ὕπνον πάρετε κ' εὐθὺς νὰ συκωθῆτε·
 καὶ βάλλετε τὰ ροῦχά σας εὐμορφα ἐνδυθῆτε,
 ὡς τὴν ἐκκλησίαν τρέξατε μὲ προθυμίαν ἔμβητε,
 ν' ἀκούσητε μὲ προσοχὴν ὅλην τὴν ὑμνωδίαν
 καὶ μὲ πολλὴν εὐλάβειαν τὴν θείαν λειτουργίαν,
 κ' ἔπειτ' ἅμα γυρίσετε εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας,
 εὐθὺς τραπέζι στρώσετε βάλτε τὸ φαγητόν σας,
 καὶ τὸν σταυρόν σας κάμψτε γευθῆτε εὐφρανθῆτε,
 δότε καὶ κανενὸς πτωχοῦ ὅστις νὰ ὑστερήται,
 δότε καὶ μᾶς τὸν κόπον μας ὅτ' εἶναι ὀρισμός σας,
 καὶ ὁ Χριστὸς μας πάντοτε νὰ ᾔηται βοηθός σας·
 χρόνους πολλοὺς νὰ χαίρεσθε πάντα εὐτυχισμένοι,
 σωματικὰ καὶ ψυχικὰ νὰ ᾔσθε πλουτισμένοι.

Ἔτερον εἰς τὴν α'. Ἰανουαρίου.

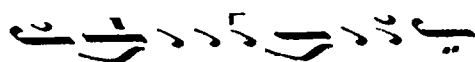
Εἰς ἤχον ^λπ νη ρ ^χ

Πά λιν ἀκούουσατ' ἄρχοντες πά ἀ-

λιν νὰ σᾶς εἰποῦ μενδ τι καὶ αὖριον ἐ-

στὶν ἀανάγκη νὰ χαροῦμεν.

Καὶ νὰ πανηγυρίσωμεν περιτομὴν Κυρίου
καὶ ἑορτὴ τοῦ μάκαρος μεγάλου Βασιλείου,
αὐρίον εἶν' ἀρχηγ' ἡμερῶν πρῶτ' Ἰανουαρίου
καὶ ἑορτὴν χαρμόσυνος τ' ἁγίου Βασιλείου,
κάμνω λοιπὸν ἀρχὴν καλὴν ἐπαίνους νὰ συνθέσω
τὸν ἅγιον Βασίλειον διὰ νὰ ἐπαινέσω,
νὰ σᾶς εἰπῶ τὰ θαύματα ποῦ ἔδειξεν ἀτός του,
μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν ποῦ ἦτο βοηθός του·
παρὰ Θεοῦ ὁ θαυμαστός ἦτο πεφωτισμένος,
μὲ κάθε ἄλλην ἀρετὴν μικρὸς μαθητευμένος,
σπουδὴν γραμμάτων ἔμπλεως σοφίαν πλουτισμένος,
παρ' ὅλων ἐθαυμάζετο ποῦ ἦτο διδαγμένος.
τῆς Καισαρίας γέννημα βλαστὸς Καππαδοχίας
καὶ ποιητὴς καὶ λατρευτὴς τῆς Θεῆς λειτουργίας,
εἶχε καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης,
ἐχθρὸς τῶν εἰδωλολατρῶν φίλος τῆς σωφροσύνης,
αἰρετικῶν κακὸς ἐχθρὸς προστάτης ὁρθοδόξων,
διώκτης λύκων βδελυρῶν ὁμοῦ καὶ καχοδόξων,

ἀρχιερεῖς τὸν σέβονται παπᾶδες τὸν τιμῶσι,
οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ λαὸς σκύπτουν τὸν προσκυνῶσι·
τί νὰ πολυλογῶ λοιπὸν τὰ προτερήματά του,
ὅλοι κοινῶς ἠξέυρετε τὰ κατορθώματά του·
δίδομεν ὅμως εἰδήσιν εἰς ὅλην τὴν οἰκίαν
ν' ἀκούσῃς με προσοχὴν καὶ ἄλλην ὑμνωδίαν,
αὔριον εἶν' περιτομὴ καὶ ψάλλ' ἡ ἐκκλησία
καὶ προσκαλεῖσθε ἄρχοντες γέροντες καὶ παιδιά·
ἅς δράμωμ' ὅλοι τὸ λοιπὸν μ' εὐλάβειαν καὶ τάξιν,
τὰ φοβερά μυστήρια θέλει νὰ μᾶς διδάξῃ·
τὴν σάρκα περιτέμνεται ἐκὼν ὁ πλαστουργός μας,
ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν κύριος καὶ Θεὸς μας·
καὶ ὡς αὐτὸς ἠθέλησε διὰ νὰ τελειώσῃ
τὸν νόμον τὸν Μωσαϊκὸν πανσόφως νὰ πληρώσῃ.
Ἰδοὺ ὁποῦ σᾶς εἶπωμεν μ' ὅλην τὴν προθυμίαν
τὸν ἅγιον Βασίλειον περιτομὴν τὴν θείαν·
καὶ σᾶς καλονυκτίζωμεν πέσετε κοιμηθῆτε,
εὐχαριστήσατε κ' ἡμᾶς καθόσον ἠμπορεῖτε,
καὶ μὴ λυπηθῇτε ἄρχοντες Βενέτικα φλωρία
Ἰσπανικὰ καὶ Γαλλικὰ ὅτ' εἶν' φυλαργυρία,
ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεθα εἰς τὴν προαίρεσίν σας,
γνωρίζοντες τὴν γνώμην σας καὶ τὴν διάθεσίν σας.

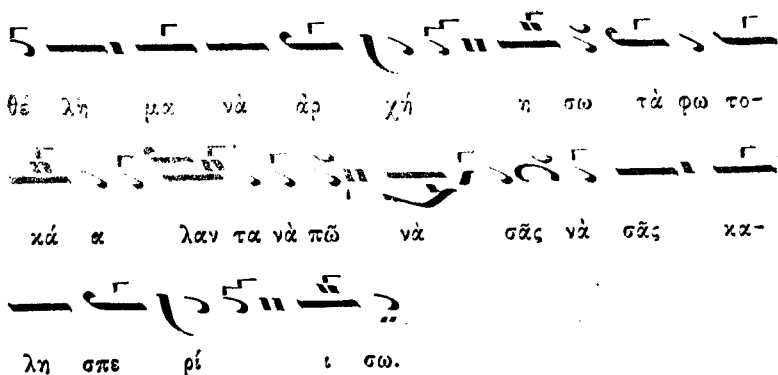
**Ετερον εἰς τὰ ἄγία Θεοφάνεια 6 Ἰανουαρίου*

Τὸ ἄσμα τοῦτο ἄδουσι κατ' ἔτος καὶ οἱ εἰς τὰ περὶχωρα τῆς ἐν
Ταγαρνὸν (Ἀζορική) τῆς Ῥωσσίας κατοικοῦντες, ἀπὸ τὴν ἱζ' ἑκα-
τονταετηρίδα Ἑλληνες.

Εἰς ἤχον δὲ Δι' α' χ'

٥٠٠

Πα ρα κα λῶ σας δό τε μου θέ ε λη-

Χίλια καλησπερίσματα φέρω 'ς τὴν ἀφεντιάν σας
 καὶ τοῦ καιροῦ 'σάν σήμερον νὰ 'χετε τὴν ὑγείαν σας·
 κι' ἀνίσως καὶ ὀρέγεσθε καὶ θελ' ἡ ὀρεξίς σας
 τὰ φωτοκάλαντα νὰ 'πῶ 'ς τὴν πόρτα τὴν δική σας·
 μηνύματα χαρμόсуна ἤλθαμεν νὰ σᾶς ποῦμεν,
 πῶς ὁ Χριστὸς βαπτίζεται σήμερον νὰ χαροῦμεν·
 ἀπόψε ἤλθαμεν ἐδῶ· γιὰ νὰ σᾶς εὐχηθοῦμεν
 καὶ τῶν φωτῶν τὰ κάλαντα ἂν πρέπη νὰ σᾶς ποῦμεν·
 πῶς εἶν' τὰ Θεοφάνεια ἀνθρώπων σωτηρία
 ποῦ καθαρίζουν τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία·
 δὲν εἶν' ἐτούτ' ἡ ἐορτὴ ὡσάν τὴν περασμένην,
 μόνον μεγάλη καὶ φρικτὴ καὶ δοξολογημένη·
 ποῦ καταδέχθη ὁ Χριστὸς διὰ φιλανθρωπίαν
 καὶ ἦλθε κ' ἐβαπτίσθηκε χωρὶς νὰ ἔχη χρεῖαν·
 εἰς σπήλαιον πενιχρότατον εἰς φάτνην τῶν προβάτων
 ἦλθες Χριστέ νὰ γεννηθῇς ὦ θαῦμα τῶν θαυμάτων·
 μέ σπάργανα σ' ἐτείληξεν ἡ Δέσποινα κυρία,
 ὑμνοῦμεν προσκυνοῦμεν σε ὑπέρανδρε Μαρία·
 'ς τὰς 'χοσιπέντε Δεκεμβριοῦ ἦλθες καὶ ἐγεννήθης,
 καὶ εἰς τὴν πρώτην Γεναριοῦ σάρκα περιετμήθης·
 κι' ὁ μῆνας ἕξῃ σήμερον ἔχει τοῦ Γεναρίου,
 ποῦ ὅλοι ἐορτάζομεν τὰ φῶτα τοῦ Κυρίου.

Δοξάζομέν σε βασιλεῦ με τὰ θαυμάσιά σου
 καὶ προσκυνοῦμεν Κύριε τὰ Θεοφάνειά σου·
 σήμερον ἦλθεν ὁ Χριστὸς ἔς τὸ ἅγιον ποτάμι,
 αὐτὸ π' ἀκοῦτε ὅλοι σας καὶ λέγουν Ἰορδάνη,
 σήμερον ὁ ἀόρατος τοῦ οὐρανοῦ καὶ κτίστης,
 ἔς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἦλθε καὶ ἐβαπτίσθη,
 σήμερον ἦλθε ὁ Χριστὸς ἔς τὸ ἅγιον ποτάμι,
 με προθυμίαν τὸ βάπτιστα ζητᾷ τοῦ Ἰωάννη·
 ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθε ἔς τὸν Ἰορδάνην,
 ὑπὸ Προδρόμου τῆς χειρὸς τὸ βάπτισμα λαμβάνει·
 σήμερον εἶναι τῶν φωτῶν π' ἀγιάζουσι τὸν κόσμον,
 καὶ οἱ παπάδες περπατοῦν με τὸν σταυρὸν ἔς τὸν δρόμον·
 καὶ εἰς τὰ σπήτια ἔμβαίνουνσι καὶ λέν τὸν Ἰορδάνη,
 βοήθεια νὰ ἔχετε Χριστὸν καὶ μέγαν Ἰωάννην,
 ἀπόψε ἐορτάζομεν ὕμνον δοξολογοῦμεν,
 τ' ἅγια Θεοφάνεια ὕμνοῦμεν προσκυνοῦμεν,
 γιὰτ' ἐκατέβηκ' ὁ Χριστὸς τοῦτο νὰ τελειώσῃ
 τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ νὰ σβύσῃ καὶ νὰ λιώσῃ,
 ἐπῆγε καὶ τὸ βάπτισμα ζητᾷ τοῦ Ἰωάννη
 νὰ τὸν βαπτίσῃ γρήγορα μέσα ἔς τὸν Ἰορδάνη,
 ἔλα προφῆτα γρήγορα τεῦ λέγει βάπτισόν με
 ἔς τὴν κορυφὴν τὴν χεῖρα σου ἔγγιζον κ' ὑπούργησόν με,
 Δὲν εἶμαι ἄξιος Χριστέ ἐγὼ νὰ σοῦ σιμώσω
 ἔς τὴν ἄχραντόν σου κορυφὴν τὴν χεῖρα μου ν' ἀπλώσω,
 ἐγὼ χρειάζομ' ἀπὸ σέ Χριστέ νὰ με βαπτίσῃς
 νὰ μ' εὐλογήσῃς δέσποτα καὶ νὰ με συγχωρήσῃς,
 κι' ὡς ἔμβηκεν εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ τὸν βαπτίσῃ
 ὁ Ἰορδάνης ἑστράφηκε ὀπίσω νὰ γυρίσῃ,
 ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι ἐκεῖ ὑπηρετοῦσι
 σκυμμένα τὰ κεφάλια τῶν ὕμνον δοξολογοῦσι.

καὶ θαῦμα μέγα ἔγινεν ὅπου δὲν εἶχε τέρι
 οἱ οὐρανοὶ ἐσχίσθησαν κ' ἐβγῆκε περιστέρι,
 τ' ἅγιον πνεῦμα ἦτονε διὰ νὰ μαρτυρήσῃ
 υἱὸς θεοῦ βαπτίζεται σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι,
 καὶ ἡ φωνὴ ἀκούσθηκε ὅπου τὸν ἐμαρτύρα
 υἱὸν Θεοῦ καὶ Κύριον ἀφέντη καὶ σωτῆρα,
 καὶ τὰ νερὰ ἠνλόγητε ταῖς βρύσαις, τὰ πηγάδια,
 τὴν οἰκουμένην ἅπασαν βουνὰ, κήπους, λαγχάδια,
 τὴν θάλασσαν ἡμέρωσε ποῦ τὸν ἡγριωμένη
 ὡς ἔβηκεν εἰς τὸν ποταμὸν εὐρέθῃ μερωμένη,
 γιὰ τοῦτο ὡς τὴν σήμερον οἱ ναῦται τὸ κρατεῦσι,
 σὰν βαπτισθῶσι τὰ νερὰ ἔς τὸ πέλαγος νὰ ἔμβουσι,
 κ' ἐκεῖ ἔς τὴν Ἱερουσαλὴμ ποῦ πᾶν καὶ προσκυνοῦσι
 καὶ οἱ χατζίδες τρέχουσι νὰ πᾶνε νὰ λουσθῶσι,
 ἄχ! καὶ νὰ ἤμεθα κ' ἡμεῖς ἐκεῖ ἔς τὸν Ἰορδάνη
 γιὰ νὰ λουσθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἔς τὸ ἅγιον ποτάμι,
 δόξα νὰ ἔχῃς βασιλεῦ με τὰ θαυμάσιά σου
 καὶ προσκυνοῦμεν Κύριε τὰ θεοφάνειά σου,
 μὰ λέγει τὸ θαγγέλιον καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ στόμα,
 ὅποιος δὲν λάβει βάπτισμα χάνει ψυχὴν καὶ σῶμα.
 Εἰς τοῦτο τὸ ἀρχοντικὸν ποῦ στέκουν κ' ἀφικροῦνται,
 δὸς τοὺς Θεέ μου καὶ Χριστέ τέλος καλὸ νὰ δοῦνε,
 ποῦ ἔχουν πολλὴν ἐπιθυμίαν καὶ στέκουν κ' ἀφικροῦνται
 θωρῶ τοὺς πῶς παρακαλοῦν γιὰ μᾶς καὶ μᾶς εὐχοῦνται
 καὶ τώρα θὰ σχολάσωμεν καὶ μέσα θὰ ἐμβοῦμεν
 νὰ μᾶς φιλοδωρήσῃτε κ' ἡμεῖς νὰ εὐχηθοῦμεν,
 ἡμεῖς γιὰ τοῦτο ἤλθαμεν με προθυμίαν μεγάλην
 νὰ ἴλθωμεν ὅλοι τοῦ καιροῦ νὰ σᾶς τὰ ποῦμεν πάλιν.

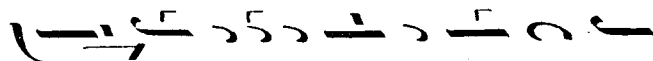
Τὴν καλὴν νύκτα κ' ἀγαθὴν ὀφῆνω τῆς ἀφεντιά σας
 καὶ τοῦ καιροῦ σὰν σήμερον νὰ ἔχετε τὴν ὑγειάν σας,

κι' ἀφήνομέν σας τὴν ὑγειάν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν
καὶ πάντοτε γιὰ λόγου σας θεὸς νὰ παρακαλοῦμεν,
γιατὶ μᾶς ἐδεχθήκατε με ὅλην τὴν καρδιάν σας
ὅπου νὰ ζῆτε με χαρὰν ἐσεῖς καὶ τὰ παιδιὰ σας,
καὶ τοῦ καιροῦ με τὸ καλὸν νὰ ᾤθωμεν νὰ σᾶς ἔβροῦμεν
καλόκαρδους χαρούμενους τὰ φῶτα νὰ σᾶς ποῦμεν.

Ἔτερον τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ααζάρου.

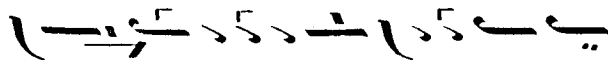
Ἐκ τῶν τῆς νήσου Σίφνου.

Εἰς ἤχον $\overset{\text{L}}{\text{q}}$ πα. ρ $\overset{\text{L}}{\text{X}}$

Ποῦ ἴσουν Ἀζ ζα ρε ποῦ ἡ φω νή σου

π_9

ὁ ποῦ σ' ἔκλαιγαν οἱ ἀδελ φοί σου.

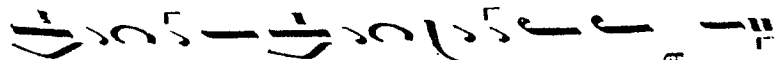
Ἔτερον εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

Εἰς ἤχον $\overset{\text{L}}{\text{X}}$ πα. ρ $\overset{\text{L}}{\text{X}}$

Ἄ να στά σε ως ἡ μέ ρα

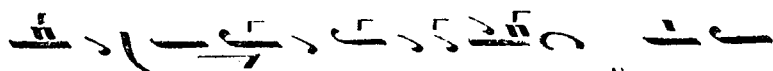
π_9

ἀ γαλ λό με νος καὶ χαί ρων

π_9

ξ-

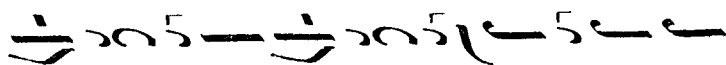

ξελ θε ε ξελ θε λα ος Κυ ρί ου ος α ρε-

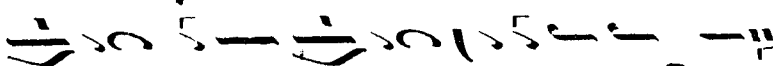

των α ρε των λαμπρά δας φέ ρων.

π
9

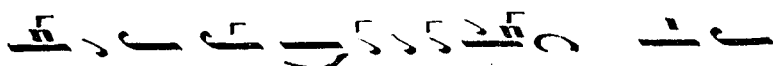

Γυ ναι αι κων χο ρο ος εν θε ων

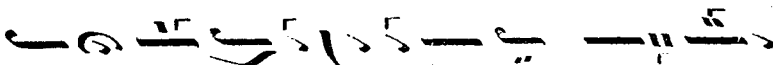

α γα θα κη ρύτ των νέ α τὸ

π
9

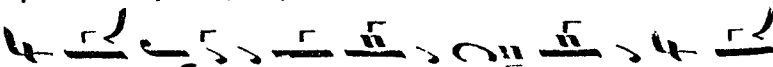

Χρι στός τὸ Χρι στός α νέ στη ψάλ λει ος δα φνη-

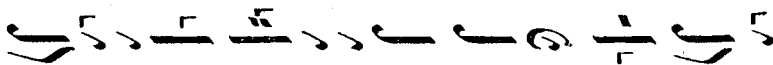

φό- δα φνη φό ρος νε ο λαί α τὰ ε πά-

π
9

τὰ ε πά νω και τὰ κά τω ο ρω μέ- ο ρω-

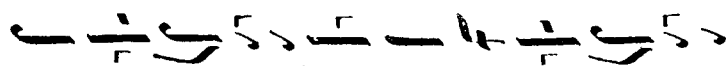

μέ νη και μὴ κτί σις συγ χο ρεύ- συγ χο ρεύ ου-

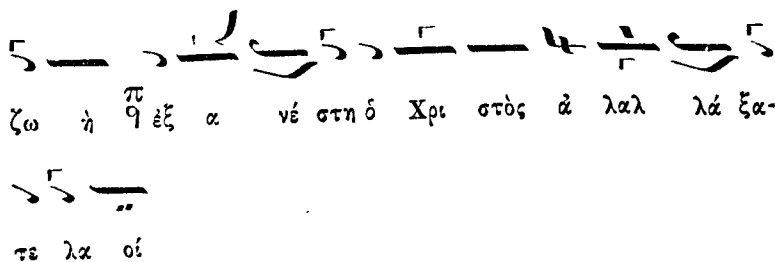

σιν ε πί σης.

π
9

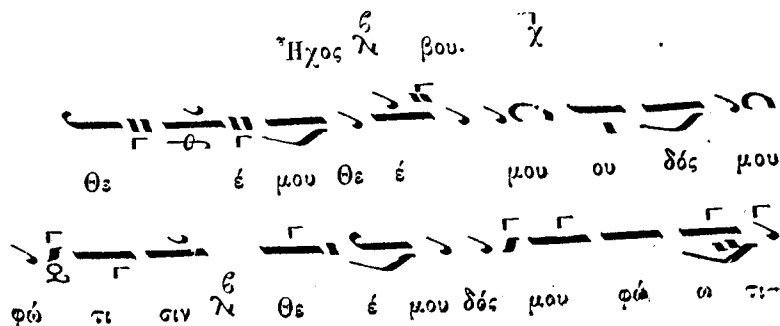

Ἐξ α νέ στη ο Χρι στός των α πάν των ἡ

ΓΑΜΗΛΙΑ

Συνήθεια ὑπάρχει ἔν τισι νήσοις τῶν Κυκλάδων (ιδίως δὲ εἰς Θή-
ραν) νὰ κώπτουσιν ἀφ' ἐσπέρας τοῦ γάμου δύο κληματόκλαδα ἕκ-
τινος ἀμπέλου, τὰ ὁποῖα μεταφέρων ὁ παράνυμφος μετὰ τοῦ ἐφη-
μερίου συνοδευομένων ὑπὸ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων εἰς τὴν οἰ-
κίαν τῆς νύμφης, αἱ νεάνιδες σχηματίζουσαι χορὸν κατασκευάζουσιν
αὐτὰ εἰς δύο στεφάνους κοσμοῦσι δ' αὐτοὺς δι' ἀνθέων καὶ λοιπῶν
κοσμημάτων τρχγωδοῦσαι τὰ ἐξῆς:

σιν ⁶ λ τρα γού διὰ νὰ συν θεέ έ σω ⁶ λ

Νὰ 'πῶ εἰ- νὰ 'πῶ εἰ- εἰς τοὺς νε-

ο νύμ φους ⁶ λ νὰ πῶ εἰς τοὺς νε ο ο νύμ

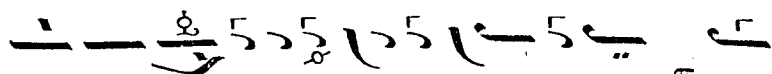
φους ⁶ λ καὶ νὰ τοὺς εἰ παὶ νέ ε σω.

Εὐφορφα ποῦ τεριάσασι κ' οἱ δύο ἓνα μπόι
 ὡσὰν τὸν κρῖνον ὁ γαμβρὸς κ' ἡ νύμφη ἄν σταθόρι·
 ὅσοι βρισκούμεθα ἐδῶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι
 ἄς δεηθοῦμεν τοῦ Θεοῦ τὸν Γαβριήλ νὰ στείλῃ,
 ποῦ ἔν' ἄγγελος χαροποιὸς διὰ νὰ εὐλογήσῃ
 τὰ στέφανα τῶν νιόνυμφων νὰ μᾶς χαροποιήσῃ·
 τὰ στέφανα στολίζουσι κι' ἄς ἦναι καλὴ ὥρα
 τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον ἄς τὰ βλογήσῃ τώρα.

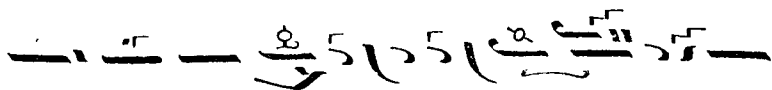
Εἰς ἤχον ^λ πια ^λ

'Α νοί ξα τε οί α νοί ξα τε οί

οὐ ρα νοί ^λ νὰ εἶ γουν α μὰν νὰ εἶ βγουν

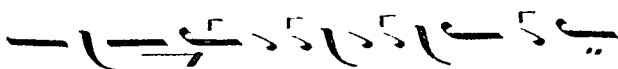
οἱ ἅγ γέ- μα οἱ ἅγ γέ ε λοι π νά

στο λι σθοῦ ου νά στολι σθοῦν τὰ στέ-

φα να νά ἦ ναι ἃ μὲν νά ἦ ναι κα-

λά τέ- μα κα λά τέ έ λη.

Στολίσατε τὰ στέφανα νέαις καὶ κουπελούδια
 μ' ἀνθοὺς καὶ τριαντάφυλλα καὶ με χρυσὰ λουλούδια·
 στολίσατε τὰ στέφανα με ἄνθη καὶ βαράκι
 γιὰτ' εἶναι τ' ἀρχοντόπουλο τ' ἀφέντη τ' Ἀντωνάκη·
 στολίσατε τὰ στέφανα τῶν δύο νεονύμφων
 κι' ἃς ἔλθουν οἱ γονεοὶ των νὰ δώσουν τὴν εὐχὴν των
 νὰ εὐχρηθοῦν ἀπὸ καρδιᾶς νὰ ζήσουν με εἰρήνην
 καὶ με τὰ κέρδη τοῦ Ἑρμοῦ καὶ με χαρᾶς γαλήνην·
 ἡ Παναγία κι' ὁ Χριστὸς χρόνους νὰ τοὺς χαρίσῃ
 κ' ὥς τὸν προπάτορα Ἀδὰμ νὰ τοὺς τεκνογονήσῃ.

Πρὸς τοὺς νεονύμφους.

Εἰς ἤχον χ^6 βου χ^7

ᾠ πό σον εἶ ναι δ ρε-

 κτὸν καὶ εἰς ἐ μὲ 'πι θυ μὴ τὸν⁶

 νὰ δῶ σω δύ ω ω στί ι χους σ' αὐ-

 τοὺς τοὺς νε ο νύμ φους νὰ δῶ σω

 ω στί ι χους σ' αὐ τοὺς τοὺς νε-

 ο νύμ φους.

Νὰ ἐπαινέσω τὸν γαμβρὸν τὸν χρυσοσκεύαστ' ἀετὸν
 ποῦ εἶναι στολισμένος μὲ ἥθ' εὐπρεπισμένος,

κ' ἡ νύμφ' ἐπίσης ἐκλεκτὴ κατὰ πολλὰ ἔναι συνετὴ,
 ἔχει τῆς εὐγενείας τὰς χάριτας καὶ θείας·

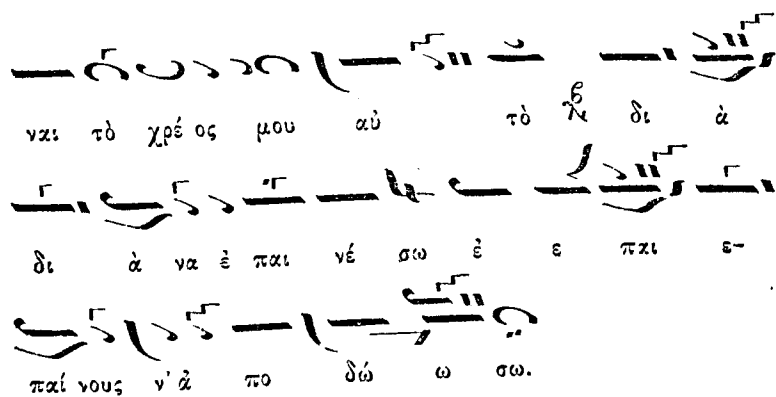
αὐτὴ λοιπὸν ὧ ἄρχοντες εὐχθήτε τοὺς ἅπαντες
 ὁμοῦ κ' οἱ συμπεθέροι οἱ καλῆτεκνοι γονεοί·

καὶ τέκνα τέκνων νὰ ἰδοῦν αὐτοὶ καθὼς ἐπιθυμοῦν
 νὰ ζήσουν μὲ υἱείαν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν.

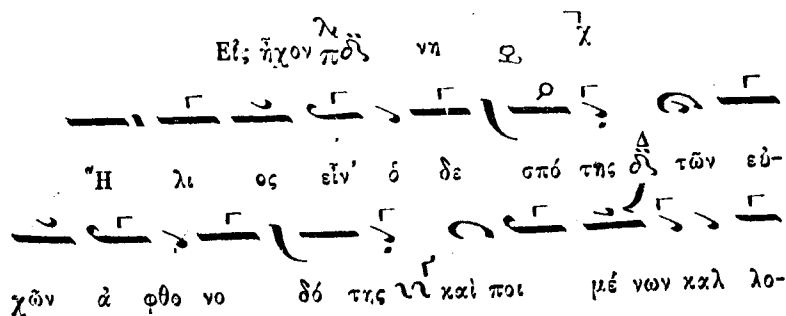
Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ὅπου πολλάκις παρακάθεται καὶ δ ἄρχιερεὺς
 ἢ ἄλλοις τις ἑξοχοῖς ἀνὴρ τραγουδοῦσιν εὐφραίνόμενοι οἱ συνδαιτημένους.

Εἰς ἤχον⁶ βου⁷

 Καὶ πρέ πον καὶ ἐ παὶ νε τὸν εἰ-

Ὅς τὸν χαρακτηῖρα τὸν σεπτὸν κ' εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν
 εἰς τὸν δεσπότην λέγω ἄξιον τῶν ἐπαίνων,
 αὐτὸς εἶν' ὁ ἀρχιερεὺς καὶ τῶν καλῶν ὁ παροχεὺς
 τιμὴ ἀρχιερέων δόξα τῶν ἱερέων,
 ἀληθινὰ ἐπαινετὸς ἵς τὴν οἰκουμένην ἀκουστὸς
 ἔδειξε σωφροσύνην μὲ τὴν ταπεινωσύνην,
 ἔχει τὸ ἦθος φυσικὸν τῶντι καὶ Δαυιτικὸν
 πρᾶξιν μεγάλην μὲ ἀρετῆς τὰ κάλλη,
 Ἀβραμιαῖα τὰ καλά ἔχει αὐτὰ ἀληθινὰ
 εἶν' ἀποδεδειγμένον σ' ὅλους μας γνωρισμένον,
 ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστικῶς καὶ ὁμοφώνως γενικῶς
 ἅς ποῦμ' εἰς πολλὰ ἔτη ζήσειεν πολλὰ τὰ ἔτη.

⁶ νή ^Δ δ' Ἐρ μῆς κ' ἡ Ἄ φρο δί τη ^Δ δ
 γαμ. ἑρὸς εἶ ναι κ' ἡ νόμ φη ⁶ δ γαμ ἑρὸς εἶ-
 ναι κ' ἡ νόμ φη συ ζυ γί α ἡ κα λή ^ν δ γαμ ἑρὸς
 εἶ ναι κ' ἡ νόμ φη συ ζυ γί α ἡ κα λή. ^ν ἡ

"Ολοι δ' οἱ συντραπεζῖται εἶναι οἱ λοιποὶ πλανῆται
 ὅσοι εἶναι ἔς τὴν χαρὰν,
 τακτικῶς ἀκολουθοῦσι μὲ τὸν ἥλιον χυνοῦσι
 κάμνοντες περιφοράν.

"Ολοι ὅθεν ἄς εἰποῦμεν καὶ νὰ ζήσουν εὐχρηθοῦμεν
 οἱ νεόνυμφοι ὁμοῦ,
 μὲ εἰρήνην καὶ ὑγείαν κι' ὅλην τὴν εὐδαιμονίαν
 καὶ τὰ κέρδη τοῦ Ἑρμοῦ.

Πρὸς τοὺς συνδαιτημένους.

Εἰς ἤχον ^Δ πδ' νη ^Δ χ
 Ἡ δ μή γυ ρι ις ἂ ξί ι α ^ν δ
 γλυ κυ τά τη ἐ ε ρα σμί α ^ν δ ξ κα-

στον μέλος α αὐτῆς δ' ἔκαστον μέ-

λος αὐτῆς δ'

Προξεῖχα ρὰν ἰδίαν

εἰς ἐκαστοῦ τῆ ἡν καρδίαν δ'

ἐπιχέει ἡ ἡδοο νῆν δ' ἐπιχέ-

ει ἡδοο νῆν.

Ἐκαστος ὅστις τὴν βλέπει παραχρῆμα τὸν προτρέπει
διὰ νὰ τὴν ἐπαινῇ,
καὶ μέλος καὶ μέ ἔπη καθὼς κατ' ἀξίαν πρέπει
καὶ εὐγνώμων νὰ φανῇ.

Ἐντελῶς ὥραισμένη εὐπρεπῶς προσηρμοσμένη
μετὰ τῶν σεπτῶν ἀρχῶν,
μέ νυμφίους τε καὶ νύμφας παρανύμφους παρανύμφας
ἅπαντες εἶναι παρών.

Γηραιούς τε συμπεθέρους νεανίδας τε καὶ νέους
δεξιὰ κι' ἀριστερά,
ἅπαντες συνηθροισμένοι εἰς ἓν ὧσιν ἐνωμένοι
μέ ἀμίμητον χαράν.

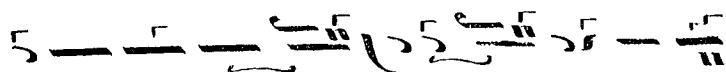
Λοιπὸν ἄθροισμα εὐχταῖον καὶ μεστὸν χαρίτων νέων
καὶ τραπέζης στολισμέ,
ἀσφαλῶς πεφυλαγμένον μέχρι τέλους στηριγμένον
φύλαξέ το ὦ θεέ.

Ἀμετάπτωτον ὑγείαν ἡδονὴν καὶ εὐθυμίαν
δὸς ᾗς τὸ σύστημα αὐτό,
ἄκραν δὲ εὐημερίαν πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν
χάρισέ το ἐνταυτῷ.

Ὅθεν ὦ συντραπεζίται καὶ ἡμεῖς ποῦ συνεργεῖτε
τάς τοιαύτας ἐκλογάς,
ἐκ ψυχῆς ἅς εὐχρηθῶμεν ὅλοι ἅς προσηκωθῶμεν
εἴπωμεν μετὰ χαρᾶς,
εἴθε νὰ εὐδοκιμήσῃ ἅμα καὶ διαιωνίση
ἡ ὁμήγουρις αὐτῇ,
μὲ εἰρήνην μὲ ἀγάπην μακρὰν δὲ ἀπὸ ἀπάτην
πρὸς κοινὴν μας χαρμονὴν
εἴθε γένοιτο, ἀμήν.

ΥΠΝΩΤΙΚΑ

Ἦχος ᾠ πα. ϕ γ

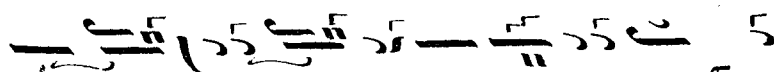
Κοι μᾶ ται τὸ πα: αι δά α α-

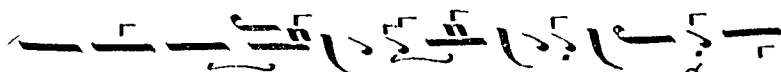
κι μου ^π9 και πῶς θα τὸ ο ξυ υ πνή-

η η η η σω ^π9 δό τε μου

μο σχο ο κά α α ρυ δα ^π9 νά

τὸ πε τρο ο βο ο λή η η-

η η σω.

Κοιμήσου 'σάν τῇ ζάχαρι ξύπνητε 'σάν τὸ μέλι
νὰ λέγουν ἢ γειτόνισες ἰδέ καλὸ κοπέλι·

ὁ ἥλιος εἶναι 'ς τὰ βουνὰ κι' ἡ πέρδικα 'ς τὴν γοῦρνα
κι' ἐμένα τὸ παιδάκι μου κοιμάται μέσ' τὴν κουνιὰ·

κοιμήσου ποῦ νὰ σε χαρῶ κι' οὐ ποῦ νὰ σε κερδέσω
καὶ νὰ μ' ἀξιώσῃ ὁ θεὸς νὰ σε καλοπανδρεύσω.

Εἰς ἤχον $\lambda \pi$ $\pi \alpha$ θ χ

$\epsilon \epsilon \pi - \nu \nu \nu \nu \nu \nu \nu \nu \nu$

Ἦ πνε μου λα α α λο ὕ-

$\nu \nu$

πνε ε μου π κα λ' ἀ πο κοι οι·

$\nu \nu$

οι μη τή η η μου π μέ ρω-

$\nu \nu$

σε κ' ἀ α α πο κοι μη η σε π

$\nu \nu$

καὶ μέ να τὸ ο ο παιδί ι μου.

Ἐμένα τὸ παιδάκι μου νὰ κοιμηθῇ γυρεύει,
νὰ κοιμηθῇ νὰ μερωθῇ νὰ μεῦ γενῇ μεγάλο,

νὰ μεῦ γενῇ τῆς πανδριάς καὶ τ' ἀρραβωνιασμά του
νὰ μεῦ τὸ βλέπουν ἅγιοι κι' ὁ ἅγιός μου Γιάννης·

κοιμᾶται τὸ παιδάκι μου τὸ καλοροϊζικόν μου
καὶ τὸ καλογραμμένον μου καὶ τὸ καλόσορτόν μου.
κοιμήσου μέσ' ἑστὴν κούνια σου καὶ μέσ' ἑστὸ πάπλωμά σου
καὶ μέσ' ἑστὰ σεντονάκια σου ποῦ ἔναι τὸ μάθημά σου.

Εἰς ἤχον $\pi \xrightarrow{\gamma} \pi \alpha \theta \gamma$

$\pi \alpha \nu \kappa \alpha \iota \mu \eta \theta \eta \varsigma \kappa \iota' \alpha \nu \mu \epsilon -$
 $\rho \omega \theta \eta \varsigma \pi \chi \acute{\alpha} \rho \iota \iota \sigma \mu \alpha \alpha \theta \acute{\alpha}$
 $\alpha \sigma \omicron \upsilon \delta \acute{\omega} \omega \omega \sigma \omega \pi \tau \rho \epsilon \iota$
 $\epsilon \iota \varsigma \chi \acute{\omega} \rho \alpha \iota \varsigma \kappa \alpha \iota \tau \rho \epsilon \iota \varsigma \kappa \acute{\alpha} \alpha -$
 $\alpha \alpha \alpha \mu \alpha \rho \epsilon \varsigma \pi \kappa' \acute{\epsilon} \nu \alpha \alpha \mu \omicron \omicron -$
 $\nu \alpha \alpha \sigma \tau \eta \eta \rho \acute{\alpha} \alpha \alpha \kappa \iota .$

Ἐν ταῖς κάμαραις νὰ γεύεσαι ἑν ταῖς χώραις νὰ κοιμᾶσαι
κ' εἰς τὸ μοναστηράκι σου νὰ ἑπερνολετουργᾶσαι.

νανὰ τοῦ κρίνου τὸ πουλὶ καὶ τῆς μελιᾶς τὸ μῆλο
καὶ τὸ ἀσήμι τ' ἄδολο ποῦ ᾠόλωσε τὸν ἥλιο,
νανὰ τοῦ Ῥήγα τὸ παιδὶ τοῦ βασιλεῖᾶ τὸ ᾠχόνι
καὶ τῆς κυρᾶς βασιλίσσας τὸ πετροχελιδόνι.

Εἰς ἤχον π^{λ} δὲ νη. ω χ^{Γ}

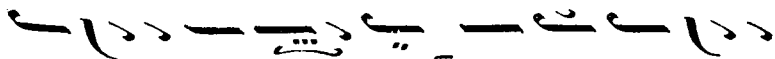
Ἦ πνε κ' ἐ πα ρέ μου το δὲ καὶ πά-
λιν φέ ρε μου ου το π^{Γ} κα λό καρ δο
χα ρού μενο δὲ νὰ τὸ χορ τά σω γά-
λα π^{Γ} νὰ μω ρό μου νά.

Ἦπνε καὶ ἐπαρέμου το κι' ἄμετο 'ς τὰ περβόλια
καὶ γέμισε τὴν πέτζα του τριαντάφυλλα καὶ ρόδα,
τὰ ρόδα νὰ ν' τῆς μάνας του τὰ μῆλα τοῦ κυροῦ του
καὶ τ' ἄσπρα τριαντάφυλλα νὰ ναι τοῦ σαντουλοῦ του.
ὁ ὕπνος τρέφει τὰ μωρὰ κι' ὁ κάμπος τὰ βοσκάρια
κ' ἐμένα τὸ παιδάκι μου τὸ τρέφουνε τὰ χάδια.
ὁ ὕπνος μου 'ς τὰ μάτια σου κ' ἡ ὑγεία 'ς τὴν κεφαλὴ σου
κ' ἡ ἀγρυπνιά 'ς τὸν κύρη σου νὰ κάμῃ τὸ προικί σου.
κοιμήσου ποῦ 'ς τὸ γάμο σου 'ς τ' ἀρραβωνιάσματά σου
θ' ἀνοίξουν ρόδα καὶ ἀνθοὶ μέσα 'ς τὴν καμαρά σου.
τ' ἀλεύρια χιόνια θὰ γενοῦν καὶ τὰ βουνὰ δαμάλια
κ' ἡ θάλασσα γλυκὸ κρασί νὰ πιοῦν τὰ παλληκάρια.

Εἰς ἤχον $\lambda \delta \zeta$ νη ρ χ

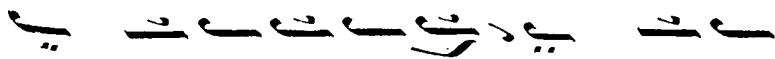
Να νὰ ποῦ σ' ἔ καμ' ἄ ε τὸς $\delta \zeta$ καὶ ποῦ

σ' ἔ γέν να κό ρη $\pi \rho$ καὶ ποῦ σὲ κοι-

λο πό νε σε $\delta \zeta$ ἦ πέρ δι κα 'ς τὰ ὅ-

ρη $\pi \rho$ νὰ νι νὰ νι νὰ νι σου $\pi \rho$ ὅ πνος

'ς τὸ κε φά λι σου.

Κοιμήσου ποῦ παράγγειλα 'ς τὴ Πόλι τοῦ τζαγκάρη
 νὰ κάμη τὰ παπούτζα σου μὲ τὸ μαργαριτάρη,
 κοιμήσου ποῦ παράγγειλα 'ς τὴν Χιὸ τὸ πάπλωμά σου
 'ς τὴ μέση νὰ ᾤναι ἀετὸς 'ς τὸ γύρω τ' ὄνομά σου.
 κοιμᾷτ' ὁ ἥλιος ὁ μισὸς καὶ τὸ φεγγάρι ὅλο
 κοιμᾷται τὸ παιδάκι μου κοιμᾷτ' ὁ κόσμος ὅλος,
 κοιμήσου μῆλο κόκκινο κι' ἀπίδι μου δροσάτο
 χρυσοβεργένιο κάνιστρο τριαντάφυλλα γεμάτο,
 νανὰ ποῦ σ' ἀναθρέφανε μάνα καὶ θυὸ κυράδες
 μὲ χρυσοῦφαντες φασκιές μὲ βελουδένιαις πάναις.

ΘΡΗΝΟΙ

Θρήνοι τοῦ Σουλτάν Ὑελλήμ αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως
ὄντος καταδεδικασμένου ὑπὸ τοῦ ἔθνους του εἰς φυλακὴν.

Εἰς ἤχον λ π δ ν η ρ χ

— — — — —

Ω ὦ μα ται ό της κό ο-

— — — — —

σμου δ ω ω ροι ζι κόν 'δι κο όν μου δ

— — — — —

ε χθε ε ες ε πι τοῦ θρό ο-

— — — — —

νου α α σή η με ε ρον μό νος μό ο-

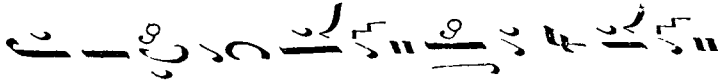
— — — — —

νου ου ε εύ ρί σκο μαι πι κρῶς.

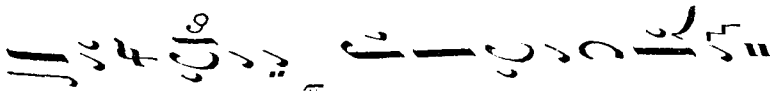
Πάει ἡ βασιλεία ἔλειψ' ἡ ἐξουσία,
τὸ κράτος μου ἐσβέσθη ἡ δόξα μετετέθη ἔμειν' ἐλεεινός·
ὦ Πόλις καὶ πολῖται ζῆτε καὶ εὐτυχεῖτε,
δεν θέλει πλὺθὲ μὲ 'δεῖτε ἴσως μ' ἐνθυμηθεῖτε ποτὲ μετὰ
[καιρόν.]

Τὸ παρὸν ἐτονίσθη κατὰ μίμησιν τῆς παιανιζούσης μουσικῆς ἐπὶ τῆς ἐν Ταγαυρόκ κηδείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας κατὰ τὸ ἔτος 1826.

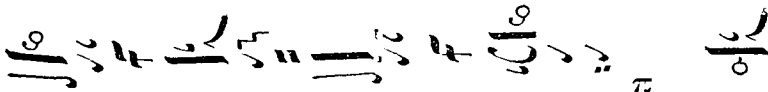
Εἰς ἤχον $\lambda\bar{\eta}\bar{\eta}$ πα. φ λ

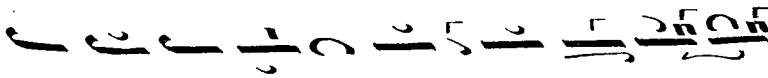
ὦ τί χω ρι σμὸ ὅς φρι κώ δης ὦ ὦ

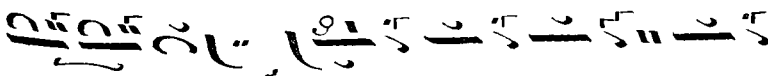
θα νά σι μορ φυ γῆδ^π ἐ σκο τεί νια σε εν

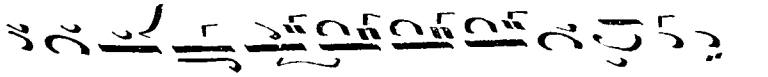
ὁ κό σμος καὶ αἱ μαυ ρο φο ρεῖ ἡ γῆ δ^π (δ:ς) ὅ-

ταν βλέ πω πῶς ὁ κό σμος δὲν ἔμπο ρῶ ν' ἀν-

τι στα θῶ λ κι' ἀ π' τὰ δά κρυ α α ποῦ

χύ νω κιν δυ νεύ ω νά χα θῶ νά χα θῶ

Ἄχ τὰ μέλη τοῦ κορμιοῦ μου βαθμηδὸν πῶς ἀτονοῦν
βέβαια ἔς τὰ βάσανά μου καὶ ἡ πέτραις συμπονοῦν.

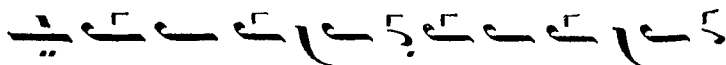
Θὰ μοῦ φαίνωνται αἰῶνες κάθε ὥρα καὶ στιγμή
κι' ἀπὸ τὴν περιόδόν μου θὰ κοποῦν καὶ οἱ σφιγμοί.

δὲν θαρρῶ νὰ ἔναι ποτῆρι ἴσάν αὐτὸ φαρμακερὸν
ἀπ' τὸν θάνατον τί ἄλλο πλεόν θε νά καρτερῶ ;

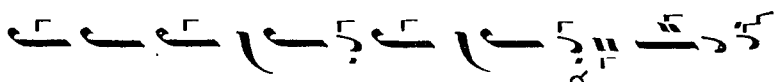
ὅλα θὰ μοῦ ἦν ἀγκάθια 'ς τὴν καρδιάν μου σουβλερὰ
 ἄχ! ἄς μ' ἔπερνεν ὁ χάρος καὶ ἐμένα μιὰ φορὰ,
 νὰ ταφῶ 'ς τὸν ἴδιον τάφον ὅπου θὰ ταφῇ κι' αὐτὸ
 τὸ ἀγαπητὸ μου τέρι νὰ μὴν τ' ἀποχωρισθῶ.

Μοιρολόγιον.

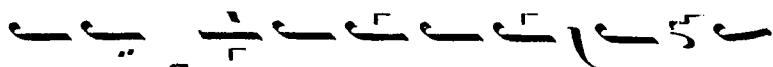
Εἰς ἤχον $\lambda\epsilon\omega$ πα ϕ λ

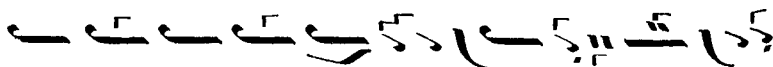
Ὁχ σὰν τί θω ροῦν σὰν τί θω ροῦν

σὰν τί θω ροῦν τὰ μά α α α

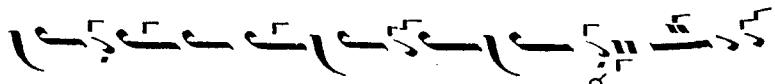
τια μου σὰν τί θω ροῦν τὰ μά τια

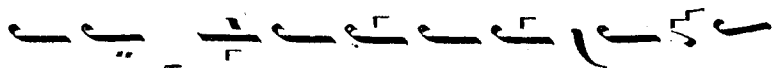
μου σὰν τί θω ρεῖ εἰ τὸ φῶ ω ως

μου ὦ θαμ βώ θη καν θαμ βώ θη

καν θαμ βώ θη καν τὰ μά α-

τια μου θαμ βώ θη καν τὰ μά τια

μευ θαμ βώ θη κε τὸ φῶ ω

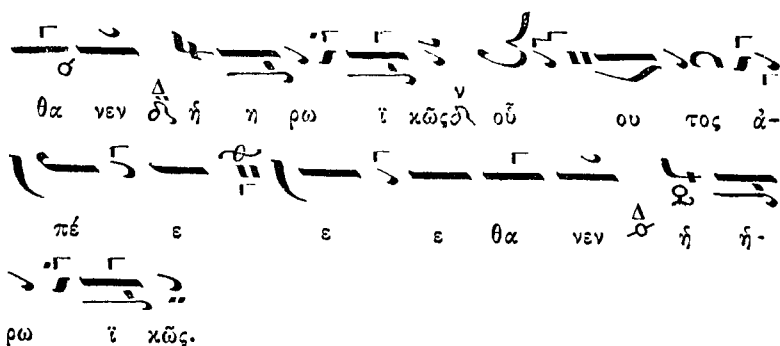
ως μου.

Κλάψτε παιδιά τὴν μάναν σας τὴν πολυγαπηπένην
 μυρολογήσετέ τηνε τὴν παραπικραμμένην,
 ρίψατε ρόδα καὶ ἀνθοὺς ἐς τὸ σῶμα της ἐπάνω
 καὶ φέρετε ροδόσταμα τὸ μνημα της νὰ ράνω·
 στεφάνι εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ ἄνθη στολισμένον
 ἄν νύμφη τὸν παράδεισον νὰ εὕρῃ ἀνοιγμένον·
 ἐχάσαμεν ὅτ' εἴχαμεν καὶ δεν γυρίζ' ὀπίσω
 ἀλήθεια καὶ ταῖς χάrais της δὲν θὰ τὰς λησμονήσω.

Θρῆνος εἰς τὸν Μάρκον Βότσαρην.

Εἰς ἤχον $\pi^{\flat} \delta^{\flat}$ νη. \mathfrak{d} χ

Ἐλ λη η νες κλαύ σω μεν π^{\flat} ἄν δρα
 α γεν ναῖ αι ον \mathfrak{d} τὸν Μά ἀρ-
 κον Βό τσα ρην π^{\flat} ἡ ρω α νέ ε ον \mathfrak{d}
 οὔ ου τορ ος ἀ πέ ε ε-

Τοῦτον τὸν ἥρωα ἄς μιμηθῶμεν
τὴν ἐλευθερίαν μας ἐὰν ποθῶμεν
καὶ θέλει θραύσωμεν ἐχθροὺς ἡμῶν.

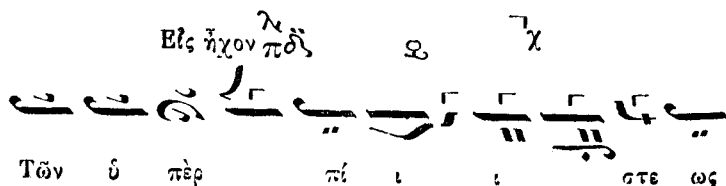
Ἄνδρες ὁμόνοια σ' ἡμᾶς ἀνήκει
καὶ ὁ ὑπέρτατος μᾶς τάσσει νίκην,
νίκην βεβαίαν τε καὶ ἀσφαλῆ.

Τοῦρκοι σκληρότατοι ἂν ἐφονεύθῃ
ὁ Μάρκος Βότσαρης δὲν ἱλιγοστεύθῃ
ἢ ἐναντίον σας Ἑλλήνων ὀργή.

ὦ Μάρκο Βότσαρη Ἡπείρου θαῦμα,
σ' ὅλους τοὺς Ἑλληνας ἀφῆκες τραῦμα
τὸ σῶμά σ' ἐγάσαμεν οὐκ ἀρετάς.

Ἵπαγ' ἀθάνατε 'ς τὰς οὐρανίους
σκηναὶ τοῦ πλάστου μας με ὕμνους θείου
καὶ δέου πάντοτε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισθέντων καὶ
πεσόντων ἐν ταῖς μάχαις ἀδελφῶν ἡμῶν· ψάλλεται δὲ ἐν Θήρᾳ καὶ
ἐν Ταχινρὸκ τῆς Ῥωσσίας, ἐν τῇ τελετῇ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῇ 25
Μαρτίου προτροπῇ τοῦ συντάκτου, (ᾧρα τὴν τελετὴν μελοποιηθεῖ-
σαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου).

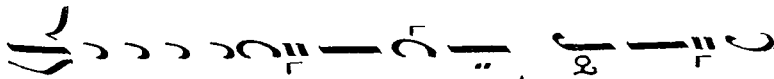

καὶ πα τρι ε ε δος ^ν δλ α γω-

νι σθε έ έν των ^Δ δλ και πε σόντων έν ταῖς

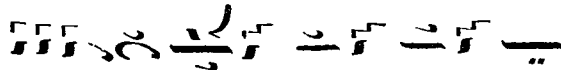
μά χαις α δελ φω ων ή η μων ^Δ δλ αι ω νί-

ε α ή μνή η μη ^{δλ} Δ αι ω νί-

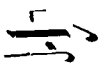
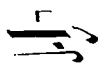

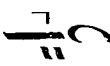
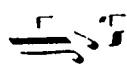
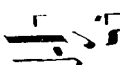
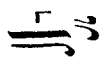
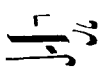
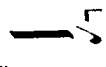
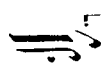
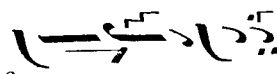
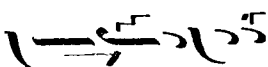
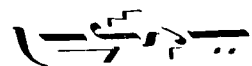
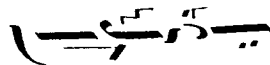

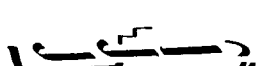

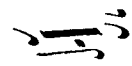
ε α ή μνή η μη ^ε λ αι ω νί-

ε ε α ή μνή η μη.

ΤΕΛΟΣ

Διόρθωσις τῶν κυριωτέρων παροραμάτων.

<i>ἀντί</i>	<i>γράφει</i>
Σελ. 4 ς. 5 νας 	 ε νας
» 4 » 8 νη 	 η νη
» 17 » 2 ε ε 	 ε ε
» 19 » 8 περ σου 	 περ σου
» 24 » 15 α 	 α
» » » 16 για νεμ πι 	 για α νεμ πι
» 26 » 4 εμ πι γιν 	 ε μπι γιου
» » » 18 βε λι νε 	 βε ε λι νε
» 35 « 15 ει πνος 	 ει πνος

ἀντί

γράφει

σελ. 48 ς. 8 ο κλε

ο κλε

» 54 » 6 τρις δι α

τρις δι α

» 92 » 2

» 94 » 3 νω

ε νω

» 126 » 2 ἄ ω ρον

ἄ ω ρο

» » » 8 ἄν θο ος

α αν θο ος

» 137 » 1 χ

χ

» 149 » 1 νω

νω

» 157 » 5 με δι

με δι

» » » 9 με δι

με δι

» » α 8 λι δο να

λι δο να

» » » 6 κιν

κιν

» 162 ν 12 τήν κα

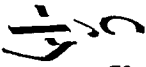
τήν κα

	ἀντί	γράφει
σελ. 166 γ. 6	κία γα	κία γα
» 202 » 5-6	ρα τι ρα τι	ρα τι ρα τι
» 206 » 5	νω θέ λω εκ	νω θέ λω εκ
» 208 » 3	χι μου	χι μου
» 218 » 7	πλα α	α πλια
» 231 » 4	ρο υ ο	ε ε ρο
» 234 » 8	τον	το ον
» » » 11	γω ω	γω
» 260 » 7		
» 265 » 4		
» 270 » 1		
» 282 » 11		

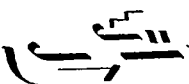

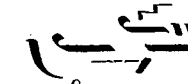
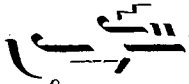

	ἀρτί	γράφει
» 300 » 1	ι κρες	πι κρες και
» 330 » 7	με αυ	με α
» 339 » 3	για τήν	για τήν
» 373 » 6	κιαν τούς	ους και
» 382 » 12	ζα λην	ζα λην
» 421 » 40	χ	χ
» 431 » 1	η τον ε	η τον ε
» 433 » 9	στό καλά θι	στό κα λά θι
» 462 » 7	πο σες α	πο σες α
» 464 » 1	σθη τω ρα	σθη τω ρα
» 467 » 1	πι	πι
476 ς. 1	ρα . μη πλη	ρα μη πλη
» 477 » 3	πο τον κο	(γράφει ως ἄνω)
» 478 » 9	κιαλ	κιαλ

ἀντί

, γράφε

σελ. 485 ς. 3. ο το

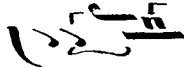
 ο το

» 489 » 1 βη η μα βη η μα

» 506 » 6 ω

 δυ

» 544 » 9 βο ο

 βο ο

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν κατὰ Νομοὺς κυρίων συνδρομητῶν.

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Λεωνίδας Ἀργύρης δημοδιδάσκαλος Ἀθηνῶν	σῶμα	4
Φίλιππος Πολίτης δημοδιδάσκαλος Λαυρίου	»	1
Γεώργιος Καβαδίας δημοδιδάσκαλος Κεραιχωρίου	»	1
Παῦλος Π. Κέππας δημοδιδάσκαλος Αἰγίνης	»	1

ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ.

Νίκανδρος Ἱεροδιάκων ἐπιστάτης τῆς ἐν Χαλκίδι		
Ἱερατικῆς Σχολῆς	»	1
Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς	»	1
Γ. Ι. Βαφειάδης	»	1
Δημ. Κοντὸς	»	1
Δημ. Ι. Δελέγκας	»	1
Γεώργιος Δ. Ζάχος	»	1
Μιχαὴλ Ἰωάννου	»	1
Γεώργιος Παπαϊωάννου	»	1
Κωνσταντῖνος Γ. Ἀναστασίου	»	1
Ἰωάννης Ἀθ. Μπρατσώτης	»	1
Δημήτριος Στεργίου	»	1
Ἰωάννης Ἀθανασιάδης	»	1
Βασίλειος Βουγιουλῆς	»	1
Δημήτριος Παπαγεωργίου	»	1
Δημήτριος Σουβλίδης ἀπόφοιτος	»	1
Ἀσκληπιὸς Μπόθος	»	1
Χρῆστος Γ. Παύλου	»	1
Εὐάγγελος Ν. Κακκαρᾶς	»	1
Γεώργιος Κοτσῆς δημοδιδάσκαλος	»	1
Ἀναστάσιος Παπαγεωργίου	»	»
Νικόλαος Βελησάριος	»	»

Μηλτιιάδης Γιαννακῦρης δημοδιδάσκαλος	σῶμα	1
Γεώργιος Εὐσταθιάδης ἱερεὺς \	»	1
Χρῆστος Τραπεζούντιος μουσικὸς	»	1
Ἀντώνιος Καραγιαννόπουλος μουσικὸς	»	1
Ἀθανάσιος Ἀκριώτης	»	1
Νικόλαος Γ. Ῥέντης	»	1
Δ. Τζιβελάκος δημοδιδάσκαλος Ἀγίας Ἀννης	»	1
Γεώργιος Π. Ζωγράφος	»	1
Γεώργιος Α. Φλῶκος	»	1
Δήμαρχος Αἰγισίαν	»	1
Β. Βαλάντος δημοδιδάσκαλος	»	1
Ἐνοριακὸς ναὸς Αἰμνης	»	1
Δημήτριος Παπαγεωργίου μουσικὸς	»	1
Δημήτριος Π. Μαργαζιώτης	»	1
Β. Παπαγεωργίου μουσικὸς	»	1
Χ. Σπηλιοτόπουλος δημοδιδάσκαλος	»	1
Δ. Κ. Στριφούλης	»	1
Καλλιόπη Ἰωάννου	»	1
Ἀντ. Ἐμμανωλίδης	»	1
Μ. Μπονοφᾶς	»	1
Χρῆστος Κ. Χρήστου	»	1
Ν. Κ. Ἰγγλέζου	»	1
Ἰωάννης Γ. Βαλαμακάκης	»	1
Δημ. Χρ. Μαυροειδῆς	»	1
Σταμάτιος Ι. Πλέσσας	»	1
Κωνσταντῖνος Δ. Κωνσταντινίδης	»	1
Ἰωάννης Τίτλης	»	1
Ἰωάννης Π. Σκιαθίτου δημοδιδάσκαλος Γλώσσης	»	1
Ἀναγνώστης Παναγιώτου	»	1
Κ. Ι. Δροσάκης δημοδιδάσκαλος Ἀλωνήσου	»	1
Ἐπιφάνειος Καλοειδᾶς δημοδιδάσκαλος Σκιᾶθου	»	1
Ἀνδρέας Γ. Μπούρας	»	1
Ἀργύρης Δ. Ἀργυρίου	»	1
Ν. Δ. Εὐσταθίου	»	1

Ἀντώνιος Ι. Ῥήγας	σῶμα	1
Ἰωάννης Παπανικολάου	»	1
Κωνσταντῖνος Χρήστου Πλατανιώτου	»	1
Δημήτριος Κ. Ἀθανασίου	»	1
Σωτήριος Ν. Μπαρδῶνας	»	1
Δημήτριος Γ. Σιδέρης ἐκ Γλώσσας	»	1

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ.

Τηλέμαχος Ἀχιλ. Μεταυτοῦς δημοδιδ Κρίσσης	»	1
Κωνσταντῖνος Πετρόπουλος	» Λιβανωτῶν	1
Γ. Α. Χατζῆς ἐκ Θεσπιῶν	» Ἀγ. Κωνσταντίνου	1
Γ. Ι. Δάμπρου ἐκ Ζελίου Λοκρίδ.	» Θρονίου	1
Μ. Ι. Λαχόπουλος	» Ῥιγγενίου	»
Νικόλαος Δήμου	» Μώλου	»
Κ. Α. Ἀναγνώστου ἱατρὸς	»	»
Ἀθανάσιος Ἀγραδᾶς ἔμπορος	»	»
Παναγιώτης Παπαδημητρίου ἱερεὺς Καλαποδίου	»	»
Μαργαρ. Στεργίου σκευοφύλαξ ἱεροῦ ναοῦ Καλαποδίου	»	»
Ἰωάν. Π. Μ. Καραλῆς ἐκ Σαλαμῖνος δημοδ.	»	»
Γεώργιος Καλῆρας	»	»
Σωτήριος Ἀγραφιῶτης Σακελλάριος Δαδίου	»	»

ΝΟΜΟΣ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.

Ἰωάν. Θ. Καλπογιαννάκης ἱερεὺς Παραχελωΐτιδος	»	»
Γεώργιος Κάλλης δημοδιδάσκαλος	»	»
Κ. Καππὲς μουσικὸς	»	»
Γεώργιος Χ. Κουτζαγγύλης	»	»
Ἀναστάσιος Σκαρδέλης μουσικὸς εἰς Αἰτωλικὸν	»	»
Γ. Ἀναστασιάδης	» τῆς Κοιμήσεως	»
Β. Ἰωμακεύλης	» Ἀγ. Νικολάου	»
Δημήτριος Πάλας ἱερεὺς Θυάμ. τοῦ Βάλτου	»	»
Φώτιος Παπαδόπουλος δημοδιδ. Ἀγριν. Τριχωνίας	»	»
Θεοφύλακτος Σέρβος ἱεροδιάκων	»	»

Λάμπρος Μανθόπουλος μουσικός	σώμα	4
Ίωαννης Κορκολέστης έμπορος	»	»
Δαυήτριος Β. Παπαγιάννης	»	»
Σπυρίδων Παπανικολάου	»	»
N. H. Κωνσταντίνου ίερεύς δημοδιδ. Καρπενησίου	»	»
Δημήτριος Οίκονόμου δημοδιδάσκαλος Κερασόβου	»	»
Θεμιστοκλής X. Τριαντάκης παντοπώλης	»	»
Ταξιάρχης Οίκονόμου μαθητής	»	»
Ίωάν. Αιμπέριος (Δήμος Οινιάδος Βονίτζης)	»	»

NOMOS AXAIAS.

Κλεομένης Ἀθήνης μουσικός τῆς ἐν Πάτραις Μητροπ.	»	»
Σπήλιος N. Κουδέλης Δήμαρχος Αἰγείρας Αἰγιαλ.	»	»
Θεμιστοκλής Ποταμίδης δημοδιδ. Κλειτωρίας Καλαβρ.	»	»
Χρήστος Παπλᾶς ἐκ Ψωφίδος	»	»
Ἐμμ. Σ. Σπανουδάκης πρωτοψάλ. πρωτ. Αἰγείου	»	»
Δ. Α. Χαριτόπουλος Νομαρ. δημοδ. Πύργου Ἠλείας	»	»
Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ		

Ἀκάκιος Ἀθανασόπουλος ἱεροδιάκων Μονῆς Ψωφίδος	»	»
Γεώργιος Σκρέκος	»	»
A. Π. Ἀχολος	»	»
Σταμάτιος Φασιανός	»	»
Παναγῆς Μπουγᾶς	»	»
Γεώργιος Σπυρόπουλος	»	»
Ἐλ. Γ. Ἀθανασόπουλος	»	»
A. Παπαθανασίου	»	»
Παναγῆς Σπηλιοτόπουλος	»	»
Ἐπαμεινώνδας Τζεκλένης	»	»
Βασίλειος Ἀσημακόπουλος	»	»
Δημήτριος Μαυρογιώργης Πρεβεζαῖος	»	»
Χαρίλῃος Δημητρόπουλος ἐξ Ἀχαΐας, ὑπάλληλος	»	»
τῆς Δημαρχίας Βουπρασίων	»	»

NOMOS ARKADIAS.

Ιω. Εὐθυμιάδης ἑλληνοδ. Λυκουρσίου Μεγαλουπ.	»	»
--	---	---

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

Σκαλλάριος Ταβουλάρειος ἱερεὺς Τσερίων Οἰτύλου	σῶμα	4
Δ. Χρηστοδουλέας πρωτεύδικος καὶ ἐπισκ. ἐπιτροπ.	»	»
Θ. Κανελέας δημοδιδάσκαλος Καρδαμέλης	»	»
Π. Φιλιππίδης μουσικὸς δημοδιδ.	Ἐξωχωρίου	»
Δ. Κατζουλίδης δημοδιδάσκαλος Τσερίων	»	»
Περικλῆς Ζανετῆς μουσικὸς	»	»
Ἀγισίλαος Π. Καλογερέας δημοδιδ. ἐκ Λισονόβου	»	»
Γεώργιος Γεωργέας ἢ (Μπούρας)	»	»
Σωτήριος Μωκέας ἐκ Λισανόβου	»	»
Ἐπαμεινώνδας Σκαρναλέτος ἱατρός	»	»
Γεώργιος Γρηγ. Πατριαρχέας	»	»
Εὐαγγέλιος Μπενέας	»	»

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ.

Α. Φιλανδριανὸς ἐκ Καλαμῶν Μεσσηνίας	»	»
Ἰωάννης Μπαρούτης	»	»
Ἡλίας Δ. Γαρίδης	»	»
Ἀνδρέας Τορναδόρος	»	»
Ἀθανάσιος Ι. Σακέτας	»	»
Βασίλειος Ν. Κόκκινος	»	»
Θ. Ἀναγν. Ἀναστασόπουλος	»	»
Ι. Βασιλειάδης	»	»
Δ. Χρυσικόπουλος	»	»
Ἀπόστολος Χ. Ἀνδρικόπουλος δημοδιδ. Μεσσήνης	»	»
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος δημοδιδ. Μαυρομματίου	»	»
Βενετζάνος Ι. Κουβελάκης	»	»
Ἰωάν. Πετραδάκης δημοδιδάσκαλος Κεφαλινῶν	»	»
Πέτρος Κ. Πληβοῦρης δημοδιδ. Ἀνδρούσης	»	»
Γεώργιος Π. Σεκάκος	»	Χανδρινῶν
Γ. Σκαελλαρόπουλος ἱερεὺς τοῦ χωρίου Μηνάγα	»	»
Ἰωάννης Βατίερος	»	Μαμεριζίου
Δημήτριος Γκόνας	»	Γριβιτσῶν

Βασ. Γιαννακόπουλος ἱερεὺς χωρίου Τριζοκάμπου	σῶμα	4
Δημοσθένης Γ. Κομμαῆς ἑπαρχ. Τούρτζης	»	»
N. X. Κατζούρας Δήμαρχος Ἀνδριτσείνης	»	»
Πρωτοσύγγελος N. Κελιμοίρης	»	»
Ἀρχιμανδρίτης Π. Παπαγεωργίου	»	»
I. Σωτηρόπουλος	»	»
Παναγῆς Βαλασσόπουλος δημοδιδάσκαλος	»	»
Σωκράτης Παπαϊωάννου δημοδιδ. Ἀνδριτσείνης	»	»
B. Δ. Μιχαλόπουλος Δραγουμάνος	»	»
Π. Σταυρόπουλος δημοδιδ. Ἀρήνης	»	»
Δ. Γ. Τσονέρης δημοδιδάσκαλος Κρεσταινῆς	»	»
Π. Δ. Δελαζᾶνος	»	Μάζι
Γ. Α. Γιαννιζόπουλος δημογραμ. Σκηλοῦντος	»	»
Κωνσταντῖνος Αἰλιανός δημοδιδάσκαλος Ἀλιφῆρας	»	»
Θεμ. N. Ἀναστασιάδης	»	Μπρουμάζι
Ἀγησίλαος M. Ἀντωνιάδης	»	»

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.

Δ. Παπαϊωάννου ἑπαρχ. δημοδιδάσκαλος Κορινθίας	»	»
Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου μουσικός	»	»
Φωκᾶς Ζ. Σταθόπουλος	»	»
Θαμᾶς Θωμαΐδης	»	»
Ἰωάν. Σ. Παπαγεωργίου δικαστ. κλητῆρ	»	»
Σοφοκλῆς Μπινιάρης δημοδιδ. Κιάτου Σικυῶνος	»	»
Δ. Παπαναστασίου	»	Βάλτζης
Παναγῆς Δ. Παπᾶς	»	Μάτζανη
Γ. I. Φουσιάννης	»	Ἀγγελοκάστρου
Ἠλίας Οἰκονομόπουλος	»	Σοφισανῶ
Εὐγ. Χασαπόπουλος ἱερεὺς καὶ δημοδ. Ἀγκύρας	»	»
N. Δοντόπουλος δημοδιδάσκαλος Σπετσῶν	»	»
Ἀναστάσιος Θεοχάρης δημοδιδάσκαλος	»	»

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ἐμμανουὴλ Μαγκάκης δημοδιδ. Ἐρμουπόλεως	»	»
---	---	---

Σταμάτιος Συνοδιῶς	σῶμα	4
Ι. Σ. Χαψάνης	»	»
Ν. Σχμοθράκης	»	»
Ἀνδρέας Γερτσιμάκης	»	»
Μαριέτα Κ. Δοντᾶ	»	»
Μαριγῶ Γ. Σκευάκη	»	»
Αἰκατερίνη Γ. Γλυκῇ	»	»

Μύκωρος.

Χαράλαμπος Βενιέρης ἱερεὺς	»	»
Π. Μ. Καλογερᾶς	»	»
Ἰωάννης Π. Γρυπάρης	»	»
Γεώργιος Μ. Σολομὸς	»	»
Μαρία Ν. Γρυπάρη	»	»
Π. Μ. Κοσμιζόπουλος	»	»
Ἀντώνιος Π. Γκίζης	»	»
Ἀντώνιος Βενιέρης	»	»
Ἀλέξανδρος Χ. Γεωργίου	»	»
Φραγκίσκος Παπαγεωργίου δημοδιδ. Σερίφου	»	»
Γεώργιος Δεσπᾶστας	»	»
Λεωνίδας Ι. Ζωγράφος ἐπαρχ.	»	»
Ἰωάννης Μ. Ἀργυρὸς	»	»
Βασίλειος Ν. Γ. Γαβαλᾶς	»	»
Γεώργιος Ν. Μεγαρεὺς	»	»
Βασίλειος Γ. Χέλμης	»	»
Γ. Εὐσταθιάδης	»	»
Ἰωάννης Γ. Εὐγένειος ἐπαρχ.	»	»
Ἰωάννης Ν. Ἀλβέρτης	»	»
Δ. Μαυράκης ἑλληνοδιδ.	»	»
Γεώργιος Δεσίπρης	»	»
Π. Ν. Πλητᾶς	»	»
Παντ. Ι. Φανουράκης γραμμ. Εἰρηνοδ. Πανόρμου	»	»
Ματθαῖος Ἀργίτης	»	»

Νικόλαος Μελισουργός δημοδισκαλός Νάξου	σῶμα	4
Ἐλευθέριος Γ. Καστρινσίου ἱερεὺς δημοδιδ. Φιλοτίου	»	»
Στυλιανὸς Βλυσίδης	»	»
N. Μιλτιάδης	»	»
Ἐμμ. Γ. Φραγγίσκος	» » Ἀπερανθ.	» »
Ἰωάννης Α. Νέκας	» » Πάρου	» »
Ἰωάννης Ἐλ Πρωτοῦιερεὺς	»	»
Ἰωάννης Δ. Μαύρης	»	»
Ἀθανάσιος Π. Κουτρέλης	»	»

Ἐπαρχία Θήρας.

Μιχαὴλ Ν. Μηντρινὸς ἐπαρχιακὸς δημοδιδ.	»	»
Ἰωάννης Ν. Λαγκαδάς μουσικὸς	»	»
Μ. Γ. Μοσχόχειλος	»	»
Δῆμος Καλλίστης	»	10
Σωφρόνιος ἀρχιμανδρίτης ἐφημέριος τῆς πρωτευούσης	»	4
Οἰκονόμος Ῥώστος μουσικ.	» ἐν Βόθωνι	»
Μακάριος Μηντρινὸς	» ἐν Ἐσωγωνίᾳ	»
Ἐμμανουὴλ Ζώρζης	» ἐν Ἐξωγωνίᾳ	»
Σωφρόνιος Μουζάκης ἱεροδ. εἰς προφήτην Ἥλιαν	»	»
A. Μ. Λαγκαδάς ἑλληνοδιδ. τῆς πρωτευούσης	»	»
K. Γ. Νοῦτάκης δημοδιδάσκαλος	»	»
Ἀντώνιος Ν. Δεναξᾶς μουσικὸς	»	»
N. Γ. Μαθᾶς μουσικὸς καὶ δημοδιδ. ἐν Ἀκρωτηρίῳ	»	»
Δάμπρος Ἀρβανίτης μουσικὸς	»	»
Ἱερόθεος Καρχιολέγκος » καὶ φοιτ. Πανεπιστ.	»	»
Ἀγγελος Ν. Σιγάλας κτηματίας	»	»
Γεώργιος Ν. Σιγάλας	»	3
Ἰωάννης Μ. Σταυράκης	»	4
Μαρίνος Ι. Σορότος	»	»
Μαρίδη χήρα Δ. Βεργωτῇ	»	»
Δεσποινιδ. Κ. Μαθᾶ	»	»
Αἰκατερίνη Α. Σιγάλα	»	»

Καλλιόπη Ν. Σορότου	σῶμα	1
Ἰωάννης Μ. Σορότος	»	»
Ἀγαθάγγελος Μ. Σορότος	»	»
Γαβριήλ Μ. Σορότος	»	»
Πέτρος Μ. Σορότος	»	»
Θεμιστοκλῆς Μ. Σιγάλας	»	»
Νικόλαος Α. Ἀδραβάνης	»	»
Νικόλαος Γ. Λαγκαδᾶς	»	»
Νικόλαος Κ. Ἀναπλιώτης	»	»
Δημήτριος Κ. Καραβίας	»	»
Α. Ν. Μαυρομαμάτης	»	»
Γουλιέλμος Ἰ. Λαγκαδᾶς	»	»
Γουλιέλμος Ν. Ζάνες	»	»
Γεώργιος Ι. Μουζάκης	»	»
Μάρκος Μ. Ζάνες	»	»
Μιχ. Μ. Σκορδίλης	»	»

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Γ. Μπογδάνος ἱερεὺς, δημοδιδ. Γαῖου Λευκάδος	»	»
Θεόδωρος Βέργος ἱερεὺς	»	»
Δημήτριος Ἀνεμογιάννης δημοδιδ. Λογκοῦ	»	»
Σπυρίδων Γ. Βουτζινᾶς	»	»
Ἀθανάσιος Γ. Ἀρβανιτάκης δημοδιδ. Λακιωτῶν	»	»
Ἰωάννης Α. Ζενεμπίσης	»	»
Εὐάγγελος Μ. Μουρίκης	»	»
Σ. Φουρλάκος Δήμαρχος Εὐγήρου Λευκάδος	»	2
Δημήτριος Λήτσορης ἱερεὺς	»	1
Δ. Σ. Πολίτης κτηματίας ἐκ Κονταρχάνου	»	»
Καλλίστρατος Φητούρης ἱερεὺς	»	»
Δ. Χρυσοβιτζάνος ἰδιοκτήτης ἐκ Βορνίκου	»	»
Σπυρίδων Λαβράτος ἐκ Βασιλικῆς	»	»
Νικόλαος Φλογαίτης ἐκ Μαραντοχωρίου	»	»
Ν. Σολδάτος ἐξ ἀγίου Ἡλιοῦ	»	»

Ἰωάννης Π. Ι. Σολδάτος ἐξ ἁγίου Ἡλιοῦ	σῶμα	4
Ἀγγελος Χρυσὸς τοῦ ἱερέως Ἰωάννου ἐκ Βουρνίκου	»	»
Εὐστάθ. Σ. Δρακόπουλος ἐπαρχ. δημοδ. Λευκάδος	»	»
Γεώργιος Σ. Φίλιππος βοηθὸς	»	»
Μηνᾶς Α. Ῥοντογιάννης δημοδιδ. Ἐξανθείας	»	»
Πέτρος Δ. Τοβέρδος	» Καλαμιτσίων	»
Γεράσιμος Ε. Μανόλιτας	» Ἀλεξάνδρου	»
Χρήστος Κακλαμάνης	» Καρυᾶς	»
Ἐπαμινώνδας Ἀσπροϊέραξ	» Σφακιωτῶν	»
Σπυρίδων Βρετὸς	» Κατούνης	»
Γ. Π. Κατηφόρης	» Ἀπολλωνίων	»

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Βασίλειος Ι. Ἀντύπας ἱερεὺς δημοδιδ. Πυλαρέως	»	»
Νικηφόρος Φαραντέλης	» ἐκ Σαμείων	»
Ἀχιλλεὺς Κοτρόζος	» ἐκ Καρυστίας	»
Γεώργιος Καλλίνικος	» ἐκ Παραλίων	»
Ι. Ε. Ῥαυτόπουλος ἐπαρχ.	» Ἰθάκης	»
Ἀνδρέας Ζ. Κατζαμᾶς	»	»
Γεράσιμος Ν. Μιχαλόπουλος μουσικὸς	»	»
Εὐάγγελος Κορυαλὸς	»	»
Σωστάνης Κρακούζης	»	»
Γερ. Ὀδυσ. Καλλίνικος	»	»

ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Ἀναστ. Στρ. Διονυσιάδης νομαρχ. δημοδιδ. Ζακύνθου	»	»
Ι. Ν. Λεονταρίδης ἱερεὺς βοηθὸς	»	»
Σπυρίδων Λογοθέτης καλλιγραφεὺς	»	»
Ἀθ. Π. Ι. Βίκος εἰδικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκκληστ. Μουσ. Συλλόγου καὶ νομαρχιακὸς διδά- σκαλος τοῦ Β. σχολείου Ζακύνθου	»	»
Ν. Δρογγίτης δημοδιδ. καὶ βοηθὸς Β. δημοτ. σχολ.	»	»
Α. Πυλαρινὸς ἱερεὺς τοῦ ἁγίου Λαζάρου	»	»

Π. Α. Βόστος δημοδιδάσκαλος Δήμου Ἀρτεμησίων	σῶμα	4
Στ. Ἀρβανίτης	»	»
Α. Ν. Κλαυδιανός	»	»
Σπυρίδων Παπαγεωργόπουλος ἐκ Γερακαρίου	»	»
Διονύσιος Λαφιγγέλης Ἰωάννου	»	» •
Πέτρος Κρεκούπης	»	»
Ἀντώνιος Σ. Μπουσκίνης ἐκ μέσῳ Γερακαρίου	»	»
Πέτρος Παπαγεωργόπουλος ἱερεὺς	»	»
Διονύσιος Ν Μουζάκης ἐξ ἄνω Γερακαρίου	»	»
Σπυρίδων Στρίνης ἐκ κάτω Γερακαρίου	»	»
Διονύσιος Ζουπάνος ἱερεὺς	»	»
Ἀντώνιος Κολυβάς ἐκ Σκουλικάδων	»	»
Απόστ. Φλάμπουρος ἐκ Μπελουσίου	»	»
Διονύσιος Μόρος	»	»
Διονύσιος Π. Μουζάκης	»	»

Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἑλληνικὸς Σύλλογος «Ἑρμῆς»	»	»
Α. Σ. Στεφόπουλος	»	»
Ἀνδρεάδης	»	»
Δ. Π. Παστελάς	»	»
Κωνστ. Α. Ξανθόπουλος	»	»
Νικόλαος Μ. Σορότος Θηραῖος ἔμπορος	»	2
Ἀντώνιος Π. Σεγρέδος	»	2
Κωνστ. Μ. Σορότος	»	»
Εὐστράτιος Γ. Παπαδόπουλος ἀ. ψάλτης τοῦ ἐν		
Πέτρῳ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Εἰσοδείων	»	2
Γρηγόριος Π. Πασχάλης β'. ψάλτης τοῦ ἰδίου ναοῦ	»	»
Δανιὴλ ἱεροδιάκων τοῦ ἰδίου ναοῦ	»	»
Ἰωάννης Χ. Ἀντύπας	»	»
Ἀντώνιος Γ. Παλαμάρης	»	»
Δημήτριος Π. Σοφρωνίου μουσικὸς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ ἐν Σισλῇ νεκροταφείου.	»	»

Γ. Γύπαρης	σῶμα	4
Κ. Καλλέργης Θηραίος	»	»
Γ. Πατοῦνας.	»	»
Μ. Ι. Κρεντηρόπουλος	»	»
Ι. Κ. Δημελήτσας	»	»
Χ. Β. Μερκούρης	»	»
Η. Π. Δαπόντας	»	»
Δ. Μ. Ῥήγας	»	»
Π. Κούρτζουλας	»	»
Γ. Τραυλός	»	»
Π. Οἰκονόμου	»	»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Ἀρχιμανδρίτης Κ. Μόδεστος	σῶμα	1
Παπαθεόδωρος ψάλτης τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου	»	»
Χρήστος Κ. Πάνου μουσικὸς	»	»
Ἰωάννης Α. Βλαγκόπουλος	»	»
Μιχαήλ Ι. Καλὸς	»	»
Δ. Βουργαράκης ψάλτης τοῦ ἁγίου Νικολάου	»	»
Βασίλειος Μ. Δεληβασίλης Σιατιστεὺς	»	»
Σ. Θάνος βιβλιοπώλης	»	»
Δ. Ἀθ. Οἰκονομίδης ἐξ Ἐπανομῆς	»	»
Οἱ μαθηταὶ τοῦ Διδασκαλείου διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου ἱερέως Θεοδ. Μαζουράνης	»	»
Θεόδωρος Παπαϊωάννου ἐκ Καταφυγῆς	»	»
Πέτρος Ἀποστολίδης Σεβραῖος	»	»
Θεολόγης Τσακμάκης Νιαουσινὸς	»	»
Γεώργιος Μάνος Βορυτσαῖος	»	»
Ἰωάννης Χ. Ἰωάννου Θεσσαλονικεὺς	»	»
Ἀπόστολος Βασιλόπουλος Λιτοχωρίτης	»	»
Ἰωάννης Χατζόπουλος ἐκ Βελβενδοῦ	»	»
Συμεὼν Κυριακίδης ἐκ Μεσορώπης	»	»
Γεώργιος Παπαθωμᾶ Θεσσαλονικεὺς	»	»
Σταῦρος Σπάνδου Νεοχωρίτης	»	»
Ἀθάσιος Ἀθανασιάδης Λακοβακλιώτης	»	»
Ἀναστάσιος Παρδάλης Νανστηναῖος	»	»
Κωνσταντῖνος Ζαχόπουλος Θεσσαλονικεὺς	»	»
Ἀνδρέας Σοζίδης ἐκ Βογιατζικιοῦ	»	»
Νικόλας Περδίκης	»	»
Χριστόδουλος Φυλακτὸς ἐκ Βελβενδοῦ	»	»
Κωνσταντῖνος Κοσμᾶς ἐκ Παλυγήρου	»	»
Γεώργιος Παπακωνσταντίνου ἐκ Γαλακτίστης	»	»
Γεώργιος Τακαντζᾶς ἐκ Βογιατζικιοῦ	»	»
Ἀντώνιος Τζουβέρας ἐκ Λειβαδίου	»	»
Ἀθανάσιος Κροσταλίδης ἐκ Λειβαδίου Χαλκίδος	»	»

Δημήτριος Σαμαρᾶ ἐκ Γαλατίας	σῶμα	1
Εὐάγγελος Εὐστρατιάδης	»	»
Κωνσταντῖνος Καμπιτογλίδης ἐκ Βερροίας	»	»
Νικόλαος Χ. Λούσης ἐκ Βοδενῶν	»	»

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.

Γεώργιος Πρωτοψάλτης	»	»
----------------------	---	---

ΚΡΗΤΗ.

Οἱ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Πρέβελι.

Δανιὴλ Κοσφάκης προηγούμενος	»	»
Κωνσταντῖνος Πλεύρης ἱερεὺς	»	»
Νεόφυτος Ὁρφανουδάκης ἱερεὺς	»	»
Ἰωσήφ Χρυμάκης μουσικὸς καὶ ψάλτης αὐτόθι	»	»
Ο. Παππαδάκης	»	»
Σ. Κουφάκης.	»	»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

Γερμανὸς Καλλιγᾶς Μ. πρωτοσύγγελος	»	»
Ἀμβρόσιος Σφακιανᾶκης ἱερεὺς Κρής	»	»
Ἀνδρέας Καλλιγᾶς ἱεροδιάκων	»	»
Θεόδουλος Κύπριος πρωτοσύγγελος	»	»
Μεθόδιος ἱερομόναχος	»	»
Νικόλαος ἱερεὺς προεστὼς Κεφαλληνεύς	»	»
Θεόφραστος Παγώνης ἱερεὺς	»	»
Ἱερεμίας Περίδης ἱεροδιάκων	»	»
Νικηφόρος Ζερβὺς Καλύμνιος	»	»
Ἀγαμέμνων Ὁρφανὸς	»	»
Γιαννούλης Σάγας Τήνιος	»	»
Παντελὴς Γεωργιάδης Καισαρεὺς	»	»
Ἀναγνώστης Λιθαδοῦρος μουσικὸς Θηραῖος	»	»
Ἰωάννης Γαρυφαλῆς	»	»
Ἱερώνυμος Καραβίας	»	»

Νικόλαος Κοτσιφάκης	Θηραίος	σώμα	1
Α. Σ. Λιβάρης	»	»	»
Γεώργιος Ν. Λαγκαδάς	»	»	»
Ίωάννης Ν. Λαγκαδάς	»	»	»
Νικόλαος Γ. Ἀνδρεδάκης Κρής		»	»
Κυριάκος Συμεωνίδης Κύπριος		»	»
Ἀναγνώστης Παπαδημητρίου Λιμναῖος		»	»
Α. Κ. Κλίσσης		»	»
Ν. Δοῦκας Λέσβιος		»	»
Παναγιώτης Γρυτζάνης		»	»
Σπυρίδων Χρυσάφνης.		»	»
Ἀντώνιος Ρεκάρδος.		»	»

ΜΑΣΣΑΛΙΑ.

Μαρίνος Δ. Βεργωτῆς Θηραίος	»	»
-----------------------------	---	---

ΣΕΡΒΙΑ.

Χριστόδουλος Π. Ζαϊμίδης ἐξ ἁγίου Μηνᾶ τῆς Ἡπείρου	»	»
Κωνσταντῖνος Γ. Φιλιππίδης	»	»
Νικόλαος Παπαδόπουλος	»	»
Διονύσιος Α. Ζαχαριάδης ἐκ Ζαγορίου Ἡπείρου	»	»
Ίωάννης Κ. Γέπης	»	»
Ζῆσκος Σπ. Στενός	»	»
Κωνσταντῖνος Μπέλος ἐξ Ἀρτσίστης Ἡπείρου	»	»
Χαρίδης Μενεκόπουλος	»	»
Θωμᾶς Ι. Μπόσης	»	»
Θεοχάρης Πασχάλης Κορατζίδης	»	»
Χαρίσης Ζωΐδης	»	»
Παῦλος Π. Κατζάνικα Σιατιστεὺς	»	»

ΡΩΣΣΙΑΣ.

Γ. Μ. Καλοροΐζικος Θηραίος Ἐἵσκι Ῥωσσίας	»	»
Π. Α. Ἀξιώτης	»	»